

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαρτίου 1920

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 58

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΑΠΟ 1ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1920

Διὰ τὸ Α' Τεύχος ἑτησίως	δραχ.	7		Διὰ δημοσιεύσεις δικαστικῶν πράξεων κλπ. ὁ στίχος λεπτά	0,40
Διὰ τὸ Β' Τεύχος »	»	4		Διὰ καταστατικά κλπ. κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης	δραχ. 20.—
Διὰ τὸ Γ' Τεύχος »	»	4		Αἱ πληρωμαὶ διὰ συνδρομῆς καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὰ	
Διὰ τὸ Παράρτημα »	»	15		δημόσια ταμεία, προσαγομένου κατόπιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπο-	
Ἡ συνδρομὴ ἀρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶνε				γραφεῖον τοῦ εἰκείου διηλεκτοῦ πληρωμῆς.	
προπληρωτέα.					

*Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῆς Γερμανίας Συνθήκης
περὶ Εἰρήνης τῆς 15/28 Ἰουνίου 1919.*

Νόμος 2084

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψησάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ
διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων
καὶ τῆς Γερμανίας συνολογηθεῖσα καὶ ἐν Βερσαλλίαις ὑπο-
γραφεῖσα τῇ 15/28 Ἰουνίου 1919 Συνθήκη περὶ Εἰρήνης ἐξ
ἄρθρων 440 μετὰ προσθέτου Πρωτοκόλλου, ὧν τὸ κείμενον
ἔπεται ἐν μεταφράσει, ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Πρὸς μελέτην καὶ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν ὄρων τῆς παρού-
σης Συνθήκης δύναται νὰ συστήθῃ Ἀνωτάτη Ἐπιτροπὴ διὰ Β.
διατάγματος, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ προκα-
λουμένου, καθορίζοντος τὰ τοῦ καταρτισμοῦ αὐτῆς καὶ ὀρίζον-
τος πᾶσαν σχετικὴν ἐγκριθησομένην δαπάνην, πληρωτέαν ἐκ
τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουρ-
γείου. *

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν
τῆμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Ν. Πολίτης, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Κ. Ρακτιβάν, Δ.
Δίγκας, Μ. Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α.
Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σίμος, Π.
Βουρλούμης, Α. Γρίβας, Α. Μιαούλης.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαρτίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

* Ἐπεται τὸ κείμενον τῆς Συνθήκης μὲ ἰδίαν ἀρίθμησιν σελίδων.

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΜΕΤΑΞΥ

ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΗΣΠΙΣΜΕΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΝ ΒΕΡΣΑΛΛΙΑΣ ΤΗ 15/28 ΙΟΥΝΙΟΥ 1919

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
1919

Ο Ρ Ο Ι Ε Ι Ρ Η Ν Η Σ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	Σελίδα 1
---------------	-------------

ΜΕΡΟΣ Α΄.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Συμφωνία περί τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν (ἄρθρα 1—26).....	9
Παράρτημα.....	16

ΜΕΡΟΣ Β΄.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

Γερμανικά σύνορα (ἄρθρα 27—30).....	17
-------------------------------------	----

ΜΕΡΟΣ Γ΄.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΟΡΟΙ

ΤΜΗΜΑ Α΄.— Βέλγιον (ἄρθρα 31—39).....	20
» Β΄.— Λουξεμβούργον (ἄρθρα 40—41).....	21
» Γ΄.— Ἀριστέρα ὄχθη τοῦ Ρήνου (ἄρθρα 42—44).....	22
» Δ΄.— Λεκανοπέδιον τῆς Σάαρ (ἄρθρα 45—50).....	22
Παράρτημα.....	24
Κεφάλαιον Α΄.— Περὶ τῶν ἐκχωρουμένων ὀρυχείων καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν (§ 1—15)	24
» Β΄.— Κυβέρνησις τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ (§ 16—33).....	27
» Γ΄.— Δημοψήφισμα (§ 34—40).....	30

	Σελις
ΤΜΗΜΑ Ε'.— 'Αλσατία—Λωρραίνη (άρθρα 51—79).....	31
Παράρτημα (§ 1—4).....	38
ΤΜΗΜΑ Σ'.— Αυστρία (άρθρον 80).....	39
» Ζ'.— Τσεχο-Σλοβακικόν Κράτος (άρθρα 81—86).....	39
» Η'.— Πολωνία (άρθρα 87—93).....	41
» Θ'.— Ανατολική Πρωσσία (άρθρα 94—98).....	45
» Γ.— Μέμελ (άρθρον 99).....	48
» ΙΑ'.— Έλευθέρα πόλις του Δάντζικ (άρθρα 100—108).....	48
» ΙΒ'.— Σιέσβικ (άρθρα 109—114).....	50
» ΙΓ'.— Έλιγολάνδη (άρθρον 115).....	53
» ΙΔ'.— Ρωσσία και Ρωσσικά Κράτη (άρθρα 116—117).....	53

ΜΕΡΟΣ Δ'.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΕΩΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Α'.— Γερμανικαί αποικίαι (άρθρα 119—127).....	54
» Β'.— Κίνα (άρθρα 128—134).....	55
» Γ'.— Σιάμ (άρθρα 135—137).....	56
» Δ'.— Λιβερία (άρθρα 138—140).....	57
» Ε'.— Μαρόκον (άρθρα 141—146).....	57
» Σ'.— Αίγυπτος (άρθρα 147—154).....	58
» Ζ'.— Τουρκία και Βουλγαρία (άρθρον 155).....	60
» Η'.— Τσαντούγκ (άρθρα 156—158).....	60

ΜΕΡΟΣ Ε'.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ, ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

ΤΜΗΜΑ Α'.— Στρατιωτικοί όροι.....	61
Κεφάλαιον Α'.— Δυνάμεις και στελέχη του Γερμανικού στρατού (άρθρα 159—163).....	61
» Β'.— Όπλισμός, πυρομαχικά και όπλα (άρθρα 164—172).....	62
» Γ'.— Στρατολογία και στρατιωτική εκπαίδευσις (άρθρα 173—179).....	64
» Δ'.— Όχυρώσεις (άρθρον 180).....	66
Πίναξ ύπ' αριθ. 1.— Κατάστασις και δυνάμεις των 'Επιτελείων Σώματος Στρατού και των Μεραρχιών Πεζικού και Ίππικου.....	66
Πίναξ ύπ' αριθ. 2.— Κατ' ανώτατον όρον όπλισμός 7 Μεραρχιών Πεζικού, 3 Μεραρχιών Ίππικου και 2 'Επιτελείων Σώματος Στρατού.....	68

	Σελίδα
Πίναξ ύπ' αριθ. 3. — Έφοδιασμός και άνώτατον όρον έπιτρεπόμενος.....	68
ΤΜΗΜΑ Β'. — Ναυτικοί όροι (άρθρα 181—197).....	68
» Γ'. — Αεροπορικοί όροι (άρθρα 198—202).....	73
» Δ'. — Διασυμμαχικοί Έπιτροπαι έλέγχου (άρθρα 203—210).....	74
» Ε'. — Γενικοί όροι (άρθρα 211—213).....	76

ΜΕΡΟΣ ΣΤ΄

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΤΑΦΟΙ

ΤΜΗΜΑ Α'. — Αιχμάλωτοι πολέμου (άρθρα 214—224).....	77
» Β'. — Τάφοι (άρθρα 225 και 226).....	78

ΜΕΡΟΣ Ζ΄

ΤΙ Μ Ω Ρ Ι Α Ι

Τιμωρία (άρθρα 227—230).....	80
------------------------------	----

ΜΕΡΟΣ Η΄

Ε Π Α Ν Ο Ρ Θ Ω Σ Ε Ι Σ

ΤΜΗΜΑ Α'. — Γενικοί διατάξεις (άρθρα 231—244).....	81
Παράρτημα Α'.....	84
» Β' (§ 1—23).....	85
» Γ' (§ 1— 9).....	89
» Δ' (§ 1— 7).....	91
» Ε' (§ 1—10).....	93
» Σ' (§ 1— 5).....	95
» Ζ'.....	96
ΤΜΗΜΑ Β'. — Ιδιίτεραι διατάξεις (άρθρα 245—247).....	97

ΜΕΡΟΣ Θ΄

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Δημοσιονομικοί όροι (άρθρα 248—263).....	98
--	----

ΜΕΡΟΣ Ι΄
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

	Σελίς
ΤΜΗΜΑ Α΄. — Έμπορικά σχέσεις	103
Κεφάλαιον Α΄. — Τελωνιακοί Κανονισμοί, τέλη και περιορισμοί (άρθρα 264—270)	»
» Β΄. — Όροι ναυσιπλοΐας (άρθρα 274—273)	105
» Γ΄. — Αθέμιτος συναγωνισμός (άρθρα 274—275)	»
» Δ΄. — Πολιτεία έναντι τῶν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων (άρθρα 276—279)	106
» Ε΄. — Γενικοὶ ὅροι (άρθρα 280 καὶ 281)	107
ΤΜΗΜΑ Β΄. — Συνθήκαι (άρθρα 282—295)	»
» Γ΄. — Χρέη (άρθρον 296)	111
Παράρτημα (§ 1—25)	112
ΤΜΗΜΑ Δ΄. — Περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα (άρθρα 297 καὶ 298)	116
Παράρτημα (§ 1—15)	119
ΤΜΗΜΑ Ε΄. — Συμβόλαια, πτωχευτικά, ἀπράξεις (άρθρα 299—303)	122
Παράρτημα Α΄. — Γενικαὶ διατάξεις (§ 1—3)	124
» Β΄. — Ἰδιαιτέραι διατάξεις δι' ὀρισμένης κατηγορίας συμβολαίων (§ 4—7)	»
» Γ΄. — Συμβόλαια ἀσφαλειῶν (§ 8—24)	125
ΤΜΗΜΑ Σ΄. — Μικτὸν Διαιτητικὸν Διαστήριον (άρθρα 304 καὶ 305)	128
Παράρτημα (§ 1—9)	129
ΤΜΗΜΑ Ζ΄. — Βιομηχανικὴ ἰδιοκτησία (άρθρα 306—311)	130
» Η΄. — Κοινωνικὰ καὶ Κρατικὰ ἀσφάλεια ἐν ταῖς ἐκχωρουμέναις χώραις (άρθρον 312)	134

ΜΕΡΟΣ ΙΑ΄
Α Ε Ρ Ο Π Ο Ρ Ι Α

» Αεροπορία (άρθρα 313—320)	135
--	-----

ΜΕΡΟΣ ΙΒ΄.

ΛΙΜΕΝΕΣ, ΥΔΑΤΙΝΟΙ ΟΔΟΙ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

	Σελίς
ΤΜΗΜΑ Α΄.—Γενικαὶ διατάξεις (ἄρθρα 321—326)	136
» Β΄.—Ναυσιπλοῖα	137
Κεφάλαιον Α΄. —Ἐλευθερία ναυσιπλοίας (ἄρθρον 327)	137
» Β΄.—Ἐλεύθερα ζῶνα εἰς λιμένας (ἄρθρα 328—330)	138
» Γ΄.—Ὅροι περὶ τοῦ Ἑλβα, Ὀδερ, Νιέμεν καὶ Δουνάβεως	139
1) Γενικαὶ διατάξεις (ἄρθρα 331—339)	139
2) Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ τοῦ Ἑλβα, Ὀδερ καὶ Νιέμεν (ἄρθρα 340—345) ..	141
3) Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ Δουνάβεως (ἄρθρα 346—353)	142
» Δ΄.—Ὅροι περὶ τοῦ Ρήνου καὶ τῆς Μοζέλης (ἄρθρα 354—362).....	143
» Ε΄.—Ὅροι χορηγοῦντες εἰς τὸ Τσεχο-Σλοβακικὸν Κράτος τὴν χρῆσιν τῶν Βορείων λι- μένων (ἄρθρα 363 καὶ 364)	147
ΤΜΗΜΑ Γ΄.—Σιδηρόδρομοι	147
Κεφάλαιον Α΄. —Ὅροι περὶ διεθνῶν μεταφορῶν (ἄρθρα 365—369)	147
» Β΄.—Τροχαῖον ὕλικόν (ἄρθρον 370).....	148
» Γ΄.—Ἐκχώρησις σιδηροδρομικῶν γραμμῶν (ἄρθρον 371)	149
» Δ΄.— Διατάξεις περὶ τινῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν (ἄρθρα 372—374)	149
» Ε΄.— Μεταβατικαὶ διατάξεις (ἄρθρον 375).....	150
ΤΜΗΜΑ Δ΄.—Ἐκδίκασις διαφορῶν καὶ ἀναθεώρησις διαρκῶν ὄρων (ἄρθρα 376—378)	150
» Ε΄.—Ἰδιαιτεραὶ διατάξεις (ἄρθρον 379)	151
» Σ΄.—Ὅροι περὶ τῆς διώρυγος τοῦ Κιέλου (ἄρθρα 380—386)	151

ΜΕΡΟΣ ΙΓ΄.

ΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΜΗΜΑ Α΄.—Ὁργάνωσις ἐργασίας	153
Κεφάλαιον Α΄. —Ὁργάνωσις (ἄρθρα 387—399).....	153
» Β΄.—Λειτουργία (ἄρθρα 400—420)	156
» Γ΄.—Γενικαὶ διατάξεις (ἄρθρα 421—423).....	160
» Δ΄.—Μεταβατικὰ μέτρα (ἄρθρα 424—426).....	161
Παράρτημα	161
ΤΜΗΜΑ Β΄.—Γενικαὶ ἀρχαὶ (ἄρθρον 427)	162

ΜΕΡΟΣ ΙΔ'.
ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ

ΤΜΗΜΑ Α'. — Δυτική Ευρώπη (άρθρα 428—432).....	Σελ. 163
» Β'. — Ανατολική Ευρώπη (άρθρον 433)	164

ΜΕΡΟΣ ΙΕ'.

ΔΙΑΦΟΡΟΙΟΡΟΙ

Διάφοροι όροι (άρθρα 434—440).....	165
------------------------------------	-----

ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, Η ΓΑΛΛΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΑ και Η ΙΑΠΩΝΙΑ,

Δυνάμεις αναγραφόμεναι εν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ ὡς καὶ Προέχουσαι Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις,

ΤΟ ΒΕΛΓΙΟΝ, Η ΒΟΛΙΒΙΑ, Η ΒΡΑΖΙΛΙΑ, Η ΚΙΝΑ, Η ΚΟΥΒΑ, Ο ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΣ, Η ΕΛΛΑΣ, Η ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ, Η ΑΙΤΙ, Η ΕΚΣΑΖΗ, Η ΟΝΔΟΥΡΑ, Η ΛΙΒΕΡΙΑ, Η ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ, Ο ΠΑΝΑΜΑΣ, Η ΠΕΡΟΥΒΙΑ, Η ΠΟΛΩΝΙΑ, Η ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ, Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΤΟ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟ ΣΙΑΜ, Η ΤΣΕΧΟ-ΣΛΟΒΑΚΙΑ καὶ Η ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ,

Ἀποτελοῦσαι μετὰ τῶν ὡς ἄνωθι Προεχουσῶν Δυνάμεων, τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένους Δυνάμεις,

Καὶ Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ,

ἄφ' ἑνός

ἄφ' ἑτέρου

Λαβοῦσαι ὅπ' ἔφιν ὅτι, τῇ αἰτήσῃ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, ἐδόθη ἀνακώχῃ εἰς τὴν Γερμανίαν τῇ 11ῃ Νοεμβρίου 1918 ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐπιτευχθῇ συνομολόγησις Συνθήκης περὶ Εἰρήνης μετ' Αὐτῆς.

Λαβοῦσαι ὅπ' ἔφιν ὅτι αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις ἐπιθυμοῦσιν ὡσαύτως ὅπως ὁ εἰς ὀν ἀλλήλοδιαδόχως ἐνεπλάκησαν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, πόλεμος, ὅστις τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἔχει ἐν τῇ ὑπὸ τῆς Αὐστροουγγαρίας κηρύξει πολέμου κατὰ τῆς Σερβίας, τῇ 28ῃ Ἰουλίου 1914, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Γερμανίας κηρύξει πολέμου, τῇ 1ῃ Ἀυγούστου 1914 κατὰ τῆς Ρωσσίας, τῇ 3ῃ Ἀυγούστου 1914 κατὰ τῆς Γαλλίας καὶ ἐν τῇ κατὰ τοῦ Βελγίου ἐπιδρομῇ, τερματισθῇ δι' ἐπιτεύξεως στερραῆς, δικαίας καὶ διαρκοῦς Εἰρήνης.

Ἐπὶ τούτῳ, τὰ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ, ἐκπροσωποῦμενα ὡς ἑπείτα :

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ,

- διὰ :
- Τοῦ Ἐντίμου ΟΥΔΡΟΥ ΟΥΪΛΣΩΝ, Προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἐνεργοῦντος τόσον ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ὅσον καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ἀξιώματι·
 - Τοῦ Ἐντίμου ΡΟΒΕΡΤΟΥ ΛΑΝΣΙΓΚ, Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας·
 - Τοῦ Ἐντίμου ΕΡΡΙΚΟΥ ΟΥΑΪΤ, πρῶτον Ἐκτάκτου καὶ Πληρεξουσίου Πρεσβευτοῦ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐν Ρώμῃ καὶ Παρισίοις·
 - Τοῦ Ἐντίμου ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ Μ. ΧΑΟΥΖ·
 - Τοῦ Στρατηγοῦ ΤΑΣΚΕΡ Χ. ΜΠΛΙΣ, Στρατιωτικοῦ Ἀντιπροσώπου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν παρὰ τῷ Ἀνωτάτῳ Συμβουλίῳ Πολέμου·

Ἡ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ἨΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΩΝ ΚΤΗΣΕΩΝ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ,

- διὰ :
- Τοῦ Ἐντιμοτάτου ΔΑΥΪΔ ΛΟΥΪΣ ΤΖΩΡΤΖ, Πρώτου Λόρδου τοῦ Θησαυροφυλακίου καὶ Πρωθυπουργοῦ·
 - Τοῦ Ἐντιμοτάτου ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΗΟΝΑΡ ΛΟΥΓ, Λόρδου Σφραγιδοφύλακος
 - Τοῦ Ἐντιμοτάτου Ὑποκόμητος ΜΙΑΝΕΡ, Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν·
 - Τοῦ Ἐντιμοτάτου ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΜΠΑΛΦΟΥΡ, Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν·
 - Τοῦ Ἐντιμοτάτου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛ ΜΠΑΡΝΕΣ, Ὑπουργοῦ ἄνευ Χαρτοφυλακίου·

Καὶ :

Διὰ τὴν ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ (DOMINIUM) ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ,

- διὰ :
- Τοῦ Ἐντίμου ΚΑΡΟΛΟΥ ΙΩΣΗΦ ΝΤΟΕΡΤΗ, Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης·
 - Τοῦ Ἐντίμου ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΛΙΟΥΪΣ ΣΙΦΤΩΝ, Ὑπουργοῦ τῶν Τελωνείων·

διὰ τὴν ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ (COMMONWEALTH) ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ,

- διὰ :
- Τοῦ Ἐντιμοτάτου ΓΟΥΛΙΑΜΟΥ ΜΟΡΙΣ ΧΙΟΥΓΚΣ, Γενικοῦ Εἰσαγγελέως καὶ Πρωθυπουργοῦ·
 - Τοῦ Ἐντιμοτάτου Σέρ ΙΩΣΗΦ ΚΟΥΚ, Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν·

διὰ τὴν **ΝΟΤΙΟ-ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ,**

διὰ : Τοῦ Ἐντιμοτάτου Στρατηγοῦ **ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΜΠΟΘΑ,** Πρωθυπουργοῦ
Τοῦ Ἐντιμοτάτου Ὑποστρατήγου **ΓΙΑΝ ΚΡΙΣΤΙΑΑΝ ΣΜΑΤΣ,** Ὑπουργοῦ τῆς Ἀμύνης

διὰ τὴν **ΚΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΖΗΛΑΝΔΙΑΣ,**

διὰ : Τοῦ Ἐντιμοτάτου **ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ ΦΕΡΓΚΕΣΟΝ ΜΑΣΣΕΗ,** Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας
καὶ Πρωθυπουργοῦ

διὰ τὰς **ΙΝΔΙΑΣ,**

διὰ : Τοῦ Ἐντιμοτάτου **ΕΔΟΥΙ-ΝΟΥ ΣΑΜΟΥΗΛ ΜΟΝΤΑΓΚΙΟΥ,** Γραμματέως τῆς Ἐπικρα-
τείας ἐπὶ τῶν Ἰνδιῶν
Τοῦ Ἀντιστρατήγου Ὑψηλοτάτου **ΜΑΧΑΡΑΓΙΑ ΣΕΡ ΓΚΑΓΚΑ ΣΙΓΚ ΜΠΑΧΑΔΟΥΡ,**
ΜΑΧΑΡΑΓΙΑ τοῦ **ΜΠΙΚΑΝΕΡ**

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

διὰ : Τοῦ Κυρίου **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΛΕΜΑΝΣΩ,** Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουρ-
γοῦ τῶν Στρατιωτικῶν
Τοῦ Κυρίου **ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΠΙΣΩΝ,** Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Τοῦ Κυρίου **ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΚΛΟΔΤΖ,** Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν
Τοῦ Κυρίου **ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΑΡΝΤΙΕ,** Γενικοῦ Ἐπιτρόπου ἐπὶ τῶν Γαλλο-Ἀμερικανικῶν πολε-
μικῶν ὑποθέσεων
Τοῦ Κυρίου **ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΜΠΩΝ,** Πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ,

διὰ : Τοῦ Βασιλέως **Σ. ΣΟΝΝΙΝΟ,** Βουλευτοῦ
Τοῦ Μαρκησίου **Γ. ΙΜΠΕΡΙΑΛΗ,** Γερουσιαστοῦ, Πρεσβευτοῦ τῆς **Α. Μ.** τοῦ Βασιλέως τῆς
Ἰταλίας ἐν Λονδίῳ
Τοῦ Κυρίου **Σ. ΚΡΕΣΠΗ,** Βουλευτοῦ

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ,

- διὰ :
- Τοῦ Μαρκησίου ΣΑΤΟΝΖΗ, πρῶτῃν Προέδρου τοῦ Ἑπιχειρηματικῆς Συμβουλίου
 - Τοῦ Βαρόνου ΜΑΚΙΝΟ, πρῶτῃν Ἑπιχειρηματικῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Μέλους τοῦ Διπλωματικῆς Συμβουλίου
 - Τοῦ Ἑπιχειρηματικῆς ΣΙΝΔΑ, Ἐκτάκτου Πληρεξουσίου Τῆς Α. Μ. Τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας ἐν Λονδίῳ
 - Τοῦ Κυρίου Κ. ΜΑΤΣΟΥΗ, Ἐκτάκτου καὶ Πληρεξουσίου Πρεσβευτοῦ Τῆς Α. Μ. Τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας ἐν Παρισίῳ
 - Τοῦ Κυρίου Χ. ΙΖΟΥΙ-Ν, Ἐκτάκτου καὶ Πληρεξουσίου Πρεσβευτοῦ Τῆς Α. Μ. Τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας ἐν Πέριμ

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ,

- διὰ :
- Τοῦ Κυρίου ΠΑΥΛΟΥ ΧΥΜΑΝΣ, Ἑπιχειρηματικῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Ἑπιχειρηματικῆς τῆς Ἐπιχειρηματικῆς
 - Τοῦ Κυρίου ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΑΝ ΝΤΕΝ ΧΕΟΥΒΕΛ, Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου καὶ Πληρεξουσίου Ἑπιχειρηματικῆς, Ἑπιχειρηματικῆς τῆς Ἐπιχειρηματικῆς
 - Τοῦ Κυρίου ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΒΑΝΤΕΡΒΕΛΔΕ, Ἑπιχειρηματικῆς τῆς Δικαιοσύνης, Ἑπιχειρηματικῆς τῆς Ἐπιχειρηματικῆς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΛΙΒΙΑΣ,

- διὰ :
- Τοῦ Κυρίου ΙΣΜΑΗΛ ΜΟΝΤΕΣ, Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου καὶ Πληρεξουσίου Ἑπιχειρηματικῆς τῆς Βολιβίας ἐν Παρισίῳ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ,

- διὰ :
- Τοῦ Κυρίου ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΝΤΙΑ ΚΑΛΟΓΕΡΑ, Βουλευτοῦ, πρῶτῃν Ἑπιχειρηματικῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
 - Τοῦ Κυρίου ΠΑΥΛΟΥ ΦΕΡΝΑΝΔΕΣ, Βουλευτοῦ
 - Τοῦ Κυρίου ΡΟΔΡΙΓΟΥ ΟΚΤΑΒΙΟΥ Α. ΜΕΝΕΘΕΣ, Καθηγητοῦ τοῦ Διεθνούς Δικαίου ἐν Πέριμ-Ιαντίρῳ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΣΙΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

διὰ : Τοῦ Κυρίου ΛΟΥ ΤΣΕΓΚ ΤΣΙΑΓΚ, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Τοῦ Κυρίου ΣΕΓΚΤΙΓΚ ΘΩΜΑ ΒΑΓΚ, πρῶτην Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΟΥΒΑΣ,

διὰ : Τοῦ Κυρίου ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΑΝΧΕΘ ΝΤΕ ΜΠΟΥΣΤΑΜΕΝΤΕ, Κοσμητορὸς τῆς Νομικῆς
Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἀβάνας, Προέδρου τῆς Κουβαϊτικῆς Ἐταιρείας Διεθνῶς
Δικαίου

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΥ,

διὰ : Τοῦ Κυρίου ΕΡΡΙΚΟΥ ΝΤΟΡΝ Ι ΝΤΕ ΑΛΣΟΥΑ, Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου καὶ Πληρεξου-
σίου Ὑπουργοῦ τοῦ Ἰσημερινοῦ ἐν Παρισίοις

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ,

διὰ : Τοῦ Κυρίου ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Τοῦ Κυρίου ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑΣ,

διὰ : Τοῦ Κυρίου ΙΩΑΚΕΙΜ ΜΕΝΤΕΘ, πρῶτην Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Δημοσίων
Ἔργων καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου καὶ Πληρεξουσίου Ὑπουρ-
γοῦ τῆς Γουατεμάλας ἐν Οὐασιγκτῶνι, Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου καὶ Πληρεξουσίου Ὑπουρ-
γοῦ ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ ἐν Παρισίοις

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙ-ΤΗΣ,

διὰ : Τοῦ Κυρίου ΤΕΡΤΟΥΛΙΑΝΟΥ ΓΚΙΑΜΠΙΩ, Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου καὶ Πληρεξουσίου
Ὑπουργοῦ τῆς Αἰτῆς ἐν Παρισίοις

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΖΑΖΗΣ,

διὰ : Τοῦ Κυρίου ΡΟΥΣΤΕΜ ΧΑΪΔΑΡ,
Τοῦ Κυρίου ΑΒΔΟΥΑ ΧΑΔΙ ΛΟΥΝΗ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΟΝΔΟΥΡΑΣ,

διὰ : Τοῦ Δόκτορος ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ ΜΠΟΝΙΓΙΑ, ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ ἐν Οὐασιγκτῶνι, πρῶτος
Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῆς Ὀνδούρας, Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου καὶ Πληρεξουσίου
Ἐπιτρόπου Ἐξωτερικῶν Ἐπισημοῦ Ἐπιτρόπου Ἐξωτερικῶν Ἐπισημοῦ Ἐπιτρόπου Ἐξωτερικῶν

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΛΙΒΕΡΙΑΣ,

διὰ : Τοῦ Ἐντίμου ΚΑΡΟΛΟΥ ΔΟΥΝΒΑΡ ΜΠΟΥΡΓΚΕΣ ΚΙΓΚ, Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΗΣ,

διὰ : Τοῦ Κυρίου ΣΑΛΒΑΔΩΡ ΣΑΜΩΡΡΟ, Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ,

διὰ : Τοῦ Κυρίου ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΠΟΥΡΓΚΟΣ, Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου καὶ Πληρεξουσίου Ἐπι-
τροπάρχου τοῦ Παναμᾶ ἐν Μαδρίτῃ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΡΟΥΒΙΑΣ,

διὰ : Τοῦ Κυρίου ΚΑΡΟΛΟΥ Γ. ΚΑΝΔΑΜΟ, Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου καὶ Πληρεξουσίου Ἐπι-
τροπάρχου τῆς Περουβίας ἐν Παρισίοις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

διὰ : Τοῦ Κυρίου ΙΓΝΑΤΙΟΥ Ι. ΠΑΔΕΡΕΦΣΚΗ, Προέδρου τοῦ Ἐπιτροπάρχου Συμβουλίου, Ἐπι-
τροπάρχου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐπισημοῦ Ἐπιτροπάρχου Ἐξωτερικῶν Ἐπισημοῦ Ἐπιτροπάρχου Ἐξωτερικῶν
Τοῦ Κυρίου ΡΩΜΑΝ ΝΤΜΟΦΣΚΗ, Προέδρου τοῦ Ἐθνικοῦ Πολωνικοῦ Συμβουλίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

διὰ : Τοῦ Δόκτορος ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΩΣΤΑ, πρώην Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου,
Τοῦ Δόκτορος ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΣΟΑΡΕΣ, πρώην Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ,

διὰ : Τοῦ Κυρίου ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΒΡΑΤΣΙΑΝΟΥ, Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν,
Τοῦ Στρατηγοῦ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΟΑΝΤΑ, Στρατηγοῦ Σώματος Στρατοῦ, Βασιλικοῦ Ὑπασπιστοῦ, πρώην Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΤΩΝ ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΛΟΒΗΝΩΝ,

διὰ : Τοῦ Κυρίου ΝΙΚΟΛΑΟΥ Π. ΠΑΣΙΤΣ, πρώην Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου,
Τοῦ Κυρίου ΑΝΤΕ ΤΡΟΥΜΠΙΤΣ, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν,
Τοῦ Κυρίου ΜΙΛΕΝΚΟ ΒΕΣΝΙΤΣ, Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου καὶ Πληρεξουσίου Ὑπουργοῦ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Σέρβων, τῶν Κροατῶν καὶ τῶν Σλοβήνων ἐν Παρίσις.

Ἡ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΣΙΑΜ,

διὰ : Τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος Τοῦ Πρίγκηπος ΣΑΡΟΩΝ, Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου καὶ Πληρεξουσίου Ὑπουργοῦ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τοῦ Σιάμ ἐν Παρίσις,
Τῆς Αὐτοῦ Γαλήνοτάτης Ὑψηλότητος τοῦ Πρίγκηπος ΤΡΑΪΔΟΣ ΠΡΑΜΠΙΑΝΤΧΟΥ, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΤΣΕΧΟ-ΣΛΟΒΑΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

διὰ : Τοῦ Κυρίου ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΡΑΜΑΡ, Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου,
Τοῦ Κυρίου ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΜΠΕΝΕΣ, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΝΗΣ,

δια : Τοῦ Κυρίου ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΠΟΥΓΕΡΟ, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, πρόην Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας.

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ,

δια : Τοῦ Κυρίου ΕΡΜΑΝ ΜΥΛΛΕΡ, Ὑπουργοῦ τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ Τοῦ Δόκτορος ΜΠΕΛ, Ὑπουργοῦ τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐνεργούντων ἐπ' ὀνόματι τῆς Γερμανικῆς Ἐπικρατείας καὶ πάντων τῶν Κρατῶν ἅτινα συγκροτοῦσιν Αὐτὴν καὶ ἰδιαιτέρως ἐνὸς ἐκάστου τούτων.

ΟΙΤΙΝΕΣ ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσια Αὐτῶν ἐγγράφα εὐρεθέντα ἐν πλήρει τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους

τύπους, ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΟΡΩΝ :

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παραύσης Συνθήκης ἢ ἐμπολέμου κατάστασις θὰ τερατισθῇ. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης καὶ ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς τηρήσεως τῶν Διατάξεων τῆς παραύσης Συνθήκης, αἱ ἐπίσημοι σχέσεις τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ μεθ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν θέλουσιν ἐπαναληφθῆ.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

Λαβόντα υπ' ὄψιν ὅτι, ὅπως ἀναπτύξωσι τὴν μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν σύμπραξιν καὶ ἐγγυηθῶσιν εἰς Αὐτὰ τὴν Εἰρήνην καὶ τὴν Ἀσφάλειαν, δεόν :

ν' ἀναδεχθῶσιν ὀρισμένας ὑποχρεώσεις περὶ μὴ προσφυγῆς εἰς πόλεμον,
νὰ διατηρῶσιν ἐν πλήρει δημοσιότητι διεθνεῖς σχέσεις, ἐδραζομένας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Τιμῆς,
νὰ τηρῶσιν αὐστηρῶς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, αἵτινες ἀναγνωρίζονται ἐφεξῆς ὡς ὁ πραγματικὸς κανὼν τῆς πολιτείας τῶν Κυβερνήσεων,
νὰ συντελῶσιν εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῆς Δικαιοσύνης καὶ νὰ σέβωνται ἀπολύτως ἀπάσας τὰς ἐκ τῶν Συνθηκῶν ὑποχρεώσεις ἐν ταῖς ἀμοιβαίαις σχέσεσι τῶν ὀργανωμένων λαῶν,

Ἀποδέχονται τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν, ἣτις καθίστησι τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 1.

Ἄρχικὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν εἰσὶν ἐκ τῶν ὑπογραψάντων ἐκεῖνα, ὧν τὰ ὀνόματα φέρονται ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς παρούσης Συμφωνίας, ὡς καὶ τὰ ὁσαύτως κατονομαζόμενα ἐν τῷ Παραρτήματι Κράτη, ἅτινα θέλουσι προσχωρήσῃ εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως, διὰ δηλώσεως κατατιθεμένης μὲν εἰς τὴν Γραμματεῖαν ἐντὸς δύο ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συμφωνίας μηνῶν, γνωστοποιουμένης δὲ πρὸς τὰ λοιπὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας.

Πᾶν Κράτος, Κτῆσις ἢ Ἀποικία, ἐλευθέρως κυβερνώμενον, μὴ ἀναφερόμενον δὲ ἐν τῷ Παραρτήματι, δύναται νὰ καταστῇ Μέλος τῆς Κοινωνίας, ἐὰν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ ἀποφανθῶσι τὰ δύο τρίτα τῆς Συνελεύσεως καὶ παράσχη πραγματικὰς ἐγγυήσεις περὶ τῆς εὐλικρινεῖς αὐτοῦ προθέσεως νὰ τηρῇ τὰς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις καὶ δεχθῇ τὸν ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τεθέντα κανονισμόν ὡς πρὸς τὰς δυνάμεις καὶ τοὺς ναυτικούς, στρατιωτικούς καὶ ἀεροπορικούς αὐτοῦ ἐξοπλισμούς.

Πᾶν Μέλος τῆς Κοινωνίας δύναται, μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ εἰδοποιήσεως, ν' ἀποχωρήσῃ τῆς Κοινωνίας ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἐξεπλήρωσε κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀποχωρήσεως ἀπάσας τὰς διεθνεῖς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις, περιλαμβανομένων καὶ τῶν τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 2.

Ἡ δρᾶσις τῆς Κοινωνίας, οἷα διαγράφεται ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ, ἀσκεῖται διὰ Συνελεύσεως καὶ Συμβουλίου παρ' οἷς τελεῖ διαρκῆς Γραμματεία.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 3.

Ἡ Συνέλευσις ἀποτελεῖται ἐξ Ἀντιπροσώπων τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας.
Συνέρχεται εἰς ὀρισμένας ἐποχὰς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην στιγμὴν, ἐὰν αἱ περιστάσεις ἀπαιτῶσι τοῦτο, ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Κοινωνίας ἢ ἐν οἰκοδῆποτε ἄλλῃ δυναμένῳ νὰ ὀρισθῇ τότῳ.

Ἡ Συνέλευσις ἐπιλαμβάνεται παντός ζητήματος ὅπερ ἀνάγεται εἰς τὴν σφαῖραν τῆς δράσεως τῆς Κοινωνίας ἢ θίγει τὴν Εἰρήνην τοῦ Κόσμου.

Ἐκαστον Μέλος τῆς Κοινωνίας δὲν δύναται ν' ἀριθμῆ ἓν τῆ Συνελεύσει πλείονας τῶν τριῶν Ἀντιπροσώπους, διατίθησι δὲ μίαν μόνον ψήφον.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐξ Ἀντιπροσώπων τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ὡς καὶ ἐξ Ἀντιπροσώπων τεσσάρων ἄλλων Μελῶν τῆς Κοινωνίας. Τὰ τέσσαρα ταῦτα Μέλη τῆς Κοινωνίας ὀρίζονται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐλευθέρως καὶ κατὰ περιόδους τῆς ἀρεσκείας αὐτῆς. Οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Βελγίου, τῆς Βραζιλίας, τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔσονται Μέλη τοῦ Συμβουλίου μέχρι τῆς πρώτης ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐκλογῆς.

Τὸ Συμβούλιον, τῇ ἐγκρίσει τῆς πλειονοψηφίας τῆς Συνελεύσεως, δύναται νὰ ὀρίσῃ ἕτερα Μέλη τῆς Κοινωνίας, ὧν ἡ ἐκπροσώπησις ἔσται ἐφεξῆς διαρκῆς ἐν τῷ Συμβουλίῳ. Τῇ αὐτῇ ἐγκρίσει, δύναται ν' ἀξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας, ἅτινα θὰ ἐκλέγωνται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ὅπως ἐκπροσωπῶνται ἐν τῷ Συμβουλίῳ.

Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται, ὅταν ἀπαιτῶσι τοῦτο αἱ περιστάσεις καὶ ἀπαξ τοῦλάχιστον κατ' ἔτος, ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Κοινωνίας ἢ ἐν αἰδηρότε ἄλλῳ δυναμένῳ νὰ ὑποδειχθῇ τόπων.

Τὸ Συμβούλιον ἐπιλαμβάνεται παντός ζητήματος ἀναγόμενου εἰς τὴν σφαῖραν τῆς δράσεως τῆς Κοινωνίας ἢ θιγόντος τὴν εἰρήνην τοῦ Κόσμου.

Ἢὰν Μέλος τῆς Κοινωνίας, ὅπερ δὲν ἐκπροσωπεῖται ἐν τῷ Συμβουλίῳ, προσκαλεῖται ν' ἀποστείλῃ, ὅπως συμπαραδρεύσῃ, ἀντιπρόσωπον, ὡςάκις ὑπόθεσις ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσα τοῦτο φέρεται ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου.

Ἐκαστον μέλος τῆς Κοινωνίας ἐκπροσωποῦμενον ἐν τῷ Συμβουλίῳ διατίθησι μίαν μόνον ψήφον καὶ ἔχει ἓνα μόνον Ἀντιπρόσωπον.

Ἄρθρον 5.

Ἐκτὸς ρητῆς ἐναντίας διατάξεως τῆς παρουσίας Συμφωνίας ἢ τῶν ὅρων τῆς παρουσίας Συνθήκης, αἱ ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως ἢ τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται τῇ ὁμοφωνίᾳ τῶν ἐκπροσωποῦμένων ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Μελῶν τῆς Κοινωνίας.

Πάντα τὰ ζητήματα διαδικασίας, τὰ τιθέμενα κατὰ τὰς συνεδρίας τῆς Συνελεύσεως ἢ τοῦ Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ὀρισμοῦ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐντεταλμένων τὴν ἐξέτασιν ἰδιαιτέρων θεμάτων, κανονίζονται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἢ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποφασίζονται κατὰ πλειονοψηφίαν ὑπὸ τῶν ἐκπροσωποῦμένων ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Μελῶν τῆς Κοινωνίας.

Ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς Συνελεύσεως καὶ ἡ πρώτη συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου γενήσονται ἐπὶ τῇ συγκλήσει τοῦ Προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Διαρκῆς Γραμματεία ἐγκαθίσταται ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Κοινωνίας. Περιλαμβάνει ἓνα Γενικὸν Γραμματέα καὶ τοὺς ἀναγκαιοῦντας Γραμματεῖς καὶ προσωπικόν.

Ὁ πρῶτος Γενικὸς Γραμματεὺς ὀρίζεται ἐν τῷ Παραρτήματι. Βραδύτερον ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῇ ἐγκρίσει τῆς πλειονοψηφίας τῆς Συνελεύσεως.

Οἱ Γραμματεῖς καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας διορίζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας εἶναι δικαίωματι Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Συμβουλίου.

Τὰς δαπάνας τῆς Γραμματείας ὑφίστανται τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀναλογίᾳ τῇ ὀριζομένῃ διὰ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς Ἐνώσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἔδρα τῆς Κοινωνίας ἐγκαθίσταται ἐν Γενεύῃ.

Τὸ Συμβούλιον δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἐν παντὶ ἄλλῳ τόπῳ ἐγκατάστασιν αὐτῆς.

Πᾶσαι αἱ λειτουργίαι τῆς Κοινωνίας, ἢ τῶν συναφῶν Αὐτῇ ὑπηρεσιῶν, συμπεριλαμβανομένης τῆς Γραμματείας, εἰσὶν ἐξ ἴσου προσίται εἰς τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας.

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας καὶ οἱ Πράκτορες Αὐτῆς ἀπολαύουσιν ἐν τῇ ἐνασχόσει τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων τῶν διπλωματικῶν προνομίων καὶ ἀτελειῶν.

Τὰ κτίρια καὶ γήπεδα τὰ κατεχόμενα ὑπὸ τῆς Κοινωνίας, τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ συνεδριάσεων αὐτῆς, εἰσὶν ἀπαράβιαστα.

Ἄρθρον 8.

Τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας ἀναγνωρίζουσιν ὅτι ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης ἀξιοῖ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐθνικῶν ἐξοπλισμῶν εἰς τὸ ἐλάχιστον ὅριον ὅπερ συμβιβάζεται πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κοινῇ ἐνεργείᾳ ἐπιβαλλομένων διεθνῶν ὑποχρεώσεων.

Τὸ Συμβούλιον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν γεωγραφικὴν θέσιν καὶ τοὺς εἰδικoὺς ὅρους ἐκάστου Κράτους, παρασκευάζει τὰ σχέδια τοῦ περιορισμοῦ τούτου διὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ ἀπόφασιν ὑπὸ τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων.

Τὰ σχέδια ταῦτα δέον ν' ἀποτελῶσι τὸ ἀντικείμενον νέας ἐξετάσεως, ἢ, ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος ἀναθεωρήσεως, ἀνά πᾶσαν τοῦλάχιστον δεκαετίαν.

Μετὰ τὴν ἀποδοχὴν αὐτῶν ὑπὸ τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων, αὗται δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸ οὕτως ὀρισθὲν ὅριον ἐξοπλισμῶν ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Συμβουλίου.

Ἐπειδὴ ἡ ἰδιωτικὴ κατασκευὴ πυρομαχικῶν καὶ ὕλικῶ πολέμου ἐγείρει σοβαρὰς ἀντιρρήσεις, τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ἐπιφορτίζουν τὸ Συμβούλιον ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῶν καταλλήλων μέτρων πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐξ αὐτῆς δυσαρέστων ἀποτελεσμάτων, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας τῶν Μελῶν ἐκείνων τῆς Κοινωνίας ἅτινα ἀδυνατοῦσι νὰ κατασκευάσωσι τ' ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν πυρομαχικὰ καὶ ὕλικὸν πολέμου.

Τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ὑποχρεοῦνται ν' ἀνταλλάσσωσιν εἰλικρινέστατα καὶ πληρέστατα πᾶσαν πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὴν κλίμακα τῶν ἐξοπλισμῶν αὐτῶν, τὰ στρατιωτικὰ, ναυτικὰ καὶ ἀεροπορικὰ προγράμματα καὶ τὴν κατάστασιν τῶν δυναμῶν νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ πολεμικοὺς σκοποὺς βιομηχανιῶν τῶν.

Ἄρθρον 9.

Διαρκὴς ἐπιτροπὴ θέλει σχηματισθῆ ἵνα παρέχῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τὴν γνώμην αὐτῆς περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 8, ἐν γένει δὲ περὶ τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν ζητημάτων.

Ἄρθρον 10.

Τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ὑποχρεοῦνται νὰ σέβωνται καὶ νὰ διατηρῶσι κατὰ πάσης ἐπιθέσεως τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν παροῦσαν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν ὅλων τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας. Ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως, ἀπειλῆς ἢ κινδύνου ἐπιθέσεως, τὸ Συμβούλιον κρίνει περὶ τῶν μέσων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης.

Ἄρθρον 11.

Δηλοῦται κατηγορηματικῶς ὅτι πᾶς πόλεμος ἢ ἀπειλὴ πολέμου, ἥτις θίγει ἀμέσως ἢ μὴ ἐν τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας, ἐνδιαφέρει ὀλόκληρον τὴν Κοινωνίαν καὶ ὅτι ὀφείλει αὐτὴ νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀποτελεσματικὴν περιφρούρησιν τῆς εἰρήνης τῶν Ἐθνῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς συγκαλεῖ ἀμέσως τὸ Συμβούλιον, τῇ αἰτήσει παντὸς Μέλους τῆς Κοινωνίας.

Ἐκτὸς τούτου δηλοῦται ὅτι πᾶν Μέλος τῆς Κοινωνίας δικαιούται νὰ ἐπικαλεσθῆ φιλικῶς τὴν προσοχὴν τῆς Συνελεύσεως ἢ τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ πάσης περιπτώσεως δυναμένης νὰ θίξῃ τὰς διεθνεῖς σχέσεις καὶ ἥτις κατ' ἀπολογυθῆν ἀπειλεῖ νὰ ταραξῆ τὴν εἰρήνην ἢ τὴν μετὰ τῶν Ἐθνῶν σύμπνοιαν, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται ἡ εἰρήνη.

Ἄρθρον 12.

Πάντα τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας συμφωνοῦσιν ὅτι, ἐὰν ἐγερθῆ μετὰ τῶν διαφορὰ δυναμένη νὰ προκαλέσῃ ρῆξιν ἢ ὑποβάλωσιν αὐτὴν εἴτε εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς Διαιτησίας, εἴτε ὑπὸ τὴν ἐξέτασιν τοῦ Συμβουλίου. Συμφωνοῦσιν ἐπίσης ὅτι, ἐν οὐδαμῶς περιπτώσει ὀφείλουσι νὰ προσφεύγωσιν εἰς πόλεμον πρὸ τῆς παρελεύσεως τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τῶν Διαιτητῶν ἢ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Συμβουλίου.

Εἰς ἅλας τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένας περιπτώσεις ἢ ἀποφασίς τῶν Διαιτητῶν δέον νὰ ἐκδίδηται ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας, ἢ δὲ ἔκθεσις τοῦ Συμβουλίου νὰ συντάσσεται ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπελήφθη τοῦτο τῆς διαφορᾶς.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 13.

Τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας συμφωνοῦσιν ὅτι, ἐὰν ἐγερθῇ μεταξύ αὐτῶν διαφορὰ δεκτικὴ κατὰ τὴν γνώμην των λύσεως διαιτητικῆς καὶ ἐὰν ἡ διαφορὰ αὕτη δὲν δύναται νὰ διευθετηθῇ ἱκανοποιητικῶς διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, ἢ ὑπόθεσις θὰ ὑποβάλληται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν διαιτησίαν.

Μεταξὺ τῶν ἐν γένει δεκτικῶν διαιτητικῆς λύσεως διαφορῶν κηρύσσονται αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐς μνηεῖαν Συνθήκης τινός, πρὸς πᾶν ζήτημα Διεθνούς δικαίου, πρὸς τὴν πραγματικότητα παντὸς γεγονότος, ὅπερ, ἐὰν ἦτο ἀποδεδειγμένον, ὅ' ἀπετέλει ρῆξιν διεθνούς ὑποχρεώσεως, ἢ πρὸς τὴν ἔκτασιν ἢ τὴν φύσιν τῆς ὀφειλομένης ἐπανορθώσεως ἐκ τῆς τοιαύτης ρῆξεως.

Τὸ διαιτητικὸν Δικαστήριον, εἰς ὃ ὑποβάλλεται ἡ ὑπόθεσις, εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν Μελῶν ὑποδεικνυόμενον ἢ τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν μεταξὺ αὐτῶν προηγουμένων Συμβάσεων.

Τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελῶσι καλῇ τῇ πίστει τὰς ἐκδιδόμενας ἀποφάσεις καὶ νὰ μὴ προσφεύγῳσιν εἰς πόλεμον κατὰ παντὸς Μέλους τῆς Κοινωνίας τὸ ὅποῖον θὰ συμμορφῶται πρὸς αὐτάς. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, τὸ Συμβούλιον προτείνει τὰ μέτρα ἅτινα θὰ ἐξασφαλίσωσι τὰ ἀποτελέσματα ταύτης.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 14.

Τὸ Συμβούλιον ἐντέλλεται νὰ παρασκευάσῃ σχέδιον Διαρκούς Διεθνούς Δικαστηρίου καὶ νὰ ὑποβάλῃ τοῦτο εἰς τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας. Τὸ ἐν λόγῳ Δικαστήριον θὰ ἐπιλαμβάνηται πάσης διεθνούς χαρακτῆρος διαφορᾶς, ἣν τὰ Μέλη θὰ τῷ ὑποβάλλωσιν. Ὅσαύτως θὰ γνωμοδοτῇ συμβουλευτικῶς ἐπὶ πάσης διαφορᾶς ἢ παντὸς θέματος ὑποβαλλομένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Συνελεύσεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 15.

Ἐὰν ἀναφυῇ μεταξύ τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας διαφορὰ ἱκανὴ νὰ ἐπενέγκῃ ρῆξιν καὶ ἐὰν ἡ διαφορὰ αὕτη δὲν ὑπεβλήθη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 προβλεπομένην διαιτησίαν, τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας συμφωνοῦσιν ἀγάγῳσιν αὐτὴν πρὸς τὸ Συμβούλιον. Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ ὅπως ἐν τούτων εἰδοποίησῃ περὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης τὸν Γενικὸν Γραμματέα, ὅστις λαμβάνει πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς πλήρη ἀνάκρισιν καὶ ἐξέτασιν αὐτῆς.

Ἐν βραχυτάτῳ τὰ Μέλη ὀφείλουσι νὰ τῷ ἀνακοινώσωσι τὴν ἔκθεσιν τοῦ ζητήματος αὐτῶν μεθ' ὅλων τῶν οὐσιωδῶν γεγονότων καὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων. Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀμεσον ταύτης δημοσιέυσιν.

Τὸ Συμβούλιον καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἐπιτύχῃ τὸν διακανονισμόν τῆς διαφορᾶς. Ἐὰν δὲ ἐπιτευχθῇ τοῦτο, δημοσιεύει, ἐν ᾧ μέτρῳ κρίνει σκόπιμον, ἔκθεσιν ἀναφέρουσαν τὰ γεγονότα, τὰς συναφεῖς ἐξηγήσεις καὶ τοὺς ὅρους τοῦ ἐν λόγῳ διακανονισμοῦ.

Ἐὰν δὲν καταστῇ δυνατόν νὰ διευθετηθῇ ἡ διαφορὰ, τὸ Συμβούλιον συντάσσει καὶ δημοσιεύει ἔκθεσιν, ὁμοφώνως ἢ κατὰ πλειονοψηφίαν, ὅπως καταστήσῃ γνωστὰ τὰ περιστάτικα τῆς διαφορᾶς καὶ τὰς λύσεις ἃς συνιστᾷ ὡς δικαιότερας καὶ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ προκειμένου προσαρμοζόμενας.

Πᾶν Μέλος τῆς Κοινωνίας ἐκπροσωπούμενον ἐν τῷ Συμβουλίῳ δύναται ὡσαύτως νὰ δημοσιεύσῃ ἔκθεσιν περὶ τῶν γεγονότων τῆς διαφορᾶς καὶ τὰς ἰδίας αὐτοῦ προτάσεις.

Ἐὰν ἡ ἔκθεσις τοῦ Συμβουλίου γίνῃ ὁμοφώνως δεκτὴ, τῆς ψήφου τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Μερῶν μὴ ἀριθμωμένης ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς ἐν λόγῳ παμψηφίας, τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ προσφύγῳσιν εἰς πόλεμον κατ' οὐδενὸς Μέρους ὅπερ συμμορφοῦται πρὸς τὰς προτάσεις τῆς ἐκθέσεως.

Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ Συμβούλιον δὲν ἐπιτυγχάνει τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἐκθέσεώς του ὑφ' ὅλων τῶν ἄλλων αὐτοῦ Μελῶν, πλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν ὑπὸ διαφορὰν Μερῶν, τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ἐπιφυλάσσωσιν ἑαυτοῖς τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσωσιν ὡς θὰ κρίνωσιν ἀναγκαῖον πρὸς τήρησιν τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐὰν ἐν ἐκ τῶν Μερῶν ἰσχυρίζηται, τὸ δὲ Συμβούλιον ἀναγνωρίζῃ, ὅτι ἡ διαφορὰ ἀνάγεται εἰς ζήτημα ὅπερ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον ἀφίνει εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐν λόγῳ Μέρους, τὸ Συμβούλιον θὰ βεβαιώσῃ τοῦτο ἐν ἐκθέσει, ἀλλὰ χωρὶς νὰ συστήσῃ οὐδεμίαν λύσιν.

Τὸ Συμβούλιον δύναται εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου, νὰ ἀγάγῃ τὴν διαφορὰν ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως. Ἡ Συνέλευσις ὀφείλει ἐπίσης νὰ ἐπιληφθῇ τῆς διαφορᾶς τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν Μερῶν. Ἡ αἴτησις αὕτη δεόν νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς δεκατεσσάρων ἡμερῶν ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ διαφορὰ ἤχθη ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου.

Ἐν πάσῃ ὑποβαλλομένη εἰς τὴν Συνέλευσιν ὑποθέσει, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τοῦ ἄρθρου 12, αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐνέργειαν καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ Συμβουλίου, ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς τὴν ἐνέργειαν καὶ τὰς ἐξουσίας τῆς Συνελεύσεως. Ἐννοεῖται ὅτι ἐκθεσις καταρτιζομένη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῇ ἐγκρίσει τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας, τῶν ἐκπροσωπουμένων ἐν τῷ Συμβουλίῳ, καὶ τῇ πλειοψηφίᾳ τῶν ἄλλων Μελῶν τῆς Κοινωνίας, ἀποκλειόμενων ἐν ἐλάχιστῃ περιπτώσει τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Μερῶν, ἔχει τ' αὐτὰ ὡς καὶ ἡ ἐκθεσις τοῦ Συμβουλίου ἀποτέλεσματα, γιγνομένη ὁμοφώνως δεκτὴ ὑπὸ τῶν ἄλλων Μελῶν του, πλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Μερῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 16.

Ἐὰν Μέλος τῆς Κοινωνίας προσφύγῃ εἰς πόλεμον, παρὰ τὰς ἀναληφθείσας διὰ τῶν ἄρθρων 12, 13 καὶ 15 ὑποχρεώσεις, θεωρεῖται ipso facto ὡς ἐνεργῆσαν πρᾶξιν πολεμικὴν ἐναντίον ὅλων τῶν ἄλλων Μελῶν τῆς Κοινωνίας. Ταῦτα ὑποχρεοῦνται νὰ διακόψωσι παραχρῆμα πάσας τὰς μετ' αὐτοῦ ἐμπορικὰς ἢ δημοσιονομικὰς σχέσεις, ν' ἀπαγορεύσωσι πάσας τὰς σχέσεις τὰς μεταξὺ τῶν ἰδίων ὑπηκόων καὶ τῶν τοῦ ἐν ρῆξει πρὸς τὴν Συμφωνίαν διατελοῦντος Κράτους, νὰ ἐνεργήσωσι τὴν παῦσιν πάσης οἰκονομικῆς ἐμπορικῆς ἢ προσωπικῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ Κράτους τούτου καὶ τῶν ὁμοειδῶν παντὸς ἄλλου Κράτους Μέλους ἢ μὴ τῆς Κοινωνίας.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τὸ Συμβούλιον ὀφείλει νὰ συστήσῃ εἰς τὰς διαφόρους ἐνδιαφερομένας Κυβερνήσεις τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν ἢ ἀεροπορικῶν δυνάμεων, δι' ὧν τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας θὰ καταρτίσωσιν ἀμοιβαίως τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τὰς προωρισμένας νὰ ἐπιβάλωσι τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Κοινωνίας.

Ἐκτὸς τούτου, τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας συμφωνοῦσι νὰ παρέχωσι πρὸς ἄλληλα ἀμοιβαίαν συνδρομὴν ἐν τῇ ἐκτέλεσει τῶν ληφθησομένων, δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, οἰκονομικῶν καὶ δημοσιονομικῶν μέτρων, πρὸς περιορισμὸν εἰς τὸ ἐλάχιστον τῶν δυνάμενων ἐκ τῶν μέτρων τούτων νὰ προκύψωσι ζημιῶν καὶ δυσἀρέστων συνεπειῶν. Ὡσχύτως παρὰ τὸ ἐλάχιστον τῶν δυνάμενων πρὸς ἄλληλα συνδρομὴν, ὅπως ἀντιστῶσι κατὰ παντὸς εἰδικοῦ μέτρου, στρέφομένου ἐναντίον τινὸς ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ διατελοῦντος ἐν ρῆξει πρὸς τὴν Συμφωνίαν Κράτους. Λαμβάνουσι τ' ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως διευκολύνωσι τὴν διὰ τοῦ ἐδάφους αὐτῶν διέλευσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων παντὸς Μέλους τῆς Κοινωνίας, ἐν κοινῇ δράσει μετέχοντος ἵνα καταστήσῃ σεβαστὰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Κοινωνίας.

Δύναται ν' ἀποβληθῇ τῆς Κοινωνίας πᾶν Μέλος, ὅπερ κατέστη ἑνοχὸν παραβιάσεώς τινος τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀπορρουσῶν ἐκ τῆς Συμφωνίας. Ἡ ἀποβολὴ ἀποφασίζεται διὰ τῆς ψήφου ὅλων τῶν ἄλλων Μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν ἐκπροσωπουμένων ἐν τῷ Συμβουλίῳ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 17.

Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς μεταξὺ δύο Κρατῶν, ὧν τὸ ἕτερον μόνον τυγχάνει Μέλος τῆς Κοινωνίας ἢ οὐδέτερον τούτων μετέχει ταύτης, τὸ μὴ μετέχον ἢ τὰ μὴ μετέχοντα τῆς Κοινωνίας Κράτη καλοῦνται ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τὰ Μέλη Αὐτῆς ὑποχρεώσεις, ἐπὶ τῷ τέλει διακανονισμοῦ τῆς διαφορᾶς, ὑφ' οὗς ὅρους ἤθελε κρίνει δικαίους τὸ Συμβούλιον. Ἐὰν ἡ προσκλήσις αὕτη γίνῃ δεκτὴ, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 12 ἕως 16, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν κριθησομένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀναγκαίων τροποποιήσεων.

Ἄμα τῇ ἀποστολῇ τῆς προσκλήσεως ταύτης τὸ Συμβούλιον προβαίνει εἰς ἀνάκρισιν περὶ τῶν περιστάτικῶν τῆς διαφορᾶς καὶ προτείνει οἷον μέτρον φαίνεται αὐτῷ ἄριστον καὶ ἀποτελεσματικώτατον ἐν τῇ εἰδικῇ περιπτώσει.

Ἐὰν τὸ προσκληθέν Κράτος, ἀρνούμενον ν' ἀποδεχθῇ τὰς ἐπὶ τῷ τέλει διακανονισμοῦ τῆς διαφορᾶς ὑποχρεώσεις τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας, καταφύγῃ εἰς πόλεμον ἐναντίον Μέλους τινὸς τῆς Κοινωνίας, ἐφαρμόζονται κατ' αὐτοῦ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16.

Ἐὰν τὰ δύο προσκληθέντα Μέρη ἀρνηθῶσι ν' ἀποδεχθῶσι τὰς ἐπὶ τῷ τέλει διακανονισμοῦ τῆς διαφορᾶς ὑποχρεώσεις τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ λάβῃ πάντα τὰ μέτρα καὶ νὰ ποιήσῃται πᾶσαν πρότασιν δυνάμην νὰ προλάβῃ τὰς ἐχθροπραξίας καὶ νὰ ἐπιλύσῃ τὴν διένεξιν.

Ἄρθρον 18.

Πᾶσα Συνθήκη ἢ Διεθνὴς ὑποχρέωσις, συνομολογηθεῖσα ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὸ Μέλους τῆς Κοινωνίας, δεόν νὰ πρωτοκολλᾶται ἀμέσως παρὰ τῆς Γραμματείας καὶ νὰ δημοσιεύηται, ὡς τάχιστα ὑπ' αὐτῆς.

Οὐδεμία τῶν Συνθηκῶν τούτων ἢ Διεθνῶν ὑποχρεώσεων θέλει εἶναι ὑποχρεωτικὴ πρὸς τῆς πρωτοκολλήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 19.

Ἡ Συνέλευσις δύναται, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, νὰ καλῆ τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ὅπως προβαίνωσιν εἰς νέαν ἐξέτασιν τῶν Συνθηκῶν, αἵτινες κατέστησαν ἀνεφάρμοστοι, ὡς καὶ πάσης διεθνοῦς καταστάσεως, ἧς ἡ διατήρησις ἠδύνατο νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὴν εἰρήνην τοῦ Κόσμου.

Ἄρθρον 20.

Τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ἀναγνωρίζουσι, τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς, ὅτι ἡ παρούσα Συνθήκη καταργεῖ πάσας τὰς μὴ συμβιβαστένας πρὸς τοὺς ἄρους αὐτῆς ὑποχρεώσεις ἢ *inter se* συνεννοήσεις καὶ ὑποχρεοῦνται ἐπισημῶς νὰ μὴ συνομολογῶσιν εἰς τὸ μέλλον τοιαύτας.

Ἐὰν Μέλος τι πρὸς τῆς εἰσόδου αὐτοῦ εἰς τὴν Κοινωνίαν εἶχεν ἀναλάβει ὑποχρεώσεις ἀσυμβιβάστους πρὸς τοὺς ἄρους τῆς παρούσης Συμφωνίας ὀφείλει νὰ λάβῃ ἄμεσα μέτρα ὅπως ἀπαλλαγῇ τῶν ὑποχρεώσεων τούτων.

Ἄρθρον 21.

Διεθνεῖς ὑποχρεώσεις, οἵαι αἱ Συμβάσεις περὶ Διαιτησίας καὶ αἱ τοπικαὶ Συνεννοήσεις, ὡς τὸ δόγμα τοῦ Μονroe, αἵτινες ἐξασφαλίζουσι τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, δὲν θεωροῦνται ἀσυμβίβαστοι πρὸς οὐδεμίαν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἄρθρον 22.

Αἱ ἐπόμεναι Ἀρχαὶ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν χωρῶν αἵτινες, συνεπείᾳ τοῦ πολέμου, ἔπαυσαν νὰ διατελῶσιν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Κρατῶν, τὰ ὅποια προγενεστέρως ἐκυβέρνων ταύτας καὶ αἵτινες οἰκοῦνται ὑπὸ Λαῶν μὴ εἰσέτι ἱκανῶν, ὅπως διοικῶνται ἀφ' ἑαυτῶν ὑπὸ τὰς ἰδιαιτέρας δυσχερεῖς τοῦ συγχρόνου Κόσμου συνθήκας. Ἡ εὐημερία καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν Λαῶν τούτων ἀποτελοῦσιν ἱεράν ἐμπολιτιστικὴν ἀποστολὴν καὶ προσήκει νὰ περιληφθῶσιν ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ ἐγγυήσεις διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἀποστολῆς ταύτης.

Ἡ καλλιτέρα μέθοδος, ὅπως πρακτικῶς ἐπιτευχθῆ ἡ ἀρχὴ αὕτη, εἶνε ν' ἀνατεθῆ ἡ κηδεμονία τῶν Λαῶν τούτων εἰς τὰ ἀνεπτυγμένα Ἔθνη, τὰ ὅποια, λόγῳ τῶν πόρων, τῆς πείρας ἢ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῶν θέσεως, δύναται κάλλιον πενήτους ἄλλου ν' ἀναλάβωσι τὴν ἐν λόγῳ εὐθύνην καὶ τὰ ὅποια συγκατατίθενται νὰ τὴν ἀποδεχθῶσι. Τὰ Ἔθνη ταῦτα θὰ ἤσκουν τὴν τοιαύτην κηδεμονίαν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα Ἐντολοδόχου τῆς Κοινωνίας καὶ ἐν ὀνόματι αὐτῆς.

Ὁ χαρακτήρ τῆς Ἐντολῆς δεόν νὰ διαφέρῃ κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Λαοῦ, τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς χώρας, τὰς οικονομικὰς αὐτῆς συνθήκας καὶ πᾶσαν ἀνάλογον περίπτωσιν.

Ὀρισμένα Κοινότητες, ἀνήκουσαι ἄλλοτε εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Ἀυτοκρατορίαν, ἐξίχθησαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀναπτύξεως, ὥστε ἡ ὑπαρξίς των ὡς Ἐθνῶν ἀνεξαρτήτων δύναται ν' ἀναγνωρισθῆ προσωρινῶς, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως αἱ Συμβουλαὶ καὶ ἡ συνδρομὴ Ἐντολοδόχου τινὸς καθοδηγῶσι τὴν διοίκησιν αὐτῶν μέχρις οὗ καταστῶσιν ἱκαναὶ ὅπως αὐτοδιοικῶνται. Οἱ πόθοι τῶν ἐν λόγῳ Κοινοτήτων δεόν ἐν τοῖς πρώτοις νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ ἐκλογῇ Ἐντολοδόχου.

Ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπτύξεως, ἐν ᾧ διατελοῦσιν ἕτεροι Λαοί, ἰδίως οἱ τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς, ἀπαιτεῖ ὅπως ὁ Ἐντολοδόχος ἀναλάβῃ παρ' αὐτοῖς τὴν διοίκησιν τῆς χώρας ἐπὶ ἄροις, αἵτινες, συνδυαζόμενοι πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν καταχρήσεων, ὡς ἡ ἐμπορία τῶν δούλων, ἡ ἐμπορία τῶν ὄπλων καὶ ἡ τοῦ οἴνου πνεύματος, τοῦτο μὲν θὰ ἐγγυηθῶσι τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς θρησκείας—ἀνευ ἄλλων περιορισμῶν, πλὴν τῶν δυναμένων νὰ ἐπιβάλλῃ ἡ τήρησις τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τῶν χρηστῶν ἠθῶν—τὴν ἀπαγόρευσιν ἀνεγέρσεως ὀχυρωμάτων ἢ ἐγκαταστάσεως στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν βάσεων καὶ παραχρῆς στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τοὺς Ἰθαγενεῖς, ἐκτὸς τῆς ἀναγκαιοῦσης διὰ τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὴν ἀμυναν τῆς χώρας, τοῦτο δὲ θὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς τὰ ἄλλα Μέρη τῆς Κοινωνίας ὄρους ἰσότητος διὰ τὰς συναλλαγὰς καὶ τὸ ἐμπόριον.

Τέλος ὑπάρχουσι χώραι, ὡς αἱ Νοτιοδυτικαὶ Ἀφρικανικαὶ καὶ νῆσοί τινες τοῦ Νοτίου Εἰρημικοῦ, αἵτινες, ὡς ἐκ τοῦ ἄρτιοῦ αὐτῶν πληθυσμοῦ, τῆς περιορισμένης ἐπιφανείας, τῆς ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τῶν Κέντρων τοῦ Πολιτισμοῦ, τῆς γεω-

γραφικῆς γειτνιασεως πρὸς τὴν χώραν τοῦ Ἐντολοδόχου ἢ ἄλλων λόγων, θὰ ἠδύνατο κάλλιον νὰ διοικῶνται ὑπὸ τοὺς Νόμους τοῦ Ἐντολοδόχου, ὡς μέρος ἀναπόσπαστον τῆς γῶρας του, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προβλεπομένων ἀνωτέρω ἐγγυήσεων ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ Ἰθαγενοῦς πληθυσμοῦ.

Ἐν πάσαις ταῖς περιπτώσεσιν ὁ Ἐντολοδόχος ὀφείλει ν' ἀποστέλλῃ ἐτησίως εἰς τὸ Συμβούλιον ἐκθεσιν ἀφορῶσαν τὰς χώρας, διὰ τὴν κηδεμονίαν τῶν ὁποίων ἐνετάλη.

Ἐὰν ὁ βαθμὸς τῶν ἐνασκηθησομένων παρὰ τοῦ Ἐντολοδόχου Ἐξουσίας, Ἐλέγχου καὶ Διοικήσεως δὲν ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον προηγουμένης Συμβάσεως μεταξὺ τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας, ρητῶς θέλει ἀποφανθῆ ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων τὸ Συμβούλιον.

Διαρκῆς Ἐπιτροπὴ θέλει ἐπιφορτισθῆ μὲ τὴν λήψιν καὶ ἐξέτασιν τῶν ἐτησίων ἐκθέσεων τῶν Ἐντολοδόχων καὶ τὴν παροχὴν εἰς τὸ Συμβούλιον γνωμοδοτήσεων ἐπὶ πάντων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐντολῶν ζητημάτων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 23.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν νῦν ὑφισταμένων καὶ τῶν μετέπειτα συνομολογηθησομένων Διεθνῶν Συμβάσεων, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν αὐτῶν, τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας :

α') Θὰ καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἐξασφαλίσωσι καὶ διατηρήσωσιν ὄρους ἐργασίας δικαίους καὶ ἀνθρωπίνους διὰ τοὺς ἀνδρας, τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά, οὐ μόνον ἐν ταῖς ἰδίαις, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἄλλαις χώραις, ἐφ' ὧν ἐκτείνονται αἱ ἐμπορικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ αὐτῶν σχέσεις, καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ θὰ ιδρῶσιν καὶ καλλιεργήσωσι τὰς ἀναγκαίας διεθνεῖς ὀργανώσεις.

β') Ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐξασφαλίσωσι φιλοδικαίαν συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς Ἰθαγενεῖς Λαοὺς ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν Διοίκησιν αὐτῶν χώραις.

γ') Ἀναθέτουσιν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν τὸν Γενικὸν Ἐλεγχὸν τῶν συμφωνιῶν, αἵτινες ἀφορῶσι τὴν ἐμπορίαν τῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν, τὴν ἐμπορίαν τοῦ ὀπίου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιβλαβῶν φαρμάκων.

δ') Ἀναθέτουσιν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν τὸν Γενικὸν Ἐλεγχὸν τοῦ ἐμπορίου τῶν ὀπλων καὶ πολεμοφοδίων μετὰ τῶν χωρῶν ἐν αἷς ὁ Ἐλεγχος τοῦ ἐμπορίου τούτου τυγχάνει ἀπαραίτητος διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον.

ε') Θὰ λάβωσι τ' ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐγγύτησιν καὶ διατήρησιν τῆς ἐλευθερίας τῶν συγκοινωνιῶν καὶ τῆς διαμετακομίσεως ὡς καὶ τὴν δικαίαν διεξαγωγὴν τοῦ ἐμπορίου ὅλων τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας, ἐξυπακουομένου ὅτι αἱ εἰδικαὶ ἀνάγκαι τῶν ἐρημωθειῶν χωρῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου 1914 ἕως 1918 θέλουσι ληφθῆ ὑπ' ὄψιν.

ς') Θὰ προσπαθήσωσι νὰ λάβωσι διεθνῆ μέτρα πρὸς πρόληψιν καὶ καταπολέμησιν τῶν ἀσθeneiῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 24.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς συγκαταθέσεως τῶν Συμβαλλομένων, πάντα τὰ προγενεστέρως διὰ συλλογικῶν Συνθηκῶν ἰδρυθέντα Διεθνῆ Γραφεῖα θὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Κοινωνίας. Ἄπαντα τὰ λοιπὰ Διεθνῆ Γραφεῖα καὶ ἅπαναι αἱ Ἐπιτροπὴ διὰ τὸν διακανονισμὸν ὑποθέσεων διεθνοῦς συμφέροντος, αἵτινα θὰ δημιουργηθῶσι μεταγενεστέρως, θὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Κοινωνίας.

Διὰ πάντα τὰ Διεθνοῦς συμφέροντος ζητήματα, τὰ κανονιζόμενα μὲν ὑπὸ Γενικῶν Συμβάσεων, μὴ ὑπάγόμενα δὲ εἰς τὸν Ἐλεγχὸν Ἐπιτροπῶν ἢ Διεθνῶν Γραφείων, ὀφείλει ἡ Γραμματεία τῆς Κοινωνίας, ἐὰν τὰ ἐνδιαφερόμενα Μέρη αἰτήσωσι τοῦτο καὶ τὸ Συμβούλιον συγκατατίθεται, νὰ συλλέγῃ καὶ διανέμῃ πάσας τὰς χρησίμους πληροφορίας καὶ νὰ παρέχῃ πᾶσαν ἀναγκαίαν ἢ εὐκαταίαν συνδρομὴν.

Τὸ Συμβούλιον δύνεται ν' ἀποφασίσῃ ὅπως εἰς τὰς δαπάνας τῆς Γραμματείας περιληφθῶσι καὶ τὰ ἐξόδα παντὸς Γραφείου ἢ Ἐπιτροπῆς διατελούσης ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Κοινωνίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 25.

Τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνθαρρύνωσι καὶ εὐνοῶσι τὴν ἐγκατάστασιν καὶ συνεργασίαν τῶν ἀρμοδίως ἐγκραμμένων Ἐθνικῶν Ἐθελοντικῶν Ὀργανώσεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, αἵτινες ἀποσκοποῦσιν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς υγείας, τὴν προληπτικὴν ἀμυναν κατὰ τῶν ἀσθeneiῶν καὶ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ πόνου ἐν τῷ κόσμῳ.

Τροποποιήσεις τῆς παρούσης Συμφωνίας θὰ ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς κυρώσεώς αὐτῶν ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας, ὧν οἱ Ἀντιπρόσωποι ἀποτελοῦσι τὸ Συμβούλιον, καὶ ὑπὸ τῆς πλειονοψηφείας τῶν Μελῶν, ὧν οἱ Ἀντιπρόσωποι ἀποτελοῦσι τὴν Συνέλευσιν.

Πᾶν Μέλος τῆς Κοινωνίας εἶναι ἐλεύθερον νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τὰς ἐπιφερομένας εἰς τὴν Συμφωνίαν τροποποιήσεις, ἀλλ' οὕτω παύει νὰ μετέχη τῆς Κοινωνίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

I. ΜΕΛΗ ΑΡΧΙΚΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΥΠΟΓΡΑΦΑΝΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΝ

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΒΕΛΓΙΟΝ

ΒΟΛΙΒΙΑ

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

ΚΑΝΑΔΑΣ

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ

ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ

ΙΝΔΙΑΙ

ΚΙΝΑ

ΚΟΥΒΑ

ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΣ

ΓΑΛΛΙΑ

ΕΛΛΑΣ

ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ

Α-Ι-ΤΗ

ΕΔΖΑΖΗ

ΟΝΔΟΥΡΑ

ΙΤΑΛΙΑ

ΙΑΠΩΝΙΑ

ΛΙΒΕΡΙΑ

ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ

ΠΑΝΑΜΑΣ

ΠΕΡΟΥΒΙΑ

ΠΟΛΩΝΙΑ

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

ΣΕΡΒΟ—ΚΡΟΑΤΟ—ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

ΣΙΑΜ

ΤΣΕΧΟ—ΣΛΟΒΑΚΙΑ

ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ

ΚΡΑΤΗ ΠΡΟΣΚΛΗΘΕΝΤΑ ΟΠΩΣ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΩΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

ΧΙΑΗ

ΚΟΛΟΜΒΙΑ

ΔΑΝΙΑ

ΙΣΠΑΝΙΑ

ΝΟΡΒΗΓΙΑ

ΠΑΡΑΓΟΥΑΗ

ΚΑΤΩ—ΧΩΡΑΙ

ΠΕΡΣΙΑ

ΣΑΛΒΑΔΩΡ

ΣΟΥΗΔΙΑ

ΕΛΒΕΤΙΑ

ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

II. ΠΡΩΤΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Ο ΕΝΤΙΜΟΣ ΣΕΡ ΙΑΚΩΒΟΣ ΕΡΙΚ ΝΤΡΟΥΜΟΝΔ.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

Άρθρον 27.

Τὰ σύνορα τῆς Γερμανίας θὰ καθορισθῶσιν ὡς ἀκολούθως.

1. Μετὰ τοῦ Βελγίου :

Ἀπὸ τοῦ κοινῶν σημείου τῶν τριῶν συνόρων τοῦ Βελγίου, Ὁλλανδίας καὶ Γερμανίας καὶ πρὸς Νότον :

Το βορειο-ἀνατολικὸν ὄριον τοῦ πάλαι ποτὲ ἐδάφους τοῦ οὐδετέρου Moeresnei, εἶτα τὸ ἀνατολικὸν ὄριον τῆς περιφερείας (Kreis) τοῦ Eupren, κατόπιν ἡ ὄροθετικὴ γραμμὴ μεταξὺ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς περιφερείας τοῦ Montjoie, εἶτα τὸ ὄριον βορειο-ἀνατολικὸν καὶ ἀνατολικὸν τῆς περιφερείας τοῦ Malmédy μέχρι τῶν συνόρων τοῦ Λουξεμβούργου.

2. Μετὰ τοῦ Λουξεμβούργου :

Ἡ ὄροθετικὴ γραμμὴ τῆς 3ης Αὐγούστου 1914 μέχρι τοῦ σημείου τῆς ἐνώσεώς της μετὰ τῆς Γαλλικῆς μεθορίου τῆς 18ης Ἰουλίου 1870.

3. Μετὰ τῆς Γαλλίας :

Τὰ ἀπὸ τοῦ Λουξεμβούργου μέχρι τῆς Ἑλβετίας σύνορα τῆς 18ης Ἰουλίου 1870, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Δ'. Τμήματος (Λεκανοπέδιον τῆς Σάαρ—Μέρος Γ').

4. Μετὰ τῆς Ἑλβετίας :

Ἡ νῦν μεθόριος.

5. Μετὰ τῆς Αὐστρίας :

Ἡ μεθόριος τῆς 3ης Αὐγούστου 1914, ἀπὸ τῆς Ἑλβετίας μέχρι τῆς Τσεχο-Σλοβακίας, ὡς αὕτη καθορίζεται κατωτέρω.

6. Μετὰ τῆς Τσεχο-Σλοβακίας :

Ἡ μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας μεθόριος τῆς 3ης Αὐγούστου 1914, ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς συναντήσεως μετὰ τοῦ παλαιοῦ διοικητικοῦ ὁρίου τοῦ χωρίζοντος τὴν Βοημίαν ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας τῆς Ἄνω Αὐστρίας μέχρι τῆς προσεχούσης βορείας ἄκρας τῆς προφῆν ἐπαρχίας τῆς Αὐστριακῆς Σιλεσίας, κειμένης εἰς ἀπόστασιν ἑκτὼ περίπου χιλιομέτρων ἀνατολικῶς τῆς Neustadt.

7. Μετὰ τῆς Πολωνίας :

Ἀπὸ τοῦ ὡς ἄνω ὀριζομένου σημείου καὶ μέχρι τοῦ ἐν τῷ ἐδάφει ὀρισθησομένου τοιούτου εἰς ἀπόστασιν δύο περίπου χιλιομέτρων ἀνατολικῶς τῆς Lorzendorf :

Ἡ ὀρισθησομένη συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 88 τῆς παρουσίας Συνθήκης μεθόριος.

Ἐκεῖθεν πρὸς βορρᾶν καὶ μέχρι τοῦ σημείου ἔνθα τὸ διοικητικὸν ὄριον τῆς Πρωσσίας διατέμνει τὸν ποταμὸν Bartsch :

Γραμμὴ ὀρισθήσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, καταλείπουσα εἰς μὲν τὴν Πολωνίαν τὰ μέρη : Skorischau, Reichthal, Trembatschau, Kunzendorf, Schleise, Gross Kosel, Schreibersdorf, Rippin, Fürstlich—Niefken, Pawelau, Tscheschen, Konradau, Johannisdorf, Modzenowe, Bogdaj, εἰς δὲ τὴν Γερμανίαν τὰ ἐξῆς : Lorzendorf, Kaulwitz, Glaasche, Dalbersdorf, Reesewitz, Stradam, Gross Wartenberg, Kraschen, Neu Mittelwalde, Domaslawitz, Wedelsdorf, Tscheschen, Hammer.

Ἐκεῖθεν βορειοδυτικῶς τὸ διοικητικὸν ὄριον τῆς Πρωσσίας μέχρι τοῦ σημείου ἔνθα τέμνει τὴν αἰθροδοσομικὴν γραμμὴν Rawitsch—Herrnstadt.

Ἐκεῖθεν καὶ μέχρι τοῦ σημείου καθ' ὃ τὸ διοικητικὸν ὄριον τῆς Ποσανίας τέμνει τὴν ὁδὸν Reisen—Tschirnau: Γραμμὴ ὀρισθῆσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διερχομένη δυτικῶς τοῦ Triebusch καὶ Gabcl, ἀνατολικῶς δὲ τοῦ Saborwitz.

Ἐκεῖθεν τὸ διοικητικὸν ὄριον τῆς Ποσανίας καὶ μέχρι τοῦ σημείου τῆς συναντήσεώς του μετὰ τοῦ ἀνατολικοῦ διοικητικοῦ ὄριου τῆς περιφέρειας (Kreis) τῆς Fraustadt.

Ἐκεῖθεν βορειοδυτικῶς καὶ μέχρι σημείου ἐκλεγχομένου ἐπὶ τῆς μεταξὺ τῶν μερῶν Urnhstadt καὶ Kopnitz ὁδοῦ: Γραμμὴ ἐκλεγῆσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διερχομένη δυτικῶς τῶν μερῶν Geyersdorf, Brenno, Fehlen, Alkloster, Klebel καὶ ἀνατολικῶς τῶν Ulbersdorf, Buchwald, Igen, Weine, Lupitze, Schwenten.

Ἐκεῖθεν πρὸς βορρᾶν καὶ μέχρι τοῦ βορειοτάτου σημείου τῆς λίμνης Chlop:

Γραμμὴ ὀρισθῆσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἀκολουθοῦσα τὴν μέσην γραμμὴν τῶν λιμνῶν. Πάντως εἰς τὸ Πολωνικὸν ἔδαφος παραμένουσιν ἡ πόλις καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ Bentchen (συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐνώσεως τῶν γραμμῶν Schwiebus-Bentchen καὶ Züllichau—Bentschen).

Ἐκεῖθεν βορειο-ἀνατολικῶς καὶ μέχρι τοῦ σημείου συναντήσεως τῶν ὄριων τῶν περιφερειῶν (Kreis) Schwerin, Birnbaum καὶ Meseritz:

Γραμμὴ ὀρισθῆσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διερχομένη ἀνατολικῶς τοῦ Betschö.

Ἐκεῖθεν πρὸς βορρᾶν, τὸ ὄριον τὸ διαχωρίζον τὰς περιφέρειας (Kreise) τοῦ Schwerin καὶ τοῦ Birnbaum, εἴτα πρὸς ἀνατολὰς τὸ βόρειον ὄριον τῆς Ποσανίας μέχρι τοῦ σημείου ἔνθα ἡ γραμμὴ αὕτη τέμνει τὸν ποταμὸν Netze.

Ἐκεῖθεν κατὰ τὸν ἀνάρρουν καὶ μέχρι τῆς συμβολῆς τούτου μετὰ τοῦ Kuddow:

Τὸ ρεῖθρον τοῦ Netze.

Ἐκεῖθεν κατὰ τὸν ἀνάρρουν καὶ μέχρι σημείου ἐκλεγχομένου εἰς 6 περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν νοτιο-ἀνατολικῶς τοῦ Schneidemühl:

Τὸ ρεῖθρον τοῦ Kuddow.

Ἐκεῖθεν βορειο-ἀνατολικῶς μέχρι τῆς βορειοτέρας γωνίας τῆς σχηματιζομένης ἐσοχῆς ἐκ τοῦ βόρειου ὄριου τῆς Ποσανίας εἰς 5 περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν δυτικῶς τοῦ Stahren:

Γραμμὴ ὀρισθῆσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καταλείπουσα ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Schneidemühl—Konitz ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ Γερμανικὸν ἔδαφος.

Ἐκεῖθεν τὸ ὄριον τῆς Ποσανίας βορειο-ἀνατολικῶς μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς προεξοχῆς, ἣν σχηματίζει εἰς 15 περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀνατολικῶς τοῦ Flatow.

Ἐκεῖθεν βορειο-ἀνατολικῶς μέχρι τοῦ σημείου ἔνθα ὁ ποταμὸς Kamionka συναντᾷ τὸ μεσημβρινὸν ὄριον τῆς περιφέρειας (Kreis) τοῦ Konitz εἰς 3 περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν βορειο-ἀνατολικῶς τοῦ Grunau:

Γραμμὴ ὀρισθῆσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καταλείπουσα εἰς τὴν Πολωνίαν τὰ ἀκόλουθα μέρη: Josphowo, Gr. Lutau, Kl. Lutau, Wittkau, εἰς δὲ τὴν Γερμανίαν τὰ ἐξῆς: Gr. Butzig, Cziskowo, Battrow, Böck, Grunau.

Ἐκεῖθεν, πρὸς βορρᾶν, τὸ μεταξὺ τῶν περιφερειῶν (Kreise) τοῦ Konitz καὶ Schlochau ὄριον μέχρι τοῦ σημείου ἔνθα τὸ ὄριον τοῦτο τέμνει τὸν ποταμὸν Brahe.

Ἐκεῖθεν μέχρι τοῦ σημείου τοῦ ὄριου τῆς Πομερανίας, κειμένου εἰς ἀπόστασιν 15 χιλιομέτρων ἀνατολικῶς τοῦ Rummelsburg:

Γραμμὴ ὀρισθῆσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καταλείπουσα εἰς μὲν τὴν Πολωνίαν τὰ ἐπόμενα μέρη: Kovarzin, Kelpin, Adl. Briesen, εἰς δὲ τὴν Γερμανίαν τὰ ἐξῆς: Sampohl, Neuguth, Steinfort, Gr. Peterkau.

Ἐκεῖθεν, πρὸς ἀνατολὰς, τὸ ὄριον τῆς Πομερανίας μέχρι τῆς συναντήσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ ὄριου τοῦ μεταξὺ τῶν περιφερειῶν (Kreise) Konitz καὶ Schlochau κειμένου.

Ἐκεῖθεν, πρὸς βορρᾶν, τὸ μεταξὺ τῆς Πομερανίας καὶ δυτικῆς Πρωσίας ὄριον μέχρι τοῦ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Rheda (εἰς 3 περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν βορειο-δυτικῶς τοῦ Gohra) σημείου ἔνθα εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον εἰσρέει παραπόταμός τις πηγάζων βορειο-δυτικῶς.

Ἐκεῖθεν καὶ μέχρι τοῦ ἀρχῶνος τοῦ ποταμοῦ Piasnitz εἰς ἐνὸς καὶ ἡμίσεος περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν βορειο-δυτικῶς τοῦ Warschkau:

Γραμμὴ ὀρισθῆσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ἐκεῖθεν τὸ πρὸς τὸν κατάρρουν ρεῖθρον τοῦ Pianitz, εἴτα ἡ μέση γραμμὴ τῆς λίμνης Zarnowitz καὶ τέλος τὸ ὄριον τῆς δυτικῆς Πρωσίας μέχρι τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης.

8. Μετά τῆς Δανίας :

Ἡ μεθόριος ἥτις θὰ ὀρισθῆῖ κατά τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 109 καὶ 110 τοῦ Γ'. Μέρους (Τμήμα ΙΑ'. Ἀνατολικὴ Πρωσσία).

Ἄρθρον 28.

Τὰ σύνορα τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας ὀρισθῆσονται ὡς ἀκολούθως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ Θ'. Τμήματος (Ἀνατολικὴ Πρωσσία τοῦ Γ'. Μέρους) :

Ἀπὸ σημείου κειμένου ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης εἰς ἀπόστασιν περίπου ἑνὸς καὶ ἡμίσεως χιλιομέτρου πρὸς βορρᾶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Pröbbernau καὶ πρὸς διεύθυνσιν 159 μοιρῶν (ὑπολογιζομένην ἀπὸ βορρᾶ πρὸς ἀνατολάς) :

Γραμμὴ, περίπου 2 χιλιομέτρων, ὀρισθῆσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ἐκεῖθεν ἐν εὐθείᾳ γραμμῇ πρὸς τὸν φάρον τὸν κείμενον ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος τῆς διώρυγος τοῦ Elbing εἰς τὸ ἐπόμενον σημεῖον κατὰ προσέγγισιν : Βόρειον πλάτος $54^{\circ} 19' 1)2$, Ἀνατολικὸν μῆκος $19^{\circ} 26'$ τοῦ Greenwich.

Ἐκεῖθεν μέχρι τοῦ ἀνατολικωτάτου σημείου τοῦ Nogat πρὸς διεύθυνσιν κατὰ προσέγγισιν 209 μοιρῶν (ὑπολογιζομένην ἀπὸ βορρᾶ πρὸς ἀνατολάς).

Ἐκεῖθεν κατὰ τὸν ἀνάρρουν τὰ ὕδατα τοῦ Nogat μέχρι τοῦ στομίου ἔνθα ὁ ποταμὸς οὗτος καταλείπει τὸν Βιστούλαν (Weichsel).

Ἐκεῖθεν ἡ κυρία ἀδλαξ ναυσιπλοίας (Chenal) τοῦ Βιστούλα πρὸς τὸν ἀνάρρουν, εἶτα τὸ νότιον ὄριον τῆς περιφερείας τοῦ Marienwerder, ἀκολούθως τὸ ὄριον τῆς περιφερείας τοῦ Rosenberg πρὸς ἀνατολάς μέχρι τοῦ σημείου τῆς συναντήσεως μετὰ τῆς πρῆγν μεθορίου τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας.

Ἐκεῖθεν ἡ παλαιὰ ὀροθετικὴ γραμμὴ μετὰ τῆς Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Πρωσσίας, εἶτα τὸ ὄριον τὸ μετὰ τῶν περιφερειῶν Osterode καὶ Neidenburg, κατόπιν τὸ πρὸς τὸν κατάρρουν τμήμα τοῦ ποταμοῦ Skoltau, εἶτα τὸ ρεῖθρον τοῦ Neide πρὸς τὸν ἀνάρρουν αὐτοῦ μέχρι σημείου κειμένου εἰς ἀπόστασιν 5 χιλιομέτρων δυτικῶς τοῦ Bialutten, ἐγγύτατα δὲ πρὸς τὴν παλαιὰν Ρωσσικὴν μεθόριον.

Ἐκεῖθεν ἀνατολικῶς καὶ μέχρι σημείου τινὸς ἀμέσως πρὸς νότον τῆς διατομῆς τῆς ὁδοῦ Neidenburg-Mlava καὶ τῆς πρῆγν Ρωσσικῆς μεθορίου :

Γραμμὴ ὀρισθῆσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διερχομένη πρὸς βορρᾶν τοῦ Bialutten.

Ἐκεῖθεν ἡ παλαιὰ Ρωσσικὴ μεθόριος μέχρι τοῦ Ἀνατολικοῦ μέρους τῆς Schmallengken, εἶτα πρὸς τὸν κατάρρουν ἡ κυρία ἀδλαξ ναυσιπλοίας τοῦ Niemen (Memel), εἶτα ὁ βραχίον Skierwieth ἀπὸ τοῦ Δέλτα μέχρι τοῦ Kurisches Haff.

Ἐκεῖθεν γραμμὴ εὐθεῖα μέχρι τοῦ σημείου συναντήσεως τῆς ἀνατολικῆς ὄχθης τοῦ Kurische Nehrung καὶ τοῦ διοικητικοῦ ὁρίου, εἰς ἀπόστασιν 4 περίπου χιλιομέτρων νοτιο-δυτικῶς τοῦ Nidden.

Ἐκεῖθεν τὸ διοικητικὸν τοῦτο ὄριον μέχρι τῆς δυτικῆς ὄχθης τοῦ Kurische Nehrung.

Ἄρθρον 29.

Τὰ σύνορα, ὡς περιεγράφησαν, χαράσσονται ὑπὸ κλίμακα ἑνὸς ἑκατομμυριοστοῦ δι' ἐρυθρᾶς γραμμῆς ἐπὶ χάρτου προσαρτωμένου εἰς τὴν παρούσαν Συνθήκην ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 1.

Ἐν περιπτώσει διαφορῶν μετὰ τὸ κείμενον τῆς Συνθήκης καὶ τοῦ χάρτου τούτου ἢ παντὸς ἄλλου προσηρημένου χάρτου, κατισχύει τὸ κείμενον.

Ἄρθρον 30.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ καθοριζόμενα ὑπὸ ρεῖθρου τινὸς ὄρια, οἱ ὄριοι ρεῖθρον ἢ ἀδλαξ, οἱ χρησιμοποιούμενοι ἐν ταῖς περιγραφαῖς τῆς παρουσίας Συνθήκης, σημαίνουσιν ἀφ' ἑνός, διὰ τοὺς μὴ πλωτοὺς ποταμούς, πῆν μέσην γραμμὴν τοῦ ρεῖθρου ἢ τοῦ κυρίου βραχίονός του καὶ ἀφ' ἑτέρου, διὰ τοὺς πλωτοὺς ποταμούς, τὴν μέσην γραμμὴν τῆς κυρίας ἀδλακος ναυσιπλοίας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ ὁρίων Ἐπιτροπὰς, τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς παρουσίας Συνθήκης, ἀνήκει νὰ καθορίσωσιν εἰδικώτερον, ἐὰν ἡ συνοριακὴ γραμμὴ θ' ἀκολουθήσῃ εἰς τὰς ἐνδεχομένας αὐτῆς μετατοπίσεις τὸ ρεῖθρον ἢ τὴν οὕτως ὀρισθεῖσαν ἀδλακα ἢ ἐὰν θὰ καθορισθῇ τελικῶς διὰ τῆς θέσεως τοῦ ρεῖθρου ἢ τῆς ἀδλακος κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΟΡΟΙ

ΤΜΗΜΑ Α'.

Β Ε Λ Γ Ι Ο Ν

*Α ρ θ ρ ο ν 31.

*Η Γερμανία, αναγνωρίζουσα ότι αι Συνθήκαι τῆς 19ης Ἀπριλίου 1839, αἵτινες καθιέρουν πρὸ τοῦ πολέμου τὸ καθεστῶς τοῦ Βελγίου, δὲν ανταποκρίνονται πλέον πρὸς τὰς ἐνεστώσας περιστάσεις, συναινεῖ εἰς τὴν κατάργησιν τῶν Συνθηκῶν τούτων καὶ ὑποχρεοῦται ἀπὸ τοῦδε ν' ἀναγνωρίσῃ καὶ νὰ τηρήσῃ πάσας τὰς οἰασδήποτε Συμβάσεις, ἃς ἐνδέχεται νὰ συνάψωσιν αι Προέχουσαι Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις ἢ τινες τούτων μετὰ τῶν Κυβερνήσεων τοῦ Βελγίου ἢ τῆς Ὑλλανδίας, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἀντικαταστήσωσι τὰς εἰρημένους Συνθήκας τοῦ 1839. Ἐὰν ἐζητεῖτο ἡ τυπικὴ συναίνεσις αὐτῆς εἰς τὰς ἐν λόγῳ Συμβάσεις ἢ εἰς τινὰς τῶν διατάξεων τούτων, ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ἀπὸ τοῦδε νὰ τὴν παράσχη.

*Α ρ θ ρ ο ν 32.

*Η Γερμανία ἀναγνωρίζει τὴν πλήρη κυριαρχίαν τοῦ Βελγίου ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ διαμφισβητουμένου ἐδάφους τοῦ Moresnet (λεγομένου οὐδετέρου Moresnet).

*Α ρ θ ρ ο ν 33.

*Η Γερμανία παραιτεῖται ὑπὲρ τοῦ Βελγίου παντὸς δικαιώματος καὶ τίτλου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Πρωσσικοῦ Moresnet, κειμένου δυτικῶς τῆς ἀπὸ Λιέγης εἰς Ἀκυίσγρανον ὁδοῦ· τὸ μέρος τῆς ὁδοῦ τὸ περιβάλλον τὸ ἔδαφος τοῦτο θέλει λήκῃ εἰς τὸ Βέλγιον.

*Α ρ θ ρ ο ν 34.

*Ἐκτὸς τούτου ἡ Γερμανία παραιτεῖται ὑπὲρ τοῦ Βελγίου παντὸς δικαιώματος καὶ τίτλου ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν ἅτινα περιλαμβάνουσι τὸ σύνολον τῶν περιφερειῶν (Kreise) τοῦ Eupen καὶ Malmédy.

Κατὰ τοὺς ἔξ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης μῆνας, θέλουσι τεθῆναι εἰς χρῆσιν βιβλία ὑπὸ τῆς Βελγικῆς Ἀρχῆς ἐν Eupen καὶ Malmédy, οἱ δὲ κάτοικοι τῶν εἰρημένων ἐδαφῶν θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράσωσιν ἐν αὐτοῖς ἐγγράφως τὴν ἐπιθυμίαν των ὅπως ἴδωσι τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν ἐδαφῶν τούτων διατηρούμενον ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυριαρχίας.

Καθῆκον τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως ἔσεται νὰ ἀνακοινώσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος τούτου εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ἧς τὸ Βέλγιον ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ τὴν ἀπόφασιν.

*Α ρ θ ρ ο ν 35.

*Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐξ ἑπτὰ μελῶν, ὧν πέντε θέλουσι διορισθῆναι ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἐν ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ ἐν ὑπὸ τοῦ Βελγίου, συσταθήσεται δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἐνάρξιν τῆς

ισχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὅπως καθορίσῃ ἐπιτοπίως, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ τὰ μέσα συγκοινωνίας, τὴν νέαν μεθοριακὴν γραμμὴν μεταξὺ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Γερμανίας.

Αἱ ἀποφάσεις θὰ λαμβάνωνται κατὰ πλειοναψηφίαν καὶ θὰ ᾄσιν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰ ἐνδιαφερόμενα Μέρη.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 36.

Εὐθὺς ὡς ἡ μεταβίβασις τῆς ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων ἐδαφῶν κυριαρχίας καταστῆ ὀριστικὴ, ἡ Βελγικὴ Ἰθαγένεια θέλει ὀριστικῶς κτηθῆ, αὐτοδικαίως καὶ ἀποβαλλομένης τῆς Γερμανικῆς Ἰθαγενείας, ὑπὸ τῶν ἐγκατεστημένων ἐν ταῖς περιοχαῖς ταύταις Γερμανῶν ὑπηκόων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἱ Γερμανοὶ ὑπήκοοι, οἵτινες εἶχον τυχὸν ἐγκατασταθῆ εἰς τὰ ἐδάφη ταῦτα μετὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1914, δὲν δύνανται ν' ἀποκτήσωσι τὴν Βελγικὴν Ἰθαγένειαν ἄνευ ἀδείας τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 37.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δύο ἐτῶν, ἅτινα θὰ ἐπακολουθήσωσι τὴν ὀριστικὴν μεταβίβασιν τῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῶν δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης διδομένων εἰς τὸ Βέλγιον χωρῶν, οἱ Γερμανοὶ ὑπήκοοι, οἱ ἔχοντες ἡλικίαν ἄνω τῶν 18 ἐτῶν καὶ ἐγκατεστημένοι εἰς τὰς χώρας ταύτας, θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς ὑπὲρ τῆς Γερμανικῆς Ἰθαγενείας.

Ἡ ἐπιλογὴ τοῦ συζύγου συνεπάγεται τὴν τῆς συζύγου, ἢ δ' ἐπιλογὴ τῶν γονέων τὴν τῶν τέκνων ἡλικίας κάτω τῶν 18 ἐτῶν.

Οἱ ἀσκήσαντες τὸ ὡς ἄνω προβλεπόμενον δικαίωμα ἐπιλογῆς ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν δώδεκα μετέπειτα μηνῶν νὰ μετοικήσωσιν εἰς Γερμανίαν.

Θὰ ᾄσιν ἐλεύθεροι νὰ διατηρήσωσι τὴν ἢν κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Βελγίου κτηθέντα ἐδάφη· δύνανται ν' ἀποκομίσωσι τὴν πάσης φύσεως κινήτην αὐτῶν περιουσίαν· οὐδὲν δὲ εἰσαγωγικὸν ἢ ἐξαγωγικὸν τέλος θὰ τοῖς ἐπιβληθῆ διὰ τὸν λόγον τοῦτον.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 38.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ παραδώσῃ ἀνυπερθέτως εἰς τὴν Βελγικὴν τ' ἀρχεῖα, βιβλία, σχέδια, τίτλους καὶ ἐγγράφα πάσης φύσεως, ἅτινα ἀφορῶσι τὴν πολιτικὴν, στρατιωτικὴν, οἰκονομικὴν, δικαστικὴν ἢ ἑτέρας ὑπηρεσίας τοῦ μεταβιβαζομένου ἐδάφους ὑπὸ τὴν Κυριαρχίαν τοῦ Βελγίου.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θ' ἀποδώσῃ ἐπίσης εἰς τὴν Βελγικὴν τ' ἀρχεῖα καὶ ἐγγράφα πάσης φύσεως τὰ διαρπαγθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν ἐκ τῶν διαφόρων δημοσίων Βελγικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἰδίως ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν Βρυξέλλαις.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 39.

Ἡ ἀναλογία καὶ ἡ φύσις τῶν δημοσιονομικῶν βαρῶν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Πρωσίας, ἅτινα τὸ Βέλγιον λόγῳ τῶν ἐκχωρουμένων αὐτῷ ἐδαφῶν θὰ ὑποστῆ, θέλουσι καθορισθῆ συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 254 καὶ 256 τοῦ Θ' Μέρους (Δημοσιονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

ΤΜΗΜΑ Β.

Λ Ο Υ Ε Ξ Ε Μ Β Ο Υ Ρ Ρ Ο Ν

Ἄ ρ θ ρ ο ν 40.

Ὡς πρὸς τὸ μέγα Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου, ἡ Γερμανία παραιτεῖται τῶν ὠφελημάτων πάσης διατάξεως ἀναφερομένης ὑπὲρ αὐτῆς ἐν ταῖς Συνθήκαις τῆς 8ης Φεβρουαρίου 1842, 2ας Ἀπριλίου 1847, 20ης—25ης Ὀκτωβρίου

1865, 18ης Αυγούστου 1866, 21ης Φεβρουαρίου και 11ης Μαΐου 1867, 10ης Μαΐου 1871, 11ης Ιουνίου 1872, 11ης Νοεμβρίου 1902, ως επίσης και εν πάση Συμβάσει συμπαρομαρτοσύνη ταύς ως άνω Συνθήκαις.

Ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει ὅτι τὸ Μέγα Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου ἐπαύσατο ν' ἀποτελεῖ μέρος τῆς Γερμανικῆς τελωνιακῆς Ἐνώσεως (Zollverein) ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1919, παραιτεῖται παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν σιδηροδρόμων, συναινεῖ εἰς τὴν κατάργησιν τῆς οὐδετέρας καταστάσεως τοῦ Μεγάλου Δουκάτου και δέχεται ἐν τῶν προτέρων πάντα διεθνή δικακνονισμὸν συναμολογηθῆσόμενον ὑπὸ τῶν Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐν σχέσει πρὸς τὸ Μέγα Δουκάτον.

Ἄρθρον 41.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ χρηγήσῃ εἰς τὸ Μέγα Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἧτις περὶ τούτου θέλει τῇ ἀπευθυνθῇ ὑπὸ τῶν Προσχουσῶν Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων, τὰ διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης διαμολογηθέντα πρὸς ὄφελος τῶν εἰρημένων Δυνάμεων ἢ τῶν ὑπῆκόων των οικονομικά, μεταφορικά και ἀεροπορικά πλεονεκτήματα και δικαιώματα.

ΤΜΗΜΑ Γ'

ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΟΧΘΗ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ

Ἄρθρον 42.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὴν Γερμανίαν νὰ διατηρῇ ἢ ἐγείρῃ ὄχρωμάτα ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ἢ δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ρήνου, δυτικῶς γραμμῆς χαρασσομένης εἰς ἀπόστασιν 50 χιλιομέτρων ἀνατολικῶς τοῦ ποταμοῦ τούτου.

Ἄρθρον 43.

Ἀπαγορεύονται ἐπίσης ἐν τῇ ζώνῃ, τῇ καθοριζομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 42, ἡ συντήρησις ἢ συγκέντρωσις ἐνόπλων δυνάμεων διαρκῶς ἢ προσωρινῶς, ὡς ἐπίσης πᾶσαι αἱ οἰασδήποτε φύσεως στρατιωτικαὶ ἀσκῆσεις και ἡ διατήρησις πάσης ὀλικῆς εὐκαλίας πρὸς κινήτοποίησιν.

Ἄρθρον 44.

Ἐν ἢ τυχὸν περιπτώσει ἡ Γερμανία παρεβίαζε, καθ' οἰονδήποτε τρόπον, τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 42 και 43, θὰ ἐθεωρεῖτο ἐνεργούσα πρᾶξιν ἐχθρικὴν ἐναντι τῶν ὑπογραψαῶν τὴν Συνθήκην Δυνάμεων και ὡς ἐπιζητούσα νὰ διαταράξῃ τὴν Εἰρήνην τοῦ Κόσμου.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΣΑΑΡ

Ἄρθρον 45.

Εἰς ἀντάλλαγμα τῆς καταστροφῆς τῶν ἐν τῇ Βορείῳ Γαλλίᾳ ἀνθρακωρυχείων και ἐναντι τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ ἐπανορθώσεως τῶν ζημιῶν πολέμου ὑπὸ τῆς Γερμανίας, αὕτη ἐκχωρεῖ εἰς τὴν Γαλλίαν, πλήρη και ἀπόλυτον, ἀπηλλαγμένην και ἐλευθέραν παντὸς χρέους ἢ βάρους, μετ' ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως, τὴν κυριότητα τῶν ἀνθρακωρυχείων τῶν κειμένων ἐν τῷ Λεκανοπεδίῳ τῆς Σααρ, οὕτινος τὰ ὄρια καθορίζονται κατωτέρω ἐν τῷ ἄρθρῳ 48.

Ἄρθρον 46.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων και τῆς εὐημερίας τῶν κατοίκων και ὡς ἐγγύησιν πρὸς τὴν Γαλλίαν τῆς πλή-

ρους ἐλευθερίας τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὀρυχείων, ἡ Γερμανία ἀποδέχεται τὰς διατάξεις τῶν κεφαλαίων Α' καὶ Β' τοῦ ἐπισυναπτομένου ἔδε Παραρτήματος.

Ἄρθρον 47.

Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Γερμανία ἀποδέχονται τὰς διατάξεις τοῦ Κεφαλαίου Γ' τοῦ ἐπισυναπτομένου ἔδε Παραρτήματος, ἐπὶ τῷ σκοπῷ μερίμνης ἐν εὐθέτω χρόνῳ περὶ τοῦ ὀριστικοῦ καθεστῶτος, συμφώνως πρὸς τοὺς πόθους τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ.

Ἄρθρον 48.

Τὰ ὅρια τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀντικείμενον τῶν προκειμένων διατάξεων, θέλουσι καθορισθῆ ὡς ἔπεται:

Νοτίως καὶ νοτιο-δυτικῶς διὰ τῆς μεθορίου τῆς Γαλλίας, ὡς αὕτη καθορίζεται διὰ τῆς παρουσίας Συνθήκης.

Βορειο-δυτικῶς καὶ βορείως διὰ γραμμῆς ἀκολουθούσης τὸ βόρειον διοικητικὸν ὄριον τῆς περιφέρειας τοῦ Merzig, ἀπὸ τοῦ σημείου ἐνθα τοῦτο ἀποχωρίζεται τῆς Γαλλικῆς μεθορίου μέχρι τοῦ σημείου ἐνθα τέμνει τὸ διοικητικὸν ὄριον τὸ χωρίζον τὴν κοινότητα Saarhölzbach ἀπὸ τῆς κοινότητος τοῦ Britten, ἀκολουθούσης τὸ Κοινοτικὸν τοῦτο ὄριον πρὸς Βορρᾶν καὶ ἐξικνουμένης μέχρι τοῦ διοικητικοῦ ὄριου τῆς τοπαρχίας τοῦ Merzig, οὕτως ὥστε νὰ περιλάβῃ εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ τὴν τοπαρχίαν τοῦ Mettlach, ἐκτὸς τῆς Κοινότητος τοῦ Britten, ἀκολουθούσης τὰ βόρεια διοικητικὰ ὅρια τῶν τοπαρχιῶν τοῦ Merzig καὶ Haustadt, προσκρῶμενα εἰς τὸ ρηθὲν ἔδαφος τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ, εἶτα διαδοχικῶς τὰ διοικητικὰ ὅρια τὰ χωρίζοντα τὰς περιφέρειας τοῦ Sarrelouis, Ottweiler καὶ Saint-Wendel ἀπὸ τὰς περιφέρειας τοῦ Merzig, Trèves καὶ τοῦ Πριγκηπάτου τοῦ Birkenfeld, μέχρι σημείου κειμένου εἰς ἀπόστασιν 500 περίπου μέτρων πρὸς Βορρᾶν τοῦ χωρίου Furschweiler (ἑπτακρον σημεῖον τοῦ Metzelberg).

Βορειο-ἀνατολικῶς καὶ ἀνατολικῶς ἀπὸ τοῦ πελευταίου ὡς ἄνω ὀρισθέντος σημείου μέχρι σημείου κειμένου εἰς ἀπόστασιν 3 χιλιομέτρων καὶ ἡμισσεος ἀνατολικῶς βορειο-ἀνατολικῶς τοῦ Saint-Wendel:

Γραμμὴ ὀρισθήσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διερχομένη ἀνατολικῶς τοῦ Furschweiler καὶ δυτικῶς τοῦ Roschberg, ἀνατολικῶς τῶν ὑψομέτρων 418, 329 (Νότιον μέρος τοῦ Roschberg) δυτικῶς τοῦ Leitersweiler, βορειο-ἀνατολικῶς τοῦ ὑψομέτρου 464, εἶτα ἀκολουθοῦσα πρὸς Νότον τὴν κορυφογραμμὴν μέχρι τοῦ σημείου συναντήσεως μετὰ τοῦ διοικητικοῦ ὄριου τῆς περιφέρειας τοῦ Kusel.

Ἐκεῖθεν, πρὸς Νότον, τὸ ὀροθέσιον τῆς περιοχῆς τοῦ Kusel, εἶτα τὸ ὄριον τῆς περιφέρειας τοῦ Homburg νοτίως νοτιο-ἀνατολικῶς μέχρι σημείου κειμένου εἰς ἀπόστασιν περίπου 1000 μέτρων δυτικῶς τοῦ Dunzweiler.

Ἐκεῖθεν καὶ μέχρι σημείου κειμένου εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς χιλιομέτρου πρὸς Νότον τοῦ Hornbach:

Γραμμὴ ὀρισθήσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διερχομένη διὰ τοῦ ὑψομέτρου 424 (περίπου 1000 μέτρα νοτιο-ἀνατολικῶς τοῦ Dunzweiler), διὰ τοῦ ὑψομέτρου 363 (Fuchs—Berg), 322 (νοτιο-δυτικῶς τοῦ Waldmohr), εἶτα ἀνατολικῶς τῆς Jägersburg καὶ τῆς Erbach, εἶτα συγχωνεύουσα τὸ Homburg διὰ τῶν ὑψομέτρων 361 (2 χιλιόμετρα καὶ ἡμισυ περίπου ἀνατολικῶς βορειο-ἀνατολικῶς τῆς πόλεως), 342 (2 χιλιόμετρα περίπου νοτιο-ἀνατολικῶς τῆς πόλεως), 357 (Schreibers—Berg), 356, 350, (1 1)2 χιλιόμετρον περίπου νοτιο-ἀνατολικῶς τῆς Schwarzenbach), διερχομένη ἀκολουθῶς ἀνατολικῶς τοῦ Einöd, νοτιο-ἀνατολικῶς τῶν ὑψομέτρων 322 καὶ 333, εἰς ἀπόστασιν περίπου 2 χιλιομέτρων ἀνατολικῶς τῆς Webenheim, 2 χιλιομέτρων ἀνατολικῶς τῆς Mimbach, περιβάλλουσα πρὸς ἀνατολὰς τὴν διακύμανσιν τοῦ ἐδάφους ἐφ' ᾧ διέρχεται ἡ ἀπὸ Mimbach εἰς Bökweiler ὁδὸς, οὕτως ὥστε νὰ περιλαμβάνῃ τὴν ρηθεῖσαν ὁδὸν ἐν τῷ ἐδάφει τῆς Σάαρ, διερχομένη ἀμέσως πρὸς Βορρᾶν τῆς διακλαδώσεως τῶν δύο ὁδῶν τῶν ἐρχομένων ἀπὸ Bökweiler καὶ Altheim καὶ ἕως καίτοι εἰς ἀπόστασιν περίπου 2 χιλιομέτρων βορείως τῆς Altheim, εἶτα διὰ τοῦ Ringweilerhof μὴ συμπεριλαμβανομένου, καὶ τοῦ ὑψομέτρου 322 συμπεριλαμβανομένου, συναντῶσα τὴν Γαλλικὴν μεθόριον εἰς τὸν ἀγκῶνα δὴ αὕτη σχηματίζει εἰς ἀπόστασιν περίπου 1 χιλιομέτρου νοτίως τοῦ Hornbach. (ὄρα τὸν ὑπὸ κλίμακα 1,100,000 προσηρηθῆναι εἰς τὴν παρούσαν Συνθήκην χάρτην ὑπ' ἀριθ. 2).

Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ πέντε Μελῶν, ἅτινα θὰ διορισθῶσιν ἐν ὑπὸ τῆς Γαλλίας, ἐν ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ τρία ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅπερ θὰ ἐκλέξῃ ταῦτα μετὰ τῶν ὑπηκόων ἐτέρων Δυνάμεων, συσταθήσεται ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης, ὅπως ἐπιτοπίως καθορίσῃ τὴν διακρίσιν τῆς ὡς ἄνω περιγραφομένης ὀροθετικῆς γραμμῆς.

Εἰς τὰ μέρη τῆς προηγουμένης διαχαράξεως, ἅτινα δὲν συμπίπτουσι πρὸς διοικητικὰ ὄρια, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ προσπαθήσῃ νὰ προσεγγίσῃ τὴν ἐνδεικνυμένην διαχάραξιν, ὑπ' ὅψιν λαμβάνουσα, κατὰ τὸ δυνατόν, τὰ τοπικὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα καὶ τὰ ὑφιστάμενα ὄρια τῶν κοινοτήτων.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης θὰ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ θὰ ὦσιν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰ ἐνδιαφερόμενα Μέρη.

Ἄ ρ ο ρ ο ν 49.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται τῆς Διοικήσεως τοῦ ὡς ἄνω καθορισθέντος ἐδάφους ὑπὲρ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, θεωρουμένης ἐνταῦθα ὡς καταπιστευματοδόχου. Μετὰ παρέλευσιν προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, οἱ κάτοικοι τοῦ εἰρημένου ἐδάφους θὰ κληθῶσιν ὅπως γνωστοποιήσωσιν ὑπὸ τίνι κυριαρχίαν ἐπιθυμοῦσι νὰ ταχθῶσιν.

Ἄ ρ ο ρ ο ν 50.

Οἱ ὅροι καθ' οὓς θέλουσι πραγματοποιηθῆ ἡ ἐκχώρησις τῶν ὄρυχείων τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ, ὡς καὶ τὰ μέτρα τὰ προωρισμένα νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸν σεβασμὸν τῶν δικαιωμάτων καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν κατοίκων, συγχρόνως δὲ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας, καὶ οἱ ὅροι καθ' οὓς γενήσεται τὸ ὡς ἄνωθι προβλεπόμενον δημοψήφισμα, ὁρίζονται ἐν τῷ συνημμένῳ ᾧδε Περικτήματι, ὅπερ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἀποτελοῦν μέρος ἀνἀπόσπαστον τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ τὸ ὅποιον ἡ Γερμανία δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 45 ἕως 50 τῆς παρούσης Συνθήκης, οἱ ὅροι, καθ' οὓς θέλουσι πραγματοποιηθῆ ἡ ἐκχώρησις τῶν ὄρυχείων τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ, ὡς καὶ τὰ μέτρα τὰ προωρισμένα νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸν σεβασμὸν τῶν δικαιωμάτων καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν κατοίκων, συγχρόνως δὲ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας, καὶ οἱ ὅροι, καθ' οὓς οἱ κάτοικοι οὗτοι θὰ κληθῶσιν νὰ γνωστοποιήσωσιν ὑπὸ τίνι κυριαρχίαν θὰ ἐπεθύμουν νὰ ταχθῶσιν, καθορίσθησαν ὡς ἑπείτα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΧΩΡΟΥΜΕΝΩΝ ΟΡΥΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ ΑΥΤΩΝ

1.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης τὸ Γαλλικὸν Κράτος θ' ἀποκτήσῃ τὴν πλήρη καὶ ἀπόλυτον κυριότητα ὅλων τῶν κοιτασμάτων γαιάνθρακος τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν ὄριων τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ, ὡς ταῦτα καθορίζονται ἐν τῷ ἀρθρῷ 18ῳ τῆς εἰρημένης Συνθήκης.

Τὸ Γαλλικὸν Κράτος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ τῆς μὴ ἐκμεταλλεύσεως τῶν εἰρημένων ὄρυχείων ἢ τῆς εἰς τρίτους ἐκχώρησεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκμεταλλεύσεως, χωρὶς νὰ ὑποχρεῖται νὰ λαμβάνῃ οὐδεμίαν προηγουμένως συγκατάθεσιν οὐδὲ νὰ ἐκπλήροῦ διατυπώσιν τίνα.

Τὸ Γαλλικὸν Κράτος δύναται ν' ἀξιοῖ πάντοτε τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κάτωθι προβλεπόμενων Γερμανικῶν Νόμων καὶ Κανονισμῶν περὶ ὄρυχείων, ὅπως ἐξασφάλισιν τὸν καθορισμὸν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ.

2.

Τὸ δικαίωμα κυριότητος τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους ἐφαρμοσθήσεται εἰς τὰ ἐλεύθερα καὶ μὴ εἰσέτι παραχωρηθέντα κοιτάσματα, ὡς ἐπίσης εἰς τὰ ἤδη παραχωρηθέντα, οἷοιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν οἱ σημερινοὶ αὐτῶν κύριοι, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ἀνήκωσιν εἰς τὸ Πρωσικὸν Κράτος, εἰς τὸ Βυυρικόν, εἰς ἕτερα Κράτη ἢ ὀμάδας, ἐταιρείας ἢ ἰδιώτας, ἐὰν τυγχάνωσιν

ἐν ἐκμεταλλεύσει ἢ ἀνεκμετάλλευτα ἢ ἐὰν δικαίωμα ἐκμεταλλεύσεως διάφορον τῶν δικαιωμάτων τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους ἔχη ἀναγνωρισθῆ ἢ μὴ.

3.

Ὡς πρὸς τὰ ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν ὄρυχεία, ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος εἰς τὸ Γαλλικὸν Κράτος ἐφαρμοσθήσεται εἰς πάσας τὰς ἐξαρτήσεις τῶν ἐν λόγῳ ὄρυχείων, ἰδίᾳ εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις αὐτῶν καὶ ὑλικὸν ἐκμεταλλεύσεως, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας καὶ ὑπὸ τὴν γῆν, εἰς τὸ ὑλικὸν ἐξορύξεως, ἐργοστάσια μετατροπῆς τοῦ γαιάνθρακος εἰς ἠλεκτρικὴν δύναμιν, κὼκ καὶ ὑποπαράγωγα, ἐργαστήρια, μέσα συγκοινωνίας, ἠλεκτρικὰς διοχετεύσεις, ἐγκαταστάσεις ὑδροληπτικῶν χανδάκων καὶ ὑδρονομῆς, γήπεδα καὶ κτίρια, ὡς γραφεῖα, οἰκίαι Διευθυντῶν, ὑπαλλήλων ἢ ἐργατῶν, σχολεῖα, νοσοκομεῖα, ἰατρεῖα, εἰς τὰς παρακαταθήκας καὶ πάσης φύσεως προμηθειᾶς, εἰς τὰ ἀρχεῖα καὶ σχέδια καὶ ἐν γένει ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου, ἐφ' οὗ οἱ κύριοι ἢ ἐκμεταλλευταὶ τῶν ὄρυχείων ἔχουσι τὴν κυριότητα ἢ δικαίωμα πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν ὄρυχείων καὶ ἐξαρτήσεων αὐτῶν.

Ἡ μεταβίβασις θὰ ἔχη ἐπίσης ἐφαρμογὴν εἰς τὰς ὑπὸ εἴσπραξιν πιστώσεις διὰ τὰ παραδοθέντα πρὸ τῆς λήξεως κατοχῆς ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους καὶ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης Συνθήκης προϊόντα, ὡς ἐπίσης εἰς τὰς ἐγγυοδοσίας τῶν πελατῶν ὧν τὰ δικαιώματα θὰ ἐξασφαλισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους.

4.

Ἡ κυριότης κτηθήσεται ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους ἀπηλλαγμένη καὶ ἐλευθέρα παντὸς χρέους καὶ βάρους. Ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐδέποτε θὰ προβληθῶσι τὰ κεκτημένα ἢ ὑπὸ κτησιν δικαιώματα τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὄρυχείων καὶ ἐξαρτήσεων αὐτῶν, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τ' ἀφορῶντα τὰς συντάξεις τῶν ἀποχωρούντων ἢ ἀναπήρων τοῦ ἐν λόγῳ προσωπικοῦ. Ἀντὶ τούτου ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Γαλλικὸν Κράτος τὰ μαθηματικὰ ἀποθέματα ἐφ' ὧν τὸ ἐν λόγῳ προσωπικὸν ἔχει κεκτημένα δικαιώματα εἰσοδήματος.

5.

Ἡ ἀξία τῶν οὕτως ἐκχωρηθεισῶν ἰδιοκτησιῶν εἰς τὸ Γαλλικὸν Κράτος θέλει καθορισθῆ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων, τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 233 τοῦ Η' Μέρους (Ἐπανορθώσεις) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἡ ἀξία αὐτῆ θὰ ἀχθῆ εἰς πιστώσιν τῆς Γερμανίας ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῶν ἐπανορθώσεων.

Εἰς τὴν Γερμανίαν ἀνήκει ν' ἀποζημιώσῃ τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ ἐνδιαφερομένους, οἰοιδήποτε καὶ ὧσιν οὗτοι.

6.

Οὐδὲν τιμολόγιον θὰ ἐπιβληθῆ ἐπὶ τῶν Γερμανικῶν σιδηροδρόμων καὶ διωρύγων δυνάμενον, δι' ἀμέσων ἢ ἐμμέσων, διακρίσεων νὰ ἐπιβάρυνῃ τὴν μεταφορὰν τοῦ προσωπικοῦ, τῶν προϊόντων, τῶν ὄρυχείων καὶ ἐξαρτήσεων αὐτῶν ἢ τῶν ὑλῶν αἰτίες ἀναγκαιοῦσι διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν. Αἱ μεταφοραὶ αὗται θ' ἀπολαύσι πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων τὰ ὁποῖα Διεθνεῖς περὶ Σιδηροδρόμων Συμβάσεις θὰ ἐξησφάζιζον εἰς ὁμοειδῆ προϊόντα Γαλλικῆς προελεύσεως.

7.

Τὸ ὑλικὸν καὶ προσωπικὸν ἅτινα ἀναγκαιοῦσιν εἰς τὴν ἐξαγωγήν καὶ μεταφορὰν τῶν προϊόντων τῶν ὄρυχείων καὶ ἐξαρτήσεων αὐτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων, θὰ παρέχωνται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Λεκανοπεδίου.

8.

Οὐδὲν κώλυμα θὰ παρεμβάλληται εἰς τὰ συμπληρωματικὰ ἔργα σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἢ ὑδατίνων ὁδῶν (voies d'eau) ἅτινα τὸ Γαλλικὸν Κράτος θὰ ἔκρινεν ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς διακομιδῆς καὶ μεταφορᾶς τῶν προϊόντων τῶν ὄρυχείων καὶ ἐξαρτήσεων αὐτῶν, ὡς διπλασιασμὸς γραμμῶν, μεγεθύνσεις σταθμῶν, κατασκευὴ συνεργείων καὶ παραρτημάτων. Ἡ κατανομή τῶν δαπανῶν, ἐν περιπτώσει διαφωνίας, θὰ ὑποβάλληται εἰς διαιτησίαν.

Τὸ Γαλλικὸν Κράτος δύναται ἐπίσης νὰ ἐγκαθιστᾷ πᾶν νέον μέσον συγκοινωνίας, ὡς ὁδοὺς, ἠλεκτρικὰς διοχετεύσεις καὶ τηλεφωνικοὺς συνδέσμους, ὅπερ θὰ κρίνῃ ἐξυπηρετοῦν τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Θά ἐκμεταλλεύηται ἐλευθέρως, ἄνευ οὐδενὸς προσκόμματος, τὰ μέσα συγκοινωνίας ὧν θὰ ἔχη τὴν κυριότητα, ἰδίᾳ τὰ συνδέοντα τὰ ὄρυγεῖα καὶ τὰς ἐξαρτήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν ἐν Γαλλικῷ ἐδάφει εὐρισκομένων τοιούτων μέσων.

9.

Τὸ Γαλλικὸν Κράτος δύναται διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν γηπέδων, ἅτινα θὰ κρίνη ἀναγκαζοῦντα εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὄρυγιων καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν, νὰ αἰτηται πάντοτε τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἰσχύϊ τῇ 11ῃ Νοεμβρίου 1918 Γερμανικῶν Νόμων καὶ Κανονισμῶν περὶ ὄρυγιων, ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων αἰτινες ἀποκλειστικῶς ἐθεσπίσθησαν ἕνεκα τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως.

Ἡ ἐπανάρθωσις τῶν πρόσγενομένων εἰς ἀκίνητα ζημιῶν διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν εἰρημένων ὄρυγιων καὶ τῶν ἐξαρτήσεων αὐτῶν θὰ κανονισθῇ συμφώνως ὡς ἄνω ἀναφερομένους ἀνωτέρω Γερμανικοὺς Νόμους καὶ Κανονισμοὺς περὶ ὄρυγιων.

10.

Πᾶν πρόσωπον, ὀλικῶς ἢ μερικῶς ὑποκαθιστάμενον ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὄρυγιων ἢ τῶν ἐξαρτήσεων αὐτῶν δικαιώματά του, θ' ἀπολαύη τοῦ ὀφελήματος τῶν συνομολογουμένων ἐν τῷ παρόντι Παραρτήματι προνομίων.

11.

Τὰ ὄρυγεῖα καὶ ἕτερα ἀκίνητα, ἅτινα καθίστανται ἰδιοκτησία τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους, οὐδέποτε δύνανται νὰ καταστῶσιν ἀντικείμενον μέτρων ἐκπτώσεως, ἐξαγορᾶς, ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἐπιτάξεως οὐδ' ἄλλου τινὸς μέτρου προσβάλλοντός τοῦ δικαιώματος τῆς Κυριότητος.

Τὸ προσωπικὸν καὶ τὸ ὀλικὸν τὰ προωρισμένα εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὄρυγιων ἢ τῶν ἐξαρτήσεων αὐτῶν, ὡς ἐπίσης τὰ προϊόντα τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τῶν ὄρυγιων ἢ κατασκευαζόμενα ἐν ταῖς ἐξαρτήσεσιν αὐτῶν οὐδέποτε δύνανται νὰ ᾄσιν ἀντικείμενον μέτρων ἐπιτάξεως.

12.

Ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν περιερχομένων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους ὄρυγιων καὶ ἐξαρτήσεων αὐτῶν θὰ ἐξακολουθήσῃ ὑπαγομένη, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς κάτωθι παραγράφου 23, εἰς τὸ καθιερωθὲν σύστημα ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ τῇ 11ῃ Νοεμβρίου 1918 Γερμανικῶν Νόμων καὶ Κανονισμῶν (ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων αἰτινες ἀποκλειστικῶς ἐθεσπίσθησαν ἕνεκα τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως).

Τὰ δικαιώματα τῶν ἐργατῶν, ὡς ταῦτα εἶχον τῇ 11ῃ Νοεμβρίου 1918 κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ἀναφερομένους Γερμανικοὺς Νόμους καὶ Κανονισμοὺς, θέλουσιν ἐπίσης διατηρηθῆναι ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς εἰρημένης παραγράφου 23. Οὐδὲν κώλυμα θὰ παρεμβάλληται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ χρησιμοποίησιν ἐν ταῖς ὄρυξι τοῖς καὶ ἐξαρτήσεσιν αὐτῶν ἐργασιῶν ἐκτὸς τοῦ Λεκανοπεδίου πρόσλαμβανομένων.

Οἱ Γαλλικῆς ἐθνικότητος ἐργάται καὶ ὑπάλληλοι δύνανται ν' ἀνήκωσιν εἰς τὰ Γαλλικὰ Συνδικάτα.

13.

Ἡ σύμβολή τῶν ὄρυγιων καὶ ἐξαρτήσεων αὐτῶν οὐ μόνον εἰς τὸν τοπικὸν προϋπολογισμόν τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς δημοτικὸς φόρους, θὰ καθορισθῇ λαμβανομένης ἐπακριβῶς ὑπὸ ὄψιν τῆς κατ' ἀναλογίαν ἀξίας τῶν ὄρυγιων πρὸς τὸ σύνολον τοῦ φορολογητέου πλοῦτου τοῦ Λεκανοπεδίου.

14.

Τὸ Γαλλικὸν Κράτος δύναται πάντοτε νὰ ἰδρῦν καὶ συντηρῇ ὡς ἐξαρτήσεις τῶν ὄρυγιων, πρὸς χρῆσιν τοῦ προσωπικοῦ ἢ τῶν τέκνων τοῦ προσωπικοῦ τούτου, στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἢ τεχνικὰς σχολὰς, ἐν αἷς ἡ διδασκαλία θὰ παρέχεται ἐν Γαλλικῇ γλώσσῃ κατὰ προγράμματα καὶ διὰ διδασκάλων τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ.

Θὰ ἔχη ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νὰ ἰδρῦν καὶ συντηρῇ παντὸς εἶδους νοσοκομεῖα, ἰατρεία, οἰκίας, κήπους ἐργατικῶς καὶ ἕτερα ἔργα περιθάλψεως καὶ ἀλληλεγγύης.

15.

Τὸ Γαλλικὸν Κράτος θ' ἀπολαύη πλήρους ἐλευθερίας ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τὴν ἀπόστολὴν καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν τιμῶν πωλῆσεως τῶν προϊόντων τῶν ὀρυχείων καὶ τῶν ἐξαρτήσεων αὐτῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἰονδήποτε καὶ ἢ τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς τῶν ὀρυχείων, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως αἱ αἰτήσεις τῆς ἐπιτοπίου βιομηχανικῆς καὶ οἰκιακῆς καταναλώσεως ἐκανοποιῶνται πάντοτε ἐν τῇ ἀναλογίᾳ ἣτις ὑφίστατο κατὰ τὸ ἔτος 1913 μετὰ τῆς τοπικῆς καταναλώσεως καὶ τῆς ὀλικῆς παραγωγῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΟΥ ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟΥ ΤΗΣ ΣΑΑΡ

16.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ θέλει ἀνάθεθῆ εἰς Ἐπιτροπὴν ἐκπροσωποῦσαν τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἔχῃ τὴν ἑδραν αὐτῆς ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ.

17.

Ἡ Κυβερνώσα Ἐπιτροπὴ, ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τῆς παραγράφου 16, θ' ἀποτελεῖται ἐκ πέντε Μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, θὰ περιλαμβάνῃ ἓνα Γάλλον πολίτην, ἓνα ἐκ καταγωγῆς κάτοικον τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ, οὐχι πολίτην Γάλλον, καὶ τρία Μέλη ἀνήκοντα εἰς τρεῖς ἑτέρας, ἐκτὸς τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας, χώρας.

Τὰ Μέλη τῆς Κυβερνώσης Ἐπιτροπῆς θὰ διορίζονται δι' ἓν ἔτος, τῆς ἐντολῆς αὐτῶν δυναμένης ν' ἀνανεῶται δύνανται ν' ἀπολύωνται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅπερ θὰ μεριμᾷ περὶ τῆς ἀναπληρώσεως αὐτῶν.

Τὰ Μέλη τῆς Κυβερνώσης Ἐπιτροπῆς θὰ ἔχωσι δικαίωμα ἐπιχορηγήσεως, ὁρισθησομένης ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ καταβαλλομένης ἐκ τῶν προσόδων τῆς περιοχῆς.

18.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνώσης Ἐπιτροπῆς διορίζεται μετὰ τῶν Μελῶν αὐτῆς διὰ χρονικὴν περίοδον ἑνὸς ἔτους ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐπιτροπευμένου τοῦ ἐπάναδιορισμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος θ' ἀσκήσῃ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τῆς Ἐπιτροπῆς.

19.

Ἡ Κυβερνώσα Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ ἐπὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ, πάσας τὰς ἀνηκούσας πρότερον εἰς τὴν Γερμανικὴν Αὐτοκρατορίαν, τὴν Πρωσσίαν καὶ τὴν Βαυαρίαν κυβερνητικὰς ἐξουσίας, συμπεριλαμβανομένου τοῦ δικαιώματος διορισμοῦ καὶ παύσεως πᾶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς δημιουργίας ποιούτων-διοικητικῶν καὶ ἀντιπροσωπευτικῶν ὀργάνων ὅποια θὰ κρίνη ἀναγκαζοῦντα.

Θὰ ἔχῃ πλήρη ἐξουσίαν νὰ διοικήσῃ καὶ ἐμμετᾷ αὐτὸς τὰς σιδηροδρόμους, τὰς διώρυγας καὶ τὰς διαφόρους δημοσίας ὑπηρεσίας.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς θὰ λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

20.

Ἡ Γερμανία θὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ πάντα τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ ἀρχεῖα τὰ διακατεχόμενα ὑπὸ τῆς Γερμανίας, Γερμανικοῦ τινος Κράτους ἢ τοπικῆς τινος Ἀρχῆς, ἅτινα σχετίζονται πρὸς τὴν περιοχὴν τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ ἢ πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν κατοίκων αὐτῆς.

21.

Εἰς τὴν Κυβερνώσαν Ἐπιτροπὴν ἀνήκει ὅπως ἐξασφαλίσῃ, δι' ὧν μέσων καὶ ὑφ' οὗς ἕρουν, θὰ κρίνῃ καταλλήλους, τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ.

22.

Ἡ Κυβερνώσα Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ τὴν πλήρη ἐπιταρπίαν τῶν ἰδιοκτησιῶν, ἐκτὸς τῶν ὀρυχείων, τῶν ἀνγκουστῶν εἴτε ὡς δημοσία εἴτε ὡς ἰδιωτικὴ περιουσία εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γερμανικῆς Ἐπικρατείας ἢ εἰς τὴν Κυβέρνησιν παντὸς ἑτέρου Γερμανικοῦ Κράτους ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς σιδηροδρόμους, δικαία κατανομὴ τοῦ τροχαίου ὕλικου γενήσεται ὑπὸ μικτηρῆς ἐπιτροπῆς, ἐν ἣ θὰ ἐκπροσωπῶνται ἡ Κυβερνώσα Ἐπιτροπὴ τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ καὶ οἱ Γερμανικοὶ σιδηροδρόμοι.

Τὰ πρόσωπα, ἐμπορεύματα, πλοῖα, σιδηροδρομικαὶ ἀμαξαί, ὀχήματα, ταχυδρομικαὶ ἀποστολαί, τὰ ἐξερχόμενα τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ ἢ εἰσερχόμενα εἰς τοῦτο, θ' ἀπολαύσῃ παντὸς δικαιώματος ἢ πλεονεκτήματος σχετικοῦ πρὸς τὴν διαμετακόμισιν καὶ μεταφορὰν, ὡς τοῦτο καθορίζεται ἐν ταῖς διατάξεσι τοῦ IB' Μέρους (Λιμένες, ὑδάτινοι ὁδοὶ- Voies d'eau) καὶ Σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ τῆς παρούσης Συνθήκης.

23.

Οἱ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ ἰσχύοντες τῇ 11ῃ Νοεμβρίου 1918 Νόμοι καὶ Κανονισμοὶ (ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων αἵτινες ὑπεγορεύθησαν ἕνεκα τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως) θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐφαρμοζόμενοι ἐν αὐτῇ.

Ἐάν, διὰ γενικοὺς λόγους ἢ ὅπως οἱ Νόμοι οὗτοι καὶ Κανονισμοὶ προσαρμοσθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, καθίστατο ἀναγκαῖον νὰ ἐπενεχθῶσιν εἰς αὐτοὺς τροποποιήσεις, αὗται θ' ἀπεφασίζοντο καὶ ἐξετελούντο ὑπὸ τῆς Κυβερνώσης Ἐπιτροπῆς κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῶν ἐκλεγόμενων ὑπὸ τῶν κατοίκων Ἀντιπροσώπων, λαμβανόμενης καθ' οἷον θ' ἀποφασίση ἡ Ἐπιτροπὴ τύπον.

Οὐδεμία τροποποίησις δύναται νὰ ἐπενεχθῇ εἰς τὸ νόμιμον καθεστῶς ἐκμέταλλεύσεως, τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς παραγράφου 12, ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους, ἐκτὸς ἐὰν ἡ τροποποίησις αὕτη τυγχάνῃ συνέπεια γενικοῦ τινος διακανονισμοῦ τῆς ἐργασίας γενομένου ἀποδεκτοῦ ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Ἡ Κυβερνώσα Ἐπιτροπὴ, ἐν τῷ καθορισμῷ τῶν ὥρων καὶ τῶν ὥρων ἐργασίας διὰ τοὺς ἀνδρας, τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιὰ, ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκπεφρασμένας εὐχὰς ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων, ὡς ἐπίσης τὰς ἀρχὰς τὰς γενομένας ἀποδεκτὰς ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

24.

Ὑπὸ τὴν αἴρεσιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4, τὰ δικαιώματα ἐπὶ ἀσφαλειῶν καὶ συντάξεων τῶν κατοίκων τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ, τὰ κεκτημένα ἢ τὰ ὑπὸ κτῆσιν κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὡς καὶ τὰ σχετιζόμενα πρὸς οἰονδήποτε ἀσφαλιστικὸν σύστημα τῆς Γερμανίας ἢ πρὸς τὰς οἰασδήποτε φύσεως συντάξεις, δὲν θίγονται ὑπ' οὐδεμιᾶς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ θὰ διατηρήσωσι καὶ προστατεύσωσι πάντα τὰ ὡς ἄνω μνημονευόμενα δικαιώματα.

25.

Τὰ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ ὑφιστάμενα πολιτικὰ καὶ ποινικὰ δικαστήρια θὰ διατηρηθῶσιν.

Ὑπὸ τῆς Κυβερνώσης Ἐπιτροπῆς θὰ συσταθῇ Πολιτικὸν καὶ Ποινικὸν Δικαστήριον, ἵνα κατ' ἔφεσιν ἐκδικάζῃ ἀποφάσεις ἐκδιδόμενας ὑπὸ τῶν εἰρημένων Δικαστηρίων καὶ ἀποφασίζῃ ἐφ' ὧν ὑποθέσεων ταῦτα δὲν θὰ εἶχον ἀρμοδιότητα νὰ δικάζωσιν.

Εἰς τὴν Κυβερνώσαν Ἐπιτροπὴν ἀνήκει νὰ μεριμνήσῃ περὶ τοῦ ὀργανικοῦ κανονισμοῦ καὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἐν λόγῳ Δικαστηρίου.

Ἡ Δικαιοσύνη θ' ἀπονέμηται ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνώσης Ἐπιτροπῆς.

26.

Ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ μόνῃ ἡ Κυβερνώσα Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως φόρων καὶ τελῶν.

Οἱ φόροι καὶ τὰ τέλη θ' ἀφιερῶνται ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς περιοχῆς. — Τὸ κατὰ τὴν 11ην Νοεμβρίου 1918 ὑφιστάμενον φορολογικὸν σύστημα θὰ διατηρηθῆ ἔφ' ὅσον ἐπιτρέπουσι τοῦτοι αἱ περιστάσεις, οὐδεὶς δὲ νέος φόρος, ἐκτὸς ἂν ᾖ τελωνιακός, δύναται νὰ ἐπιβληθῆ ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τῶν ὑπὸ τῶν κατοίκων ἐκλεγομένων Ἀντιπροσώπων.

27.

Αἱ παρούσαι διατάξεις οὐδαμῶς θίγουσι τὴν ἐνεστῶσαν ἰθαγένειαν τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ. Οὐδὲν κώλυμα θὰ προβληθῆ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποκτήσωσιν ἑτέραν τινὰ ἰθαγένειαν, δεδομένου ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θ' ἀποκτᾶται ἡ νέα ἰθαγένεια διὰ τῆς ἀποβολῆς πάσης ἑτέρας.

28.

Ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Κυβερνώσεως Ἐπιτροπῆς, οἱ κάτοικοι θὰ διατηρήσωσι τὰς τοπικὰς συνελύσεις, τὰς θρησκευτικὰς ἐλευθερίας, τὰς σχολὰς καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν. Τὸ δικαίωμα ψήφου δὲν θὰ ἀσκήται δι' ἑτέρας συνελύσεις, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰς τοπικὰς τοιαύτας καὶ θ' ἀνήκη, ἀδιακρίτως φύλου, εἰς πάντα κάτοικον, ἡλικίας ἀνωτέρας τῶν εἴκοσιν ἐτῶν.

29.

Ὅσοι τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ θὰ ἐπεθύμουν νὰ καταλίπωσι τὴν περιοχὴν ταύτην, θὰ ἔχωσι πᾶσαν εὐκολίαν ὅπως διατηρήσωσιν ἐν αὐτῇ τὰς ἀκινήτους αὐτῶν ἰδιοκτησίας ἢ πωλήσωσιν αὐτὰς εἰς δικαίας τιμὰς καὶ ὅπως ἀποκομίσωσιν ἀτελῶς τὴν κινητὴν αὐτῶν περιουσίαν.

30.

Ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ οὐδεμία θὰ ὑπάρχη στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, ὑποχρεωτικὴ ἢ ἐθελουσία ἢ κατασκευὴ ὀχυρωματικῶν ἔργων ἀπαγορεύεται. Μόνον τοπικὴ χωροφυλακὴ θὰ ὀργανωθῆ ἐν αὐτῇ διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως. Καθὼς τῆς Κυβερνώσεως Ἐπιτροπῆς ἔσεται ἡ ἐν πάσῃ περιστάσει μέριμνα περὶ τῆς προστασίας τῶν προσώπων καὶ τῶν περιουσιῶν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ.

31.

Ἡ περιοχὴ τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ, ὡς διαγράφονται τὰ ὅρια αὐτῆς διὰ τοῦ ἀρθροῦ 48 τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ ὑπαχθῆ εἰς τὸ Γαλλικὸν τελωνιακὸν σύστημα. Τὸ προϊόν τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν προωρισμένων διὰ τὴν τοπικὴν κατανάλωσιν ἐμπορευμάτων θὰ περιλαμβάνηται, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν πάσης δαπάνης εἰσπράξεως, ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς ἐν λόγῳ περιοχῆς. Οὐδεὶς ἐξαγωγικὸς δασμὸς θὰ ἐπιβληθῆ ἐπὶ τῶν μεταλλουργικῶν προϊόντων ἢ τοῦ ἄνθρακος τῶν ἐκ τῆς περιοχῆς ἐξαγομένων διὰ τὴν Γερμανίαν, οὐδ' ἐπὶ πάσης Γερμανικῆς ἐξαγωγῆς προοριζομένης διὰ τὰς βιομηχανίας τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ. Τὰ φυσικὰ ἢ βιομηχανικὰ προϊόντα, τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Λεκανοπεδίου, ὑπὸ διαμετακόμισιν δὲ ἐν τῷ Γερμανικῷ ἔδαφει, θὰ ᾧσιν ἐλεύθερα παντὸς τελωνιακοῦ δασμοῦ. Τὸ αὐτὸ θὰ ἰσχύη διὰ τὰ ἐν διαμετακόμισιν ἐπὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου Γερμανικὰ προϊόντα. Τὰ καταγωγῆς καὶ προελεύσεως ἐκ τοῦ Λεκανοπεδίου προϊόντα θὰ ἀπολαύωσιν, ἐπὶ πέντε, ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἔτη, ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς εἰς Γερμανίαν καὶ, κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον, ἢ ἐν Γερμανίᾳ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Λεκανοπεδίου εἰσαγωγῆ τῶν προωρισμένων διὰ τὴν τοπικὴν κατανάλωσιν εἰδῶν ἔσεται ἐλεύθερα τελωνιακῶν δικαιωμάτων. Κατὰ τὰ πέντε ταῦτα ἔτη, δι' ἕκαστον προερχόμενον ἐκ τοῦ Λεκανοπεδίου ἀντικείμενον ἐν τῷ ὁποίῳ περιέχονται πρῶται ὕλαι ἢ ἡμικατεργασμένα εἶδη εἰσαγόμενα ἀτελῶς ἐκ Γερμανίας, ἢ Γαλλικῆ Κυβερνήσεως ἐπιφυλάσσεται νὰ περιορίξῃ τὰς ποσότητας, αἵτινες θὰ γίνωνται δεκταὶ ἐν Γαλλίᾳ, εἰς τὸν μέσον ἐτήσιον ὅρον τῶν ποσοτήτων αἵτινες ἀπε-

στέλλοντο κατά τὰ ἔτη 1911—1913 εἰς τὴν Ἀλσατίαν—Λωρραίνην καὶ τὴν Γαλλίαν, ὡς ὁ μέσος αὐτός ὄρος θέλει προέλθῃ ἐκ πάσης πληροφορίας καὶ ἐπισήμων στατιστικῶν ἐγγράφων.

32.

Οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς θὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ Γαλλικοῦ νομίσματος ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ.

Τὸ Γαλλικὸν Κράτος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ποιῆται χρῆσιν τοῦ Γαλλικοῦ νομίσματος διὰ πάσας τὰς ἀγορὰς αὐτοῦ ἢ πληρωμὰς καὶ διὰ πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὀρυχείων ἢ τῶν ἐξαρτήσεων αὐτῶν συμβόλαια.

33.

Ἡ Κυβερνώσα Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ λύσῃ πᾶν ζήτημα εἰς ὃ θὰ παρῆεν ἀφορμὴν ἢ ἐρμηνεῖα τῶν προηγουμένων διατάξεων.

Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζουσιν ὅτι πᾶσα ἀμφισβήτησις, προϋποθέτουσα ἀντιγωνίαν ἐν τῇ ἐρμηνεῖα τῶν εἰρημένων διατάξεων, θὰ ὑποβάλληται ὡσαύτως εἰς τὴν Κυβερνώσαν Ἐπιτροπὴν, ἧς ἡ κατὰ πλειονοψηφίαν ἐκδιδομένη ἀπόφασις ἔσται ὑποχρεωτικὴ δι' ἀμφοτέρας τὰς χώρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

34.

Μετὰ παρέλευσιν προεσμίας δεκαπέντε ἐτῶν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, οἱ κάτοικοι τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ θὰ κληθῶσι νὰ καταστήσωσι γνωστὴν τὴν θέλησιν αὐτῶν, ὡς ἔπεται:

Κατὰ κοινότητα ἢ διαμέρισμα ἐνεργηθήσεται ψηφοφορία ἐπὶ τῶν ἐξῆς τριῶν ἐκδοχῶν: α') διατήρησις τοῦ διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καθορισθέντος καθεστῶτος· — β') ἔνωσις μετὰ τῆς Γαλλίας· — γ') ἔνωσις μετὰ τῆς Γερμανίας.

Πᾶς τις, ἀδιακρίτως φύλου, ἔχων, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ψηφοφορίας, ἡλικίαν ἄνω τῶν εἴκοσιν ἐτῶν, κατοικῶν δ' ἐν τῇ περιοχῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης, θὰ ἔχῃ δικαίωμα ψήφου.

Οἱ λοιποὶ κανόνες, αἱ λεπτομέρειαι καὶ ὁ χρόνος τοῦ ψηφίσματος θὰ ὀρισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν ἐλευθερίαν, μυστικότητα καὶ γνησιότητα τῆς ψηφοφορίας.

35.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, ὑπ' ὄψιν λαμβάνουσα τὸν ἐκφρασθέντα διὰ τοῦ λαϊκοῦ ψηφίσματος πῶθόν, θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς κυριαρχίας ὑφ' ἣν θὰ ὑπαχθῇ ἡ περιοχὴ:

α') Ἐὰν ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἤθελεν ἀποφασίσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς περιοχῆς διατήρησιν τοῦ καθορισθέντος διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καθεστῶτος, ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ἀπὸ τοῦδε νὰ παραιτηθῇ τῶν κυριαρχικῶν αὐτῆς δικαιωμάτων ὑπὲρ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καθ' ὃν τρόπον ἡ τελευταία αὕτη κρίνει ἀναγκαῖον. Εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἀνήκει νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς προσαρμογὴν τοῦ ὀριστικῶς ἐγκαθιδρυθέντος καθεστῶτος εἰς τὰ διαρκῆ συμφέροντα τῆς περιοχῆς καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον.

β') Ἐὰν ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἤθελεν ἀποφασίσῃ τὴν μετὰ τῆς Γαλλίας ἔνωσιν τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς περιοχῆς, ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐκχωρήσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς ἐκτέλεσιν ἀκριβῆ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἅπαντα τὰ δικαιώματα αὐτῆς καὶ τίτλους ἐπὶ τοῦ εἰδικῶς καθορισθησομένου ἐδάφους ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

γ') Ἐὰν ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἤθελεν ἀποφασίσῃ τὴν μετὰ τῆς Γερμανίας ἔνωσιν τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς περιο-

χῆς, καθῆκον αὐτῆς ἔσεται νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς Γερμανίας ἐν τῇ Κυβερνήσει τοῦ ἐδάφους ἕπερ εἰδικῶς θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

36.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἤθελεν ἀποφασίσῃ τὴν μετὰ τῆς Γερμανίας ἔνωσιν τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς περιοχῆς τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ, τὰ δικαιώματα κυριότητος τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῶν ὄρυχείων τῶν κειμένων ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῆς περιοχῆς θέλουσιν ἐξαγορασθῇ συλλήβδην ὑπὸ τῆς Γερμανίας εἰς τιμὴν πληρωτέαν εἰς χρυσόν. Ἡ τιμὴ αὕτη θὰ ὀρισθῇ ὑπὸ τριῶν πραγματογνωμόνων, ἀποφασίζόντων κατὰ πλειονοψηφίαν. Εἰς τῶν πραγματογνωμόνων διορισθήσεται ὑπὸ τῆς Γερμανίας, εἰς ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ εἰς ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὁ τελευταῖος οὗτος δέον νὰ μὴ τυγχάνῃ Γάλλος μηδὲ Γερμανός.

Ἡ ἀπὸ μέρους τῆς Γερμανίας ὑποχρέωσις ὅπως ἐκτελέσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην θὰ ληφθῇ ὑπὸ ὅψιν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐπανορθώσεων καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ Γερμανία δύναται νὰ παράσῃ πρῶτην ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ἢ τῶν προσόδων τῆς, κατὰ πάντα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων γινόμενον δεκτὸν τρόπον.

Ἄν οὐχ ἦττον ἡ Γερμανία, μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς προθεσμίας, καθ' ἣν ἔδει νὰ γίνῃ ἡ πληρωμὴ, δὲν τὸ πράξῃ, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων θὰ μεριμνήσῃ περὶ τούτου συμφώνως πρὸς τὰς τυχόν δοθησομένας ταύτη ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὁδηγίας, ἐκποιούσα, ἂν πικρίσται ἀνάγκη, τὸ περὶ οὗ πρόκειται μέρος τῶν ὄρυχείων.

37.

Ἐάν, συνεπεία τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς παραγράφου 36 ἐξαγορᾶς, ἡ κυριότης τῶν ὄρυχείων ἢ μέρους αὐτῶν μεταβιβασθῇ εἰς τὴν Γερμανίαν, τὸ Γαλλικὸν Κράτος καὶ οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα ν' ἀγοράσωσι τὴν ποσότητα γαιάνθρακος τοῦ Λεκανοπεδίου ἣν θὰ ἐδικαιολόγουν αἰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην βιομηχανικαὶ καὶ οἰκιακαὶ αὐτῶν ἀνάγκαι. Δίκαιος δικαονομισμός, ὑποβαλλόμενος ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, θὰ ὀρίσῃ τὰς ποσότητας γαιάνθρακος, τὴν διάρκειαν τοῦ συμβολαίου καὶ τὰς τιμὰς.

38.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Γερμανία δύνανται δι' ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν, συνομολογουμένων πρὸ τῆς ὀρισθείσης ἐποχῆς διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ τιμήματος ἐξαγορᾶς τῶν ὄρυχείων, νὰ τροποποιήσωσι τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 36 καὶ 37.

39.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ λάβῃ τ' ἀπαιτούμενα μέτρα διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἰδρυθησομένου καθεστώτος μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τῶν μνημονευομένων ἐν τῇ παραγράφῳ 35 ἀποφάσεων τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Εἰς τὰ μέτρα ταῦτα θὰ περιλαμβάνηται ἡ δίκαια κατανομή πάσης ὑποχρέωσης ἐπιβαρυνούσης τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Σάαρ, συνεπεία συναφθέντων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς δανείων ἢ παντὸς ἄλλου μέτρου. Ἡ ἐξουσία τῆς Κυβερνώσεως Ἐπιτροπῆς, ἐκτὸς τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α') τῆς παραγράφου 35 περιπτώσεως, θὰ λήξῃ εὐθὺς ὡς τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὸ νέον καθεστῶς.

40.

Εἰς τὰ ἐν τῷ παρόντι Παραρτήματι ἀναφερόμενα ζητήματα, αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ λαμβάνωνται κατὰ πλειονοψηφίαν.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Α Λ Σ Α Τ Ι Α — Λ Ω Ρ Ρ Α Ι Ν Η

ΑΙ ΥΨΗΛΑΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ, ἀναγνωρίζουσαι τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐπανορθώσωσι τὴν ὑπὸ τῆς Γερμανίας τῷ 1871 γενομένην ἀδικίαν εἰς τε τὰ δίκαια τῆς Γαλλίας καὶ τὴν θέλησιν τῶν κατοίκων τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης, ἀποσπασθεισῶν τῆς Πατρίδος των παρὰ τὴν ἐπίσημον διαμαρτυρίαν τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἐν τῇ Συνελεύσει τοῦ Βορδώ,

Συμφωνούσιν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων ἄρθρων:

Ἄ ρ θ ρ ο ν 51.

Αἱ παραχωρηθεῖσαι εἰς τὴν Γερμανίαν χώραι δυνάμει τῆς Προκαταρκτικῆς Εἰρήνης, τῆς ὑπογράφεισης ἐν Βερσαλλίαις τῇ 26ῃ Φεβρουαρίου 1871, καὶ τῆς Συνθήκης τῆς Φραγκφούρτης, τῆς 10 Μαΐου 1871, ἐπανέρχονται εἰς τὴν Γαλλικὴν κυριαρχίαν ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918.

Αἱ διατάξεις τῶν Συνθηκῶν αἱ πρὸ τοῦ 1871 καθορίζουσαι τὴν μεθόριον θὰ ἐπανέλθωσιν ἐν ἰσχύϊ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 52.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ παραδώσῃ ἀμέσως εἰς τὴν Γαλλικὴν τὰ ἀρχεῖα, βιβλία, σχέδια, τίτλους καὶ πάσης φύσεως ἐγγράφα, τὰ ἀφορῶντα τὴν πολιτικὴν διοίκησιν, τὴν στρατιωτικὴν, οικονομικὴν, δικαστικὴν ἢ πᾶσαν ἄλλην τῶν χωρῶν, αἵτινες ἐπανῆλθον εἰς τὴν Γαλλικὴν κυριαρχίαν. Ἐάν τινα τῶν ἐγγράφων τούτων, ἀρχείων, βιβλίων, τίτλων ἢ σχεδίων μετηγέχθησαν, θέλουσιν ἀποδοθῆ ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Γαλλικῆς.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 53.

Δι' ἰδιαίτερων Συνθηκῶν μεταξύ Γαλλίας καὶ Γερμανίας θὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ διακανονισμοῦ τῶν συμφερόντων τῶν κατοίκων τῶν ἐν τῷ 51 ἄρθρῳ ἀναφερομένων χωρῶν, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὰ ἀστικά αὐτῶν δικαιώματα, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἐξυπακουομένου ὅτι ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ἀπὸ τοῦδε ν' ἀναγνώρῃ καὶ ἀποδεχθῇ τοὺς ὀριζομένους κανόνας ἐν τῷ προσαρτωμένῳ τῇ παρούσῃ Παραρτήματι περὶ τῆς ἰθαγένειας τῶν κατοίκων ἢ τῶν ἀταγομένων ἐκ τῶν εἰρημένων χωρῶν προσώπων, νὰ μὴ διεκδικήσῃ οὐδέποτε καὶ ὁπουδήποτε ὡς Γερμανοὺς ὑπάρχουσ τοὺς δηλωθησομένους ἐπὶ οἰφδήποτε λόγῳ Γάλλους, νὰ δεχθῇ ταὺς λοιποὺς εἰς τὴν χώραν αὐτῆς καὶ νὰ συμμορφωθῇ, ὅσον ἀφορᾷ τὰς περιουσίας τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων ἐν ταῖς ἀναφερομέναις εἰς τὸ 51 ἄρθρον χώραις, πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 297 καὶ τοῦ Παραρτήματος τοῦ Δ' Τμήματος, Γ' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ὅσοι τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων, χωρὶς ν' ἀποκτήσωσιν τὴν Γαλλικὴν ἰθαγένειαν, θὰ λάβωσι παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀδειαν διαμονῆς ἐν ταῖς εἰρημέναις χώραις, δὲν θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 54.

Τὴν ιδιότητα Ἀλσατῶν—Λωρραϊνῶν θ' ἀποκτήσωσιν, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος, οἱ ἀνακτήσαντες τὴν Γαλλικὴν ὑπηριότητα δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ προσαρτωμένου τῇ παρούσῃ Παραρτήματος.

Ἀπ' ἧς ἡμέρας ἀξιώσωσι τὴν Γαλλικὴν ἰθαγένειαν, τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ εἰρημένου Παραρτήματος ἀναφερόμενα πρόσωπα θὰ θεωρῶνται Ἀλσατοὶ—Λωρραϊνοὶ μετ' ἀναδρομικῆς ἰσχύος μέχρι τῆς 11 Νοεμβρίου 1918. Ἐκείνων ὧν ἡ αἵτησις θέλει ἀπορριφθῆ, τὸ εὐεργέτημα θὰ λήξῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπόρριψεως τῆς αἵτησεως.

Ἐπίσης θεωροῦνται Ἀλσατοὶ—Λωρραϊνοὶ τὰ νομικά πρόσωπα, εἰς τὰ ὅποια ἡ ιδιότης αὐτῆ θὰ ἀναγνώρισθῇ εἴτε ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν, εἴτε διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 55.

Αἱ ἀναφερόμεναι ἐν τῷ 51ῳ ἄρθρῳ χώραι θὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὴν Γαλλίαν ἐλεύθεραι καὶ ἀπηλλάγμεναι παντὸς δημοσίου χρέους ὑπὸ τοὺς προβλεπομένους ὅρους ἐν τῷ ἄρθρῳ 255 τοῦ Θ' Μέρους (Δημοσιονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 56.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 256 τοῦ Θ' Μέρους (Δημοσιονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Γαλλία θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κατοχὴν πάσης περιουσίας καὶ ἰδιοκτησίας τῆς Αὐτοκρατορίας ἢ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν κειμένης εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 51 ἀναφερομένας χώρας, χωρὶς νὰ ὀφείλῃ νὰ πληρώσῃ ἢ πιστώσῃ διὰ τὸν λόγον τοῦτον οὐδὲν τῶν παραχωρουμένων Κρατῶν.

Ἡ διάταξις αὕτη ἀφορᾷ πᾶσαν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν τοῦ Κράτους, συνολικῶς τὰ πάσης φύσεως δικαιώματα, ἅτινα ἀνήκον εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν ἢ τὰ Γερμανικὰ Κράτη ἢ εἰς τὰς διοικητικὰς αὐτῶν περιφερείας.

Ἡ περιουσία τοῦ Στέμματος καὶ ἡ ἰδιωτικὴ τοιαύτη τοῦ πρώην Αὐτοκράτορος ἢ τῶν Γερμανῶν πρώην Ἡγεμόνων θὰ ἀφομοιωθῶσι πρὸς τὴν δημοσίαν περιουσίαν.

Ἄρθρον 57.

Ἡ Γερμανία οὐδὲν δικαιούται νὰ λαμβάνῃ μέτρον ταῖνον, δι' ἐπισημάνσεως ἢ ὀπωσθήποτε ἄλλως, διὰ νομοθετικοῦ ἢ διοικητικοῦ μέσου, ὅπερ δὲν θὰ ἐφηρμόζετο εἰς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐδάφους τῆς, νὰ προσβάλλῃ τὴν νόμιμον ἕξιαν ἢ τὴν ἀπκλακτικὴν δύναμιν τῶν νομισματικῶν ὀργάνων ἢ Γερμανικῶν νομισμάτων, τῶν νομίμως κυκλοφορούντων κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ διατελούντων ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν εἰρημένην ἡμερομηνίαν.

Ἄρθρον 58.

Εἰδικὴ Σύμβασις θὰ ὀρίσῃ τοὺς ἔρους τῆς καταβολῆς εἰς μάρκα τῶν ἐκτάκτων πολεμικῶν δαπανῶν, αἵτινες προκατεβλήθησαν διαρκούντος τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Ἀλσατίας—Λωρραίνης ἢ τῶν δημοσίων ἐμάδων τῆς Ἀλσατίας—Λωρραίνης διὰ λογαριασμὸν τῆς Αὐτοκρατορίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Γερμανικῆς νομοθεσίας, ὡς ἐπιδόματα πρὸς τὰς νικηγενεῖας τῶν ἐπιστρατευθέντων, ἐπιτάξεις, στρατωνισμοί, βοηθήματα πρὸς τοὺς διακομιζομένους.

Ἐν τῷ καθορισμῷ τοῦ συνόλου τῶν ποσῶν τούτων θὰ ὑπολογισθῇ ὑπὲρ τῆς Γερμανίας ἢ καταβλητέα ὑπὸ τῆς Ἀλσατίας—Λωρραίνης ἀναλογία πρὸς τὴν Αὐτοκρατορίαν διὰ τὰς τυχόν ἐκ τῶν τοιούτων πληρωμῶν δαπάνας, τῆς συμβολῆς ταύτης ὑπολογιζομένης ἐν μοίρᾳ ἀναλογικῇ πρὸς τὰς ἐξ Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης προερχομένας εἰσπράξεις τῆς Αὐτοκρατορίας τῷ 1913.

Ἄρθρον 59.

Τὸ Γαλλικὸν Κράτος θὰ εἰσπράξῃ πρὸς ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμὸν εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 51ῳ ἀναφερομένας χώρας τοὺς ἀπαιτητοὺς καὶ μὴ εἰσπραχθέντας μέχρι τῆς ἀνακομῆς τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918 φόρους, δικαιώματα καὶ πάσης φύσεως τέλη τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἄρθρον 60.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπαναφέρῃ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Ἀλσατῶν—Λωρραϊνῶν (φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων καὶ δημοσίων ἰδρυμάτων) πάσας τὰς ἀνηκούσας αὐτοῖς μέχρι τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918 περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται ἐν Γερμανίᾳ,

Ἄρθρον 61.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ περατώσῃ ἀνυπερθέτως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσιονομικῶν ἔρων, ὅστινες ἀφορῶσι τὴν Ἀλσατιαν—Λωρραϊνὴν καὶ προβλέπονται ὑπὸ τῶν διαφόρων Συμβάσεων ἀνακομῆς.

Ἄρθρον 62.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ φέρῃ τὰ βάρη πάσης πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς συντάξεως, κτηθείσης ἐν Ἀλσατίᾳ—Λωρραϊνῇ μέχρι τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918, ἧς ἡ ὑπηρεσία ἐβάρυνε τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ παρέχῃ καθ' ἕνα ἔτος τ' ἀναγκαιοῦντα χρήματα πρὸς πληρωμὴν εἰς φράγκα, μὲ τὸν μέσον ἐτήσιον ἔρον τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος, τῶν ποσῶν, αἵτινα θὰ ἐδικαιοῦντο νὰ λάβωσιν εἰς μάρκα οἱ διαμένοντες ἐν Ἀλσατίᾳ—Λωρραϊνῇ, ἐὰν ἢ Ἀλσατία—Λωρραϊνῇ παρέμενεν ὑπὸ τὴν Γερμανικὴν δικαιοδοσίαν.

Ἄρθρον 63.

Ὡς πρὸς τὴν ἀναλαμβανομένην ὑπὸ τῆς Γερμανίας ὑποχρέωσιν ἐν τῷ Ἡ' Μέρει (Ἐπανορθώσεις) τῆς παρούσης Συνθήκης πρὸς παροχὴν ἀνταλλαγμάτων διὰ τὰς προξενηθείσας ζημίας ὑπὸ τύπον προστίμων εἰς τοὺς ἀστικούς πληθυσμούς τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Χωρῶν, οἱ κάτοικοι τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 51 ἀναφερομένων ἐδαφῶν θὰ ἀφομοιωθῶσι πρὸς τοὺς εἰρημένους πληθυσμούς.

Ἄρθρον 64.

Οἱ ἀφορῶντες τὸ καθεστὸς τοῦ Ρήνου καὶ τῆς Μοζέλλης κανόνες ὀρίζονται εἰς τὸ IB' Μέρος (Λιμένες, Ὑδάτινοι ὁδοὶ (Voies d'eau) καὶ Σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 65.

Ἐντὸς τριῶν ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ὁ Λιμὴν τοῦ Στρασβούργου (Strasbourg) καὶ ὁ τοῦ Κέλ (Kehl) θὰ ἀποτελέσωσιν ἐνιαῖον ὄργανισμὸν ἀπὸ ἀπόψεως ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ μίαν ἐπιτασίαν.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐνιαίου τούτου ὄργανισμοῦ θὰ ἀνατεθῇ εἰς διευθυντὴν διοριζόμενον καὶ ἀπολυόμενον ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ρήνου. Ὁ Διευθυντὴς οὗτος δεῖν νὰ ᾖ Γαλλικῆς ἐθνικότητος.

Θὰ ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ρήνου καὶ θὰ ἐδρεύῃ ἐν Στρασβούργῳ.

Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς λιμένες θὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐλεύθερα ζῶναι συμφώνως πρὸς τὸ IB' Μέρος (Λιμένες, Ὑδάτινοι ὁδοὶ καὶ Σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἰδιαιτέρα Σύμβασις, συνομολογουμένη μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας καὶ ὑποβαλλομένη εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ρήνου, θὰ καθορίσῃ τὰς λεπτομερείας τοῦ ὄργανισμοῦ τούτου, ἰδίᾳ ἀπὸ ἀπόψεως δημοσιονομικῆς.

Ἐξυπακούεται ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ λιμὴν τοῦ Κέλ περιλαμβάνει τὸ σύνολον τῶν ἀναγκαιουσῶν ἐκτάσεων διὰ τὴν κίνησιν τοῦ λιμένος καὶ τῶν ἐξυπηρετουσῶν αὐτὸν σιδηροδρομικῶν ἀμαξοστοιχιῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν δεξιμένων, προκυμαιῶν καὶ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, κρηπιδώσεων, γεράνων, ὑποστέγων, προκυμαιῶν καὶ διαμετακομιστικῶν ἀποθηκῶν, ἀποθηκῶν (silos), ἀνυψωτήρων, ἐργοστασίων ὑδροηλεκτρικῶν, ἀποτελούντων ὄργανα τοῦ λιμένος.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ πᾶν αἰτηθὸν παρ' αὐτῆς μέτρον, ἐπὶ σκοπῷ ὅπως ἐξασφάλισῃ τὴν ὑπὸ τοὺς ἀρίστους δυνατοὺς ὅρους ἐκτέλεσιν τῶν σχηματισμῶν καὶ μετακινήσεων τῶν διευθυνομένων εἰς Κέλ ἢ ἀπερχομένων ἐκεῖθεν ἀμαξοστοιχιῶν, τῆς τε δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ρήνου.

Πάντα τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἰδιοκτησίαι τῶν ἰδιωτῶν θὰ διαφυλαχθῶσιν. Ἰδίᾳ ἡ διεύθυνσις τῶν λιμένων θὰ ἀπέχῃ παντὸς μέτρου παραβλάπτοντος τὰ δικαιώματα καὶ τὴν κυριότητα τῶν σιδηροδρόμων τῆς Γαλλίας ἢ τῆς Βάδης.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως θὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς λιμένες ἰσότης ὄρων ὡς πρὸς τοὺς ὑπηκόους, τὰ πλοῖα καὶ ἐμπορεύματα πάσης ἐθνικότητος.

Ἐὰν μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἔκτου ἔτους ἡ Γαλλία ἐφρονεῖ ὅτι ἡ κατάστασις τῆς προόδου τῶν Λιμενικῶν ἔργων τοῦ Στρασβούργου καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν παράτασιν τοῦ μεταβατικοῦ τούτου καθεστώτος, δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν παράτασιν αὐτοῦ παρὰ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ρήνου, ἥτις δύναται νὰ χορηγήσῃ ταύτην διὰ περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τὴν τριετίαν.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παρατάσεως αἱ ἀνωτέρω προβλεπόμενα ἐλεύθερα ζῶναι θὰ διατηρηθῶσι.

Μέχρι τοῦ διορισμοῦ τοῦ πρώτου διευθυντοῦ ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ρήνου, δύναται νὰ ὀρισθῇ ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους προσωρινὸς Διευθυντὴς, ὅστις δεῖν νὰ ᾖ Γαλλικῆς Ἐθνικότητος.

Διὰ πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου τιθέμενα ζητήματα ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ρήνου θὰ ἀποφασίζῃ κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἄρθρον 66.

Αἱ σιδηροδρομικαὶ καὶ ἄλλαι ἐπὶ τοῦ Ρήνου γέφυραι, αἱ νῦν ὑφιστάμεναι εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἀλσατίας—Δωρραίνης, ἔσονται καθ' ὅλα τὰ μέρη καὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν ἰδιοκτησίαι τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους, ὅπου θὰ ἐξασφαλισθῇ τὴν συντήρησιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 67.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὑποκαθίσταται εἰς πάντα τὰ δικαιώματα τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐφ' ὅλων τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τῶν ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων τῆς Αὐτοκρατορίας διοικουμένων καὶ νῦν ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν ἢ κατασκευῆν.

Τούτ' αὐτὸ γενήσεται εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ δικαιώματα τῆς Αὐτοκρατορίας ἐπὶ τῶν παραχωρήσεων τῶν σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων, οἵτινες κεῖνται εἰς τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 51 χώρας.

Ἡ ὑποκατάστασις αὕτη δὲν θὰ παράσχη ἀφορμὴν ὅπως ἐπιβαρυνθῆ τὸ Γαλλικὸν Κράτος δι' οὐδεμιᾶς πληρωμῆς.

Οἱ παραμεθόριοι σταθμοὶ θὰ ὀρισθῶσι δι' ὑστερας συμφωνίας, ἐκ τῶν προτέρων ὀριζομένου ὅτι ἐπὶ τῆς μεθορίου τοῦ Ρήνου οὗτοι θὰ κεῖνται εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην.

Ἄρθρον 68.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 268 τοῦ 1ου Κεφαλαίου τοῦ Τμήματος Α' τοῦ Ἰ Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ φυσικὰ ἢ βιομηχανικὰ προϊόντα, τὰ καταγόμενα καὶ προερχόμενα ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 51 ἀναφερομένων χωρῶν, ἐπὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συνθήκης, θὰ γίνωνται δεκτὰ ἐλεύθερα πᾶντὸς τελωνιακοῦ δικαιώματος κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὸ Τελωνιακὸν Γερμανικὸν ἔδαφος.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπιφυλάσσει, ὅπως, διὰ διατάγματος γνωστοποιουμένου πρὸς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν, ὀρίξῃ ἕκαστον ἔτος τὴν φύσιν καὶ τὴν ποσότητα τῶν προϊόντων, ἅτινα θὰ ἀπολαύσι τῆς ἀτελείας ταύτης.

Αἱ ποσότητες ἑκάστου προϊόντος, αἵτινες οὕτω θ' ἀποστέλλωνται ἑτησίως εἰς Γερμανίαν, δὲν θὰ ὑπερβαίνωσι τὸν μέσον ἐτήσιον ὅρον τῶν ἀποστολείσδων ποσοτήτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐτῶν 1911 ἕως 1913.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις, ἐκτὸς τούτου καὶ κατὰ τὴν ὡς ἄνω περίοδον τῶν πέντε ἐτῶν, ὑποχρεοῦται νὰ ἀφήσῃ ὅπως ἐλευθέρως ἐξάγωνται ἐκ Γερμανίας καὶ ἐπανεισάγωνται εἰς Γερμανίαν, ἀπηλλαγμένα πάντων τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων ἢ ἄλλων βαρῶν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐσωτερικῶν τελῶν, τὰ νήματα, ὕφασματα, καὶ ἄλλαι ὕλαι ἢ προϊόντα ὕφαντά, πάσης φύσεως καὶ εἰς πᾶσαν κατάστασιν, εἰσαχθέντα ἐκ Γερμανίας εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 51 ἀναφερομένας χώρας, ἵνα ὑποστῶσιν ἐν αὐταῖς οἰανδήποτε ἐργασίαν τελειώσεως, οἷον λεύκανσιν, βαφήν, τύπωσιν, στίλβωσιν, κατασκευὴν γάζης, σύγκλωσιν ἢ προπαρασκευήν.

Ἄρθρον 69.

Ἐπὶ περίοδον δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ κεντρικὰ ἐργοστάσια, ἠλεκτρικῆς δυνάμεως, τὰ κείμενα ἐν Γερμανικῷ ἔδαφει καὶ ἅτινα παρῆχον ἠλεκτρικὴν δυνάμιν εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 51 ἀναφερομένας χώρας ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐγγειοτάστασιν, ἢ ἐκμετάλλευσίς τῆς ὁποίας περιέρχεται ὀριστικῶς ἢ προσωρινῶς ἐκ τῆς Γερμανίας εἰς τὴν Γαλλίαν, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν παροχὴν ταύτην μέχρι συμπληρώσεως τῆς καταναλώσεως τῆς ἀνταποκρινομένης εἰς τὰς τρεχούσας συμφωνίας καὶ συμβόλαια τῆ 11η Νοεμβρίου 1918.

Ἡ παροχὴ αὕτη γενήσεται κατὰ τὰ ἐν ἰσχύϊ συμβόλαια καὶ εἰς τιμὴν, ἣτις δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀνωτέρα τῆς καταβαλλομένης εἰς τὰ εἰρημένα ἐργοστάσια ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων.

Ἄρθρον 70.

Ἐξυπακούεται ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις τηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαγορεύσῃ ἐν τῷ μέλλοντι πᾶσαν νέαν Γερμανικὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 51 ἀναφερομένας χώρας :

- 1) Ἐν τῇ διαχειρίσει ἢ ἐκμεταλλεύσει τῶν δημοσίων κτημάτων καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ὡς σιδηρόδρομοι, πλωτὰ ὁδοί, διανομαὶ ὕδατος, ἀερίου, ἠλεκτρικῆς δυνάμεως καὶ ἄλλων.
- 2) Ἐν τῇ κυριότητι τῶν ὀρυχείων καὶ πάσης φύσεως λατομείων καὶ εἰς τὰς συναφεῖς ἐκμεταλλεύσεις.
- 3) Εἰς τὰ μεταλλουργικὰ τέλος καταστήματα καὶ ὅταν ἀκόμη ἢ ἐκμετάλλευσίς τούτων δὲν ᾖ θέλησιν εἶναι συναφεῖς πρὸς τὴν ἐκμετάλλευσιν ὀρυχείου τινός.

Ἄρθρον 71.

Ἡ Γερμανία, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 51 ἀναφερομένας χώρας, παραιτεῖται δι' ἑαυτὴν καὶ τοὺς ὑπηκόους τῆς νὰ ἐπιβαρυνθῆ ἀπὸ τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918 τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τῆς 25ης Μαΐου 1910, αἵτινες ἀφορῶσι τὴν ἐμπορίαν τῶν ἀλάτων ποτάσης, καὶ γενικῶς πάσας τὰς διατάξεις τὰς προβλεπούσας τὴν ἀνάμιξιν τῶν Γερμανικῶν ὀργανώσεων ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει τῶν ὀρυχείων ποτάσης. Παραιτεῖται ἐπίσης δι' ἑαυτὴν καὶ τοὺς ὑπηκόους τῆς τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀπορροδόντων ἐκ πάσης συνεννοήσεως, διατάξεων ἢ νόμου, ὑπαρχόντων τυχὸν ὑπὲρ αὐτῆς ὡς πρὸς ἄλλα προϊόντα τῶν εἰρημένων χωρῶν.

Ἄρθρον 72.

Ὁ διακανονισμὸς τῶν ζητημάτων, τῶν ἀφορούντων τὰ συνομολογηθέντα χρέη πρὸ τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918, ἀφ' ἑνὸς μεταξὺ τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν ἢ τῶν ἐν Γερμανίᾳ διαμενόντων ὑπηκόων τῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν ἐν Ἀλσατίᾳ—Λωρραίνῃ διαμενόντων Ἀλσατῶν—Λωρραϊνῶν, θὰ συντελεσθῆ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Τμήματος Γ' τοῦ Γ' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐξυπακουμένου ὅτι ἡ ἔκφρασις «πρὸ τοῦ πολέμου» δέον νὰ ἀντικατασταθῆ διὰ τῆς ἐκφράσεως «πρὸ τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918». Ἡ ἐφαρμοστία τῆς συναλλαγματος κατὰ τὸν ἀνωτέρω διακανονισμὸν ἔσται ἡ μέση ἀναγραφομένη τιμὴ ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τῆς Γενεύης κατὰ τὸν προηγηθέντα τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918 μῆνα.

Διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν εἰρημένων χρεῶν κατὰ τοὺς προβλεπομένους ὅρους ἐν τῷ Τμήματι Γ' τοῦ Γ' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ συσταθῆ εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 51 ἀναφερομένας χώρας εἰδικὸν ἐκκαθαριστικὸν Γραφεῖον (ἐπαληθεύσεως καὶ συμφηρισμοῦ), ἐξυπακουμένου ὅτι τὸ εἰρημένον Γραφεῖον θὰ θεωρῆται ὡς «Κεντρικὸν Γραφεῖον», κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παραγράφου 1ης τοῦ Παραρτήματος τοῦ εἰρημένου Τμήματος.

Ἄρθρον 73.

Αἱ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ ἰδιωτικὰ συμφέροντα τῶν Ἀλσατῶν—Λωρραϊνῶν ἐν Γερμανίᾳ θὰ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Τμήματος Δ' τοῦ Γ' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 74.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπιφυλάσσει ἐαυτῇ τὸ δικαίωμα νὰ κρατήσῃ καὶ ἐκκαθαρίσῃ πάσας τὰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα, ἅτινα τῇ 11 Νοεμβρίου 1918 εἶχον οἱ Γερμανοὶ ὑπήκοοι ἢ αἱ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Γερμανίας ἔταιρεῖαι εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 51 ἀναφερομένας χώρας κατὰ τοὺς καθορισθέντας ὅρους ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ ὡς ἄνω 53 ἄρθρου.

Ἡ Γερμανία θὰ ἀποζημιώσῃ ἀπ' εὐθείας τοὺς διὰ τῶν εἰρημένων ἐκκαθαρίσεων ἀποστερηθέντας ὑπηκόους αὐτῆς.

Τὸ ἐκ τῶν ἐκκαθαρίσεων τούτων προῶν διατεθήσεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Γ' καὶ Δ' Τμήματος τοῦ Γ' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 75.

Κατὰ παράβασιν τῶν προβλεπομένων διατάξεων ἐν τῷ Ε' Τμήματι τοῦ Γ' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης, πάντα τὰ πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἐν Ἀλσατίᾳ—Λωρραίνῃ τοῦ Γαλλικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Νοεμβρίου 1918 συνομολογηθέντα συμβόλαια ἀφ' ἑνὸς μεταξὺ Ἀλσατῶν—Λωρραϊνῶν (φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων) ἢ ἄλλων διαμενόντων ἐν Ἀλσατίᾳ—Λωρραίνῃ καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Αὐτοκρατορίας ἢ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν ἢ τῶν ἐν Γερμανίᾳ διαμενόντων ὑπηκόων τῶν, καὶ τῶν ὁποίων ἢ ἐκτέλεσις ἀνεστάλη ἐκ τῆς ἀνακομητῆς ἢ δι' ὑστέρως Γαλλικῆς νομοθεσίας, διατηροῦνται.

Ἐν πάτῃ περιπτώσει, θέλουσιν ἀκυρωθῆ τὰ συμβόλαια, τῶν ὁποίων, ἐν τῷ γενικῷ συμφέροντι, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐγνωστοποιεῖ τὴν ἀκύρωσιν εἰς τὴν Γερμανικὴν ἐντὸς προθεσμίας ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐκτὸς τῶν ἀφορούντων τὰ χρέη καὶ ἄλλας χρηματικὰς ὑποχρεώσεις, ἀπορροεῦσας ἐκ τῆς ἐκτελέσεως πρὸ τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918 πράξεώς τινος ἢ πληρωμῆς προβλεπομένης ἐν τοῖς συμβολαίοις τούτοις. Ἐὰν ἡ κύρωσις αὕτη ἐπιφέρῃ σημαντικὴν ζημίαν εἰς τινὰ τῶν συμβαλλομένων, θὰ χορηγηθῆ πρὸς τὸν ζημιωθέντα δικαία ἀποζημιώσεις, ἀκόλουθος τοῦ διατεθέντος κεφαλαίου, χωρὶς ὅμως νὰ ληρθῆ ὑπ' ὄψιν τὸ διαφυγόν κέρδος.

Εἰς ζητήματα παραγραφῆς, ἀπαραδέκτου καὶ ἐκπτώσεως ἐν Ἀλσατίᾳ—Λωρραίνῃ ἐφαρμοσθήσονται αἱ διατάξεις αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν ἄρθρων 300 καὶ 301 τοῦ Ε' Τμήματος τοῦ Γ' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι), ἐξυπακουμένου ὅτι ἡ ἔκφρασις «ἀρχὴ πολέμου» δέον νὰ ἀντικατασταθῆ διὰ τῆς ἐκφράσεως «11 Νοεμβρίου 1918» καὶ ἡ ἔκφρασις «διάρκεια τοῦ πολέμου» διὰ τῆς «περιόδου ἀπὸ τῆς 11 Νοεμβρίου 1918 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης».

Ἄρθρον 76.

Τὰ ζητήματα, ἅτινα ἀφορῶσι τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας τῶν Ἀλσατῶν—Λωρραϊνῶν, θὰ κανονισθῶσι συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς διατάξεις τοῦ Ζ' Τμήματος τοῦ Γ' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐξυπακουμένου ὅτι οἱ κατὰ τὴν Γερμανικὴν νομοθεσίαν τοιαύτης φύσεως

δικαιούχοι Ἀλσατοὶ—Λωρραῖνοι θὰ διατηρήσωσι τὴν πλήρη καὶ ἀκεραίαν ἀπολαυὴν τῶν δικαιωμάτων τούτων ἐν τῇ Γερμανικῇ χῶρᾳ.

Ἄρθρον 77.

Τὸ Γερμανικὸν Κράτος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Γαλλικὸν κράτος τὴν τυχὸν ἀνήκουσαν εἰς τὸ Ἀσφαλιστικὸν Ταμεῖον «Ἀνικανότης—Γῆρας» τοῦ Στρασβούργου ἀναλογίαν παντὸς ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας ἢ τῶν ἀπὸ ταύτης ἐξαρτωμένων δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ἰδρυμάτων συλλεγέτος ἀποθεματικοῦ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως λειτουργήσῃ ἢ ἀσφάλεια «Ἀνικανότης—Γῆρας».

Τὸ αὐτὸ γενήσεται διὰ τὰ ἐν Γερμανίᾳ συναποτελεσθέντα κεφάλαια καὶ ἀποθεματικά, τὰ νομίμως ἀνήκοντα εἰς τὰ ἄλλα Κοινωνικῶν Ἀσφαλειῶν ταμεῖα, εἰς τὰ Μεταλλευτικὰ ταμεῖα συνάξεως, εἰς τὸ ταμεῖον τῶν σιδηροδρόμων Ἀλσατίας—Λωρραίνης, εἰς τοὺς ἄλλους ὀργανισμοὺς συντάξεως, τοὺς ἰδρυθέντας ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ἰδρυμάτων καὶ λειτουργούντας ἐν Ἀλσατία—Λωρραίνῃ, ὡς ἐπίσης διὰ τὰ ὀφειλόμενα κεφάλαια καὶ ἀποταμιεύματα ὑπὸ τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ταμεῖου τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἐν Βερολίνῳ, λόγῳ τῶν συνωμολογημένων ὑποχρεώσεων ὑπὲρ τῶν ἠσφαλισμένων τῆς κατηγορίας ταύτης, τῶν διαμενόντων ἐν Ἀλσατία—Λωρραίνῃ.

Εἰδικὴ Σύμβασις θὰ ὀρίσῃ τοὺς ὅρους καὶ λεπτομερείας τῶν μεταβιβάσεων τούτων.

Ἄρθρον 78.

Εἰς ζητήματα ἐκτελέσεως ἀποφάσεων προσφυγῶν καὶ διώξεως ἐφαρμογὴν θὰ ἔχωσιν οἱ ἀκόλουθοι κανόνες:

1) Πᾶσαι αἱ πολιτικῆς ἢ ἐμπορικῆς φύσεως ἀπὸ τῆς 3 Αὐγούστου 1914 ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τῶν δικαστηρίων Ἀλσατίας—Λωρραίνης ἀποφάσεις μεταξὺ Ἀλσατῶν—Λωρραίνων ἢ μεταξὺ Ἀλσατῶν—Λωρραίνων καὶ ἀλλοδαπῶν ἢ μεταξὺ ἀλλοδαπῶν, αἱ ἀποκτήσασαι τὸ κῆρος τοῦ δεδικασμένου πρὸ τῆς 11 Νοεμβρίου 1918, θεωροῦνται ὀριστικαὶ καὶ αὐτοδικαίως ἐκτελεσταί.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἶχεν ἐκδοθῆ μεταξὺ Ἀλσατῶν—Λωρραίνων καὶ Γερμανῶν ἢ Ἀλσατῶν—Λωρραίνων καὶ ὑπηκόων τῶν Συμμάχων τῆς Γερμανίας Δυνάμεων, ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ καταστῆ ἐκτελεστὴ μόνον μετὰ τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν παραγγελίαν ὑπὸ τοῦ νέου ἀντιστοίχου δικαστηρίου τῆς ἀποδοθείσης χῶρας, ἥτις ἀναφέρεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 51.

2) Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν Δικαστηρίων ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἀπὸ τῆς 3 Αὐγούστου 1914 κατὰ τῶν Ἀλσατῶν—Λωρραίνων διὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα ἢ ἀδικήματα θεωροῦνται ἄκυροι.

3) Θεωροῦνται ἄκυροι καὶ ἀνύπαρκτοι καὶ δέον ν' ἀκατηθῶσι πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἐν Λειψία Δικαστηρίου τῆς Γερμανικῆς Ἐπικρατείας μετὰ τὴν 11 Νοεμβρίου 1918 ἐπὶ προσφυγῶν γενομένων ἐναντίον ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων Ἀλσατίας—Λωρραίνης. Αἱ δικογραφίαι αἱ ἀποτελέσασαι τὸ ἀντικείμενον τῶν οὕτω ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων θὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα Δικαστήρια τῆς Ἀλσατίας—Λωρραίνης.

Πᾶσαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Δικαστηρίου γενομέναι προσφυγαὶ κατ' ἀποφάσεων τῶν Δικαστηρίων Ἀλσατίας—Λωρραίνης ἀναστέλλονται.

Αἱ δικογραφίαι θὰ ἐπιστραφῶσιν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους ἵνα διαβιβασθῶσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὸ Γαλλικὸν Ἀκυρωτικόν, ὅπερ θὰ ἔχῃ ἀρμοδιότητα νὰ κρίνῃ.

4) Πᾶσα διώξις ἐν Ἀλσατία—Λωρραίνῃ διὰ παραβάσεις διαπραχθείσας κατὰ τὴν περιλαμβανομένην περίοδον μεταξὺ τῆς 11 Νοεμβρίου 1918 καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ ἀσκηθῆ συμφώνως πρὸς τοὺς Γερμανικοὺς Νόμους, ἐκτὸς ἐὰν ἔχωσιν οὗτοι τροποποιηθῆ ἢ ἀντικατασταθῆ διὰ πράξεων δεόντως δημοσιευθεισῶν ἐπὶ τόπου ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν Ἀρχῶν.

5) Πᾶν ἄλλο ζήτημα ἀρμοδιότητος, διαδικασίας ἢ διοικήσεως τῆς δικαιοσύνης κανονισθῆσεται δι' εἰδικῆς Συμβάσεως μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας.

Ἄρθρον 79.

Αἱ πρόσθετοι συμφωνίαι, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐθνικότητα καὶ ἐπισυναπτόμεναι τῇ παρούσῃ, θεωροῦνται ἔχουσαι τὴν αὐτὴν ἰσχύν καὶ δύναμιν, ἣν καὶ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Τμήματος.

Πᾶν ἄλλο ζήτημα ἀφορῶν τὴν Ἀλσατίαν καὶ Λωρραίνην, ὅπερ δὲν κανονίζεται ὑπὸ τοῦ παρόντος Τμήματος καὶ τοῦ Παραρτήματος αὐτοῦ, οὐδ' ὑπὸ τῶν γενικῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ὑπέρτερων Συμβάσεων μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1.

Ἀπὸ τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918 ἀποκαθίστανται αὐτοδικαίως εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἰθαγένειαν :

1) Τὰ πρόσωπα τὰ ἀπολέσαντα τὴν Γαλλικὴν Ἰθαγένειαν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Γαλλο-Γερμανικῆς Συνθήκης τῆς 10 Μαΐου 1871 καὶ μὴ κτησάμενα ἔκτοτε ἑτέραν ἰθαγένειαν πλὴν τῆς Γερμανικῆς·

2) Οἱ νόμιμοι ἢ φυσικοὶ κατιόντες τῶν ἐν τῇ προγενεστέρᾳ παραγράφῳ ἀναφερομένων προσώπων, ἐκτὸς τῶν ἐχόντων μεταξὺ τῶν ἐκ πατρὸς ἀνιόντων Γερμανὸν μεταναστεύσαντα εἰς Ἀλσατίαν—Λωρραίνην, μετὰ τὴν 15 Ἰουλίου 1870·

3) Πᾶν πρόσωπον γεννηθὲν ἐν Ἀλσατία—Λωρραίνῃ ἐξ ἀγνώστων γονέων ἢ τοῦ ὁποίου ἢ ἐθνικότης εἶναι ἀγνώστος

2.

Ἐντὸς τοῦ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ἔτους δύνανται νὰ ἀξιώσωσι τὴν Γαλλικὴν Ἰθαγένειαν οἱ ἀνήκοντες εἰς μίαν τῶν ἀκολουθῶν κατηγοριῶν :

1) Πᾶν πρόσωπον μὴ ἀποκατασταθὲν κατὰ τοὺς ἄρθρους τῆς παραγράφου 1 καὶ ὅπερ ἔχει μεταξὺ τῶν ἀνιόντων αὐτοῦ Γάλλον ἢ Γαλλίδα ἀπολέσαντας τὴν Γαλλικὴν Ἰθαγένειαν κατὰ τοὺς προβλεπομένους ἐν τῇ εἰρημνῇ παραγράφῳ ἄρθρους·

2) Πᾶς ἀλλοδαπὸς μὴ ὑπήκοος Γερμανικοῦ τινος Κράτους, ὅστις ἀπέκτησε τὴν ἰδιότητα πολίτου τῆς Ἀλσατίας—Λωρραίνης πρὸ τῆς 3 Αὐγούστου 1914·

3) Πᾶς Γερμανὸς ἔχων τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐν Ἀλσατία—Λωρραίνῃ, ἐὰν εἶχεν ἐγκαταστήσῃ ἐν αὐτῇ τὴν κατοικίαν του πρὸ τῆς 15 Ἰουλίου 1870 ἢ ἐὰν τις τῶν ἀνιόντων αὐτοῦ εἶχε τὴν κατοικίαν του κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐν Ἀλσατία—Λωρραίνῃ·

4) Πᾶς Γερμανὸς γεννηθεὶς ἢ ἔχων τὴν κατοικίαν του ἐν Ἀλσατία—Λωρραίνῃ, ὅστις ὑπῆρέτησεν εἰς τὰς τάξεις τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Στρατιῶν κατὰ τὸν νῦν πόλεμον, ὡς καὶ οἱ κατιόντες αὐτοῦ·

5) Πᾶς τις γεννηθεὶς ἐν Ἀλσατία—Λωρραίνῃ πρὸ τῆς 10 Μαΐου 1871 ἐκ γονέων ἀλλοδαπῶν, ὡς καὶ οἱ κατιόντες αὐτοῦ·

6) Ὁ σύζυγος παντὸς προσώπου, εἴτε ἀποκατασταθέντος εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἰθαγένειαν δυνάμει τῆς παραγράφου 1, εἴτε ἀξιώσαντος καὶ ἐπιτυχόντος αὐτὴν κατὰ τοὺς ἄρθρους τῶν προηγουμένων διατάξεων·

Ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀνηλικίου ἀσκει ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνηλικίου τούτου τὸ δικαίωμα νὰ ἀξιώσῃ τὴν Γαλλικὴν Ἰθαγένειαν ἐὰν δὲ τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν ἡσκήθῃ, ὁ ἀνήλικος δύναται νὰ ἀξιώσῃ τὴν Γαλλικὴν Ἰθαγένειαν ἐντὸς τοῦ ἔτους, ὅπερ θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν ἐνηλικίωσιν αὐτοῦ.

Ἡ ἀξίωσις Ἰθαγενείας δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἀπορριπτικῆς κατ' ἄτομον ἀποφάσεως ἐκ μέρους τῆς Γαλλικῆς Ἀρχῆς, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀριθμοῦ 6 τῆς παρούσης παραγράφου.

3.

Ἐπὶ τὴν ἀίρεσιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2, οἱ Γερμανοὶ οἱ γεννηθέντες ἢ ἔχοντες τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν Ἀλσατία—Λωρραίνῃ, ἐὰν εἴπω Ἀλσατοὶ—Λωρραῖνοι δημόται, δὲν κτῶνται τὴν Γαλλικὴν ἰθαγένειαν ἐκ τοῦ λόγου τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν Γαλλίαν ἐκ τῆς Ἀλσατίας—Λωρραίνης.

Οἱ οὗτοι δύνανται ν' ἀποκτήσωσι τὴν Ἰθαγένειαν ταύτην μόνον διὰ πολιτογραφήσεως, ὑπὸ τὸν ἄρθρον νὰ ἔχωσι τὴν κατοικίαν των ἐν Ἀλσατία—Λωρραίνῃ πρὸ τῆς 3 Αὐγούστου 1914 καὶ ν' ἀποδείξωσι ἀδιάλειπτον ἐν τῇ ἀπαδοθείσῃ διαμονὴν τριῶν ἐτῶν χώρα, ἀπὸ τῆς 11 Νοεμβρίου 1918.

Ἡ Γαλλία θὰ ἀναλάβῃ μόνη τὴν διπλωματικὴν καὶ προξενικὴν αὐτῶν προστασίαν, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὑποβάλωσι τὴν περὶ Γαλλικῆς πολιτογραφήσεως αὐτῶν αἴτησιν.

4.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ καθορίσῃ τὰς λεπτομερείας, καθ' ἃς θὰ βεβαιῶνται αἱ κατὰ νόμον ἀποκαταστάσεις, καὶ τοὺς ἄρθρους, ὑφ' οὓς θὰ λαμβάνηται ἀπόφασις περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Παραρτήματος προβλεπομένων ἀξιώσεων ἐπὶ τῆς Γαλλικῆς Ἰθαγενείας καὶ αἰτήσεων πολιτογραφήσεως.

ΤΜΗΜΑ Σ΄:

Α Υ Σ Τ Ρ Ι Α

— — —
"Α ρ θ ρ ο ν 80.

Ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει καὶ θὰ σεβασθῆ ἀσπληρῶς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Αὐστρίας εἰς τὰ ὀρισθησόμενα σύνορα διὰ Συνθήκης συναππομένης μεταξὺ τοῦ Κράτους τούτου καὶ τῶν Προσχωσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων· ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ ἀνεξαρτησία ἔσεται ἀναπαλλοτρίωτος, πλην ἐὰν ὑπάρχῃ συγκατάθεσις τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

— — —
ΤΜΗΜΑ Ζ΄.

Τ Σ Ε Χ Ο - Σ Λ Ο Β Α Κ Ι Κ Ο Ν Κ Ρ Α Τ Ο Σ

— — —
"Α ρ θ ρ ο ν 81.

Ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει, ὡς ἐπραξάν ἤδη αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις, τὴν πλήρη ἀνεξαρτησίαν τοῦ Τσεχο-Σλοβακικοῦ Κράτους, ὅπερ θὰ περιλαμβάνῃ τὸ αὐτόνομον ἔδαφος τῶν Ρουθηνῶν νοτίως τῶν Καρπαθίων. Ἀλλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὰ ὅρια τοῦ Κράτους τούτου, ὡς θὰ καθορισθῶσιν ὑπὸ τῶν Προσχωσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῶν ἐτέρων ἐνδιαφερομένων Κρατῶν.

"Α ρ θ ρ ο ν 82.

Ἡ μεταξὺ Γερμανίας καὶ τοῦ Τσεχο-Σλοβακικοῦ Κράτους μεθόριος θὰ καθορισθῆ διὰ τῆς παλαιᾶς μεθοριακῆς γραμμῆς μεταξὺ Αὐστρο-Οὐγγαρίας καὶ Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὡς ὑφίστατο τῇ 3ῃ Αὐγούστου 1914.

"Α ρ θ ρ ο ν 83.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται ὑπὲρ τοῦ Τσεχο-Σλοβακικοῦ Κράτους πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ τίτλων ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ ἐδάφους τῆς Σιλεσίας, ὅπερ καθορίζεται οὕτω :

Ἐκτεῖθεν βορειο-δυτικῶς καὶ μέχρι σημείου κειμένου εἰς δύο περίπου χιλιομέτρων Νοτιο-ἀνατολικῶς τοῦ Katscher ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τῶν περιφερειῶν (Kreise) Leobschütz καὶ Ratibor ὄριον :

Τὸ μεταξὺ τῶν δύο περιφερειῶν ὄριον.

Εἶτα ἡ παλαιὰ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Αὐστρο-Οὐγγαρίας ὄροσεικὴ γραμμὴ μέχρι σημείου κειμένου ἐπὶ τοῦ Oder ἀμέσως Νοτίως τῆς σιδηροδρομικῆς ὁδοῦ Ratibor-Oderberg.

Ἐκτεῖθεν βορειο-δυτικῶς καὶ μέχρι σημείου κειμένου εἰς δύο περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν Νοτιο-ἀνατολικῶς τοῦ Katscher :

Γραμμὴ ὀρισθήσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διερχομένη δυτικῶς τοῦ Kranowitz.

Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐξ ἑπτὰ Μελῶν, ὧν πάντε θὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τῶν Προσχωσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἐν ὑπὸ τῆς Πολωνίας καὶ ἐν ὑπὸ τοῦ Τσεχο-Σλοβακικοῦ Κράτους, συσταθήσεται δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἵνα ὀρίσῃ ἐπιτοπικῶς τὴν μεθόριον γραμμὴν μεταξὺ τῆς Πολωνίας καὶ τοῦ Τσεχο-Σλοβακικοῦ Κράτους.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης θὰ ληφθῶσι κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ θὰ ᾄσιν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη.

Ἡ Γερμανία δηλοῖ ὅτι ἀπὸ τοῦδε παραιτεῖται ὑπὲρ τοῦ Τσεχο-Σλοβακικοῦ Κράτους πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ τίτλων αὐτῆς ἐπὶ τοῦ μέρους τῆς περιφερείας (Kreis) τοῦ Leobschütz τοῦ περιλαμβανομένου ἐν τοῖς ὡς ἔπεται ὄριον, ἐν ᾗ περιπτώσει μετὰ τὸν καθορισμὸν τῆς μεταξὺ Γερμανίας καὶ Πολωνίας μεθορίου τὸ ἐν λόγῳ μέρος τῆς ὡς εἴρηται περιφερείας ἀπεμονοῦτο τῆς Γερμανίας:

Ἄπὸ τῆς Νοτιο-ἀνατολικῆς ἐσχατιᾶς τῆς προσεχούσης τῆς πρώτης Ἀυστριακῆς μεθορίου, κειμένης εἰς πέντε περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν δυτικῶς τοῦ Leobschütz πρὸς Νότον καὶ μέχρι τοῦ σημείου συναντήσεως μετὰ τοῦ ὄριου ὅπερ εὐρηγται μεταξὺ τῶν περιφερειῶν (Kreise) Leobschütz καὶ Ratibor :

Τὰ παλαιὰ σύνορα μεταξὺ Γερμανίας καὶ Αὐстро-Ὀγγαρίας.

Εἶτα πρὸς Βορρᾶν τὸ μεταξὺ τῶν περιφερειῶν (Kreise) Leobschütz καὶ Ratibor διοικητικῶν ὄριον μέχρι σημείου κειμένου εἰς δύο περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν Νοτιο-ἀνατολικῶς τοῦ Katscher.

Ἐκείθεν Βορειο-δυτικῶς καὶ μέχρι τῆς ἀφετηρίας τοῦ καθορισμοῦ τούτου :

Γραμμὴ ὁρισθῆσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διερχομένη ἀνατολικῶς τοῦ Katscher.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 84.

Ἡ ΤσεχοΣλοβακικὴ ἰθαγένεια κτηθήσεται αὐτοδικαίως, ἀποβαλλομένης τῆς Γερμανικῆς ἰθαγενείας ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων, τῶν ἐγκατεστημένων εἰς οἰονδήποτε τῶν ἀναγνωρισθέντων ὡς ἀποτελούντων μέρος τοῦ ΤσεχοΣλοβακικοῦ Κράτους ἐδαφῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 85.

Ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, οἱ Γερμανοὶ ὑπῆκοι, ἡλικίας ἕνω τῶν 18 ἐτῶν καὶ ἐγκατεστημένοι εἰς οἰονδήποτε τῶν ἀναγνωρισθέντων ὡς ἀποτελούντων μέρος τοῦ ΤσεχοΣλοβακικοῦ Κράτους ἐδαφῶν, θὰ ἔχωσιν ὑπὲρ τῆς Γερμανικῆς ἰθαγενείας δικαίωμα ἐπιλογῆς. Οἱ ΤσεχοΣλοβάκοι ὑπῆκοι Γερμανοὶ καὶ ἐγκατεστημένοι ἐν Γερμανίᾳ θὰ ἔχωσιν ἐπίσης ὑπὲρ τῆς ΤσεχοΣλοβακικῆς ἰθαγενείας τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς.

Ἡ ἐπιλογὴ τοῦ συζύγου ἐπισύρει τὴν τῆς συζύγου καὶ ἡ ἐπιλογὴ τῶν γονέων τὴν τῶν τέκνων αὐτῶν, ἡλικίας κάτω τῶν 18 ἐτῶν.

Οἱ ἀσκήσαντες τὸ ἀνωτέρω προβλεπόμενον δικαίωμα ἐπιλογῆς θὰ ᾧσιν ὑπόχρεοι, ἐντὸς τῶν 12 ἐπομένων μηνῶν, νὰ μεταφέρωσι τὴν κατοικίαν των εἰς τὸ ὑπὲρ οὗ ἐπελέξαντο Κράτος.

Θὰ ᾧσιν ἐλεύθεροι νὰ διατηρήσωσι τὴν ἢν κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑτέρου Κράτους, ἐνθα εἶχον τὴν κατοικίαν αὐτῶν πρὸ τῆς ἐπιλογῆς των· δύνανται νὰ ἀποκομίσωσι τὴν πάσης φύσεως κινήτην περιουσίαν των. Οὐδεὶς δὲ διὰ τὸν λόγον τούτον θὰ τοῖς ἐπιβληθῇ εἰσαγωγικὸς ἢ ἐξαγωγικὸς δασμὸς.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας οἱ Γερμανοὶ ὑπῆκοι ΤσεχοΣλοβάκοι, οἱ ἐν ξένη χώρα εὐρισκόμενοι, θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα, μὴ ὑπαρχουσῶν ἐναντίων διατάξεων τοῦ ἀλλοδαποῦ Νόμου, καὶ ἂν δὲν ἀπέκτησαν τὴν ξένην ἰθαγένειαν, νὰ κτήσονται τὴν ΤσεχοΣλοβακικὴν, συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις αἰτινες θὰ ἐκδοθῶσιν ὑπὸ τοῦ ΤσεχοΣλοβακικοῦ Κράτους, ἀποβαλλομένης τῆς Γερμανικῆς ἰθαγενείας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 86.

Τὸ ΤσεχοΣλοβακικὸν Κράτος δέχεται, συγκατατιθέμενον εἰς τὴν ἐν Συνθήκῃ μετὰ τῶν Πρόσχεισῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καταχώρισιν αὐτῶν, τὰς διατάξεις, ὡς αἱ Δυνάμεις αὗται θὰ κρίνωσιν ἀναγκαίας πρὸς προστασίαν ἐν ΤσεχοΣλοβακίᾳ τῶν συμφερόντων τῶν κατοίκων, οἵτινες διαφέρουσι τὴν φυλὴν, τὴν γλῶσσαν ἢ τὴν θρησκείαν τῆς πλειονότητος τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐπίσης τὸ ΤσεχοΣλοβακικὸν Κράτος συγκατατίθεται εἰς τὴν ἐν Συνθήκῃ μετὰ τῶν Πρόσχεισῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καταχώρισιν τῶν διατάξεων, ὡς αἱ Δυνάμεις αὗται θὰ κρίνωσιν ἀναγκαίας πρὸς προστασίαν τῆς ἐλευθερίας τῆς διαμετακομίσεως καὶ δικαίου συστήματος διὰ τὸ ἐμπόριον τῶν ἄλλων Ἐθνῶν.

Ἡ ἀναλογία καὶ ἡ φύσις τῶν δημοσιονομικῶν βαρῶν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Πρωσίας, ἢν τὸ ΤσεχοΣλοβακικὸν Κράτος ὀφείλει νὰ ἀναλάβῃ λόγῳ τοῦ τιθεμένου ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν του ἐδάφους τῆς Σιλεσίας, ὁρισθῆσονται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 254 τοῦ Θ'. Μέρους (Δημοσιονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Μεταγενέστεραι Συμβάσεις θὰ κανονίσωσι πᾶν ζήτημα, ὅπερ δὲν κανονίζεται ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ ἢ παραχώρησις τοῦ εἰρημένου ἐδάφους.

ΤΜΗΜΑ Η΄.

Π Ο Λ Ω Ν Ι Α

Ἄρθρον 87.

Ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει, ὡς ἐπραξάν ἤδη τοῦτο αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις, τὴν πλήρη τῆς Πολωνίας ἀνεξαρτησίαν καὶ παραιτεῖται ὑπὲρ τῆς Πολωνίας παντὸς δικαίωματος καὶ τίτλου ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν, τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης, τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανικῆς μεθορίου, — καθορισθείσης ὡς εἴρηται ἐν τῷ ἄρθρῳ 27 τοῦ Β' Μέρους (Σύνορα τῆς Γερμανίας) τῆς παρουσίας Συνθήκης — μέχρι σημείου κειμένου εἰς ἀπόστασιν δύο περίπου χιλιομέτρων ἀνατολικῶς τοῦ Lorzendorf, εἶτα ὑπὸ γραμμῆς βαινούσης πρὸς συνάντησιν τῆς ὀξείας γωνίας, ἣν σχηματίζει τὸ βόρειον ὄριον τῆς Ἄνω Σιλεσίας εἰς τριῶν περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν βορειο-δυτικῶς τοῦ Simmenau, εἶτα τοῦ ὁρίου τῆς Ἄνω Σιλεσίας, μέχρι τῆς συναντήσεώς του μετὰ τῆς παλαιᾶς μεθορίου μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ρωσσίας, ἀκολούθως τῆς μεθορίου ταύτης μέχρι τοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ διέρχεται τὰ ὕδατα τοῦ Niemen, εἶτα τῆς βορείου μεθορίου τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσίας, ὡς καθορίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 28α τοῦ προαναφερομένου Β' Μέρους.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ ἐδάφη τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσίας καὶ τῆς ἐλευθέρου πόλεως Dantzig, ὡς καθορίσθησαν ἐν τῷ εἰρημένῳ 28α ἄρθρῳ τοῦ Β' Μέρους (Σύνορα τῆς Γερμανίας) καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 100 τοῦ ΙΑ'. Τμήματος (Dantzig) τοῦ παρόντος Μέρους.

Τὰ σύνορα τῆς Πολωνίας, ἅτινα δὲν εἰδικεύονται διὰ τῆς παρουσίας Συνθήκης, θὰ ὀρισθῶσι βραδύτερον ὑπὸ τῶν Προερχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Ἐπιτροπῆ, ἀποτελουμένη ἐξ ἑπτὰ Μελῶν, ὧν πέντε διορισθῶσιν ὑπὸ τῶν Προερχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἐν ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ ἐν ὑπὸ τῆς Πολωνίας, συσταθήσεται δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης, ἵνα ὀρίσῃ ἐπιτιπῶς τὴν μεθόριον γραμμὴν μεταξὺ τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Γερμανίας.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης θὰ λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ θὰ ὦσιν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη.

Ἄρθρον 88.

Οἱ κάτοικοι τοῦ μέρους τῆς Ἄνω Σιλεσίας, ὅπερ περιλαμβάνεται εἰς τὰ κάτωθι περιγραφόμενα ὄρια, θὰ προσκληθῶσιν νὰ δηλώσωσι διὰ δημοψηφίσματος ἐάν ἐπιθυμῶσι νὰ προσαρτηθῶσιν εἰς τὴν Γερμανίαν ἢ τὴν Πολωνίαν:

Ἀπὸ τῆς βορείου κορυφῆς τῆς προσεχοῦς τῆς πρῶτης ἐπαρχίας τῆς Αὐστριακῆς Σιλεσίας, κειμένης εἰς ὀκτὼ περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀνατολικῶς τῆς Neustadt, ἢ παλαιὰ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Αὐστρίας μεθόριος μέχρι τῆς συναντήσεως αὐτῆς μετὰ τοῦ ὁρίου μεταξὺ τῶν περιφερειῶν (Kreise) Leobschütz καὶ Ratibor.

Ἐκεῖθεν πρὸς Βορρᾶν καὶ μέχρι σημείου κειμένου εἰς δύο περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν Νοτιο-ἀνατολικῶς τοῦ Katscher.

Τὸ ὄριον μεταξὺ τῶν περιφερειῶν (Kreise) Leobschütz καὶ Ratibor.

Ἐκεῖθεν Νοτιο-ἀνατολικῶς καὶ μέχρι σημείου κειμένου ἐπὶ τοῦ βου τοῦ Oder ἀμέσως νοτίως τῆς σιδηροδρομικῆς ὁδοῦ Ratibor—Oderberg:

Γραμμὴ ὀρισθῆσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διερχομένη νοτίως τοῦ Kranowitz.

Ἀπὸ τοῦ ὡς ἄνω καθοριζομένου σημείου ἢ παλαιὰ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Αὐστρίας μεθόριος, εἶτα τὰ παλαιὰ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ρωσσίας σύνορα μέχρι τοῦ σημείου συναντήσεως αὐτῶν μετὰ τοῦ διοικητικοῦ ὁρίου μεταξὺ τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Ἄνω Σιλεσίας.

Ἐκεῖθεν τὸ διοικητικὸν τοῦτο ὄριον μέχρι τῆς συναντήσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ ὁρίου μεταξὺ τῆς Ἄνω καὶ Μέσης Σιλεσίας.

Ἐκεῖθεν δυτικῶς καὶ μέχρι τοῦ σημείου ἔνθα τὸ διοικητικὸν ὄριον στρέφεται εἰς ὀξείαν γωνίαν, Νοτιο-ἀνατολικῶς εἰς ἀπόστασιν τριῶν περίπου χιλιομέτρων βορειοδυτικῶς τοῦ Simmenau:

Τὸ ὄριον μεταξὺ Ἄνω καὶ Μέσης Σιλεσίας.

Ἐκεῖθεν δυτικῶς καὶ μέχρι ὀρισθησομένου σημείου, κειμένου εἰς δύο περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀνατολικῶς τοῦ Lorzendorf:

Γραμμή ορισθήσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διερχομένη βορείως τοῦ Klein Hennersdorf.

Ἐκεῖθεν πρὸς Νότον καὶ μέχρι τοῦ σημείου ἔνθα τὸ μεταξύ Ἐνω καὶ Μέσης Σιλεσίας ὄριον τέμνει τὴν ὁδὸν Städtel—Karlsruhe :

Γραμμή ορισθήσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διερχομένη δυτικῶς τῶν μερῶν Hennersdorf, Polkowitz, Noldau, Steinersdorf καὶ Dammer καὶ ἀνατολικῶς τῶν Strehlitz, Nassadel, Eckersdorf, Schwirz καὶ Städtel.

Ἐκεῖθεν τὸ μεταξύ τῆς Ἐνω καὶ Μέσης Σιλεσίας ὄριον μέχρι τῆς συναντήσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀνατολικοῦ ὄριου τῆς περιφέρειας (Kreis) τοῦ Falkenberg.

Ἐκεῖθεν τὸ ἀνατολικὸν ὄριον τῆς περιφέρειας (Kreis) τοῦ Falkenberg μέχρι σημείου τῆς προεξοχῆς, κειμένου εἰς τριῶν περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀνατολικῶς τοῦ Puschine.

Ἐκεῖθεν καὶ μέχρι τῆς βορείας αἰχμῆς τῆς προεξοχῆς τῆς πρώην ἐπαρχίας τῆς Αὐστριακῆς Σιλεσίας, κειμένης εἰς ὀκτῶ περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀνατολικῶς τῆς Neustadt :

Γραμμή ορισθήσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διερχομένη ἀνατολικῶς τοῦ Zülz.

Τὸ καθεστῶς, ὅφ' ὃ θὰ διενεργηθῆ τὸ δημοψήφισμα τοῦτο, ἀποτελεῖ ἀντικείμενον τῶν διατάξεων τοῦ προσαρτωμένου ἔδε Παραρτήματος.

Ἡ Πολωνικὴ καὶ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦνται ἀπὸ τοῦδε, ἐκάστη τὸ ἐφ' ἑαυτῇ, νὰ μὴ ἐνεργῶσιν οὐδαμῶς τῆς χώρας αὐτῶν καταδιώξιν τινα καὶ νὰ μὴ λαμβάνωσιν ἐξαιρετικόν τι μέτρον δι' οὐδὲν πολιτικὸν γεγονός ἐπισυμβάν ἐν Ἐνω Σιλεσίᾳ κατὰ τὴν περίοδον τοῦ ἐν τῷ προσαρτωμένῳ ἔδε Παραρτήματι προβλεπομένου καθεστώτος καὶ μέχρι τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ ὀριστικοῦ τοιοῦτου ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

Ἡ Γερμανία δηλοῖ ἀπὸ τοῦδε ὅτι παραιτεῖται ὑπὲρ τῆς Πολωνίας παντὸς δικαιώματος καὶ τίτλου ἐπὶ τοῦ μέρους τῆς Ἐνω Σιλεσίας ὅπερ κεῖται ἐκεῖθεν τῆς ορισθησομένης, συμφώνως πρὸς τὸ δημοψήφισμα, μεθοριακῆς γραμμῆς ὑπὸ τῶν Προσχωσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ ἐντὸς προθεσμίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, τὰ Γερμανικὰ Στρατεύματα καὶ αἱ Ἀρχαί, ἃς θὰ ὑποδείξῃ ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 προβλεπομένη Ἐπιτροπὴ, δεόν νὰ ἐκκενώσωσι τὴν ὑποβαλλομένην εἰς τὸ δημοψήφισμα ζώνην. Ὁφείλουσι μέχρι πλήρους ἐκκενώσεως ν' ἀπέχωσι πάσης εἰς χρῆμα ἢ εἶδος ἐπιτάξεως καὶ παντὸς μέτρου δυναμένου νὰ θίξῃ τὰ ὕλικα συμφέροντα τῆς χώρας.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, τὰ Συμβούλια τῶν ἐργατῶν καὶ στρατιωτῶν, τὰ ἐν τῇ ζώνῃ ταύτῃ ἐγκατεστημένα, θὰ διαλυθῶσι, θ' ἀπέλθωσι δὲ ἐπίσης ὅσα Μέλη τούτων κατάγονται ἐξ ἄλλης περιοχῆς, ἐξασκοῦντα τὰς λειτουργίας αὐτῶν κατὰ τὴν ἑναρξίν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἢ καταλιπόντα ταύτας ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1919.

Πάντες οἱ στρατιωτικοὶ ἢ ἡμιστρατιωτικοὶ σύλλογοι, οἱ ἰδρυθέντες ἐν τῇ ὡς εἴρηται ζώνῃ ὑπὸ τῶν κατοικίων τῆς περιοχῆς ταύτης, θὰ διαλυθῶσιν ἀμέσως. Τὰ μὴ ἔχοντα τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν τῇ ὡς εἴρηται ζώνῃ Μέλη τῶν Συλλόγων τούτων ὀφείλουσι νὰ ἐκκενώσωσι τὴν ζώνην ταύτην.

2.

Ἡ ζώνη τοῦ δημοψηφίσματος τεθήσεται ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Διεθνούς Ἐπιτροπῆς ἐκ τεσσάρων Μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Ἰταλίας. Στρατεύματα τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων θὰ καταλάβωσι ταύτην. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ διευκολύνη τὴν μεταφορὰν τῶν στρατευμάτων τούτων εἰς τὴν Ἐνω Σιλεσίαν.

3.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ πᾶσαν ἐξουσίαν, ἣν ἴσκει ἡ Γερμανικὴ ἢ ἡ Πρωσσικὴ Κυβέρνησις, ἐκτὸς τῆς νομοθετικῆς καὶ φορολογικῆς. Πλὴν τούτου θὰ ὑποκατασταθῆ εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐπαρχίας ἢ τοῦ Κυβερνεῖου (Regierungsbezirk).

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ τὴν ἀρμοδιότητα νὰ ἐρμηνεύῃ μόνῃ τὴν ἐξουσίαν ἣτις τῇ παρέχεται διὰ τῶν προλειμμένων διατάξεων καὶ νὰ καθορίζῃ ἐν τίνι μέτρῳ θὰ ἀσκήσῃ τὴν ἐξουσίαν ταύτην καὶ ἐν τίνι μέτρῳ θὰ ἀφήται αὐτὴ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὑπαρχουσῶν Ἀρχῶν.

Μόνον τῇ συναίνεσει τῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ τίθενται ἐν ἰσχύϊ τροποποιήσεις ὑφισταμένων Νόμων καὶ φόρων.

Ἡ τάξις θὰ τηρῆται τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς, βοηθουμένης εἰς τοῦτο ὑπὸ τῶν στρατευμάτων, ἅτινα θὰ ᾤσιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς, καὶ, ἐν ᾧ μέτρῳ κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον, ὑπὸ ἀστυνομίας συγκροτούμενης ἐξ ἐγγυαίων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δέον ἀνυπερθέτως νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν, αἵτινες θ' ἀποχωρήσωσι καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ διατάξῃ ἢ ἰδίᾳ τὴν ἀποχώρησιν καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν δέουσαν ἀναπλήρωσιν τῶν τοιούτων τοπικῶν Ἀρχῶν.

Θὰ λαμβάνῃ πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας, ἀγνότητος καὶ μυστικότητος τῆς ψηφοφορίας. Ἰδίᾳ δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀπέλασιν παντός, ὅστις ὁπωσδήποτε ἐπιχειρεῖ νὰ νοθεύσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος διὰ μεθόδων διαφθορᾶς ἢ ἐκφοβισμοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ πληρεξουσιοδοτεῖται ν' ἀποφασίσῃ περὶ παντός ζητήματος, εἰς ὃ ἤθελε δώσῃ ἀφορμὴν ἢ ἐκτέλεσις τῶν παρόντων ἀρθρῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ βοηθῆται ὑπὸ τεχνικῶν Συμβούλων, ἐκλεγομένων ὑπ' αὐτῆς μεταξὺ τοῦ ἐγγυαίου πληθυσμοῦ.

Αἱ ἐκφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

4.

Ἡ ψηφοφορία γενήσεται ἅμα τῇ λήξει τῆς ὑπὸ τῶν προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων προθεσμίας ὀριτισσομένης, ἣτις δὲν δύναται νὰ ᾔελάσσων τῶν ἑξ, οὔτε μείζων τῶν δέκα δικτῶ μηνῶν, ἀπὸ τῆς ἐνάρεξως τῆς λειτουργίας τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς ἐν τῇ ζώνῃ.

Τὸ δικαίωμα ψήφου χορηγηθήσεται εἰς πάντας, ἀδιακρίτως φύλου, τοὺς πληροῦντας τοὺς κάτωθι ὅρους:

α) Νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν εἴκοσιν ἐτῶν συμπληρωμένην τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ γενήσεται τὸ δημοψήφισμα.

β) Νὰ ἐγεννήθησαν ἐν τῇ ὑποβαλλομένῃ εἰς τὸ δημοψήφισμα ζώνῃ ἢ νὰ ἔχωσιν ἐν αὐτῇ τὴν κατοικίαν των ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἣν θὰ ὀρίσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ, πάντως πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1919, ἢ νὰ ἀπηλάθησαν ταύτης ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν χωρὶς νὰ διατηρήσωσιν ἐν αὐτῇ τὴν κατοικίαν των.

Οἱ καταδικασθέντες διὰ πολιτικὸν ἀδίκημα δέον νὰ καταστῶσιν ἱκανοὶ πρὸς ἐνάσκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου των.

Ἐκαστος θὰ ψηφίσῃ ἐν τῇ ἐν ἣ ἔχει τὴν κατοικίαν αὐτοῦ Κοινοτήτι ἢ ἐν τῇ ἐν ἣ ἐγεννήθη, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ τὴν κατοικίαν του.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας κριθήσεται κατὰ Κοινοτητα, ἀναλόγως τῆς ἐν ἐκάστη Κοινοτήτι πλειονοψηφίας.

5.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐκάστη Κοινοτήτι ψήφων θ' ἀνακοινωθῇ διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰς Προεχούσας Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις, ἐν ταύτῳ δὲ καὶ λεπτομερῆς ἐκθεσις περὶ τῆς διενεργείας τοῦ ψηφίσματος, ὡς καὶ πρότασις περὶ τῆς διαχωράξεως, ἣτις δέον νὰ γίνῃ δεκτὴ ὡς μεθόριος τῆς Γερμανίας ἐν Ἄνω Σιλεσίᾳ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐκφρασθέντος ὑπὸ τῶν κατοικίων πόθου, καὶ τῆς γεωγραφικῆς καὶ οἰκονομικῆς θέσεως τοῦ τόπου.

6.

Εὐθὺς ὡς καθορισθῇ ἡ μεθόριος γραμμὴ ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὰς Γερμανικὰς Ἀρχὰς ὅτι δύναται νὰ ἐναλλάβωσι τὴν διοίκησιν τῆς χώρας, ἣτις ἀνεγνωρίσθη ὅτι δέον νὰ ᾔ Γερμανικὴ, αἰ δ' ἐν λόγῳ Ἀρχὰς ὀφείλουσι νὰ προβῶσιν εἰς τοῦτο, κατὰ τὸν ὀρισθησόμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τρόπον, ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης μηνός.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προσθεμίας καὶ κατὰ τὸν ὀρισθησόμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τρόπον, ἡ Πολωνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς διοικήσεως τῆς χώρας, ἣτις ἀνεγνωρίσθη ὅτι δέον νὰ ᾔ Πολωνικὴ.

Εὐθὺς ὡς ἤθελεν οὕτω ἐξασφαλισθῇ ἡ διοίκησις τῆς χώρας ὑπὸ τῶν οἰκείων Γερμανικῶν ἢ Πολωνικῶν Ἀρχῶν, ἡ ἐξουσία τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ λήξῃ.

Τὰ ἔξοδα τοῦ Στρατοῦ κατοχῆς καὶ αἱ δαπάναι τῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τε τὴν λειτουργίαν αὐτῆς καὶ διὰ τὴν διοίκησιν τῆς ζώνης, θὰ ᾧσιν εἰς βάρος τῶν ἐγγωρίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 89.

Ἡ Πολωνία ὑποχρεοῦται νὰ χορηγῇ διαμετακομιστικὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰ διὰ τοῦ Πολωνικοῦ ἐδάφους, συμπεριλαμβανομένων τῶν χωρικῶν ὑδάτων, διαμετακομιζόμενα μεταξύ τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσίας καὶ τοῦ ὑπολοίπου τῆς Γερμανίας, πρόσωπα, ἐμπορεύματα, πλοῖα, σκάφη, ὄχηματα καὶ ταχυδρομικὰς ὑπηρεσίας, καὶ ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς εὐκλείας, περιορισμοὺς καὶ πᾶν ἕτερον ζήτημα νὰ φέρεται πρὸς ταῦτα τοῦλάχιστον ὅσον εὐμενῶς καὶ πρὸς τὰ πρόσωπα, ἐμπορεύματα, πλοῖα, σκάφη, ὄχηματα καὶ ταχυδρομικὰς ὑπηρεσίας εἴτε τῶν ἐθνικότητος, καταγωγῆς, εἰσαγωγῆς, κυριότητος ἢ τύπου προελεύσεως Πολωνικῆς, εἴτε τῶν ἀπολαυόντων ἡρῶν εὐνοϊκωτέρων τῶν Ἐθνικῶν Πολωνικῶν τοιοῦτων.

Τὰ ὑπὸ διαμετακόμισιν ἐμπορεύματα θ' ἀπαλλαγῶσι παντὸς τελωνειακοῦ δασμοῦ ἢ ἐτέρου ἀναλόγου τέλους.

Ἡ ἐλευθερία τῆς διαμετακομίσεως θὰ ἐπεκτείνηται εἰς τὰς τηλεγραφικὰς καὶ τηλεφωνικὰς ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς καθοριζομένους ἄρους ὑπὸ τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 98 Συμβάσεων.

Ἄρθρον 90.

Ἡ Πολωνία ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιτρέπῃ ἐπὶ μίαν δεκαπενταετίαν τὴν εἰς Γερμανίαν ἐξαγωγήν τῶν μεταλλευτικῶν προϊόντων ἐκ παντὸς μέρους τῆς Ἄνω Σιλεσίας μεταβιβαζομένου εἰς τὴν Πολωνίαν δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης.

Τὰ προϊόντα ταυτὰ θ' ἀπαλλαγῶσι παντὸς ἐξαγωγικοῦ τέλους ἢ ἐτέρου τινὸς βάρους ἢ ἐπιβαλλομένου περιορισμοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν αὐτῶν.

Ἐποχρεοῦται ἐπίσης νὰ λαμβάνῃ πᾶν μέτρον, ὅπερ ἡδύνατο ν' ἀποβῇ ἀναγκαῖον, ἵνα ἡ πώλησις τῶν διαθεσίμων προϊόντων τῶν ἐν λόγῳ μεταλλείων πρὸς τοὺς ἐν Γερμανίᾳ ἀγοραστὰς καταστῇ ἐφικτὴ ὑπὸ τσοῦτον εὐνοϊκοῦς ὁρους, ὅσον καὶ ἡ πώλησις τῶν εἰς ἀναλόγους περιστάσεις πωλουμένων ὁμοειδῶν προϊόντων, πρὸς τοὺς ἐν Πολωνίᾳ ἢ πάσῃ ἐτέρᾳ γῶρᾳ ἀγοραστὰς.

Ἄρθρον 91.

Ἡ Πολωνικὴ Ἰθαγένεια κτηθήσεται αὐτοδικαίως, ἀποβαλλομένης τῆς Γερμανικῆς, ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων τῶν ἐχόντων τὴν κατοικίαν των ἐπὶ τῶν ἀναγνωρισθέντων ἐδαφῶν ὡς ἀποτελούντων ὀριστικῶς μέρος τῆς Πολωνίας.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἱ Γερμανοὶ ὑπῆκοοι ἢ οἱ κατιόντες αὐτῶν, αἵτινες εἶχον τυχὸν ἐγκαταστήσει τὴν κατοικίαν των εἰς τὰ ἐδάφη ταῦτα μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1908, δύνανται ν' ἀποκτήσωσι τὴν Πολωνικὴν Ἰθαγένειαν μόνον τῇ εἰδικῇ ἀδείᾳ τοῦ Πολωνικοῦ Κράτους.

Ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, οἱ Γερμανοὶ ὑπῆκοοι, ἡλικίας ἄνω τῶν 18 ἐτῶν καὶ ἔχοντες τὴν κατοικίαν αὐτῶν εἰς τι τῶν ἀναγνωρισθέντων ὡς ἀποτελούντων μέρος τῆς Πολωνίας ἐδαφῶν, θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς ὑπὲρ τῆς Γερμανικῆς Ἰθαγενείας.

Οἱ Πολωνοὶ, ὑπῆκοοι Γερμανοί, ἡλικίας ἄνω τῶν 18 ἐτῶν καὶ ἔχοντες τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν Γερμανίᾳ, θὰ ἔχωσι καὶ οὗτοι τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς ὑπὲρ τῆς Πολωνικῆς Ἰθαγενείας.

Ἡ ἐπιλογή τοῦ συζύγου ἐπισύρει τὴν τῆς συζύγου καὶ ἡ τῶν γονέων τὴν τῶν τέκνων, ἡλικίας κάτω τῶν 18 ἐτῶν.

Πᾶς τις ἀσκήσας τὸ ὡς ἄνω προβλεπόμενον δικαίωμα ἐπιλογῆς δικαιούται ἐντὸς τῶν δώδεκα ἐπομένων μηνῶν νὰ μεταφέρῃ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπὲρ οὗ ἐπελέξατο Κράτος.

Θὰ ἡ ἐλεύθερος νὰ διατηρήσῃ τὴν ἢ κέρηται ἀκίνητον περιουσίαν εἰς τὴν χώραν τοῦ ἐτέρου Κράτους, ἐνθα εἶχε πρὸ τῆς ἐπιλογῆς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ.

Δύνανται νὰ ἀποκομίσῃ ἀτελῶς τὴν πάσης φύσεως κινήτην περιουσίαν αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπὲρ ἧς ἐπελέξατο χώραν, ἀπικλασσόμενος διὰ τοῦτο παντὸς, ὑπάρχοντος, ἐξαγωγικοῦ δικαιώματος ἢ τέλους.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας οἱ Πολωνοὶ, ὑπῆκοοι Γερμανοί, οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὐρισκόμενοι θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα, μὴ ὑπαρχουσῶν ἐναντίων διατάξεων τοῦ ἀλλοδαποῦ Νόμου, καὶ ἂν δὲν ἀπέκτησαν τὴν ἀλλοδαπὴν Ἰθαγένειαν, ν' ἀποκτήσωσι τὴν Πολωνικὴν τριαύτην, ἀποβαλλομένης τῆς Γερμανικῆς, συμμορφούμενοι ἐν τούτῳ πρὸς τὰς διατάξεις, αἵτινες θὰ ληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ Πολωνικοῦ Κράτους.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἐν τῷ ὑποβαλλομένῳ εἰς τὸ δημοψήφισμα Τμήματι τῆς Ἄνω Σιλεσίας ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς παραχωρήσεως τοῦ ἐν λόγῳ ἐδάφους.

Ἄρθρον 92.

Ἡ ἀναλογία καὶ ἡ φύσις τῶν δημοσιονομικῶν βαρῶν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Πρωσίας, ἕτινα ἡ Πολωνία θ' ἀναλάβῃ, ὁρισθήσονται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 254 τοῦ Θ' Μέρους (Δημοσιονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Τὸ μέρος τοῦ χρέους, ὅπερ, κατὰ τὴν ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ προβλεπομένην Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων, ἀναφέρεται εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα ὑπὲρ τῆς Γερμανικῆς καὶ Πρωσικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῷ τέλει Γερμανικοῦ ἀποικισμοῦ τῆς Πολωνίας, θὰ ἐξαιρεθῇ τῆς ἐπιβαρυνούσης ταύτην ἀναλογίας.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 256 τοῦ Η' Μέρους (Ἐπανορθώσεις) τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐπανορθώσεων Ἐπιτροπὴ, ὀρίζουσα τὴν ἀξίαν τῶν περιουσιῶν καὶ ιδιοκτησιῶν τῆς Γερμανικῆς Ἐπικρατείας ἢ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν, αἵτινες περιέρχονται εἰς τὴν Πολωνίαν ταυτόχροτως μετὰ τῶν μεταβιβαζομένων αὐτῇ ἐδαφῶν, δεόν νὰ ἀποκλείσῃ ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως ταύτης τὰ κτίρια, δάση καὶ ἄλλα κτήματα τοῦ Κράτους, ἕτινα ἀνήκον εἰς τὸ παλαιὸν Βασίλειον τῆς Πολωνίας. Ταῦτα θὰ κτηθῶσιν ὑπὸ τῆς Πολωνίας ἐλεύθερα καὶ ἀπηλλαγμένα παντὸς βάρους.

Εἰς πάσας τὰς χώρας τῆς Γερμανίας, αἵτινες μεταβιβάζονται δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ ἀναγνωρίζονται ὡς ἀποτελοῦσαι ὀριστικῶς μέρος τῆς Πολωνίας, αἱ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν Γερμανῶν ὑπάρχοντα δύναται νὰ ἐκκαθαρισθῶσι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 297 ὑπὸ τῆς Πολωνικῆς Κυβερνήσεως, μόνον συμφώνως πρὸς τὰς ἐπομένους διατάξεις :

1) Τὸ πρεῶν τῆς ἐκκαθαρίσεως δεόν νὰ πληρωθῇ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν δικαιούχον.

2) Ἐὰν ὁ τελευταῖος οὗτος ἀπεδείκνυεν ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Δικαιτητικοῦ Δικαστηρίου, τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ Σ' Τμήματος τοῦ Γ' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης ἢ ἐνώπιον τοῦ Δικαιτητοῦ, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ὅτι οἱ ὅροι τῆς πωλήσεως ἢ τῶν ὑπὸ τῆς Πολωνικῆς Κυβερνήσεως ληφθέντων μέτρων ἐκτὸς τῆς γενικῆς αὐτῆς Νομοθεσίας ὑπῆρξαν ἀδίκως ἐπιζημίωσι, τὸ Δικαστήριον ἢ ὁ Δικαιτητὴς δύναται νὰ χορηγήσῃ πρὸς τὸν δικαιούχον ἀποζημίωσιν δικαίαν, πληρωτέαν ὑπὸ τῆς Πολωνικῆς Κυβερνήσεως.

Μεταγενέστεραι Συμβάσεις θὰ κανονίσωσι πᾶν ζήτημα, ὅπερ διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης δὲν κανονίζεται καὶ ὅπερ ἠδύνατο νὰ ἀναφυῇ ἐκ τῆς παραχωρήσεως τοῦ εἰρημένου ἐδάφους.

Ἄρθρον 93.

Ἡ Πολωνία δέχεται, συγκατατιθεμένη εἰς τὴν ἐν Συνθήκῃ μετὰ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καταχώρισιν αὐτῶν, τὰς διατάξεις, ἃς αἱ Δυνάμεις αὗται θὰ κρίνωσιν ἀναγκαίουσας πρὸς προστασίαν τῶν ἐν Πολωνίᾳ συμφερόντων τῶν κατοίκων, οἵτινες διαφέρουσι τὴν φυλὴν, τὴν γλῶσσαν ἢ τὴν θρησκείαν τῆς πλειονότητος τῶν κατοίκων.

Ἡ Πολωνία δέχεται ἐπίσης τὴν ἐν Συνθήκῃ μετὰ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καταχώρισιν τῶν διατάξεων, ἃς αἱ Δυνάμεις αὗται θὰ κρίνωσιν ἀναγκαίας πρὸς προστασίαν τῆς ἐλευθερίας τῆς διαμετακομίσεως καὶ ὅρων δικαίων διὰ τὸ ἐμπόριον τῶν ἄλλων Ἐθνῶν.

ΤΜΗΜΑ Θ'.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΠΡΩΣΣΙΑ

Ἄρθρον 94.

Ἐν τῇ περιλαμβανομένῃ ζώνῃ μεταξὺ τῆς νοτίου μεθορίου τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσίας, ὡς ἡ μεθόριος αὕτη καθορίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 28 τοῦ Β' Μέρους (Γερμανικὰ Σύνορα) τῆς παρούσης Συνθήκης, καὶ τῆς κάτωθι περιγραφομένης γραμμῆς, οἱ κάτοικοι θὰ κληθῶσι νὰ ὑποδείξωσι διὰ δημοψηφίσματος τὸ Κράτος εἰς τὸ ὅποιον ἐπιθυμοῦσι νὰ προσαρτηθῶσιν :

Ὅριον δυτικὸν καὶ βόρειον τῆς περιοχῆς τοῦ Κυβερνείου (Regierungsbezirk) τοῦ Allenstein, μέχρι τοῦ σημείου ἐνθα συναντᾷ τὸ μετὰ τῶν περιφερειῶν (Kreise) Oletsko καὶ Angerburg ὁροθέσιον ἐκεῖθεν, τὸ πρὸς Βορρᾶν ὄριον τῆς περιφερείας (Kreis) τοῦ Oletsko μέχρι τῆς συναντήσεως αὐτοῦ μετὰ τῆς παλαιᾶς μεθορίου τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσίας.

Ἐντὸς προθεσμίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ Γερμανικὰ Στρατεύματα καὶ αἱ Ἀρχαὶ θὰ ἀποσυρθῶσιν ἐκ τῆς ὡς ἄνω περιγραφομένης ζώνης. Μέχρι πέρας τῆς ἐκκένωσης, θὰ ἀπόσχων αὐτὰ πάσης εἰς χρῆμα ἢ εἶδος ἐπιτάξεως καὶ παντὸς μέτρου δυναμένου νὰ προσβάλλῃ τὰ ὑλικά συμφέροντα τῆς χώρας.

Ἄμα τῇ λήξει τῆς ἀνωτέρω μνημονευομένης περιόδου, ἡ εἰρημένη ζώνη τεθήσεται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν διεθνῶς πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς, διοριζομένης ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἔχῃ γενικὴν ἐξουσίαν διοικήσεως καὶ ἰδίᾳ τὴν φροντίδα τῆς ὀργανώσεως τοῦ δημοψηφίσματος καὶ τῆς λήψεως πάντων τῶν μέτρων ὅσα θὰ κρίνῃ πρόσφορα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας, τῆς γνησιότητος καὶ τῆς μυστικότητος αὐτοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ ἐπίσης πλήρη ἐξουσίαν νὰ ἀποφασίζῃ περὶ πάντων τῶν ζητημάτων, εἰς τὰ ὅποια δύναται νὰ δώσῃ ἀσορμὴν ἢ ἐκτέλεσιν τῶν παρόντων ὄρων. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ λάβῃ πᾶν σκόπιμον μέτρον πρὸς ἐπιβοήθησιν αὐτῆς ἐν τῇ ἐνασχίσει τῶν καθιζόντων τῆς ὑπὸ βόηθῶν ἐκλεγομένων παρ' αὐτῆς μεταξὺ τοῦ ἐγχωρίου πληθυσμοῦ. Αἱ ἀποφάσεις τῆς θὰ λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

Τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου χορηγηθήσεται εἰς πάντας, ἀδιακρίτως φύλου, τοὺς πληροῦντας τοὺς κάτωθι ὄρους :

α) Νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν 20 ἐτῶν συμπληρωμένην κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

β) Νὰ ἐγεννήθησιν ἐν τῇ ὑποβαλλομένη εἰς τὸ δημοψήφισμα ζώνῃ ἢ νὰ ἔχωσιν ἐν αὐτῇ τὴν κατοικίαν των ἢ τὴν συνήθη διαμονὴν των, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὀρισθῆ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐκαστος θὰ ψηφίσῃ ἐν ἡ Κοινότητι ἔχει τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, ἢ ἐν ἡ ἐγεννήθη, ἐὰν δὲν ἔχῃ τὴν κατοικίαν ἢ διαμονὴν αὐτοῦ ἐν τῇ εἰρημένη ζώνῃ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας κριθήσεται κατὰ Κοινότητα (Gemeinde) ἀναλόγως τῆς ἐν ἐκάστη Κοινότητι πλειονοψηφίας.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ψηφοφορίας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐκάστη Κοινότητι ψήφων θὰ ἀνακοινωθῆ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰς Προεχούσας Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις, ταυτοχρόνως δὲ καὶ λεπτομερῆς ἐκθεσίς περὶ τῆς διενεργείας τοῦ δημοψηφίσματος καὶ πρότασις περὶ τῆς διαχαράξεως, ἥτις δέον νὰ γίνῃ δεκτὴ ὡς μεθόριος τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσίας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ὑπὸ τῶν κατοίκων ἐκφρασθέντος διὰ τῆς ψηφοφορίας πόθου ὡς καὶ τῆς γεωγραφικῆς καὶ οικονομικῆς θέσεως τοῦ τόπου. Αἱ Προέχουσαι Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις θέλουσι τότε καθορίσει τὴν ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ μεταξὺ τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσίας καὶ τῆς Πολωνίας μεθόριον.

Ἐὰν ἡ γενομένη διαχαράξις ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ ἀποκλείηται ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσίας οἰονδήποτε μέρος τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 94 καθορισθείσης χώρας, ἢ ὑπὲρ τῆς Πολωνίας παραίτησις τῆς Γερμανίας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς, ὡς προβλέπεται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 87, θέλει ἐκταθῆ καὶ ἐπὶ τῶν οὕτως ἀποκλειομένων χωρῶν.

Εὐθὺς ὡς ἤθελεν ὀρισθῆ ἡ γραμμὴ ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἡ Διεθνῆς Ἐπιτροπὴ θὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὰς διοικητικὰς Ἀρχὰς τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσίας ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἀναλάβωσι τὴν διοίκησιν τοῦ ἐδάφους, τὸ ὅποῖον κεῖται βορείως τῆς οὕτω ὀριζομένης γραμμῆς, τοῦθ' ὅπερ δέον νὰ πράξωσιν αὐτὰ ἐντὸς τοῦ μηνὸς ὅστις θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν γνωστοποίησιν ταύτην καὶ καθ' ὃν τρόπον ἤθελε προδιαγράψῃ ἡ Ἐπιτροπὴ. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας καὶ ὡς ἤθελε προδιαγραφῆ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Πολωνικὴ Κυβέρνησις δέον νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ ἐδάφους, ὅπερ κεῖται Νοτίως τῆς ὀριζομένης γραμμῆς. Εὐθὺς ὡς ἡ διοίκησις τῆς χώρας ἤθελεν οὕτως ἐξασφαλισθῆ ἐκατέρωθεν ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσίας καὶ τῆς Πολωνίας, ἡ ἐξουσία τῆς Διεθνῶς Ἐπιτροπῆς θὰ λήξῃ.

Αἱ δαπάναι τῆς Ἐπιτροπῆς, τόσῃ διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς ὅσῃ καὶ διὰ τὴν διοίκησιν τῆς ζώνης, θὰ ἐπιβαρύνωσι τὰς ἐγχωρίους προσόδους· τὸ ὑπερβάλλον τῶν δαπανῶν τούτων θὰ καταβληθῆ ὑπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσίας, ἐν ἀναλογίᾳ ὀρισθησομένη ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Ἐν ζώνῃ περιλαμβανούσῃ τὰς περιφερείας (Kreise) Stuhm καὶ Rosenberg καὶ τὸ εὐρισκόμενον ἀνατολικῶς τοῦ Nogat μέρος τῆς περιφερείας Marienburg καὶ τὸ μέρος τῆς περιφερείας Marienwerder, ὅπερ εὐρίθῃ ἀνατολικῶς τοῦ Βιστούλα, οἱ κάτοικοι θὰ κληθῶσι νὰ γνωστοποιήσωσι δι' ἐνεργηθησομένου δημοψηφίσματος ἐν ἐκάστη Κοινότητι

(Gemeinde) ἐὰν ἐπιθυμῶσιν ὅπως αἱ διάφοροι Κοινότητες, αἱ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ κείμεναι, ἀνήκωσιν εἰς τὴν Πολωνίαν ἢ τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν.

Ἄρθρον 97.

Ἐντὸς προθεσμίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ Γερμανικὰ Στρατεύματα καὶ αἱ Ἀρχαὶ θὰ ἰποσυρθῶσιν ἐκ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 96 περιγραφομένης ζώνης· μέχρις οὗ δὲ περατωθῇ ἡ ἐκκένωσις, θὰ ἰπόσχωσιν πάσης εἰς χρῆμα ἢ εἶδος ἐπιτάξεως καὶ παντὸς μέτρου δυναμένου νὰ προσβῶλη τὰ ὕλικά συμφέροντα τῆς χώρας.

Ἄμα τῇ λήξει τῆς ὡς ἄνω μνημονευομένης περιόδου, ἡ εἰρημένη ζώνη θὰ τεθῇ ὑπὲρ τὴν ἐξουσίαν Διεθνούς τετραμελοῦς Ἐπιτροπῆς, διοριζομένης ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, διαθέτουσα, ἐν ἀνάγκῃ, τὰς ἀπαιτούμενας δυνάμεις, θὰ ἔχῃ γενικὴν ἐξουσίαν διοικήσεως καὶ θὰ ἀναλάβῃ ἰδιαιτέρως τὴν φροντίδα νὰ ὀργανώσῃ τὴν ψηφοφορίαν καὶ νὰ λάβῃ πᾶν μέτρον ὅπερ θὰ κρίνῃ πρόσφορον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας, τῆς γνησιότητος καὶ τῆς μυστικότητος αὐτῆς. Θὰ συμμορφῶται, ὅσον ἔνεστι, πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, αἵτινες ἀφορῶσι τὸ ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ Allenstein δημοψήφισμα. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς θὰ λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

Αἱ δαπάναι τῆς Ἐπιτροπῆς, τόσῳ διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς ὅσῳ καὶ διὰ τὴν διοίκησιν τῆς ὑπὲρ αὐτὴν ζώνης, θὰ ἐπιβαρύνωσι τὰς ἐγχωρίους προσόδους.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ψηφοφορίας, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐκάστη Κοινότητι ψήφων θὰ ἀνακοινωθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰς Προεχούσας Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις, ταύτη χρόνως δὲ καὶ λεπτομερῆς ἐκθεσις περὶ τῆς διενεργείας τοῦ δημοψηφίσματος καὶ πρότασις περὶ τῆς διαχαράξεως, ἣτις θὰ ἔδει νὰ γίνῃ δεκτὴ ὡς μεθόριος τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, λαμβανομένου ὑπὲρ ὅσιν τοῦ ἐκφρασθέντος διὰ τοῦ ψηφίσματος πόθου τῶν κατοίκων, ὡς καὶ τῆς γεωγραφικῆς καὶ οἰκονομικῆς θέσεως τοῦ τόπου. Αἱ Προέχουσαι Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις θὰ καθορίσωσι τὴν ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ μεταξὺ τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας καὶ τῆς Πολωνίας μεθόριον, καταλείπουσαι πάντως εἰς τὴν Πολωνίαν διὰ τὸ σύνολον τοῦ μεθοριακοῦ Τμήματος, ὅπερ περιβάλλει τὸν Βιστούλαν, τὸ πλῆρες καὶ ὀλοκληρωτικὸν δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, περιλαμβανομένης τῆς ἀνατολικῆς ὄχθης ἐπὶ ἐκτάσεως καθισταμένης ἀναγκαστικῆς διὰ τὸν δικανονισμὸν καὶ βελτίωσιν αὐτοῦ. Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ὅπως οὐδὲν οὐδέποτε ἐγείρῃ ὀχυρωματικὸν τι ἔργον ἐπὶ οὐδενὸς Τμήματος τοῦ, ὡς εἴρηται, παραμένοντος Γερμανικοῦ ἐδάφους.

Αἱ Προέχουσαι Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις θὰ συντάξωσι συγχρόνως κανονισμὸν ἐξασφαλίζοντα ἐπὶ δικαίοις ὅροις εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας τὸν πλοῦν καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ Βιστούλα δι' ἑαυτοῦς, τὰ ἐμπορεύματα ἢ τὰ πλοῖα αὐτῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν ὡς ἄριστα τῶν συμφερόντων των.

Ὁ καθορισμὸς τῆς μεθορίου καὶ οἱ ἀνωτέρω προβλεπόμενοι κανονισμοὶ θὰ ᾧσιν ὑποχρεωτικοὶ διὰ πάντα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη.

Εὐθὺς ὡς ἤθελον ἀναληφθῇ ἐκατέρωθεν ἡ διοίκησις τῆς χώρας ὑπὲρ τῶν Ἀρχῶν τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας καὶ τῆς Πολωνίας, ἡ ἐξουσία τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ λήξῃ.

Ἄρθρον 98.

Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Πολωνία θὰ συνομολογήσωσιν, ἐντὸς τοῦ ἔτους ὅπερ θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, Συμβάσεις, οἱ ὅροι τῶν ὁποίων, ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως, θὰ ὀρισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐξασφαλίσωσιν ἀφ' ἑνὸς ὑπὲρ τῆς Γερμανίας πλήρεις καὶ καταλλήλους εὐκολίας σιδηροδρομικῆς, τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ ὑπολοίπου τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας διὰ τοῦ Πολωνικοῦ ἐδάφους, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὲρ τῆς Πολωνίας τὰς αὐτὰς εὐκολίας διὰ τὰς ἐπικοινωνίας αὐτῆς μετὰ τῆς Ἐλευθέρας πόλεως τοῦ Dantzig μέσῳ τοῦ Γερμανικοῦ ἐδάφους, ὅπερ ἐνδέχεται νὰ εὐρίσκηται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Βιστούλα, μεταξὺ τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Ἐλευθέρας πόλεως τοῦ Dantzig.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Μ Ε Μ Ε Λ

Ά ρ θ ρ ο ν 99.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται ὑπὲρ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων παντός δικαιώματός καὶ τίτλου ἐπὶ τῶν περιλαμβανομένων χωρῶν μετὰξὺ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης, τῆς Βορειο—ἀνατολικῆς μεθορίου τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας ὡς περιγράφεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 28 τοῦ Β' Μέρους (Σύνορα τῆς Γερμανίας) τῆς παρούσης Συνθήκης, καὶ τῶν παλαιῶν μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ρωσσίας συνόρων.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ μέτρα, ἅτινα αἱ Προέχουσαι Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις θὰ λάβωσι ὡς πρὸς τὰ ἐδάφη ταῦτα, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰθαγένειαν τῶν κατοίκων.

ΤΜΗΜΑ ΙΑ'.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΔΑΝΤΖΙΚ

Ά ρ θ ρ ο ν 100.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται ὑπὲρ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων παντός δικαιώματος καὶ τίτλου ἐπὶ τῆς περιλαμβανομένης εἰς τὰ κάτωθι ὄρια χώρας:

Ἀπὸ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης πρὸς Νότον καὶ μέχρι τοῦ σημείου συναντήσεως τῶν κυρίως ἀλλάκων ναυσιπλοίας τοῦ Nogat τοῦ Βιστούλα (Weichsel):

Ἡ μεθόριος τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας ὡς διαγράφεται ἐν τῷ 28 ἄρθρῳ τοῦ Β' Μέρους (Σύνορα τῆς Γερμανίας) τῆς παρούσης Συνθήκης:

Ἐκεῖθεν ἡ κυρίως ἀλλάξ ναυσιπλοίας τοῦ Βιστούλα πρὸς τὸν κατάβρουν καὶ μέχρι σημείου κειμένου εἰς ἀπόστασιν ἕξ καὶ ἡμίσεος χιλιομέτρων Βορείως τῆς γεφύρας τοῦ Dirschau:

Ἐκεῖθεν βορειο—δυτικῶς καὶ μέχρι τοῦ ὑψομέτρου 5, κειμένου εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος χιλιομέτρου νοτιο—ἀνατολικῶς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Gütthland:

Γραμμὴ ὀρισθήσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους:

Ἐκεῖθεν πρὸς δυσμὰς καὶ μέχρι τῆς προεξοχῆς τῆς ἀποτελουμένης διὰ τοῦ ὀρίου τῆς περιφερείας Berent εἰς ἀπόστασιν ὀκτώ καὶ ἡμίσεος χιλιομέτρων βορειο—ἀνατολικῶς τοῦ Schöneck:

Γραμμὴ ὀρισθήσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διερχομένη μετὰξὺ Mühlbanz, πρὸς νότον, καὶ Rambeltsch, πρὸς Βορρᾶν:

Ἐκεῖθεν πρὸς δυσμὰς τὸ ὄριον τῆς περιφερείας Berent μέχρι τῆς ἐσοχῆς ἣν σχηματίζει εἰς ἀπόστασιν ἕξ χιλιομέτρων βορείως—βορειο—δυτικῶς τοῦ Schöneck:

Ἐκεῖθεν μέχρι σημείου κειμένου ἐπὶ τῆς μέσης γραμμῆς τῆς Lonkener See:

Γραμμὴ ὀρισθήσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διερχομένη Βορείως τοῦ Neu Fietz καὶ Schatarpi καὶ πρὸς Νότον τοῦ Barenhütte καὶ Lonken:

Ἐκεῖθεν ἡ μέση γραμμὴ τῆς Lonkener See, μέχρι τῆς βορείου ἐσχατιᾶς αὐτῆς:

Ἐκεῖθεν καὶ μέχρι τῆς νοτίου ἐσχατιᾶς τῆς Pollenziner See:

Γραμμὴ ὀρισθήσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους:

Ἐκεῖθεν ἡ μέση γραμμὴ τῆς Pollenziner See μέχρι τῆς βορείου ἐσχατιᾶς αὐτῆς:

Ἐκεῖθεν βορειο—ἀνατολικῶς καὶ μέχρι σημείου κειμένου εἰς ἑνὸς περίπου χιλιομέτρου ἀπόστασιν πρὸς Νότον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Koliebken, ἔνθα ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Dantzig—Neustadt διασχίζει ῥάγκα:

Γραμμὴ ὀρισθήσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διερχομένη Νοτιο—ἀνατολικῶς τοῦ Kamehlen, Krissau, Fidlin, Sulmin

(Richthof), Mattern, Schäfererei, και βορειο—δυτικῶς τοῦ Neuendorf, Marschau, Czapielken, Hoch— και Klein-Kelpin, Pulvermühl, Renneberg και τῶν πόλεων Oliva και Zoppot.

Ἐκεῖθεν τὸ ῥεῖθρον τοῦ ὡς ἄνω μνημονευθέντος ῥύακος μέχρι τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης.

Τὰ ὡς ἄνω περιγραφέντα σύνορα διαχαράσσονται ἐπὶ Γερμανικοῦ χάρτου ὑπὸ κλίμακα 1/100,000, προσσητημένου τῇ παρουσίᾳ Συνθήκης ὑπ' ἀριθ. 3.

Ἄρθρον 101.

Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν Μελῶν, περιλαμβανόντων Ἰπατον Ἀρμοστήν, Πρόεδρον, διοριζομένων ὑπὸ τῶν Προέχουσῶν Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἐνὸς Μέλους διοριζομένου ὑπὸ τῆς Γερμανίας και ἐνὸς ὑπὸ τῆς Πολωνίας, συσταθήσεται ἐντὸς τῶν δεκαπέντε ἐπομένων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης, ἵνα ὀρίση ἐπιτοπίως τὴν ἄνωτέρω ἀναφερομένην μεθόριον γραμμὴν, λαμβάνουσα, κατὰ τὸ ἐφικτόν, ὑπ' ὄψιν τὰ ἰριστάμενα Κοινοτικά ὄρια.

Ἄρθρον 102.

Αἱ Προέχουσαι Σύμμαχοι και Συνησπισμένοι Δυνάμεις ὑποχρεοῦνται νὰ καταστήσωσι τὴν πόλιν τοῦ Dantzig, μετὰ τοῦ ἀναφερομένου ἐδάφους ἐν τῷ ἄρθρῳ 100, Ἐλευθέραν πόλιν. Αὕτη θέλει τεθῆ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 103.

Ὁ συνταγματικὸς χάρτης τῆς Ἐλευθέρας πόλεως τοῦ Dantzig θὰ ἐκπονηθῆ, ἐκ συμφώνου μεθ' ἐνὸς Ἰπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὑπὸ τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Ἐλευθέρας πόλεως, κανονικῶς ὀρίζομένων. Ὁ χάρτης οὗτος θὰ τεθῆ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ὁ Ἰπατος Ἀρμοστής θὰ ἐπιφορτισθῆ ἐπίσης νὰ ἀποφασίσῃ κατὰ πρῶτον βαθμὸν ἐφ' ὅλων τῶν ἀμφισβητήσεων, αἵτινες ἤθελον ἀναφυῆ μεταξὺ τῆς Πολωνίας και τῆς Ἐλευθέρας πόλεως περὶ τῆς παρουσίας Συνθήκης ἢ τῶν συμπληρωματικῶν διακανονισμῶν και συμφωνιῶν.

Ὁ Ἰπατος Ἀρμοστής θὰ ἐδρεύῃ ἐν Dantzig.

Ἄρθρον 104.

Σύμβασις, ἣς ὑποχρεοῦνται αἱ Προέχουσαι Σύμμαχοι και Συνησπισμένοι Δυνάμεις νὰ διαπραγματευθῶσι τοὺς ὄρους και ἣς ἡ ἰσχύς ἀρξεται εὐθὺς ὡς καταστῆ Ἐλευθέρα πόλις τὸ Dantzig, θὰ συνομολογηθῆ μεταξὺ τῆς Πολωνικῆς Κυβερνήσεως και τῆς ἐν λόγῳ Ἐλευθέρας πόλεως, ὅπως:

1) περιλάβῃ τὴν Ἐλευθέραν πόλιν τοῦ Dantzig ἐντὸς τῶν ὀρίων τῆς τελωνιακῆς μεθορίου τῆς Πολωνίας και μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἴδρυσιν Ἐλευθέρας ζώνης ἐν τῷ λιμένι·

2) ἐξασφάλισῃ ἄνευ τινὸς περιορισμοῦ εἰς τὴν Πολωνίαν τὴν Ἐλευθέραν χρῆσιν και τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πλωτῶν ὁδῶν, νεωσοίκων, δεξαμενῶν, προκουμαϊῶν και ἄλλων ἔργων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἐλευθέρας πόλεως, τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν και ἐξαγωγὴν τῆς Πολωνίας·

3) ἐξασφάλισῃ εἰς τὴν Πολωνίαν τὸν ἔλεγχον και τὴν διοίκησιν τοῦ Βιστούλα και τοῦ συνόλου τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου ἐν τοῖς ὀρίοις τῆς Ἐλευθέρας πόλεως, ἐκτὸς τῶν τροχιοδρόμων και λοιπῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, αἵτινες ἐξυπηρετοῦσι κυρίως τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐλευθέρας πόλεως, ὡς ἐπίσης τὸν ἔλεγχον και τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομικῶν, τηλεγραφικῶν και τηλεφωνικῶν συγκοινωνιῶν μεταξὺ τῆς Πολωνίας και τοῦ λιμένος τοῦ Dantzig·

4) ἐξασφάλισῃ εἰς τὴν Πολωνίαν τὸ δικαίωμα τῆς ἀναπτύξεως και βελτιώσεως τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων πλωτῶν ὁδῶν, νεωσοίκων, δεξαμενῶν, προκουμαϊῶν, σιδηροδρομικῶν ὁδῶν και ἄλλων ἔργων και μέσων συγκοινωνίας, και νὰ μιθώσῃ ἢ ἀγοράσῃ ὑπὸ ἐξειδικασμένους ὄρους τὰ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦτ' ἀναγκαιούντα γήπεδα και ἄλλας ἰδιοκτησίας·

5) μεριμνήσῃ ἵνα ἐν τῇ Ἐλευθέρᾳ πόλει τοῦ Dantzig οὐδεμία γίνηται διάκρισις ἐπὶ βλάβῃ τῶν Πολωνῶν ὑπηκόων και ἄλλων προσώπων καταγωγῆς ἢ γλώσσης Πολωνικῆς·

6) ἐξασφάλισῃ διὰ τῆς Πολωνικῆς Κυβερνήσεως τὴν διαχείρισιν τῶν ἐξωτερικῶν υποθέσεων τῆς Ἐλευθέρας πόλεως τοῦ Dantzig, ὡς ἐπίσης τὴν προστασίαν τῶν ὑπηκόων αὐτῆς ἐν ταῖς ξέναις χώραις.

Ἄρθρον 105.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης, οἱ Γερμανοὶ ὑπῆκοοι, οἱ ἔχοντες τὴν κατοικίαν αὐτῶν εἰς

τὸ 100 ἐν τῷ ἄρθρῳ περιγραφόμενον ἔδαφος, θὰ ἀποβάλλωσιν, ipso facto, τὴν Γερμανικὴν ἰθαγένειαν, ἵνα καταστῶσιν ὑπῆκοοι τῆς Ἑλευθέρας πόλεως τοῦ Dantzig.

Ἄρθρον 106.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δύο ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ἐτῶν, οἱ Γερμανοὶ ὑπῆκοοι, ἡλικίας ἄνω τῶν 18 ἐτῶν καὶ ἔχοντες τὴν κατοικίαν αὐτῶν εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 100 περιγραφόμενον ἔδαφος, θὰ ἔχωσι διὰ τὴν Γερμανικὴν ἰθαγένειαν τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς.

Ἡ ἐπιλογή τοῦ συζύγου ἐπισύρει τὴν τῆς συζύγου καὶ ἢ τῶν γονέων τὴν τῶν τέκνων ἡλικίας κάτω τῶν 18 ἐτῶν.

Οἱ ἀσχῆσαντες τὸ ὡς ἄνω ἀναφερόμενον δικαίωμα ἐπιλογῆς ὀφείλουσιν, ἐντὸς τῶν δώδεκα ἐπομένων μηνῶν, νὰ μεταφέρωσι τὴν κατοικίαν αὐτῶν εἰς Γερμανίαν.

Θὰ ᾄσιν ἐλεύθεροι νὰ διατηρήσωσι τὴν ἢ κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν των εἰς τὴν χώραν τῆς Ἑλευθέρας πόλεως τοῦ Dantzig· θὰ δύνανται νὰ ἀποκομίζωσι τὴν πάσης φύσεως κινήτην περιουσίαν των· οὐδεὶς δὲ θὰ τοῖς ἐπιβληθῇ διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἰσαγωγικὸς ἢ ἐξαγωγικὸς δασμὸς.

Ἄρθρον 107.

Πᾶσαι αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν Γερμανικὴν Ἐπικράτειαν ἢ εἰς τὰ Γερμανικὰ Κράτη ἰδιοκτησίαι, αἱ καίμεναι εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλευθέρας πόλεως τοῦ Dantzig, θὰ περιέλθωσιν εἰς τὰς Προεχούσας Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις, ἵνα μεταβιβασθῶσιν εἰς τὴν Ἑλευθέραν πόλιν ἢ τὸ Πολωνικὸν Κράτος, ἀναλόγως τῆς ἀποφάσεως ἣν αὐταὶ ἤθελον κρίνῃ δίκαιον νὰ λάβωσιν.

Ἄρθρον 108.

Ἡ ἀναλογία καὶ ἡ φύσις τῶν δημοσιονομικῶν βαρῶν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Πρωσίας, ἅτινα θὰ ἀναλάβῃ ἡ Ἑλευθέρα πόλις, θέλουσιν ὀρισθῆ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 254 τοῦ Θ' Μέρους (Δημοσιονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Μεταγενέστεραι συμφωνίαι θὰ καθορίσωσι πᾶν ἄλλο ζήτημα, ἕπερ ἐνδέχεται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἐκχωρήσεως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 100 ἀναφερομένου ἔδαφους.

ΤΜΗΜΑ ΙΒ'.

Σ Λ Ε Σ Β Ι Κ

Ἄρθρον 109.

Ἡ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Δανίας μεθόριος ὀρισθῆσεται συμφώνως πρὸς τοὺς πόθους τῶν κατοίκων. Ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ, ὁ πληθυσμὸς ὁ κατοικῶν εἰς τὰς χώρας τῆς πάλαι Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τὰς κεκλιμένας πρὸς βορρᾶν γραμμῆς ἀγομένης ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς (δεικνυομένης ἐν τῷ προσηρητημένῳ ὑπ' ἀριθ. 4 χάρτῃ τῆς παρούσης Συνθήκης δι' ὑπερυψοφίου γραμμῆς):

γραμμῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης εἰς δεκατριῶν περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀνατολικῶς βορειο-ἀνατολικῶς τοῦ Flensburg, διευθυνομένης δὲ νοτιο-δυτικῶς ὥστε νὰ διέρχεται νοτιο-ἀνατολικῶς τῶν Sygum, Ringsberg, Munkbrarup, Adelby, Tastrup, Jarplund, Oversee καὶ βορειο-δυτικῶς τῶν Langballigholz, Lanballig, Bönstrup, Rüllschau, Weseby, Kleinwolstrup, Gross-Solt,

εἶτα διευθυνομένης πρὸς δυσμὰς, ὥστε νὰ διέρχεται νοτιῶς τοῦ Frörup καὶ βορείως τοῦ Wanderup,

εἶτα δὲ νοτιο-δυτικῶς, ὥστε νὰ διέρχεται νοτιο-ἀνατολικῶς τῶν Oxlund, Stieglund καὶ Östenuu καὶ βορειο-δυτικῶς τῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Wanderup—Kollund χωρίων,

εἶτα βορειο-δυτικῶς, ὥστε νὰ διέρχεται νοτιο-δυτικῶς τῶν Löwenstedt, Joldelund, Coladelund καὶ βορειο-ἀνατολικῶς τῶν Kolkerheide καὶ Högel μέχρι τοῦ ἀγκῶνος τῆς Soholmer Au, εἰς ἐνὸς περίπου χιλιομέτρου ἀπόστασιν ἀνατολικῶς τοῦ Soholm, ἐνθα συναντᾷ τὸ νότιον ὄριον τῆς περιφερείας (Kreis) τοῦ Tondern,

ἀκολουθούσης τὸ ὄριον τοῦτο μέχρι τῆς Βορείου θαλάσσης, διερχομένης Νοτίως τῶν Νήσων Fohr καὶ Amrum καὶ βορείως τῶν νήσων Oland καὶ Langeness, θὰ κληθῆ ἡ ἀποφασθῆ διὰ δημοψηφίσματος, ἐνεργηθησομένου ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦς ὅρους:

1) Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ ἐντὸς προθεσμίας, ἣτις δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰς δέκα ἡμέρας τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα καὶ αἱ Ἀρχαὶ (συμπεριλαμβανομένων τῶν Oberpräsidenten, Regierungspräsidenten, Landträtbe, Amtsvorsteher, Oberbürgermeister) δέον νὰ ἐκκενώσωσι τὴν περιλαμβανομένην ζώνην βορείως τῆς ὡς ἄνω ὀρισθείσης γραμμῆς.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὰ ἐν τῇ ζώνῃ ταύτῃ ὑφιστάμενα Συμβούλια τῶν ἐργατῶν καὶ στρατιωτῶν θὰ διαλυθῶσι. Τὰ μέλη αὐτῶν τὰ ἐξ ἄλλης χώρας καταγόμενα καὶ ἀσχοῦντα κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰς λειτουργίας αὐτῶν ἢ καταλιπόντα ταύτας ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1919, θέλουσιν ἐπίσης ἀπομακρυνθῆ.

Ἡ ἄνωτέρω ζώνη τεθῆσεται ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Διεθνούς Ἐπιτροπῆς, συγκεκριμένης ἐν πέντε Μελῶν, ὧν τρία ὑποδειχθήσονται ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ Νορβηγικῆ καὶ Σουηδικῆ Κυβερνήσεως θὰ παρακληθῶσι νὰ ὑποδείξωσιν ἐκάστη ἀνὰ ἓν Μέλος. ἐὰν δὲ δὲν ἤθελον πράξει τοῦτο, τὰ δύο ταῦτα Μέλη θὰ ἐκλεγῶσιν ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, βοηθουμένη ἐνδεχομένως ὑπὸ τῶν ἀναγκαιῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, θὰ ἔχῃ γενικὴν ἐξουσίαν δικιήσεως. Ὁφείλει ἰδίᾳ νὰ μεριμνήσῃ ἀνυπερθέτως διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἀπομακρυνθεισῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν, ἂν δὲ παρίσταται ἀνάγκη, νὰ δώσῃ αὐτῇ τὴν διαταγὴν τῆς ἀπομακρύνσεως καὶ νὰ προβῆ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν διὰ καταλλήλων τοπικῶν Ἀρχῶν. Θὰ λάβῃ πανθ' ὅσα κρίνει πρόσφορα μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας, γνησιότητος καὶ μυστικότητος τῆς ψηφοφορίας. Θὰ ἐπιβοηθῆται ὑπὸ τεχνικῶν Συμβούλων Γερμανῶν καὶ Δανῶν, ἐκλεγομένων παρ' αὐτῆς μεταξὺ τοῦ ἐγγωρίου πληθυσμοῦ. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς θὰ λαμβάνωνται κατὰ πλειονοψηφίαν.

Τὸ ἥμισυ τῶν ἐξόδων τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἐκ τοῦ δημοψηφίσματος δαπανῶν θὰ ἀναληφθῆ ὑπὸ τῆς Γερμανίας.

2) Τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου θὰ χορηγηθῆ εἰς πάντας, ἀδιακρίτως φύλου, τοὺς πληροῦντας τοὺς ἀκολουθοῦς ὅρους:

α) Νὰ ἔχωσι συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν ἔτος κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

β) Νὰ ἐγεννήθησαν ἐν τῇ ὑποβλαλλομένῃ εἰς τὸ δημοψήφισμα ζώνῃ ἢ νὰ ἔχωσιν ἐν αὐτῇ τὴν κατοικίαν τῶν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1900 ἢ νὰ ἀπηλλάγησαν ἐξ αὐτῆς ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν χωρὶς νὰ διατηρήσωσιν ἐν αὐτῇ τὴν κατοικίαν τῶν.

Ἐκαστος θὰ ψηφίσῃ ἐν τῇ ἐν ἣ ἔχει τὴν κατοικίαν τοῦ Κοινότητι ἢ ἐξ ἧς κατάγεται.

Οἱ στρατιωτικοί, ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί καὶ στρατιῶται τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ, οἵτινες κατάγονται ἐκ τῆς ὑποβλαλλομένης εἰς τὸ δημοψήφισμα ζώνης τοῦ Σιέσβικ, δέον νὰ διευκολυνθῶσι πρὸς μετάβασιν εἰς τὸν ἐξ οὗ κατάγονται τόπον, ἵνα μετὰσχωσιν ἐν αὐτῷ τῆς ψηφοφορίας.

3) Ἐν τῷ Τμήματι τῆς ἐκκενουμένης ζώνης τῆς περιλαμβανομένης βορείως γραμμῆς ἀγομένης ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς (δεικνυομένης εἰς τὸν προσηρτημένον ὑπ' ἀριθ. 4 χάρτην διὰ γραμμῆς ἐρυθρᾶς):

διερχομένης Νοτίως τῆς νήσου Alsen καὶ ἀκολουθούσης τὴν μέσην γραμμὴν τοῦ φιδρ (Fjord) τοῦ Flensburg, καταλειπούσης τὸ φιδρ εἰς σημεῖον κείμενον εἰς 6 περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν βορείως τοῦ Flensburg καὶ ἀκολουθούσης πρὸς τὸν ἀνάρρουν τὰ ὕδατα τοῦ διερχομένου ἐκ Kupfermühle βύακος μέχρι σημείου τινὸς πρὸς βορρᾶν τοῦ Niehuus,

διερχομένης βορείως τοῦ Pattburg καὶ Ellund καὶ Νοτίως τοῦ Fröslee, ἵνα συναντήσῃ τὸ ἀνατολικὸν ὄριον τῆς περιφερείας (Kreis) τοῦ Tondern, εἰς τὸ σημεῖον συναντήσεως τοῦ ὁροθεσίου μεταξὺ τῶν πρῶν περιφερειῶν Slogs καὶ τοῦ Kjaer, (Slogs Herred καὶ Kjaer Herred),

ἀκολουθούσης τὸ τελευταῖον τοῦτο ὄριον μέχρι τοῦ Scheidebek,

ἀκολουθούσης πρὸς τὸν ἀνάρρουν τὸ ρεῖθρον τοῦ Scheidebek (Alte Au), εἰτα τοῦ Süder Au καὶ τοῦ Wied Au, μέχρι τοῦ ἀγκῶνος τοῦ τελευταίου τούτου, κειμένου εἰς ἀπόστασιν περίπου 1500 μέτρων δυτικῶς τοῦ Ruttebüll,

διευθυνομένης δυτικῶς βορειο-δυτικῶς, ἵνα συναντήσῃ τὴν Βόρειον θάλασσαν βορείως τοῦ Sieltoft,

διερχομένης ἐκεῖθεν βορείως τῆς νήσου Sylt.

Τὸ ἄνωτέρω προβλεπόμενον δημοψήφισμα ἐνεργηθήσεται τρεῖς τὸ βραδύτερον ἑβδομάδας μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων καὶ Ἀρχῶν ἐκκένωσιν τῆς χώρας.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας κριθήσεται ἐκ τῆς πλειονότητος τῶν ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ Τμήματος τούτου ψήφων,

Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἀνακοινωθῇ ἀμέσως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰς Προσεχούσας Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις καὶ θὰ ἐξαγγελθῇ διὰ προκηρῦξεως.

Ἐὰν ἡ ψηφοφορία ἀποβῇ ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ ἐδάφους τούτου εἰς τὸ Βασιλείον τῆς Δανίας, ἡ Δανικὴ Κυβέρνησις, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ προβῇ ἀμέσως μετὰ τὴν προκήρυξιν ταύτην εἰς τὴν κατάληψιν τοῦ ἐν λόγῳ ἐδάφους διὰ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Διοικητικῶν αὐτῆς Ἀρχῶν.

4) Ἐν τῷ Τμήματι τῆς ἐκκενουμένης ζώνης, τῷ κειμένῳ Νοτίως τοῦ προηγουμένου Τμήματος καὶ βορείως τῆς γραμμῆς ἥτις ἀρχομένη ἀπὸ τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης εἰς ἀπόστασιν 13 χιλιομέτρων τοῦ Flensburg καταλήγει βορείως τῶν νήσων Oland καὶ Langeness, ἐνεργηθῆσεται δημοψήφισμα πέντε τὸ βραδύτερον ἐβδομάδας ἀφ' ἧς γενήσεται τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ Τμήματι δημοψήφισμα.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας κριθήσεται κατὰ Κοινότητα (Gemeinde), ἀντὶ τῆς ἐν ἐκάστη Κοινότητι πλειονοψηφίας.

Ἄρθρον 110.

Μέχρι τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καθορισμοῦ τῶν ὁρίων, θέλει ὀρισθῇ γραμμὴ συνοριακὴ ὑπὸ τῶν Προσεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, κατὰ διαχάραξιν βασιζομένην ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ψηφοφοριῶν καὶ προτεινομένην ὑπὸ τῆς Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἰδιαιτέρων γεωγραφικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὄρων τοῦτόπου.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ Δανικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ καταλάβῃ τὰ ἐδάφη ταῦτα διὰ τῶν Δανικῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καὶ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐγκαταστήσῃ αὐθις μέχρι τῆς εἰρημένης συνοριακῆς γραμμῆς τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς Ἀρχὰς ἃς εἶχεν ἀποσύρει.

Ἡ Γερμανία δηλοῖ ὅτι παρατεῖται ὀριστικῶς ὑπὲρ τῶν Προσεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων παντὸς δικαιώματος κυριαρχίας ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τοῦ Slesvig, τῶν κειμένων βορείως τῆς ὡς εἴρηται ἀνωτέρω ὀρισθείσης συνοριακῆς γραμμῆς. Αἱ Προέχουσαι Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις θὰ παραδώσωσιν εἰς τὴν Δανίαν τὰ εἰρημένα ἐδάφη.

Ἄρθρον 111.

Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐξ ἑπτὰ Μελῶν, ὧν πέντε διορισθῶσιν ὑπὸ τῶν Προσεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἓν ὑπὸ τῆς Δανίας καὶ ἓν ὑπὸ τῆς Γερμανίας, συσταθῆσεται ἐντὸς τῶν ἐπομένων δέκα πέντε ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ ὀριστικοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας ἡμερῶν, ὅπως ὀρίσῃ ἐπιτοπίως τὴν διαχάραξιν τῆς συνοριακῆς γραμμῆς.

Αἱ ἀποφάσεις θὰ λαμβάνωνται κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ θὰ ᾄσιν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη.

Ἄρθρον 112.

Ἡ Δανικὴ Ἰθαγένεια (δικαίωμα πολίτου) κτηθήσεται αὐτοδικαίως, ἀποβαλλομένης τῆς Γερμανικῆς ὑφ' ὄλων τῶν κατοίκων τοῦ ἐπιστρεφόμενου εἰς τὴν Δανίαν ἐδάφους.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἱ ἐν τῷ ἐδάφει τούτῳ ἐγκατεστημένοι μετὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1918, θ' ἀποκτήσωσιν τὴν Δανικὴν Ἰθαγένειαν μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς Δανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 113.

Ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ ἐπὶ τοῦ ὅλου ἡ μέρους τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὸ δημοψήφισμα ἐδαφῶν κυριαρχία ἐπιστραφῇ εἰς τὴν Δανίαν:

Πᾶς τις, ἡλικίας ἄνω τῶν 18 ἐτῶν, γεννηθεὶς ἐν τῷ ἐπιστρεφόμενῳ εἰς τὴν Δανίαν ἐδάφει, μὴ ἔχων δὲ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ κεκτημένος τὴν Γερμανικὴν Ἰθαγένειαν, δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ ἐπιλογὴν ὑπὲρ τῆς Δανίας.

Πᾶς τις, ἡλικίας ἄνω τῶν 18 ἐτῶν, ἔχων τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐν τῷ ἐπιστρεφόμενῳ εἰς τὴν Δανίαν ἐδάφει, δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ ἐπιλογὴν ὑπὲρ τῆς Γερμανίας.

Ἡ ἐπιλογὴ τοῦ συζύγου ἐπισύρει τὴν τῆς συζύγου καὶ ἡ τῶν γυνέων τὴν τῶν τέκνων αὐτῶν ἡλικίας κάτω τῶν 18 ἐτῶν.

Οἱ ἀσκήσαντες τὸ ἀνωτέρω προβλεπόμενον δικαίωμα ἐπιλογῆς ὀφείλουσιν ἐντὸς τῶν δώδεκα ἐπομένων μηνῶν νὰ μεταφέρωσιν τὴν κατοικίαν αὐτῶν εἰς τὸ ὑπὲρ οὗ ἐπελέξαντο Κράτος.

Θὰ ᾄσιν ἐλεύθεροι νὰ διατηρήσωσιν τὴν ἢν κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ ἑτέρου Κράτους, ἔνθα πρὸ τῆς ἐπιλογῆς εἶχον τὴν κατοικίαν αὐτῶν· δύναται νὰ ἀποκομίσωσιν τὴν πάσης φύσεως κινήτην περιουσίαν τῶν· δὲν θὰ τοῖς ἐπιβληθῇ δὲ διὰ τοῦτο οὐδὲν εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν τέλων.

Ἄρθρον 114.

Ἡ ἀναλογία καὶ ἡ φύσις τῶν δημοσιονομικῶν ἢ ἄλλων βαρῶν τῆς Γερμανίας ἢ τῆς Πρωσίας, ἅτινα θὰ ἀναλάβῃ ἡ Δανία, ὀρισθήσονται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 254 τοῦ Θ' Μέρους (Δημοσιονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἰδιαιτέραι συμφωνίαι θὰ καθορίσωσι πᾶν ἕτερον ζήτημα ἀναφερόμενον ἐκ τῆς πρὸς τὴν Δανίαν παραδόσεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ ἐδάφους, οὗτινος αὕτη ἐστερήθη διὰ τῆς Συνθήκης τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1864.

ΤΜΗΜΑ ΙΓ'.

ΕΛΙΓΟΛΑΝΔΗ (HÉLIGOLAND)

Ἄρθρον 115.

Τὰ ὀχυρώματα, τὰ στρατιωτικὰ καταστήματα καὶ οἱ λιμένες τῶν νήσων Hélioland καὶ Dune θὰ καταστραφῶσιν ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῶν Προσχωσῶν Συμμάχων Κυβερνήσεων, τῇ φροντίδι καὶ δαπάνῃ τῆς Γερμανικῆς ἐν χρονικῷ διαστήματι ὀρισθησομένη ὑπὸ τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων.

Διὰ τῆς λέξεως «Λιμένες» δέον νὰ νοηθῇ ὁ βορειο—ἀνατολικὸς μῶλος, τὸ δυτικὸν τεῖχος, οἱ ἐξωτερικοὶ καὶ ἐσωτερικοὶ κυματοθραῦσται, αἱ ἐξηπειρωθεῖσαι γαῖαι τῶν κυματοθραυστῶν τούτων, ὡς ἐπίσης πάντα τὰ ἔργα, ὀχυρώματα καὶ οἰκοδομαί, ναυτικῆς ἢ στρατιωτικῆς φύσεως, περατωμένα ἢ ὑπὸ κατασκευῆν, ἔνδον τῶν γραμμῶν, αἵτινες ἐνοῦσι τὰς ὡς κάτωθι θέσεις, φερομένας ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 126 χάρτῃ τοῦ Βρεττανικοῦ Ναυαρχείου τῆς 19 Ἀπριλίου 1918, εἰς:

α')	πλάτος	540	10' 49''	B.	μῆκος	70	53' 39''	A.
β')	»	540	10' 35''	B.	»	70	54' 18''	A.
γ')	»	540	10' 14''	B.	»	70	54' 00''	A.
δ')	»	540	10' 17''	B.	»	70	53' 37''	A.
ε')	»	540	10' 44''	B.	»	70	53' 26''	A.

Ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ μὴ ἐπανεγείρῃ τὰ ἐν λόγῳ ὀχυρώματα, οὐδὲ τὰ στρατιωτικὰ ταῦτα καταστήματα, τοὺς λιμένας, ἢ ἀνάλογόν τι ἔργον.

ΤΜΗΜΑ ΙΔ'.

ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΡΩΣΣΙΚΑ ΚΡΑΤΗ

Ἄρθρον 116.

Ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει καὶ ὑποχρεοῦται νὰ σεβασθῇ ὡς διαρκῆ καὶ ἀναλλοίωτον τὴν ἀνεξαρτησίαν παντὸς ἐδάφους, ὅπερ ἀπετέλει κατὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1914 μέρος τῆς παλαιᾶς Ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 259 καὶ 292 τοῦ Θ' Μέρους (Δημοσιονομικοὶ Ὅροι) καὶ Γ' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει ὀριστικῶς τὴν ἀκύρωσιν τῶν Συνθηκῶν τοῦ Brest-Litovsk, ὡς καὶ πάσης ἄλλης Συνθήκης, Συμφωνίας ἢ Συμβάσεως συναφθείσης ὑπ' αὐτῆς μετὰ τῆς Μαξιμαλιστικῆς ἐν Ρωσίᾳ Κυβερνήσεως.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις ἐπιφυλάττουσι ῥητῶς τὰ δικαιώματα τῆς Ρωσίας, ὅπως ἐπιτύχῃ αὕτη παρὰ τῆς Γερμανίας πᾶσαν ἀποκατάστασιν καὶ ἐπανόρθωσιν, βασιζομένην ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 117.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν πλήρη ἰσχὺν πασῶν τῶν Συνθηκῶν ἢ διακανονισμῶν, οὓς αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις ἤθελον συνάψῃ μετὰ τῶν Κρατῶν, ἅτινα ἰδρύθησαν ἢ θὰ ἰδρυθῶσιν ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν ἐδαφῶν τῆς πρώην Ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας, ὡς αὕτη ὑφίστατο τῇ 1ῃ Αὐγούστου 1914, καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ ὅρια τῶν Κρατῶν τούτων, ὡς θέλουσιν οὕτως ὀρισθῆ.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΕΞΩ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Άρθρον 118.

Ἡ Γερμανία, ἔξω τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὁρίων αὐτῆς, ὡς ταῦτα διὰ τῆς παρουσίας Συνθήκης καθωρίσθησαν, παραιτεῖται παντὸς οἰουδήποτε δικαιώματος, τίτλου ἢ προνομίου ἐπὶ πάντων τῶν ἐδαφῶν, ἢ ἐν σχέσει πρὸς ταῦτα, τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὴν ἢ τοὺς Συμμάχους τῆς, ὡς ἐπίσης παντὸς δικαιώματος, τίτλου ἢ προνομίου, ἕπερ ἔφ' οἰοδήποτε λόγῳ ἠδύνατο νὰ τῇ ἀνήκῃ ἐναντι τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ἀπὸ τοῦδε νὰ ἀναγνώρισῃ καὶ ἀποδεχθῇ τὰ μέτρα, ἅτινα ἐλήφθησαν ἢ θὰ ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἐκ συμφώνου, ἀν συντρέχῃ λόγος, μετὰ τρίτων Δυνάμεων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως κανονισθῶσιν αἱ συνέπειαι τῆς προηγουμένης διατάξεως.

Εἰδικῶς ἡ Γερμανία δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὰς σχετιζομένας πρὸς ἰδιάζοντά τινα θέματα διατάξεις τῶν κάτωθι ἄρθρων.

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑΙ

Άρθρον 119.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται ὑπὲρ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ τίτλων αὐτῆς ἐπὶ τῶν ὑπερθαλασσίων κτήσεών τῆς.

Άρθρον 120.

Πᾶν εἰς τὰς χώρας ταύτας δικαίωμα ἐπὶ κινητῶν ἢ ἀκινήτων, ἀνήκον εἰς τὴν Γερμανικὴν Αὐτοκρατορίαν ἢ οἰονδήποτε Γερμανικὸν Κράτος, θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ἀσκεῖ ἐν ταῖς χώραις ταύταις τὴν ἐξουσίαν, κατὰ τοὺς ὀριζομένους ἐν τῷ ἄρθρῳ 257 τοῦ Θ' Μέρους (Δημοσιονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρουσίας Συνθήκης ἔρους. Ἐὰν περὶ τῆς φύσεως τῶν ἐν λόγῳ δικαιωμάτων ἤθελον ἐγερθῆ ἄμφισβητήσεις, θὰ κριθῶσιν ἀμετακλήτως ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων.

Άρθρον 121.

Αἱ διατάξεις τῶν τμημάτων Α' καὶ Δ' τοῦ Γ' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρουσίας Συνθήκης θὰ ἐφαρμοσθῶσιν ὡς πρὸς τὰς ἐν λόγῳ χώρας, οἰαδήποτε καὶ ἢ ἡ δι' αὐτὰς γενομένη δεκτὴ μορφή Κυβερνήσεως.

Άρθρον 122.

Ἡ ἀσκοῦσα τὴν ἐξουσίαν ἐν ταῖς χώραις ταύταις Κυβέρνησις δύναται νὰ λάβῃ οἷα θέλει κρίνῃ πρόσφορα μέτρα, ὡς πρὸς τὴν παλιννόστησιν τῶν ἐκεῖ εὕρισκομένων Γερμανῶν ὑπηκόων καὶ τοὺς ὄρους, ὑφ' οὓς θὰ ἐπιτραπῇ ἢ μὴ εἰς τοὺς Εὐρωπαϊκῆς καταγωγῆς Γερμανοὺς ὑπηκόους νὰ διαμένωσιν αὐτόθι, νὰ ἔχωσι κτήματα, νὰ ἐμπορεύωνται ἢ ἰσχυῶσιν ἐπάγγελμα.

Άρθρον 123.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 260 τοῦ Θ' Μέρους (Δημοσιονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρουσίας Συνθήκης θὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰς μετὰ τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων συναφθείσας Συμβάσεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἢ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν ταῖς ὑπερθα-

λασσίαις Γερμανικαῖς κτήσεις δημοσίων ἔργων, ὡς καὶ εἰς τὰς συναφθείσας συνεπεία τῶν Συμβάσεων τούτων ἐκχωρήσεις ἢ συμφωνίας μετὰ τῶν εἰρημένων ὑπηκόων.

Ἄρθρον 124.

Ἡ Γερμανία ἀναλαμβάνει νὰ ἐπανορθώσῃ, συμφώνως πρὸς τὴν ἐκτίμησιν, ἣτις θέλει ὑποβληθῆ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐγκριθῆ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων, τὰς ἐπενεχθείσας εἰς τοὺς Γάλλους ὑπηκόους ζημίας ἐν τῇ ἀποικίᾳ τοῦ Καμερούν (Cameroun) ἢ ἐν τῇ μεθορίῳ ζώνῃ ἐκ τῶν πράξεων τῶν Γερμανικῶν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν Γερμανῶν ἰδιωτῶν κατὰ τὴν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1900 μέχρι 1ης Αὐγούστου 1914 περίοδον.

Ἄρθρον 125.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται πάντων τῶν ἀπορρεόντων δικαιωμάτων ἐκ τῶν συναφθεισῶν Συμβάσεων καὶ συμφωνιῶν μετὰ τῆς Γαλλίας τῇ 4ῃ Νοεμβρίου 1911 καὶ τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1912 περὶ τῆς Ἀφρικῆς τοῦ Ἰσημερινοῦ. Ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν συμφώνως πρὸς τὴν ἐκτίμησιν, ἣτις θέλει ὑποβληθῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ταύτης καὶ ἐγκριθῆ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων, πάσας τὰς ἐγγυοδοσίας, ἀνοίγματα λογαριασμῶν, προκαταβολὰς κλπ. τὰ πραγματοποιηθέντα ὑπὲρ τῆς Γερμανίας δυνάμει τῶν πράξεων τούτων.

Ἄρθρον 126.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ δεχθῆ τὰς συνομολογηθείσας ἢ συνομολογηθσομένης ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἢ τινῶν ἐξ αὐτῶν, μετὰ πάσης ἐτέρας Δυνάμεως Συμβάσεις περὶ τῆς ἐμπορίας τῶν ὕλων καὶ τῶν οἰνόπνευματωδῶν ποτῶν, ὡς ἐπίσης περὶ ἄλλων ὑποθέσεων ἀναφερομένων ἐν ταῖς γενικαῖς πράξεσι τοῦ Βερολίνου τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1885 καὶ τῶν Βρυξελλῶν τῆς 2ας Ἰουλίου 1890, ὡς καὶ ἐν ταῖς Συμβάσεσιν αἰτίνας συνεπλήρωσαν ἢ ἐτροποποίησαν ταύτας.

Ἄρθρον 127.

Οἱ κατοικοῦντες τὰς πρόφην ὑπερθαλασσίους Γερμανικὰς κτήσεις ἰθαγενεῖς θὰ ἔχωσι δικαίωμα διπλωματικῆς προστασίας ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἣτις θ' ἀσκῆ ἐν ταῖς χώραις ταύταις τὴν ἐξουσίαν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

ΚΙΝΑ

Ἄρθρον 128.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται ὑπὲρ τῆς Κίνας πάντων τῶν προνομίων καὶ πλεονεκτημάτων, ἅτινα ἀπορρέουσιν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ τελικοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ἐν Πεκίνῳ ὑπογραφέντος τῇ 7ῃ Σεπτεμβρίου 1901, μεθ' ὅλων τῶν παραρτημάτων, διακινώσεων καὶ συμπληρωματικῶν αὐτοῦ ἐγγράφων. Παραιτεῖται ὡσαύτως ὑπὲρ τῆς Κίνας πάσης ἀπαιτήσεως ἀποζημιώσεως δυνάμει τοῦ εἰρημένου πρωτοκόλλου μετὰ τὴν 14ην Μαρτίου 1917.

Ἄρθρον 129.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἐφαρμόσωσι τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς:

1ον) Τὸν διακανονισμόν τῆς 29ης Αὐγούστου 1902 περὶ τῶν νέων Σινικῶν τελωνιακῶν δασμῶν.

2ον) Τὸν διακανονισμόν τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1905 περὶ τοῦ Whang—Poo καὶ τὸν προσωρινὸν συμπληρωματικὸν διακανονισμόν τῆς 4ης Ἀπριλίου 1912.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ Κίνα δὲν ὑποχρεοῦται πλέον νὰ παραχωρήσῃ πρὸς τὴν Γερμανίαν τὰ πλεονεκτήματα ἢ προνόμια, ἅτινα τῇ εἶχε χορηγήσῃ διὰ τῶν διακανονισμῶν τούτων.

"Αρθρον 130.

Υπό τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ Ἡ' Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Γερμανία ἐκχωρεῖ εἰς τὴν Κίναν πάντα τὰ κτίρια, προκυμαίας καὶ κινητὰς γεφύρας, στρατῶνας, ὄχυρά, ὅπλα καὶ πολεμοφόδια, πλοῖα πάντοτε εἶδους, ἐγκαταστάσεις ἀσυρμάτου τηλεγράφου καὶ ἄλλα δημόσια κτήματα ἀνήγοντα εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν, κείμενα δὲ ἢ τυχὸν ὑπάρχοντα εἰς τὰς Γερμανικὰς παραχωρήσεις ἐν Tien-Tsin καὶ ἐν Han-Kέου ἢ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Σινικοῦ ἐδάφους.

Πάντως ἐξυπακούεται ὅτι τὰ κτίρια τὰ χρησιμοποιούμενα ὡς κατοικίαι ἢ γραφεῖα διπλωματικά ἢ προξενικά δὲν περιλαμβάνονται ἐν τῇ ὡς ἄνω ἐκχωρήσει. Ἐκτὸς τούτου οὐδὲν θὰ ληθῇ ὑπὸ τῆς Σινικῆς Κυβερνήσεως, μέτρον ὅπως αὕτη διαθέσῃ δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς Γερμανικὰς ἰδιοκτησίας, κειμένας ἐν Πεκίνω εἰς τὴν λεγομένην συνουσίαν τῶν Πρεσβειῶν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν διπλωματικῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Δυνάμεων, αἰτινες, κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, παραμένουσιν ὡς συμβληθέντα μέρη ἐν τῷ τελικῷ πρωτοκόλλῳ τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1901.

"Αρθρον 131.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν Κίναν ἐντὸς προθεσμίας δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, πάντα τὰ ἀστρονομικὰ ὄργανα, ὅσα τὰ στρατεύματα αὐτῆς ἀφῆρσαν παρὰ τῆς Κίνας κατὰ τὸ 1900—1901. Ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ πληρώσῃ πάσας τὰς ἐνδεχομένας δαπάνας πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποδόσεως ταύτης, συμπεριλαμβανομένων τῶν δαπανῶν λύσεως μηχανημάτων, συσκευασίας, μεταφορᾶς, νέας ἐν Πεκίνω ἐγκαταστάσεως καὶ καλύψεως ἀσφαλειῶν.

"Αρθρον 132.

Ἡ Γερμανία ἀποδέχεται τὴν ἀκύρωσιν τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐπιτευχθέντων μετὰ τὴν Σινικῆς Κυβερνήσεως συμβολαίων, δυνάμει τῶν ὁποίων διατηροῦνται νῦν ἐν ἰσχύϊ αἱ Γερμανικαὶ ἐν Han-Kέου καὶ Tien-Tsin παραχωρήσεις.

Ἡ Κίνα ἀνακτῶσα τὴν πλήρη ἀσκησιν τῶν κυριαρχικῶν αὐτῆς δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν, δηλοῖ, τὴν πρόθεσίν της, ὅπως ἐπιτρέψῃ τὴν ἐν αὐταῖς διεθνή διαμονὴν καὶ τὸ ἐμπόριον. Δηλοῖ ὅτι ἡ ἀκύρωσις τῶν συμβολαίων, δυνάμει τῶν ὁποίων αἱ παραχωρήσεις αὗται διατηροῦνται νῦν ἐν ἰσχύϊ, δὲν θὰ θίξῃ τὰ δικαιώματα κυριότητος τῶν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, τῶν κατόχων κλήρων ἐν ταῖς παραχωρήσεσι ταύταις.

"Αρθρον 133.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται πάσης ἀπαιτήσεως κατὰ τῆς Σινικῆς ἢ πάσης Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Κυβερνήσεως λόγῳ τῆς ἐν Κίνα κρατήσεως Γερμανῶν ὑπηκόων καὶ τῆς παλιννοστήσεως αὐτῶν. Παραιτεῖται ὡσαύτως πάσης ἀπαιτήσεως λόγῳ τῆς κατασχέσεως τῶν ἐν Κίνα Γερμανικῶν πλοίων, ἐκκαθαρίσεως, μεσεγγυήσεως, διαθέσεως ἢ τῆς κατασχέσεως ἰδιοκτησιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων Γερμανικῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀπὸ τῆς 14ης Αὐγούστου 1917. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ διάταξις αὕτη δέον νὰ μὴ θίξῃ τὰ δικαιώματα τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἐπὶ τοῦ προέοντος οὐδεμιᾶς τοιαύτης ἐκκαθαρίσεως, τῶν ἐν λόγῳ δικαιωμάτων κανονιζομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ἰ' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὁροὶ) τῆς παρούσης Συνθήκης.

"Αρθρον 134.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται τῶν ἐν τῇ Βρεττανικῇ παραχωρήσει τοῦ Shameen, ἐν Canton ἰδιοκτησιῶν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος.

Παρατεῖται αὕτη ὑπὲρ τῶν Κυβερνήσεων Γαλλικῆς καὶ Σινικῆς ὁμοῦ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς, τῆς κειμένης ἐν τῇ Γαλλικῇ παραχωρήσει τοῦ Shanghai.

ΤΜΗΜΑ Γ'

ΣΙΑΜ

"Αρθρον 135.

Ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει ὡς λήξαν ἀπὸ τῆς 22ας Ἰουλίου 1917, τὴν ἰσχὺν πάσης Συνθήκης, Συμβάσεως ἢ Συμφωνίας συνομολογηθείσης ὑπ' αὐτῆς μετὰ τοῦ Σιάμ, καὶ παντὸς ἐκ τούτων ἀπορρέοντος τυχόν δικαιώματος, τίτλου ἢ προνομίου, ὡς ἐπίσης παντὸς δικαιώματος προξενικῆς ἐν Σιάμ δικαιοδοσίας.

Ἄρθρον 136.

Πᾶσα περιουσία καὶ ἰδιοκτησία τῆς Αὐτοκρατορίας ἢ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν, ἐν Σιάμ, ἐκτὸς τῶν κτιρίων, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται ὡς κατοικίαι ἢ γραφεῖα διπλωματικά ἢ προξενικά, θὰ περιέλθωσιν αὐτοδικαίως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Σιάμ, ἄνευ ἀποζημιώσεως.

Αἱ περιουσίαι, ἰδιοκτησίαι καὶ ἰδιωτικὰ δικαιώματα τῶν ἐν Σιάμ Γερμανῶν ὑπηκόων θὰ διακανονισθῶσι συμφώνως πρὸς τοὺς ἔρους τοῦ Ι' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 137.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται, δι' ἑαυτὴν καὶ τοὺς ὑπηκόους της, πάσης ἀπαιτήσεως κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Σιάμ σχετικῶς πρὸς τὴν κατακράτησιν τῶν Γερμανικῶν πλοίων, τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν Γερμανικῶν περιουσιῶν ἢ τὴν κράτησιν τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων ἐν Σιάμ. Ἡ διάταξις αὕτη δεόν νὰ μὴ θίξῃ τὰ δικαιώματα τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἐπὶ τοῦ προϋπόντος οὐδεμιᾶς τοιαύτης ἐκκαθάρσεως, τῶν ἐν λόγῳ δικαιωμάτων κανονιζομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ι' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Λ Ι Β Ε Ρ Ι Α

Ἄρθρον 138.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται παντὸς δικαιώματος καὶ προνομίου, ἀπορρέοντος ἐκ τῶν διακανονισμῶν τοῦ 1911 καὶ 1912, οἵτινες ἀφορῶσι τὴν Λιβερίαν, καὶ ἰδίᾳ τοῦ δικαιώματος τοῦ διορίζειν ἐν Λιβερίᾳ Γερμανοὺς τελῶνας.

Ἐκτὸς τούτου δηλοῖ ὅτι παραιτεῖται πάσης αἰτήσεως περὶ οἰασδήποτε συμμετοχῆς εἰς τὰ μέτρα, ἅτινα ἐνδέχεται νὰ γίνωσιν ἀποδεκτὰ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Λιβερίας.

Ἄρθρον 139.

Ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει ὅτι ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1917 πᾶσαι αἱ συνομολογηθεῖσαι ὑπ' αὐτῆς μετὰ τῆς Λιβερίας Συνθήκαι καὶ συμφωνίαι ἀπέβαλον τὴν ἰσχὸν αὐτῶν.

Ἄρθρον 140.

Αἱ ἐν Λιβερίᾳ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν Γερμανῶν θὰ διέπονται συμφώνως πρὸς τὸ Ι' Μέρος (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Μ Α Ρ Ο Κ Ο Ν

Ἄρθρον 141.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται πάντων τῶν ἀπορρέοντων ὑπὲρ ἑαυτῆς δικαιωμάτων, τίτλων ἢ προνομίων, ἐκ τῆς γενικῆς πράξεως τῆς Algésiras τῆς 7ης Ἀπριλίου 1906, ἐκ τῶν Γαλλο—Γερμανικῶν συμφωνιῶν τῆς 9ης Φεβρουαρίου 1909 καὶ τῆς 4ης Νοεμβρίου 1911. Πᾶσαι αἱ ὑπ' αὐτῆς μετὰ τῆς Σεριφικῆς Ἐπικρατείας, συναφθεῖσαι Συνθήκαι, Συμφωνίαι, διακανονισμοὶ ἢ συμβόλαια θεωροῦνται κατηργημένα ἀπὸ τῆς 3ης Αὐγούστου 1914.

Ἡ Γερμανία ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἐπικαλῆται τὰς πράξεις ταύτας καὶ ὑποχρεοῦται, ὅπως

οὐδαμῶς ἀναμιγνύηται ἐν ταῖς διαπραγματεύσεσιν, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ διεξαχθῶσι μεταξύ τῆς Γαλλίας καὶ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων περὶ τοῦ Μαρόκου.

Ἄρθρον 142.

Ἡ Γερμανία δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται ἀπάσας τὰς συνεπείας τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἀνεγνωρισθέντος ὑπ' αὐτῆς ἐν Μαρόκῳ Γαλλικοῦ Προτεκτοράτου καὶ παραιτεῖται τοῦ καθεστώτος τῶν διαμολογήσεων ἐν Μαρόκῳ. Ἡ παραίτησις αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς 3ης Αὐγούστου 1914.

Ἄρθρον 143.

Ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις θὰ ἔχη πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως, ὅπως κανονίσῃ τὴν κατάστασιν καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἐν Μαρόκῳ Γερμανῶν ὑπηκόων.

Οἱ Γερμανοὶ προστατευόμενοι, οἱ μεσίται καὶ οἱ Γερμανοὶ γεωργικοὶ ἐταῖροι θὰ θεωρηθῶσιν ὡς παύσαντες ν' ἀπολαύσῃ τῶν συμφωνῶν πρὸς τὰς ιδιότητες ταύτας προνομίων ἕνεκα ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ κοινὸν δίκαιον ἀπὸ τῆς 3ης Αὐγούστου 1914.

Ἄρθρον 144.

Πᾶσα περιουσία καὶ ἰδιοκτησία τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν ἐν τῇ Σερβικῇ Ἐπικρατείᾳ αὐτοδικαίως περιέρχονται ἄνευ τινὸς ἀποζημιώσεως εἰς τὸ Μάτζεν (Maghzen).

Ἐπὶ τούτῳ αἱ περιουσίαι καὶ ἰδιοκτησίαι τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν θὰ θεωρηθῶσι περιλαμβανόμεναι πάσας τὰς ἰδιοκτησίας τοῦ Στέμματος, τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν, ὡς καὶ πᾶσαν τὴν ἰδιωτικὴν τοῦ πρώην Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας περιουσίαν καὶ τῶν ἄλλων βασιλικῶν προσώπων.

Πᾶσα ἐν τῇ Σερβικῇ Ἐπικρατείᾳ περιουσία, κινητὴ καὶ ἀκίνητος, ἀνήκουσα εἰς Γερμανοὺς ὑπηκόους, θὰ διέπῃται συμφώνως πρὸς τὸ Γ' καὶ Δ' Τμῆμα τοῦ Γ' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Τὰ εἰς Γερμανοὺς ὑπηκόους μεταλλευτικὰ δικαιώματα, ἅτινα ἤθελον ἀναγνωρισθῆν ὑπὸ τοῦ ἰδρυθέντος δυνάμει τοῦ Μαροκινῶν μεταλλευτικοῦ κανονισμοῦ Δικαιτητικοῦ Δικαστηρίου, θὰ καταστῶσιν ἀντικείμενα χρηματικῆς ἐκτιμῆσεως, εἰς ἣν καλούμενος θὰ προβῆ ὁ διαιτητής. Τὰ δικαιώματα ταῦτα θὰ ὑποστῶσιν εἴτα τὴν τύχην τῆς ἐν Μαρόκῳ περιουσίας τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων.

Ἄρθρον 145.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰς τὸ ὑποδειχθῆσόμενον ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρόσωπον μεταβίβασιν τῶν μετοχῶν, αἵτινες ἐκπροσωποῦσι τὴν ἀναλογίαν τῆς Γερμανίας ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς Τραπεζίης τοῦ Μαροκινῶν Κράτους. Ἡ ἀξία τῶν μετοχῶν τούτων, ὑποδεικνυομένη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων, πληρωθήσεται πρὸς τὴν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴν, ὅπως ἀναγραφῆ εἰς πίστωσιν τῆς Γερμανίας ἐν τῷ λογαριασμῷ τῶν ὀφειλομένων δι' ἐπανορθώσεις ποσῶν. Καθῆκον τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἔσεται ἢ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀποζημιώσῃ τῶν ὑπηκόων αὐτῆς.

Ἡ μεταβίβασις αὕτη θὰ γίνῃ χωρὶς νὰ παραβλάψῃ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν, ἅτινα οἱ Γερμανοὶ ὑπήκοοι θὰ εἶχον τυχόν συνολογήσῃ μετὰ τῆς Τραπεζίης τοῦ Μαροκινῶν Κράτους.

Ἄρθρον 146.

Τὰ Μαροκινὰ ἐμπορεύματα θὰ ἀπολαύσῃ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των ἐν Γερμανίᾳ τοῦ ἐφαρμοζομένου συστήματος εἰς τὰ Γαλλικὰ ἐμπορεύματα.

ΤΜΗΜΑ Σ'.

Α Ι Γ Υ Π Τ Ο Σ

Ἄρθρον 147.

Ἡ Γερμανία δηλοῖ ὅτι ἀναγνωρίζει τὸ ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου ἄνακρουθὲν ὑπὸ τῆς Μεγάλης Βρετανίας Προτεκτοράτον τῇ 18ῃ Δεκεμβρίου 1914 καὶ ὅτι παραιτεῖται τοῦ καθεστώτος τῶν διολογήσεων ἐν Αἰγύπτῳ.

Ἡ παραίτησις αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1914.

Ἄρθρον 148.

Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῆς Γερμανίας συναφθεῖσαι Συνθήκαι, συμφωνίαι, διευθετήσεις ἢ συμβόλαια μετὰ τῆς Αἰγύπτου θεωροῦνται κατηργημένα ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1914.

Ἡ Γερμανία ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἐπικαλῆται τὰς πράξεις ταύτας καὶ ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ἐπεμβαίνει κατ' οὐδένα τρόπον ἐν ταῖς διαπραγματεύσεσιν, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ διεξαχθῶσι περὶ Αἰγύπτου μετὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῶν ἄλλων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 149.

Μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος Αἰγυπτιακῆς νομοθεσίας περὶ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, καθιστώσης πλήρους δικαιοδοσίας δικαστήρια, διὰ διαταγμάτων τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Σουλτάνου, ληφθήσεται μέριμνα ἀσκήσεως τῆς ἐπὶ τῶν Γερμανῶν ὑπηρέων καὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν δικαιοδοσίας ὑπὸ τῶν Βρετανικῶν Προξενικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 150.

Ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις θὰ ἔχη πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως ὅπως κανονίξῃ τὰ τῆς προσωπικῆς καταστάσεως καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Γερμανῶν ὑπηρετῶν.

Ἄρθρον 151.

Ἡ Γερμανία συγκατατίθεται εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως κρινομένην ἐπιθυμητὴν κατάργησιν ἢ τροποποίησιν τοῦ ὑπὸ τῆς αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Κεδίβου ἐκδοθέντος τὴν 28ην Νοεμβρίου 1904 διατάγματος περὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Δημοσίου Αἰγυπτιακοῦ χρέους.

Ἄρθρον 152.

Ἡ Γερμανία τὸ ἀφ' ἑαυτῆς συγκατατίθεται εἰς τὴν μεταβίβασιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Αὐτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος τῶν ἐξουσιῶν, αἵτινες ἀπενεμήθησαν εἰς τὴν Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴν Μεγαλειότητα τὸν Σουλτάνον διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπογραφείσης τῆ 29ῃ Ὀκτωβρίου 1888 Συμβάσεως περὶ τῆς ἐλευθέρας ναυσιπλοίας τῆς διὰ τοῦ Σουέζ.

Παρατεῖται πάσης συμμετοχῆς ἐν τῷ ὑγειονομικῷ, ναυτικῷ καὶ τῶν καθάρσεων Συμβουλίῳ τῆς Αἰγύπτου καὶ συγκατατίθεται τὸ καθ' ἑαυτὴν εἰς τὴν μεταβίβασιν τῆς ἐξουσίας τοῦ Συμβουλίου τούτου πρὸς τὰς Αἰγυπτιακὰς Ἀρχάς.

Ἄρθρον 153.

Πᾶσα ἐν Αἰγύπτῳ περιουσία καὶ ἰδιοκτησία τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν περιέρχονται αὐτοδικαίως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν Κυβέρνησιν.

Ἐπὶ τούτῳ αἱ περιουσίαι καὶ ἰδιοκτησίαι τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν θὰ θεωρηθῶσι περιλαμβανούσαι πάσας τὰς ἰδιοκτησίας τοῦ Στέμματος, τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν, ὡς ἐπίσης τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν τοῦ πρώην Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας καὶ τῶν λοιπῶν βασιλικῶν προσώπων.

Πᾶσα ἐν Αἰγύπτῳ ἀκίνητος καὶ κινητὴ περιουσία τῶν Γερμανῶν ὑπηρετῶν θὰ διέπληται συμφώνως πρὸς τὰ Τμήματα Γ' καὶ Δ' τοῦ Ι' Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης (Οἰκονομικοὶ Ὅροι).

Ἄρθρον 154.

Τὰ Αἰγυπτιακὰ ἐμπορεύματα θὰ ἀπολαύσῃ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὴν Γερμανίαν τοῦ ἐφαρμοζομένου συστήματος εἰς τὰ Βρετανικὰ ἐμπορεύματα.

ΤΜΗΜΑ Ζ΄.

ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἄρθρον 155.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ ἀποδεχθῆ ἅσας συμφωνίαν, ἣν θὰ συνάψωσιν αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησιμμένοι Δυνάμεις μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας ὡς πρὸς τὰ οἰασδήποτε φύσεως δικαιώματα, συμφέροντα καὶ προνόμια, ἅτινα ἡ Γερμανία ἢ οἱ Γερμανοὶ ὑπῆκοοι θὰ ἠδύναντο ν' ἀξιώσωσιν ἐν Τουρκίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ καὶ τὰ ὅποια δὲν ἀποτελοῦσιν ἀντικείμενον διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης.

ΤΜΗΜΑ Η΄

ΤΣΑΝΤΟΥΓΚ (CHANTOUNG)

Ἄρθρον 156.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται ὑπὲρ τῆς Ἰαπωνίας πάντων τῶν δικαιωμάτων, τίτλων καὶ προνομίων αὐτῆς—τῶν ἀφορώντων ἰδίᾳ τὴν χώραν τοῦ Κιαο—Τσέου, τοὺς σιδηροδρόμους, τὰ μεταλλεῖα, καὶ τὰ ὑποβρύχια καλώδια—ἅτινα ἐκτήσατο δυνάμει τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Κίνας συνομολογηθείσης τῇ 6ῃ Μαρτίου 1898 Συνθήκης, καὶ πασῶν τῶν λοιπῶν πράξεων, αἰτινες ἀφορῶσι τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ghantoung.

Πάντα τὰ δικαιώματα, ἐπὶ τοῦ ἀπὸ Tsingtao εἰς Tsinanfou σιδηροδρόμου συμπεριλαμβανομένων τῶν διακλαδώσεων αὐτοῦ, ἐν συνόλῳ δὲ τὰ πάσης φύσεως παραρτήματα αὐτοῦ, σταθμοὶ, ἀποθήκαι, ὑλικόν, μόνιμον καὶ τροχαῖον, μεταλλεῖα, καταστήματα καὶ ὑλικόν ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταλλείων, κτῶνται ὑπὸ τῆς Ἰαπωνίας καὶ παραμένουσιν αὐτῇ μεθ' ὧν τῶν συνδεομένων πρὸς ταῦτα δικαιωμάτων καὶ προνομίων.

Τὰ ὑποβρύχια τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους καλώδια ἀπὸ Tsingtao εἰς Shanghai καὶ ἀπὸ Tsingtao εἰς Tchéfou μετὰ πάντων τῶν συναφῶν πρὸς ταῦτα δικαιωμάτων, προνομίων καὶ ἰδιοκτησιῶν, κτῶνται ἐπίσης, ἐλεύθερα καὶ ἀπηλλαγμένα παντὸς βάρους, ὑπὸ τῆς Ἰαπωνίας.

Ἄρθρον 157.

Τὰ ἐπὶ κινητῶν καὶ ἀκινήτων δικαιώματα, ἅτινα τὸ Γερμανικὸν Κράτος κέκτηται ἐν τῷ ἐδάφει Κιαο—Τσέου, ὡς ἐπίσης πάντα τὰ δικαιώματα, ὅσα ἠδύναντο νὰ προβάλλῃ ἕνεκεν ἐκτελεσθέντων ἔργων ἢ εὐπρεπισμῶν ἢ δαπανῶν παρ' αὐτοῦ ἀναληφθεισῶν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, διὰ τὴν χώραν ταύτην, κτῶνται ὑπὸ τῆς Ἰαπωνίας καὶ παραμένουσι ταύτῃ ἐλεύθερα καὶ ἀπηλλαγμένα παντὸς βάρους.

Ἄρθρον 158.

Ἡ Γερμανία θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ἐντὸς τῶν τριῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης μηνῶν, τὰ ἀρχεῖα, βιβλία, σχέδια, τίτλους καὶ πάσης φύσεως ἔγγραφα ἀφορῶντα τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, στρατιωτικὴν, οἰκονομικὴν, δικαστικὴν ἢ ἄλλην τῆς περιοχῆς τοῦ Κιαο—Τσέου, ὅπουδήποτε καὶ ἂν ᾖσιν.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, ἡ Γερμανία θέλει ἀνακοινώσῃ πρὸς τὴν Ἰαπωνίαν ἀπάσας τὰς Συνθήκας, διακανονισμοὺς ἢ συμβόλαια, ἅτινα ἀφορῶσι τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ ὡς ἄνω δύο ἄρθρα δικαιώματα, τίτλους ἢ προνόμια,

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ, ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως καταστῆ ἐφικτὴ ἡ προπαρασκευὴ γενικοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν ἀπάντων τῶν Ἑθνῶν, ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ ἀυστηρῶς τοὺς κάτωθι συνομολογουμένους στρατιωτικούς, ναυτικούς καὶ ἀεροπορικούς ὅρους:

ΤΜΗΜΑ Α΄.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ἄρθρον 159.

Αἱ Γερμανικαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις θέλουσιν ἀποστρατευθῆ καὶ μειωθῆ ὑπὸ τοὺς καθοριζομένους ὡς ἀκολουθοῦν ὅρους.

Ἄρθρον 160.

1ον) Ἀπὸ τῆς 31ης Μαρτίου 1920, τὸ βραδύτερον, ὁ Γερμανικὸς στρατὸς δέον νὰ μὴ περιλαμβάνῃ πλείονας τῶν ἑπτὰ Μεραρχιῶν Πεζικοῦ καὶ τριῶν Μεραρχιῶν Ἴππικοῦ.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὸ σύνολον τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν ἀποτελούντων τὴν Γερμανίαν Κρατῶν δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἐμπέδων Τμημάτων, τὰς ἑκατὸν χιλιάδας ἀνδρῶν, ἀποκλειστικὸν δὲ προορισμὸν θὰ ἔχῃ τὴν τήρησιν τῆς ἐντὸς τῆς χώρας τάξεως καὶ τὴν ἀστυνομίαν τῶν συνόρων.

Ἡ συνολικὴ εἰς ἀξιωματικούς δυνάμεις, συμπεριλαμβανομένου τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἐπιτελείων, οἰκδῆποτε καὶ ἢ ἡ σύνθεσις αὐτῶν, δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰς τέσσαρας χιλιάδας.

2ον) Αἱ Μεραρχίαι καὶ τὰ Ἐπιτελεῖα Σώματος Στρατοῦ θὰ ὄσιν συνθεσιμῆς συμφώνως πρὸς τὸν προσαρτώμενον τῷ παρόντι Τμηματι πῖνακα ὑπ' ἀριθ. 1.

Ὁ ἀριθμὸς καὶ αἱ δυνάμεις τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ εἰρημένῳ πῖνακι μονάδων πεζικοῦ, πυροβολικοῦ, μηχανικοῦ, τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ στρατευμάτων ἀποτελοῦσι τὸ μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβληθῆ ἀνώτατον ὄριον.

Ἐκάστη τῶν κάτωθι ἀναγραφομένων μονάδων δύναται νὰ ἔχῃ τὸ ἔμπεδον αὐτῆς Τμήμα:

Σύνταγμα Πεζικοῦ

Σύνταγμα Ἴππικοῦ

Σύνταγμα Πυροβολικοῦ ἐκστρατείας

Τάγμα Σιαπανέων.

3ον) Αἱ Μεραρχίαι δὲν δύνανται νὰ ἐντάχθωσιν ἢ εἰς δύο μόνον ἐπιτελεῖα Σώματος Στρατοῦ.

Ἀπαγορεύεται ἡ διατήρησις ἢ ἡ σύστασις διαφοροτρόπως συγκεκρινηθέντων δυνάμεων ἢ ἐτέρων ὀργάνων διοικητικῆς ἢ προπαρασκευῆς πρὸς πόλεμον.

Τὸ Μέγα Γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον καὶ πάντες οἱ λοιποὶ παρόμοιοι σχηματισμοὶ θὰ διαλυθῶσι καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀνασταθῶσιν ὑπὸ οὐδεμίαν μορφήν.

Τὸ εἰς Ἀξιοματικούς καὶ τὸ πρὸς αὐτοὺς ἐξομοιούμενον προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῶν διαφόρων Κρατῶν τῆς Γερμανίας καὶ τῶν προσκεκολλημένων αὐτῇ ὑπηρεσιῶν δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τοὺς τριακοσίους ἀξιοματικούς, οἵτινες περιλαμβάνονται ἐν τῇ προβλεπομένῃ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου, παράγραφος 1, ἐδάφιον 3, κατ' ἀνώτατον ὄριον δυνάμει τῶν τεσσάρων χιλιάδων.

Ἄρθρον 161.

Αἱ Διοικητικαὶ Πολεμικαὶ Ὑπηρεσίαι, ἃν τὸ προσωπικὸν τυγχάνει πολιτικὸν καὶ δὲν περιλαμβάνεται ἐν ταῖς προβλεπομέναις ὑπὸ τῶν παρουσῶν διατάξεων δυνάμει, θὰ ἔχωσι τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἡλαττωμένον, δι' ἐκάστην κατηγορίαν, εἰς τὰ δέκατον τοῦ προβλεπομένου τοιούτου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους 1913.

Ἄρθρον 162.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων ἢ δημοσίων λειτουργῶν τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν, ὡς τῶν τελωνείων, δασοφυλακῆς καὶ ἀκτοφυλακῆς, δὲν θὰ ὑπερβῇ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων ἢ δημοσίων λειτουργῶν τῶν ἀσκούντων τὰ καθήκοντα ταῦτα κατὰ τὸ ἔτος 1913.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν χωροφυλάκων καὶ τῶν ὑπαλλήλων ἢ λειτουργῶν ἐπιτόπιου ἢ δημοτικῆς ἀστυνομίας δύναται ν' αὐξηθῇ μόνον κατ' ἀναλογίαν ἀνταποκρινομένην πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1913 αὐξήσεις τοῦ πληθυσμοῦ ἐν ταῖς χρησιμοποιούσαις τούτους περιφερείαις ἢ κοινότησιν.

Οἱ ὑπάλληλοι καὶ δημόσιοι λειτουργοὶ δὲν δύνανται νὰ καλῶνται πρὸς συμμετοχὴν εἰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις.

Ἄρθρον 163.

Ἡ ὀριζομένη ἐν τῷ ἄρθρῳ 160 μείωσις τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Γερμανίας δύναται νὰ ἐκτελεῖται βαθμὴν ὡς ἔπεται :

Ἐντὸς τῶν τριῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ἐπομένων μηνῶν, τὸ σύνολον τῶν δυνάμεων δέον νὰ μειωθῇ εἰς 200,000 ἀνδρῶν, αἱ δὲ μονάδες νὰ μὴ ὑπερβῶσι κατ' ἀριθμὸν τὸ διπλάσιον τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 160 προβλεπομένου ἀριθμοῦ.

Ἄμα τῇ λήξει τῆς προθεσμίας ταύτης, εἰς τὸ τέλος δ' ἐκάστης ἐπομένης τριμήνου περιόδου, Συνέλευσις Στρατιωτικῶν ἐμπειρογνομόνων τῶν Πρωεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων θὰ ὀρίσῃ διὰ τὴν ἀκόλουθον τριμηνιαίαν περίοδον τὰς ἐνεργηθησομένας μειώσεις, οὕτως ὥστε, τὸ βραδύτερον τὴν 31ην Μαρτίου 1920, τὸ σύνολον τῶν Γερμανικῶν δυνάμεων νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὴν προβλεπόμενον ἐν τῷ ἄρθρῳ 160 κατ' ἀνώτατον ὄριον ἀριθμὸν 100,000 ἀνδρῶν. Αἱ διαδοχικαὶ αὗται μειώσεις δέον νὰ διατηρήσωσι, μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνδρῶν ἢ ἀξιοματικῶν καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διαφόρων μονάδων, τὰς αὐτὰς ἀναλογίας, αἵτινες προβλέπονται ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΟΠΛΙΣΜΟΣ, ΠΥΡΟΜΑΧΙΚΑ ΚΑΙ ΥΛΙΚΟΝ

Ἄρθρον 164.

Μέχρις οὗ ἡ Γερμανία γίνῃ δεκτὴ ὡς Μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὁ Γερμανικὸς Στρατὸς δέον νὰ ἔχῃ ὅπλισμόν οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ καθοριζομένου ἀριθμητικῶς ποσοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 2 πίνακι ὅστις προσαρτᾶται εἰς τὸ παρὸν τμήμα, προαιρετικῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τούτου, προορισμὸν ἔχουσα τὴν πρόβλεψιν ἐνδεχομένων ἀναγκῶν ἀντικαταστάσεων, δύναται ἐξαιρετικῶς νὰ ἐξυχθῇ κατ' ἀνώτατον ὄριον διὰ μὲν τὰ τυφέκια εἰς τὸ ἐν εἰκοσπὸν πέμπτον, διὰ δὲ τὰ τηλεβόλα εἰς τὸ ἐν πεντηκαστόν.

Ἡ Γερμανία δηλοῖ ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅταν γίνῃ δεκτὴ ὡς Μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅπως ὁ ὀριζόμενος ἐν τῷ εἰρημένῳ πίνακι ὀπλισμὸς παραμείνῃ ἀμετάβλητος, ὑποκείμενος εἰς προποιοῦσαις ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας, οὗτινος τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφάσεις ὑπαχρεοῦται νὰ τηρήσῃ αὐστηρῶς.

Ἄρθρον 165.

Ὁ κατ' ἀνώτατον ὅρον ἀριθμὸς τηλεβόλων, πολυβόλων, πυροβόλων ἀρυγμάτων (Minenwerfers) καὶ τυφεκίων, ὡς ἐπίσης ὁ εἰς πολεμοφόδια καὶ εἶδη ἐξαρτύσεως ἐφοδιασμὸς, ἕτινα ἡ Γερμανία ἐπιτρέπεται νὰ διατηρήσῃ κατὰ τὴν ἀναφορὰν ἐν τῷ ἄρθρῳ 160 περίοδον μετὰ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ τῆς 31ης Μαρτίου 1920, θὰ παρουσιάζωσιν ἐναντι τοῦ κατ' ἀνώτατον ὅρον ἐπιτρεπομένου ἐφοδιασμοῦ, ὅστις ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ προσαρτωμένου τῷ παρόντι Τμήματι, ὑπ' ἀριθ. 3 πίνακος τὴν αὐτὴν ἀναλογία ἢν θὰ παρουσιάζωσιν ἐναντι τῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον ἐπιτρεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 160 δυνάμεων αἱ τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ δυνάμεις κατὰ τὸ μέτρον τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 163 μειώσεων.

Ἄρθρον 166.

Τὰ κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1920 πολεμοφόδια, ἅτινα δύναται ὁ Γερμανικὸς Στρατὸς νὰ διαθέσῃ δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὸ καθοριζόμενον ἀριθμητικῶς ποσὸν ὑπὸ τοῦ προσαρτωμένου τῷ παρόντι Τμήματι πίνακος ὑπ' ἀριθ. 3.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις δέον νὰ ἐναποθηκεύσῃ τὰ ἐν λόγῳ πολεμοφόδια εἰς μέρη γνωστοποιηθησόμενα παρ' αὐτῆς εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων. Τῇ ἀπαγορεύεται νὰ καταρτίξῃ οἰωνδήποτε ἕτερον ἀπόθεμα, ἀποθήκας ἢ ἐφεδρείας πυρομαχικῶν.

Ἄρθρον 167.

Ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ διαμέτρημα τῶν τηλεβόλων, ἅτινα, κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀποτελοῦσι τὸν ὄπλισμόν τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων, φρουρίων καὶ ἐρυμάτων, ἐσωτερικῶν ἢ ἐπακτίων, καὶ τὰ ὅποια ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Γερμανίαν νὰ διατηρῇ, δέον ἀμέσως νὰ γνωστοποιηθῶσιν ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, θ' ἀποτελῶσι δὲ τὸ μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβληθῇ ἰνώτατον ὅριον.

Ἐντὸς τῶν δύο ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης μηνῶν, ὁ κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐφοδιασμὸς τῶν τηλεβόλων τούτων θὰ ἐλαττωθῇ ὁμοιομόρφως καὶ περαιτέρω εἰς χίλια πεντακόσια βλήματα διὰ τὰ τηλεβόλα διαμετρήματος τῶν 10.5 καὶ μικροτέρων, εἰς πεντακόσια δὲ βλήματα διὰ τηλεβόλα ἀνωτέρου διαμετρήματος.

Ἄρθρον 168.

Ἡ κατασκευὴ ὄπλων, πυρομαχικῶν καὶ οἰωνδήποτε ὕλικου πολέμου θὰ ἐκτελῆται μόνον ἐν τοῖς ἐργοστασίοις καὶ βιομηχανικοῖς καταστάμασιν, ὧν ὁ τόπος θὰ γνωστοποιῆται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ ὧν τὸν ἀριθμὸν ἐπιφυλάσσονται αὗται νὰ περιορίσωσιν.

Ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης προθεσμίας, πᾶσα ἑτέρα ἐγκατάστασις, ἀντικείμενον ἔχουσα τὴν κατασκευὴν, προπαρασκευὴν, ἐναποθήκευσιν ἢ τὴν μελέτην οἰωνδήποτε σχεδίων, ὄπλων, ἐφοδίων ἢ ὕλικου πολέμου, θὰ παύσῃ λειτουργοῦσα.

Τὸ αὐτὸ θὰ συμβῇ δι' ἅπαντα τὰ λοιπὰ ὀπλοστάσια πλὴν τῶν χρησιμοποιοιμένων ὡς ἀποθηκῶν διὰ τὸ ἐγκριθέν ποσὸν πυρομαχικῶν. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὸ προσωπικὸν τῶν ἐν λόγῳ ὀπλοστασίων θ' ἀπολυθῇ.

Ἄρθρον 169.

Ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης προθεσμίας, τὰ Γερμανικὰ ὄπλα, ἐφόδια καὶ ὕλικόν πολέμου, συμπεριλαμβανόμενου τοῦ οἰωνδήποτε ὕλικου ἀμύνης κατὰ τῶν ἀεροπλοίων, τὰ ὑπάρχοντα ἐν Γερμανίᾳ καὶ ὑπερβαίνοντα τὰς ἐπιτρεπομένας ποσότητας, δέον νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ὅπως καταστραφῶσιν ἢ ἀχρηστωθῶσι. Τοῦτ' αὐτὸ γενήσεται διὰ τὰ οἰωνδήποτε ἐργαλεῖα τὰ προωρισμένα διὰ βιομηχανίας πολέμου, ἐξαιρέσει τῶν θεωρηθησομένων ὡς ἀναγκασιούτων διὰ τὸν ὄπλισμόν καὶ τὴν ἐξάρτυσιν τῶν ἐγκριθεισῶν Γερμανικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων.

Ἡ παράδοσις αὕτη θὰ συντελεσθῇ εἰς σημεῖα τῆς Γερμανικῆς χώρας ὀρισθησόμενα ὑπὸ τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων.

Κατὰ τὴν αὐτὴν προθεσίαν τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχόμενα ὄπλα, ἐφόδια καὶ ὕλικόν πολέμου, συμπεριλαμβανόμενου τοῦ ὕλικου ἀμύνης κατὰ τῶν ἀεροπλοίων, ἐν οἰωνδήποτε καὶ ἐν διατελῶσι καταστάσει, θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὰς εἰρημένας Κυβερνήσεις, αἵτινες θ' ἀποφασίσωσι περὶ τῆς τύχης αὐτῶν.

Τὰ ὄπλα, πυρομαχικὰ καὶ ὕλικόν, ἅτινα, συνεπείᾳ τῶν διαδοχικῶν μειώσεων τῶν Γερμανικῶν στρατιωτικῶν δυνά-

μεων, θά υπερέβαινον τὰς ἐπιτρεπομένας ποσότητας ὑπὸ τῶν προσαρτωμένων τῷ παρόντι Τμήματι ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4 πινάκων, δέον νὰ παραδοθῶσιν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἐν αἷς προθεσμίαις θέλουσιν ὀρίσῃ αἱ προβλεπόμεναι ἐν τῷ ἄρθρῳ 163 Συνελεύσεις τῶν στρατιωτικῶν ἐμπειρογνομόνων.

Ἄρθρον 170.

Ἡ εἰς Γερμανίαν εἰσαγωγή ὅπλων, ἐφοδίων καὶ ὕλικου πολέμου, οἰασδήποτε φύσεως, ἀυστηρῶς θ' ἀπαγορεύεται. Τοῦτ' αὐτὸ γενήσεται ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν καὶ ἐξαγωγὴν ὅπλων, ἐφοδίων καὶ πάσης φύσεως ὕλικου πολέμου διὰ ξένας χώρας.

Ἄρθρον 171.

Ἀπαγορευομένης τῆς χρήσεως ἀσφυνκτικῶν, τοξικῶν ἢ ἄλλων παρομοίας φύσεως ἀερίων ὡς καὶ παντὸς ὑγροῦ ὕλων ἢ ἀναλόγων μεθόδων, ἢ ἐν Γερμανίᾳ κατασκευὴ καὶ ἢ ἐκεῖ εἰσαγωγή αὐτῶν ἀπαγορεύονται ἀυστηρῶς.

Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει διὰ τὸ ὕλικόν, ὅπερ προορίζεται εἰδικῶς διὰ τὴν κατασκευὴν, τὴν συντήρησιν ἢ τὴν χρῆσιν τῶν εἰρημένων προϊόντων ἢ μεθόδων.

Ἀπαγορεύονται ὡσαύτως ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ εἰσαγωγή ἐν Γερμανίᾳ τεθωρακισμένων ἄρμάτων, τάνκς ἢ παντὸς ἄλλου παρομοίου μηχανήματος δυναμένου νὰ χρησιμεύσῃ εἰς πολεμικοὺς σκοπούς.

Ἄρθρον 172.

Ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θά γνωρίσῃ εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Προσχωσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων τὴν φύσιν καὶ τὸν τρόπον κατασκευῆς ὅλων τῶν ἐκρηκτικῶν ὕλων, τοξικῶν οὐσιῶν ἢ ἄλλων χημικῶν παρασκευασμάτων, ἅτινα ἐχρησιμοποιήθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἢ παρεσκευάσθησαν παρ' αὐτῆς ἐπὶ σκοπῷ τοιαύτης χρησιμοποίησεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ἄρθρον 173.

Ἡ καθολικὴ ὑποχρεωτικὴ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία καταργηθήσεται ἐν Γερμανίᾳ.

Ὁ Γερμανικὸς Στρατὸς θά καταρτίζεται καὶ στρατολογῆται μόνον δι' ἐθελουσίας κατατάξεως.

Ἄρθρον 174.

Ἡ θητεία τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν δέον νὰ ᾖ συνεχοῦς διαρκείας δώδεκα ἐτῶν.

Ἡ ἀναλογία τῶν δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ἱπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας ἀνδρῶν πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς θητείας αὐτῶν δὲν θά υπερβαίῃ ἕκαστον ἔτος πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ὅλου τῶν ὀρισθειῶν δυνάμεων ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης (ἄρθρον 160, παράγραφος 1, ἐδάφιον 2).

Ἄρθρον 175.

Οἱ διατηρηθησόμενοι ἐν τῷ Στρατῷ ἀξιωματικοὶ θ' ἀναλάβωσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν αὐτῷ τοῦλάχιστον μέχρι ἡλικίας τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν.

Οἱ νεωστὶ διορισθέντες ἀξιωματικοὶ θ' ἀναλάβωσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσι πραγματικῶς τοῦλάχιστον ἐπὶ εἴκοσι πέντε συνεχῆ ἔτη.

Οἱ ἀνήκοντες προηγουμένως εἰς οἰουδήποτε σχηματισμοὺς τοῦ Στρατοῦ ἀξιωματικοὶ, οἵτινες δὲν θά παραμείνωσιν εἰς τὰς μονάδας ὧν ἡ διατήρησις ἐπιτρέπεται, οὐδεμιᾶς θά μετέχωσι στρατιωτικῆς ἀσκήσεως, θεωρητικῆς ἢ πρακτικῆς, καὶ εἰς οὐδεμίαν θά ὑποβάλλωνται στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν.

Ἡ ἀναλογία τῶν δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ἀποχωρούντων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀξιωματικῶν πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς θητείας των, δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνειν ἕκαστον ἔτος πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς προβλεπομένης διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης (ἄρθρον 160, παράγραφος 1, ἐδάφιον 3), ὀλικῆς δυνάμεως τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 176.

Μετὰ παρέλευσιν προθεσμίας δύο μηνῶν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης θ' ἀπομείνωσιν ἐν Γερμανίᾳ αἱ ἀπολύτως ἀπαραίτητοι στρατιωτικαὶ Σχολαὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐπιτρεπομένων μονάδων. Αἱ Σχολαὶ αὗται θὰ προορίζωνται διὰ τὴν στρατολογίαν τῶν ἀξιωματικῶν ἑκάστου ὅπλου, ἐν ἀναλογίᾳ μιᾶς κατὰ ὅπλον Σχολῆς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσαγομένων μαθητῶν, ὅπως ἀκολουθήσωσι τὰς παραδόσεις τῶν εἰρημῶν Σχολῶν, θὰ ᾖ ἐν ἀπολύτῳ ἀναλογίᾳ πρὸς τὰ πληρωτέα κενὰ ἐν ταῖς τάξεσι τῶν ἀξιωματικῶν. Οἱ μαθηταὶ καὶ τὰ στελέχη ὑπολογίζονται εἰς τὴν ὀριζομένην διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης (ἄρθρον 160, παράγραφος 1, ἐδάφια 2 καὶ 3) δύναμιν.

Συνεπῶς, ἐν τῇ ὡς ἄνω ὀριζομένη προθεσίᾳ, πᾶσαι αἱ ἐν Γερμανίᾳ Ἀκαδημαῖαι πολέμου ἢ παρόμοια ἰδρύματα, ὡς καὶ αἰδιάφοροι στρατιωτικαὶ Σχολαὶ ἀξιωματικῶν, μαθητευομένων ἀξιωματικῶν (Aspiranten), Εὐελπίδων, ὑπαξιωματικῶν ἢ μαθητευομένων ὑπαξιωματικῶν (Aspiranten), ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω προβλεπομένων Σχολῶν, θὰ καταργηθῶσιν.

Ἄρθρον 177.

Τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, τὰ Πανεπιστήμια, οἱ σύνδεσμοι πρῶην Στρατιωτικῶν, οἱ σκιουπεντικοί, γυμναστικοί, περιηγήσεων καὶ ἐν γένει παντὸς εἴδους Σύλλογοι, οἰανδήποτε κἂν ᾖ ἡ ἡλικία τῶν Μελῶν αὐτῶν, εἰς οὐδὲν ὀφείλουσι νὰ ἐπασχολῶνται στρατιωτικὸν ζήτημα.

Ἀπαγορεύεται εἰς τούτους ἰδίᾳ νὰ ἐκπαιδεύωσιν ἢ ἐκγυμνάζωσι τὰ Μέλη αὐτῶν ἢ νὰ ἐπιτρέπωσιν εἰς ταῦτα νὰ ἐκπαιδεύωνται καὶ ἐκγυμνάζωνται εἰς τὴν τέχνην ἢ τὴν χρῆσιν τῶν πολεμικῶν ὅπλων.

Οἱ ἐν λόγῳ Σύνδεσμοι, Σύλλογοι, ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα καὶ Πανεπιστήμια οὐδεμίαν ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι συνάφειαν μετὰ τῶν Ὑπουργείων Στρατιωτικῶν ἢ ἄλλης τινὸς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 178.

Πᾶν μέτρον ἐπιστρατεύσεως ἢ τεῖνον εἰς ἐπιστράτευσιν ἀπαγορεύεται.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, τὰ στρατιωτικὰ σώματα, αἱ ὑπηρεσίαι ἢ τὰ Ἐπιτελεῖα δύνανται νὰ περιλαμβάνωσι συμπληρωματικὰ στελέχη.

Ἄρθρον 179.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ὅπως παρ' οὐδεμιᾷ ξένη χώρα διαπιστεύῃ στρατιωτικὴν, ναυτικὴν ἢ ἀεροπορικὴν τινὰ ἀποστολήν, οὐδὲ ν' ἀποστέλλῃ ἢ ἐπιτρέπῃ εἰς τοιαύτην τινὰ ἀποστολήν νὰ καταλείπῃ τὸ ἔδαφος αὐτῆς. Ἐκτὸς τούτου ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς παρεμπόδισιν τῶν Γερμανῶν ὑπήκοων ὅπως καταλείπωσι τὸ ἔδαφος αὐτῆς ἵνα κατατάσσωνται εἰς τὸν στρατὸν, τὸν στόλον ἢ τὴν ἀεροπορικὴν ὑπηρεσίαν ξένης τινὸς Δυνάμεως ἢ προσκολλῶνται παρ' αὐτῆ διὰ νὰ ὑποβοηθῶσι τὴν ἐξάσκησιν αὐτῆς ἢ, ἐν γένει, ὅπως συντρέχωσιν ἐν ξένη τινὶ χώρᾳ εἰς τὴν στρατιωτικὴν, ναυτικὴν ἢ ἀεροπορικὴν ἐκπαίδευσιν.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις συμφωνοῦσι τὸ καθ' ἑαυτὰς ὅπως, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, μὴ κατατάσσωσιν εἰς τοὺς στρατοὺς, τὸν στόλον ἢ τὰς ἀεροπορικὰς αὐτῶν δυνάμεις, οὐδὲ προσκολλῶσιν εἰς ταῦτα οὐδένα Γερμανὸν ὑπήκοον πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς στρατιωτικῆς πρόπονήσεως ἢ ἐν γένει νὰ χρησιμοποιοῦσι Γερμανὸν τινὰ ὑπήκοον ὡς στρατιωτικόν, ναυτικόν ἢ ἀεροπορικόν Προγυμναστήν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ παρούσα διάταξις δὲν θίγει ποσῶς τὸ δικαίωμα τῆς Γαλλίας νὰ στρατολογή τὴν Λεγεῶνα τῶν ξένων συμφώνως πρὸς τοὺς στρατιωτικούς Γαλλικούς Νόμους καὶ κανονισμούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Ο Χ Υ Ρ Ω Σ Ε Ι Σ

Ἄρθρον 180.

Πάντα τὰ ὀχυρώματα, φρούρια καὶ ἐρύματα, τὰ κείμενα ἐπὶ Γερμανικοῦ ἐδάφους δυτικῶς γραμμῆς χαρασσομένης εἰς ἀπόστασιν πενήκοντα χιλιομέτρων πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ρήνου, θ' ἀφοπλισθῶσι καὶ κατεδαφισθῶσιν.

Ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ κείμενα ἐπὶ τοῦ μὴ κατάληφθέντος ἐδάφους ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων στρατευμάτων ὀχυρώματα, φρούρια καὶ ἐρύματα δέον ν' ἀφοπλισθῶσιν, ἐντὸς δευτέρας δὲ προθεσμίας τεσσάρων μηνῶν νὰ κατεδαφισθῶσιν.

Τὰ κείμενα ἐπὶ ἐδάφους κατεχομένου ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων στρατευμάτων δέον ν' ἀφοπλισθῶσι καὶ κατεδαφισθῶσιν ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν ἃς θέλει ὀρίσῃ ἡ Ἀνωτέρα Συμμαχικὴ Διοίκησις.

Ἡ κατασκευὴ παντὸς νέου ὀχυρώματος, οἰκιδήποτε κἂν ὤσιν ἡ φύσις ἢ ἡ σημασία αὐτοῦ, ἀπαγορεύεται ἐν τῇ ζώνῃ ταύτῃ.

Τὸ σύστημα τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων τῶν νοτίων καὶ ἀνατολικῶν συνόρων τῆς Γερμανίας διατηρηθήσεται ἐν τῇ ἐνεστάσῃ αὐτοῦ καταστάσει.

ΠΙΝΑΞ ΓΥΨ ΑΡΙΘ. 1.

Κατάστασις καὶ δυνάμεις τῶν Ἐπιτελείων Σώματος Στρατοῦ καὶ τῶν Μεραρχιῶν Πεζικοῦ καὶ Ἰσσηκοῦ.

Οἱ πίνακες οὗτοι δὲν ἀποτελοῦσι καθορισμένην δύναμιν ἐπιβαλλομένην τῇ Γερμανίᾳ, ἀλλ' οἱ ἐν αὐτοῖς ἐμφαινόμενοι ὄριθμοι (μονάδων καὶ δυνάμεων) ἀποτελοῦσι τὸν μὴ δυνάμενον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπερβληθῇ ἀνώτατον ὄρον.

I. — Ἐπιτελεῖα Σώματος Στρατοῦ.

Μ Ο Ν Α Δ Ε Σ	Ἀριθμὸς κατ' ἀνώτατον ὄρον ἐπιτρεπόμενος	Δύναμις κατ' ἀνώτατον ὄρον ἐκάστης μονάδος	
		Ἀξιωματικοὶ	Ἄνδρες
Ἐπιτελεῖον Σώματος Στρατοῦ	2	30	150
Σύνολον διὰ τὰ Ἐπιτελεῖα		60	300

II. Σύνθεσις Μεραρχίας Πεζικοῦ.

ΜΟΝΑΔΕΣ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ	Ἀριθμὸς κατ' ἀνώτατον ἔθρον τῶν ὀργανικῶν μονάδων τῆς αὐτῆς Μεραρχίας	Δύναμις κατ' ἀνώτατον ἔθρον ἐκάστης μονάδος	
		Ἀξιωματικοὶ	Στρατιῶται
Ἐπιτελεῖον Μεραρχίας Πεζικοῦ	1	25	70
Ἐπιτελεῖον Μεραρχιακοῦ Πεζικοῦ	1	4	30
Ἐπιτελεῖον Μεραρχιακοῦ Πυροβολικοῦ	1	4	30
Σύνταγμα Πεζικοῦ	3	70	2,300
(Ἐκαστὸν σύνταγμα περιλαμβάνει : 3 τάγματα Πεζικοῦ. Ἐκαστὸν τάγμα περιλαμβάνει : 3 λόχους Πεζικοῦ καὶ 1 λόχον πολυβόλων.)			
Λόχος ποροβόλων δρυγμάτων (minenwerfer)	3	6	150
Ἰλή Μεραρχιακή	1	6	150
Σύνταγμα Πεδινοῦ Πυροβολικοῦ	1	85	1,300
(Ἐκαστὸν σύνταγμα περιλαμβάνει : 3 μοῖρας πυροβολικοῦ. Ἐκάστη μοῖρα περιλαμβάνει : 3 πυροβολαρχίας.)			
Τάγμα Σκαπανέων	1	12	400
(Τὸ τάγμα τοῦτο περιλαμβάνει : 2 λόχους σκαπανέων, 1 γεφυροσκευὴν, 1 διμοιρίαν προβολέων.)			
Ἀπόσπασμα Συνδέσμων	1	12	30
(Τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο περιλαμβάνει : 1 ἀπόσπασμα τηλεφωνητῶν, 1 τμήμα ὠτακουστῶν, 1 τμήμα ἀγγελιαφέρων περιστερῶν.)			
Υγειονομικὴ Μεραρχιακὴ Ὑπηρεσία	1	20	400
Ὅρχοι καὶ ἐφοδιοπομπαὶ		14	800
Σύνολον διὰ τὴν Μεραρχίαν Πεζικοῦ		410	10,830

III. Σύνθεσις Μεραρχίας Ἰππικοῦ.

ΜΟΝΑΔΕΣ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ	Ἀριθμὸς κατ' ἀνώτατον ἔθρον τῶν ὀργανικῶν μονάδων τῆς αὐτῆς Μεραρχίας	Δύναμις κατ' ἀνώτατον ἔθρον ἐκάστης μονάδος	
		Ἀξιωματικοὶ	Στρατιῶται
Ἐπιτελεῖον Μεραρχίας Ἰππικοῦ	1	15	50
Σύνταγμα Ἰππικοῦ	6	40	800
(Ἐκαστὸν Σύνταγμα περιλαμβάνει : 4 ἵλας.)			
Ἐφιππος Μοῖρα (ἐκ τριῶν πυροβολαρχιῶν)	1	20	400
Σύνολον διὰ τὴν Μεραρχίαν Ἰππικοῦ		275	5,250

ΠΙΝΑΞ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2.

Πίναξ τοῦ κατ' ἀνώτατον ὄρον ὅπλισμοῦ 7 Μεραρχιῶν Πεζικοῦ, 3 Μεραρχιῶν Ἰππικοῦ καὶ 2 Ἐπιτελείων Σώματος Στρατοῦ.

Υ Λ Ι Κ Ο Ν	Μεραρχία Πεζικοῦ (1)	Δι' ἑπτὰ Μεραρχίας Πεζικοῦ (2)	Μεραρχία Ἰππικοῦ (3)	Διὰ τρεῖς Μεραρχίας Ἰππικοῦ (4)	Δύο Ἐπιτελεῖα Σώματος Στρατοῦ (5)	Σύνολον τῶν στοιχείων 2, 4 καὶ 5 (6)
Τυφέκια.....	12,000	84,000	—	—		84,000
Καραβίνας.....	—	—	6,000	18,000	ὁ ὅπλισμός αὐτῶν	18,000
Πολυβόλα βαρέα.....	108	756	12	36	ὁ ἀφαιρεθῆν ἐκ τοῦ ἡῤῥημένου ὅπλισμοῦ τοῦ πεζικοῦ τῶν Μεραρχιῶν.	792
Πολυβόλα ἑλαφρά.....	162	1,134	—	—		1,134
Πυροβόλα ὀρυγμάτων μέτρια.....	9	63	—	—		63
Πυροβόλα ὀρυγμάτων ἑλαφρά.....	27	189	—	—		189
Τηλεβόλα τῶν 77.....	24	168	12	36		204
Ὀβιδοβόλα τῶν 105.....	12	84	—	—		84

ΠΙΝΑΞ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3.

Ἐφοδιασμός κατ' ἀνώτατον ὄρον ἐπιχειρούμενος.

Υ Λ Ι Κ Ο Ν	Ἀριθμὸς ὅπλων κατ' ἀνώτατον ὄρον ἐπιχειρούμενος	Χορηγία κατὰ μονάδα	Σύνολον κατ' ἀνώτατον ὄρον
Τυφέκια.....	84,000	400 βλήματα	40,800,000
Καραβίνας.....	18,000		
Πολυβόλα βαρέα.....	792	8,009 »	15,408,000
Πυροβόλα ἑλαφρά.....	1,134		
Πυροβόλα ὀρυγμάτων μέτρια.....	63	400 »	25,200
Πολυβόλα ὀρυγμάτων ἑλαφρά.....	189	800 »	151,200
Πεδινὸν Πυροβολικόν:			
Τηλεβόλα τῶν 77.....	204	1,000 »	204,000
Τηλεβόλα τῶν 105.....	84	800 »	67,200

ΤΜΗΜΑ Β'

ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Ἄρθρον 181.

Μετὰ παρέλευσιν προθεσμίας δύο μηνῶν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης αἱ δυνάμεις τοῦ Γερμανικοῦ στόλου δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνωσιν εἰς ἐξοπλισμένα σκάφη:

6 θωρηκτά τύπου Deutschland ή Lothringen,

6 έλαφρά καταδρομικά,

12 αντιτορπιλικά,

12 τορπιλλοβόλα,

ή ίσον αριθμόν πλοίων ναυπηγηθέντων προς αντικατάστασιν τούτων, ως αναφέρεται εν τῷ άρθρῳ 190.

Οὐδέν ὑποβρύχιον σκάφος θά περιλαμβάνωσιν.

Ἄπαντα τὰ λοιπὰ πολεμικά πλοῖα, ἐκτὸς ρητῆς ἐναντίας διατάξεως τῆς παρουσίας Συνθήκης, δεόν νὰ τεθῶσιν ἐν ἐφεδρείᾳ ἢ χρησιμοποιοηθῶσιν εἰς ἐμπορικοὺς σκοποὺς.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 182.

Μέχρις οὗ ἡ ἀλίευσις τῶν τορπιλλῶν, περὶ ἧς προβλέπει τὸ ἄρθρον 193, περατωθῆ, ἡ Γερμανία δεόν νὰ διατηρῆ ἐν ἐνεργείᾳ τὸν ὑπὲρ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ὀρισθησόμενον ἀριθμὸν τορπιλλαλιευτικῶν σκαφῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 183.

Μετὰ τὴν λήξιν προθεσμίας δύο ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης μηνῶν, τὸ σύνολον τῶν ἐξαρωμένων ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ δυνάμεων καὶ προοριζομένων οὐ μόνον εἰς τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ στόλου, εἰς τὴν ἄμυναν τῶν παράλιων, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν σηματοφόρων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὰς ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ὑπηρεσίας, δεόν νὰ μὴ ὑπερβλίνη, τὰς δέκα πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν, συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐτοῖς τῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ σώματος ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν.

Ἡ ὅλική εἰς ἀξιωματικοὺς καὶ «warrant» ἀξιωματικοὺς (ἀρχικελευστὰς) δύναμις δεόν νὰ μὴ ὑπερβαίνη τοὺς χίλιους πεντακοσίους.

Ἐντὸς τῶν δύο ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης μηνῶν, τὸ ὑπερβάλλον τὰς ὡς ἄνω δυνάμεις προσωπικῶν θ' ἀποστρατευθῆ.

Οὐδεὶς σχηματισμὸς, ναυτικὸς ἢ στρατιωτικὸς, οὔτε ἐφεδρικὸν τι σῶμα δύναται, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὀριζομένων δυνάμεων, νὰ καταρτίζηται ἐν Γερμανίᾳ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 184.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης, ἅπαντα τὰ Γερμανικὰ πολεμικὰ πλοῖα ἐπιφανείας, τὰ ἐκτὸς τῶν Γερμανικῶν Λιμένων ἐδρισκόμενα, παύουσιν ἀνήκοντα εἰς τὴν Γερμανίαν, ἥτις παραιτεῖται παντὸς ἐπὶ τῶν εἰρημένων σκαφῶν δικαιοῦματος.

Τὰ πλοῖα, ἅτινα εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ὄρων ἀνακογχῆς τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918, κρατοῦνται νῦν εἰς τοὺς λιμένας τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, κηρύσσονται ὡς ὀριστικῶς παραδοθέντα.

Τὰ πλοῖα, ἅτινα κρατοῦνται νῦν εἰς οὐδετέρους Λιμένας, θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τούτῳ θ' ἀπευθύνῃ εἰς τὰς οὐδετέρας Δυνάμεις ἀνακοίνωσιν εὐθὺς ὡς τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἡ παροῦσα Συνθήκη.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 185.

Ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων τὰ κάτωθι ἀπαριθμούμενα Γερμανικὰ πολεμικὰ πλοῖα ἐπιφανείας ἐντὸς τῶν Συμμαχικῶν Λιμένων, οἵτινες θὰ ὑποδειχθῶσιν ὑπὸ τῶν εἰρημένων Δυνάμεων.

Τὰ πλοῖα ταῦτα θὰ ᾄσιν ἐν κατοπισμῷ, ὡς περὶ τούτου προβλέπει τὸ ἄρθρον 23 τῆς Ἀνακογχῆς τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δεόν νὰ φέρωσιν ἅπαν τὸ πυροβολικὸν αὐτῶν.

ΘΩΡΗΚΤΑ

Oldenburg

Thuringen

Ostfriesland

Helgoland

Posen

Westfalen

Rheinland

Nassau

ΕΛΑΦΡΑ ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΑ

Stettin

Danzig

München

Lübeck

Stralsund

Augsburg

Kolberg

Stuttgart

Ἐκτός δὲ τούτων τεσσαράκοντα δύο νεώτερα ἀντιτορπιλικὰ καὶ πενήτηντα νεώτερα τορπιλλοβόλα, ἅτινα θὰ ὑποδειχθῶσιν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 186.

Ἐξθὺς ὡς τεθῆ ἔν ἰσχύϊ ἡ παροῦσα Συνθήκη, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις δέον, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν Κυβερνήσεων τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, νὰ προβῆ εἰς τὴν διάλυσιν πάντων τῶν νῦν ὑπὸ ναυπήγησιν Γερμανικῶν πολεμικῶν πλοίων ἐπιφανείας.

Ἄρθρον 187.

Τὰ κάτωθι ἀπαριθμούμενα Γερμανικὰ βοηθητικὰ καταδρομικὰ καὶ ἐπικουρικὰ τοῦ στόλου πλοῖα θὰ παροπλισθῶσι καὶ θὰ θεωρῶνται ὡς ἐμπορικὰ πλοῖα.

Πλοῖα κρατούμενα ἐν οὐδετέραις χώραις:

Berlin

Santa Fé

Seydlitz

Yorck

Πλοῖα ἐν τοῖς Γερμανικοῖς Λιμένσι:

Ammon

Answald

Bosnia

Cordoba

Cassel

Dania

Rio Negro

Rio Pardo

Santa Cruz

Schwaben

Solingen

Steigerwald

Franken

Gundomar

Fürst Bülow

Gertrud

Kigoma

Rugia

Santa Elena

Schleswig

Möwe

Sierra Ventana

Chemnitz

Emil Georg von Strauss

Habsburg

Meteor

Waltraute

Scharnhorst

Ἄρθρον 188.

Μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἅπαντα τὰ Γερμανικὰ ὑποβρύχια, ὡς ἐπίσης τὰ σωστικὰ (ἀνεγκυσιτικὰ) πλοῖα καὶ πλωτὰ δεξαμενὰ ὑποβρυχίων, συμπεριλαμβανομένης τῆς σωληνοειδοῦς νηοδόχης, δέον νὰ ἔχωσι παραδοθῆ εἰς τὰς Προεχούσας Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις.

Ἄσα τῶν ὑποβρυχίων τούτων, τῶν πλοίων καὶ πλωτῶν δεξαμενῶν, κριθῶσιν ὑπὸ τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων ὡς δυνάμενα νὰ πλεύσωσι διὰ τῶν ἰδίων μέσων ἢ νὰ ρυμουλκηθῶσι, δέον νὰ ὀδηγηθῶσι, τῇ φροντίδι τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, εἰς τοὺς ὑποδείχθησόμενους Συμμαχικοὺς Λιμένας.

Τὰ λοιπὰ ὑποβρύχια, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ κατασκευῆν, θέλουσιν ὀλοκληρωτικῶς διαλυθῆ, τῇ φροντίδι τῆς Γερμανικῆς

κῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων. Ἡ διάλυσις αὕτη δέον νὰ περατωθῆ τὸ βραδύτερον μετὰ τρεῖς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης μῆνας.

Ἄρθρον 189.

Πάντα τὰ ἐκ τῆς διαλύσεως τῶν παντοδαπῶν Γερμανικῶν πολεμικῶν πλοίων ἐπιφανείας ἢ ὑποβρυχίων, προερχόμενα ἀντικείμενα, μηχανήματα καὶ ὕλικα εἰσασθέντες φύσεως θὰ χρησιμοποιηθῶσι μόνον εἰς καθαρῶς βιομηχανικούς ἢ ἐμπορικούς σκοπούς.

Δὲν δύνανται οὔτε νὰ πωλῶνται οὔτε νὰ διατίθενται εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἄρθρον 190.

Ἀπαγορεύεται τῇ Γερμανίᾳ νὰ ναυπηγῆ ἢ κτῆται ἕτερόν τι πολεμικὸν πλοῖον ἐκτὸς τῶν προοριζομένων διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἐξωπλισμένων μονάδων, αἵτινες προβλέπονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 181 τῆς παρούσης Συνθήκης.

Τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα διὰ τὴν ἀντικατάστασιν σκάφη δὲν θὰ ἔχωσιν ἐκτόπισμα ἰσώτερον :

10,000	τόνων	τὰ	θωρηκτά,
6,000	»	τὰ	ἐλαφρὰ καταδρομικά,
800	»	τὰ	ἀντιτορπιλικά,
200	»	τὰ	τορπιλικά.

Ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως ἀπωλείας τοῦ πλοίου, αἱ μονάδες τῶν διαφόρων κλάσεων θὰ ἀντικαθίστανται μόνον μετὰ χρονικὴν ἀπὸ τῆς καθελύσεως τοῦ σκάφους περίοδον :

20 ἐτῶν, διὰ τὰ θωρηκτά καὶ καταδρομικά,

15 » διὰ τὰ τορπιλικὰ καὶ τορπιλλοβόλα.

Ἄρθρον 191.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν Γερμανίᾳ ναυπήγησις καὶ κτῆσις παντὸς ὑποβρυχίου σκάφους, κἂν ἔτι τοῦτο ἦ ἐμπορικόν.

Ἄρθρον 192.

Τὰ ἐξωπλισμένα σκάφη τοῦ Γερμανικοῦ στόλου δύνανται νὰ φέρωσιν ἐνδὸν ἢ ἐν ἀποθέσει μόνον τὰς ὀρισθησομένας ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ποσότητας ὄπλων, πυρομαχικῶν καὶ ὕλικου πολέμου.

Ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ὡς ἄνω προβλεπομένων ποσοτήτων μηνός, τὰ ὄπλα, τὰ πυρομαχικά καὶ τὸ πάσης φύσεως ὕλικόν πολέμου, συμπεριλαμβανομένων τῶν ναρκῶν καὶ τορπιλλῶν, ἅτινα νῦν εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ ὁποῖα ὑπερβάλλουσι τὰς ἐν λόγῳ ποσότητας, θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν εἰρημένων Δυνάμεων, εἰς οὓς αὗται θέλουσιν ὀρίσει τύπους, ἵνα καταστραφῶσιν ἢ ἀχρηστωθῶσι.

Πάντες οἱ λοιποὶ ἐφοδιασμοί, ἀποθέματα ἢ ἐφεδρεῖαι ὄπλων, πυρομαχικῶν ἢ οἰασθῆποτε φύσεως ναυτικοῦ ὕλικου πολέμου ἀπαγορεύονται.

Ἡ ἐπὶ Γερμανικοῦ ἐδάφους κατασκευὴ καὶ ἡ ἐξαγωγή τῶν εἰρημένων εἰδῶν διὰ ξένας χώρας ἀπαγορεύονται.

Ἄρθρον 193.

Εἰθὺς ὡς τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἡ παρούσα Συνθήκη, ἡ Γερμανία θὰ προβῆ ἀνυπερθέτως εἰς τὴν ἀλίευσιν τῶν ναρκῶν ἐν ταῖς ἀκολουθοῦσι ζώναις τῆς Βορείου θαλάσσης, ταῖς ἐκτεινομέναις ἀνατολικῶς τῆς 4⁰⁰ μῆκους ἀνατολικῶ ἀπὸ Greenwich :

1) Μεταξὺ τῆς 53⁰⁰ καὶ τῆς 59⁰⁰ βορείου πλάτους.

2) Βορείως τῆς 60⁰⁰ βορείου πλάτους.

Ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ τηρῆ τὰς ἐν λόγῳ ζώνας ἐλευθέρας ναρκῶν.

Ἡ Γερμανία ὀφείλει ὡσαύτως νὰ ἀλιεύσῃ καὶ νὰ τηρῆ ἐλευθέρας ναρκῶν τὰς ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ὑποδειχθησομένας αὐτῇ βραδύτερον ζώνας τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης.

Ἄρθρον 194.

Ἡ δύναμις τοῦ Γερμανικοῦ ναυτικοῦ θὰ συγκροτῆται ἀποκλειστικῶς δι' ἐθελουσίων κατατάξεων, διαρκείας τοῦλάχιστον διὰ μὲν τοὺς ἀξιωματικούς καὶ (warrant) ἀξιωματικούς (ἀρχικελευστάς) α'. τάξεως εἰκοσιπέντε συνεχῶν ἐτῶν, διὰ δὲ τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ τοὺς ἄνδρας δώδεκα ἐτῶν.

Αἱ κατατάξεις τῶν προοριζομένων εἰς τὴν ἐπαρκῆ ἀναπλήρωσιν τοῦ δι' οἰκνδήποτε αἰτίαν ἀπολυομένου τῆς ὑπηρεσίας προσωπικοῦ πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου τῆς θητείας του, δεόν νὰ μὴ ὑπερβαίνωσιν, ἕκαστον ἔτος, πέντε ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν τοῦ συνόλου τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος Τμήματος (ἄρθρον 183) δυνάμεων.

Τὸ ἀπολύομενον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ προσωπικὸν οὐδεμίαν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν θὰ λαμβάνῃ, οὔτε θ' ἀναλάβῃ ἐκ νέου ὑπηρεσίαν τινα ἐν τῷ στρατῷ τῆς θαλάσσης ἢ τῆς ξηρᾶς.

Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ Γερμανικὸν πολεμικὸν ναυτικὸν καὶ μὴ ἀποστρατευθέντες ἀξιωματικοὶ ὀφείλουσι ν' ἀναλάβωσι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐξακολουθήσωσιν ὑπηρετοῦντες ἐν αὐτῷ μέχρις ἡλικίας τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἕνεκα ἀποχρώντων λόγων ἀπαλλαγῶσι τῆς ὑπηρεσίας.

Οὐδεὶς ἀξιωματικὸς ἢ ναύτης τοῦ Ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ θὰ λαμβάνῃ οἰκνδήποτε στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν.

Ἄρθρον 195.

Ὅπως ἐξασφαλισθῆ πλήρως εἰς πάντα τὰ Ἔθνη ἢ ἐλευθεροπλοῖα τῆς Βαλτικῆς, ἢ Γερμανία ὀφείλει, ἐν τῇ περιλαμβανομένῃ ζώνῃ μεταξὺ τῆς 55° 27' καὶ 54° βορείου πλάτους καὶ τῶν 9° 00' καὶ 16° 00' μήκους ἀνατολικοῦ ἀπὸ τοῦ Μεσημβρινοῦ τοῦ Greenwich, νὰ μὴ ἀνεγείρῃ ὀχυρωματικὸν τι ἔργον, οὔδὲ νὰ τοποθετῇ τηλεβόλα δεσπόζοντα τῶν μεσαζὺ τῆς Βορείου καὶ τῆς Βαλτικῆς θαλασσίων ὁδῶν. Αἱ ἤδη ὑφιστάμεναι ἐν τῇ ζώνῃ ὀχυρώσεις θὰ κατεδαφισθῶσι καὶ τὰ τηλεβόλα θ' ἀφαιρηθῶσιν, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἐν ταῖς ὁρισθησομέναις παρ' αὐτῶν προθεσίαις.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Κυβερνήσεων τῶν Προσχωσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων πᾶσαν κατεχομένην παρ' αὐτῆς, τό γε νῦν ἔχον, ὑδρογραφικὴν πληροφορίαν ἀφορῶσαν τοὺς μεσαζὺ τῆς Βαλτικῆς καὶ τῆς Βορείου θαλάσσης διαύλους καὶ τὰ παρακείμενα ὕδατα.

Ἄρθρον 196.

Ἄπαντα τὰ ὀχυρώματα, φρούρια καὶ ἐπάλκτια ἐρύματα, ἐκτὸς τῶν μνημονευομένων ἐν τῷ Η' Τμήματι (Ἐλιγολάνδη) τοῦ Γ' Μέρους (Πολιτικοὶ Εὐρωπαϊκοὶ Ὅροι) καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 195, τὰ κείμενα εἰς ἀπόστασιν πενήτηκοντα τοῦλάχιστον χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Γερμανικῆς ἀκτῆς, ἢ ἐπὶ τῶν Γερμανικῶν Νήσων τῆς παραλίας, θεωροῦνται ὡς ἔχοντα ἀμυντικὸν χαρακτῆρα καὶ δύνανται νὰ παραμείνωσιν ἐν τῇ ἐνεστώσῃ αὐτῶν καταστάσει.

Οὐδεμία νέα ὀχύρωσις θὰ ἐγερθῇ ἐν τῇ ζώνῃ αὐτῇ. Ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν ὀχυρωματικῶν τούτων ἔργων οὐδέποτε θὰ ὑπερβαίῃ εἰς ἀριθμὸν καὶ ὄγκον τηλεβόλων τὸν ὑφιστάμενον ὅπλισμον κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ γνωστοποιήσῃ ἀμέσως εἰς πάσας τὰς Εὐρωπαϊκὰς Κυβερνήσεις τὴν σύνθεσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἐξοπλισμοῦ.

Μετὰ τὴν λήξιν διμήνου, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης, προθεσίαις, ὁ ἀνεφοδιασμὸς τῶν τηλεβόλων τούτων ἐλαττωθήσεται ὁμοιομόρφως καὶ διατηρηθήσεται κατ' ἀνάτατον ὄριον εἰς χίλια μὲν πεντακόσια βλήματα κατὰ τηλεβόλον διαμετρήματος τῶν 10,5 καὶ μικροτέρου τοιοῦτου, πεντακοσίων δὲ κατὰ τηλεβόλον ἀνωτέρου διαμετρήματος.

Ἄρθρον 197.

Κατὰ τοὺς τρεῖς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης μῆνας, οἱ ὑφιδύναμοι ἀσυρμάτου τηλεγράφου Γερμανικοὶ σταθμοὶ τοῦ Νάουεν, Ἄννοβέρου καὶ Βερολίνου δὲν θὰ χρησιμοποιῶνται, ἀνευ τῆς αὐγίαπαθέσεως τῶν Κυβερνήσεων τῶν Προσχωσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, διὰ τὴν μεταβίβασιν ἀγγελμάτων ναυτικῆς, στρατιωτικῆς ἢ πολιτικῆς φύσεως, ἐνδιαφερόντων τὴν Γερμανίαν ἢ τὰς κατὰ τὸν πόλεμον Συμμάχους Αὐτῆς Δυνάμεις. Οἱ σταθμοὶ οὗτοι θὰ μεταβιβάζωσι μόνον ἐμπορικὰ τηλεγραφήματα, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων, αἵτινες θὰ ὀρίσωσι τὰ χρησιμοποιηθησόμενα μῆχη κυμάτων.

Κατὰ τὴν αὐτὴν προθεσίαν, ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ μὴ ἀνεγείρῃ ὑψιδυνάμους σταθμούς ἀσύρματου τηλεγράφου οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτῆς ἐδάφους, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ τοῦ Αὐστριακοῦ, Οὐγγρικοῦ, Βουλγαρικοῦ ἢ Τουρκικοῦ.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Ἄρθρον 198.

Αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Γερμανίας οὐδεμίαν θὰ περιλαμβάνωσι στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ἀεροπορικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἡ Γερμανία δύναται νὰ διατηρήσῃ μόνον, ἐπὶ περίοδον δὲ μὴ ὑπερβαίνουσαν τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1919, ἑκατὸν κατ' ἀνώτατον ὄριον ὑδροπλάνα ἢ ἀεροπλοῖα, ἅτινα θὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν ὑποβρυχίων τορπιλλῶν, θὰ εἴσι δὲ ἐφωδιασμένα διὰ τῆς ἀνάγκαιας πρὸς τοῦτο ἐξαρτύσεως καὶ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θὰ φέρωσιν οἰασδῆποτε φύσεως ὄπλα, πυρομαχικὰ ἢ βόμβας.

Ἐκτὸς τῶν συνηρμολογημένων κινητῶν (moteurs) ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ὑδροπλάνων καὶ ὑδροπλοίων εἰς μόνον ἀμοιβδὸς κινητῆρ θὰ ὑπάρχῃ δι' ἕκαστον τοιοῦτον τῶν ἐν λόγῳ μηχανημάτων.

Οὐδὲν πηδαλιουχοῦμενον ἀερόστατον θὰ διατηρηθῇ.

Ἄρθρον 199.

Ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὸ ἐν τοῖς Μητρώοις τῶν Γερμανικῶν στρατῶν ξηρᾶς καὶ θαλάσσης διαλαμβανόμενον ἀεροπορικὸν προσωπικὸν θ' ἀποστρατευθῇ. Πάντως μέχρι τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1919, ἡ Γερμανία δύναται νὰ διατηρήσῃ καὶ συντηρήῃ ὀλίγον ἀριθμὸν, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀξιωματικῶν, χιλίων ἀνδρῶν, ὡς σύνολον, τῶν στελεχῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ, ἀερόβατικοῦ καὶ μὴ, πάντος σχηματισμοῦ καὶ ἐγκαταστάσεως.

Ἄρθρον 200.

Μέχρι τῆς πλήρους ἐκκενώσεως τοῦ Γερμανικοῦ ἐδάφους ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Στρατευμάτων, τὰ ἀεροπορικὰ μηχανήματα τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων θὰ ἀπολαύωσιν ἐν Γερμανίᾳ τῆς ἐλευθερίας τῆς διασχίσεως τῶν ἀερώων, τῆς διαμετακομίσεως καὶ προσεδαφίσεως.

Ἄρθρον 201.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ κατὰ τοὺς ἐξ-ἐπομένους ταύτῃ μῆνας, ἡ κατασκευὴ καὶ εἰσαγωγή ἀεροπλοίων, τεμαχίων ἀεροπλοίων, ὡς ἐπίσης κινητῶν ἀεροπλοίων καὶ τεμαχίων τοιούτων, ἀπαγορεύονται καθ' ὅλην τὴν Γερμανίαν.

Ἄρθρον 202.

Εὐθὺς ὡς τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἡ παροῦσα Συνθήκη, ἅπαν τὰ ἀεροπορικὸν στρατιωτικὸν καὶ ναυτικὸν ὕλικόν, ἐξαίρεσει τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 198 (§ 2 καὶ 3) πτητικῶν μηχανῶν, δεόν νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Προσχευσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Ἡ παράδοσις αὕτη γενήσεται εἰς τοὺς ὑπὸ τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων ὀρισησομένους τόπους, δεόν δὲ νὰ παραδοθῇ ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος τριῶν μηνῶν.

Ἐν τῷ ὕλικῳ τούτῳ θὰ περιλαμβάνηται ἰδίᾳ τὸ χρησιμοποιούμενον, χρησιμοποιηθὲν ἢ προοριζόμενον διὰ πολεμικοὺς σκοποὺς ὕλικόν, ἦτοι:

Τὰ ἀεροπλάνα καὶ ὑδροπλάνα, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ κατασκευῆν, ἐπιδιόρθωσιν ἢ ἀρμολόγησιν τοιαῦτα. Τὰ πηδαλιουχοῦμενα ἀερόστατα, τὰ ἱκανὰ πρὸς πτήσιν, ἐπίσης δὲ τὰ ὑπὸ κατασκευῆν, ἐπιδιόρθωσιν ἢ ἀρμολόγησιν.

Τὰ μηχανήματα παραγωγῆς ὑδρογόνου.

Τὰ ὑπόστεγα πηδαλιουχομένων ἀεροστάτων καὶ τὰ παντοειδῆ στεγάσματα ἀεροπλοίων.

Μέχρι τῆς παραδόσεως τὰ πηδαλιουχούμενα ἀεροστάτα θὰ διατηρῶνται δαπάναις τῆς Γερμανίας πεπληρωμένα ὑδρογόνου.

Τὰ μηχανήματα παραγωγῆς ὑδρογόνου καὶ τὰ ὑπόστεγα τῶν πηδαλιουχομένων ἀεροστάτων δύνανται, ἐάν θέλωσι αἱ εἰρημέναι Δυνάμεις, νὰ ἀφεθῶσι τῇ Γερμανίᾳ μέχρι τῆς παραδόσεως τῶν πηδαλιουχομένων.

Οἱ κινητῆρες τῶν ἀεροπλοίων.

Αἱ κύμβαι (λέμβοι) τῶν ἀεροστάτων.

Ὁ ὄπλισμός (τηλεβόλα, πολυβόλα, πολυβόλα—τυφέκια, ἐκσφενδονιστικὰ μηχανήματα βομβῶν καὶ τορπιλλῶν, μηχανήματα συγχρονισμοῦ καὶ σκοπεύσεως).

Τὰ πυρομαχικὰ (φυσίγγια, ὀβίδες, βόμβαι, πέπληρωμένα ἢ μὴ, ἀποθέματα ἐκρηκτικῶν ὑλῶν ἢ ὑλικῶν προωρισμένων πρὸς κατασκευὴν τούτων).

Τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν ἀεροπλοίων ὄργανα.

Τὰ μηχανήματα ἀσυρμάτου τηλεγράφου καὶ αἱ φωτογραφικαὶ ἢ κινηματογραφικαὶ συσκευαί, τὰ χρησιμοποιούμενα ἐν τοῖς ἀεροπλοίοις.

Τὰ μὴ συνηρημολογημένα τεμάχια τὰ σχετιζόμενα πρὸς ἐκάστην τῶν προηγουμένων κατηγοριῶν.

Τὸ ὡς ἄνω ἀπκριθιμύμενον ὑλικὸν δὲν δύναται νὰ μετακινήθῃ ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων.

ΤΜΗΜΑ Δ΄

ΔΙΑΣΥΜΜΑΧΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ἄρθρον 203.

Ἄπκντες οἱ ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ διαλαμβανόμενοι στρατιωτικοί, ναυτικοί, καὶ ἀεροπορικοὶ ὄροι, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων ἐτάχθη χρονικὸν τι ὄριον, θὰ ἐκτελεσθῶσιν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ὑπὸ τὸν ἔλεγχον Διασυμμαχικῶν Ἐπιτροπῶν, εἰδικῶς διοριζομένων ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 204.

Αἱ Διασυμμαχικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἐλέγχου θὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐπίβλεψιν τῆς κανονικῆς ἐκτελέσεως τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης, δαπάναις τῆς Γερμανίας, παραδόσεων, καταστροφῶν, κατεδαφίσεων καὶ ἀχρηστώσεων.

Θὰ ἀνακοινῶσιν εἰς τὰς Γερμανικὰς Ἀρχὰς τὰς ἀποφάσεις ἃς αἱ Κυβερνήσεις τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐπεφυλάχθησαν νὰ λάβωσιν ἢ ἃς ἤθελε καταστήσει ἀναγκραίας ἢ ἐκτελέσει τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν ἢ ἀεροπορικῶν ὄρων.

Ἄρθρον 205.

Αἱ Διασυμμαχικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἐλέγχου δύνανται νὰ ἐγκαταστήσωσι τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Κεντρικῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

Θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα, ὡσάκις κρίνωσι ταῦτο σκόπιμον, νὰ μεταβαίνωσιν εἰς οἰονδήποτε μέρος τῆς Γερμανικῆς χώρας ἢ ν' ἀποστέλλωσιν αὐτοὶ Ὑποεπιτροπὰς ἢ ν' ἀναθέτωσι τὴν μετὰβασιν εἰς ἕνα ἢ πλεονα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 206.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ παρέχῃ εἰς τὰς Διασυμμαχικὰς Ἐπιτροπὰς Ἐλέγχου καὶ εἰς τὰ Μέλη αὐτῶν πᾶσαν ἀναγκαίαν εὐκολίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν.

Ὄφειλει νὰ διορίσῃ παρ' ἐκάστη Διασυμμαχικῇ Ἐπιτροπῇ Ἐλέγχου εἰδικὸν Ἀντιπρόσωπον ἐντεταλμένον νὰ παραλαμβάνῃ ὅσας τυχὼν αὐτῇ θὰ ἀπλήθουνε διακοινώσεις εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ τῇ παρέχῃ ἢ χορηγῇ πᾶσαν αἰτουμένην πληροφορίαν ἢ ἔγγραφον.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ παρέχῃ, ἰδίαις δαπάναις, τὰ εἰς προσωπικὸν καὶ ὕλικόν μεσὰ πραγματοποιήσεως τῶν παραδόσεων, καταστροφῶν, ἀποτειχίσεων, κατεδαφίσεων καὶ ἀχρηστώσεων, αἵτινες προβλέπονται ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 207.

Ἡ συντήρησις καὶ τὰ ἐξοδα τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου καὶ αἱ ἐκ τῆς λειτουργίας τούτων ἀπαιτηθησόμεναι δαπάναι θὰ βαρύνωσι τὴν Γερμανίαν.

Ἄρθρον 208.

Ἡ Διασυμμαχικὴ Στρατιωτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου θὰ ἐκπροσωπῇ παρὰ τῆ Γερμανικῆ Κυβερνήσει, διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν στρατιωτικῶν ἔργων, τὰς Κυβερνήσεις τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Θὰ ἔχῃ ἰδίᾳ ἀποστολὴν νὰ λαμβάνῃ παρὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τὰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις πρὸς τὴν ταπείνωσιν τῶν ἀπάθην καὶ ἐγκαταθηκῶν πολεμφοδίων, πρὸς τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων, φρουριῶν καὶ ἐρυμάτων, ὧν ἡ διατήρησις ἐπετρέπη τῆ Γερμανίᾳ, πρὸς τὴν τοποθεσίαν καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐργοστασίων ἢ τεχνουργιῶν ὄπλων, πυρομαχικῶν καὶ ὕλικου πολέμου.

Θὰ παραλαμβάνῃ ὄπλα, πυρομαχικὰ καὶ ὕλικόν πολέμου, θὰ ὀρίζῃ τὸν τόπον ἔνθα ἡ παράδοσις αὕτη θὰ πραγματοποιῆται, θὰ ἐποπτεύῃ εἰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης, φθοράς, κατεδαφίσεις καὶ ἀχρηστώσεις.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ παρέχῃ τῆ Διασυμμαχικῆ Στρατιωτικῆ Ἐπιτροπῆ Ἐλέγχου πάσας τὰς κριθησομένας παρ' αὐτῆς ὡς ἀναγκαιούσας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πλήρους ἐκτελέσεως τῶν στρατιωτικῶν ἔργων, πληροφροίας καὶ ἐγγράφα, ἰδίᾳ δὲ πᾶν νομοθετικὸν ἢ διοικητικὸν ἐγγράφον ἢ κανονισμόν.

Ἄρθρον 209.

Ἡ Διασυμμαχικὴ Ναυτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου θὰ ἐκπροσωπῇ παρὰ τῆ Γερμανικῆ Κυβερνήσει, ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ναυτικῶν ἔργων, τὰς Κυβερνήσεις τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Θὰ ἔχῃ ἰδίᾳ ἀποστολὴν, μεταβαίνουσα εἰς τὰ Ναυπηγεῖα, νὰ ἐλέγχῃ τὴν διάλυσιν τῶν ὑπὸ κατασκευὴν πλοίων, νὰ προβαίη εἰς τὴν παραλαβὴν παντὸς πλοίου ἐπιφανείας ἢ ὑποβρυχίου, ἀνελευστικῶν πλοίου, πλωτῆς δεξαμενῆς, σωληνοειδοῦς νηοδόκης καὶ νὰ ἐλέγχῃ τὰς προβλεπομένας καταστροφὰς ἢ διαλύσεις.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ παρέχῃ τῆ Ναυτικῆ Διασυμμαχικῆ Ἐπιτροπῆ πάσας τὰς κριθησομένας παρ' αὐτῆς ὡς ἀναγκαιούσας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πλήρους ἐκτελέσεως τῶν ναυτικῶν ἔργων πληροφροίας καὶ ἐγγράφα, ἰδίᾳ δὲ τὰ σχέδια τῶν πολεμικῶν πλοίων, τὴν σύνθεσιν τοῦ ὀπλισμοῦ των, τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὰ ὑποδείγματα τηλεβόλων, πυρομαχικῶν, τορπιλλῶν, ναρκῶν, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, μηχανημάτων ἀσυρμάτου τηλεγράφου καὶ ἐν γένει παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ, τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν ὕλικόν, πρὸς δὲ καὶ πᾶν νομοθετικὸν ἢ διοικητικὸν ἐγγράφον ἢ κανονισμόν.

Ἄρθρον 210.

Ἡ Διασυμμαχικὴ Ἀεροπορικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου θὰ ἐκπροσωπῇ παρὰ τῆ Γερμανικῆ Κυβερνήσει, ὡς πρὸς πᾶσαν ἐκτέλεσιν τῶν ἀεροπορικῶν ἔργων, τὰς Κυβερνήσεις τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ ἰδίᾳ ἀποστολὴν νὰ καταγράφῃ τὸ ἐπὶ Γερμανικοῦ ἐδάφους εὐρισκόμενον ἀεροπορικὸν ὕλικόν, νὰ ἐπιθεωρῇ τὰ ἐργοστάσια ὑδροπλάνων, ἀεροστάτων καὶ κινήτρων ἀεροπλοίων, νὰ ἐπισκέπτεται πάντα τὰ ἀεροδρόμια, ὑπόστεγα, προσεδαιστήρια, ἐγκαταθήκας καὶ ἀποθήκας, νὰ ἐπιτρέπῃ, ἐν ἰνάγκῃ, τὴν μετακίνησιν τοῦ προβλεπομένου ὕλικου καὶ νὰ δέχεται τὴν παραλαβὴν αὐτοῦ.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ παράσχῃ εἰς τὴν Διασυμμαχικὴν Ἀεροπορικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐλέγχου πάσας τὰς πληροφροίας καὶ τὰ νομοθετικὰ, διοικητικὰ ἢ ἕτερα ἐγγράφα, ἅτινα θὰ κρίνῃ αὕτη ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πλήρους ἐκτελέσεως τῶν ἀεροπορικῶν ἔργων, καὶ ἰδίᾳ ἀριθμητικὴν κατάστασιν τοῦ ἀνήκοντος εἰς ἀπάσας τὰς Γερμανικὰς ἀεροπορικὰς ὑπηρεσίας προσωπικοῦ, ὡς καὶ τοῦ ὑπάρχοντος ὑπὸ κατασκευὴν ἢ παραγωγίαν ὕλικου, πλήρη κατάλογον ὕλων τῶν διὰ τὴν ἀεροπορίαν ἐργαζομένων ἰδρυμάτων, τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ πάντων τῶν ὑποστῆγων καὶ προσεδαιστήριων.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Ἄρθρον 211.

Ἐπὶ τῇ λήξει τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης προθεσμίας, ἡ Γερμανικὴ Νομοθεσία δεόν νὰ ἔχη τροποποιηθῆ καὶ νὰ τηρῆται ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως συμφώνως πρὸς τὸ προκείμενον μέρος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δεόν νὰ ληφθῶσιν ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης διοικητικὰ ἢ ἕτερα μέτρα.

Ἄρθρον 212.

Αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις τῆς Ἀνακωχῆς τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918, ἡτοι: τὸ ἄρθρον 6, αἱ παράγραφοι πρώτη, δευτέρα ἕκτη καὶ ἑβδόμη τοῦ ἄρθρου 7, τὸ ἄρθρον 9, αἱ ρήτραι 1, 2 καὶ 5 τοῦ Παραρτήματος ὑπ' ἀριθμὸν 2, ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1919 πρόσθετον τῇ Ἀνακωχῇ τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918 Πρωτοκόλλον, παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὰς προηγουμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 213.

Ἐφ' ὅσον ἡ παρούσα Συνθήκη θὰ παραμένῃ ἐν ἰσχύϊ, ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ συγκατατίθῃ εἰς πᾶσαν ἔρευναν, ἣν τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἤθελε κατὰ πλειονοψηφίαν κρίνει ἀναγκαίαν.

ΜΕΡΟΣ Γ΄

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΤΑΦΟΙ

ΤΜΗΜΑ Α΄

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥ

Άρθρον 214.

Ἡ παλιννόστησις τῶν αἰχμαλώτων πολέμου καὶ τῶν κρατουμένων πολιτῶν γενήσεται εὐθὺς ὡς, μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, καταστῆ τοῦτο ἐφικτόν, συντελεσθήσεται δὲ ὅσον ἔνεστι τάχιον.

Άρθρον 215.

Ἡ παλιννόστησις τῶν αἰχμαλώτων πολέμου καὶ τῶν κρατουμένων Γερμανῶν πολιτῶν γενήσεται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 214, τῇ μερίμνῃ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀφ' ἑνὸς ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

Δι' ἐκάστην τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, Ὑποεπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀποκλειστικῶς ἐξ ἀντιπροσώπων τῆς ἐνδιαφερομένης Δυνάμεως καὶ Πληρεξουσίαν τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως θέλει κανονισθῆ τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκτελέσεως τῆς παλιννοστήσεως τῶν αἰχμαλώτων πολέμου.

Άρθρον 216.

Ἀπὸ τῆς εἰς τὰς Γερμανικὰς Ἀρχὰς παραδόσεως αὐτῶν, οἱ αἰχμαλῶτοι πολέμου καὶ κρατούμενοι πολῖται δέον νὰ ἀποσταλῶσιν ἀνυπερθέτως ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν εἰς τὰς ἐστίαις των.

Ἐκεῖνοι ἐκ τούτων, ὧν ἡ προὸ τοῦ πολέμου κατοικία ἦτο εἰς τὰ ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων κατεχόμενα ἐδάφη, δέον νὰ ἀποσταλῶσιν ἐπίσης εἰς τὰς ἐστίαις των, ὑπὸ τὴν ἀρεσιν τῆς ἀποδοχῆς καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων στρατιῶν κατοχῆς.

Άρθρον 217.

Πᾶσαι αἱ ἐκ τῆς παλιννοστήσεως ταύτης δαπάναι, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πορείας, θὰ ἐπιβαρύνωσι τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ τὰ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν μεταγωγικὰ μέσα, ὡς ἐπίσης τὸ τεχνικὸν προσωπικόν, ὅσα ἤθελον κριθῆ ἀναγκαιοῦντα ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 215 προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς.

Άρθρον 218.

Οἱ αἰχμαλῶτοι πολέμου καὶ κρατούμενοι πολῖται, οἱ ὑποκείμενοι εἰς τιμωρίαν ἢ ὑποστάντες τοιαύτην διὰ παραπτώματα ἀντιπειθαρχικά, θὰ παλιννοστήσωσι χωρὶς νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ λῆξις τῆς ποινῆς αὐτῶν ἢ τῆς ἐνεργηθείσης κατ' αὐτῶν διαδικασίας.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται διὰ τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου καὶ τοὺς κρατούμενους πολῖτας, οἵτινες ἤθελον τιμωρηθῆ διὰ πράξεις γενομένας μετὰ τὴν 1ην Μαΐου 1919.

Μέχρι τῆς παλιννοστήσεως αὐτῶν, πάντες οἱ αἰχμαλῶτοι πολέμου καὶ κρατούμενοι πολῖται ὑποβάλλονται εἰς τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν πειθαρχίαν.

Ἄρθρον 219.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου καὶ κρατούμενοι πολῖται, οἱ ὑποκαίμενοι εἰς τιμωρίαν ἢ ὑποστάντες τοιαύτην δι' ἄλλας πράξεις, πλὴν ἀντιπειθαρχικῶν παραπτωμάτων, δύνανται νὰ κρατηθῶσιν.

Ἄρθρον 220.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ εἰς τὴν χώραν αὐτῆς πάντας ἀδιακρίτως τοὺς ὑπὸ παλιννόστησιν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ παλιννοστήσωσιν αἰχμάλωτοι πολέμου ἢ Γερμανοὶ ὑπήκοοι δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς παλιννοστήσεως. Ἄλλ' αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Κυβερνήσεις ἐπιφυλάσσουσιν ἑαυταῖς τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς ἀποστείλωσιν εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν ἢ νὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς οὐδετέραν χώραν ἢ νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν διαμονὴν ἐν τῇ χώρᾳ των.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ μὴ λάβῃ οὐδὲν ἐξαιρετικὸν μέτρον κατὰ τῶν ἀτόμων τούτων ἢ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, οὐδὲ νὰ προβῇ ἐνκνήτιον αὐτῶν διὰ τὸν λόγον τούτον εἰς τιμωρίαν τινὰ ἢ ἐνόχλησιν οἰασθήποτε φύσεως.

Ἄρθρον 221.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Κυβερνήσεις ἐπιφυλάσσουσιν ἑαυταῖς τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαρτήσωσι τὴν παλιννόστησιν τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν αἰχμαλώτων πολέμου καὶ Γερμανῶν ὑπηκόων ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως δηλώσεως καὶ ἀμέσου ἀπελευθερώσεως πάντων τῶν αἰχμαλώτων πολέμου, ὑπηκόων τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, οἵτινες τυχὸν θὰ εὑρίσκοντο εἰσέτι ἐν Γερμανίᾳ.

Ἄρθρον 222.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται:

1) Νὰ παρέχῃ ἐλευθερίαν ἐνεργείας εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς ἀναζήτησεως ἐξαφανισθέντων νὰ παρέχῃ εἰς ταύτας πάντα τὰ σκόπιμα μεταγωγικὰ μέσα νὰ ἀφίνη αὐτάς ὅπως εἰσδύωσιν εἰς τὰ στρατόπεδα, φυλακάς, νοσοκομεῖα καὶ πᾶν ἄλλο οἶκημα νὰ τίθησιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν πᾶν ἔγγραφον δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς φύσεως, ὅπερ δύναται ἐν ταῖς ἀναζήτησεσιν αὐτῶν νὰ τὰς διαφωτίζη.

2) Νὰ ἐπιβάλλῃ τιμωρίας ἐναντίον τῶν Γερμανῶν ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν, οἵτινες θὰ ἀπέκρυπτον τὴν παρουσίαν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ θὰ ἡμέλουν, λαβόντες γινῶσιν τούτων, νὰ ἀποκαλύψωσι τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν.

Ἄρθρον 223.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ ἀνυπερθέτως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης πάντα τὰ ἀντικείμενα, ἀξίως ἢ ἔγγραφα, ἅτινα ἀνήκον εἰς ὑπηκόους Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ κατακρατοῦνται τυχὸν ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 224.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δηλοῦσιν ὅτι παραιτοῦνται τῆς ἀμοιβαίας πληρωμῆς τῶν ὀφειλομένων, διὰ τὴν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν συντήρησιν τῶν αἰχμαλώτων πολέμου, ποσῶν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Τ Α Φ Ο Ι

Ἄρθρον 225.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Κυβερνήσεις καὶ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπιβάλλωσι τὴν σεβασμὸν καὶ τὴν συντήρησιν τῶν τάφων τῶν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν ἐνταφιασθέντων στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν.

Ἰποχρεοῦνται νὰ ἀναγνωρίσωσι μὲν πᾶσαν Ἐπιτροπὴν ἐντεταλμένην ὑπὸ τινος τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Κυβερνήσεων, ὅπως ἐξακριβώσῃ τὴν ταυτότητα, καταγράφῃ, συντηρήσῃ ἢ ἀνεγείρῃ μνημεῖα προσήκοντα ἐπὶ τῶν ὡς εἴρηται τάφων, νὰ διευκολύνωσι δὲ τὴν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς.

Ἐκτὸς τούτου συμφωνοῦσι νὰ παρέχωσιν ἀμοιβαίως, ὑπὸ τὴν ἀρεσιν τῶν διατάξεων τῆς ἰδίας αὐτῶν νομοθεσίας καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς δημοσίας ὑγείας, πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν αἰτήσεων μετακομιδῆς λειψάνων τῶν στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν.

Ἄρθρον 226.

Οἱ τάφοι τῶν αἰχμαλώτων πολέμου καὶ κρατουμένων πολιτῶν ὑπηκόων τῶν διαφόρων ἐμπολέμων Κρατῶν, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀποβιωσάντων, θὰ συντηρῶνται προσηκόντως κατὰ τοὺς προβλεπομένους ἐν τῷ ἄρθρῳ 225 ἔρους τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐκτὸς τούτου αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένα Κυβερνήσεις ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ Γερμανικὴ ἀφ' ἑτέρου Κυβέρνησις ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν ἀμοιβαίως:

1) Πλήρη κατάλογον τῶν ἀποβιωσάντων μεθ' ὅλων τῶν χρησίμων διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ταυτότητος αὐτῶν πληροφοριῶν.

2) Πᾶσαν ἐνδειξὴν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ τόπου τῶν τάφων ὅλων τῶν ἐνταφιασθέντων ἀνευ ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος τῶν νεκρῶν.

ΜΕΡΟΣ Ζ΄.

Τ Ι Μ Ω Ρ Ι Α Ι

Ἄ ρ θ ρ ο ν 227.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμέναι Δυνάμεις κατηγοροῦσι δημοσίᾳ Γουλιέλμου Β' τοῦ Χόεντζόλλερν, πρῶτον Ἀυτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ἐπὶ ὑπάτη προσβολῇ τῆς διεθνοῦς ἠθικῆς καὶ τοῦ ἱεροῦ κύρους τῶν Συνθηκῶν.

Εἰδικὸν συσταθήσεται Δικαστήριον, ὅπως κρίνῃ τὸν κατηγορούμενον, ἐξασφαλίζον αὐτῷ τὰς οὐσιώδεις ἐγγυήσεις τοῦ δικαιώματος τῆς ὑπερασπίσεως. Τὸ Δικαστήριον τοῦτο θέλει ἀποτελεσθῆ ἔκ πέντε Δικαστῶν, διοριζομένων παρ' ἐκάστης τῶν ἐπομένων πέντε Δυνάμεων, ἧτοι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας.

Τὸ Δικαστήριον θὰ κρίνῃ ἐμπνεόμενον ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων ἀρχῶν τῆς μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν πολιτικῆς πρὸς κατοχῆν τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἐπισήμων καθηκόντων καὶ τῶν διεθνῶν ὑποχρεώσεων, ὡς ἐπίσης τῆς διεθνοῦς ἠθικῆς. Ἔργον τοῦτου ἔσεται νὰ ὀρίσῃ τὴν ἣν κρίνει ἐπιβλητέαν ποινήν.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμέναι Δυνάμεις θὰ ἀπευθύνωσιν αἴτησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Κάτω Χωρῶν παρακαλοῦσαι αὐτὴν ὅπως ταῖς παραδώσῃ τὸν πρῶτον Ἀυτοκράτορα, ἵνα δικασθῆ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 228.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις τὴν ἐλευθερίαν νὰ ἀγάγωσι πρὸ τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν Δικαστηρίων τοὺς κατηγορούμενους διὰ πράξεις ἐναντίας πρὸς τοὺς Νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πολέμου. Αἱ ὑπὸ τῶν Νόμων προβλεπόμεναι ποιναὶ θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ κατὰ τῶν ἀποδειχθησομένων ἐνόχων. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμοσθήσεται ἀνεξαρτήτως πάσης διαδικασίας ἢ διώξεως ἐνώπιον Δικαστηρίου τῆς Γερμανίας ἢ τῶν Συμμάχων αὐτῆς.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ παραδώσῃ πρὸς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις ἢ μεταξὺ τούτων εἰς τὴν αἰτησομένην, πάντα κατηγορούμενον διὰ πράξεις ἐναντίας πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πολέμου, ὅστις θὰ τῇ ὑπεδεικνύετο εἴτε ὀνομαστικῶς, εἴτε κατὰ βαθμόν, λειτούργημα ἢ ὑπηρεσίαν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐτάχθη ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 229.

Οἱ ὑπαίτιοι πράξεων ἐναντίον τῶν ὑπηκόων τινὸς τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων θὰ ἀχθῶσιν ἐνώπιον τῶν στρατιωτικῶν Δικαστηρίων τῆς Δυνάμεως ταύτης.

Οἱ ὑπαίτιοι πράξεων ἐναντίον τῶν ὑπηκόων πλειόνων Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων θὰ ἀχθῶσιν ἐνώπιον στρατοδικείων ἀποτελουμένων ἐκ Μελῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ στρατιωτικὰ Δικαστήρια τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ κατηγορούμενος δικαιούται νὰ ὑποδείξῃ μόνος τὸν συνήγορον αὐτοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 230.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ πᾶν οἰασδήποτε φύσεως ἔγγραφον ἢ πληροφορίαν, ὣν ἡ προσαγωγή ἤθελε κριθῆ ἀναγκαία διὰ τὴν πλήρη γνῶσιν τῶν καταγγελλομένων πράξεων, τὴν ἀναζήτησιν τῶν ἐνόχων καὶ τὴν ἀκριβῆ τῶν εὐθυνῶν ἐκτίμησιν.

ΜΕΡΟΣ Η΄.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Γ Ε Ν Ι Κ Α Ι Δ Ι Α Τ Α Ξ Ε Ι Σ

Ά ρ θ ρ ο ν 231.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Κυβερνήσεις δηλοῦσιν, ἡ δὲ Γερμανία ἀναγνωρίζει ὅτι αὕτη καὶ οἱ Σύμμαχοι αὐτῆς εἰσὶν ὑπεύθυνοι, ὡς γενόμενοι πρόξενοι, ὅλων τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν ἃς ὑπέστησαν αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Κυβερνήσεις καὶ οἱ ὑπῆκοοι αὐτῶν συνεπείᾳ τοῦ ἐπιβληθέντος αὐταῖς πολέμου ἐκ τῆς ἐπιθέσεως τῆς Γερμανίας καὶ τῶν Συμμάχων αὐτῆς.

Ά ρ θ ρ ο ν 232.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Κυβερνήσεις ἀναγνωρίζουσιν ὅτι οἱ πόροι τῆς Γερμανίας δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς,—λαμβνομένης ὑπ’ ὄψιν τῆς διαρκοῦς ἐλαττώσεως τῶν πόρων τούτων, ἥτις προκύπτει ἐκ τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης,—ὅπως ἐξασφαλίσωσι πλήρη ἐπανόρθωσιν πασῶν τῶν ἐν λόγῳ ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Κυβερνήσεις θῆξιοῦσι, τῆς Γερμανίας ὑποχρεουμένης εἰς τοῦτο, τὴν ἐπανόρθωσιν πασῶν τῶν, διὰ τῆς ῥηθείσης κατὰ ξηράν, κατὰ θάλασσαν καὶ ἐναερίως ἐπιθέσεως, προξενηθειῶν ζημιῶν εἰς τὸν ἀστικὸν ἐκάστης τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων πληθυσμὸν καὶ εἰς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, διαρκούσης τῆς περιόδου καθ’ ἣν ἐκάστη Δύναμις ἐν ἐμπολέμῳ διετέλει καταστάσει μετὰ τῆς Γερμανίας, ἐν γένει δὲ πασῶν τῶν ζημιῶν, αἵτινες καθορίζονται ἐν τῷ προσαρτωμένῳ ᾧδε ὑπ’ ἀριθ. 1 Παραρτήματι.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν προγενεστέρως ἀναληφθειῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ὑποχρεώσεων, ὡς πρὸς τὰς ὀφειλόμενας εἰς ἀκέραιον ἀποκαταστάσεις καὶ ἀποδόσεις, καὶ συνεπείᾳ τῆς παραβιάσεως τῆς Συνθήκης τοῦ 1839, ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται, ἐκτὸς τοῦ προβλεπομένου ἀλλαγῶν τῆς παρούσης Συνθήκης συμφηρισμοῦ ζημιῶν, νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ Βέλγιον πάντα τὰ ποσὰ ἃτινα ἐδανείσθη τοῦτο παρὰ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κυβερνήσεων μέχρι τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918, μετὰ τοῦ ἐπ’ αὐτῶν τόκου 5 ο/ο (πέντε τοῖς ἑκατὸν) ἐτησίως. Τὸ σύνολον τῶν ποσῶν τούτων θὰ ὀρισθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων· ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς ἀντίστοιχον ἐκδοσιν εἰδικῶν γραμματίων, πληρωτέων τῷ κομιστῇ εἰς χρυσᾷ μάρκᾳ τῇ 1η Μαΐου 1926, ἢ, κατ’ ἐκλογὴν τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τῇ 1η Μαΐου ἐκάστου πρὸ τοῦ 1926 ἔτους. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ὁ τύπος τῶν γραμματίων τούτων καθορισθήσεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων. Τὰ εἰρημένα γραμμάτια θέλουσι παραδοθῆ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων, ἥτις ἐξουσιοδοτεῖται νὰ παραλαμβάνῃ ταῦτα καὶ νὰ χορηγῇ ἀπόδειξιν παραλαβῆς ἐπ’ ὀνόματι τοῦ Βελγίου.

Ά ρ θ ρ ο ν 233.

Τὸ σύνολον τῶν εἰρημένων ζημιῶν, δι’ ἃς ὀφείλεται ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐπανόρθωσις, ὀρισθήσεται ὑπὸ Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ ὀνομασθῇ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων, θὰ συσταθῇ δὲ κατὰ τὸν κάτωθι ὡς καὶ ἐν τοῖς προσαρτωμένοις ᾧδε Παραρτήμασι Β΄ καὶ Ζ΄. ἐμφαινόμενον τύπον καὶ ἐξουσιοδοτηθῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ μελετήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις καὶ θὰ παράσχῃ εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν τὴν εὐλόγον εὐκαιρίαν νὰ ἀκουσθῇ. Τὰ πορίσματα τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ὡς ἀνω ὀριζομένων ζημιῶν θέλουσι συνταχθῆ

καὶ γνωστοποιηθῆναι πρὸς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν τὸ βραδύτερον τὴν 1ην Μαΐου 1921, ὡς ἐκπροσωποῦντα τὸ σύνολον τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ συντάξῃ ἐκ παραλλήλου πίνακα πληρωμῶν, ἀναγράφοντα τὰς προθεσμίας καὶ τοὺς ὅρους τῆς ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐξοφλήσεως ἀκεραίου τοῦ χρέους αὐτῆς ἐν τριακονταετῆ περιόδῳ, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1921. Ἐὰν οὐχ ἤττον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν λόγω περιόδου ἡ Γερμανία ἠθέλει τὴν ἐξοφλήσιν τοῦ χρέους αὐτῆς, ὁ διακανονισμὸς τοῦ τυχόν ἐναπομένουτος ἀπληρώτου ὑπολοίπου δύναται νὰ μεταφέρηται εἰς τὰ ἐπόμενα ἔτη, κατὰ βούλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ ν' ἀποτελέσῃ ἀντικειμένον ἑτέρου διακανονισμοῦ, ὑφ' οὗς ὅρους ἤθελον ὀρίσει αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Κυβερνήσεις, ἐνεργοῦσαι κατὰ τὴν προβλεπομένην ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῆς παρούσης Συνθήκης διαδικασίαν.

Ἄρθρον 234.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων μετὰ τὴν 1ην Μαΐου 1921, ὀφείλει νὰ μελετᾷ περιοδικῶς τοὺς πόρους καὶ τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις τῆς Γερμανίας· θὰ ἔχῃ πᾶσαν ἐξουσίαν, παρέχουσα προηγουμένως εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς χώρας ταύτης τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ἀκουσθῶσι, νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν χρόνον καὶ τροποποιῇ τοὺς ὅρους τῶν προβλεπομένων συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 233 πληρωμῶν· δὲν δύναται ὅμως ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῶν διαφόρων ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ἐκπροσωπομένων Κυβερνήσεων νὰ ποιῆται ἔκπτωσιν οὐδενὸς ποσοῦ.

Ἄρθρον 235.

Ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως, ἐν τῇ ἀναμονῇ τοῦ ὀριστικοῦ καθορισμοῦ τοῦ συνόλου τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν, ἐπιτραπῆ εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις ν' ἀναλάβωσιν ἀπὸ τοῦδε τὴν ἀποκατάστασιν τῆς βιομηχανικῆς καὶ οἰκονομικῆς αὐτῶν ζωῆς, ἡ Γερμανία θὰ πληρῶσῃ κατὰ τὰ ἔτη 1919, 1920 καὶ τοὺς τέσσαρας πρώτους μῆνας τοῦ 1921, εἰς ὅσας δόσεις καὶ καθ' ὃν τρόπον (εἰς χρυσὸν, ἐμπορεύματα, πλοῖα, χρεώγραφα ἢ ἄλλως) ὀρίσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων, τὸ ἰσότιμον 20,000,000,000 (εἴκοσι δισεκατομμυρίων) μάρκων χρυσῶν ἔναντι τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων. Ἐκ τοῦ ἐν λόγω ποσοῦ θὰ πληρωθῶσι κατὰ πρῶτον αἱ δαπάναι τῆς στρατιᾶς κατοχῆς μετὰ τὴν Ἀνακωχὴν τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918· ὡσαύτως ποσότητες τροφίμων καὶ πρώτων ὑλών, αἵτινες ἤθελον κριθῆναι ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Προσχωσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἀναγκαῖαι, ὅπως καταστήῃ ἡ Γερμανία βιανὴ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν πρὸς ἐπανόρθωσιν ὑποχρέωσιν αὐτῆς, δύναται νὰ πληρωθῶσι διὰ καταλογισμοῦ ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ, τῇ συγκαταθέσει τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων. Τὸ ὑπόλοιπον θέλει ἐκπεσθῆ ἐκ τῶν ὀφειλομένων ποσῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας λόγω ἐπανορθώσεων. Πλὴν τούτου, ἡ Γερμανία θὰ παραδώσῃ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῇ παραγράφῳ 12 (γ) τοῦ προσηρημένου ἔδε Παραρτήματος γραμμάτια.

Ἄρθρον 236.

Ἐκτὸς τούτου, ἡ Γερμανία δέχεται ὅπως οἱ οἰκονομικοὶ αὐτῆς πόροι διατεθῶσιν ἀπ' εὐθείας διὰ τὰς ἐπανορθώσεις, ὡς εἰδικεύεται ἐν τοῖς Γ, Δ, Ε καὶ Σ Παραρτήμασιν, ὅτινα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, τὰς ὑλικὰς ἀποκαταστάσεις, τὸν γαιάνθρακα καὶ τὰ παράγωγα τούτου, εἰς τὰς χρωστικὰς ὑλας καὶ ἄλλα χημικὰ προϊόντα, ἐξυπάκουμένου πάντοτε ὅτι ἡ ἀξία τῶν μεταβιβαζομένων ἀντικειμένων καὶ τῆς, συμφώνως πρὸς τὰ εἰρημένα Παραρτήματα, γενησομένης χρησιμοποίησεως τούτων θέλει ἀχθῆ εἰς πίστωσιν τῆς Γερμανίας καὶ ἐκπεσθῆ ἐκ τῶν προβλεπομένων εἰς τὰ ἄνωτέρω ἄρθρα ὑποχρεώσεων, ἀφοῦ καθορισθῆ ὡς περιγράφεται ἐν τοῖς Παραρτήμασιν.

Ἄρθρον 237.

Αἱ διαδοχικαὶ δόσεις, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀναφερομένων, αἰ καταβληθῆσόμεναι ὑπὸ τῆς Γερμανίας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων, θὰ κατανεμηθῶσιν ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κυβερνήσεων κατὰ τὰς ἐκ τῶν προτέρων καθοριζόμενας ὑπ' αὐτῶν ἀναλογίας, ἔδραζόμενας ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν δικαιωμάτων ἐκάστου.

Διὰ τὴν κατανομήν ταύτην, ἡ ἀξία τῶν μεταβιβαζομένων ἀντικειμένων καὶ τῶν παρασχεθειῶν ὑπηρεσιῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 243 καὶ τὰ Παραρτήματα Γ, Δ, Ε, ΣΤ καὶ Ζ, θὰ ὑπολογισθῆ καθ' ὃν τρόπον καὶ αἱ καταβληθεῖσαι τὸ αὐτὸ ἔτος πληρωμαί.

Ἄρθρον 238.

Ἡ Γερμανία, πλὴν τῶν ἀνωτέρω προβλεπομένων πληρωμῶν, συμμορφουμένη πρὸς τὴν ὀρισθησομένην

ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων διαδικασίαν, θ' ἀποδώσῃ εἰς εἶδος ὅσα ἠρπάγησαν, κατεσχέθησαν ἢ ἐτέθησαν ὑπὸ μεσεγγύησιν, ὡς ἐπίσης τὰ ἀρπυγένητα, κατασχθέντα ἢ τεθέντα ὑπὸ μεσεγγύησιν ζῶα, ἀντικείμενα παντὸς εἶδους καὶ χρωάγραφα, εἰς ἃς περιπτώσεις καθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἐξακριβώσις τῆς ταυτότητός των ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Γερμανίας ἢ τῶν Συμμάχων αὐτῆς.

Μέχρι τῆς καθιερώσεως τῆς διαδικασίας ταύτης, αἱ ἀποδόσεις δεόν νὰ ἐξακολουθήσωσι συμφώνως πρὸς τοὺς ἔρους τῆς Ἀνακομῆς τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918, τῶν ἀνανεώσεων αὐτῆς καὶ τῶν παρεμπεισόντων πρωτοκόλλων.

Ἄρθρον 239.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ προβῆ ἀμέσως εἰς τὰς ὡς ἄνω προβλεπομένας ἀποδόσεις ὑπὲρ τοῦ ἄρθρου 238 καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς προβλεπομένας ἐν τοῖς ἄρθροις 233, 234, 235 καὶ 236 πληρωμὰς καὶ παραδόσεις.

Ἄρθρον 240.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 233 προβλεπομένην Ἐπιτροπὴν, ὡς ἤθελεν αὕτη συσταθῆ ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κυβερνήσεων, συμφώνως πρὸς τὸ Παράρτημα ὑπ' ἀριθμὸν 2. Ἀναγνωρίζει εἰς ταύτην ἀμετακλήτως τὴν κατοχὴν καὶ τὴν ἀσκῆσιν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐξουσιῶν, θ'τινα τῇ παρέχει ἡ παρούσα Συνθήκη.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ παρέχῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν πάσας τὰς πληροφορίες, ὧν θὰ ἔχῃ ἀνάγκην, περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν δημοσιονομικῶν πράξεων καὶ περὶ τῶν περιουσιῶν, τῆς παραγωγικῆς ἱκανότητος, τοῦ ἐφοδισμοῦ καὶ τῆς τροχούσης παραγωγῆς τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ βιομηχανικῶν ἀντικειμένων τῆς Γερμανίας καὶ τῶν ὑπηκόων αὐτῆς. Θὰ παρέχῃ ἐπίσης πᾶσαν πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις, ἧς ἡ γνώσις ἤθελε κριθῆ ἀναγκαία ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς καθορισμὸν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανίας, ὡς αὗται καθορίζονται ἐν τῷ Παραρτήματι ὑπ' ἀριθμὸν 1.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ χορηγήσῃ εἰς τὰ Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοὺς ἐντεταλμένους Πράκτορας αὐτῆς πάντα τὰ δικαιώματα καὶ ἀτελείας, ὧν ἀπολαύουσιν ἐν Γερμανίᾳ οἱ δεόντως διαπεπιστευμένοι Διπλωματικοὶ Πράκτορες τῶν φίλων Δυνάμεων.

Ἐκτὸς τούτου, ἡ Γερμανία δέχεται νὰ ἀναλάβῃ τὰς ἀντιμισθίας καὶ τὰ ἐξόδα τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ προσωπικοῦ, ὅπερ αὕτη θέλει χρησιμοποίησῃ.

Ἄρθρον 241.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδίδῃ, τηρῆ ἐν ἰσχύϊ καὶ δημοσιεῖν πάντα Νόμον, κανονισμὸν καὶ Διάταγμα, ὧν θὰ ὑπῆρχεν ἀνάγκη πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πλήρους ἐκτελέσεως τῶν προκειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 242.

Αἱ διατάξεις τοῦ Μέρους τούτου τῆς παρούσης Συνθήκης δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ἰδιοκτησίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα, τὰ ἀναφερόμενα ἐν τοῖς Τμήμασι Γ' καὶ Δ' τοῦ Γ' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης, οὐδὲ εἰς τὸ προῖον τῆς ἐκκαθαρίσεως αὐτῶν, ἐκτὸς εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ μνημονευόμενον ἐν τῷ ἄρθρῳ 243, ἐδάφιον α', ὁριστικὸν ὑπὲρ τῆς Γερμανίας ὑπόλοιπον.

Ἄρθρον 243.

Εἰς πίστωσιν τῆς Γερμανίας, λόγῳ τῶν πρὸς ἐπανορθώσεις ὑποχρεώσεων αὐτῆς, θὰ ἀγθῶσι τὰ ἐπόμενα κεφάλαια :

α') Πᾶν ὀριστικὸν ὑπὲρ τῆς Γερμανίας ὑπόλοιπον ἀναφερόμενον ἐν τῷ Ε' Τμήματι (Ἄλσατια—Λωρραίνη) τοῦ Γ' Μέρους (Πολιτικοὶ Ὅροι) καὶ ἐν τοῖς Τμήμασι Γ' καὶ Δ' τοῦ Γ' Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

β') Πᾶν ὀφειλόμενον εἰς τὴν Γερμανίαν ποσὸν λόγῳ τῶν ἀναφερομένων παραχωρήσεων ἐν τῷ Δ' Τμήματι (Λεκανοπέδιον τῆς Σάαρ) τοῦ Γ' Μέρους (Πολιτικοὶ Εὐρωπαϊκοὶ Ὅροι), ἐν τῷ Θ' Μέρει (Δημοσιονομικοὶ Ὅροι) καὶ ἐν τῷ ΙΒ' Μέρει (Λιμένες, Ὑδάτινοι ὁδοὶ καὶ Σιδηροδρομικαὶ γραμμαῖαι).

γ') Πᾶν ποσόν, ὅπερ θὰ ἔκρινεν ἡ Ἐπιτροπὴ ὅτι δεόν νὰ ἀγθῆ εἰς πίστωσιν τῆς Γερμανίας ἕνα καταλογισθῆ ἐπὶ πάσης ἄλλης μεταβιβάσεως, ἰδιοκτησιῶν, δικαιωμάτων, παραχωρήσεων ἢ ἄλλων προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης συμφερόντων.

Πάντως, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, αἱ γενόμεναι δυνάμει τοῦ ἀ. θροῦ 238 τοῦ παρόντος Μέρους ἀποδόσεις δύνανται νὰ ἀχθῶσιν εἰς πίστωσιν τῆς Γερμανίας.

Ἄ ρ ο ρ ο ν 244.

Ἡ ἐκχώρησις τῶν ὑποβρυχίων Γερμανικῶν καλωδίων, ἅτινα δὲν ἀποτελοῦσιν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας διατάξεως τῆς παρουσίας Συνθήκης, κανονίζεται ἐν τῷ προσηρτημένῳ ᾧδε Ζ' Παραρτήματι.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α'.

Συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 232 δύναται νὰ αἰτηθῇ παρὰ τῆς Γερμανίας συμψηφισμὸς διὰ τὸ σύνολον τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς ἐπομένους κατηγορίας ζημιῶν :

1) Ζημίαι γενόμεναι εἰς πολίτας ὧν προσεβλήθη τὸ πρόσωπον ἢ ἡ ζωὴ καὶ εἰς ἐπιζῶντας συντηρουμένους ἐκ τῶν πολιτῶν τούτων, οἵτινες ἔπαθον ἐκ πάσης πολεμικῆς πράξεως, συμπεριλαμβανομένων τῶν βομβαρδισμῶν ἢ ἄλλων κατὰ ξηρὰν, κατὰ θάλασσαν ἢ ἐναερίων ἐπιθέσεων, καὶ πάσης ἀμέσου ταύτης συνεπειᾶς ἢ ἐκ πάσης ὁπουδήποτε πολεμικῆς ἐπιχειρήσεως ἀμφοτέρων τῶν ἐμπολέμων ομάδων.

2) Ζημίαι ἐπενεχθεῖσαι ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἢ τῶν Συμμάχων αὐτῆς εἰς τοὺς πολίτας θύματα ἰσότητων, βίας ἢ κακοποιήσεων (συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀποπείρας κατὰ τῆς ζωῆς ἢ τῆς υἱείας, συνεπειᾶ φυλακίσεως, ἐκτοπίσεως, κρατήσεως ἢ ἐκκενώσεως, ἐγκαταλείψεως ἐν θαλάσῃ ἢ καταναγκαστικῆς ἐργασίας), ὁπουδήποτε γενομένων, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀποζῶντας ἐκ τῶν θυμάτων τούτων.

3) Ζημίαι προξενηθεῖσαι ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἢ τῶν Συμμάχων αὐτῆς, ἐν τῇ χώρᾳ των ἢ ἐν τῇ χώρᾳ ἣν κατέλαβον ἢ καθ' ἧς ἐπέδραμον, εἰς πολίτας θύματα πάσης πράξεως προσβαλοῦσης τὴν υἱείαν, τὴν πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητα ἢ τὴν τιμὴν καὶ εἰς τοὺς ἀποζῶντας ἐκ τῶν θυμάτων τούτων.

4) Ζημίαι προξενηθεῖσαι εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου ἐξ οἵασδήποτε κακοποιήσεως.

5) Ὡς προσγενομένη ζημία εἰς τοὺς λαοὺς τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, πᾶσα οὐνταξίς ἢ ὁμοίας φύσεως παροχὴ εἰς τοὺς στρατιωτικούς θύματα τοῦ πολέμου (τοῦ κατὰ ξηρὰν ἢ θάλασσαν Στρατοῦ ἢ τῶν ἀεροπορικῶν δυνάμεων) ἀναπήρους, τραυματίας, ἀσθενεῖς ἢ ἀνικάνους, καὶ εἰς τὰ πρόσωπα, ὧν στήριγμα ἦσαν τὰ θύματα ταῦτα τὸ σύνολον τῶν ὀφειλομένων εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Κυβερνήσεις ποσῶν, κεφαλοποιουμένης τῆς ἀξίας τῶν ἐν λόγῳ συντάξεων ἢ παροχῶν κατὰ τὴν ἑναερίαν τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης, θέλει δι' ἑκάστην τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων ὑπολογισθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κρατούσης ἐν Γαλλίᾳ σχετικῆς κλίμακος κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐποχὴν.

6) Ἐξόδα περιθάλψεως παρασχεθείσης ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου, τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν ἢ εἰς τὰ πρόσωπα ὧν ἦσαν οὗτοι στήριγμα.

7) Ἐπιδόματα παρασχεθέντα ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων εἰς τὰς οἰκογενεῖας καὶ ἄλλα πρόσωπα ἀποζῶντα ἐκ τῶν ἐπιστρατευθέντων ἢ πάντων τῶν ἐν τῷ Στρατῷ ὑπηρετησάντων. Τὸ σύνολον τῶν ποσῶν, ἅτινα ταῖς ὀφείλονται δι' ἑκάστον ἔτος ἐχθροπραξιῶν, θὰ ὑπολογισθῆ, δι' ἑκάστην τῶν ἐν λόγῳ Κυβερνήσεων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἐν Γαλλίᾳ ἐφαρμοσθείσης κατὰ τὸ ῥηθὲν ἔτος κλίμακος διὰ τὰς τῆς αὐτῆς φύσεως πληρωμάς.

8) Ζημίαι προξενηθεῖσαι εἰς πολίτας λόγῳ τῆς ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἢ τῶν Συμμάχων τῆς ἐπιβληθείσης αὐτοῖς ὑποχρεώσεως νὰ ἐργασθῶσιν ἄνευ δικαίας ἀμοιβῆς.

9) Ζημίαι σχετικαὶ πρὸς πᾶσαν ἰδιοκτησίαν, ὁπουδήποτε κειμένην, ἀνήκουσαν εἰς τινὰ τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν (ἐξαιρουμένων τῶν στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν ἔργων καὶ ὑλικῶν), ἧτις ἠρπάγη, κατεσχέθη, ἐβλάβη ἢ κατεστράφη ἐκ τῶν πράξεων τῆς Γερμανίας ἢ τῶν Συμμάχων αὐτῆς κατὰ ξηρὰν, κατὰ θάλασσαν, ἢ ἐναερίως, ἢ ζημίαι προξενηθεῖσαι ὡς ἄμεσος συνέπεια τῶν ἐχθροπραξιῶν ἢ πάσης πολεμικῆς ἐπιχειρήσεως.

10) Ζημίαι προξενηθεῖσαι ὑπὸ τύπον φορολογιῶν, προστίμων ἢ παρομοίων ὑπερβασιῶν τῆς Γερμανίας ἢ τῶν Συμμάχων αὐτῆς πρὸς βλάβην τῶν ἀστικῶν πληθυσμῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β΄.

1.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 233 προβλεπόμενη Ἐπιτροπὴ θὰ φέρῃ τὸν τίτλον α' Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων», θὰ ἀναφέ-
ρηται δὲ εἰς τὰ κάτωθι ἄρθρα διὰ τῶν λέξεων αἱ Ἐπιτροπὴ».

2.

Οἱ ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ Πληρεξούσιοι θὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Μεγάλης Βρε-
τανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τοῦ Βελγίου καὶ τοῦ Σερβο-Κροατο-Σλοβενικοῦ Κράτους. Ἐκάστη
τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων θὰ διορίσῃ ἓνα Πληρεξούσιον, ὡσαύτως δὲ καὶ ἓνα Πάρεδρον Πληρεξούσιον, ὅστις θὰ ἀντικα-
θιστᾷ τὸν πρῶτον ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ ἀναγκαστικῆς ἀπουσίας, ἀλλ' ὅστις, ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιστάσει, θὰ ἔχῃ τὸ
δικαίωμα νὰ παρίσταται μόνον εἰς τὰς συζητήσεις χωρὶς οὐδαμῶς νὰ μετέχῃ τούτων.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, πλείονες τῶν πέντε Πληρεξούσιων τῶν ὡς ἄνω Δυνάμεων δικαιούνται νὰ μετέχωσι τῶν συ-
ζητήσεων τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ νὰ ψηφίζωσιν. Οἱ Πληρεξούσιοι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Μεγάλης Βρετανίας, Γαλλίας
καὶ Ἰταλίας δικαιούνται εἰς τοῦτο πάντοτε. Ὁ Πληρεξούσιος τοῦ Βελγίου θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς πᾶσαν ἄλλην πλὴν
τῶν κάτωθι ἀναφερομένων περιπτώσεων. Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Ἰαπωνίας θὰ ἔχῃ τὸ αὐτὸ δικαίωμα ὡσάκις ἐξετάζονται
ζητήματα ἀφορῶντα τὰς κατὰ θάλασσαν ζημίας, ὡς ἐπίσης τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 260 τοῦ Θ' Μέρους (Δημο-
σιονομικοὶ Ὅροι) ζητήματα, ἐν οἷς θίγονται συμφέροντα τῆς Ἰαπωνίας. Ὁ Πληρεξούσιος τοῦ Σερβο-Κροατο-Σλοβε-
νικοῦ Κράτους θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὡσάκις ἐξετάζονται τὰ ἀφορῶντα τὴν Αὐστρίαν, τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τὴν Βουλ-
γαρίαν ζητήματα.

Ἐκάστη τῶν ἐκπροσωποῦμένων ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ Κυβερνήσεων θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐπαινεθῇ ταύτης εἰδοποιούσα
δώδεκα μῆνας πρότερον τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ἐπιβεβαιώσα τὴν περὶ τούτου πρόθεσίν της τὴν ἕκτον ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς εἰδο-
ποιήσεως μῆνα.

3.

Πᾶσα ἄλλη τυχὸν ἐνδιαφερομένη μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα διορι-
σμοῦ Πληρεξουσίου, ὅστις θὰ παρίσταται καὶ θὰ ἐνεργῇ ἐν ιδιότητι συμπαρεδρεύοντος, ὡσάκις ἐξετάζονται ἢ συζητῶνται
ἀπαιτήσεις καὶ συμφέροντα τῆς ἐν λόγῳ Δυνάμεως. Ἄλλ' ὁ Πληρεξούσιος οὗτος θὰ στερῆται δικαιώματος ψήφου.

4.

Ἐν περιπτώσει θανάτου, παραιτήσεως ἢ ἀνακλήσεως παντὸς Πληρεξουσίου, Παρέδρου Πληρεξουσίου ἢ συμπα-
ρεδρεύοντος, ὁ διάδοχος τούτου δεόν νὰ ὀρισθῇ ὡς οἶόν τε τάχιον.

5.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ τὸ κύριον διαρκές γραφεῖον αὐτῆς ἐν Παρισίοις ὅπου τὸ πρῶτον θὰ συνέλθῃ ὅσον ἐνεστὶ τά-
χιον μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ συνέρχεται δ' εἶτα ὅπου καὶ ὅταν θὰ κρίνῃ τοῦτο προσήμιον
καὶ ἀναγκαῖον πρὸς ταχύτεραν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς.

6.

Ἄμα τῇ πρώτῃ αὐτῆς συνεδριάσει, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐκλέξῃ, μεταξὺ τῶν ἀναφερομένων ἀνωτέρω Πληρεξουσίων,
ἓνα Πρόεδρον καὶ ἓνα Ἀντιπρόεδρον, οἵτινες θὰ παραμείνωσιν ἀσκούντες τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ ὧσιν
ἐπανεκλέξιμοι. Ἐὰν ἡ θέσις τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου χηρεύσῃ κατὰ τὴν ἐνιαύσιον περίοδον, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ προβῇ
ἀμέσως εἰς νέαν ἐκλογὴν διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς περιόδου ταύτης.

7.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξουσιοδοτεῖται νὰ διορίζῃ πάντα ἀναγκαιούντα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς λει-

τουργόν, Πράκτορα ἢ ὑπάλληλον καὶ νὰ ὀρίζῃ τὴν ἀντιμισθίαν αὐτοῦ, νὰ συνιστᾷ Ἐπιτροπὰς, Μέλη τῶν ὁποίων δὲν τυγχάνει ἀπαραίτητον νὰ ὦσι τὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ λαμβάνη πᾶν πρόσφορον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς μέτρον καὶ νὰ παρέχῃ κύρος καὶ πληρεξουσιότητα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς πράκτορας καὶ τὰς ἐπιτροπὰς αὐτῆς.

8.

Πᾶσαι αἱ διασκέψεις τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ὦσι μυστικάι, πλὴν ἐάν, ἐν ἰδιαζούσαις περιπτώσεσιν, ἀποφασίσῃ ἄλλως χάριν ἐδικῶν λόγων ἢ Ἐπιτροπῆ.

9.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει ἐν ταῖς προθεσμίαις ἃς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν θέλει τάσσει ἐπὶ τῇ ἐκάστοτε αἰτήσῃ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἀκούῃ πᾶν ὑποβαλλόμενον ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐπιχείρημα καὶ μαρτυρίαν ἐπὶ παντὸς ζητήματος συναφοῦς πρὸς τὴν ἱκανότητα αὐτῆς πρὸς πληρωμὴν.

10.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ μελετᾷ τὰς ἀπαιτήσεις καὶ θὰ παρέχῃ πρὸς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀκουῖται, χωρὶς νὰ μετέχῃ ὀπωσδήποτε τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ παρέχῃ τὴν αὐτὴν εὐκαιρίαν εἰς τὰς Συμμάχους τῆς Γερμανίας, ὅσκις κρίναι ὅτι θίγονται τὰ συμφέροντα αὐτῶν.

11.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ δεσμεύηται ὑπὸ οὐδεμιᾶς ἰδιαίτερας νομοθεσίας ἢ ἰδιαίτεροῦ κώδικος, οὐδὲ ἐιδικοῦ τινος κανόνος, ἀφορώντων τὴν ἀνάγκρῃσιν ἢ τὴν διαδικασίαν· θὰ καθοδηγῆται ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς καλῆς πίστεως. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς δέον νὰ συμφωνῶσι πρὸς ἀρχὰς καὶ κανόνας ὁμοιομόρφους δι' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ κανόνες οὗτοι ἐφαρμόζονται. Θέλει καθορίσῃ τοὺς κανόνας περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποδείξεως τῶν ἀπαιτήσεων. Δύναται δὲ νὰ χρησιμοποίῃ πᾶσαν δικαίαν μέθοδον ὑπολογισμοῦ.

12.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ θὰ ἀσκῇ πάντα τὰ ἀνατεθειμένα αὐτῇ ὑπὸ τῆς παρουσίας Συνθήκης δικαίωματα καὶ καθήκοντα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ ἐν γένει εὐρυτάτην ἐξουσίαν ἐλέγχου καὶ ἐκτελέσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρόβλημα τῶν ἐπανορθώσεων, ὡς τοῦτο καθορίζεται ἐν τῷ προκειμένῳ Μέρει τῆς παρουσίας Συνθήκης, οὗτινος δικαιουῖται νὰ ἐρμηνεύῃ τὰς διατάξεις. Ἡ Ἐπιτροπὴ, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παρουσίας Συνθήκης, συνιστᾶται ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐν ταῖς παραγράφους 2 καὶ 3 ἀναφερομένων Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κυβερνήσεων, ὡς ἀποκλειστικὴ ἀντιπρόσωπος ἐκάστης διὰ τὸ ἀναλογοῦν αὐτῇ μερίδιον ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως εἰσπράττη, πωλῇ, διατηρῇ καὶ κατανέμῃ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκτελεσθησομένων ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐπανορθώσεων κατὰ τοὺς ἔρους τοῦ προκειμένου Μέρους τῆς παρουσίας Συνθήκης. Ἡ Ἐπιτροπὴ δέον νὰ συμμορφῶται πρὸς τοὺς ἐπομένους ἔρους καὶ διατάξεις :

α') Πᾶν κλάσμα τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν βεβαιωθεισῶν ἀπαιτήσεων, ὅπερ δὲν ἤθελε πληρωθῆ εἰς χρυσόν, εἰς πλοῖα χρεώγραφα καὶ ἐμπορεύματα ἢ ὀπωσδήποτε ἄλλως, δέον νὰ καλυφθῇ ὑπὸ τῆς Γερμανίας, ἢ ὡς ἔρους ὀρίσῃ ἢ Ἐπιτροπῆ διὰ τῆς παραδόσεως, λήγῃ ἐγγήσεως, ἴσου ποσοῦ γραμματίων, ὁμολογιῶν ἢ ἄλλως πως, ἵνα ἀποτελέσῃ ἀναγνώρισιν τοῦ κλάσματος τοῦ περὶ οὗ πρόκειται χρέους.

β') Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐκτιμῶσα περιοδικῶς τὴν ἱκανότητα πρὸς πληρωμὴν τῆς Γερμανίας, θὰ ἐξετάζῃ τὸ Γερμανικὸν φορολογικὸν σύστημα : 1ον ὅπως πᾶσαι αἱ πρόσοδοι τῆς Γερμανίας, συμπεριλαμβανομένων τῶν προοριζομένων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν ἐξόφλησιν παντὸς ἐσωτερικοῦ δανείου, διατεθῶσι προνομιακῶς διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων ὑπ' αὐτῆς ποσῶν λόγῳ ἐπανορθώσεων, καὶ 2ον ὅπως βεβαιωθῇ ὅτι ἐν γένει τὸ Γερμανικὸν φορολογικὸν σύστημα εἶναι ἀναλογικῶς τόσο βαρὺ, ὅσον τὸ οἰασδήποτε ἐμπροσωπουμένης ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ Δυνάμει.

γ') Ἡ Ἐπιτροπὴ, πρὸς διευκόλυνσιν καὶ ἐπιδίωξιν τῆς ἀμέσου ἀποκαταστάσεως τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων χωρῶν, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 235 προβλέπεται, θὰ λάβῃ παρὰ τῆς Γερμανίας ὡς ἐγγύησιν καὶ ἀναγνώρισιν τοῦ χρέους αὐτῆς πρῶτην καταβολὴν γραμματίων εἰς τὸν κομιστὴν εἰς χρυσόν, ἀπηλλαγμένων οἰουδήποτε

φόρου ή τέλους επιβαλλομένου ή δυναμένου να επιβληθῆ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Αὐτοκρατορίας ή τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν ή οἰασδήποτε Ἀρχῆς παρ' αὐτῶν ἐξαρτωμένης. Τὰ γραμμάτια ταῦτα θὰ παραδοθῶσιν ἔναντι καὶ εἰς τρεῖς δόσεις, ὡς εἴρηται κάτωθι (τοῦ χρυσοῦ μάρκου πληρωτέου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 262 τοῦ Θ' Μέρους «Δημοσιονομικαὶ Ὁροὶ» τῆς παρούσης Συνθήκης):

1ον) Δι' ἀμέσου ἐκδόσεως 20,000,000,000 (εἴκοσι δισεκατομμυρίων) χρυσῶν μάρκων εἰς γραμμάτια εἰς τὸν κομιστὴν, πληρωτέα ἀτόκως τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 1ης Μαΐου 1921· διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τῶν γραμματίων τούτων θὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἰδίαι αἱ καταβολαί, εἰς ἃς ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 235, ἀφαιρουμένων τῶν διατεθειμένων ποσῶν εἰς τὴν καταβολὴν τῶν δαπανῶν συντηρήσεως τῶν στρατευμάτων κατοχῆς καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δαπανῶν προμηθείας τροφῶν καὶ πρώτων ὑλῶν· ὅσα τῶν γραμματίων τούτων δὲν ἤθελον ἀποσβεσθῆ κατὰ τὴν 1ην Μαΐου 1921, θὰ ἀνταλλαγῶσι τότε διὰ νέων γραμματίων, τοῦ αὐτοῦ, ὡς τὰ προβλεπόμενα κάτωθι (12, γ', ἐδάφιον 2ον), τύπου.

2ον) Δι' ἀμέσου ἐκδόσεως 40,000,000,000 (τεσσαράκοντα δισεκατομμυρίων) χρυσῶν μάρκων εἰς γραμμάτια εἰς τὸν κομιστὴν, ἐντόκως πρὸς $2\frac{1}{2}\%$ (δύο καὶ ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν) μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1921 καὶ 1926, κατόπιν δὲ πρὸς 5 (πέντε $\%$ τοῖς ἑκατὸν) μετὰ προσθήκης 1 $\%$ (ἓνὸς τοῖς ἑκατὸν) διὰ τὸ χρεωλύσιον ἀπὸ τοῦ 1926 ἐπὶ τοῦ συνόλου ποσοῦ τῆς ἐκδόσεως.

3ον) Δι' ἀμέσου πρὸς ἀσφάλειαν ἀναλήψεως ἐγγράφου ὑποχρεώσεως περὶ ἐκδόσεως λόγῳ νέας καταβολῆς—καὶ μόνον ὅταν ἡ Ἐπιτροπὴ πεισθῆ ὅτι ἡ Γερμανία δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεωλυσίου τῶν εἰρημένων γραμματίων—40,000,000,000 (τεσσαράκοντα δισεκατομμυρίων) μάρκων χρυσῶν εἰς γραμμάτια εἰς τὸν κομιστὴν ἐντόκως πρὸς 5 $\%$ (πέντε τοῖς ἑκατὸν), ὀριζομένων τῶν ἐποχῶν καὶ τοῦ τρόπου πληρωμῆς τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ προθεσμιαὶ πληρωμαὶς τόκων, ὁ τρόπος τῆς χρήσεως τοῦ χρεωλυσίου καὶ πᾶν ἀνάλογον ζήτημα, σχετιζόμενον πρὸς τὴν ἐκδόσιν, τὴν διαχείρισιν καὶ τὸν κανονισμόν τῆς ἐκδόσεως τῶν γραμματίων, θὰ ὀρίζωνται ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Νέαι ἐκδόσεις, λόγῳ ἀναγνώσεως καὶ ἐγγυήσεως, δύναται νὰ ἀπαιτῶνται ὑφ' οὗς ὅρους βραδύτερον ἢ Ἐπιτροπὴ θέλει ὀρίσῃ ἐκάστοτε.

δ') Ἐν ἡ περιπτώσει ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Γερμανίας γραμμάτια, ὁμολογιαὶ ἢ ἄλλαι ἀναγνωρίσεις χρεῶν, ὡς ἐγγυήσας ἢ ἀναγνωρίσεις τοῦ πρὸς ἐπανορθώσεως χρέους αὐτῆς, ἐδίδοτο ὀριστικῶς καὶ εὐχὶ ὡς ἐγγυήσας εἰς ἕτερα πρόσωπα, πλὴν τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων καὶ ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἀρχικῶς ὀρίσθη τὸ ποσὸν τοῦ πρὸς ἐπανορθώσεως χρέους τῆς Γερμανίας, τὸ εἰρημένον χρέος θὰ θεωρῆται ὡς πρὸς τὰς Κυβερνήσεις ταύτας ἀποσβεσθὲν διὰ ποσὸν ἀντίστοιχον πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῶν γραμματίων, ἅτινα ἐδόθησαν οὕτω ὀριστικῶς, καὶ ἡ ἀναφερομένη εἰς τὰ ἐν λόγω γραμμάτια ὑποχρέωσις τῆς Γερμανίας θὰ περιορισθῆ εἰς τὴν ὑποχρέωσιν ἧτις ἀναφέρεται ἐν αὐτοῖς.

ε') Αἱ ἀναγκαιοῦσαι δαπάναι διὰ τὰς ἐπιδιορθώσεως καὶ ἀνοικοδομήσεως κτημάτων κεκλιμένων ἐν αἰς χώραις ἐγένετο ἐπιδρομὴ καὶ ἐρήμωσις, περιλαμβανομένης τῆς δαπάνης ἐπανεγκαταστάσεως ἐπίπλων, μηχανῶν καὶ παντὸς ὑλικοῦ, θὰ ὑπολογισθῶσιν εἰς τὴν τιμὴν ἐπιδιορθώσεως καὶ ἀνοικοδομήσεως καθ' ἣν ἐποχὴν αἱ ἐργασίαι αὗται θέλουσιν ἐκτελεσθῆ.

ς') Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ἐκπτώσεως ὀλικῆς ἢ μερικῆς κεφαλαίου ἢ τόκων παντὸς βεβαιωθέντος χρέους τῆς Γερμανίας δεῖν νὰ ᾖσιν ἠτιολογημένα.

13.

Κατὰ τὰς ψηφοφορίας αὐτῆς ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ συμμορφῶται πρὸς τοὺς ἐκκολούθους κανόνας:

α) Ὅσαίσι λαμβάνει ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίῃ τινα, αἱ ψῆφοι πάντων τῶν ἐχόντων δικαίωμα νὰ ψηφίζωσι Πληρεξουσίων, ἢ, ἐν ἀπουσίᾳ τινῶν ἐξ αὐτῶν, τῶν Παρέδρων Πληρεξουσίων, θὰ καταγράφωνται.

Ἡ ἀποχὴ θεωρεῖται ὡς δοθεῖσα ψῆφος κατὰ τῆς ὑπὸ συζήτησιν προτάσεως. Οἱ συμπαραδρεύοντες δὲν δικαιούνται ψήφου.

Ἐπὶ τῶν ἐπομένων ζητημάτων καθίσταται ἀναγκαία ἡ παμψηφία:

α') Ἐπὶ ζητήματος ἐνδιαφέροντος τὴν κυριαρχίαν τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ ἀφορῶντος τὴν ἐκπτώσιν ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ χρέους ἢ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανίας.

β') Ἐπὶ ζητημάτων σχετικῶν πρὸς τὸ ποσὸν καὶ τοὺς ὅρους τῶν παραδοτέων γραμματίων καὶ ἄλλων ὁμολογιῶν.

ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ πρὸς τὸν καθορισμὸν τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ τρόπου τῆς πωλήσεως, διαπραγματεύσεως ἢ κατανομῆς αὐτῶν.

γ') Ἐπὶ πάσης πέραν τοῦ ἔτους 1930 ὀλικῆς ἢ μερικῆς μεταφορᾶς, πληρωμῶν αἰτινες λήγουσι μεταξὺ τῆς 1ης Μαΐου 1921 καὶ τοῦ τέλους τοῦ 1926 συμπεριλαμβανομένου.

δ') Ἐπὶ πάσης ὀλικῆς ἢ μερικῆς μεταφορᾶς, διὰ χρονικὸν διάστημα ἀνώτερον τῶν τριῶν ἐτῶν, τῶν μετὰ τὸ 1926 ληγουσῶν πληρωμῶν.

ε') Ἐπὶ ζητημάτων σχετιζομένων πρὸς τὴν ἐν ἰδιαιτέρᾳ περιπτώσει ἐφαρμογὴν μεθόδου ἐκτιμήσεως τῶν ζημιῶν, διαφόρου τῆς γενεσμένης παραδεκτῆς ἐν ὁμοίᾳ πρότερον περιπτώσει.

ς') Ἐπὶ ζητημάτων ἐρμηνείας τῶν διατάξεων τοῦ προκειμένου Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης.

Πᾶν ἕτερον ζήτημα θὰ λύηται διὰ ψηφοφορίας κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἤθελεν ἀναφυῆ μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων διχογνωμία περὶ τοῦ ἐὰν ὠρισμένη ὑπόθεσις εἶναι ἐκ τῶν ἀπαιτουσῶν ἀπόφασιν διὰ παμψηφίας ἢ μὴ, ἡ δὲ διχογνωμία αὕτη δὲν δύναται νὰ λυθῇ διὰ προσφυγῆς εἰς τὰς Κυβερνήσεις αὐτῶν, αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Κυβερνήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναθέσωσιν ἀμέσως τὴν ἐν λόγῳ διχογνωμίαν εἰς τὴν διαιτησίαν ἀμερολήπτου προσώπου, περὶ τῆς ὑποδείξεως τοῦ ὁποίου θὰ συμφωνήσωσι καὶ οὐτινος ὑποχρεοῦνται νὰ δεχθῶσι τὴν ἀπόφασιν.

14.

Αἱ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβανόμεναι ἀποφάσεις, συμφώνως τῇ ἀνατιθεμένη ταύτῃ ἐξουσίᾳ, θὰ ᾧσιν εὐθὺς ἐκτελεσταὶ καὶ δύναται νὰ τύχωσιν, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, ἀμέσου ἐφαρμογῆς.

15.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ παραδώσῃ πρὸς ἐκάστην ἐνδιαφερομένην Δύναμιν εἰς οἶον ὀρίσει τύπον :

1ον) Πιστοποιητικὸν ἀναφέρον ὅτι κρατεῖ διὰ λογαριασμὸν τῆς εἰρημένης Δυνάμεως γραμμάτια τῶν προαναφερομένων ἐκδόσεων, τοῦ ἐν λόγῳ πιστοποιητικῷ δυναμένου, τῇ αἰτήσῃ τῆς περὶ ἧς πρόκειται Δυνάμεως, νὰ διαιρεθῇ εἰς ἀριθμὸν ἀποκομμάτων μὴ ὑπερβαινόντων τὰ πέντε·

2ον) Πιστοποιητικὰ ἐκάστοτε ἀναφέροντα ὅτι κρατεῖ διὰ λογαριασμὸν τῆς εἰρημένης Δυνάμεως πᾶσαν ἄλλην ὑπὸ τῆς Γερμανίας παραδοθεῖσαν περιουσίαν, ἐναντι τοῦ πρὸς ἐπανορθώσεις χρέους αὐτῆς.

Τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα πιστοποιητικὰ θὰ ᾧσιν ὀνομαστικά, δυνάμενα, μετὰ γνωστοποίησιν πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν, νὰ μεταβιβάζωνται δι' ὀπισθογραφῆσεως.

Ὅσακις ἐκδίδονται γραμμάτια πρὸς πώλησιν ἢ διαπραγματεύσιν ἢ ὁσάκις παραδίδονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντικείμενα, δεόν νὰ ἀφαιρῆται ἡ ἀντίστοιχος ἀξία ἐκ τῶν πιστοποιητικῶν.

16.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ χρεωθῇ, ἀπὸ 1ης Μαΐου 1921, διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ χρέους αὐτῆς τόκου, ὡς τοῦτο θέλει ὀρισθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀφαιρουμένης πάσης γενομένης καταβολῆς ὑπὸ τύπον πληρωμῆς τοῖς μετρητοῖς ἢ διὰ τοῦ ἰσοτίμου τούτων ἢ εἰς γραμμάτια ἐκδοθέντα ὑπὲρ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ πάσης πληρωμῆς ἀναφερομένης ἐν τῷ ἀρθρῷ 243.

Ὁ τόκος οὗτος ὀρισθῆσεται 5 % (πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατόν), ἐκτὸς ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐθεώρῃ βραδύτερον ὅτι αἱ περιστάσεις δικαιολογοῦσι μεταβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ ποσοστοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ὀρίζουσα τῇ 1ῃ Μαΐου 1921 τὸ συνολικὸν ποσὸν τοῦ χρέους τῆς Γερμανίας, δύναται νὰ ὑπολογίσῃ τοὺς ὀφειλομένους τόκους ἐπὶ τῶν ποσῶν, ἅτινα συνδέονται μετὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ἀπὸ τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918 μέχρι τῆς 1ης Μαΐου 1921 ὀλικῶν ζημιῶν.

17.

Ἐν περιπτώσει ἀθετήσεως ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας τῆς ἐκπληρώσεως οἰασδῆποτε ἐπιβαλλομένης αὐτῇ ὑποχρέωσως ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ Μέρει τούτῳ τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ γνωρίσῃ ἀμέσως τὴν ἀθέτησιν ταύτην εἰς ἐκάστην τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων, συνυποβάλλουσα πᾶσαν πρότασιν, ἥτις θὰ τῇ φανῇ σκόπιμος περὶ τῶν ληπτέων λόγῳ τῆς τριακῆς ἀθετήσεως μέτρων.

18.

Τὰ μέτρα, αἵτινα αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσιν ἐν περιπτώσει ἐκουσίας ἀθετήσεως ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ τὰ ὁποῖα ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ μὴ θεωρῇ πράξεις ἐχθρικής, δύνανται νὰ περιλαμβάνωσι πράξεις ἀπαγορεύσεως ὡς ἐπίσης καὶ οἰκονομικὰ καὶ δημοσιονομικὰ ἀντίποινα, ἐν γένει δὲ ὅλα ἕτερα αἱ σχετικαὶ Κυβερνήσεις ἤθελον θεωρήσῃ ἐκ τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλόμενα μέτρα.

19.

Αἱ πληρωμαὶ, αἵτινες δεόν νὰ γίνωνται εἰς χρυσὸν ἢ εἰς τὰ ἀντίστοιχα αὐτοῦ ἔναντι τῶν βεβαιωθείσων ἀπαιτήσεων τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, δύνανται κατὰ πᾶσαν στιγμήν νὰ γίνωνται δεκταὶ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ μορφήν κινήτων ἢ ἀκινήτων πραγμάτων, ἐμπορευμάτων, ἐπιχειρήσεων, δικαιωμάτων καὶ παραχωρήσεων ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Γερμανίας, πλοίων, ὁμολογιῶν, μετοχῶν ἢ πάσης φύσεως χρεωγράφων ἢ νομισμάτων τῆς Γερμανίας ἢ ἄλλων Κρατῶν, καθοριζομένης τῆς ἀναλλακτικῆς αὐτῶν ἀξίας ἐν σχέσει πρὸς τὸν χρυσὸν ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τιμὴν δικαίαν καὶ εἰλικρινῆ.

20.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, καθορίζουσα ἢ ἀποδεχομένη τὰς ἐνεργηθησομένας πληρωμας διὰ παραδόμεως ἀντικειμένων ἢ ὀρισμένων δικαιωμάτων, θὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ νόμιμα δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων ἢ Οὐδετέρων Δυνάμεων καὶ τῶν ἐν ταῖς ὡς εἴρηται ὑπάρχων αὐτῶν.

21.

Πᾶν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς εὐθύνεται μόνον ἔναντι τῆς διορισάσης αὐτὸ Κυβερνήσεως διὰ πᾶσαν πράξιν ἢ παράλειψιν ἀπορρέουσαν ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Οὐδεμία τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κυβερνήσεων ἀναλαμβάνει εὐθύνην ἀντὶ ἄλλης Κυβερνήσεως.

22.

Ἰπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παρουσίας Συνθήκης, τὸ προκείμενον Παράρτημα δύναται, τῇ ὁμοφώνῃ ἀποφάσει τῶν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ἐκπροσωπούμενων Κυβερνήσεων, νὰ τροποποιηθῇ.

23.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ διαλυθῇ ὅταν ἡ Γερμανία καὶ αἱ Σύμμαχοι αὐτῆς ἐξαφλήσωσι πάντα τὰ παρ' αὐτῶν ὀφειλόμενα ποσὰ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρουσίας Συνθήκης ἢ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὅταν πάντα τὰ ληφθέντα ποσὰ ἢ τὸ ἰσότιμον αὐτῶν κατανεμηθῶσι μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ΄.

1.

Ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων πρὸς ἀντικατάστασιν τόννου πρὸς τόννον (χωρητικότητας ἀκαθαρίστου) καὶ κατηγορίας πρὸς κατηγορίαν πάντων τῶν ἀπολεσθέντων ἢ βλαβέντων ἐξ ἀφορμῆς τοῦ πολέμου ἐμπορικῶν καὶ ἀλιευτικῶν πλοίων καὶ σκαφῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ μολονότι τὰ νῦν ὑφιστάμενα Γερμανικὰ πλοῖα καὶ σκάφη ἐκπροσωποῦσι χωρητικότητα πολὺ κατωτέραν τῆς τῶν ἀπολειῶν, ὡς συνεπείᾳ τῆς Γερμανικῆς ἐπιδρομῆς ὑπέστησαν αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις, τὸ ἀναγνωρισθὲν ἀνωτέρω δικαίωμα θέλει ἀσκηθῆ ἔπι τῶν Γερμανικῶν ταύτων πλοίων καὶ σκαφῶν κατὰ τοὺς ἐπομένους ὅρους :

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐξ ὀνόματος αὐτῆς, κατὰ τρόπον δὲ δεσμεύοντα πάντα ἕτερον ἐνδιαφερόμενον, ἐχωρεῖ εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Κυβερνήσεις τὴν κυριότητα παντὸς ἐμπορικοῦ πλοίου 1600 καὶ ἄνω τόννων ἀκαθαρίστου χωρητικότητος ἀνήκοντος εἰς τοὺς ὑπάρχουσ αὐτῆς, ὡς ἐπίσης τὸ ἡμισυ εἰς τόννους τῶν πλοίων, ὧν ἡ ἀκαθάριστος χωρητικότης περιλαμβάνεται μεταξὺ 1000 καὶ 1600 τόννων, καὶ τὸ τέταρτον εἰς τόννους τῶν ἀτμοκινήτων ἀλιευτικῶν πλοίων, ἐτι δὲ τὸ τέταρτον εἰς τόννους τῶν λοιπῶν ἀλιευτικῶν πλοίων.

2.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις, ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων πάντα τὰ ἐν τῇ 1ῃ παραγράφῳ ἀναφερόμενα πλοῖα καὶ σκάφη.

3.

Τὰ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ἀναφερόμενα πλοῖα καὶ σκάφη περιλαμβάνουσι πάντα:

α') Τὰ φέροντα ἢ δικαιούμενα νὰ φέρωσι τὴν Γερμανικὴν ἐμπορικὴν σημαίαν, ἢ β') τὰ ἀνήκοντα εἰς Γερμανὸν ὑπήκοον, εἰς Γερμανικὴν ἐταιρείαν ἢ ὁμάδα ἢ εἰς ἐταιρείαν ἢ ὁμάδα ἄλλης τινὸς πλὴν τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων χώρας καὶ τελοῦντα ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ἢ τὴν διεύθυνσιν Γερμανῶν ὑπηκόων, ἢ γ') τὰ νῦν ὑπὸ κατασκευὴν: 1ον) ἐν Γερμανίᾳ, 2ον) εἰς ἑτέρας πλὴν τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων χώρας διὰ λογαριασμὸν Γερμανοῦ ὑπηκόου, Γερμανικῆς ἐταιρείας ἢ ὁμάδος.

4.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις πρὸς παροχὴν τίτλων κυριότητος δι' ἕκαστον τῶν ὡς ἄνω παρατιθεμένων πλοίων:

α') Θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῆς, δι' ἕκαστον πλοῖον πρᾶξιν πωλήσεως ἢ πάντα ἄλλον τίτλον ιδιοκτησίας ἀποδεικνύοντα τὴν μεταβίβασιν εἰς τὴν εἰρημένην Ἐπιτροπὴν τῆς πλήρους κυριότητος τοῦ πλοίου, ἐλευθέρου παντὸς οἰουδήποτε προνομίου, ὑποθήκης καὶ βάρους.

β') Θὰ λάβῃ πᾶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων ὑποδειχθόσμενον μέτρον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς παραδόσεως τῶν πλοίων τούτων εἰς τὴν εἰρημένην Ἐπιτροπὴν.

5.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται, ἐπιπροσθέτως, λόγῳ μερικῆς ἐπανορθώσεως, νὰ ναυπηγήσῃ εἰς τὰ Γερμανικὰ ναυπηγεῖα ἐμπορικὰ πλοῖα διὰ λογαριασμὸν τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κυβερνήσεων ὡς ἀκολούθως:

α') Ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων θὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν τὸ ποσὸν τῆς εἰς τόννους χωρητικότητος, ἣτις πρόκειται νὰ ναυπηγηθῇ ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν δύο ἐπομένων ἐτῶν, μετὰ τοὺς ἀνωτέρω μνημονευομένους τρεῖς μῆνας.

β') Ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων θὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν τὸ ποσὸν τῆς εἰς τόννους χωρητικότητος, ἣτις πρόκειται νὰ ναυπηγηθῇ ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν τριῶν ἐπομένων ἐτῶν μετὰ τὰ δύο ὡς ἄνω μνημονευόμενα ἔτη.

γ') Τὸ ποσὸν τῆς ναυπηγηθησομένης εἰς τόννους χωρητικότητος δι' ἕκαστον ἔτος δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὰς 200,000 τόννων ἀκαθάριστου χωρητικότητος.

δ') Αἱ εἰδικαὶ λεπτομέρειαι τῶν ναυπηγηθησομένων πλοίων, οἱ ὅροι ὑφ' οὓς θὰ ναυπηγηθῶσιν ἢ παραδοθῶσιν, ἢ κατὰ τόννον τιμὴ δι' ἧς θὰ ὑπολογισθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ πᾶν ἕτερον ζήτημα, σχέσιν ἔχον πρὸς τὴν παραγγελίαν, τὴν ναυπήγησιν ἢ τὴν παράδοσιν τῶν πλοίων, ὡς ἐπίσης πρὸς τὴν ἀναγραφὴν αὐτῶν ἐν τῷ λογαριασμῷ, θέλουσι καθορισθῆν ὑπὸ τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς.

6.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ εἰς εἶδος καὶ εἰς τὴν συνήθη καλὴν κατάστασιν πρὸς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις, ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, συμφώνως πρὸς διαδικασίαν ὀρισθησομένην ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων, πάντα τὰ πλοῖα καὶ λοιπὰ κινητὰ μηχανήματα ποταμοπλοίας, ἅτινα ἀπὸ τῆς 1ῆς Αὐγούστου 1914 περιῆλθον ἐφ' οἷα οἰοῦντο ἄλλοτε λόγῳ εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῆς ἢ τὴν κατοχὴν τινος τῶν ὑπηκόων τῆς καὶ ὧν δύναται νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ταυτότης.

Πρὸς συμφηρισμὸν τῶν ἐφ' οἷα ἄλλοτε αἰτία ἀπωλειῶν τῆς εἰς τόννους χωρητικότητος τῶν ποταμοπλοίων, ὡς αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις ὑπέστησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἐπανορθωθῶσι διὰ τῶν ἀνωτέρω περιγραφεισῶν ἀποδόσεων, ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ ἐκχωρήσῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων μέρος τῶν ποταμοπλοίων αὐτῆς μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν ἀπωλειῶν τούτων, τῆς εἰρημένης ἐκχω-

ρήσεως μη δυναμένης να υπέρβῃ τὰ 20 ἐπὶ τοῖς $\frac{1}{10}$ τοῦ συνόλου τῶν ἐν λόγῳ πλοίων, ὡς τοῦτο ὀφίστατο τῇ 11ῃ Νοεμβρίου 1918.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκχωρήσεως ταύτης θὰ κανονισθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 339 τοῦ IB' Μέρους (Λιμένες, Ὑδάτινοι ὁδοὶ καὶ Σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ) τῆς παρούσης Συνθήκης προβλεπομένων διατητῶν, οἵτινες ἐντέλλονται νὰ ἐπιλύσωσι τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν κατανομήν τῆς εἰς τόνους χωρητικότητος τῶν ποταμοπλοίων δυσχερείας τὰς προϋποθέσεις ἐκ τοῦ διεθνοῦς κηθεστῶτος ποταμίων τινῶν συγκροτημάτων ἢ ἐκ τῶν θιγουσῶν τὰ συγκροτήματα ταῦτα μεταβολῶν.

7.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ πᾶνθ' ὅσα θέλει τῇ ὑποδείξῃ ἢ Ἐπιτροπῇ τῶν Ἐπανορθώσεων μέτρα, ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν πλήρη κυριότητα ἐπὶ πάντων τῶν πλοίων, ἅτινα δυνατόν νὰ μετεβιβάσθωσιν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἢ μεταβιβάζονται νῦν ὑπὸ οὐδετέραν σημαίαν, ἀνευ τῆς στικταθέσεως τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κυβερνήσεων.

8.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται πάσης οἰασδήποτε διεκδικήσεως κατὰ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κυβερνήσεων καὶ τῶν ὑπηκόων αὐτῶν, ὡς πρὸς τὴν κατακράτησιν ἢ τὴν χρησιμοποίησιν παντὸς Γερμανικοῦ πλοίου ἢ σκάφους καὶ ὡς πρὸς πᾶσαν ἀπώλειαν ἢ βλάβην ἢ ὑπέστησαν τὰ ἐν λόγῳ πλοῖα ἢ σκάφη, ἐξαιρουμένων τῶν ὀφειλομένων πληρωμῶν ἕνεκα τῆς χρήσεως τῶν πλοίων τούτων, συμφώνως πρὸς τὸ πρωτόκολλον τῆς Ἀνακωχῆς τῆς 13ης Ἰανουαρίου 1919 καὶ τὰ ἐπόμενα πρωτόκολλα.

Ἡ παράδοσις τοῦ Γερμανικοῦ ἐμπορικοῦ στόλου θὰ ἐξακολουθήσῃ συντελουμένη ἀδιαλείπτως, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν λόγῳ πρωτόκολλα.

9.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται πάσης διεκδικήσεως ἐπὶ τῶν καταβυθισθέντων πλοίων ἢ φορτίων ἐξ ἐχθρικῆς τινος ναυτικῆς πράξεως ἢ συνεπειᾶ ταύτης, εἴτα δὲ διασωθέντων καὶ ἐν τοῖς ὁποίοις Κυβερνήσις τις ἐκ τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων ἢ ὑπήκοοι τούτων ἔχουσι συμφέροντα ὡς ἰδιοκτῆται, ἢ ναυλωταί, ἀσφαλισταί ἢ ὀπωσθήποτε ἄλλως, πρὸς πᾶσαν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, ἥτις τυχὸν ἐξεδόθη ὑπὸ Δικαστηρίου κειῶν τῆς Γερμανίας ἢ τῶν Συμμάχων αὐτῆς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ'

1.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις ἀξιοῦσι καὶ ἡ Γερμανία δέχεται, ὅπως, πρὸς μερικὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Τμήματος καθυριζομένων ὑποχρεώσεων αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὰς κάτωθι καθυριζόμενας λεπτομερείας διαθέσῃ ἀπ' εὐθείας τοὺς οἰκονομικοὺς αὐτῆς πόρους, ἐν ᾧ μέτρῳ θέλουσιν ὀρίσῃ αἱ ἐν λόγῳ Δυνάμεις, εἰς τὴν ὕλικὴν ἀποκατάστασιν τῶν καθ' ὧν ἐγένετο ἐπιδρομὴ χωρῶν τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

2.

Αἱ Κυβερνήσεις τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων θὰ ὑποβάλωσι τῇ Ἐπιτροπῇ τῶν Ἐπανορθώσεων καταλόγους ἐμφανίζοντας:

α') Τὰ ζῶα, μηχαναὶ, ἐξαρτήματα, ἐργαλεῖα καὶ πᾶν παραπλήσιον ἀντικείμενον ἐμπορικοῦ χαρακτῆρος, ἅτινα κατεσχέθησαν, ἐφθάρησαν ἢ κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἢ κατεστράφησαν συνεπειᾶ ἀμέσῳ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ὁποίων αἱ ἐν λόγῳ Κυβερνήσεις ἐπιθυμοῦσι, πρὸς πλήρωσιν ἀμέσων καὶ ἐπείγουσῶν ἀναγκῶν, νὰ ἴδωσιν ἀντικαθιστάμενα διὰ ζῶων ἢ ἀντικειμένων τοῦ αὐτοῦ εἴδους, εὐρισκομένων κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ἐν τῷ Γερμανικῷ ἐδάφει.

β') Τὰ ὕλικὰ ἀνοικοδομήσεως (λίθοι, ὀπτόπλινθοι, πλίνθοι ἀλεξίπτυροι, κέραμοι, ξυλεῖα οἰκοδομήσιμος, (χονδροξυλεῖα), ὑελοπίνακες, χάλυψ, ἀσβεστος, λιθοκονία κτλ.), μηχαναὶ, μηχανήματα, θερμάνσεως, ἐπιπλα καὶ πᾶν ἀντικείμε-

νών ἐμπορικῶν χαρακτῆρος, ἀπὸ τῶν αἰ εἰρημέναι Κυβερνήσεις ἐπιθυμοῦσι νὰ ἴδωσι παροχόμενα καὶ κατασκευαζόμενα ἐν Γερμανίᾳ, παροχιδόμενα δὲ εἰς αὐτάς διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν καθ' ὧν ἐγένετο ἐπιδρομὴ χωρῶν.

3.

Οἱ σχετικοὶ κατάλογοι πρὸς τὰ μνημονευόμενα ἄρθρα ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ 2 ἐδ. α', θὰ παρασχεθῶσιν ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Οἱ σχετικοὶ κατάλογοι πρὸς τὰ ἐν τῇ ὡς ἄνω παραγράφῳ 2 ἐδ. β' μνημονευόμενα ἄρθρα θὰ παρασχεθῶσιν τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 1919, κατ' ἀνώτατον ὄριον.

Οἱ κατάλογοι θὰ περιέχωσι πάσας τὰς ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς συμβάσεσι συνήθειαι λεπτομερείας, τὰς σχετιζόμενας πρὸς τὰ ἀναφερόμενα ἄρθρα, συμπεριλαμβανομένων τῶν εἰδικῶν λεπτομερειῶν προθεσμίας παραδόσεως (τῆς προθεσμίας ταύτης μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὰ τέσσαρα ἔτη) καὶ τόπου παραδόσεως· ἀλλ' οἱ κατάλογοι δὲν θὰ περιέχωσιν οὔτε τιμὰς, οὔτε ἐκτίμησιν, τούτων ὀρισθησομένων, ὡς κατωτέρω ρηθήσεται, ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

4.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἕνα τῆ παραλαβῆ τῶν καταλόγων, θέλει ἐξετάσῃ ἐν τίνι μέτρῳ τὰ ὕλικά καὶ τὰ ζῶα, τὰ ἐν τοῖς καταλόγοις τούτοις μνημονευόμενα, δύνανται νὰ ζητηθῶσιν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν. Διὰ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐσωτερικὰς τῆς Γερμανίας ἀνάγκας, ἐφ' ὅσον ἀποβλέπει τοῦτο ἀναγκαῖον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς αὐτῆς ζωῆς. Ἐπίσης θὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰς τιμὰς καὶ τὰς ἐποχὰς καθ' ἃς τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα δύναται νὰ ἀποκτηθῶσιν εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας χώρας ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὀρισθησομένας διὰ τὰ Γερμανικὰ ἀντικείμενα· τέλος θὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὸ γενικὸν συμφέρον τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κυβερνήσεων, ὅπως μὴ παραλύσῃ ἢ βιομηχανικὴ ζωὴ τῆς Γερμανίας μέχρι σημείου παραβλάπτοντος τὴν οἰκονομικὴν τῆς ἱκανότητα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀξιασμένων παρ' αὐτῆς ἐτέρων πράξεων ἐπανορθώσεως.

Ἐν τῇ περιπτώσει, παρὰ τῆς Γερμανίας θὰ αἰτηθῶσιν μηχαναὶ, ἐξαρτήματα, ἐργαλεῖα καὶ πᾶν παραπλήσιον ἀντικείμενον ἐμπορικῶν χαρακτῆρος ἐξυπηρετοῦν τὴν βιομηχανίαν, μόνον ἐὰν ὑπάρχῃ διαθέσιμον καὶ πρὸς πώλησιν ἀπόθεμα τῶν ἀντικειμένων τούτων· ἀφ' ἑτέρου αἰ. τοιαύτης φύσεως αἰτήσεις δὲν θὰ ὑπερβῶσιν 30 ἐπὶ τοῖς % ἐκ τῆς ποσότητος ἐκάστου ἐν Γερμανικῷ καταστάματι ἢ οἰαδήποτε Γερμανικῇ ἐπιχειρήσει χρησιμοποιομένου ἀντικειμένου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ παρέχῃ ἐν ὀρισμένη προθεσμίᾳ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀκούωνται περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτῆς πρὸς παροχὴν τῶν ὡς εἴρηται ὕλικῶν, ζῶων καὶ ἀντικειμένων.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ γνωστοποιῆται ἀκολούθως καὶ ὡς οἶόν τε τάχιον πρὸς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰς διαφόρους ἐνδιαφερομένας Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Κυβερνήσεις.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ παραδίδῃ τὰ ὕλικά, ἀντικείμενα καὶ ζῶα, ὡς καθορίζονται ἐν τῇ γνωστοποιήσει ταύτῃ, αἱ δὲ ἐνδιαφερόμεναι Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμέναι Κυβερνήσεις ὑποχρεοῦνται, ἐκάστη τὸ ἐπ' αὐτῇ, νὰ δέχωνται τὰς προμηθείας ταύτας ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι θὰ ᾄδωσι, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, σύμφωνοι πρὸς τοὺς δοθέντας καθορισμοὺς ἢ δὲν θὰ ᾄδωσιν ἀκατάλληλοι διὰ τὴν ἀπαιτουμένην χρῆσιν ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῆς ἐπανορθώσεως.

5.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ καθορίσῃ τὴν ἀποδοτέαν ἀξίαν τῶν παραδιδόμενων, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ὕλικῶν, ἀντικειμένων καὶ ζῶων, αἱ δὲ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμέναι Κυβερνήσεις, αἵτινες θὰ παραλαμβάνωσι τὰς προμηθείας ταύτας, δέχονται νὰ χρεῶνται διὰ τῆς ἀξίας αὐτῶν καὶ ἀναγνωρίζουσιν ὅτι τὸ ἀντίστοιχον πῶδον δεόν νὰ θεωρῆται ὡς πληρωμὴ γενομένη ὑπὸ τῆς Γερμανίας πρὸς κατανομήν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 237 τοῦ Μέρους τούτου τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐν τῇ περιπτώσει κατὰ τοὺς ὡς ἄνω ὀριζομένους βρῶς ἀσκηθῇ τὸ δικαίωμα τῆς αἰτήσεως ὕλικῆς ἀποκαταστάσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ βεβαιώθῃ ὅτι τὸ εἰς πίστωσιν τῆς Γερμανίας φερόμενον πῶδον ἐκπροσωπεῖ τὴν κανονικὴν ἀξίαν τῆς γενομένης ἐργασίας ἢ τῶν χορηγηθέντων ὑπ' αὐτῆς ὕλικῶν καὶ ὅτι τὸ σύνολον τῆς διατυπωθείσης ἀπαιτήσεως ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης Δυνάμεως διὰ τὴν αὐτῶ μερικῶς ἐπανορθωθείσαν ζημίαν ἐλαττοῦται ἐν τῇ ἀναλογίᾳ τῆς αὐτῶ παρασχεθείσης πρὸς ἐπανόρθωσιν συμβολῆς.

6.

Ἡ Γερμανία, ὡς ἄμεσον προκαταβολὴν ἐναντιπῶν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ δευτέρῳ παραγράφῳ ἀναφεριμένων ζῶων, ὑποχρε-

ούται να παραδώση εντός τριών μηνών από της έναρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, ήτοι κατά μήνα και εξ ελάχιστου είδους τὸ ἕν τρίτον τῶν ὡς κάτωθι ποσοτήτων ζώντων κτηνῶν :

1ον Εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν.

- 500 ἐπιβήτορας 3 ἕως 7 ἐτῶν·
- 30,000 πώλους καὶ φορβάδας ἀπὸ 18 μηνῶν ἕως 7 ἐτῶν, φυλῆς τῶν Ἀρδεννῶν, τῆς Βουλώνης ἢ τοῦ Βελγίου·
- 2,000 ταύρους ἀπὸ 18 μηνῶν μέχρι 3 ἐτῶν·
- 90,000 γαλακτοφόρους ἀγελάδας ἀπὸ 2 ἕως 6 ἐτῶν·
- 1,000 κριούς·
- 100,000 πρόβατα·
- 10,000 αἴγας·

2ον Εἰς τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν.

- 200 ἐπιβήτορας ἀπὸ 3 ἕως 7 ἐτῶν τῆς φυλῆς τοῦ μεγάλου Βελγικοῦ τύπου·
- 5,000 φορβάδας ἀπὸ 3 ἕως 7 ἐτῶν, τῆς φυλῆς τοῦ μεγάλου Βελγικοῦ τύπου·
- 5,000 πώλους ἀπὸ 18 μηνῶν μέχρι 3 ἐτῶν, τῆς φυλῆς τοῦ μεγάλου Βελγικοῦ τύπου·
- 2,000 ταύρους ἀπὸ 18 μηνῶν μέχρι 3 ἐτῶν·
- 50,000 γαλακτοφόρους ἀγελάδας ἀπὸ 2 ἕως 6 ἐτῶν·
- 40,000 δαμάλεις·
- 200 κριούς·
- 20,000 πρόβατα·
- 15,000 θήλειαι σῦς·

Τὰ παραδιδόμενα ζῶα θὰ ᾄσι καλῆς ὑγείας καὶ κανονικῆς καταστάσεως.

Ἐὰν τὰ οὕτω παραδιδόμενα ζῶα δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἠρπάγησαν ἢ κατεσχέθησαν, ἡ ἀξία αὐτῶν θὰ ἀχθῇ εἰς πίστωσιν τῶν πρὸς ἐπανάρθωσιν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανίας, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος Παραρτήματος.

7.

Ἡ Γερμανία, χωρὶς ὕ' ἀναμένῃ ὅπως ληφθῶσιν αἱ ἀποφάσεις τῆς προβλεπομένης ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ παρόντος Παραρτήματος Ἐπιτροπῆς, θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐνεργοῦσα τὰς παραδόσεις γεωργικοῦ ὑλικοῦ πρὸς τὴν Γαλλίαν, αἵτινες προβλέπονται ἐν τῷ ἄρθρῳ ὑπ' ἀριθ. 3 τῆς ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1919 ἀνανεώσεως τῆς Ἀναχωχῆς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε'.

1.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται, ἐπὶ τῇ σχετικῇ αὐτῶν αἰτήσει νὰ παραδώσῃ εἰς τὰς κάτωθι μνημονευόμενας καὶ υπογραψάσας τὴν παροῦσαν Συνθήκην Δυνάμεις, τὰς κατωτέρω ὀριζόμενας ποσότητας γαιανθράκων καὶ παραγῶγων γαιάνθρακος.

2.

Ἡ Γερμανία θὰ παραδίδῃ εἰς τὴν Γαλλίαν ἐτησίως ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἑπτὰ ἑκατομμύρια τόννων γαιάνθρακος. Ἐκτὸς τούτου, ἡ Γερμανία θὰ παραδίδῃ ἐτησίως εἰς τὴν Γαλλίαν ἴσην ποσότητα γαιάνθρακος πρὸς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς προπολεμικῆς ἐτησίου παραγωγῆς τῶν ἐκ τοῦ πολέμου καταστραφέντων ὀρυχείων τοῦ Βορρᾶ καὶ τοῦ Πά—ντῆ—Καλαί καὶ τῆς κατὰ τὸ ἀνασκοπούμενον ἔτος παραγωγῆς τοῦ Λεκανοπεδίου, ἐν ᾧ εὗρηνται τὰ ὀρυχεῖα ταῦτα. Ἡ τελευταία αὕτη προμήθεια συντελουμένη ἐπὶ δεκαετίαν δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰ εἴκοσιν ἑκατομμύρια τόννους ἐτησίως κατὰ τὰ πέντε πρῶτα ἔτη καὶ ὀκτὼ ἑκατομμύρια τόννους ἐτησίως κατὰ τὰ πέντε ἐπόμενα ἔτη. Ἐννοεῖται ὅτι πᾶσα ἐπιμέλεια θὰ καταβληθῇ διὰ τὴν ἐπαναφορὰν εἰς καλὴν κατάστασιν τῶν ὀρυχείων τοῦ Βορρᾶ καὶ τοῦ Πά—ντῆ—Καλαί.

3.

Ἡ Γερμανία θὰ παραδίδῃ εἰς τὸ Βέλγιον ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ὀκτὼ ἑκατομμύρια τόννους γαιάνθρακος ἑτησίως.

4.

Ἡ Γερμανία θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν τὰς κάτωθι κατ' ἀνώτατον ὅρον ποσότητας γαιάνθρακος :

Ἰούλιος 1919	μέχρι	Ἰουνίου 1920	: 4 1/2	ἑκατομμύρια	τόννους
» 1920	»	» 1921	: 6	»	»
» 1921	»	» 1922	: 7 1/2	»	»
» 1922	»	» 1923	: 8	»	»
» 1923	»	» 1924	: 8 1/2	»	»

καὶ καθ' ἕκαστον τῶν πέντε ἐπομένων ἐτῶν 8 1/2 ἑκατομμύρια τόννους.

Ἡ παράδοσις τῶν δύο τρίτων τοῦλάχιστον γενήσεται διὰ ξηρᾶς.

5.

Ἡ Γερμανία θὰ παρέχῃ ἑτησίως εἰς τὸ Λουξεμβούργον, ἐάν τούτο τῇ αἰτηθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων, ποσότητα γαιάνθρακος ἴσην πρὸς τὴν προπολεμικὴν ἑτησίαν κατανάλωσιν τοῦ Γερμανικοῦ γαιάνθρακος ἐν Λουξεμβούργῳ.

6.

Αἱ πληρωτέαι τιμαὶ διὰ τὰς συντελουμένας παραδόσεις γαιάνθρακος δυνάμει τῶν ὡς εἴρηται αἰρέσεων θὰ ᾧσιν αἱ ἀκόλουθοι :

α) *Παράδοσις διὰ σιδηροδρόμου ἢ ὑδατίνης ὁδοῦ.*—Τιμὴ ἔσεται ἡ Γερμανικὴ τοιαύτη εἰς τὰ χεῖλη τῶν φρεάτων τοῦ ὄρυχείου ἢ πληρωνομένη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων, ἐπὶ πλέον δὲ ὁ ναῦλος μέχρι τῶν συνόρων Γαλλίας, Βελγίου, Ἰταλίας, Λουξεμβούργου, ἐξυπακουμένου ὅτι ἡ εἰς τὰ χεῖλη τῶν φρεάτων τοῦ ὄρυχείου τιμὴ δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὴν τιμὴν τοῦ δι' ἐξαγωγὴν, εἰς τὰ χεῖλη τῶν φρεάτων τοῦ ὄρυχείου, Ἀγγλικοῦ γαιάνθρακος. Προκειμένου περὶ τοῦ Βελγικοῦ γαιάνθρακος ἀτμοπλοίων, ἡ τιμὴ δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὴν τοῦ Ὀλλανδικοῦ γαιάνθρακος ἀτμοπλοίων.

Τὰ τιμολόγια μεταφορᾶς διὰ σιδηροδρόμου ἢ ὑδατίνης ὁδοῦ δὲν θὰ ᾧσιν ἀνώτερα τῶν ἐν Γερμανίᾳ διὰ τοιαύτας μεταφορᾶς καταβαλλομένων κατωτέρων τιμῶν.

β) *Παράδοσις διὰ θαλάσσης.*—Τιμὴ ἔσεται ἡ Γερμανικὴ τοιαύτη ἐξαγωγῆς f. o. b. (ἐπὶ τοῦ καταστρώματος) εἰς τοὺς Γερμανικοὺς λιμένας ἢ ἡ Ἀγγλικὴ τιμὴ ἐξαγωγῆς f. o. b. καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ κατωτέρα τῶν δύο.

7.

Αἱ ἐνδιαφερόμεναι Σύμμαχοι καὶ Συνασπισμένοι Κυβερνήσεις δύνανται νὰ ζητήσωσιν τὴν παράδοσιν μεταλλουργικοῦ κόνι, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ γαιάνθρακος, ἐν ἀναλογία τριῶν τόννων κόνι κατὰ τέσσαρας τόννους γαιάνθρακος.

8.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ εἰς τὴν Γαλίαν καὶ νὰ μεταφέρῃ εἰς τὰ Γαλλικὰ σύνορα διὰ σιδηροδρόμου ἢ ὑδατίνης ὁδοῦ τὰ ἀκόλουθα προϊόντα καθ' ἕκαστον τῶν τριῶν ἐπομένων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης ἐτῶν :

- Βενζόλη 35,000 τόννους.
- Πίσσα γαιάνθρακος (goudron de houille) 50,000 τόννους.
- Θεικτὴν ἀμμωνίαν—30,000 τόννους.

Τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς πύσης γαιάνθρακος δύνανται, κατ' ἐκλογὴν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ ἴσας ποσότητας προϊόντων ἀποστάξεως, ὡς ἔλαια ἑλαφρὰ ἢ βαρᾶ, ἀνθρακίνη, νερθαλίνη ἢ βοϊνή (πίσσα).

9.

Τιμὴ τοῦ κόνι καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ 8ῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων προϊόντων ἔσεται ἡ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων καταβαλλομένη τοιαύτη παρεχομένων ὅλων τῶν μᾶλλον εἰρηστικῶν ὄρων συσκευασίας καὶ λιμένος μέχρι τῶν Γαλλικῶν συνόρων ἢ τῶν Γερμανικῶν λιμένων, ὡς καὶ εἰς τοὺς Γερμανοὺς ὑπηκόους διὰ τὰ αὐτὰ προϊόντα.

10.

Αι αίτήσεις του παρόντος Παραρτήματος θα άσκηθώσι δια της Έπιτροπής των Έπανορθώσεων. Διά την εκτέλεσιν των άνωτέρω διατάξεων, θα έχη αύτη την εξουσίαν να αποφασίζη περι πάντων των ζητημάτων, άτινα σχετίζονται προς την διαδικασίαν, τας ιδιότητας και ποσότητας των προμηθειών, την ποσότητα του παρασχεθισομένου υλικού αντι γαιάνθρακος, προς τας προθεσμίας και τρόπους παραδόσεως και πληρωμής. Αι αίτήσεις μετά χορησίμων λεπτομερειών δεόν να γνωστοποιώνται εις την Γερμανίαν εκατόν είκοσιν ήμέρας πρό της όριζομένης δια την έναρξιν τής εκτελέσεως ως προς τας γενησομένας από 1ης Ιανουαρίου 1920 παραδόσεις και τριακόνα ήμέρας πρό της χρονολογίας ταύτης δια τας γενησομένας παράδοσεις μεταξύ τής έναρξεώς τής ισχύος τής παρούσης Συνθήκης και τής 1ης Ιανουαρίου 1920. Μέχρις ού λάβη ή Γερμανία τας έν τη παρούση παραγράφω προβλεπομένας αίτήσεις, αι διατάξεις του πρωτοκόλλου τής 25ης Δεκεμβρίου 1918 (Έκτέλεσις του άρθρου του τής Ανακομής τής 11ης Νοεμβρίου 1918) παραμένουσι έν ισχύϊ. Αι σχετικαί προς τας προβλεπομένας υπό των παραγράφων 7 και 8 αποκατάστασεις θα γνωστοποιηθώσι εις την Γερμανικήν Κυβέρνησιν μετά προηγουμένη προθεσμίαν κρινομένην έπαρκή υπό τής Έπιτροπής. Εάν ή Έπιτροπή κρίνη ότι ή τελεία εκπλήρωσις των αίτήσεων δύναται να επιβάρυνη έξαιρετικώς τας ανάγκας τής Γερμανικής βιομηχανίας, δικαιούται να αναβάλλη ή άκυρώση τας παραδόσεις, καθορίζουσα ούτω πάσαν τάξιν προτεραιότητος, ό παρασχεθισόμενος όμως γαιάνθραξ προς αντικατάστασιν του γαιάνθρακος των καταστραφέντων όρυχείων θα χορηγηται κατά προτίμησιν πάσης άλλης παραδόσεως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 5'

1.

Η Γερμανία, παρέχει εις την Έπιτροπή των Έπανορθώσεων το προαιρετικόν δικαίωμα να αίτησθαι την παράδοσιν ποσοτήτων και ειδών χρωστικών υλών και χημικών φαρμακευτικών προϊόντων, υπό τής δευτέρας όρισθησομένων, μέχρι ποσού 50 επί τοις % του όλικού αποθέματος ενός έκαστου είδους των χρωστικών υλών και χημικών φαρμακευτικών προϊόντων, όπερ θα ύπάρχη έν Γερμανία ή θα διατελή υπό Γερμανικόν έλεγχον κατά την έναρξιν τής ισχύος τής παρούσης Συνθήκης.

Η αίρεσις αύτη θ' άσκηθή έντός εξήκοντα ήμερών από τής υπό τής Έπιτροπής παραλαβής λεπτομερούς πίνακος των αποθεμάτων, παρεχομένου ύφ' όν αύτη θα ήττειτο τύπον.

2.

Η Γερμανία παρέχει έκτός τούτου εις την Έπιτροπή των Έπανορθώσεων το προαιρετικόν δικαίωμα να αίτησθαι την παράδοσιν, —κατά την από τής έναρξεώς τής ισχύος τής παρούσης Συνθήκης μέχρι τής 1ης Ιουνίου 1920 περίοδον, είτα δε κατά πάσαν μεταγενεστέραν μέχρι τής 1ης Ιανουαρίου 1925, εξάμηνον περίοδον— πάσης χρωστικής ύλης και παντός χημικού φαρμακευτικού προϊόντος μέχρι του ποσού 25 επί τοις % τής Γερμανικής παραγωγής κατά την περίοδον των έξι προηγουμένων μηνών, ή εάν ή παραγωγή κατά την περίοδον των έξι τούτων μηνών ήτο, κατά την γνώμην τής Έπιτροπής κατωτέρα τής κανονικής παραγωγής, μέχρι ποσού 25 επί τοις % τής κανονικής ταύτης παραγωγής.

Τό προαιρετικόν τούτο δικαίωμα θα άσκηθή έντός των τεσσάρων έπομένων εβδομάδων από τής παραλαβής των πινάκων τής παραγωγής κατά την πρό έξι μηνών περίοδον. Οι πίνακες ούτοι θα εκδίδωνται υπό τής Γερμανικής Κυβερνήσεως εις τό τέλος έκάστης εξαμήνου περιόδου και ύφ' όν κρίνει αναγκαίον τύπον ή Έπιτροπή.

3.

Διά τας παρεχομένας εις εκτέλεσιν τής παραγράφου 1ης χρωστικές ύλας και χημικά φαρμακευτικά προϊόντα, ή τιμή όρισθήσεται υπό τής Έπιτροπής κατά την πρό του πολέμου καθαράν τιμήν έξαγωγής και τας μετέπειτα αύξήσεις τής τιμής.

Διά τας παραδιδόμενας εις εκτέλεσιν τής παραγράφου 2 χρωστικές ύλας και χημικά φαρμακευτικά προϊόντα, ή τιμή όρισθήσεται υπό τής έπιτροπής κατά την πρό του πολέμου καθαράν τιμήν έξαγωγής και τας μετέπειτα διακυμάνσεις τής αξίας παραγωγής έν τοις έργοστασίοις ή την κατωτέραν τιμήν πωλήσεως των αύτων υλών εις πάντα έτερον άγοραστήν.

4.

Πᾶσαι αἱ λεπτομερεῖαι, αἱ ἀφορῶσαι ἰδίᾳ τὸν τρόπον καὶ τὰς προθεσμίας τῆς ἀσκήσεως τῆς αἰρέσεως καὶ τῆς παραδόσεως, ὡς καὶ πάντα τὰ ἐγαιρόμενα ζητήματα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, θὰ κανονισθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων, πρὸς τὴν ὁποίαν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ παρέχῃ πάσας τὰς ἀναγκαίους πληροφορίας καὶ πᾶσαν ἄλλην εὐχολίαν ἣτις ἤθελεν αἰτηθῆ παρ' αὐτῆς.

5.

Αἱ ἐν τῷ παρόντι Παραρτήματι ἀναφερόμεναι χρωστικαὶ ὕλαι καὶ χημικὰ φαρμάκευτικά προϊόντα περιλαμβάνουσιν ἀπάσας τὰς χρωστικὰς ὕλας καὶ πάντα τὰ σύνθετα χημικὰ φαρμακευτικά προϊόντα, ὡς καὶ πάντα τὰ ἐνδιάμεσα τοιαῦτα καὶ ἄλλα χρησιμοποιούμενα ἐν ταῖς ἀντιστοίχοις βιομηχανίαις καὶ παρασκευαζόμενα πρὸς πώλησιν. Αἱ προηγουμέναι διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς τὸν φλοιὸν τῆς κίνας καὶ τὰ ἄλατα κινίνης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ζ'.

Ἡ Γερμανία ἐξ ὀνόματος αὐτῆς καὶ τῶν ὑπηκόων τῆς παραιτεῖται ὑπὲρ τῶν Προσχωσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων παντὸς οἰουδήποτε δικαιώματος, τίτλου ἢ προνομίου ὕπερ ἔχει ἐπὶ τῶν κάτωθι ἀναφερομένων καλωδίων ἢ μέρους καλωδίων:

Ἐμδεν—Βίγκο : ἀπὸ Πά-ντὲ-Καλαὶ εἰς τὸ πέλαγος τοῦ Βίγκο.

Ἐμδεν—Βρέστης : ἀπὸ τοῦ πελάγους τοῦ Χερβούργου εἰς Βρέστην.

Ἐμδεν—Τενερίφης : ἀπὸ τοῦ πελάγους τῆς Δουγκέρκης εἰς τὸ πέλαγος τῆς Τενερίφης.

Ἐμδεν—Ἀζορῶν (1) : ἀπὸ τοῦ Πά-ντὲ-Καλαὶ εἰς Φαγιάλ.

Ἐμδεν—Ἀζορῶν (2) : ἀπὸ τοῦ Πά-ντὲ-Καλαὶ εἰς Φαγιάλ.

Ἀζορῶν—Νέας Ὑόρκης (1) : ἀπὸ Φαγιάλ εἰς Νέαν Ὑόρκην.

Ἀζορῶν—Νέας Ὑόρκης (2) : ἀπὸ Φαγιάλ κατὰ μῆκος τοῦ Χάλιφαξ.

Τενερίφης—Μονροβίας : ἀπὸ τοῦ πελάγους Τενερίφης εἰς τὸ πέλαγος τῆς Μονροβίας.

Μονροβίας Λόμ :

ἀπὸ σημείου ὀριζομένου διὰ { Πλ. 2ο 30' Β.
Μηκ. 7ο 40' Δ. τοῦ Γρήνουϊτς.

ἀπὸ σημείου ὀριζομένου διὰ { Πλ. 2ο 20' Β.
Μηκ. 5ο 30' Δ. τοῦ Γρήνουϊτς.

ἀπὸ σημείου ὀριζομένου διὰ { Πλ. 3ο 48' Β.
Μηκ. 0ο 00'.

μέχρι τοῦ Λόμ :

Λόμ—Ντουαλά : ἀπὸ Λόμ εἰς Ντουαλά.

Μονροβίας—Περναμβούκου : ἀπὸ τοῦ πελάγους Μονροβίας μέχρι τοῦ πελάγους Περναμβούκου.

Κων)πόλεως—Κωνσταντσης : ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Κωνσάντσαν.

Yap—Shangai, Yap—Guam καὶ Yap—Menado (νῆσοι Célèbes) : ἀπὸ τῆς νήσου Yap εἰς Shanghai, ἀπὸ τῆς νήσου Yap εἰς τὴν νῆσον Guam καὶ ἀπὸ τῆς νήσου Yap εἰς Menado.

Ἡ ἀξία τῶν ὡς ἄνω μνημονευομένων καλωδίων ἢ μέρους τῶν καλωδίων—ἐφ' ὅσον ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἰδιωτικὴν περιουσίαν—ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχικῆς τιμῆς ἐγκαταστάσεως ἡλαττωμένης δι' ἀναλόγου ἐκπτώσεως, θὰ ἀχθῆ εἰς πίστωσιν τῆς Γερμανίας ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῶν Ἐπανορθώσεων.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

ΙΔΙΟΙΤΕΡΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 245.

Ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις δέον νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Γαλλικὴν, συμφώνως πρὸς τὸν κατάλογον δι' ἣν Κυβέρνησις αὕτη θέλει τῇ διαβιβάσῃ, τ' ἀρπαγέντα ἐκ Γαλλίας ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου 1870—1871 καὶ τοῦ τελευταίου πολέμου τρόπικα, ἀρχεῖα, ἱστορικὰ κειμήλια ἢ ἔργα τέχνης καὶ ἰδίᾳ τὰς ἀλωθείσας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου 1870—1871 Γαλλικὰς σημαίας, ὡς ἐπίσης τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν ἀφαιρεθέντων τῇ 10ῃ Ὀκτωβρίου 1870 πολιτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ Πύργου τοῦ Cerçay παρὰ τὸ Brunoy (Seine et Oise), ἀνήκοντος τότε τῷ κ. M. Rouher, πρῶην Ὑπουργῷ τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 246.

Ἐντὸς τῶν ἑξ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ἐπομένων μηνῶν, ἡ Γερμανία δέον νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τῆς Ἑδζάζης τὸ ἀνήκον ἄλλοτε εἰς τὸν Χαλίφην Ὁσμὰν πρωτότυπον Κοράμιον, ἀρπαγὴν δὲ ἐκ Μεδίνης ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν Ἀρχῶν, ἕνα δωρηθῆ τῷ πρῶην Αὐτοκράτορι Γουλιέλμῳ Β΄.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας θέλει ἀποδοθῆ ὑπὸ τῆς Γερμανίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Αὐτοῦ Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος τὸ ἀρπαγὴν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ προτεκτοράτου τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς καὶ μετενεχθὲν εἰς τὴν Γερμανίαν κρῆνιον τοῦ Σουλτάνου Μακασούα.

Ἡ παράδοσις τῶν ἀντικειμένων τούτων θὰ συντελεσθῇ ἐν ᾧ τόπῳ καὶ ὑφ' οὗς ὅρους θέλουσιν ὀρίσῃ αἱ πρὸς αὐς δέον νὰ ἀποδοθῶσιν ταῦτα Κυβερνήσεις.

Ἄρθρον 247.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ παράσῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λουβαίν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς γενησομένης αὐτῇ διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων αἰτήσεως, τὰ χειρόγραφα, ἀρχετύπα, βιβλία, ἐντυπα, χάρτας καὶ ἀντικείμενα συλλογῶν, ἕνα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἀξίαν πρὸς τὰ καταστραφέντα ὅμοια ἀντικείμενα κατὰ τὸν γενόμενον ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐμπρησμὸν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Λουβαίν. Πᾶσαι αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀντικατάστασιν ταύτην λεπτομέρειαι θὰ καθορισθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Βέλγιον, ἐντὸς τῶν ἑξ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ἐπομένων μηνῶν καὶ ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως τοῦτο δυνηθῇ νὰ ἐγείρη καὶ πάλιν δύο μεγάλα ἔργα τέχνης:

1ον) Τὰ φύλλα τοῦ τριπτύχου τοῦ «Συμβολικοῦ Ἀμνοῦ» (Agneau Mystique), ζωγραφηθέντος ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Βὰν Ἄϊκ (Van Eyck), εὑρισκόμενα ἄλλοτε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Saint-Bayon ἐν Γάνδη καὶ νῦν ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Βερολίνου.

2ον) Τὰ φύλλα τοῦ Τριπτύχου τοῦ «Μυστικοῦ Δείπνου» (Gène), ζωγραφηθέντος ὑπὸ τοῦ Dierick Bouts, εὑρισκόμενα ἄλλοτε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐν Λουβαίν, καὶ ὧν φύλλον τὰ δύο εὑρηγνται νῦν ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Βερολίνου, ἕτερα δὲ δύο ἐν τῇ παλαιᾷ Πινάκοθήκῃ τοῦ Μονάχου.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Άρθρον 248.

Υπό την επιφύλαξιν τών τυχόν ἐγκριθρομένων υπό τῆς Ἐπιτροπῆς τών Ἐπανορθώσεων ἐξαιρέσεων, ἐπιβάλλεται ἐφ' ὅλων τών περιουσιῶν καὶ πόρων τῆς Γερμανικῆς Ἐπικρατείας καὶ τών ἀποτελούντων αὐτὴν Γερμανικῶν Κρατῶν προέχον προνόμιον, διὰ τὸν διακανονισμόν τών Ἐπανορθώσεων καὶ ἐτέρων ὑποχρεώσεων, αἵτινες προκύπτουσιν ἐκ τῆς παρούσης Συνθήκης, πάσης ἄλλης Συνθήκης καὶ συμπληρωματικῆς Συμβάσεως, ἢ ἐκ τών κατὰ τὴν διάρκειαν καὶ τὰς παρατάσεις τῆς ἀναχωχῆς συνομολογηθεισῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ τών Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Μέχρι τῆς 1ης Μαΐου 1921 ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐξάγῃ ἢ διαθέτῃ χρυσόν, οὐδὲ νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἐξαγωγήν ἢ διάθεσιν τοιοῦτου ἄνευ τῆς προηγουμένης συγκαταθέσεως τών Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἐκπροσωπούμενων διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τών Ἐπανορθώσεων.

Άρθρον 249.

Ἡ ὅλική δαπάνη συντηρήσεως πασῶν τών Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Στρατιῶν ἐν ταῖς κατεχομέναις Γερμανικαῖς χώραις, θὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Ἀναχωχῆς τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918. Ἐν τῇ δαπάνῃ ταύτῃ περιλαμβάνονται : ἡ διατροφή τών ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν, ἡ κατάλυσις καὶ ἐπισταθμια, οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ἐπιδόματα, αἱ ἀποδοχαὶ καὶ αἱ ἀμοιβαὶ, ἡ κατάκλισις, ἡ θέρμανσις, ὁ φωτισμός, ὁ ἱματισμός, ἡ ἐξάρτυσις, ἡ σαγῆ καὶ ἱππόσκευή, ὁ ὄπλισμός καὶ τὰ τροχαῖα ὕλικόν, αἱ δαπάναι τών ἀεροπορικῶν ὑπηρεσιῶν, τῆς γαστρονομίας τών ἑσθεῶν καὶ τραυματιῶν, τών κτηνιατρικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἱππωνείας, τών ὑπηρεσιῶν πάσης φύσεως μεταφορῶν (ὡς διὰ σιδηροδρόμου, θαλάσσης, ποταμῶν, αὐτοκινήτων ἀμαξῶν), τών τῆς συγκοινωνίας καὶ ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ δαπάναι τών διοικητικῶν ἢ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, ὧν ἡ λειτουργία τυγχάνει ἀνάγκη διὰ τὴν ἐξάσκησιν τών στρατευμάτων καὶ τὴν διατήρησιν τῆς ἀριθμητικῆς καὶ στρατιωτικῆς τών δυνάμεως.

Τὸ ἀποδοτέον ποσὸν πάσης ἀναγομένης εἰς τὰς ὡς ἄνω κατηγορίας δαπάνης, ἐφ' ὅσον αὕτη σχετίζεται πρὸς ἀγορὰς ἢ ἐπιτάξεις γενομένας ὑπὸ τών Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κυβερνήσεων ἐν ταῖς κατεχομέναις χώραις, θὰ καταβάλληται ταύταις ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς μάρκα, κατὰ τὴν τρέχουσαν ἢ τὴν γενομένην ἀπόδεκτὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος. Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω ἀπαριθμούμεναι λοιπαὶ δαπάναι θὰ ἀποδοθῶσιν εἰς μάρκα χρυσᾶ.

Άρθρον 250.

Ἡ Γερμανία ἐπικυροῖ τὴν παράδοσιν ὅλου τοῦ παραδοθέντος ὑπ' αὐτῆς ὕλικου εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις εἰς ἐκτέλεσιν τῆς Ἀναχωχῆς τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918 καὶ ἀπασῶν τών μεταγενεστέρων Συμβάσεων Ἀναχωχῆς καὶ ἀναγνωρίζει τὰ ἐπὶ τοῦ ὕλικου τούτου δικαιώματα τών Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἔναντι τών ὀφειλομένων δι' ἐπανορθώσεως εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις ποσῶν θὰ πιστωθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τών Ἐπανορθώσεων, ἥτις προβλέπεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 233 τοῦ Η' Μέρους (Ἐπανορθώσεις) τῆς παρούσης Συνθήκης διὰ τῆς ἐκτιμηθείσης, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 7 τῆς Ἀναχωχῆς τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918, ἢ τὸ ἄρθρον 3 τῆς Ἀναχωχῆς τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1919, ἀξίας τοῦ παραδοθέντος ὕλικου. Ἐπίσης θ' ἀχθῇ εἰς πίστωσιν τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀξία παντὸς ἐτέρου ὕλικου παραδοθέντος εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 11ης

Νοσηρίου Ἀνακωχῆς καὶ πάσης μεταγενεστέρας τοιαύτης Συμβάσεως καὶ ὅπερ ἢ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων θὰ ἔκρινεν ὡς μὴ στρατιωτικῆς φύσεως.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ πιστωθῇ διὰ τῆς ἀξίας τῶν περιουσιῶν, αἰτίνας, ἀνήκουσαι εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Κυβερνήσεις ἢ εἰς τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν, ἀπεδόθησαν ἢ παρεδόθησαν αὐτουσίως εἰς ἐκτέλεσιν τῶν Συμβάσεων Ἀνακωχῆς.

Ἄρθρον 251.

Ἐπὶ τοῦ ὀρισθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου 248 προνομίου θὰ ἔχωσι προτεραιότητα, κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειρὰν κατὰ τάξιν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν, ἥτις μνημονεύεται ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου :

α') Ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν καὶ τὰς παρατάσεις τῆς Ἀνακωχῆς δαπάνη τῶν στρατιῶν κατοχῆς, ὡς αὕτη καθορίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 249.

β') Ἡ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης δαπάνη πασῶν τῶν στρατιῶν κατοχῆς, ὡς αὕτη καθορίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 249.

γ') Τὸ προκύπτον ἐκ τῆς παρούσης Συνθήκης ἢ τῶν Συμπληρωματικῶν Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων ποσὸν τῶν Ἐπανορθώσεων.

δ') Πᾶσα ἑτέρα ὑποχρέωσις βαρύνουσα τὴν Γερμανίαν ἐν δυνάμει τῶν Συμβάσεων Ἀνακωχῆς, τῆς παρούσης Συνθήκης ἢ τῶν Συμπληρωματικῶν Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ εἰς τρόφιμα καὶ πρώτας ὕλας ἐφοδιασμοῦ τῆς Γερμανίας καὶ πᾶσα ἄλλη γενησομένη ὑπὸ τῆς Γερμανίας πληρωμὴ ἐν ᾧ μέτρῳ αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις θὰ κρίνωσι ταύτην ἀναγκαίαν ἵνα ἐπιτρέψωσι τῇ Γερμανίᾳ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς πρὸς ἐπανάρθωσιν ὑποχρεώσεις αὐτῆς, θὰ ἔχωσι προτεραιότητα κατὰ τὸ μέτρον καὶ τοὺς ὅρους, οἵτινες ὀρίσθησαν ἢ θὰ ὀρισθῶσιν ὑπὸ τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων.

Ἄρθρον 252.

Αἱ προηγούμεναι διατάξεις δὲν θίγουσι ποσῶς τὸ δικαίωμα ἐκάστης τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων νὰ διαθέσῃ τὰ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς εὐρισκόμενα ἐθνικὰ κεφάλαια καὶ ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρον 253.

Αἱ προκείμεναι διατάξεις κατ' οὐδένα τρόπον δύνανται νὰ θίξωσι τὰ ἐνέχυρα ἢ ὑποθήκας, τὰ νομίμως συσταθέντα ὑπὲρ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ τῶν ὑπηκόων αὐτῶν ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας ἢ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν ἢ τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων ἐπὶ τῶν περιουσιῶν καὶ προσόδων, αἰτίνας τοῖς ἀνήκουσιν, ἐφ' ὅσον ἢ σύστασις τῶν ἐν λόγῳ ἐνεχύρων καὶ ὑποθηκῶν ὑπῆρξε προγενεστέρα τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ μιᾶς ἐκάστης τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

Ἄρθρον 254.

Αἱ Δυνάμεις, εἰς ἃς ἐκχωροῦνται Γερμανικὰ ἐδάφη, ὑφείλουσιν, ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 255, ν' ἀναλάβωσι τὴν πληρωμὴν :

1ον) Μέρους τοῦ Δημοσίου χρέους τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὡς ταῦτο εἶχε τῇ 1ῃ Αὐγούστου 1914, ὑπολογισθησομένου ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν τριῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1911, 1912 καὶ 1913, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀναλογίαν μεταξὺ τῆς δεῦν κατηγορίας ἐσόδων τοῦ ἐκχωρουμένου ἐδάφους καὶ τῶν ἀντιστοίχων ἐσόδων τῆς ὅλης Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἕτινα θὰ ὑποδειχθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων ὡς παρέχοντα τὸ ἀκριβὲς μέτρον τῆς σχετικῆς ἰκανότητος πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐκχωρουμένων ἐδαφῶν.

2ον) Μέρους τοῦ Δημοσίου χρέους, ὡς τοῦτο εἶχε τῇ 1ῃ Αὐγούστου 1914, τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, εἰς ἣν ἄνῃκε τὸ ἐκχωρούμενον ἔδαφος, ὑπολογισθησομένου κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἀνωτέρω ἀρχήν.

Τὰ μέρη ταῦτα θὰ καθορισθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων.

Ὁ τρόπος ἐκτελέσεως τῆς οὕτω ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως, διὰ τε τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους, θὰ ὀρισθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων. Μεταξὺ ἄλλων δύναται νὰ λάβῃ καὶ τὴν ἀκόλουθον προφῆν: ἡ ἀνάδοχος Κυβέρ-

νησις ν' ἀναλάβη τὰς ἔναντι τοῦ Δημοσίου Γερμανικοῦ χρέους ὑποχρεώσεις τῆς Γερμανίας, ὧν οἱ ἴδιοι αὐτῆς ὑπῆκοι τυγχάνουσιν οἱ κομισταί. Ἐν ἢ ἔμως περιπτώσει ἡ γενομένη ἀποδεκτὴ μέθοδος ἐνεῖχε πληρωμὰς πρὸς τὴν Γερμανίαν, αὐταὶ θὰ μεταβιβάζωνται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων διὰ λογαριασμὸν τῶν ὀφειλομένων ποσῶν δι' ἔπανορθώσεις, ἐφ' ὅσον χρόνον, συνετεία τοῦ λόγου τούτου, ἡ Γερμανία θὰ παραμείνη ὀφειλέτις οἰκιδήποτε ὑπολοίπου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 255.

1ον) Ὡς πρὸς τὴν Ἀλσατίαν καὶ Λωρραίνην, ἡ Γαλλία, κατ' ἐξαιρέσιν τῶν προηγουμένων διατάξεων καὶ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ Γερμανία τῷ 1871 ἤρνηθη ν' ἀναλάβη μέρος τι τοῦ Δημοσίου Γαλλικοῦ χρέους, θὰ ἀπαλλαγῆ πάσης ἐκ τοῦ ἄρθρου 254 ἀπορροῦσης πληρωμῆς.

2ον) Ὡς πρὸς τὴν Πολωνίαν, τὸ τμήμα ἐκεῖνο τοῦ Δημοσίου χρέους ὅπερ, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων, ὀφείλεται εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Πρωσίας διὰ τὸν Γερμανικὸν ἀποικισμὸν τῆς Πολωνίας, θὰ ἀποκλεισθῆ τῆς γενησομένης εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 254 ἀναλήψεως.

3ον) Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς, ἐκτὸς τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης, ἐκχωρουμένας χώρας, τὸ τμήμα τοῦ Δημοσίου χρέους τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν ὅπερ, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων, ἀντιστοιχεῖ εἰς δαπάνας γενομένας ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας ἢ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν διὰ τὴν ἀναφερομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 256 κινήτην καὶ ἀκίνητον περιουσίαν, θὰ ἀποκλεισθῆ τῆς γενησομένης εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 254 ἀναλήψεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 256.

Αἱ εἰς ἀς ἐκχωροῦνται Γερμανικὰ ἐδάφη Δυνάμεις, θὰ ἀποκτήσωσι πᾶσαν κειμένην ἐν αὐτοῖς περιουσίαν καὶ ἰδιοκτησίαν, ἀνηκούσας εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν ἢ τὰ Γερμανικὰ Κράτη.

Ἡ ἀξία τῶν ἐν λόγῳ προσκλήσεων θέλει ὀρισθῆ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ καταβληθῆ ταύτη ὑπὸ τοῦ εἰς ὃ ἐγένετο ἡ ἐκχώρησις Κράτους, ἢ ἀχθῆ εἰς πίστωσιν τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τῶν λόγῳ ἐπανορθώσεως ὀφειλομένων ποσῶν.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ περιουσία καὶ ἰδιοκτησία τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν θεωροῦνται περιλαμβάνουσαι ἀπάσας τὰς ἰδιοκτησίας τοῦ Στέμματος, τῆς Αὐτοκρατορίας, τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν καὶ τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν τοῦ πρῶην Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας καὶ τῶν λοιπῶν Βασιλικῶν προσώπων. Ἡ Γαλλία ὁ ἀπαλλαγῆ ὡς πρὸς τὴν Ἀλσατίαν—Λωρραίνην, ἔνεκα τῶν ὄρων ὑφ' οὓς αὕτη ἐξεχωρήθη τῷ 1871 τῇ Γερμανία, πάσης πληρωμῆς ἢ καταλογισμοῦ εἰς πίστωσιν τῆς Γερμανίας διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων καὶ ἐν Ἀλσατία—Λωρραίνῃ κειμένων περιουσιῶν καὶ ἰδιοκτησιῶν τῆς Αὐτοκρατορίας ἢ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν.

Τὸ Βέλγιον ὁ ἀπαλλαγῆ ὡσαύτως πάσης πληρωμῆς ἢ καταλογισμοῦ εἰς πίστωσιν τῆς Γερμανίας διὰ τὴν ἀξίαν τῶν περιουσιῶν καὶ ἰδιοκτησιῶν τῆς Αὐτοκρατορίας ἢ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν, αἵτινες κεῖνται ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ Βελγίου κτωμέναις χώραις δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 257.

Ὡς πρὸς τὰς πρῶην Γερμανικὰς χώρας, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀποικιῶν, προτεκτοράτων καὶ ἐξαρτήσεων, αἵτινες θὰ διοικηθῶσι, κατὰ τὸ ἄρθρον 22, Μέρος Α' (Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν), τῆς παρούσης Συνθήκης, ὑπὸ Ἐντολοδόχου, οὔτε αἱ χῶραι αὐταὶ οὔτε ἡ Ἐντολοδόχος Δύναμις ὁ ἀναλάβωσι μέρος τι τοῦ Δημοσίου χρέους τῆς Αὐτοκρατορίας ἢ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν.

Πᾶσαι αἱ περιουσίαι καὶ ἰδιοκτησίαι τῆς Αὐτοκρατορίας ἢ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν, αἱ κείμεναι ἐν ταῖς ἐν λόγῳ χώραις, θὰ μεταβιβασθῶσι ταυτόχρονως μετὰ τῶν χωρῶν εἰς τὴν Ἐντολοδόχον Δύναμιν, ὡς τοιαύτην, οὐδεμίαν δὲ θὰ ἐνεργηθῆ πληρωμὴ οὐδὲ πῶσόν τι ὁ ἀχθῆ εἰς πίστωσιν τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων, λόγῳ τῆς μεταβιβάσεως ταύτης.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἱ περιουσίαι καὶ ἰδιοκτησίαι τῆς Αὐτοκρατορίας ἢ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν θεωροῦνται περιλαμβάνουσαι ἀπάσας τὰς ἰδιοκτησίας τοῦ Στέμματος, τῆς Αὐτοκρατορίας, τῶν Κρατῶν καὶ τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν τοῦ πρῶην Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας καὶ τῶν λοιπῶν Βασιλικῶν προσώπων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 258.

Ἡ Γερμανία παραιτεῖται πάσης ἐκπροσωπήσεως ἢ συμμετοχῆς, ἀς οἰκιδήποτε Συνθήκαι, Συμβάσεις ἢ Συμφῶ-

ναί εξησφάλιζον αὐτῆ τε καὶ τοῖς ὑπηκόοις αὐτῆς, ἐν τῇ διοικήσει ἢ τῷ ἐλέγχῳ Ἐπιτροπῶν, Κρατικῶν Τραπεζῶν, Πρακτορείων καὶ πάσης ἄλλης διεθνούς χαρακτηῆρος δημοσιονομικῆς ἢ οικονομικῆς ὀργανώσεως, ἐλέγχου ἢ διαχειρίσεως, λειτουργούσης ἐν τινι τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κρατῶν ἢ ἐν Αὐστρία, Οὐγγαρία, Βουλγαρία, Τουρκία ἢ ἐν ταῖς κτήσεσι καὶ ἐξαρτήσεσι τῶν εἰρημένων Κρατῶν ὡς καὶ ἐν τῇ πρώην Ρωσικῇ Αὐτοκρατορίᾳ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 259.

1ον) Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται, ἐντὸς μηνὸς ἑπὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὰς ὑποδειχθησόμενας ὑπὸ τῶν προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων Ἀρχάς, τὸ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δημοσίου Ὁθωμανικοῦ Χρέους ποσὸν εἰς χρυσόν, ὅπερ εἶδει νὰ κατατεθῇ παρὰ τῇ Reichsbank ὡς ἐγγήσις τῆς πρώτης ἐκδόσεως νομισματικῶν γραμματίων τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως.

2ον) Ἡ Γερμανία ἀνγνωρίζει τὴν ὑποχρέωσιν αὐτῆς νὰ πραγματοποιῇ ἐτησίως, ἐπὶ μίαν δωδεκαετίαν, τὰς εἰς χρυσὸν πληρωμάς, αἵτινες ἔχουσι συμφωνηθῆ ἑπὶ τῶν γραμματίων τοῦ Γερμανικοῦ Θεσαυροφυλακίου, τῶν κατατεθέντων ὑπ' αὐτοῦ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δημοσίου Ὁθωμανικοῦ Χρέους ὡς ἐγγήσις τῆς δευτέρας καὶ τῶν ἐπομένων ἐκδόσεων νομισματικῶν γραμματίων τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως.

3ον) Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ μεταβιβάσῃ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, εἰς τὰς ὑποδειχθησόμενας ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων Ἀρχάς, τὸ εἰς χρυσὸν ἀπόθεμα τὸ κατατεθὲν παρὰ τῇ Reichsbank ἢ ἀλλαγῶν εἰς ἀντίκρουσμα τοῦ ὑπολοίπου τῆς εἰς χρυσὸν χορηγηθείσης τῇ Αὐτοκρατορικῇ Ὁθωμανικῇ Κυβερνήσει προκαταβολῆς τῇ 5ῃ Μαΐου 1915 ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δημοσίου Ὁθωμανικοῦ Χρέους.

4ον) Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὰς Προεχούσας Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις τὰ δικαιώματα, ἅτινα τυχὸν κέκτηται ἐπὶ τοῦ παρ' αὐτῆς κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1918 διαβιβασθέντος πρὸς τὸ Τουρκικὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων εἰς χρυσὸν ἢ ἄργυρον ποσοῦ εἰς πρόβλεψιν διὰ τὴν λήγουσαν κατὰ Μάιον τοῦ 1919 πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐσωτερικοῦ Τουρκικοῦ δανείου.

5ον) Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται, ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὰς Προεχούσας Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις πᾶν εἰς χρυσὸν ποσόν, ὅπερ μετεβιβάσθη τῇ Γερμανίᾳ ἢ τοῖς ὑπηκόοις αὐτῆς ὡς ἐνέχυρον ἢ δευτερεύουσα ἐξασφάλις διὰ τὰ παρ' αὐτῶν χορηγηθέντα δάνεια τῇ Αὐστρο-Οὐγγρικῇ Κυβερνήσει.

6ον) Ἡ Γερμανία ἐπικυροῖ, χωρὶς νὰ θιγῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 292, Μέρος Ι' (Οἰκονομικοὶ Ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης, τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15, τῆς Συμβάσεως Ἀναχωχῆς τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918, παραίτησιν αὐτῆς ἀπὸ παντὸς καταχωριοθέντος ὠφελήματος ἐν ταῖς διατάξεσι τῶν Συνθηκῶν τοῦ Βουκουρεστίου, τοῦ Μπρέστ-Λιτόβσκ καὶ τῶν συμπληρουσῶν ταύτας Συνθηκῶν.

Ὑποχρεοῦται νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Ρουμανίαν ἢ τὰς Προεχούσας Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις πάντα τὰ νομισματικὰ μέσα, μετρητὰ, ἀξίας καὶ διαπραγματεύσιμα εἶδη ἢ προϊόντα, ἅτινα ἔλαβεν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν προειρημένων Συνθηκῶν.

7ον) Τὰ χρηματικὰ ποσὰ καὶ νομισματικὰ μέσα, ἀξία καὶ προϊόντα οἰασδήποτε φύσεως, ἅτινα δέον νὰ παραδοθῶσι, πληρωθῶσιν ἢ μεταβιβασθῶσι δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, θὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων κατὰ τὸν ὑστέρως καθορισθησόμενον ὑπ' αὐτῶν τρόπον.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 260.

Χωρὶς νὰ θιγῆται ἢ διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης παραίτησις τῆς Γερμανίας ἀπὸ τῶν ἀνηκόντων αὐτῇ καὶ τοῖς ὑπηκόοις αὐτῆς δικαιωμάτων, ἢ Ἐπιτροπῇ τῶν Ἐπανορθώσεων δύναται, ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ν' ἀξιώσῃ, ὅπως περιέληθ τῇ Γερμανίᾳ πᾶν δικαίωμα ἢ συμφέρον Γερμανῶν ὑπηκόων εἰς πᾶσαν ἐπιχείρησιν δημοσίας ὠφελείας ἢ εἰς οἰανδήποτε παραχώρησιν ἐν Ρωσίᾳ, Κίνα, Αὐστρία, Οὐγγαρία, Βουλγαρία, Τουρκία ἢ ἐν ταῖς κτήσεσι καὶ ἐξαρτήσεσι τῶν Κρατῶν τούτων ἢ ἐν οἰανδήποτε χώρᾳ, ἥτις ἀνήκουσα τῇ Γερμανίᾳ ἢ ταῖς Συμμάχοις αὐτῆς θὰ ἐκχωρηθῇ ἢ διοικηθῇ ὑπὸ Ἐντολοδόχου δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης. Ἄφ' ἑτέρου ἡ Γερμανικὴ Κυβερνήσις ὀφείλει, ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ αἰτήσεως, νὰ μεταβιβάσῃ τῇ Ἐπιτροπῇ τῶν Ἐπανορθώσεων

τὸ σύνολον τῶν ἐν λόγῳ δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων καὶ ἅπαντα τὰ τυχόν κατεχόμενα ὑπὸ τῆς Γερμανίας τοιαῦτα δικαιώματα καὶ συμφέροντα.

Ἡ Γερμανία θ' ἀναλάβῃ ν' ἀποζημιώσει τοὺς οὕτω ἀποστερουμένους ὑπηκόους αὐτῆς. Τὰ ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὴν ὀρισθησομένην ἀξίαν τῶν μεταβιβασθέντων δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων ποσά, ὡς αὕτη θέλει ὀρισθῆ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων, θ' ἀχθῶσιν ὑπὸ ταύτης εἰς πίστωσιν τῆς Γερμανίας ἔναντι τῶν ὀφειλομένων δι' ἐπανορθώσεις ποσῶν. Ἐντὸς προθεσμίας ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἀνακοινώτῃ τῇ Ἐπιτροπῇ τῶν Ἐπανορθώσεων τὸν πίνακα ὄλων τῶν περὶ ὧν πρόκειται δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων, κεκτημένων, ἐνδεχομένων ἢ μὴ ἔτι ἀσκηθέντων καὶ νὰ παραιτηθῆ ὑπὲρ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων τόσῳ δι' ἑαυτὴν ὅσον καὶ τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς πικντὸς ἀνωτέρω ἀναφερομένου, μὴ μνημονευομένου δὲ ἐν τῷ εἰρημένῳ πινάκι, δικαιώματος καὶ συμφέροντος.

Ἄρθρον 261.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις ἀπάσας τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς κατὰ τῆς Αὐστρίας, Οὐγγαρίας, Βουλγαρίας, καὶ Τουρκίας καὶ ἰδίᾳ ἐκείνας, αἵτινες προκύπτουσιν ἢ θὰ προκύψωσι δι' αὐτὴν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρέσεων ἃς ἀνέλαβε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἔναντι τῶν Δυνάμεων τούτων.

Ἄρθρον 262.

Πᾶσα εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συνθήκης ὑποχρέωσις τῆς Γερμανίας πρὸς χρηματικὴν πληρωμὴν, διατυπωμένη διὰ τῆς φράσεως «μάρκα εἰς χρυσόν», θὰ πληρῶνηται κατ' ἐκλογὴν τῶν πιστωτῶν εἰς λίρας Ἀγγλικὰς, πληρωτέας ἐν Λονδίῳ, εἰς δολάρια χρυσᾶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, πληρωτέα ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, εἰς φράγκα χρυσᾶ, πληρωτέα ἐν Παρισίοις, καὶ λιρέττας χρυσᾶς, πληρωτέας ἐν Ρώμῃ.

Ἐπὶ τῷ ἐπιδιωκόμενῳ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου σκοπῷ συμφωνεῖται ὅτι τὰ ὡς ἄνω χρυσᾶ νομίσματα θὰ ὦσι τοῦ ἰδίου βάρους καὶ τίτλου πρὸς τὰ δι' ἕκαστον τούτων νομίμως ὀρισθέντα τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1914.

Ἄρθρον 263.

Ἡ Γερμανία ἐγγυᾶται τῇ Βραζιλιανῇ Κυβερνήσει τὴν ἀπόδοσιν, μετὰ τοῦ ἢ τῶν συμπεφωνημένων τόκων, παντὸς κατατεθειμένου παρὰ τῇ ἐν Βερολίῳ Τραπεζῇ Bleichroeder ποσοῦ, ὅπερ προέρχεται ἐκ τῆς πωλήσεως καφῆδων ἀνηκόντων εἰς τὴν Πολιτείαν τοῦ Ἁγίου Παύλου (Sao-Paulo) εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἀμβούργου, Βρέμης, Ἀμβέρσῃς καὶ Τερνέστης. Ἡ Γερμανία ὡς ἀντιστάσῃ εἰς τὴν ἐν εὐθέτω χρόνῳ διαβίβασιν τῶν εἰρημένων ποσῶν πρὸς τὴν Πολιτείαν τοῦ Ἁγίου Παύλου (Sao-Paulo) ἐγγυᾶται ὡς πύτως ὅτι ἡ ἀπόδοσις θὰ πραγματοποιηθῆ εἰς τὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος τοῦ μάρκου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΤΕΛΩΝΙΑΚΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ, ΤΕΛΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρον 264.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ὅπως τὰ ὀθενδήποτε προερχόμενα καὶ εἰς τὸ Γερμανικὸν ἔδαφος εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα, φυσικὰ ἢ βιομηχανικὰ προϊόντα Κράτους τινὸς ἐκ τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων, μὴ ὑποβάλλη (συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐσωτερικῶν φόρων) εἰς ἕτερα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ τέλη ἐκείνων εἰς ἃ ὑποβάλλονται τὰ ὁμοειδῆ ἐμπορεύματα, φυσικὰ ἢ βιομηχανικὰ προϊόντα, οἰουδήποτε ἐτέρου τῶν εἰρημένων Κρατῶν ἢ οἰασδήποτε ἑτέρας ξένης χώρας.

Ἡ Γερμανία δὲν θὰ διατηρήσῃ οὐδὲ θὰ ἐπιβάλλῃ ἰπαγορευτικὸν τι ἢ περιοριστικὸν μέτρον ἐπὶ τῆς εἰς τὸ Γερμανικὸν ἔδαφος εἰσαγωγῆς παντὸς ὀθενδήποτε προερχομένου ἐμπορεύματος, φυσικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ προϊόντος τῶν χωρῶν οἰουδήποτε τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Κρατῶν, ἢ περὶ δὲν ἐπεκτείνεται ὡσαύτως ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν αὐτῶν ἐμπορευμάτων, φυσικῶν ἢ βιομηχανικῶν προϊόντων οἰουδήποτε τῶν εἰρημένων Κρατῶν ἢ ἑτέρας οἰασδήποτε ξένης χώρας.

Άρθρον 265.

Ἐκτὸς τούτου ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐφαρμοστέον εἰσαγωγικὸν σύστημα, οὐδεμίαν νὰ ποιῆται διάκρισιν ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἐμπορίου οἰουδήποτε τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κρατῶν σχετικῶς πρὸς τὸ ἐμπόριον ἑτέρου τινὸς ἐξ αὐτῶν ἢ οἰασδήποτε ἑτέρας ξένης χώρας, οὔτε καὶ διὰ πλαγίων μέσων, ὡς τ' ἀπορρέοντα ἐκ τῶν κανονισμῶν καὶ τῆς διαδικασίας τῶν τελωνείων, τῶν μεθόδων ἐπαληθεύσεως ἢ ἀναλύσεως, τῶν ὄρων πληρωμῆς τῶν δικαιωμάτων, τῆς κατατάξεως καὶ ἐρμηνείας τῶν δασμολογίων ἢ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μονοπωλίων.

Άρθρον 266.

Ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγήν, ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ὅπως τὰ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα, φυσικὰ ἢ βιομηχανικὰ προϊόντα, ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ἔδαφους διὰ τὴν χώραν οἰουδήποτε τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κρατῶν μὴ ὑποβάλλη (συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐσωτερικῶν φόρων) εἰς ἕτερα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη τῶν καταβαλλομένων διὰ τὰ ἐξαγόμενα ὁμοειδῆ ἐμπορεύματα εἰς ἕτερόν τι τῶν εἰρημένων Κρατῶν ἢ εἰς ξένην χώραν.

Ἡ Γερμανία οὐδεμίαν ἀπαγόρευσιν ἢ περιορισμὸν θὰ διατηρήσῃ ἢ ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν ἐξαγωγήν παντὸς ἀποστελλομένου ἐκ τῆς χώρας αὐτῆς ἐμπορεύματος πρὸς οἰουδήποτε τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κρατῶν, ἐφ' ὅσον τὸ τοιοῦτον μέτρον δὲν ἐπεκτείνεται ὡσαύτως ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὁμοειδῶν ἐμπορευμάτων, φυσικῶν ἢ βιομηχανικῶν προϊόντων, ἅτινα ἀποστέλλονται πρὸς ἕτερόν τι τῶν εἰρημένων Κρατῶν ἢ ἄλλην ξένην χώραν.

Άρθρον 267.

Πᾶσα εὐνοία, ἀτέλεια ἢ προνομία ἀφορῶσα τὴν εἰσαγωγήν, ἐξαγωγήν ἢ τὴν διαμετακόμισιν ἐμπορευμάτων, ἥτις

ἤθελε χορηγηθῆ ὑπὸ τῆς Γερμανίας εἰς οἰονδήποτε τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Κρατῶν ἢ οἰονδήποτε ξένην χώραν, θὰ ἐπεκτείνηται ταυτοχρόνως καὶ ἄνευ ὄρων, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη αἰτήσεως ἢ ἀνταλλάγματος, εἰς ἅπαντα τὰ Σύμματα καὶ Συνησπισμένα Κράτη.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 268.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 264 ἕως 267 τοῦ παρόντος κεφαλαίου καὶ τοῦ ἄρθρου 323 τοῦ IB' Μέρους (Λιμένες, Ὑδάτινοι ὁδοὶ καὶ Σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ) τῆς παρούσης Συνθήκης ὑπόκεινται εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἐξαιρέσεις :

α') Ἐπὶ περίοδον πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ καταγόμενα καὶ προερχόμενα ἐκ τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας ἐνωθέντων ἐδαφῶν τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης φυσικὰ ἢ βιομηχανικὰ προϊόντα θὰ γίνωνται δεκτὰ ἀπηλλαγμένα παντὸς τελωνιακοῦ δασμοῦ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των εἰς τὸ Γερμανικὸν τελωνιακὸν ἔδαφος.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις διὰ διατάγματος κοινοποιουμένου πρὸς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν θὰ ὀρίζει ἕκαστον ἔτος τὴν φύσιν καὶ τὴν ποσότητα τῶν προϊόντων ἅτινα θ' ἀπολαύσι τῆς τοιαύτης ἀτελείας.

Αἱ ποσότητες ἕκαστου προϊόντος, αἵτινες οὕτω θ' ἀποστέλλωνται ἑτησίως εἰς Γερμανίαν, δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὸν μέσον ἐτήσιον ὄρον τῶν ἀποσταλεισῶν ποσοτήτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐτῶν 1911 ἕως 1913.

Ἐκτὸς τούτου, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις κατὰ τὴν ἀνωτέρω μνημονευομένην περίοδον ὑποχρεοῦται ν' ἀφίξη, ὅπως ἐλευθέρως ἐξάγωνται ἐκ Γερμανίας καὶ ἐπανεισάγωνται εἰς Γερμανίαν ἀπηλλαγμένα παντὸς τελωνιακοῦ δικαίωματος ἢ ἄλλου βάρους (περιλαμβανομένων εἰς ταῦτα τῶν ἐσωτερικῶν τελῶν) τὰ νήματα, ὑφάσματα καὶ λοιπὰς ὕλας ἢ προϊόντα ὑφάντα παντὸς εἴδους καὶ εἰς πᾶσαν κατάστασιν εἰσαχθέντα ἐκ Γερμανίας εἰς τὴν Ἀλσατίαν καὶ Λωρραίνην, ἵνα ὑποστῶσιν ἐν αὐταῖς οἰονδήποτε ἐργασίαν τελειώσεως, οἷον λεύκανσιν, βαφήν, τύπωσιν, πλεκτικὴν, κατασκευὴν γάζης, σύγκλωσιν ἢ παρασκευαίαν.

β') Ἐπὶ περίοδον τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ φυσικὰ ἢ βιομηχανικὰ προϊόντα, τὰ καταγόμενα καὶ προερχόμενα ἐκ τῶν Πολωνικῶν χωρῶν, αἵτινες πρὸ τοῦ πολέμου ἀπετέλουν μέρος τῆς Γερμανίας, θὰ γίνωνται δεκτὰ ἀπηλλαγμένα παντὸς τελωνιακοῦ δικαίωματος κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των εἰς τὸ Γερμανικὸν τελωνιακὸν ἔδαφος.

Ἡ Πολωνικὴ Κυβέρνησις διὰ διατάγματος κοινοποιουμένου πρὸς τὴν Γερμανικὴν θὰ ὀρίζει ἕκαστον ἔτος τὴν φύσιν καὶ τὴν ποσότητα τῶν προϊόντων, ἅτινα θ' ἀπολαύσι τῆς τοιαύτης ἀτελείας.

Αἱ ποσότητες ἕκαστου προϊόντος, αἵτινες θ' ἀποστέλλωνται ἑτησίως εἰς Γερμανίαν, δέον θὰ ὑπερβαίνωσι τὸν μέσον ἐτήσιον ὄρον τῶν ἀποσταλεισῶν ποσοτήτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐτῶν 1911 ἕως 1913.

γ') Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσουνται τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλωσι τῇ Γερμανίᾳ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐπὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, δέχηται ἀτελῶς τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὸ Γερμανικὸν τελωνιακὸν ἔδαφος, καταγόμενα δὲ καὶ προερχόμενα ἐκ τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου, φυσικὰ καὶ βιομηχανικὰ προϊόντα.

Ἡ φύσις καὶ ἡ ποσότης τῶν προϊόντων, ἅτινα θ' ἀπολαύσι τῆς τοιαύτης ἀτελείας, θὰ γνωστοποιῶνται ἕκαστον ἔτος πρὸς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν.

Αἱ ποσότητες ἕκαστου προϊόντος, αἵτινες οὕτω θ' ἀποστέλλωνται εἰς τὴν Γερμανίαν, δέον θὰ ὑπερβαίνωσι τὸν μέσον ἐτήσιον ὄρον τῶν ἀποσταλεισῶν ποσοτήτων κατὰ τὰ ἔτη 1911 ἕως 1913.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 269.

Οἱ ὑπὸ τῆς Γερμανίας, κατὰ τοὺς ἐξ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης μῆνας, ἐπιβληθησόμενοι ἐπὶ πάσης εἰσαγωγῆς τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων δασμοὶ δὲν θὰ ᾤσιν ἀνώτερον τῶν μείζονος εὐνοίας εἰσαγωγικῶν δασμῶν, οἵτινες ἐφηρμόζοντο ἐν Γερμανίᾳ κατὰ τὴν 31ην Ἰουλίου 1914.

Ἡ διάταξις αὕτη θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐφαρμοζομένη ἐπὶ δευτέραν χρονικὴν περίοδον τριάκοντα μηνῶν, ἀπαικτικῶς διὰ τὰ προϊόντα ἅτινα, περιλαμβανόμενα ἐν τῷ τμήματι Α' τῆς πρώτης κατηγορίας τοῦ Γερμανικοῦ τελωνιακοῦ Δασμολογίου τῆς 25ης Δεκεμβρίου 1902, ἀπῆλθον κατὰ τὴν 31ην Ἰουλίου 1914 συμβατικῶν τελῶν, δυνάμει τῶν μετὰ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων Συμβάσεων, ἐπιπροσθέτως δὲ διὰ πᾶν εἶδος οἴνων καὶ φυτικῶν ἐλαίων, τὴν τεχνητὴν μέταξαν καὶ τὸ μετὰ πλύσιν ἢ ἀπόσμιξιν ἔριον, εἴτε ταῦτα ἀποτελοῦσιν εἴτε μὴ ἀντικείμενον εἰδικῶν Συμβάσεων πρὸ τῆς 31ης Ἰουλίου 1914.

*Αρθρον 270.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσονται νὰ ἐφαρμόσωσιν εἰς τὰς παρὰ τῶν στρατευμάτων αὐτῶν διακατεχομένας Γερμανικὰς χώρας εἰδικὸν τελωνιακὸν σύστημα, διὰ τε τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν, ἐὰν ἤθελον κρίνει τοῦτο σκόπιμον διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῶν κατοίκων τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ν Α Υ Σ Ι Π Λ Ο Τ Α

*Αρθρον 271.

Ὡς πρὸς τὴν κατὰ θάλασσαν ἀλιεῖαν, ἀκτοπλοῖαν καὶ ρυμούλκην αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις θ' ἀπολαύωσιν ἐν τοῖς Γερμανικοῖς χωρικοῖς ὕδασι τῶν χορηγηθησομένων ὄρων εἰς τὰ πλοῖα καὶ σκάφη τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

*Αρθρον 272.

Ἡ Γερμανία, παρὰ πᾶσαν ἐναντίαν συμφωνίαν περιεχομένην ἐν ταῖς Συμβάσεσι περὶ ἀλιείας καὶ περὶ ἐμπορίας τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἐν τῇ Βορείῳ Θαλάσσει δέχεται, ὅπως πᾶν δικαίωμα ἐπιθεωρήσεως καὶ ἀστυνομίας, προκειμένου περὶ ἀλιευτικῶν σκαφῶν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἀσκήται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὰς ἐν λόγῳ Δυνάμεις.

*Αρθρον 273.

Ὡς πρὸς τὰ πλοῖα τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων πᾶν εἶδος πιστοποιητικοῦ ἢ ἐγγράφου σχετιζομένου πρὸς πλοῖα καὶ σκάφη, ἀναγνωριζομένου δὲ πρὸ τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Γερμανίας, ὡς ἐγκύριον ἢ μέλλοντος βραδύτερον νὰ θεωρηθῇ τοιοῦτον ὑπὸ τῶν κυριωτέρων ναυτικῶν Κρατῶν, θ' ἀναγνωρισθῇ ἐγκύριον καὶ ἰσοδύναμον πρὸς τ' ἀντιστοιχὰ πιστοποιητικά, ἅτινα χορηγοῦνται εἰς τὰ Γερμανικὰ πλοῖα καὶ σκάφη.

Ὅμοίως θ' ἀναγνωρισθῶσι τὰ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν νέων Κρατῶν ἐκδιδόμενα πιστοποιητικά καὶ ἐγγραφα εἰς τὰ πλοῖα καὶ σκάφη αὐτῶν, εἴτε τὰ Κράτη ταῦτα ἔχουσι παράλια εἴτε μὴ, πλὴν ὑπὸ τὴν ὄρον ὅτι, τὰ ἐν λόγῳ πιστοποιητικά καὶ ἐγγραφα θὰ ἐκδίδωνται συμφώνως πρὸς τὰ γενικῶς κρατοῦντα εἰς τὰ κυριώτερα ναυτικά Κράτη.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσι ν' ἀναγνωρίζωσι τὴν σημαίαν τῶν πλοίων πάσης στερουμένης παραλίαν Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως, ὡςάκις τὰ πλοῖα ταῦτα τυγχάνωσι νηολογημένα εἰς ὄρισμένον τινὰ τόπον κείμενον ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς· ὁ τόπος οὗτος θεωρεῖται διὰ τὰ πλοῖα ταῦτα οἷον εἰς λιμὴν νηολογήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Α Θ Ε Μ Ι Τ Ο Σ Σ Υ Ν Α Γ Ω Ν Ι Σ Μ Ο Σ

*Αρθρον 274.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ πᾶν ἀναγκαῖον νομοθετικὸν ἢ διοικητικὸν μέτρον ὅπως προστατεύσῃ τὰ φυσικὰ ἢ βιομηχανικὰ προϊόντα οἰουδήποτε τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κρατῶν κατὰ πάσης μορφῆς ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς συναλλαγαῖς.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ καταστέλλῃ καὶ ἀπαγορεύῃ διὰ κατασχέσεως καὶ παντὸς ἑτέρου ἰδιάζοντος μέτρου τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν ὡς καὶ τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατασκευὴν, κυκλοφορίαν, πώλησιν καὶ προσφορὰν πωλήσεως παντὸς προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος φέροντος ἐπ' αὐτοῦ τοῦτου ἢ ἐπὶ τῆς συνήθους αὐτοῦ συσκευασίας ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ περικαλύμματός οἰαδήποτε σήματα, ὀνόματα, ἐπιγραφὰς ἢ σημεῖα, συνεπαγόμενα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ψευδεῖς ἐνδείξεις περὶ τῆς προελεύσεως, τοῦ εἶδους, τῆς φύσεως ἢ περὶ τῶν εἰδικῶν ποιότητων τοῦ ἐν λόγῳ προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος.

Ἄρθρον 275.

ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ἀμοιβαιότητος, ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφῶται πρὸς τοὺς κανονικῶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἀνακοινουμένους αὐτῇ, ἰσχύοντας δὲ ἐν τινι τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Χωρῶν, Νόμους—ὡς καὶ τὰς συμφώνως τούτοις λαμβανόμενας Διοικητικὰς ἢ Δικαστικὰς ἀποφάσεις—τοὺς καθορίζοντας ἢ κανονίζοντας τὸ δικαίωμα χρήσεως τοπικῆς τινος ὀνομασίας διὰ τοὺς παραγομένους ἐν τῇ χώρᾳ εἰς ἣν ἀνήκει ἡ περιφέρεια οἴνους ἢ οἴνοπνευματώδη ποτά, ἢ τοὺς ὄρους ὑφ' οὓς δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ χρῆσις τοπικῆς τινος ὀνομασίας. Συνεπῶς ἡ εἰσαγωγή, ἡ ἐξαγωγή ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ, κυκλοφορία, πώλησις ἢ προσφορά πωλήσεως προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων, φερόντων ὀνομασίας τοπικὰς παρὰ τοὺς Νόμους ἢ τὰς ὡς ἄνω ἀποφάσεις, θ' ἀπαγορεύονται ἐν Γερμανίᾳ καὶ θὰ παρεμποδίζωνται διὰ τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ διαγραφωμένων μέτρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΥΠΗΚΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΗΣΠΙΣΜΕΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Ἄρθρον 276.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται:

α') Νὰ μὴ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄσκησιν ἐπιτηδεύματος, ἐπαγγέλματος, ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας, οὐδεμίαν ἀπαγόρευσιν, ἥτις δὲν θὰ ἐφημερίζετο ἐξ ἴσου εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἄλλοδαπούς.

β') Νὰ μὴ υποβάλλῃ τοὺς ὑπηκόους τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ α') ἀναφερόμενα δικαιώματα, εἰς οὐδένα κανόνα ἢ περιορισμόν, ὅτινες θὰ ἠδύναντο νὰ θίξωσιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὰς διατάξεις τῆς εἰρημένης παραγράφου ἢ ἤθελον εἶναι διάφοροι ἢ μειονεκτικώτεροι τῶν ἐφαρμοζομένων εἰς τοὺς ξένους ὑπηκόους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Ἔθνους.

γ') Νὰ μὴ υποβάλλῃ τοὺς ὑπηκόους τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, τὰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν Ἐταιρειῶν ἢ Συνεταιρισμῶν ἐν οἷς οὗτοι ἐνδιαφέρονται, εἰς οὐδένα δασμόν, τέλος ἢ ἄμεσον ἢ ἔμμεσον φόρον, ἕτερον ἢ ἀνώτερον τῶν ἐπιβαλλομένων ἢ δυναμένων νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῆς ὑπηκόους ἢ εἰς τὰς περιουσίας, τὰ δικαιώματα ἢ τὰ συμφέροντα τούτων.

δ') Νὰ μὴ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους οἰασδήποτε τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων περιορισμόν τινα μὴ ἐφαρμοζόμενον εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων κατὰ τὴν 1ην Ἰουλίου 1914, ἐκτὸς ἐὰν ὁ περιορισμὸς οὗτος ἐφαρμοσθῇ ἐξ ἴσου καὶ διὰ τοὺς ἰδίους αὐτῆς ὑπηκόους.

Ἄρθρον 277.

Οἱ ὑπῆκοι τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων θ' ἀπολαύωσιν ἐν τῇ Γερμανικῇ χώρᾳ σταθερᾶς προστασίας διὰ τε τὰ πρόσωπα αὐτῶν, τὰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα καὶ θὰ προσφεύγωσιν ἐλευθέρως ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 278.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν νέαν ἰθαγένειαν, ἥτις ἐκτῆθη ἢ θὰ κτηθῇ ὑπὸ τῶν ὑπηκόων αὐτῆς κατὰ τοὺς νόμους τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων, εἴτε διὰ πολιτοποιήσεως, εἴτε δυνάμει ρήτρων Συνθήκης τινὸς καὶ νὰ θεωρήσῃ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν τοὺς ὑπηκόους τούτους, λόγῳ τῆς κτήσεως τῆς νέας ταύτης ἰθαγενείας, ἀπηλλαγμένους ἀπὸ πάσης ἀπέναντι τοῦ Κράτους τῆς καταγωγῆς τῶν ὑπακοῆς.

Ἄρθρον 279.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμέναι Δυνάμεις δύνανται νὰ διορίζωσι Γενικοὺς Προξένους, Προξένους, Ὑποπροξένους καὶ Προξενικοὺς Πράκτορας εἰς τὰς πόλεις καὶ λιμένας τῆς Γερμανίας. Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ ἐγκρίνῃ τὸν διορι-

σμών τῶν Γενικῶν τούτων Προξένων, Προξένων, Ὑποπροξένων καὶ Προξενικῶν Πρακτόρων, ὧν τὰ ὀνόματα θὰ τῇ ἀνακοινῶνται καὶ νὰ δέχεται ὅπως οὗτοι ἐνασκήσῃ τὰ καθήκοντά των συμφώνως πρὸς τοὺς Νόμους καὶ τὰ κρατοῦντα ἔθνη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Γ Ε Ν Ι Κ Ο Ι Ο Ρ Ο Ι

Ἄ ρ θ ρ ο ν 280.

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω κεφαλαίου Α΄. καὶ τῶν ἀρθρῶν 271 καὶ 272 τοῦ Κεφαλαίου Β΄ ἐπιβαλλόμεναι τῇ Γερμανίᾳ ὑποχρεώσεις, θὰ παύσωσιν ἰσχύουσαι μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐφ' ὅσον ἄλλως δὲν προκύπτει ἐκ τοῦ κειμένου ἢ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν δὲν ἤθελεν ἀποφασίσῃ, δώδεκα τοῦλάχιστον μηνῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἀνω περιόδου, τὴν περαιτέρω διατήρησιν τῶν ἐν λόγῳ ὑποχρεώσεων μετὰ τῆ ἀνευ τροποποιήσεων.

Τὸ ἀρθρον 276 τοῦ Κεφαλαίου Δ΄., τροποποιούμενον ἢ μὴ, θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἐτῶν, διὰ περαιτέρω χρονικὴν περίοδον, ἐὰν τοιαύτην τινα μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ πέντε ἔτη ἤθελεν ὀρίσῃ κατὰ πλειονοψηφίαν τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 281.

Ἐὰν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐπιδοθῇ εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον, δὲν θὰ ἔχη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης οὔτε θὰ θεωρηθῆται ἔχουσα κυριαρχικὸν τι δικαίωμα, προνόμιον καὶ ἀτέλειαν.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Σ Υ Ν Θ Η Κ Α Ι

Ἄ ρ θ ρ ο ν 282.

Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐν αὐτῇ περιεχομένων διατάξεων, αἱ κάτωθι μόνον καὶ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἀρθροῖς ἀπαριθμούμεναι, οἰκονομικῆς ἢ τεχνικῆς φύσεως, συλλογικαὶ (πλειοβαρεῖς) Συνθήκαι, Συμβάσεις καὶ Συμφωνίαι θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ τῶν μετεχουσῶν τούτων Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων :

- 1ον) Συμβάσεις τῆς 14ης Μαρτίου 1884, τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1886 καὶ τῆς 23ης Μαρτίου 1887 καὶ τελικὸν Πρωτόκολλον τῆς 7ης Ἰουλίου 1887, περὶ τῆς προστασίας τῶν ὑποβρυχίων καλωδίων.
- 2ον) Σύμβασις τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1909, περὶ τῆς διεθνoῦς κυκλοφορίας τῶν Αὐτοκινήτων.
- 3ον) Συμφωνία τῆς 15ης Μαΐου 1886, περὶ τῆς διὰ μολύβδου σφραγίσεως τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τελωνιακὴν ἐπιθεώρησιν σιδηροδρομικῶν ὀχημάτων καὶ Πρωτόκολλον τῆς 18ης Μαΐου 1907.
- 4ον) Συμφωνία τῆς 15ης Μαΐου 1886, περὶ τῆς τεχνικῆς ἐνότητος τῶν σιδηροδρόμων.
- 5ον) Σύμβασις τῆς 5ης Ἰουλίου 1890, περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν τελωνιακῶν δασμολογιῶν καὶ τῆς ὀργάνωσως Διεθνoῦς Ἐνώσεως διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν τελωνιακῶν δασμολογιῶν.
- 6ον) Σύμβασις τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1913, περὶ τῆς ἐνοποιήσεως τῶν ἐμπορικῶν στατιστικῶν.
- 7ον) Σύμβασις τῆς 25ης Ἀπριλίου 1907, περὶ αὐξήσεως τῶν τελωνιακῶν Ὀθωμανικῶν δασμῶν.
- 8ον) Σύμβασις τῆς 14ης Μαρτίου 1857, περὶ τῆς ἐξαγορᾶς τῶν διαγωγικῶν δικαιωμάτων τοῦ Sund καὶ τῶν Belts.
- 9ον) Σύμβασις τῆς 22ας Ἰουνίου 1861, περὶ τῆς ἐξαγορᾶς τῶν διαγωγικῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἐλβα (Elbe).

- 10ον) Σύμβασις τῆς 16ης Ἰουλίου 1863, περὶ τῆς ἐξαγορᾶς τῶν διαγωγικῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἐσκαῦ (Escaut).
- 11ον) Σύμβασις τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1888, περὶ ὀριστικοῦ καθεστώτος ἐγγυωμένου τῆν ἐλευθέραν χρῆσιν τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ.
- 12ον) Συμβάσεις τῆς 23ης Σεπτεμβρίου 1910, περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἀφορώντων τὰς κατὰ θάλασσαν συγκρούσεις καὶ ναυαγιαρέσεις.
- 13ον) Σύμβασις τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1904, περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν πλωτῶν Νοσοκομείων ἀπὸ τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων καὶ τελῶν.
- 14ον) Σύμβασις τῆς 4ης Φεβρουαρίου 1898, περὶ τῆς καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων ἐσωτερικῆς ναυσιπλοίας.
- 15ον) Σύμβασις τῆς 26ης Σεπτεμβρίου 1906, περὶ καταργήσεως τῆς νυκτερινῆς ἐργασίας διὰ τὰς γυναῖκας.
- 16ον) Σύμβασις τῆς 26ης Σεπτεμβρίου 1906, περὶ καταργήσεως τῆς χρήσεως τοῦ λευκοῦ φωσφόρου ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν πυρῶν.
- 17ον) Συμβάσεις τῆς 18ης Μαΐου 1904 καὶ τῆς 4ης Μαΐου 1910, περὶ καταργήσεως τῆς σωματεμπορίας (τῶν γυναικῶν).
- 18ον) Σύμβασις τῆς 4ης Μαΐου 1910, περὶ τῆς καταργήσεως τῶν πορνογραφικῶν δημοσιευμάτων.
- 19ον) Συμβάσεις Ὑγειονομικαὶ τῆς 30 Ἰανουαρίου 1892, τῆς 15ης Ἀπριλίου 1893, τῆς 3ης Ἀπριλίου 1894, τῆς 19ης Μαρτίου 1897 καὶ τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1903.
- 20ον) Σύμβασις τῆς 20ῆς Μαΐου 1875, περὶ ἐνοποιήσεως καὶ τελειοποιήσεως τοῦ μετρικοῦ συστήματος.
- 21ον) Σύμβασις τῆς 29ης Νοεμβρίου 1906, περὶ ἐνοποιήσεως τοῦ τύπου τῶν δραστηκῶν φαρμάκων.
- 22ον) Σύμβασις τῆς 16ης καὶ 19ης Νοεμβρίου 1885, περὶ κατασκευῆς προτύπου διαπασῶν.
- 23ον) Σύμβασις τῆς 7ης Ἰουνίου 1905, περὶ ἰδρύσεως Διεθνoῦς Γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου ἐν Ρώμῃ.
- 24ον) Συμβάσεις τῆς 3ης Νοεμβρίου 1881, τῆς 15ης Ἀπριλίου 1889, περὶ λήψεως μέτρων κατὰ τῆς φυλοξήρας.
- 25ον) Σύμβασις τῆς 19ης Μαρτίου 1902, περὶ τῆς προστασίας τῶν ὠφελίμων τῇ γεωργίᾳ πτηνῶν.
- 26ον) Σύμβασις τῆς 12ης Ἰουνίου 1902, περὶ Ἐπιτροπείας τῶν ἀνηλίκων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 283.

ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐφαρμογῆς τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ περιεχομένων ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, ἀμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, θέλουσι, τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς, ἐφαρμόσῃ ἐκ νέου τὰς κάτωθι ὀριζομένας Συμβάσεις καὶ Συμφωνίας:

Συμβάσεις Ταχυδρομικαί: Συμβάσεις καὶ Συμφωνίαι τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς Ἐνώσεως, ὑπογραφεῖσαι ἐν Βιέννῃ, τῇ 4ῃ Ἰουλίου 1891.

Συμβάσεις καὶ Συμφωνίαι τῆς Ταχυδρομικῆς Ἐνώσεως, ὑπογραφεῖσαι ἐν Οὐασιγκτῶνι, τῇ 15ῃ Ἰουνίου 1897.

Συμβάσεις καὶ Συμφωνίαι τῆς Ταχυδρομικῆς Ἐνώσεως, ὑπογραφεῖσαι ἐν Ρώμῃ, τῇ 26ῃ Μαΐου 1906.

Συμβάσεις Τηλεγραφικαί: Διεθνεῖς Τηλεγραφικαὶ Συμβάσεις, ὑπογραφεῖσαι ἐν Πετροπόλει, τῇ 10ῃ 22 Ἰουλίου 1875.

Κανονισμὸς καὶ τιμολόγια καταρτισθέντα ὑπὸ τῆς Διεθνoῦς Τηλεγραφικῆς Συνδιασκέψεως τῆς Δισσαβῶνος τῆς 11ης Ἰουνίου 1908.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ἀρνήται τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς εἰς τὴν μετὰ τῶν νέων Κρατῶν συναμολόγησιν τῶν εἰδικῶν συμφωνιῶν, αἵτινες προβλέπονται ὑπὸ τῶν σχετικῶν Συμβάσεων καὶ Συμφωνιῶν πρὸς τὴν παγκόσμιον ταχυδρομικὴν Ἐνωσιν καὶ τὴν Διεθνή τηλεγραφικὴν Ἐνωσιν, ὧν μετέχουσι ἢ εἰς αὐτὰς θέλουσι προσχωρήσει τὰ εἰρημένα νέα Κράτη.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 284.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, εὐθὺς ὡς τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἡ παρούσα Συνθήκη, θὰ ἐφαρμόσωσιν, ἐκ νέου, τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς, τὴν διεθνή-ραδιοτηλεγραφικὴν Σύμβασιν τῆς 5ης Ἰουλίου 1912, ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐκπληρώσεως τῶν προσωρινῶν κανόνων, οἵτινες θὰ ὑποδειχθῶσιν αὐτῇ ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων. Ἐάν, ἐντὸς τῶν πέντε ἐτῶν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἤθελε συνολογήθῃ, εἰς ἀντι-

κατάστασιν τῆς Συμβάσεως τῆς 5 Ἰουλίου 1912, νέα Σύμβασις, διακανονίζουσα τὰς διεθνεῖς ραδιοτηλεγραφικὰς σχέσεις, ἢ νέα αὕτη Σύμβασις θὰ δεσμεύῃ τὴν Γερμανίαν, κἀν ἔτι αὕτη ἤθελεν ἀρνηθῆ νὰ μετάρχη τῆς καταρτίσεως τῆς Συμβάσεως ἢ νὰ ὑπογράψῃ ταύτην.

Ἡ νέα αὕτη Σύμβασις θ' ἀντικαταστήσῃ ὡσαύτως τοὺς προσωρινῶς ἐν ἰσχύϊ κανόνας.

Ἄρθρον 285.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, εὐθὺς ὡς τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἡ παρούσα Συνθήκη, θὰ ἐφαρμόσωσι, τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς, ὑπὸ τὴν συνομολογουμένην δὲ ἐν τῷ ἄρθρῳ 272 αἰρεσιν, τὰς κάτωθι μνημονευόμενας Συμβάσεις :

1ον) Συμβάσεις τῆς 6ης Μαΐου 1882 καὶ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1889, περὶ διακανονισμοῦ τῆς ἐν τῇ Βορείῳ θαλάσῃ ἐκτὸς τῶν χωρικῶν ὑδάτων ἀλιείας·

2ον) Συμβάσεις καὶ Πρωτόκολλα τῆς 16ης Νοεμβρίου 1887, τῆς 14ης Φεβρουαρίου 1893 καὶ τῆς 11ης Ἀπριλίου 1894, περὶ τῆς ἐμπορίας τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἐν τῇ Βορείῳ θαλάσῃ.

Ἄρθρον 286.

Ἡ ἐν Οὐάσιγκτωνι ἀναθεωρηθεῖσα τῇ 24 Ἰουνίου 1911 Διεθνὴς Σύμβασις τῶν Παρισίων τῆς 20ῆς Μαρτίου 1883, περὶ προστασίας τῆς βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας, καὶ ἡ Διεθνὴς Σύμβασις τῆς Βέρνης τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 1886, περὶ προστασίας τῶν φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, ἢ ἀναθεωρηθεῖσα ἐν Βερολίνῳ τῇ 13ῃ Νοεμβρίου 1908, συμπληρωθεῖσα δὲ διὰ τοῦ ὑπογραφέντος ἐν Βέρνη τῇ 20ῃ Μαρτίου 1914 προσθέτου Πρωτοκόλλου, θὰ τεθῶσι καὶ αὐθις ἐν ἰσχύϊ καὶ θ' ἀνακτήσωσι τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐφ' ὅσον δὲν θίγονται καὶ τροποποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἐξαίρεσεων καὶ περιορισμῶν τῆς Συνθήκης ταύτης.

Ἄρθρον 287.

Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἐφαρμόσωσι, τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς, τὴν Σύμβασιν τῆς Χάγης τῆς 17ης Ἰουλίου 1905 περὶ πολιτικῆς διαδικασίας. Πάντως ἡ ἀναβίωσις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται οὐδὲ θὰ ἐφαρμοσθῆ ὡς πρὸς τὴν Γαλλίαν, Πορτογαλίαν καὶ Ρουμανίαν.

Ἄρθρον 288.

Τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τῆς Συμβάσεως τῆς 2ας Δεκεμβρίου 1899 περὶ τῶν νήσων Samoa παραχωρηθέντα τῇ Γερμανίᾳ εἰδικὰ δικαιώματα καὶ προνόμια θεωροῦνται λήξαντα τῇ 4ῃ Αὐγούστου 1914.

Ἄρθρον 289.

Ἐκάστη τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, καθοδηγούμενη ὑπὸ τῶν γενικῶν ἀρχῶν ἢ τῶν ἰδιαιτέρων διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ γνωστοποιήσῃ τῇ Γερμανίᾳ τὰς ἀμφοτεροβαρεῖς Συμβάσεις ἢ Συνθήκας, ὧν ἀξιοῖ τὴν ἐν ἰσχύϊ ἐπαναφορὰν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Γερμανίας.

Ἡ προβλεπομένη ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ γνωστοποιήσις γενήσεται ἀπ' εὐθείας ἢ δι' ἐτέρας Δυνάμεις. Ἡ Γερμανία θὰ γνωρίσῃ ἐγγράφως τὴν λήψιν τῆς γνωστοποιήσεως. Ἡ ἐν ἰσχύϊ ἐπαναφορὰ θὰ χρονολογῆται ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένα Δυνάμεις ἀναλαμβάνουσιν ἀμοιβαίως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπαναφέρωσιν ἐν ἰσχύϊ ἐκείνας μόνον τῶν μετὰ τῆς Γερμανίας Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων, αἵτινες συμφωνοῦσι πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἡ γνωστοποιήσις θὰ μνημονεύῃ πᾶσαν τυχὸν διάταξιν τῶν ἐν λόγῳ Συμβάσεων ἢ Συνθηκῶν ἥτις, ὡς ἀσύμφωνος πρὸς τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ θεωρηθῆ ὡς μὴ ἐπανατεθεῖσα ἐν ἰσχύϊ.

Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας θὰ κληθῆ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ν' ἀποφανθῆ.

Εἰς τὰς Συμμάχους ἢ Συνησπισμένας Δυνάμεις χορηγεῖται ἐξάμηνος προθεσμία, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν γνωστοποίησιν.

Μόναί αἱ ἀμφοτεροβαρεῖς Συμβάσεις καὶ Συνθήκαι, αἵτινες θὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον τοιαύτης τινὸς γνωστοποιήσεως, θ' ἀναβιώσωσι μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῆς Γερμανίας, Ἄπασαι αἰλοῖται εἶναι καὶ θὰ παραμένωσι κατηρημέναι.

Οἱ ἄνωτέρω κανόνες ἐφαρμόζονται εἰς πάσας τὰς ὑφισταμένας ἀμφοτεροβαρεῖς Συμβάσεις ἢ Συνθήκας μεταξὺ ὄλων τῶν ὑπογραψασῶν τῆς παροῦσας Συνθήκης Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῆς Γερμανίας, ἂν ἔτι αἰ ρηθεῖσαι Δυνάμεις δὲν διετέλουν εἰς ἐμπόλεμον μετ' αὐτῆς κατάστασιν.

Ἄρθρον 290.

Ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει ὅτι αἰ ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης συναφθεῖσαι ὑπ' αὐτῆς Συνθήκαι, Συμβάσεις καὶ Συμφωνίαι μετὰ τῆς Αὐστρίας, Οὐγγαρίας, Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας εἶναι καὶ παραμένουσιν ἄπασαι κατηγορημέναι διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 291.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ ἐξασφάλισῃ εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηκόους τῶν εἰρημένων Δυνάμεων τὴν ἀπόλαυσιν αὐτοδικαίως ἀπάντων τῶν οἰκισθῆκατε φύσεως δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων ἅτινα τυχὸν παρεχώρησε τῇ Αὐστρίᾳ, Οὐγγαρίᾳ, Βουλγαρίᾳ ἢ τῇ Τουρκίᾳ ἢ τοῖς ὑπαλλήλοις καὶ ὑπηκόοις τῶν Κρατῶν τούτων διὰ Συνθηκῶν Συμβάσεων ἢ Συμφωνιῶν συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914, ἐφ' ὅσον αἰ Συνθήκαι αὗται, Συμβάσεις ἢ Συμφωνίαι θὰ παραμένωσιν ἐν ἰσχύϊ.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις ἐπιφυλάσσονται ν' ἀποδεχθῶσιν ἢ μὴ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἐν λόγῳ δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων.

Ἄρθρον 292.

Ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει ὅτι εἶναι καὶ παραμένουσι κατηγορημέναι πᾶσαι αἰ ὑπ' αὐτῆς, πρὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 ἢ ἀπὸ ταύτης μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, συνομολογηθεῖσαι Συνθήκαι, Συμβάσεις ἢ Συμφωνίαι μετὰ τῆς Ρωσσίας ἢ παντὸς Κράτους ἢ Κυβερνήσεως, ὧν ἡ χώρα ἀπετέλει πρότερον μέρος τῆς Ρωσσίας, ὡς καὶ μετὰ τῆς Ρουμανίας.

Ἄρθρον 293.

Ἐν ἡ περιπτώσει, ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914, Δυνάμεις τις ἐκ τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων, ἢ Ρωσσία, ἢ Κράτος τι ἢ Κυβέρνησις, ὧν ἡ χώρα ἀπετέλει πρότερον μέρος τῆς Ρωσσίας, εἶχε τυχόν, συνεπέα στρατιωτικῆς κατοχῆς, παντὸς ἐτέρου μέτρου ἢ πάσης ἄλλης ἀφορμῆς, ἐξαναγκασθῆ νὰ χορηγήσῃ, ἢ ν' ἀφήσῃ ὅπως χορηγηθῶσι διὰ πράξεως ἀπερροῦσης ἐκ τινος δημοσίας ἀρχῆς, παρεχώρησεις, προνόμια ἢ εὐνοίας πάσης φύσεως εἰς τὴν Γερμανίαν ἢ εἰς Γερμανόν τινα ὑπήκοον, αἰ παρεχώρησεις αὗται, προνόμια καὶ εὐνοιαὶ ἀκυροῦνται αὐτοδικαίως ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης.

Πᾶσα ἀπαίτησις ἢ ἀποζημίωσις, ἣτις ἐνδέχεται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἀκυρώσεως ταύτης, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ βαρύνῃ τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις, οὔτε τὰς Δυνάμεις, Κράτη, Κυβερνήσεις ἢ δημοσίας Ἀρχάς, ἄς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπαλλάσσει τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν.

Ἄρθρον 294.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ὅπως, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, χορηγήσῃ εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις ὡς καὶ τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν τὴν ἀπόλαυσιν αὐτοδικαίως τῶν πάσης φύσεως δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων, ἅτινα ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης παρεχωρήθησαν ὑπὸ τῆς Γερμανίας διὰ Συνθηκῶν, Συμβάσεων ἢ Συμφωνιῶν εἰς μὴ ἐμπόλεμα Κράτη ἢ εἰς ὑπηκόους τῶν Κρατῶν τούτων, ἐφ' ὅσον αἰ Συνθήκαι αὗται, Συμβάσεις ἢ Συμφωνίαι θὰ παραμένωσιν ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 295.

Ὅσα τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δὲν ἔχουσι εἰσέτι ὑπογράψῃ ἢ ὑπέγραψαν μὲν πλὴν δὲν ἐκύρωσαν εἰσέτι τὴν περὶ ὁποῦ Σύμβασιν, τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Χάγη τῇ 23ῃ Ἰανουαρίου 1912, συμφωνοῦσιν ὅπως θέσωσιν ἐν ἰσχύϊ τὴν Σύμβασιν ταύτην, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκδώσωσι τοὺς ἀναγκαίους Νόμους, εὐθὺς ὡς καταστῆ ἐφικτόν, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐκτὸς τούτου, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσι, δι' ὅσα ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχουσιν εἰσέτι κυρώσῃ τὴν εἰρημένην Σύμβασιν, ὅτι ἡ κύρωσις τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ ἦ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἰσοδύναμος πρὸς τὴν κύρωσιν καὶ ὑπογρά-

φην τοῦ ἐν Χάγγη καταρτισθέντος εἰδικοῦ Πρωτοκόλλου, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς τρίτης περι ὀπίου Συνδιασκέψεως, ἣτις συνῆλθε τῷ 1914 ὅπως θέσῃ ἐν ἰσχύϊ τὴν εἰρημένην Σύμβασιν.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας θὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Κάτω Χωρῶν κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ θὰ προσκαλέσῃ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Κάτω Χωρῶν νὰ δεχθῇ καὶ θεωρήσῃ τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὡς κατάθεσιν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς Συμβάσεως τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1912 καὶ ὡς ὑπογραφήν τοῦ προσθέτου Πρωτοκόλλου τοῦ 1914.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Χ Ρ Ε Η

Ἄ ρ θ ρ ο ν 296.

Δι' Ἐκκαθαριστικῶν Γραφείων (Ἐπαληθεύσεως καὶ Συμφητισμοῦ), ἅτινα θὰ ἰδρυθῶσιν ὑφ' ἐκάστου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς προβλεπομένης ἐν τῷ κάτωθι ἐδαφίῳ ε') γνωστοποιήσεως, θὰ διακονοισθῶσιν αἱ ἀκόλουθοι κατηγορίαι χρηματικῶν υποχρεώσεων :

1ον) Τὰ πρὸ τοῦ πολέμου ἀπαιτητὰ χρέη, τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ τῶν διαμενόντων ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς ὑπηκόων μιᾶς τῶν Συμβαλλομένων Δυνάμεων εἰς τοὺς ὑπηκόους ἀντιπάλου τινὸς Δυνάμεως, τοὺς διαμένοντας ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Δυνάμεως ταύτης·

2ον) Τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καταστάντα ἀπαιτητὰ χρέη, τὰ ὀφειλόμενα εἰς τοὺς διαμένοντας ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς ὑπηκόους μιᾶς τῶν Συμβαλλομένων Δυνάμεων καὶ προσερχόμενα ἐκ τῶν μεθ' ὑπηκόων ἀντιπάλου Δυνάμεως, διαμενόντων ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Δυνάμεως ταύτης, συναφθεισῶν συναλλαγῶν ἢ Συμβολαίων, ὧν ἡ ὀλιγὴ ἢ μερικὴ ἐκτέλεσις ἀνεστάλη λόγῳ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου·

3ον) Οἱ πρὸ τοῦ πολέμου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ καταστάντες ληξιπρόθεσμοι τόκοι, οἱ ὀφειλόμενοι εἰς ὑπηκόων Δυνάμεως τινος Συμβαλλομένης, προσερχόμενοι δὲ ἐκ χρεωγράφων ἐκδοθέντων ὑπὸ Δυνάμεως ἀντιπάλου, ἐφ' ὅσον ἡ πληρωμὴ τῶν τόκων τούτων εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς ἐν λόγῳ ἢ οὐδετέρας Δυνάμεως δὲν ἀνεστάλη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου·

4ον) Τὰ πρὸ τοῦ πολέμου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ἐξαργυρωτέα, εἰς ὑπηκόους δὲ μιᾶς τῶν Συμβαλλομένων Δυνάμεων πληρωτέα κεφάλαια, τὰ ἐκπροσωποῦντα χρεώγραφα ἐκδοθέντα ὑπὸ Δυνάμεως ἀντιπάλου, ἐφ' ὅσον ἡ καταβολὴ τοῦ κεφαλαίου τούτου εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς ἐν λόγῳ ἢ οὐδετέρας Δυνάμεως δὲν ἀνεστάλη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

Τὸ προῖόν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐν τῷ Τμήματι Δ' καὶ τῷ Παραρτήματι αὐτοῦ ἀναφερομένων ἐχθρικῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων θέλει ὑπολογισθῆ κατὰ τὸ νόμισμα καὶ συνάλλαγμα, ἅτινα προβλέπονται ἐν τῷ κάτωθι ἐδαφίῳ δ') ὑπὸ τῶν Ἐκκαθαριστικῶν Γραφείων (Ἐπαληθεύσεως καὶ Συμφητισμοῦ) καὶ θὰ διατεθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τοὺς προβλεπομένους ὅρους ὑπὸ τῶν εἰρημένων Τμήματος καὶ Παραρτήματος.

Αἱ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι πράξεις θὰ ἐκτελῶνται κατὰ τὰς ἀκολούθους ἀρχὰς καὶ συνωδὰ τῷ Παραρτήματι τοῦ παρόντος Τμήματος :

α') Ἐκαστον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ ἀπαγγρεύσῃ πᾶσαν πληρωμὴν, ἀποδοχὴν πληρωμῆς καὶ ἐν γένει πᾶσιν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν σχετικὴν ἐπικοινωνίαν πρὸς διακονοισμὸν τῶν εἰρημένων χρεῶν ἄλλως ἢ διὰ τῶν ὡς ἄνω προβλεπομένων Ἐκκαθαριστικῶν Γραφείων (Ἐπαληθεύσεως καὶ Συμφητισμοῦ)·

β') Ἐκαστον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἔσεται κατ' ἰδίαν ὑπεύθυνον διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν εἰρημένων χρεῶν τῶν ὁμοειδῶν του, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ ὀφειλέτης διετέλει πρὸ τοῦ πολέμου ἐν καταστάσει πτωχεύσεως, ἀπορίας ἢ ἀποδεδειγμένης ἀφερεγγυότητος, ἢ, ἐὰν τὸ χρέος ὀφείλετο ὑπὸ Ἐταιρείας, αἱ ὑποθέσεις τῆς ὁποίας ἐξεκαθάρθησαν διαρκούντος τοῦ πολέμου, συμφώνως πρὸς τὴν ἐξαιρετικὴν στρατιωτικὴν Νομοθεσίαν. Οὐχ ἤττον τὰ πρὸ τῆς Ἀναχωρῆς χρέη τῶν κατοίκων τῶν χωρῶν, καθ' ὧν ἐγένετο ἐπιδρομὴ ἢ κατάληψις ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, δὲν θὰ ἐξασφαλισθῶσιν ὑπὸ τῶν Κρατῶν, μέρος τῶν ὁποίων ἀποτελοῦσιν αἱ χώραι αὐταί·

γ') Τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ εἰς τοὺς ὑπηκόους μιᾶς τῶν Συμβαλλομένων Δυνάμεων ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἀντιπάλου Δυνάμεως θὰ ἀχθῶσιν εἰς χρέωσιν τοῦ Ἐκκαθαριστικοῦ Γραφείου (Ἐπαληθεύσεως καὶ Συμφητισμοῦ) τῆς χώρας τοῦ ὀφειλέτου καὶ θὰ καταβληθῶσιν εἰς τὸν πιστωτὴν διὰ τοῦ Γραφείου τῆς χώρας τοῦ τελευταίου.

δ') Τὰ χρέη θὰ πληρωθῶσιν ἢ πιστωθῶσι διὰ τοῦ νομίματος τῆς ἐνδιαφερομένης ἐκ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεως (συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀποικιῶν καὶ προτεκτοράτων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, τῶν Βρεττανικῶν κτήσεις καὶ τῶν Ἰνδιῶν). Ἐὰν τὰ χρέη παρίσταται ἀνάγκη νὰ κανονισθῶσιν εἰς πᾶν ἕτερον νόμισμα, θὰ πληρωθῶσιν ἢ πιστωθῶσι διὰ τοῦ νομίματος τῆς ἐνδιαφερομένης ἐκ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων (ἀποικίας, προτεκτοράτου, Βρεττανικῆς κτήσεως ἢ Ἰνδιῶν). Ἡ μετατροπὴ γενήσεται εἰς τὴν προπολεμικὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης θεωρεῖται ὅτι ἡ προπολεμικὴ τιμὴ τοῦ συναλλάγματος εἶναι ἴση πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν τιμῶν τῶν τηλεγραφικῶν μεταβιβάσεων τῆς ἐνδιαφερομένης ἐκ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων κατὰ τὸν ἀμέσως προηγούμενον μῆνα τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν μεταξύ τῆς ὡς εἴρηται ἐνδιαφερομένης Δυνάμεως καὶ τῆς Γερμανίας.

Ἐν ἡ περιπτώσει συμβόλαιόν τι προβλέπει ρητῶς παγίαν τιμὴν συναλλάγματος διὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ νομίματος, εἰς ὃ ἀναφέρεται ἢ ὑποχρέωσις, εἰς τὸ νόμισμα τῆς ἐνδιαφερομένης Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως, ἢ ἀνωτέρω σχετικῆ πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος διάταξις δὲν θέλει ἐφαρμοσθῆ.

Ὡς πρὸς τὰς νεωστὶ δημιουργηθείσας Δυνάμεις, τὸ τοῦ διακανονισμοῦ νόμισμα καὶ ἡ τιμὴ τοῦ συναλλάγματος ἄτινα θὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰ πληρωτέα ἢ πιστωτέα χρέη, θὰ ὀρισθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐν τῷ Μέρει Η'. (Ἐπανορθώσεις) προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων.

ε') Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τοῦ προσαρτωμένου ἔδε Παραρτήματος δὲν θὰ ἐφαρμοσθῶσι μεταξύ τῆς Γερμανίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου οἰασδήποτε τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, τῶν ἀποικιῶν αὐτῶν ἢ τῶν ἐφ' ὧν ἔχουσι προστασίαν χωρῶν ἢ οἰασδήποτε Βρεττανικῆς Κτήσεως ἢ τῶν Ἰνδιῶν, ἐκτὸς ἐάν, ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς κυρώσεως τῆς παρούσης Συνθήκης ὑπὸ τῆς ἐν λόγω Δυνάμεως ἢ ἀπὸ τῆς διὰ τὴν κτήσιν ταύτην ἢ τὰς Ἰνδίας κυρώσεως, ἐπιδοθῆ ἔπι τούτῳ τῇ Γερμανίᾳ ἀνακοίνωσις ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Δυνάμεώς τινος Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης, Κτήσεώς τινος Βρεττανικῆς ἢ τῶν Ἰνδιῶν, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως.

ς') Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις, αἵτινες προσεχώρησαν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον καὶ τὰ συνημμένον ἔδε Παράρτημα, δύνανται, δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας, νὰ ἐφαρμόσωσι ταῦτα εἰς τοὺς οἰκεῖτους ὑπηκόους, τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν ἐγκατεστημένους, ὡς πρὸς τὰς μεταξύ τούτων καὶ τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων σχέσεις. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, αἱ ἐνεργοῦνται πληρωμαὶ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως θ' ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον διακανονισμοῦ μεταξύ τῶν Ἐκκαθαριστικῶν Γραφείων (Ἐπαληθεύσεως καὶ Συμφητισμοῦ) τῶν ἐνδιαφερομένων Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1.

Ἐκαστον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς προβλεπομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 296 (παράγραφος ε') ἀνακοινώσεως, θὰ ἰδρύσῃ Ἐκκαθαριστικὸν Γραφεῖον (Ἐπαληθεύσεως καὶ Συμφητισμοῦ) διὰ τὴν πληρωμὴν καὶ εἰσπραξίν τῶν ἐχθρικῶν χρεῶν.

Δύναται νὰ συσταθῶσι τοπικὰ Ἐκκαθαριστικὰ Γραφεῖα δι' ὀρισμένας περιοχὰς τῶν χωρῶν τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν. Τὰ Γραφεῖα ταῦτα θὰ λειτουργῶσι ἐν ταῖς ἐν λόγω περιοχαῖς καθ' ὅν καὶ τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τρόπον Πλήν πᾶσαι αἱ μετὰ τοῦ ἐν τῇ ἀντιπάλῳ χώρᾳ συσταθέντος Γραφείου συναλλαγᾶι θὰ διεξάγονται διὰ τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου.

2.

Ἐν τῷ παρόντι Παραρτήματι καθορίζονται διὰ τῶν λέξεων «Χρέη ἐχθρικὰ» αἱ ἀναφερόμεναι ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 296 χρηματικαὶ ὑποχρεώσεις, «Ὁφειλέται πολέμιοι» τὰ πρόσωπα ἅτινα ὀφείλουσι τὰ ποσὰ ταῦτα, «Πιστωταὶ πολέμιοι», τὰ πρόσωπα εἰς ἃ ταῦτα ὀφείλονται «Γραφεῖον Πιστώσεως» τὸ λειτουργοῦν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ πιστωτοῦ Ἐκκαθα-

ριστικόν Γραφεῖον (Ἐπαληθεύσεως καὶ Συμφητισμοῦ), «Γραφεῖον Χρεώσεως» τὸ λειτουργοῦν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ὀφειλέτου Ἐκκαθαριστικόν Γραφεῖον (Ἐπαληθεύσεως καὶ Συμφητισμοῦ).

3.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ τιμωρῶσι τὰς παραβάσεις τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου α' τοῦ ἄρθρου 296 διὰ τῶν ἤδη ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας αὐτῶν προβλεπομένων ποινῶν ἐπὶ συναλλαγῇ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ. Θὰ ἀπαγορεύσωσιν ὡσαύτως τὴν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν ἔγερσιν πάσης ἀγωγῆς περὶ πληρωμῆς ἐχθρικῶν χρεῶν, ἐκτὸς τῶν προβλεπομένων περιπτώσεων ὑπὸ τοῦ παρόντος Παραρτήματος.

4.

Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ β' τοῦ ἄρθρου 296 προβλεπομένη Κυβερνητικὴ ἐγγύησις ἐφαρμόζεται ὡςάκις ἢ εἰσπραξίς δὲν δύναται δι' οἰανδήποτε αἰτίαν νὰ πραγματοποιηθῇ, ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας τοῦ ὀφειλέτου τὸ χρέος εἶχε παραγραφῇ κατὰ τὴν στιγμήν τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ἢ ἐὰν κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην, ὁ ὀφειλέτης διετέλει ἐν καταστάσει πτωχεύσεως, ἀπορίας ἢ ἐν καταστάσει ἀποδεδειγμένης ἀφερεγγυότητος ἢ ἐὰν τὸ χρέος ὀφείλετο ὑπὸ Ἑταιρείας αἱ ὑποθέσεις τῆς ὁποίας ἐξεκαθαρίσθησαν συμφώνως πρὸς τὴν ἐξαιρετικὴν στρατιωτικὴν Νομοθεσίαν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ παρόντος Παραρτήματος διαδικασία θὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν μεριδίων.

Οἱ ὄροι (ἐν πτωχεύσει, ἐν διαλύσει), ἀφορῶσι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Νομοθεσιῶν, αἵτινες προβλέπουσι τὰς νομικὰς ταύτας καταστάσεις. Ἡ ἔκφρασις «ἐν καταστάσει ἀποδεδειγμένης ἀφερεγγυότητος» ἔχει τὴν αὐτὴν ἢ καὶ ἐν τῷ Ἀγγλικῷ δικαίῳ ἔννοιαν.

5.

Οἱ πιστωταὶ θὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον Πιστώσεως, ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του, τὰ ὀφειλόμενα αὐτοῖς χρέη καὶ θὰ παράσχωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦτο πάντα τὰ ἔγγραφα καὶ πληροφορίας αἵτινες θέλουσιν αἰτηθῇ παρ' αὐτῶν.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ λάβωσι πάντα τὰ σκόπιμα μέτρα πρὸς καταδίωξιν καὶ τιμωρίαν τῶν συμπαίγνιων, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ ἐμφιλοχωρήσωσι μεταξὺ τῶν πολεμίων πιστωτῶν καὶ ὀφειλετῶν. Τὰ Ἐκκαθαριστικὰ Γραφεῖα θ' ἀνακοινῶσι πρὸς ἄλληλα πᾶσαν ἔνδειξιν καὶ πληροφορίαν πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς ἀνακαλύψεως καὶ τιμωρίας παρομοίων συμπαίγνιων.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ διευκολύνωσι κατὰ τὸ ἐνὸν τὴν, δαπάναις τῶν μερῶν καὶ διὰ τῶν Γραφείων, ταχυδρομικὴν καὶ τηλεγραφικὴν ἐπικοινωνίαν μεταξὺ ὀφειλετῶν καὶ πιστωτῶν, ἐπιθυμούντων νὰ καταλήξωσιν εἰς συμφωνίαν τινὰ περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ χρέους αὐτῶν.

Τὸ Γραφεῖον Πιστώσεως θὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Γραφεῖον Χρεώσεως πάντα τὰ χρέη, ἅτινα θέλουσι τῷ δηλωθῇ. Τὸ Γραφεῖον Χρεώσεως θὰ γνωρίσῃ ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ εἰς τὸ Γραφεῖον Πιστώσεως τὰ ἀναγνωρισθέντα καὶ τὰ ἀμφισβητούμενα χρέη. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὸ Γραφεῖον Χρεώσεως θὰ ποιῆται μείαν τῶν αἰτίων τῆς μὴ ἀναγνωρίσεως τοῦ χρέους.

6.

Ὅταν χρέος τι ἀναγνωρισθῇ ὀλικῶς ἢ μερικῶς, τὸ Γραφεῖον Χρεώσεως θὰ πιστῶνῃ ἀμέσως διὰ τοῦ ὁμολογηθέντος ποσοῦ τὸ Γραφεῖον Πιστώσεως, ὅπερ θὰ εἰδοποιῆται συγχρόνως περὶ τῆς πιστώσεως ταύτης.

7.

Τὸ χρέος θεωρεῖται ἐν τῇ ὁλότῃ αὐτοῦ ἀναγνωρισθὲν καὶ τὸ σχετικὸν ποσὸν φέρεται ἀμέσως εἰς πίστωσιν τοῦ Γραφείου Πιστώσεως, ἐφ' ὅσον, ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας (ἐκτὸς παρατάσεως δεκτικῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ Γραφείου Πιστώσεως) ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς γενησομένης ἀνακοινώσεως πρὸς τὸ Γραφεῖον Χρεώσεως, τοῦτο δὲν δηλώσῃ τὴν μὴ ἀναγνώρισιν τοῦ χρέους.

8.

Ἐὰν τὸ χρέος δὲν ἀναγνωρισθῇ ὀλικῶς ἢ μερικῶς, ἀμφότερα τὰ Γραφεῖα θὰ ἐξετάσωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὴν ὑπόθεσιν καὶ θὰ προσπαθήσωσι νὰ συμβιβάσωσι τὰ μέρη.

9.

Τὸ Γραφεῖον Πιστώσεως θὰ καταβάλλῃ εἰς τοὺς ἰδιώτας πιστωτὰς τὰ ἀχθέντα εἰς πίστωσιν αὐτοῦ ποσά, χρησιμοποιοῦν πρὸς τοῦτο τὰ τεθέντα εἰς τὴν διάθεσίν του κεφάλαια ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς χώρας αὐτοῦ καὶ κατὰ τοὺς καθορισθέντας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ταύτης ὅρους, ἐνεργοῦν ἰδίᾳ πᾶσαν κράτησιν κρινομένην ἀναγκαίαν διὰ τοὺς κινδύνους, ἔξοδα ἢ δικαιώματα προμηθείας.

10.

Πᾶς ὅστις ἀπαιτήσῃ τὴν πληρωμὴν ἐχθρικοῦ χρέους, οὗτινος τὸ ποσὸν δὲν ἤθελεν ἀναγνωρισθῆ ὀλικῶς ἢ μερικῶς, ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ Γραφεῖον, λόγῳ προστίμου, τόκον 5 % ἐπὶ τοῦ μὴ ὁμολογηθέντος μέρους τοῦ χρέους. Ὡσαύτως πᾶς ὅστις ἤθελε, παραλόγως, ἀρνηθῆ ἢ ἀναγνωρίσῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος ἀπαιτουμένου παρ' αὐτοῦ χρέους, ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ, λόγῳ προστίμου, τόκον 5 % ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, ἐφ' οὗ ἢ ἀρνήσις του δὲν θ' ἀνεγνωρίζετο ὡς δεδικοιολογημένη.

Ὁ τόκος οὗτος ὀφείλεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προβλεπομένης ἐν τῇ παραγράφῳ 7 προθεσμίας, μέχρις οὗ ἢ ἀπαιτησις θεωρηθῆ ἀδικαιολόγητος ἢ τὸ χρέος πληρωθῆ.

Τὰ Γραφεῖα θὰ ἐπιδιώξωσι, τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς, τὴν εἰσπραξίν τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων προστίμων καὶ θὰ ὧσιν ὑπεύθυνα ἐὰν τὰ πρόστιμα ταῦτα δὲν εἰσπραχθῶσιν.

Τὰ πρόστιμα θ' ἀχθῶσιν εἰς πίστωσιν τοῦ ἐτέρου Γραφείου ὅπερ, θὰ κρατήσῃ ταῦτα ὡς συμβολὴν εἰς τὰς δαπάνας ἐκτελέσεως τῶν παρουσῶν διατάξεων.

11.

Ὁ ἰσολογισμὸς τῶν μεταξὺ τῶν Γραφείων ληψοδοσιῶν θὰ συντάσσεται καθ' ἕναστον μῆνα καὶ τὸ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον θὰ πληρῶνεται τοῖς μετρητοῖς ἐντὸς προθεσμίας ὀκτῶ ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ ὀφείλοντος Κράτους.

Πάντως τὰ τυχόν ὀφειλόμενα ὑπόλοιπα ὑπὸ μιᾶς ἢ πλείονων τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων θὰ κρατῶνται μέχρι τῆς ὀλικῆς πληρωμῆς τῶν λόγῳ πολέμου ὀφειλομένων ποσῶν εἰς τὰς Συμμάχους ἢ Συνησπισμένας Δυνάμεις ἢ τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν.

12.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς μεταξὺ τῶν Γραφείων συζητήσεως, ἕναστον τούτων θὰ ἔχη ἀντιπρόσωπον ἐν ἡ πόλει λειτουργεῖ τὸ ἕτερον.

13.

Ἐκτὸς ἐξαιρέσεως δεδικοιολογημένης, αἱ ὑποθέσεις θὰ συζητῶνται κατὰ τὸ δυνατὸν ἐν τῷ καταστάματι τοῦ Γραφείου Χρεώσεως.

14.

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 296, § β'), τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη εὐθύνονται διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐχθρικοῦ χρεῶν, ἅτινα ὀφείλονται ὑπὸ ὑπηκόων αὐτῶν.

Ὅθεν τὸ Γραφεῖον Χρεώσεως ὀφείλει νὰ πιστώσῃ τὸ Γραφεῖον Πιστώσεως δι' ὅλων τῶν ἀνεγνωρισμένων χρεῶν, καθ' ἕνα ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδιώτου ὀφειλέτου εἰσπραξίς θὰ ἀπέβαινεν ἀδύνατος. Οὐχ ἤττον αἱ Κυβερνήσεις δεόν νὰ παράσχωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα αὐτῶν πᾶσαν ἀναγκαίαν ἐξουσίαν πρὸς ἐπιδίωξιν τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀναγνωριζομένων πιστώσεων.

Κατ' ἐξαιρέσιν, τὰ ἀναγνωρισθέντα χρέη, ἅτινα ὀφείλονται ὑπὸ ὑποστάντων πολεμικῆς ζημίας, θὰ καταχωρίζονται εἰς πίστωσιν τοῦ Γραφείου Πιστώσεως μόνον ἐὰν ἢ ὀφειλομένη τυχόν ἀποζημίωσις ἔχη πληρωθῆ.

15.

Ἐκάστη Κυβέρνησις θὰ ἐκτίῃ τὰς δαπάνας τοῦ ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς ἰδρυθέντος Γραφείου, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ.

16.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ δύο Γραφείων ἐπὶ τῆς πραγματικότητος τοῦ χρέους ἢ ἐν περιπτώσει συγκρούσεως μεταξὺ τοῦ πολεμικοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ πιστωτοῦ ἢ μεταξὺ τῶν Γραφείων, ἢ ἀμφισβήτησις θὰ ὑποβάλλεται εἰς

δαιτησίαν (ἐάν τὰ μέρη συναινῶσι καὶ κατὰ τοὺς ὑπ' αὐτῶν ὀρισθησομένους ἀπὸ κοινοῦ ὅρους) ἢ θὰ προσάγῃται ἐνώπιον τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ ἐπομένῳ Τμήματι Σ'. Μικτοῦ Δαιτητικοῦ Δικαστηρίου.

Πάντως ἡ ἀμφισβήτησις δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Γραφείου Πιστώσεως, νὰ ὑποβάλλῃται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν κοινῶν Δικαστηρίων τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου.

17.

Τὰ ἐγκρινόμενα ποσὰ ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Δαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ὑπὸ τῶν κοινῶν Δικαστηρίων ἢ ὑπὸ τοῦ Δαιτητικοῦ τοιούτου, θὰ εἰσπράττωνται διὰ τῶν Γραφείων ὡσεὶ τὰ ποσὰ ταῦτα εἶχον ἀναγνωρισθῆ ὀφειλόμενα ὑπὸ τοῦ Γραφείου Χρεώσεως.

18.

Αἱ ἐνδιαφερόμεναι Κυβερνήσεις διορίζουσι πράκτορα ἐντεταλμένον νὰ εἰσάγῃ τὰς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Γραφείου τῶν ἀγωγᾶς ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Δαιτητικοῦ Δικαστηρίου. Ὁ πράκτωρ οὗτος ἀσχεῖ γενικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἐντολοδόχων ἢ δικηγόρων τῶν ὑπηκόων τῆς χώρας του.

Τὸ Δικαστήριον δικάζει ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δύναται ν' ἀκούῃ τοὺς διαδίκους ἐμφανιζομένους κατὰ βούλησιν, αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπων, ἢ δι' ἐντολοδόχων ἐγκρινόμενων ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Κυβερνήσεων ἢ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου πράκτορος, ὅστις δικαιούται νὰ παρεμβαίῃ ὑπὲρ τοῦ διαδίκου, ὡς καὶ νὰ ἀναλαμβάνῃ καὶ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν παρ' αὐτοῦ αἴτησιν.

19.

Τὰ ἐνδιαφερόμενα Γραφεῖα θὰ παρέχωσιν εἰς τὸ Μικτὸν Δαιτητικὸν Δικαστήριον πᾶν κατεχόμενον ὑπ' αὐτῶν ἔγγραφον καὶ πᾶσαν πληροφορίαν, οὕτως ὥστε νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῶν ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγομένων ὑποθέσεων.

20.

Αἱ κατὰ τῆς ἡνωμένης ἀποφάσεως ἀμφοτέρων τῶν Γραφείων ἐφέσεις ἐνδὲς τῶν διαδίκων συνεπάγονται εἰς βᾶρος τοῦ ἐκαλοῦντος παράβολον, ὅπερ ἀποδίδεται μόνον ὅταν ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις ἀναθεωρηθῆ ὑπὲρ τοῦ ἐφεσιβάλλοντος καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τῆς ἐπιτυχίας τούτου, καταδικαζομένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοῦ ἀντιπάλου του ἐν ἴσῃ ἀναλογία εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη.

Τὸ παράβολον δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ δι' ἐγγυήσεως γιγνομένης δεκτῆς ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

Δι' ἀπάσας τὰς ὑποβαλλομένας τῷ Δικαστηρίῳ ὑποθέσεις θὰ προκαταβάλλῃται δικαίωμα 5% ἐπὶ τοῦ ὑπὸ διαμφισβήτησιν ποσοῦ. Ἐκτὸς ἐναντίας ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, τὸ δικαίωμα τοῦτο θὰ βαρύνῃ τὸν ἠττώμενον διάδικον. Τὸ δικαίωμα τοῦτο προστιθέμενον εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον παράβολον θὰ ἦ ὡσαύτως ἀνεξάρτητον τῆς ἐγγυήσεως.

Τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιδικάσῃ εἰς τινὰ τῶν διαδίκων ἀποζημίωσιν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξόδων τῆς δίκης.

Πᾶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ὀφειλόμενον ποσὸν θὰ φέρῃται εἰς πίστωσιν τοῦ Γραφείου εἰς ὃ ὑπάγεται ὁ ἐπιτυχάνων διάδικος καὶ ὁ ἀποτελῆ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρου λογαριασμοῦ.

21.

Χάριν τῆς ταχείας διεκπεραιώσεως τῶν ὑποθέσεων, θὰ προτιμῶνται, πρὸς διορισμὸν εἰς τὰ Γραφεῖα ἢ τὸ Μικτὸν Δαιτητικὸν Δικαστήριον, οἱ γινώσκοντες τὴν γλώσσαν τῆς ἐνδιαφερομένης ἀντιπάλου χώρας.

Τὰ Γραφεῖα δύναται νὰ ἀλληλογραφῶσιν ἐλευθέρως καὶ νὰ διαβιβάζωσι πρὸς ἀλλήλα ἔγγραφα ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν συνεταγμένων.

22.

Ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων, τὰ χρεῖα θὰ ᾧσι τοκοφόρα ὑπὸ τοὺς ἀκόλουθους ὅρους:

Οὐδεὶς ὀφείλεται τόκος ἐπὶ τῶν ὀφειλομένων ποσῶν ἐκ μερισμάτων, τόκων ἢ ἐτέρων περιοδικῶν καταβολῶν ἐκπροσωπουσῶν τὸν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τόκον.

Ὁ τόκος ἔσεται 5% ἐτησίως, ἐκτὸς ἐάν, δυνάμει συμβολαίου, Νόμου ἢ τοπικοῦ ἐθίμου, ὁ πιστωτὴς ὀφείλῃ νὰ λάβῃ διάφορον τόκον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐφαρμοστέος ἔσεται ὁ τόκος οὗτος.

Οί τόκοι ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως, ἐὰν τὸ εἰσπρακτέον χρέος κατέστη ληξιπρόθεσμον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ἐξακολουθοῦσι δὲ μέχρις οὐ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους ἀχθῆ εἰς πίστωσιν τοῦ Γραφείου Πιστώσεως.

Οἱ τόκοι, ἐφ' ὅσον ὀφείλονται, θὰ θεωρῶνται ὡς ἀνεγνωρισμένα χρέη ὑπὸ τῶν Γραφείων καὶ θὰ φέρωνται ὑπὸ τοῦς αὐτοῦς ὄρους εἰς πίστωσιν τοῦ Γραφείου Πιστώσεως.

23.

Ἐάν, συνεπεία ἀποφάσεως τῶν Γραφείων ἢ τοῦ Μικτοῦ Δικαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἀπαιτήσις τις θεωρηθῆ ὡς μὴ ὑπαγομένη εἰς τὴν προβλεπομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 296 περίπτωσιν, ὁ πιστωτὴς δικαιούται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰσπραξιν τῆς πιστώσεώς του ἐνώπιον τῶν κοινῶν Δικαστηρίων ἢ διὰ πάσης ἄλλης νομίμου ὁδοῦ.

Ἡ ἀπευθυνομένη πρὸς τὸ Ἐκκαθαριστικὸν Γραφεῖον αἴτησις διακόπτει τὴν παραγραφὴν.

24.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ὅπως θεωρῶσιν ὀριστικὰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Μικτοῦ Δικαιτητικοῦ Δικαστηρίου καὶ καθιστῶσι ταύτας ὑποχρεωτικὰς διὰ τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν.

25.

Ἐάν Γραφεῖον τι Πιστώσεως ἀρνήται νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸ Γραφεῖον Χρεώσεως ἀπαιτήσιν τινα ἢ νὰ ἐκτελέσῃ, προβλεπομένην ἐν τῷ παρόντι Παραρτήματι, διαδικαστικὴν πράξιν σκοποῦσαν τὴν ὀλικὴν ἢ μερικὴν κατἴσχυσιν αἰτήσεως προσηκόντως κοινοποιηθείσης, ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ τῷ πιστωτῇ πιστοποιητικὸν ἐμφαίνον τὸ ἀξιούμενον ποσόν, ὃ δ' ἐν λόγῳ πιστωτὴς δικαιούται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰσπραξιν τῆς πιστώσεως ἐνώπιον τῶν κοινῶν Δικαστηρίων ἢ διὰ πάσης ἄλλης νομίμου ὁδοῦ.

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΙ, ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

Ἄρθρον 297.

Τὸ ζήτημα τῶν ἐν ἐχθρικῇ χώρᾳ ἰδιωτικῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων, θὰ διακανονισθῆ συμφώνως πρὸς τὰς τιθεμένας ἐν τῷ παρόντι Τμήματι ἀρχὰς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ προσαρτωμένου ἔδε Παραρτήματος.

α') Τὰ ἐξαιρετικὰ μέτρα πολέμου καὶ τὰ μέτρα διαθέσεως (ὡς καθορίζονται ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ προσηρηθέντος ἔδε Παραρτήματος), τὰ ὑπὸ τῆς Γερμανίας ληφθέντα ὡς πρὸς τὰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, συμπεριλαμβανομένων τῶν Ἑταιρειῶν καὶ Συνεταιρισμῶν, ἐν οἷς οἱ ὑπῆκοι οὗτοι ἐνδιεφέροντο, θέλουσιν ἀμέσως ἀρθῆ ἢ παύσῃ καὶ ἀν ἀκόμη ἢ ἐκκλιθῆσιν δὲν συνετελέσθη, αἱ δὲ περὶ ὧν πρόκειται περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα θὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς δικαιούχους, οἵτινες θὰ ἔχωσιν, ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 298 ὀριζομένους ὄρους, τὴν πλήρη τούτων ἀπόλαυσιν.

β') Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν τυχόν δυναμένων νὰ προκύψωσιν ἐναντίων διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ Σύμμαχοι ἢ Συνησπισμένοι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσονται τὸ δικαίωμα τῆς κατασχέσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως ὅλων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν, ταῖς ἀποικίαις, κτήσεις καὶ ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν χώραις, (συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐκχωρηθέντων αὐταῖς ἐδαφῶν δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης), περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων, ἅτινα κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ἀνήκουσιν εἰς Γερμανοὺς ὑπηκόους ἢ εἰς Ἑταιρείας ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τούτων διατελοῦσας.

Ἡ ἐκκαθάρισις γενήσεται συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ ἐνδιαφερομένου Συμμάχου ἢ Συνησπισμένου Κράτους, ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ὁποῦ οἱ Γερμανοὶ ἰδιοκτῆτης δὲν δύναται νὰ διαθέτῃ ἢ ἐπιβαρύνῃ τὴν περιουσίαν, τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα αὐτοῦ.

Δὲν θεωροῦνται Γερμανοὶ ὑπῆκοοι κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς προκειμένης παραγράφου οἱ Γερμανοὶ οἱ δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης αὐτοδικαίως κτώμενοι τὴν ἰθαγένειαν Συμμάχου τινὸς ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως.

γ') Τὸ ἀντίτιμον ἢ τὸ ποσὸν τῶν ἀποζημιώσεων, ὡς συνεπάγεται ἡ ἄσκησις τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ β' ἀναφερομένου δικαιώματος, θὰ ὀρισθῶσι κατὰ τοὺς παραδεδεμένους τρόπους ἐκτιμήσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τῆς χώρας ἐν τῇ ὁποίᾳ κατεσχέθησαν ἢ ἐξεκαθαρίσθησαν αἱ περιουσίαι.

δ') Εἰς τὰς μεταξύ τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ τῶν ὑπηκόων αὐτῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Γερμανίας ἢ τῶν ὑπηκόων αὐτῆς ἀφ' ἑτέρου σχέσεις, θεωροῦνται, ὑπὸ τὰς προβλεπομένας ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ ἐπιφυλάξεις, ὀριστικὰ καὶ ἰσχυρὰ ἀπέναντι παντὸς προσώπου πάντα τὰ ἐξαιρετικὰ μέτρα πολέμου ἢ διαθέσεως ἢ αἱ τετελεσμένα ἢ τελεσθήσονται πράξεις δυνάμει τῶν ἐν λόγῳ μέτρων, ὡς καθορίζονται ἐν ταῖς παραγράφαις 1 καὶ 3 τοῦ προσηρτημένου ἔδε Παραρτήματος.

ε') Οἱ ὑπῆκοοι τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων θὰ ἔχωσι δικαίωμα ἀποζημιώσεως διὰ τὰς ἐν τῇ Γερμανικῇ χώρᾳ, ὡς εἶχεν αὐτῇ τῇ 1η Αὐγούστου 1914, προξενηθείσας ζημίας ἢ βλάβας εἰς τὰς περιουσίας, δικαιώματα ἢ συμφέροντα αὐτῶν (συμπεριλαμβανομένων τῶν Ἐταιρειῶν ἢ Συνεταιρισμῶν ἐν οἷς οὗτοι ἐνδιεφέροντο), συνεπείᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐξαιρετικῶν μέτρων πολέμου ὅσον καὶ τῶν μέτρων διαθέσεως, ἅτινα ἀποτελεῦσιν ἀντικείμενον τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ προσηρτημένου ἔδε Παραρτήματος.

Αἱ ὡς πρὸς ταῦτα διατυπώμεναι ἀπαιτήσεις ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ὑπηκόων θὰ ἐξετασθῶσι καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀποζημιώσεων θὰ ὀρισθῇ ὑπὸ τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ Τμήματι Γ' τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἢ ὑφ' ἑνὸς Διαιτητοῦ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Δικαστηρίου. Αἱ ἀποζημιώσεις θὰ ᾄδωσι εἰς βάρους τῆς Γερμανίας, δύνανται δὲ νὰ προαφαιρῶνται ἐκ τῶν περιουσιῶν τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων, αἵτινες ὑπάρχουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ἢ διατελοῦσιν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ αἰτούμενος τὴν ἀποζημίωσιν. Αἱ περιουσίαι αὗται, κατὰ τοὺς καθοριζομένους ὅρους ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ προσηρτημένου Παραρτήματος, δύνανται νὰ λαμβάνωνται ὡς ἐνέχυρον διὰ τὰς ἐχθρικὰς ὑποχρεώσεις. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐν λόγῳ ἀποζημιώσεων δύνανται νὰ ἐκτελήθῃ ὑπὸ τῆς Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως, τὸ δὲ σχετικὸν ποσὸν θὰ φέρεται εἰς χρέωσιν τῆς Γερμανίας.

ς') Ὅσαίς ὑπῆκοος Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως, κύριος περιουσίας, δικαιώματος, ἢ συμφέροντος, ἅτινα ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον μέτρου διαθέσεως ἐν τῷ Γερμανικῷ ἐδάφει, ἤθελεν ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως τῷ ἀποδοθῇ ἡ περιουσία του, ἢ προβλεπομένη ἐν τῇ παραγράφῳ ε' ἀπαίτησις αὐτοῦ περὶ ἀποζημιώσεως θὰ ἰκανοποιηθῇ διὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς εἰρημένης περιουσίας εἰς εἶδος, ἐὰν αὕτη ὑφίσταται ἔτι.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ λάβῃ πάντα τ' ἀναγκαίου ἔστω μέτρα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἀποστερηθέντος ἰδιοκτῆτος εἰς τὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας του, ἐλευθέρως παντὸς βάρους ἢ δουλείας, ἅτινα εἶχον τυχὸν ἐπιβληθῇ μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν, καὶ ν' ἀποζημιώσῃ πάντα τρίτον ζημιούμενον διὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς εἰρημένης περιουσίας.

Ἐὰν ἡ προβλεπομένη ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ ἀπόδοσις δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, ἰδιαιτέραι συμφωνίαι, ὧν ἡ διαπραγματεύσις διεξαχθῆσεται διὰ τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων ἢ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ προσηρτημένῳ τῷ Τμήματι Γ' Παραρτήματι Ἐκκαθαριστικῶν Γραφείων (Ἐπαληθεύσεως καὶ Συμφητισμοῦ), δύνανται νὰ συναφθῶσιν ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ συνεπείᾳ τῆς ἀναφερομένης ἐν τῇ παραγράφῳ ε' βλάβης ἀποζημιώσις τοῦ ὑπηκόου τῆς Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως διὰ τῆς χρηρηγήσεως πλεονεκτιμάτων ἢ ἀναλόγων ἀντισταθμισμάτων, ἅτινα συγκατατίθεται νὰ δεχθῇ εἰς ἀντικατάστασιν τῆς περιουσίας, τῶν δικαιωμάτων ἢ τῶν συμφερόντων ὧν ἀπεστερήθη.

Κατὰ τὰς διενεργουμένας, συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν ἄρθρον, ἀποδόσεις, αἱ ὀρισθεῖσαι, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου ε', τιμαὶ ἢ ἀποζημιώσεις θὰ ἐλαττωθῶσι διὰ τῆς ἐνεστώσης ἀξίας τῆς ἀποδιδόμενης περιουσίας, ὑπολογιζομένων τῶν λόγῳ στερήσεως τῆς ἀπαλούσεως ἢ ἔνεκα φθορᾶς ἀποζημιώσεων.

ζ') Τὰ χορηγούμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου ε') δικαιώματα ἐπιφυλάσσονται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ὑπηκόους τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐν ταῖς χώραις τῶν ὁποίων νομοθετικὰ μέτρα ἐντελλόμενα τὴν γεικὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων ἢ συμφερόντων δὲν εἶχον τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Ἀναχωχῆς.

η') Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν, δυνάμει τῆς παραγράφου ε'), διενηργήθησαν ἀποδόσεις εἰς εἶδος, τὸ καθαρὸν προτὸν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ὀπουδήποτε κειμένων ἐχθρικῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων, ἥτις ἐγένετο, εἴτε δυνάμει τῆς ἐξαιρετικῆς πολεμικῆς Νομοθεσίας εἴτε διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἐν γένει πᾶν τὸ εἰς μετρητὰ ἐνεργητικὸν τῶν πολεμίων θὰ διατεθῇ ὡς ἐξῆς :

1ον) Ὅσον ἀφορᾷ τὰς Δυνάμεις αἰτίαι ἀποδέχονται τὸ Τμήμα Γ' καὶ τὸ προσηρτημένον αὐτῷ Παράρτημα, τὸ ἐν λόγῳ προῖόν καὶ ἐνεργητικὸν θέλουσιν ἀχθῆ εἰς πίστωσιν τῆς Δυνάμεως, ἧς ὑπὴρκος τυγχάνει ὁ ἰδιοκτῆτης διὰ τοῦ συσταθέντος Ἐκκαθαριστικοῦ Γραφείου (Ἐσπληθεύσεως καὶ Συμφητισμοῦ) ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Τμήματος καὶ Παραρτήματος πᾶν πιστωτικὸν ὑπόλοιπον προκύπτον ἐξ αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Γερμανίας θὰ διατίθεται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 243.

2ον) Ὡς πρὸς τὰς Δυνάμεις, αἰτίαι δὲν ἀποδέχονται τὸ Τμήμα Γ' καὶ τὸ προσηρτημένον αὐτῷ Παράρτημα, τὸ προῖόν τῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων καὶ τὸ εἰς μετρητὰ ἐνεργητικὸν τῶν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἅτινα κατακρατῶνται ὑπὸ τῆς Γερμανίας, θὰ καταβληθῶσιν ἀμέσως εἰς τὸν δικαιούχον ἢ εἰς τὴν Κυβέρνησιν αὐτοῦ. Ἐκάστη Σύμμαχος ἢ Συνησπισμένη Δύναμις δύναται νὰ διαθέτῃ τὸ προῖόν τῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων καὶ τὸ εἰς μετρητὰ ἐνεργητικὸν τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων, ἅτινα κατέσχευε συμφώνως πρὸς τοὺς Νόμους καὶ κανονισμοὺς αὐτῆς καὶ νὰ διαθέτῃ ταῦτα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀπαιτήσεων καὶ πιστώσεων αἰτίαι καθορίζονται ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἢ τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ προσηρτημένου ἔδε Παραρτήματος. Πᾶσα περιουσία, δικαίωμα ἢ συμφέρον ἢ προῖόν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς περιουσίας ταύτης ἢ πᾶν εἰς μετρητὰ ἐνεργητικὸν ὑπερδὲν ἤθελε διατεθῆ συμφώνως πρὸς τὰ ὡς ἄνω λεχθέντα, δύναται νὰ παρακατασχεθῆ ὑπὸ τῆς εἰρημένης Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως καὶ ἢ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς μετρητὰ ἀξία τοῦ θὰ διατεθῆ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 243.

Ἐν τῇ περιπτώσει ἐκκαθαρίσεων γενομένων εἴτε εἰς τὰ νέα Κράτη τὰ ὑπογράψαντα τὴν παρούσαν Συνθήκην ὡς Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις, εἴτε εἰς τὰ Κράτη τὰ μὴ μετέχοντα τῶν πληρωτέων ὑπὸ τῆς Γερμανίας Ἐπανορθώσεων, τὸ προῖόν τῶν γενομένων ἐκκαθαρίσεων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν εἰρημένων Κρατῶν, δέον, ἐπιφυλασσομένων δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἄρθρων 235 καὶ 260, τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων, νὰ καταβληθῆ ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτῆτης ἀποδείξῃ ἐνώπιον τοῦ ὑπὸ τοῦ 5' Τμήματος τοῦ παρόντος Μέρους προβλεπομένου Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἢ ἐνώπιον τοῦ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τούτου Διαιτητοῦ, ὅτι οἱ ὅροι τῆς πωλήσεως ἢ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Κράτους ληφθέντα ἐκτὸς τῆς γενικῆς αὐτοῦ Νομοθεσίας μέτρα, ὑπῆρξαν ὡς πρὸς τὴν τιμὴν ἀδίκως ἐπιζήμια, τὸ Δικαστήριον ἢ ὁ Διαιτητὴς θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν δικαιούχον ἀνάλογον ἀποζημίωσιν καταβληθησομένην ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Κράτους.

θ') Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ν' ἀποζημιώσῃ τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς διὰ τὴν ἐν Συμμάχοις ἢ Συνησπισμένοις Χώραις ἐκκαθάρισιν ἢ παρακατάσχεσιν τῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων ἢ συμφερόντων αὐτῶν.

ι') Τὸ ποσὸν τῶν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου φόρων καὶ τελῶν, ἅτινα εἰσεπράχθησαν ἢ θὰ εἰσεπράτταντο ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐπὶ τῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τῶν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἀπὸ τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918 μέχρι τῆς παρελεύσεως τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἢ, ἐὰν πρόκειται περὶ περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων, ἅτινα ὑπῆχθησαν εἰς ἐξαιρετικὰ μέτρα πολέμου, μέχρι ἀποδόσεως τούτων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ ἐπιφυλαχθῆ εἰς τοὺς δικαιούχους.

Ἄ ρ θ ο ν 298.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ὡς πρὸς τὰς ἀποδιδόμενας, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 297 (παράγραφος α' ἢ ε'), περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, συμπεριλαμβανομένων τῶν Ἐταιρειῶν ἢ Συνεταιρισμῶν ἐν οἷς οἱ ὑπῆκοοι αὐτοὶ ἐνδιεφέροντο:

α') Ν' ἀποκαταστήσῃ καὶ διατηρῆ, ἐκτὸς τῶν ρητῶς προβλεπομένων ἐξαιρέσεων ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων εἰς τὴν νομικὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὐρίσκοντο, δυνάμει τῶν ἰσχυόντων πρὸ τοῦ πολέμου νόμων, αἱ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων.

β') Νὰ μὴ ὑποβάλλῃ τὰς περιουσίας, δικαιώματα ἢ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Κρατῶν εἰς οὐδὲν μέτρον παραβλάπτου τὴν ἰδιοκτησίαν, ὑπερδὲν ἤθελεν ὡσαύτως ἐφαρμοσθῆ εἰς τὰς περιουσίας, δικαιώματα ἢ συμφέροντα τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων καὶ νὰ καταβάλλῃ ἐν ἡ περιπτώσει ἤθελεν ληφθῆ τοιαῦτα μέτρα τὰς προσηκούσας ἀποζημιώσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1.

Συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 297 § δ'), ἐπικυροῦται τὸ νόμιμον πάντων τῶν περὶ ἀποδόσεως τῆς κυριότητος μέτρων, πασῶν τῶν διαταγῶν ἐκκαθαρίσεως ἐπιχειρήσεων ἢ Ἐταιρειῶν ὡς καὶ πάσης ἐτέρας διαταγῆς, κανονισμοῦ, ἀποφάσεως ἢ ὀδηγίας, αἵτινες ἐξεδόθησαν ἢ ἐδόθησαν ὑπὸ παντὸς Δικαστηρίου ἢ Διοικήσεως ἐνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἢ, θεωροῦνται ὡς ἐκδοθέντα ἢ δοθέντα δυνάμει τῆς πολεμικῆς Νομοθεσίας ὡς πρὸς τὰς ἐχθρικὰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα. Τὰ συμφέροντα παντὸς προσώπου δέον νὰ θεωρῶνται ἀποτελέσαντα ἐγκύρωσιν ἀντικειμένου πάσης διαταγῆς, κανονισμοῦ, ἀποφάσεως ἢ ὀδηγίας σχετικῶς πρὸς τὰς περιουσίας, ἐν αἷς περιλαμβάνονται τὰ περὶ ὧν πρόκειται συμφέροντα, εἴτε ταῦτα ρητῶς ἀναφέρονται εἴτε μὴ ἐν ταῖς ρηθείσαις διαταγαῖς, κανονισμοῖς, ἀποφάσεσιν ἢ ὀδηγίαις. Οὐδεμίαν ἐγερθήσεται ἀμφισβήτησις ὡς πρὸς τὸ ἔννομον τῆς, δυνάμει τῶν ἀνωθι ἀναφερομένων κανονισμῶν, διαταγῶν, ἀποφάσεων ἢ ὀδηγιῶν, γενεμένης μεταβιβάσεως περιουσιῶν, δικαιωμάτων ἢ συμφερόντων. Ἐπικυροῦται ὡσαύτως τὸ νόμιμον παντὸς ληφθέντος μέτρου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν, τὰς ἐπιχειρήσεις ἢ Ἐταιρείας, εἴτε πρόκειται περὶ ἀνακρίσεως, μεσεγγυήσεως, ἀναγκαστικῆς διοικήσεως, χρησιμοποιοῦσεως, ἐπιτάξεως, ἐπιστασίας ἢ ἐκκαθαρίσεως εἴτε περὶ τῆς πωλήσεως ἢ διοικήσεως περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων, τῆς εἰσπράξεως ἢ πληρωμῆς χρεῶν, τῆς καταβολῆς ἐξόδων, φόρων, δαπανῶν, ὡς ἐπίσης παντὸς οἰκονομικοῦ ἐτέρου μέτρου ληφθέντος εἰς ἐκτέλεσιν διαταγῶν, κανονισμῶν, ἀποφάσεων ἢ ὀδηγιῶν ἐκδοθειῶν, δοθειῶν ἢ ἐκτελεσθειῶν ὑπὸ παντὸς Δικαστηρίου ἢ Διοικήσεως ἐνὸς ἐκ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἢ θεωροῦνται αὐτὰ ἐκδοθεῖσαι, δοθεῖσαι ἢ ἐκτελεσθεῖσαι, δυνάμει τῆς ἐξαιρετικῆς πολεμικῆς Νομοθεσίας, ὡς πρὸς τὰς ἐχθρικὰς περιουσίας, δικαιώματα ἢ συμφέροντα, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης δὲν θὰ παραβλάψωσι τὰ προγενεστέρως καλῆ τῆ πίστει καὶ εἰς δικαίαν τιμὴν κτηθέντα, συμφώνως πρὸς τοὺς Νόμους τῆς Χώρας ἐν ἧ κεῖνται αἱ περιουσίαι, δικαιώματα κυριότητος, ὑπὸ τῶν ὑπερκῶν τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ ἀνωθι ἀριθμούμενα μέτρα, ἅτινα ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Γερμανίας εἰς τὰς καθ' ὧν αὐτὴ ἐπέδραμεν ἢ ἄς κατέλαβε χώρας, ὡς ἐπίσης εἰς τὰ ἀνωτέρω μνημονεύμενα μέτρα, ἅτινα ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἢ τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν ἀπὸ τῆς 11ης Νοεμβρίου 1918, πάντων τῶν μέτρων τούτων παραμεινόντων ἀκύρων.

2.

Οὐδεμίαν ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας ἢ τῶν ἐν οἰκονομικῷ ἐπίπλῳ διαμενόντων ὑπερκῶν αὐτῆς ἀπαίτησις ἢ ἀγωγή, ἐναντίον Δυνάμεως ἢ τινος Συμμάχου καὶ Συνησπισμένης ἢ ἐναντίον οἰκονομικοῦ προσώπου, ἐνεργουμένης ἐπ' ὀνόματι ἢ ὑπὸ τὰς διατάξεις πάσης νομίμου Ἀρχῆς ἢ Διοικήσεως τῆς εἰρημένης Συμμάχου καὶ Συνησπισμένης Δυνάμεως, εἶναι δεκτὴ ὡς πρὸς πᾶσαν πράξιν ἢ παράλειψιν ἀφορῶσαν τὰς περιουσίας, δικαιώματα ἢ συμφέροντα τῶν Γερμανῶν ὑπερκῶν καὶ ἧτις ἐγένετο διαρκουῦντος τοῦ πολέμου ἢ ἐπὶ σκοπῷ παρασκευῆς τούτου. Ὁσαύτως τυγχάνει ἀπαράδεκτος πᾶσα ἀπαίτησις ἢ ἀγωγή κατὰ παντὸς προσώπου διὰ πράξιν ἢ παράλειψιν ἀπορρέουσαν ἐκ τῶν ἐξαιρετικῶν μέτρων πολέμου, τῶν Νόμων καὶ κανονισμῶν πάσης Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως.

3.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 297 καὶ τῷ παρόντι Παραρτήματι ἔκφρασις «ἐξαιρετικὰ μέτρα πολέμου» περιλαμβάνει τὰ πάσης φύσεως Νομοθετικά, Διοικητικά, Δικαστικά ἢ ἕτερα ληφθέντα ἢ ὑστέρως ληφθησόμενα μέτρα ὡς πρὸς τὰς ἐχθρικὰς περιουσίας, ἅτινα ἔσχον ἢ θὰ ἔχωσιν ὡς ἀποτέλεσμα, χωρὶς νὰ θίξωσι τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος, ν' ἀποστερήσωσι τοὺς ἰδιοκτῆτας τῆς ἐξουσίας τοῦ διαθέτειν τὰς περιουσίας αὐτῶν, ἰδίᾳ δὲ τὰ μέτρα ἐπιστασίας, ἀναγκαστικῆς διοικήσεως, μεσεγγυήσεως ἢ τὰ μέτρα ἅτινα ἔσχον ἢ θὰ ἔχωσιν ἀντικείμενον τὴν κατάσχεσιν, χρησιμοποίησιν ἢ τὸν ἀποκλεισμόν τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν καὶ τοῦτο δι' οἰκονομικῆς αἰτίας, ὑπ' οἰκονομικῆς μορφῆς καὶ ἐν οἰκονομικῷ ἐπίπλῳ. Αἱ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν λόγῳ μέτρων πράξεις περιλαμβάνουσι πάσας τὰς ἀποφάσεις, ὀδηγίας, διαταγὰς ἢ διατάγματα τῶν Διοικήσεων ἢ Δικαστηρίων, δι' ὧν τὰ μέτρα ταῦτα ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ἐχθρικὰς περιουσίας, ὡς καὶ πάσας

τάς εκτελεσθεσας πράξεις παρ' οίουδήποτε προσώπου συνδεομένου πρὸς τὴν Διοίκησιν ἢ τὴν ἐπιστασίαν τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν, ὡς πληρωμαὶ χρεῶν, εἰσπράξεις πιστώσεων, καταβολὴ ἐξόδων, φόρων ἢ δαπανῶν, εἰσπράξεις ἀμειβῶν.

Τὰ «μέτρα διαθέσεως» εἶναι ὅσα ἐθιζαν ἢ μέλλουσι νὰ θιξῶσι τὴν κυριότητα τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν διὰ τῆς ὀλικῆς ἢ μερικῆς μεταβιβάσεως εἰς πάντα ἕτερον πλὴν τοῦ πολεμίου ἰδιοκτῆτου καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τούτου, ἰδίᾳ δὲ τὰ μέτρα τὰ ἐντελλόμενα τὴν πώλησιν, ἐκκαθάρισιν, μεταβίβασιν τῆς κυριότητος τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν, τὴν ἀκώρωσιν τῶν τίτλων ἢ κινήτῶν ἀξιών.

4.

Αἱ ἀνήκουσαι εἰς Γερμανοὺς ὑπηκόους ἐν τῇ χώρᾳ Συμμάχου τινὸς ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα ὡς καὶ τὸ καθαρὸν προῖον τῆς πωλήσεως, ἐκκαθαρίσεως ἢ ἐτέρων μέτρων διαθέσεως τούτων, δύνανται νὰ ἐπιβαρυνθῶσιν ὑπὸ τῆς Συμμάχου ταύτης ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως. Κατὰ πρῶτον λόγον, διὰ τῆς πληρωμῆς τῶν ὀφειλομένων ἀποζημιώσεων συνεπείᾳ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ὑπηκόων τῆς Δυνάμεως ταύτης ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐν Γερμανικῇ χώρᾳ περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα αὐτῶν, εἰς ἃ περιλαμβάνονται αἱ Ἐταιρεῖαι ἢ Συνεταιρισμοὶ ἐν οἷς οἱ ὑπήκοοι οὗτοι ἐνδιεφέροντο, ἢ τῶν πιστώσεων ἃς ἔχουσι πρὸς Γερμανοὺς ὑπηκόους, ὡς καὶ διὰ τῆς πληρωμῆς τῶν ὑποβληθειῶν ἀπαιτήσεων διὰ πράξεις γενομένας ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ πάσης ἄλλης Γερμανικῆς Ἀρχῆς μετὰ τὴν 31ην Ἰουλίου 1914, πρὸ τῆς συμμετοχῆς δὲ τῆς ἐν λόγῳ Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως εἰς τὸν πόλεμον. Τὸ ποσὸν τῶν τοιούτων ἀπαιτήσεων δύναται νὰ ὀρισθῇ ὑπὸ διαιτητοῦ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ κ. Gustave Ador, ἐὰν οὗτος συγκατατίθῃται εἰς τοῦτο ἢ, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ὑπὸ τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ ΣΤ' Τμήματι Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου. Κατὰ δεύτερον λόγον, δύνανται νὰ ἐπιβαρυνθῶσι διὰ τῆς πληρωμῆς τῶν ὀφειλομένων ἀποζημιώσεων συνεπείᾳ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ὑπηκόων τῆς Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως ὡς πρὸς τὰς ἐν τῇ χώρᾳ τῶν λοιπῶν ἐχθρικῶν Δυνάμεων περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα αὐτῶν, ἐφόσον δὲν ἐξωφλήθησαν ἄλλως αἱ ἐν λόγῳ ἀποζημιώσεις καὶ πιστώσεις.

5.

Παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 297, ἐὰν, ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου, Ἐταιρεία ἀνεγνώρισμένη ἐν Συμμάχῳ ἢ Συνησπισμένῳ τινὶ Κράτει, εἴχε μεθ' Ἐταιρείας, διατελούσης ὑπὸ τὸν ἐλεγχον αὐτῆς καὶ ἀνεγνώρισμένης ἐν Γερμανίᾳ, κοινὰ δικαιώματα διὰ τὴν ἐν ἄλλαις χώραις χρησιμοποίησιν βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν σημάτων, ἢ ἐὰν αὕτη εἴχε μετὰ τῆς Ἐταιρείας ταύτης τὸ δικαίωμα ἀποκλειστικῶν μέσων κατασκευῆς, πρὸς πώλησιν ἐν ἄλλαις χώραις, ἐμπορευμάτων ἢ ἀντικειμένων, μόνον ἢ πρώτη Ἐταιρεία, τῆς Γερμανικῆς τοιαύτης ἀποκλειομένης, θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα τῆς χρησιμοποίησεως τῶν βιομηχανικῶν τούτων σημάτων εἰς ἄλλας χώρας, τὰ δὲ κοινὰ ταῦτα μέσα κατασκευῆς θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν πρώτην Ἐταιρείαν, παρὰ πᾶν ληφθὲν μέτρον δυνάμει τῆς πολεμικῆς Γερμανικῆς Νομοθεσίας ἐναντι τῆς δευτέρας Ἐταιρείας, τῶν συμφερόντων, ἐμποροβιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας ἢ τῶν μετοχῶν αὐτῆς. Ἐν τούτοις, ἡ πρώτη Ἐταιρεία, ἐὰν τῇ αἰτηθῇ, θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν δευτέραν ὑποδείγματα ἐπιτρέποντα τὴν ἐξακολούθησιν τῆς κατασκευῆς ἐμπορευμάτων ἅτινα δέον νὰ καταναλωθῶσιν ἐν Γερμανίᾳ.

6.

Μέχρις οὗ καταστῇ δυνατόν νὰ συντελεσθῇ συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρὸν 297 ἡ ἀπόδοσις, ἡ Γερμανία εὐθύνεται διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὑποβληθειῶν παρ' αὐτῆς εἰς ἐξαιρετικόν τι μέτρον πολέμου περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τῶν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, συμπεριλαμβανομένων τῶν Ἐταιρειῶν καὶ Συνεταιρισμῶν, ἐν οἷς οἱ ὑπήκοοι οὗτοι ἐνδιεφέροντο.

7.

Αἱ Σύμμαχοι ἢ Συνησπισμένα Δυνάμεις, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιήσωσι τὰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα, ἐφ' ὧν προτίθενται νὰ ἀσκήσωσι τὸ προβλεπόμενον ἐν τῷ ἀρθρῳ 297, § 5'), δικαίωμα.

8.

Αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 297 ἀποδόσεις θὰ ἐκτελεσθῶσι κατὰ διαταγὴν τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν Ἀρχῶν αἰτινες ἐνδέχεται νὰ ἐνταλῶσι πρὸς τοῦτο. Δι' αἰτήσεως δυναμένης νὰ ὑποβληθῇ εὐθὺς ὡς τεθῇ ἐν

ισχύει ή παρούσα Συνθήκη θέλουσι παρασχεθῆ τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν λεπτομερεῖς πληροφοροῦσαι περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν διοικητῶν.

§ 9.

Αἱ περιουσίαι, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων θὰ ἐξακολουθήσωσιν ὑπαγόμενα, μέχρι οὗ περατωθῆ ἡ προβλεπομένη ἐν τῷ ἄρθρῳ 297 § β'. ἐκκαθάρισις, εἰς τὰ ληφθέντα ὡς πρὸς ταῦτα ἢ ληφθησόμενα ἐξαιρετικὰ μέτρα πολέμου.

§ 10.

Ἡ Γερμανία, ἐντὸς προθεσμίας ἐξ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης μηνῶν, θέλει παραδώσῃ εἰς ἐκάστην τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων πάντα τὰ εὑρισκόμενα εἰς χεῖρας τῶν ὑπηκόων αὐτῆς, ἀναφερόμενα δὲ εἰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα, ἅτινα κεῖνται ἐν τῇ χώρᾳ τῆς εἰρημένης Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως, συμβόλαια, πιστοποιητικά, πράξεις καὶ λοιποὺς τίτλους ἰδιοκτησίας, συμπεριλαμβανομένων τῶν μετοχῶν, ὁμολογιῶν ἢ ἐτέρων κινητῶν ἀξιών πάσης Ἑταιρίας ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τῆς Δυνάμεως ταύτης.

Ἡ Γερμανία θὰ χορηγῆ ἐκάστοτε ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς ἐνδιαφερομένης Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως, πᾶσαν πληροφορίαν ἀφορῶσαν τὰς ἐν τῇ Συμμάχῳ ἢ Συνησπισμένῃ Δυνάμει περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων, ὡς καὶ τὰς τυχόν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1914 γενομένας συναλλαγὰς ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐν λόγῳ περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα.

§ 11.

Ἐν τῷ ὄρῳ «ἐνεργητικῶν εἰς μετρητὰ» περιλαμβάνονται πάντα τὰ συσταθέντα πρὸ ἢ μετὰ τὴν κύρξιν τοῦ πολέμου ἀποθέματα καὶ κεφάλαια, ὡς ἐπίσης πάντα τὰ ἐνεργητικὰ τὰ προσερχόμενα εἴτε ἐξ ἀποθεμάτων, εἰσοδημάτων ἢ κερδῶν ἀποταμιευθέντων ὑπὸ τῶν διοικητῶν ἢ μεσεγγουῶν, εἴτε ἐξ ἐτέρων κεφαλαίων τοποθετηθέντων εἰς Τράπεζαν ἢ πάσης ἄλλης πηγῆς, ἐκτὸς τῶν χρηματικῶν ποσῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς Συμμάχους ἢ Συνησπισμένας Δυνάμεις ἢ τ' ἀποτελοῦντα ταύτας ἰδιαιτέρα Κράτη, ἐπαρχίας ἢ δήμους.

§ 12.

Αἱ ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων προσώπων τῆς διοικήσεως τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν ἢ τῶν ἀσκούντων τὸν ἔλεγχον τῆς ταύτης Διοικήσεως ἢ κατὰ διαταγὴν τῶν προσώπων τούτων ἢ οἰασδήποτε Ἀρχῆς γενόμεναι ὅπουδήποτε τοποθετήσεις τοῦ εἰς μετρητὰ ἐνεργητικῶν τῶν ὑπηκόων τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν (συμπεριλαμβανομένων τῶν Ἑταιρειῶν καὶ Συνεταιρισμῶν ἐν οἷς οἱ ὑπῆκοι οὗτοι ἐνδιέφεροντο), θέλουσιν ἀκυρωθῆ. Ὁ διακανονισμὸς τοῦ ἀνωτέρω ἐνεργητικῶν γενήσεσθαι χωρὶς νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐν λόγῳ τοποθετήσεις.

§ 13.

Ἡ Γερμανία θὰ χορηγήσῃ εἰς ἐκάστην τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ἢ ἐπὶ αἰτήσῃ ὅπουδήποτε βραδύτερον πάντα τὰ τυχόν εὑρισκόμενα, ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς ἀφορῶντα δὲ τὰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων, (συμπεριλαμβανομένων τῶν Ἑταιρειῶν ἢ Συνεταιρισμῶν ἐν οἷς οἱ ὑπῆκοι οὗτοι ἐνδιέφεροντο), λογιστικὰ βιβλία ἢ λογαριασμοὺς, ἀρχεῖα, ἔγγραφα, ἅτινα ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον ἐξαιρετικῶν μέτρων πολέμου ἢ μέτρον διαθέσεως ἐν Γερμανίᾳ ἢ ταῖς καταληφθείσαις χώραις ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἢ τῶν Συμμάχων αὐτῆς, ὡς καὶ πᾶσαν σχετικὴν περὶ τούτων πληροφορίαν.

Οἱ ἐλεγκταί, ἐπιστάται, διαχειρισταί, διοικηταί, μεσεγγουῶχοι, ἐκκαθαρισταί καὶ κηδεμόνες θέλουσιν εἶναι ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἕμεσον ἐν ἀκεραίῳ παράδοσιν καὶ ἀκρίβειαν τῶν εἰρημένων λογαριασμῶν καὶ ἐγγράφων.

§ 14.

Αἱ τοῦ ἄρθρου 297 καὶ τοῦ πικράντος Παραρτήματος διατάξεις περὶ τῶν ἐν ἐχθρικῇ χώρᾳ περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων καὶ περὶ τοῦ προϊόντος τῆς ἐκκαθάρσεως τούτων, θὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τὰ χρέη, πιστώσεις καὶ λογαριασμούς, καθόσον τὸ Τμῆμα Γ' κανονίζει μόνον τοὺς τρόπους πληρωμῆς.

Διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ἀναφερομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 297 ζητημάτων, τοῦτο μὲν μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ

τῶν Συμμάχων τῶν Συνησπισμένων Δυνάμεων, τῶν ἀποικιῶν ἢ τῶν προτεκτοράτων αὐτῶν ἢ κτήσεώς τινος Βρετανικῆς ἢ τῶν Ἰνδιῶν, ὡς πρὸς τὰ ὀπίω ζητήματα δὲν ἤθελον αὐταὶ δηλώσει ὅτι ἀποδέχονται τὸ Τμήμα Γ', τοῦτο δὲ μεταξύ τῶν οὐκείων ὁμοειθῶν τῶν, θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ αἱ περὶ τοῦ νομισματος εἰς ὃ δέον νὰ γίνῃ ἡ πληρωμὴ καὶ περὶ τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος καὶ τῶν τόκων διατάξεις τοῦ Γ' Τμήματος, ἐκτὸς ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τῆς ἐνδιαφερομένης Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως γνωστοποιήσῃ πρὸς τὴν Γερμανίαν ἐντὸς ἑξ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης μὴνῶν ὅτι οἱ εἰρημένοι ὄροι δὲν θέλουσιν ἔχει ἐφαρμογὴν.

§ 15.

Αἱ διατάξεις καὶ τοῦ ἀρθροῦ 297 καὶ τοῦ παρόντος Παραρτήματος ἐφαρμόζονται εἰς τὴν βιομηχανικὴν, πνευματικὴν ἢ καλλιτεχνικὴν ἰδιοκτησίαν, ἥτις περιλαμβάνεται ἢ περιληφθήσεται ἐν τῇ δυνάμει τῆς ἐξαιρετικῆς Πολεμικῆς Νομοθεσίας ἢ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 297 § β' γιγνομένη ἐκκαθαρίσει περιουσιῶν, δικαιωμάτων συμφερόντων Ἑταίρειων ἢ ἐπιχειρήσεων ὑπὸ τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ, ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΙ, ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ.

Ἄρθρον 299.

α') Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προβλεπομένων κάτωθι ἢ ἐν τῷ προσαρτημένῳ ὧδε Παραρτήματι ἐξαιρέσεων καὶ εἰδικῶν κανόνων δι' ὠρισμένα συμβόλαια ἢ κατηγορίας συμβολαίων, τὰ μεταξύ πολεμίων συναφθέντα συμβόλαια θεωροῦνται ἀκυρωθέντα ἀφ' ἧς στιγμῆς δύο οἰοδήποτε τῶν συμβληθέντων κατέστησαν πολέμιοι, πλην τῶν χρεῶν καὶ λοιπῶν χρηματικῶν ἐνοχῶν, αἵτινες προκύπτουσιν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως πράξεως ἢ πληρωμῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῶν συμβολαίων τούτων.

β') Κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἐξαιροῦνται τῆς ἀκυρώσεως τὰ συμβόλαια, ὧν, ἐπὶ γενικῷ συμφέροντι, ἤθελον, ἐντὸς ἑξ μνηῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀξιώσει τὴν ἐκτέλεσιν αἱ Κυβερνήσεις τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ὑπήκοος τῶν ὁποίων τυγχάνει εἰς ἐκ τῶν συμβληθέντων.

Ἐὰν ἡ ἐκτέλεσις τῶν οὕτω διατηρουμένων συμβολαίων συνεπάγεται ζημίαν σημαντικὴν, συνεπεία τῆς μεταβολῆς τῶν ὄρων τοῦ ἐμπορίου, εἰς τινὰ τῶν συμβαλλομένων, τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ Τμήματος Γ' Μικτὸν Δικαιητικὸν Δικαστήριον δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν ζημιωθέντα συμβαλλόμενον δικαίαν ἀποζημίωσιν.

γ') Τὸ παρὸν ἀρθρον ὡς καὶ τὸ ἀρθρον 300 καὶ τὸ προσηρητημένον ὧδε Παράρτημα, λόγῳ τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Βραζιλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ συναφθέντα ὑπὸ τῶν ὑπηρεῶν τῶν Κρατῶν τούτων συμβόλαια μετὰ τῶν Γερμανῶν ὑπηρεῶν, διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἀρθρον 305 διὰ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἢ τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν.

δ') Τὸ παρὸν ἀρθρον ὡς καὶ τὸ προσηρητημένον ὧδε Παράρτημα δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ Συμβόλαια, ὧν οἱ Συμβαλλόμενοι κατέστησαν πολέμιοι διότι ὁ εἰς τούτων ἦτο κάτοικος χώρας, ἧς μετεβιβάσθη ἡ κυριαρχία, ἐφόσον αὐτός θ' ἀποκτήσῃ, δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, τὴν ὑπηκοότητα Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως, οὐδὲ εἰς τὰ συναφθέντα συμβόλαια μετὰ τῶν ὑπηρεῶν τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, μετὰ τῶν ὁποίων τὸ ἐμπόριον εἶχεν ἀπαγορευθῆ διότι ὁ εἰς τῶν συμβαλλομένων εὐρίσκατο ἐν χώρᾳ Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης τινὸς Δυνάμεως, καταληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

ε') Ὁδδεμία διάταξις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ καὶ τοῦ προσηρητημένου ὧδε Παραρτήματος δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀναιροῦσα πρᾶξιν νομίμως γενομένην δυνάμει συμβολαίου μετὰ τῶν πολεμίων συναφθέντος τῇ συγκαταθέσει Δυνάμεώς τινος τῶν ἐμπολέμων.

Ἄρθρον 300.

α') Ἐν ταῖς Χώραις τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὡς πρὸς τὰς μεταξύ πολεμίων σχέσεις, πᾶσα οἰαδήποτε προθεσμία παραγράφης, ἀπαράδεκτου ἢ ἀκαταργήσεως διαδικασίας θεωρεῖται ἀγασταλεῖσα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

μου, είτε ήρξατο πρό είτε μετά την έναρξιν του πολέμου, επανάρξεται δὲ τρεῖς, τοῦλάχιστον μῆνας μετά την έναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης. Ἡ διάταξις αὕτη εφαρμοσθήσεται εἰς τὰς προθεσμίας τῆς ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει πληρωμῆς τῶν τοκομεριδίων ἢ μερισμάτων καὶ τῶν κληρωθεισῶν ἢ δι' ἄλλον λόγον πληρωτέων ἀξιών.

β') Ἐν ἡ περιπτώσει, λόγῳ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου πράξεώς τινος, ἢ διατυπώσεως ἐλήφθησαν ἐν τῇ Γερμανικῇ χώρᾳ ἐκτελεστικὰ μέτρα ζημιούντα ὑπὲρ τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἢ διατυπωθεῖσα ἀπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ὑπηκόου θέλει ἀχθῆ ἑνώπιον τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ Τμήματος ΣΤ' Μικτοῦ Δικιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ὑπόθεσις τυγχάνῃ τῆς ἀρμοδιότητος Δικαστηρίου Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης τινος Δυνάμεως.

γ') Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπηκόου Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως τὸ Μικτὸν Δικιτητικὸν Δικαστῆριον εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς λόγῳ τῶν εἰδικῶν περιστάτικῶν τῆς ὑποθέσεως ἔσεται δίκαιον καὶ δυνατὸν, θ' ἀποφασίσῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν παραβλαβέντων δικαιωμάτων, συνεπεία τῶν μνημονευομένων ἐν τῇ παραγράφῳ β' ἐκτελεστικῶν μέτρων.

Ἐὰν ἡ ἀποκατάστασις αὕτη ἦν εἶναι ἀδίκος καὶ ἀδύνατος, τὸ Μικτὸν Δικιτητικὸν Δικαστῆριον δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν ζημιωθέντα διάδικον ἀποζημιώσιν εἰς βάρος τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

δ') Ἐὰν συμβολίον τι μετὰ τῶν πολεμίων ἀναιρεθῆ, εἴτε λόγῳ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως ὑπὸ τινος τῶν συμβαλλομένων ὄρου τινός εἴτε λόγῳ τῆς ἀσκήσεως δικαιώματος ἐκ τοῦ συμβολίου ἀπορρέοντος, ὁ ζημιούμενος δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ἐπανάρθωσιν προσφεύγων ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Δικιτητικοῦ Δικαστηρίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ Δικαστῆριον ἔχει τὴν προβλεπομένην ἐν τῇ παραγράφῳ γ' ἐξουσίαν.

ε') Ὡς πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, οἵτινες ὑπέστησαν ζημίας λόγῳ τῆς λήψεως ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐκτελεστικῶν μέτρων ἐν τῇ χώρᾳ ἣν κατέλαβεν ἢ καθ' ἣς ἐπέδραμε, θέλουσιν εφαρμοσθῆ αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφ' ὅσον ἄλλως δὲν ἀπεζημιώθησαν.

στ') Ἡ Γερμανία θ' ἀποζημιώσῃ πάντα τρίτον ζημιούμενον ἐκ τῶν νομίμων ἀποδόσεων ἢ ἀποκαταστάσεων, αἵτινες ἀποφασίζονται ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Δικιτητικοῦ Δικαστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

ζ') Ὡς πρὸς τὰ ἐμπορικὰ γραμμάτια, ἢ προβλεπομένη ἐν τῇ παραγράφῳ α' τρίμηνος προθεσμία ἀρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας τερακτισθῶσιν ὀριστικῶς τὰ εφαρμοσθέντα διὰ τὰ ἐμπορικὰ γραμμάτια μέτρα, ἐν ταῖς χώραις τῆς ἐνδιαφερομένης Δυνάμεως.

Ἄ ρ ο ρ ο ν 301.

Ἐν ταῖς μετὰ τῶν πολεμίων σχέσεσιν, οὐδὲν ἐμπορικῶν γραμμάτων καταρτισθὲν πρὸ τοῦ πολέμου θεωρεῖται ἀκυρωθὲν ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου δὲν προσήχθη ἐντὸς τῶν ἀπαιτούμενων προθεσμιῶν πρὸς ἀποδοχὴν ἢ πληρωμὴν, οὔτε δι' ἑλλειψιν ἀναγγελίας πρὸς τοὺς ἐκδότας ἢ ὀπισθογράφους περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς ἢ μὴ πληρωμῆς, οὔτε λόγῳ ἐλλείψεως συντάξεως διαμαρτυρικῆς ἢ ἐκπληρώσεως οἰασδήποτε διατυπώσεως.

Ἐὰν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἢ προθεσμία, καθ' ἣν ἐμπορικῶν γραμμάτων ἔδει νὰ προσαχθῆ πρὸς ἀποδοχὴν ἢ πληρωμὴν ἢ νὰ γίνῃ ἢ πρὸς τὸν ἐκδότην ἢ τοὺς ὀπισθογράφους ἀναγγελία περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς ἢ μὴ πληρωμῆς ἢ τὸ γραμμάτιον νὰ διαμαρτυρηθῆ, ἔληξεν, ὁ δὲ ὀφείλων νὰ παρουσιάσῃ ἢ διαμαρτυρήσῃ τὸ γραμμάτιον ἢ νὰ ποιήσῃται τὴν περὶ μὴ ἀποδοχῆς ἢ μὴ πληρωμῆς ἀναγγελίαν δὲν ἔπραξε τούτο διακοῦντος τοῦ πολέμου, θὰ τῷ χορηγηθῆ προθεσμία τοῦλάχιστον τρίμηνης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὅπως παρουσιάσῃ τὸ γραμμάτιον, ποιήσῃται τὴν περὶ μὴ ἀποδοχῆς ἢ μὴ πληρωμῆς ἀναγγελίαν ἢ συντάξῃ τὸ διαμαρτυρικόν.

Ἄ ρ ο ρ ο ν 302.

Αἱ ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων Συμμάχου τινός ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, εἰς ἃς περιπτώσεις τὰ Δικαστῆρια ταῦτα τυγχάνουσι κατὰ τὴν παρούσαν Συνθήκην ἀρμόδια, θὰ θεωρῶνται ἐν Γερμανίᾳ ὡς ἔχουσαι κῦρος δεδικασμένου καὶ θὰ ἐκτελῶνται χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἐκτελεστηρίου.

Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ἐξεδόθη ἀπόφασις ἢ διετάχθῃ ἐκτελεστικὸν μέτρον, ἐφ' οἰασδήποτε ὑποθέσεως ὑπὸ Γερμανικοῦ Δικαστηρίου ἐναντίον ὑπηκόου τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, κατόπιν δίκης καθ' ἣν οὗτος δὲν ἠδυνήθῃ νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ δίκαιά του, ὁ συνεπεία τούτου ὑποστάς ζημίαν ὑπὲρ τῆς δυνάμεως δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ἐπανάρθωσιν, ἣτις θέλει ὀρισθῆ ὑπὸ τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ Τμήματι ΣΤ' Μικτοῦ Δικιτητικοῦ Δικαστηρίου.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπερκόου τῆς Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως, ἡ ὡς ἄνω ἐπικυρώθωσις δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, ὡςάκις τοῦτο ἀποβίνει ἐφικτόν, ἐπὶ τῇ διαταγῇ δὲ τοῦ Μικτοῦ Δικαιτητικοῦ, Δικαστηρίου, δι' ἐπαναφορᾶς τῶν διαδίκων εἰς ἣν διετέλουν κατάστασιν πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Δικαστηρίου ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.

Τὴν ὡς ἄνω ἐπικυρώθωσιν δύναται ἐπίσης νὰ ἐπιτύχωσιν ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Δικαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἐὰν ἄλλως δὲν ἀπεξήμιώθησκιν, οἱ ὑπῆκοοι τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, οἵτινες ὑπέστησαν ζημίαν ἐκ τῶν ληφθέντων, ἐν ταῖς καθ' ὧν ἐγένετο ἐπιδρομῇ ἢ καταληφθείσαις χώραις, δικαστικῶν μέτρων.

Ἄρθρον 303.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν Τμημάτων Γ' Δ' Ε' καὶ Ζ', ἡ ἔκφρασις «κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ διαρκούντος τοῦ πολέμου» σημαίνει δι' ἐκάστην Σύμμαχον ἢ Συνησπισμένην Δύναμιν, τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως ἐμπολέμου καταστάσεως μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Δυνάμεως ταύτης μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Γενικαὶ διατάξεις.

§ 1.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων 299, 300 καὶ 301, τὰ φερόμενα ἐν τινι συμβολαίῳ ὡς συμβαλλόμενα πρόσωπα θεωροῦνται πολέμια ἐὰν τὸ μεταξὺ αὐτῶν ἐμπόριον εἶχεν ἀπαγορευθῆ ἢ καταστῆ παράνομον δυνάμει τῶν νόμων, διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν ὑφ' οὓς ὑπῆγετο ὁ εἶς ἐκ τῶν συμβαλλομένων καὶ τοῦτο ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ ἐν λόγῳ ἐμπόριον ἀπηγορεύθη ἢ ἀφ' ἧς ἡμέρας κατέστη ὁπωσδήποτε παράνομον.

§ 2.

Χωρὶς νὰ παραβιάζωνται τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ β' τοῦ ἄρθρου 297, τοῦ Δ' Τμήματος προβλεπόμενα δικαιώματα καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑπὸ τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐκδοθέντων, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, νόμων, διαταγμάτων καὶ ἐσωτερικῶν κανονισμῶν, ὡς καὶ τῶν ἔρων τῶν συμβολαίων, ἐξαιροῦνται τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 299 ἀκυρώσεως :

α') Τὰ συμβόλαια τὰ ἔχοντα ἀντικείμενον τὴν μεταβίβασιν ἰδιοκτησιῶν, περιουσιῶν καὶ ἐνοχικῶν ἢ πραγματικῶν δικαιωμάτων, ὡςάκις ἡ ἰδιοκτησία εἶχε μεταβιβασθῆ ἢ τὸ πρᾶγμα παραδοθῆ πρὶν ἢ καταστῶσι τὰ συμβαλλόμενα μέρη πολέμια :

β') Αἱ μισθώσεις καὶ ὑποσχέσεις μισθώσεως ἀγροτικῶν καὶ ἀστικῶν κτημάτων.

γ') Τὰ συμβόλαια ὑποθήκης, ἐνεχύρου καὶ ἐγγυοδοσίας.

δ') Αἱ παραχωρήσεις μεταλλείων, ὄρυχείων, λατομείων ἢ κοιτασμάτων.

ε') Τὰ συμβόλαια τὰ συναφθέντα μεταξὺ ἰδιωτῶν (ἀτόμων ἢ Ἑταιρειῶν) καὶ Κρατῶν, ἐπαρχιῶν, δήμων ἢ ἄλλων ἀναλόγων νομικῶν Διοικητικῶν προσώπων καὶ αἱ γινόμεναι παραχωρήσεις ὑπὸ τῶν εἰρημένων Κρατῶν, ἐπαρχιῶν, δήμων ἢ ἄλλων ἀναλόγων νομικῶν Διοικητικῶν προσώπων.

§ 3.

Ἐὰν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 299, αἱ διατάξεις συμβολαίου τινὸς ἠκυρώθησαν ἐν μέρει, ὁ δὲ διαχωρισμὸς δύναται νὰ γίνῃ, αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ συμβολαίου τούτου θὰ παραμείνωσιν ἐν ἰσχύϊ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προβλεπομένων ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ 2 νόμων, διαταγμάτων καὶ ἐσωτερικῶν κανονισμῶν. Ἐὰν ὁ διαχωρισμὸς δὲν δύναται νὰ γίνῃ, τὸ συμβόλαιον θὰ θεωρῆται ἀκυρωθὲν ὁλοκληρωτικῶς.

2. Ἰδιαιτεροὶ διατάξεις δι' ὀρισμένης κατηγορίας συμβολαίων.

Ἐποχρεώσεις ἐκ πράξεων ἐν τοῖς Χρηματιστηρίοις ἀξιῶν (χρεωγράφων) καὶ ἐμπορευμάτων.

§ 4.

α). Οἱ ὑπὸ τῶν ἀνεγνωρισμένων Χρηματιστηρίων ἀξιῶν ἢ ἐμπορευμάτων γινόμενοι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου κἀνομιμοὶ πρὸς ἐκπαθάρειαν τῶν ἀναληφθεισῶν πρὸ τοῦ πολέμου ὑπὸ ἰδιώτου καταστάματος πολέμιου χρηματιστηριακῶν ὑποχρεώσεων, ἐπιωροῦνται ὑπὸ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ληφθέντα δυνάμει τῶν κανονισμῶν τούτων μέτρα, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν :

1) "Οτι ρητῶς προεβλέπετο ἡ ὑπαγωγή τῆς πράξεως εἰς τὸν κανονισμόν τῶν εἰρημένων χρηματιστηρίων.

2) "Οτι οἱ κανονισμοὶ οὗτοι ἦσαν δι' ὅλους ὑποχρεωτικοί.

3) "Οτι οἱ ὄροι τῆς ἐκκαθαρίσεως ἦσαν δίκαιοι καὶ εὐλογοί.

β') Ἡ προηγουμένη παράγραφος δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ληφθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς μέτρα ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις τῶν καταληφθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ περιοχῶν.

γ') Ἡ συνεπεία τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐν Λίβερπουλ Συνεταιρισμοῦ βάμβακος ἐκκαθάρσις τῶν γενομένων τῇ 31ῃ Ἰουλίου 1914 ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεων ἐπὶ τοῦ βάμβακος ἐπικυροῦται.

Ἐνεχύρον.

§ 5.

Ἡ πώλησις ἐνεχύρου συσταθέντος πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ χρέους ὀφειλομένου παρὰ πολεμίῳ, θὰ θεωρῆται ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς ἰσχυρὰ καὶ ἔτι δὲν εἰδοποιήθη ὁ ἰδιοκτῆτης, ἐὰν ὁ δανειστής ἐνήργησε καλῇ τῇ πίστει καὶ μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ εὐλόγου προφυλάξεως, ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ὁ ἰδιοκτῆτης οὐδεμίαν δύναται νὰ διατυπώσῃ ἀξίωσιν λόγῳ τῆς πωλήσεως τοῦ ἐνεχύρου.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς πωλήσεις ἐνεχύρου, αἵτινες ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς τῶν καθ' ὧν ἐγένετο ἐχθρική ἐπιδρομὴ ἢ κατάληψις περιοχῶν.

Ἐμπορικὰ γραμμάτια.

§ 6.

Ὡς πρὸς τὰς Δυνάμεις αἵτινες προσεχώρησαν εἰς τὸ Τμῆμα Γ' καὶ τὸ προσηρημένον Παράρτημα, αἱ χρηματικαὶ ὑποχρεώσεις, αἱ μεταξὺ πολεμίων ὑφιστάμεναι καὶ πηγάζουσαι ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἐμπορικῶν γραμματίων, θὰ διακανονισθῶσι συμφώνως πρὸς τὸ ρηθὲν Παράρτημα διὰ τῶν ἐκκαθαριστικῶν Γραφείων (Ἐπαληθεύσεως καὶ Συμψηφισμού), ἵνα ὑποκαθίστανται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὰς διαφορὰς ἀναγωγὰς ὅς οὗτος ἔχει.

§ 7.

Ἐὰν πρόσωπόν τι, πρὸ τοῦ πολέμου ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρῶσῃ ἐμπορικὸν γραμμάτιον συνεπείᾳ ἀναληφθείσης ἐναντι αὐτοῦ ὑποχρεώσεως ὑπὸ τρίτου, καταστάτος πολεμίῳ, ὁ τελευταῖος οὗτος παραμένει ὑπόχρεως, παρὰ τὴν ἐνκρίσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν πρῶτον ἀπὸ τὰς συνεπείας τῆς ὑποχρεώσεώς του.

3. Συμβόλαια ἀσφαλειῶν.

§ 8.

Τὰ συναφθέντα συμβόλαια ἀσφαλειῶν μεταξὺ προσώπων, ὧν τὸ ἕτερον κατέστη εἴτα πολέμιον, θὰ κανονισθῶσι συμφώνως πρὸς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

Ἀσφάλεια κατὰ τοῦ πυρός.

§ 9.

Τὰ Συμβόλαια ἀσφαλείας κατὰ τοῦ πυρός, τ' ἀφορῶντα ἰδιοκτησίας, συναφθέντα δὲ μεταξὺ ἐνδιαφερομένου ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ ταύτῃ προσώπου καὶ ἐτέρου καταστάτος εἴτα πολεμίῳ, δὲν θὰ θεωρῶνται ἀκυρωθέντα λόγῳ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν ἢ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ πρόσωπον κατέστη πολέμιον ἢ διότι εἰς τῶν συμβαλλομένων δὲν ἐξεπλήρωσεν ὅρον τινὰ τοῦ συμβολαίου διχραυόντος τοῦ πολέμου ἢ κατὰ τοὺς τρεῖς μετ' αὐτὸν μῆνας, ἀλλὰ θέλουσιν ἀκυρωθῆναι ἀπ' ἧς ἡμέρας τὸ ἐτήσιον ἀσφάλιστρον κατέστη τὸ πρῶτον ληξιπρόθεσμον μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Τὰ μὴ πληρωθέντα ἀσφάλιστρα, αἵτινα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου κατέστησαν ληξιπρόθεσμα ἢ αἱ ἀξιώσεις δι' ἀπωλείας αἵτινες ἐγένοντο διαρκούντος τοῦ πολέμου, θέλουσι διακανονισθῆναι.

§ 10.

Ἐάν συνεπέα πράξεώς τινος διοικητικῆς ἢ νομοθετικῆς, ἀσφάλεια κατὰ τοῦ πυρὸς συνυμολογηθεῖσα πρὸ τοῦ πολέμου, μετεβιβάσθη, διαρκοῦντος τούτου, παρὰ τοῦ ἀρχικοῦ ἀσφαλιστοῦ εἰς ἕτερον ἀσφαλιστήν, ἢ μεταβίβασις ἀναγνωρίζεται καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ ἀρχικοῦ ἀσφαλιστοῦ θεωρεῖται παύσασα ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως.

Ἐν τούτοις ὁ ἀρχικὸς ἀσφαλιστὴς δικαιούται ὅπως, ἐπὶ τῇ αἰτήσει του, λάβῃ πλήρεις περὶ τῶν ὄρων τῆς μεταβιβάσεως πληροφορίας, ἐάν δὲ οἱ ὄροι οὗτοι δὲν φαίνονται ὅτι ἦσαν δίκαιοι, θέλουσιν ἐπὶ τοσοῦτον τροποποιηθῆ ὅσον ἀναγκαιοῦ ὅπως καταστῶσι τοιοῦτοι.

Ἐπὶ πλέον, ὁ ἀσφαλισθεὶς δικαιούται ὅπως, ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ ἀσφαλιστοῦ, ἐπαναμεταβιβάσῃ εἰς τοῦτον τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ἀσφάλεια ζωῆς.

§ 11.

Τὰ συναφθέντα ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια ζωῆς μετὰ ἀσφαλιστοῦ καὶ πρῶσώπου καταστάματος εἴτα πολέμου δὲν θεωροῦνται ἀκυρωθέντα ἕνεκα τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ἢ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ ἀσφαλισθὲν πρόσωπον κατέστη πολέμιον.

Πᾶν ποσὸν καταστὰν ἀπαιτητὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ συμβολαίου, ὅπερ δυνάμει τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν θεωρεῖται ἀκυρωθὲν, θέλει εἰσπραχθῆ μετὰ τὸν πόλεμον. Τὸ ποσὸν τοῦτο θ' αὐξηθῆ δι' ἑτησίου τόκου 5 % ἀφ' ἧς ἡμέρας κατέστη ἀπαιτητὸν μέχρι τῆς πληρωμῆς.

Ἐάν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ἕνεκα τῆς μὴ πληρωμῆς τῶν ἀσφαλιστρῶν, τὸ συμβόλαιον ἐματαιώθῃ ἢ, συνεπέα τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὄρων αὐτοῦ, ἠκυρώθῃ, ὁ ἀσφαλισθεὶς, ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι ἢ δικαιούχοί του θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα, ὅποτεδήποτε κατὰ τοὺς δώδεκα μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ τὴν ἀξίαν ἣν τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον εἶχε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ματαιώσεως ἢ τῆς ἠκυρώσεώς του.

Ἐάν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τὸ συμβόλαιον ἐματαιώθῃ συνεπέα τῆς μὴ πληρωμῆς τῶν ἀσφαλιστρῶν ἕνεκα τῶν ἐφαρμοσθέντων πολεικῶν μέτρων, ὁ ἀσφαλισθεὶς, ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι ἢ δικαιούχοί του ἔχουσι τὸ δικαίωμα ὅπως, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐπαναγάγωσιν ἐν ἰσχύϊ τὸ συμβόλαιον διὰ τῆς πληρωμῆς τῶν τυχόν ληξιπροθέσμων ἀσφαλιστρῶν, ἠϋξημένων διὰ τόκου 5 % ἑτησίως.

§ 12.

Ἐκάστη Σύμμαχος ἢ Συνησπισμένη Δύναμις δύναται, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, νὰ διαλύσῃ ἅπαντα τὰ ὑφιστάμενα μετὰξὺ Γερμανικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας καὶ τῶν ὑπηκόων αὐτῆς ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια, ὑπὸ ὄρους ἀπαλλάσσοντας τοὺς ἐν λόγῳ ὑπηκόους πάσης ζημίας.

Ἐπὶ τούτῳ ἡ Γερμανικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία θὰ μεταβιβάσῃ τῇ Κυβερνήσει τῆς ἐνδιαφερομένης Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως τὴν ἀποδοτέαν ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ αὐτῆς ἀναλογίαν εἰς τὰ οὕτως ἀκυρωθέντα ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια, ὡς πρὸς τὰ ὅποια θέλει ἀπαλλαγῆ πάσης ὑποχρεώσεως. Τὸ μεταβιβαστέον ἐνεργητικὸν θὰ ὀρισθῆ ὑπὸ λογιστοῦ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Δικιτητικοῦ Δικαστηρίου.

§ 13.

Ἐάν τ' ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια ζωῆς συνήφθισαν ὑπὸ ὑποκαταστήματος Ἑταιρείας Ἀσφαλιῶν, ἐδρευούσης ἐν χώρα, ἣτις κατέστη εἴτα πολεμία, τὸ συμβόλαιον δέον, ἐλλείψει πάσης ἐναντίας διατάξεως περιεχομένης ἐν αὐτῷ τούτῳ, νὰ διέπηται ὑπὸ τοῦ ἐγγχωρίου Νόμου, ἀλλ' ὁ ἀσφαλιστὴς δικαιούται νὰ αἰτησῆται παρὰ τοῦ ἀσφαλισθέντος ἢ τῶν ἀντιπρῶσώπων αὐτοῦ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ποσῶν ἅτινα, ἐπὶ ταῖς γενομέναις ἢ ἐπιβληθείσαις αἰτήσεσι δυνάμει τῶν ληφθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου μέτρων, κατεβλήθησαν, παρὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ τούτου τοῦ συμβολαίου καὶ τοὺς ὑφισταμένους νόμους καὶ συνθήκας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συνάψεώς του.

§ 14.

Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ ἀσφαλιστὴς παρὰ τὴν μὴ πληρωμὴν τῶν ἀσφαλιστρῶν παραμένει δεδουλευμένος ὑπὸ τοῦ συμβολαίου, δυνάμει τοῦ διέποντος τοῦτο νόμου, μέχρις οὐ ἀνακοινωθῆ εἰς τὸν ἀσφαλισθέντα ἢ ἀκέρως

τοῦ συμβολαίου, δικαιούται, ὡς ἀκριβὲς ἐνεκα τοῦ πολέμου δὲν ἠδυνήθη νὰ πικρήσῃ τὴν τοιαύτην ἀνακοίνωσιν, νὰ εἰσπράξῃ παρὰ τοῦ ἀσφαλισθέντος τὰ μὴ πληρωθέντα ἀσφάλιστρα μετὰ τόκου 5 % ἐτησίως.

§ 15.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν παραγράφων 11-14 θέλουσι θεωρηθῆ ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια ζωῆς, τὰ συμβόλαια ἀσφαλειῶν ἄτινα, συναφθέντα μετὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ προσώπου καταστάτος εἴτα πολέμου, θεωροῦνται ἀκυρωθέντα ἀφ' ἧς στιγμῆς τὸ πρόσωπον τοῦτο κατέστη πολέμιον, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν πρὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ὁ προβλεπόμενος ἐν τῷ συμβολαίῳ κίνδυνος κατήρξατο.

Θαλασσίαι ἀσφάλειαι.

§ 16.

Τὰ συμβόλαια θαλασσίας ἀσφαλείας, συμπεριλαμβανομένων τῶν κατὰ χρόνον καὶ κατὰ ταξίδιον ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων, τὰ συναφθέντα μετὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ προσώπου καταστάτος εἴτα πολέμου, θεωροῦνται ἀκυρωθέντα ἀφ' ἧς στιγμῆς τὸ πρόσωπον τοῦτο κατέστη πολέμιον, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν πρὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ὁ προβλεπόμενος ἐν τῷ συμβολαίῳ κίνδυνος κατήρξατο.

Ἐὰν δὲν ἤρξατο ὁ κίνδυνος, τὰ πληρωθέντα διὰ τῶν ἀσφαλιστρῶν ἢ δι' ἄλλου τινος μέσου ποσὰ θέλουσιν ἐπιστραφῆ ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

Ἐὰν ἤρξατο ὁ κίνδυνος, τὸ συμβόλαιον θεωρεῖται ἰσχύον, καίτοι ὁ συμβαλλόμενος κατέστη πολέμιος, αἱ δὲ πληρωμαὶ τῶν ὀφειλομένων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου ποσῶν λόγῳ ἀσφαλιστρῶν ἢ αἰτίας δυστυχήματος, θὰ ᾄδωσιν ἀπαιτητὰ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐὰν ἤθελε συνομολογηθῆ Σύμβασις πρὸς πληρωμὴν τόκων διὰ ποσὰ ἄτινα, ὀφειλόμενα πρὸ τοῦ πολέμου εἰς τοὺς ὑπάρχουσιν ἢ ὑπὸ τῶν ὑπάρχουσιν τῶν ἐμπολέμων Κρατῶν, εἰσепράχθησαν μετὰ τὸν πόλεμον, ὁ τόκος αὗτος ἀρχεται, ἐν περιπτώσει ἀπωλειῶν πληρωτέων δυνάμει συμβολαίου θαλασσίας ἀσφαλείας, ἅμα τῇ παρελεύσει ἐνιαυσίου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἐν λόγῳ ἀπωλειῶν.

§ 17.

Οὐδὲν συμβόλαιον θαλασσίας ἀσφαλείας μετ' ἀσφαλισθέντος, ὅστις κατέστη εἴτα πολέμιος, θεωρεῖται καλύπτον τὰ προζενθέντα δυστυχήματα ἐκ πολεμικῶν πράξεων τῆς Δυνάμεως, ἧς ὁ ἀσφαλιστὴς τυγχάνει ὑπήκοος ἢ τῶν Συμμάχων αὐτῆς ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

§ 18.

Ἐὰν ἀποδειχθῆ ὅτι πρόσωπον τι συνῆψε πρὸ τοῦ πολέμου συμβόλαιον θαλασσίας ἀσφαλείας μετ' ἀσφαλιστοῦ καταστάτος εἴτα πολέμου, ὅτι μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν συνῆψε νέον συμβόλαιον καλύπτον τὸν αὐτὸν κίνδυνον μετ' ἀσφαλιστοῦ μὴ πολέμου, τὸ νέον συμβόλαιον θεωρεῖται ὑποκατασταθὲν εἰς τὸ ἀρχικὸν συμβόλαιον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συναφσεώς του, τὰ δὲ ληξιπρόθεσμα ἀσφάλιστρα θὰ διακανονισθῶσιν ἐπὶ τῆς βάσεως ὅτι ὁ ἀρχικὸς ἀσφαλιστὴς ἦτο ὑπεύθυνος μέχρι τοῦ χρόνου καθ' ὃν εἶχε συνομολογηθῆ τὸ νέον συμβόλαιον.

Ἄντασφάλειαι.

§ 19.

Τὰ λοιπὰ ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια, ἐκτὸς τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἐν ταῖς παραγράφοις 9-18, τὰ συναφθέντα πρὸ τοῦ πολέμου μετὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ προσώπου καταστάτος εἴτα πολέμου, θὰ κανονίζωνται ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, καθ' ὃν τρόπον, δυνάμει τῶν εἰρημμένων ἀρθρῶν, θὰ ἐκανονίζοντο καὶ τὰ μετὰ τῶν αὐτῶν συμβαλλομένων ἀσφαλιστικὰ κατὰ τοῦ πυρὸς συμβόλαια.

Ἄντασφάλειαι.

§ 20.

Πᾶσαι αἱ συμβάσεις ἀντασφαλείας αἱ συναφθεῖσαι μετὰ προσώπου καταστάτος εἴτα πολέμου θὰ θεωροῦνται κα-

τηρηγμέναί ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κατέστη πολέμιον, πλὴν ἄνευ βλάβης—ἐν περιπτώσει κινδύνου ζωῆς ἢ θαλασσίου, ὅστις ἤρξατο πρὸ τοῦ πολέμου—τοῦ δικαίωματος τῆς μετὰ τὸν πόλεμον εἰσπράξεως τῶν, λόγῳ τῶν κινδύνων τούτων, ὀφειλομένων ποσῶν.

Πάντως ἐάν, συνεπεία τῆς ἐπίδρομῆς, κατέστη ἀδύνατον εἰς τὸν ἀντασφαλισθέντα συμβαλλόμενον νὰ εὑρῆ ἕτερον ἀντασφαλιστήν, ἢ Σύμβασίς θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐὰν Σύμβασίς ἀντασφαλείας ἀκυρωθῇ δυνάμει τοῦ άρθρου τούτου, ὁ ἀνοιχθῆ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων λογαριασμός διὰ τε τὰ πληρωθέντα καὶ πληρωτέα ἀσφάλιστρα καὶ τὰς εὐθύνας ἐπὶ ταῖς γενομέναις ἀπωλείαις, ὡς πρὸς τοὺς κινδύνους ζωῆς ἢ θαλασσίους, οἵτινες τυχὸν ἤρξαντο πρὸ τοῦ πολέμου. Ἐν περιπτώσει ἐτέρων, πλὴν τῶν μνημονευομένων ἐν ταῖς παραγράφαις 11—18, κινδύνων, ὁ διακανονισμός τῶν λογαριασμῶν θὰ ὁρισθῇ ἀφ' ἧς ἡμέρας τὰ συμβαλλόμενα μέρη κατέστησαν πολέμια χωρὶς νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἀπαιτήσεις δι' ἀπωλείας αἵτινες ἔκτοτε ἐγένοντο.

§ 21.

Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐπεκτείνονται ἐπίσης εἰς τὰς ὑφισταμένας, καθ' ἣν ἡμέραν οἱ συμβαλλόμενοι ἐγένοντο πολέμιοι, ἀντασφαλείας ἰδιαιτέρων κινδύνων, ἀναληφθέντων ὑπὸ τινος ἀσφαλιστοῦ ἐν ὀφθαλμικῷ συμβολαίῳ πλὴν τῶν κινδύνων ζωῆς ἢ θαλασσίων.

§ 22.

Ἡ δι' ἰδιαιτέρου συμβολαίου γενομένη ἀντασφάλεια ἀσφαλιστικοῦ συμβολαίου ζωῆς, μὴ περιλαμβανομένη δὲ ἐν γενικῇ συμβάσει ἀντασφαλείας, θέλει παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 12 ἐφαρμόζονται εἰς τὰς Συμβάσεις ἀντασφαλείας τῶν ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων ζωῆς, ἐν οἷς αἱ πολέμιοι Ἐταιρεῖαι εἰσὶν ἀντασφαλισταί.

§ 23.

Ἐν περιπτώσει ἀντασφαλείας συμβολαίου θαλασσίας ἀσφαλείας συντελεσθείσης πρὸ τοῦ πολέμου, ἢ ἐκχώρησις τοῦ ἐκκεχωρημένου τῷ ἀντασφαλιστῇ κινδύνου, θέλει παραμείνῃ ἰσχυρὰ ἐάν ὁ κίνδυνος οὗτος ἤρξατο πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, τὸ δὲ συμβόλαιον θὰ παραμείνῃ ἰσχυρὸν παρὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Τὰ ὀφειλόμενα δυνάμει τοῦ συμβολαίου τῆς ἀντασφαλείας ποσὰ ὡς πρὸς τὰ ἀσφάλιστρα, ἢ τὰς γενομένας ἀπωλείας, θὰ εἰσπραχθῶσι μετὰ τὸν πόλεμον.

§ 24.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 17 καὶ 18 καὶ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 16 θὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰ ἀντασφαλιστικά σύμβολαία θαλασσίων κινδύνων.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

ΜΙΚΤΟΝ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἄρθρον 304.

α) Μεταξὺ ἐκάστης τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς Γερμανίας ἀφ' ἑτέρου συστάσεται Μικτὸν Διαιτητικὸν Δικαστήριον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παρούσης Συνθήκης. Ἐκαστὸν τῶν δικαστηρίων τούτων ἔσεται τριμελές. Ἐκάστη τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων θὰ διορίσῃ ἐν ἑκ τῶν Μελῶν τούτων.

Ἡ Πρόεδρος ἐκλεγῆσεται κατ'ὅπιν συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

Ἐὰν ἀποβῆναι ἀδύνατος τοιαύτη συμφωνία, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἕτερα δύο πρόσωπα, δυνάμενα ἀμφοτέρωθεν ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀντικαταστήσωσι τούτον, θὰ ἐκλεγῶσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ μέχρι τῆς συγκροτήσεως τούτου, ὑπὸ τοῦ κ. Γουσταίου Ἀδώρ, ἐὰν συγκατατίθεται. Τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα θὰ ἀνήκωσιν εἰς Δυνάμεις, αἵτινες διαρκῶντος τοῦ πολέμου παρέμειναν οὐδέτεροι.

Ἐάν Κυβέρνησις τις ἐν περιπτώσει χηρεύσεως θέσεως δὲν προβῆ, ἐντὸς μηνὸς, εἰς τὸν προβλεπόμενον ἀνωτέρω διδριμον Μέλους τοῦ Δικαστηρίου, τὸ Μέλος τοῦτο θὰ ἐκλεγῆ ὑπὸ τῆς ἀντιπάλου Κυβερνήσεως μεταξύ τῶν ὡς ἄνω μνηνεουομένων δύο προσώπων, ἐκτὸς τοῦ Προέδρου.

Ἡ ἀπόφασις τῆς πλειονοψηφίας τῶν Μελῶν ἔσεται ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου.

β') Τὰ δυνάμει τῆς προχγράφου α' συνιστώμενα Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια θὰ κρίνωσι τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν διαφοράς, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν τμημάτων Γ', Δ', Ε', καὶ Ζ'.

Ἐκτὸς τούτου πᾶσαι, αἱ οἰκσδήποτε φύσεως διαφοραὶ, ὡς πρὸς τὰ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης συναφθέντα συμβόλαια μεταξύ τῶν ὑπρκῶν τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῶν Γερμανῶν ὑπρκῶν, θέλουσιν κανονισθῆ ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἐξαιρουμένων πάντως τῶν διαφορῶν, αἰτινες, δυνάμει τῶν Νόμων τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων ἢ οὐδετέρων Δυνάμεων, τυγχάνουσι τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἰθαγενῶν Δικαστηρίων τῶν τελευταίων τούτων Δυνάμεων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ ἐν λόγῳ διαφοραὶ θέλουσι κανονισθῆ ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν τούτων Δικαστηρίων, ἐκτὸς τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου. Ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑπρκός Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἀγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τῶν Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκειται τοῦτο εἰς τοὺς κατ' ἰδίαν Νόμους τῆς χώρας αὐτοῦ.

γ') Ἐὰν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποθέσεων δικαιολογητικῆ ὁ διορισμὸς καὶ ἄλλων Μελῶν δέον νὰ ὑποδειχθῶσι τοιαῦτα, ἵνα οὕτω καταστῆ δυνατὴ ἢ ὑποδιαίρεσις ἐκάστου Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου εἰς πλείονα Τμήματα. Ἐκαστον τῶν Τμημάτων τούτων θὰ ἀποτελῆται ὡς ἄνωθι εἴρηται.

δ') Ἐκαστον Μικτὸν Διαιτητικὸν Δικαστήριον θὰ ὀρίσῃ τὰ τῆς διαδικασίας αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν κανονίζεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Παραρτήματος τοῦ παρόντος ἄρθρου. Θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ καθορίζῃ τὸ πληρωτέον ποσὸν ὑπὸ τοῦ ἠττωμένου διαδίκου δι' ἐξοδα καὶ τέλη τῆς δίκης.

ε') Ἐκαστῇ Κυβέρνησει θὰ πληρῶνῃ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ παρ' αὐτῆς διοριζομένου Μέλους παρὰ τῷ Μικτῷ Διαιτητικῷ Δικαστηρίῳ, ὡς ἐπίσης παντὸς διορισθησομένου πράκτορος, ὅπως ἐκπροσωπήσῃ αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου. Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ Προέδρου ὀρισθῆται κοινῇ συμφωνίᾳ μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων, αἱ δὲ ἀμοιβαὶ αὗται, ὡς καὶ αἱ κοιναὶ ἐκάστου Δικαστηρίου δαπάναι θὰ πληρῶνωνται ἐξ ἡμισείας ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Κυβερνήσεων.

ς') Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται ὅπως τὰ Δικαστήρια καὶ αἱ Ἀρχαὶ αὐτῶν παρέχωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαβίβασιν κοινοποιήσεων καὶ τὴν περισυλλογὴν ἀποδείξεων.

ζ') Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ θεωρῶσι τὰς ἀποφάσεις τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ὀριστικὰς καὶ καθιστῶσι ταῦτα ὑποχρεωτικὰς διὰ τοὺς ὑπρκούς αὐτῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

§ 1.

Ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ παραιτήσεως Μέλους τινὸς τοῦ Δικαστηρίου ἢ ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον Μέλος τι ἀδυνατῆ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ἢ διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ γενομένης διαδικασίας θὰ ἐπαναληφθῆ καὶ διὰ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ.

§ 2.

Τὸ Δικαστήριον θὰ ἀκολουθήσῃ διὰ τὴν διαδικασίαν αὐτοῦ κανόνας συμφώνους πρὸς τοὺς Νόμους καὶ τὸ δίκαιον θὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς τάξεως καὶ τῶν προθεσμιῶν, καθ' ὅς πᾶς διάδικος ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ τὰς προτάσεις αὐτοῦ καὶ θὰ κανονίζῃ τὰς ἀπαιτούμενὰς διατυπώσεις διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων.

§ 3.

Οἱ δικηγόροι καὶ οἱ σύμβουλοι ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβάλλωσι προφορικῶς καὶ ἐγγράφως, εἰς τὸ Δικαστήριον τὰ πρὸς ὑποστήριξιν ἢ ὑπεράσπισιν τῆς ὑποθέσεως τῶν ἐπιχειρήματα.

§ 4.

Τὸ Δικαστήριον θὰ τηρῆ τὰ Ἀρχεῖα τῶν δικῶν καὶ τῶν υποβαλλομένων αὐτῶ ὑποθέσεων, ὡς καὶ τῆς σχετικῆς πρὸς ταύτας διαδικασίας μετὰ μνείας τῶν χρονολογιῶν.

§ 5.

Ἐκάστη τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων δύναται νὰ διορίζη ἓνα Γραμματέα. Οἱ Γραμματεῖς οὗτοι θὰ ἀποτελῶσι τὴν μιαν τὴν τοῦ Δικαστηρίου Γραμματεῖαν καὶ θὰ τελῶσιν ὑπὸ τὰς διατάξας τούτου. Τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ διορίζη καὶ χρησιμοποιοῖ ἀναγκαιούντας ὑπαλλήλους, ἓνα ἢ πλείονας, ὅπως βοηθῶσι τοῦτο ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ ἔργου του.

§ 6.

Τὸ Δικαστήριον θὰ ἀποφασίζῃ περὶ παντὸς υποβαλλομένου αὐτῶ ζητήματος καὶ πάσης περιπτώσεως συμφώνως πρὸς τὰς ἀποδείξεις, μωρτορίας καὶ πληροφορίας, αἵτινες δύναται νὰ παρασχεθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων διαδικῶν.

§ 7.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ εἰς τὸ Δικαστήριον πᾶσαν ἀναγκαίαν εὐκολίαν καὶ πληροφορίαν πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἀνακρίσεων αὐτοῦ.

§ 8.

Ἡ γλῶσσα, εἰς ἣν θὰ διεξάγῃται ἡ διαδικασία, θὰ ᾖ, ἐν ἐλλείψει ἐναντίας συμβάσεως, ἡ Ἀγγλική, Γαλλικὴ, Ἰταλικὴ, ἢ ἡ Ἰαπωνικὴ, ἀναλόγως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐνδιαφερομένης Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως.

§ 9.

Ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῶν συνεδριάσεων ἐκάστου Δικαστηρίου θὰ καθορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 305.

Ἐὰν ἀρμόδιόν τι Δικαστήριον ἐξέδωκεν ἢ ἐκδίδῃ ἀπόφασιν ἐπὶ τινος ἐκ τῶν ἐν τοῖς Τμήμασι Γ', Δ', Ε', ἢ Ζ' ἀναφερομένων ὑποθέσεων καὶ ἂν ἡ ἐν λόγῳ ἀπόφασις δὲν συμφωνῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν εἰρημένων Τμημάτων, ὁ διάδικος, ὅστις διὰ τοῦτο ἤθελε ζημιωθῆ, δικαιούται εἰς ἐπ' ἀνῶρθωσιν καθορισθησομένην ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου. Ἡ κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπερκόου Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως ὡς ἂν ἀναφερομένη ἐπ' ἀνῶρθωσις δύναται νὰ συντελεσθῇ, ὡςάκις τοῦτο ἀποβαίῃ ἐφικτόν, ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐπαναφέροντος τοὺς διαδίκους εἰς ἣν διετέλουν κατάστασιν πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Δικαστηρίου ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.

ΤΜΗΜΑ Ζ'.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Ἄ ρ θ ρ ο ν 306.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παρουσίας Συνθήκης, τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, ὡς ἡ ἰδιοκτησία αὕτη ὀρίζεται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 286 ἀναφερομένων διεθνῶν Συμβάσεων τῶν Παρισίων καὶ τῆς Βέρνης, θέλουσιν ἐπανορθωθῆ ἢ ἀποκατασταθῆ, ἐν ταῖς χώραις τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης, ὑπὲρ τῶν ἀπολαυόντων τῶν δικαιωμάτων τούτων, καθ' ὃν χρόνον ἤρξατο ὑφισταμένη ἢ ἐμπόλεμος κατάστασις, ἢ ὑπὲρ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων τῶν ἐν λόγῳ δικαιούχων. Ὡσαύτως, τὰ δικαιώματα, αἵτινα, ἂν δὲν ἐγένετο ὁ πόλεμος, θὰ ᾖτο ἐνδεχόμενον νὰ κτηθῶσι κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ,

δι' αἰτήσεως ἀποσκοπούσης τὴν προστασίαν τῆς βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας ἢ τὴν δημοσίευσιν πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικοῦ ἔργου, θέλουσιν ἀναγνωρισθῆ καὶ ἀπακατασταθῆ ὑπὲρ τῶν δικαιούχων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Πάντως αἱ γινόμεναι πράξεις δυνάμει τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ληφθέντων ειδικῶν μέτρων, ὑπὸ νομοθετικῆς, ἐκτελεστικῆς ἢ διοικητικῆς Ἀρχῆς Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν Γερμανῶν ὑπάρχον ἐκ τῆς Συνθήκης, εἰς ζητήματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας θὰ παραμείνωσιν ἰσχυραὶ καὶ θὰ ἐξακολουθήσωσι ἔχουσαι πλήρη ἐφαρμογὴν.

Οὐδεμία χωρεῖ διεκδίκησις ἢ ἀγωγή ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας ἢ τῶν Γερμανῶν ὑπάρχον κατὰ τῆς χρησιμοποιοῦσας, ἢ τις τυχὸν ἐγένετο διαρκούντος τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Συμμάχου τινὸς ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως ἢ παντὸς τρίτου διὰ λογαριασμὸν ἢ τῆς συγκαταθέσει τῆς Κυβερνήσεως ταύτης, δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, οὐδὲ κατὰ τῆς πώλησεως, ἐκθέσεως πρὸς πώλησιν ἢ χρήσεως οἰωνδῆποτε προϊόντων, μηχανημάτων, εἰδῶν ἢ ἀντικειμένων, εἰς ἃ τὰ ἐν λόγῳ δικαιώματα προσηρμύζοντο.

Τὰ ὀφειλόμενα ἢ πληρωθέντα ποσά, δυνάμει πάσης πράξεως ἢ ἐπιχειρήσεως γεινομένης εἰς ἐκτέλεσιν τῶν προβλεπομένων ειδικῶν μέτρων ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1. τοῦ παρόντος ἄρθρου, θὰ διατεθῶσιν, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ πιστώσεις τῶν Γερμανῶν ὑπάρχον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως διέθεσαν ταῦτα οἱ ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης Συνθήκης Νόμοι τινὸς τῶν συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, τὰ δὲ προελθόντα ποσὰ ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ληφθέντων ειδικῶν μέτρων ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας τῶν ὑπάρχον τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, θὰ θεωρηθῶσι καὶ διακανονισθῶσιν ὡς πάντα τὰ ἄλλα χρεὴ τῶν Γερμανῶν ὑπάρχον.

Ἐκάστη τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα ὅπως, εἰς τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας (ἐξαιρέσει τῶν βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν σημάτων) ἅτινα ἐκτήθησαν πρὸ τοῦ πολέμου ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου ἢ θὰ ἐκτῶντο βραδύτερον, συμφώνως πρὸς τὴν Νομοθεσίαν τῆς ἐν λόγῳ Δυνάμεως ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ὑπάρχον, ἐπιφέρει, εἴτε δι' ἐκμεταλλεύσεως τῶν δικαιωμάτων τούτων, εἴτε διὰ χορηγήσεως ἀδείας πρὸς ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν εἴτε διὰ διατηρήσεως τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης, εἴτε ἄλλως, οὐς ἤθελε κρῖνει ἀναγκαίους περιορισμοὺς, ὄρους ἢ ἀπαγορεύσεις χάριν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἢ τοῦ Δημοσίου συμφέροντος ἢ ἵνα ἐπιτύχῃ παρὰ τῆς Γερμανίας ἴσους ὄρους ὡς πρὸς τὰ κεκτημένα ὑπὸ τῶν ὑπάρχον αὐτῆς ἐν τῇ Γερμανικῇ χώρᾳ δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, ἢ ὅπως ἐξασφάλισιν τὴν ἀκεραίαν ἐκπλήρωσιν πασῶν τῶν συνολογηθεισῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ὑποχρεώσεων δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης. Ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, τὰ τυχὸν κτηησόμενα μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὸ ὡς ἂν ἐπιφυλαχθῶν δικαίωμα εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις, θὰ ἀσκηθῆ μόνον εἰς ἣν περίπτωσιν οἱ περιορισμοί, ὄροι ἢ ἀπαγορεύσεις ἤθελον θεωρηθῆ ἀναγκαῖοι διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἀμυναν ἢ τὸ Δημοσίον συμφέρον.

Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῶν προηγουμένων διατάξεων ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, θέλουσι χορηγηθῆ λογικαὶ ἀποζημιώσεις ἢ παροχαί, αἵτινες θὰ διατεθῶσιν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ὀφειλόμενα ποσὰ εἰς Γερμανοὺς ὑπάρχους, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐκάστη τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα νὰ θεωρῆ ἄκυρον καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος πᾶσαν ὀλικὴν ἢ μερικὴν ἐκχώρησιν καὶ πᾶσαν παραχώρησιν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, αἵτινες ἐγένοντο ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 ἢ θὰ ἐγένοντο ἐν τῷ μέλλοντι καὶ αἵτινες θὰ εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Αἱ Διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν εἰς τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, ἅτινα περιλαμβάνονται εἰς τὰς εταιρείας ἢ ἐπιχειρήσεις, ὧν ἡ ἐγκαθάρσις ἐγένετο ὑπὸ τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, συμφώνως πρὸς τὴν ἐκτακτὸν πολεμικὴν νομοθεσίαν ἢ θέλει γίνῃ δυνάμει τοῦ Ἄρθρου 297, παράγραφος β'.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 307.

Εἰς τοὺς ὑπάρχους ἐκάστου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θέλει χορηγηθῆ ἄνευ προσθέτου ἐπιβαρύνσεως ἢ παντὸς εἴδους ποινῆς, προθεσμίᾳ τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐναρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἵνα, διὰ τῆς ἐκτελέσεως πάσης πράξεως, ἐκπληρώσεως πάσης διατυπώσεως, πληρωμῆς παντὸς φόρου καὶ ἐν γένει ἐκπληρώσεως πάσης ὑπὸ τῶν Νόμων καὶ κανονισμῶν ἐκάστου Κράτους ἐπιβεβλημένης ὑποχρεώσεως, διατηρήσωσιν ἢ ἐπι-

τύχῳσι τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας, ἅτινα ἤδη εἶχον κτηθῆ ἢ πρὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 ἢ ἠδύναντο νὰ κτηθῶσι μετὰ τὴν ἐν λόγῳ ἡμέραν, ἐὰν δὲν ἐγίνετο ὁ πόλεμος, δι' αἰτήσεως γενομένης πρὸ ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου, ὡς ἐπίσης ἔνα ἀντικρούσῃσι τοιαῦτα δικαιώματα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν δύναται νὰ παράσῃ οὐδὲν δικαίωμα, ὅπως ἐπιτευχθῆ παρὰ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν ἢ ἐπ' ἀνάληψις διαδικασίας παρεμβάσεως, ἢς ἐγένετο ὁριστικὴ ἐκδίκασις.

Τὰ ἐκπεσόντα δικαιώματα βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας συνεπέα τῆς μὴ ἐκτελέσεως πράξεώς τινος, ἐκπληρώσεως διατυπώσεως ἢ πληρωμῆς φόρου, θὰ ἀναβιώσῃσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν πάντως ὅτι, ὡς πρὸς τὰ διπλώματα καὶ σχέδια, ἐκάστη τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Κυβερνήσεων δύναται νὰ λάβῃ ὅσα μέτρα ἤθελε δικαίως κρίνει ἀναγκαῖα διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν τρίτων, οἵτινες ἐνδέχεται νὰ εἶχον ἐκμεταλλεῦθῃ ἢ χρησιμοποιοῦν διπλώματα ἢ σχέδια καθ' ὃν χρόνον τὰ δικαιώματα αὐτῶν διετέλουν ἐν ἐκπτώσει. Ἐπι πλέον, τὰ ἀνήκοντα εἰς Γερμανοὺς ὑπηκόους διπλώματα ἢ σχέδια ἐφευρέσεων, ἅτινα θ' ἀνακτηθῶσιν οὕτως ἰσχύον, θὰ ἐξακολουθήσῃσιν ὑπαγόμενα, ὡς πρὸς τὴν παροχὴν ἀδειῶν εἰς τὰς διαρκούντας τοῦ πολέμου ἐφαρμοσθείσας τυχόν διατάξεις, ὡς καὶ εἰς πάσας τὰς σχετικὰς τοιαύτας τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἡ μεταξὺ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης χρονικὴ περίοδος, δὲν θὰ ὑπολογισθῆ εἰς τὴν προβλεπομένην προθεσίαν διὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἐκμεταλλεύσεως διπλωμάτων τινος ἢ διὰ τὴν χρῆσιν βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν σημάτων ἢ σχεδίων, ἐκτὸς δὲ τούτου συμφωνεῖται ὅτι οὐδὲν δίπλωμα, βιομηχανικὸν ἢ ἐμπορικὸν σῆμα ἢ σχέδιον, ὅπερ ἴσχυεν ἐτι τῇ 1ῃ Αὐγούστου 1914, ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν ἢ ἀκύρωσιν ἐπὶ τῷ μόνῳ λόγῳ τῆς μὴ ἐκμεταλλεύσεως ἢ τῆς μὴ χρήσεως πρὸ τῆς παρελεύσεως προθεσμίας δύο ἐτῶν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 308.

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ἀναθεωρηθείσης ἐν Οὐάσιγκτῶν τῷ 1911 Διεθνοῦς Συμβάσεως τῶν Παρισίων τῆς 20ης Μαρτίου 1883 ἢ ὑπὸ πάσης ἄλλης ἰσχυούσης Συμβάσεως ἢ Νόμου προβλεπόμεναι προθεσίμαι προτεραιότητος διὰ τὴν κατάθεσιν ἢ τὴν καταχώρισιν τῶν αἰτήσεων διπλωμάτων ἐφευρέσεως ἢ ὑποδειγμάτων χρησιμότητος, βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν σημάτων, σχεδίων καὶ ὑποδειγμάτων, αἵτινες δὲν εἶχον ἐτι ἐκπεῦσαι τῇ 1ῃ Αὐγούστου 1914 καὶ ὅσαι ἤρξαντο κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἢ ἠδύναντο νὰ παραχθῶσιν ἂν δὲν ἐγίνετο ὁ πόλεμος, θέλουσι παραταθῆ ὑπ' ἐκάστου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπὲρ πάντων τῶν ὑπηκόων τῶν λοιπῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Δυνάμεων μέχρι τῆς παρελεύσεως ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Πάντως, ἡ τοιαύτη παράτασις προθεσμίας δὲν θὰ παραβλάψῃ τὰ δικαιώματα παντὸς Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους ἢ παντὸς προσώπου, ἅτινα καλῆ τῇ κρίσει ἤθελον εἶναι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ἐν κατοχῇ δικαιωμάτων βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας, ἀντιτιθεμένων πρὸς τὰ αἰτούμενα δικαιώματα παρ' ἐτέρου δικεδικοῦντος τὴν προθεσίαν προτεραιότητος· τὰ πρόσωπα ταῦτα θὰ διατηρήσῃσι τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ παντὸς ἀντιπροσώπου ἢ κατόχου ἀδειας εἰς ὃν τυχὸν εἶχον παραχωρήσει ταῦτα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, χωρὶς οὐδαμῶς νὰ ἐνοχληθῶσιν ἢ καταδιωχθῶσιν διὰ τὴν παράβασιν ταύτην ἐπὶ παραποιήσει.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 309.

Οὐδεμία δύναται νὰ ἐγερθῆ ἀγωγή οὐδὲ νὰ ἀσκηθῆ διεκδικήσις, ἀφ' ἐνὸς μὲν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων ἢ τῶν διαμενόντων ἢ ἐνασκούντων τὴν βιομηχανίαν αὐτῶν ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἀφ' ἐτέρου ὑπὸ τῶν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ τῶν διαμενόντων ἢ ἐνασκούντων τὴν βιομηχανίαν αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων οὐδ' ὑπὸ τῶν τρίτων, εἰς οὓς τυχὸν οὔτοι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, εἶχον ἐκχωρήσει τὰ δικαιώματά των, συνεπέα γεγονότων, μεταξὺ τῆς ἡμέρας τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, παραχθέντων ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ἐτέρου Μέρους καὶ τὰ ὅποια γεγονότα ἠδύναντο νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προσβάλλοντα δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας ὑπάρξαντα, καθ' οἷανδήποτε διαρκούντος τοῦ πολέμου στιγμῆν ἢ μέλλοντα ν' ἀποκατασταθῶσι συμφώνως πρὸς τὰ προηγουμένα ἄρθρα 307 καὶ 308.

Ἐπίσης οὐδεμία ἐκ μέρους τῶν αὐτῶν προσώπων ἀγωγή γενήσεται ποτε δεκτὴ διὰ τὴν παραβασιν τῶν δικαιωμάτων, βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, λόγῳ τῆς πωλῆσεως ἢ ἐκθέσεως πρὸς πώλησιν, κατὰ

τὴν διάρκειαν ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐν ταῖς χώραις τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἀφ' ἑνὸς ἢ τῆς Γερμανίας ἀφ' ἑτέρου, βιομηχανικῶν προϊόντων ἢ εἰδῶν ἢ πνευματικῶν ἢ καλλιτεχνικῶν ἔργων, παραχθέντων ἢ δημοσιευθέντων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συνθήκης, οὐδὲ λόγῳ τῆς ἀποκτῆσεως τούτων ἢ τῆς χρησιμοποίησεως ἢ τῆς χρήσεώς των. Πάντως, ἐννοεῖται ὅτι ἡ διάταξις αὕτη δὲν θὰ ἐφκρυσθῆ ἂν οἱ δικαιούχοι εἶχον τὴν κατοικίαν των ἢ βιομηχανικὰ ἢ ἐμπορικὰ ἰδρύματα ἐν ταῖς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, καταληφθεῖσαις χώραις ὑπὸ τῆς Γερμανίας.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν θὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Γερμανίας ἀφ' ἑτέρου σχέσεις.

Ἄρθρον 310.

Τὰ περὶ ἀδειῶν, ἐκμεταλλεύσεως δικαιωμάτων βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας, ἢ ἀνατυπώσεως πνευματικῶν ἢ καλλιτεχνικῶν ἔργων συμβόλαια, τὰ πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου συναφθέντα μεταξὺ ὑπηκόων τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ τούτων παρεπιδημούντων ἢ ἐνασκούντων τὴν βιομηχανίαν των ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων ἀφ' ἑτέρου, θεωροῦνται διαλελυμένα ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου, μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Συμμάχου ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως. Ἄλλ' ἐν πάσαις ταῖς περιπτώσεσι, ὃ ἀρχικὸς ἐκδοχὸς τοιοῦτου συμβολαίου θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ὅπως, ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀξιῶση παρὰ τοῦ δικαιοπαρόχου τὴν παραχώρησιν νέας ἀδειας, ἧς οἱ ὅροι, ἐλλείψει συμφωνίας μεταξὺ τῶν μερῶν, θέλουσι καθορισθῆ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τούτῳ δεόντως προσδιοριζομένου Δικαστηρίου ἐν τῇ χώρᾳ κατὰ τὴν Νομοθεσίαν τῆς ὁποίας ἐκτῆθησαν τὰ δικαιώματα, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως ἀδειῶν ἐπιτευχθειῶν δυνάμει δικαιωμάτων κτηθέντων ὑπὸ τοὺς Γερμανικοὺς Νόμους ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ ὅροι θέλουσιν ὀρισθῆ ὑπὸ τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ ΣΤ' Τμήματι τῆς παρούσης Συνθήκης Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου. Τὸ Δικαστήριον δύναται, ἂν ὑπάρχῃ λόγος, νὰ ὀρίσῃ τότε τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς, ὅπερ θὰ κρινῆ δίκαιον, λόγῳ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν δικαιωμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

Αἱ σχετικαὶ πρὸς δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας ἀδειαι, αἱ κατὰ τὴν εἰδικὴν πολεμικὴν νομοθεσίαν Συμμάχου τινὸς ἢ Συνησπισμένης Δυνάμεως παραχωρηθεῖσαι, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῶσι προσβαλλόμεναι ἕνεκα τοῦ λόγου ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ἀδεῖα τις χορηγηθεῖσα πρὸ τοῦ πολέμου, ἀλλὰ θὰ παραμείνωσιν ἰσχυραὶ καὶ θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἔχουσαι πλήρη τελεσιουργὸν δύναμιν, ἐὰν δὲ τοιαύτη τις ἀδεῖα ἐχορηγήθῃ εἰς τὸν ἀρχικὸν ἐκδοχέα συμβολαίου περὶ ἀδειας, συναφθέντος πρὸ τοῦ πολέμου, αὕτη θὰ θεωρηθῆ ὡς ἀντικαταστήσασα τοῦτο.

Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου εἶχον πληρωθῆ ποσὰ, δυνάμει οἰουδήποτε πρὸ τοῦ πολέμου συναφθέντος συμβολαίου ἢ ἀδειας διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας ἢ διὰ τὴν ἀνατύπωσιν ἢ ἀναπαράστασιν πνευματικῶν, δραματικῶν ἢ καλλιτεχνικῶν ἔργων, τὰ ποσὰ ταῦτα θὰ διατεθῶσιν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ χρέη ἢ πιστώσεις τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων, συμφώνως πρὸς τὴν παροῦσαν Συνθήκην.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν θὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Γερμανίας ἀφ' ἑτέρου σχέσεις.

Ἄρθρον 311.

Οἱ κάτοικοι τῶν χωρῶν, αἵτινες, δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀποχωρίζονται τῆς Γερμανίας, παρὰ τὸν ἐν λόγῳ χωρισμὸν καὶ τὴν ἐκ τούτου προκύπτουσαν ἀλλαγὴν ἰθαγενείας, θέλουσι διατηρήσει τὴν πλήρη καὶ ἀκεραίαν ἐν Γερμανίᾳ ἀπόλαυσιν πάντων τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας ἃν ἦσαν δικαιούχοι, κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ χωρισμοῦ, συμφώνως πρὸς τοὺς Γερμανικοὺς Νόμους.

Τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, τὰ κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ χωρισμοῦ ἰσχύοντα ἐν ταῖς ἀποχωριζομέναις τῆς Γερμανίας χώραις δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης ἢ μέλλοντα ν' ἀνασυσταθῶσιν ἢ ἀποκατασταθῶσι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 306 τῆς παρούσης Συνθήκης, θέλουσιν ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τῶν Κρατῶν ἢ ἀποκατασταθῶσι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 306 τῆς παρούσης Συνθήκης, θέλουσιν ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τῶν Κρατῶν εἰς ἀμεταβιβάζοντα αἰετῆρα ἢ εἰρημέναι χωραὶ καὶ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα ὅπερ θὰ τοῖς χορηγηθῆ συμφώνως πρὸς τὴν Γερμανικὴν Νομοθεσίαν.

ΤΜΗΜΑ Η΄.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΚΧΩΡΟΥΜΕΝΑΙΣ ΧΩΡΑΙΣ

Άρθρον 312.

Υπό την αἴρεσιν τῆς μὴ παραβλάψεως τῶν περιεχομένων εἰς ἑτέρους ὄρους τῆς παρούσης Συνθήκης διατάξεων, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Δύναμιν ἐκχωροῦνται Γερμανικαὶ ἐν Εὐρώπῃ χῶραι ἢ εἰς τὴν, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Α' Μέρους (Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν), διοικοῦσαν ὡς Ἐντολοδόχον πρὸς τὴν Γερμανικὰς χώρας Δύναμιν, ὅσα συλλεγόμενα ποσὰ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Αὐτοκρατορίας ἢ τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν ἢ ὑπὸ δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ὀργανισμῶν ἐνεργούντων ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτῶν, προωρίζοντο ὅπως ἀντιμετώπισωσι τὴν ἐν ταῖς χώραις ταύταις λειτουργίαν πάσης κοινωνικῆς ἢ κρατικῆς ἀσφαλείας.

Αἱ Δυνάμεις εἰς ἃς θὰ μεταβιβασθῶσι τὰ ἐν λόγῳ κεφάλαια, δέον κατ' ἀνάγκην νὰ διαθέσωσι ταῦτα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων, αἰτινες ἀπορρέουσιν ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀσφαλειῶν.

Οἱ ὄροι τῆς προκειμένης μεταβιβάσεως θέλουσι κανονισθῆ ὑπὸ ἐιδικῶν Συμβάσεων συνομολογηθῶσόντων μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

Ἐν ἡ περιπτώσει αἱ ἐιδικαὶ αὗται Συμβάσεις δὲν ἤθελον συνομολογηθῆ, συμφώνως πρὸς τὸ προηγουμένον ἐδάφιον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, οἱ ὄροι τῆς μεταβιβάσεως θέλουσιν, ἐν ἐκάστη περιπτώσει, ὑποβάλλεσθαι εἰς Ἐπιτροπὴν ἐκ πέντε Μελῶν, διοριζόμενων ἑνὸς ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, ἑνὸς ὑπὸ τῆς ἑτέρας ἐνδιαφερομένης Κυβερνήσεως καὶ τριῶν, ἐξ ὑπηκόων τῶν ἄλλων Κρατῶν; ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου τῆς Ἐργασίας. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ὀφείλει ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως αὐτῆς ἀποδεχθῆ κατὰ πλειονοψηφίαν τὰς ὑποβλητέας συστάσεις πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, οὗτινος αἱ ἀποφάσεις δέον ἀμέσως νὰ θεωρηθῶσιν ὀριστικαὶ ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ ἑτέρου ἐνδιαφερομένου Κράτους.

ΜΕΡΟΣ ΙΑ΄.

Α Ε Ρ Ο Π Ο Ρ Ι Α

Ἄ ρ θ ρ ο ν 313.

Τὰ εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις ἀνήκοντα ἀερόπλοια θὰ ἔχωσι πλήρη ἐλευθερίαν πτήσεως ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ἢ τὰ χωρικά ὕδατα τῆς Γερμανίας καὶ προσεδαρφίσεως, θὰ ἀπολαύωσι δὲ τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων ὧν καὶ τὰ Γερμανικὰ ἀερόπλοια, ἰδίᾳ ἐν περιπτώσει κατὰ ξηρὰν ἢ θάλασσαν κινδύνου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 314.

Τὰ πρὸς διαμετακινήσιν δι' οἰκονομικὰς ἕνεκα χῶραν ἀερόπλοια τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, θὰ ἀπολαύωσι τοῦ δικαιώματος νὰ ἵπτανται, ἀνεξαρτήτως, ὑπὲρ τὸ ἔδαφος καὶ τὰ χωρικά ὕδατα τῆς Γερμανίας, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς τήρησεως τῶν κανονισμῶν, οὓς ἐνδέχεται νὰ ἐπιβάλλῃ ἡ Γερμανία καὶ οἵτινες θὰ ἐφαρμόζωνται ἐξ ἴσου εἰς τε τὰ Γερμανικὰ καὶ τὰ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων χωρῶν ἀερόπλοια.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 315.

Τὰ ἐλεύθερα ἐν Γερμανίᾳ εἰς τὴν δημοσίαν ἐπιτόπιον κίνησιν ἀεροδρόμια, θὰ ᾄσιν προσιτὰ εἰς τὰ ἀερόπλοια τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἅτινα θ' ἀπολαύωσιν ἐν αὐτοῖς πλήρους πρὸς τὰ Γερμανικὰ ἀερόπλοια ἰσότητος ὡς ἀφορᾷ τοὺς παντοειδεῖς φέροντας, ἐν οἷς περιλαμβάνονται καὶ τὰ τέλη προσεδαρφίσεως καὶ ἐπιδιορθώσεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 316.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προκειμένων διατάξεων, τὸ προβλεπόμενον ἐν τοῖς ἄρθροις 313, 314, καὶ 315 δικαίωμα διελεύσεως, διαμετακινήσεως καὶ προσεδαρφίσεως ὑπάγεται εἰς τὴν τήρησιν τῶν κανονισμῶν, ὧν τὴν ἐκδοσιν ἡ Γερμανία ἐνδέχεται νὰ κρίνῃ ἀναγκαιοῦσαν, ἐξυπακουομένου ὅτι οἱ κανονισμοὶ οὗτοι θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι ἀδιακρίτως εἰς τε τὰ Γερμανικὰ καὶ τὰ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων χωρῶν ἀερόπλοια.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 317.

Τὰ πιστοποιητικὰ Ἐθνικότητος, καλῆς καταστάσεως πρὸς πτήσιν, αἱ ἀδείαι καὶ τὰ διπλώματα ἱκανότητος, τὰ ὑφ' οἰαδήποτε τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἐκδιδόμενα ἢ ὡς ἐγκυρα ἀναγνωρίζόμενα, θὰ ᾄσιν παραδεικτὰ ἐν Γερμανίᾳ καὶ θὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν ἰσχὺν πρὸς τὰ χορηγούμενα πιστοποιητικὰ, διπλώματα καὶ ἀδείας ὑπὸ τῆς Γερμανίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 318.

Ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ἐναερίον ἐμπορικὴν κίνησιν, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Κυβερνήσεις ἀερόπλοια θὰ ἀπολαύωσιν ἐν Γερμανίᾳ τῶν ὄρων τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Ἔθνους.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 319.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα ἐξασφαλιστικὰ μέτρα, ὅπως πᾶν Γερμανικὸν ἀερόπλοιο ἵπτανται ὑπὲρ τὸ ἔδαφος αὐτῆς συμμορφῶται πρὸς τοὺς κανόνας περὶ φώτων καὶ σημάτων, τοὺς περὶ ἀέρος κανόνας καὶ τοὺς περὶ ἐναερίου κινήσεως ἐν τοῖς ἀεροδρομίοις ἢ τοῖς πέριξ, ὡς οἱ κανόνες οὗτοι ὀρίζονται ἐν τῇ μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων συναφθείσῃ Συμβάσει περὶ ἀεροπορίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 320.

Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ὑποχρεώσεις ὑπὸ τῶν προηγουμένων διατάξεων θὰ παραμεινώσιν ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1923, ἐκτὸς ἂν πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἡ Γερμανία ἐγίνετο δεκτὴ ἐν τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν ἢ τῇ ἐπετρέπετο τῇ συναταθέσει τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν μεταξὺ τῶν εἰρημένων Δυνάμεων συναφθεῖσαν Σύμβασιν περὶ Ἀεροπορίας.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

ΛΙΜΕΝΕΣ, ΥΔΑΤΙΝΟΙ ΟΔΟΙ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

ΤΜΗΜΑ Α΄.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 321.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ὅπως, εἰς τὰ προοριζόμενα διὰ τὰς χώρας οἰκισθῆποτε τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων (ὀμόρων ἢ μὴ τοιούτων) ἢ εἰς τὰ ἐκεῖθεν προερχόμενα πρόσωπα, ἐμπορεύματα, πλοῖα, σκάφη, σιδηροδρομικὰ ὀχήματα καὶ ταχυδρομικὰς ὑπηρεσίας, χορηγήσῃ ἐλευθερίαν διαμετακομίσεως, μέσῳ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς, διὰ τῶν μᾶλλον προσφύρων εἰς τὴν Διεθνή διαμετακόμισιν ὁδῶν, ἤτοι σιδηροδρόμου, πλωτῆς ὁδοῦ ἢ διώρυγας, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον θὰ ἐπιτρέπεται ὁ διάπλους τῶν χωρικῶν ὑδάτων. Τὰ πρόσωπα, ἐμπορεύματα, πλοῖα σκάφη, ἄμαξαι, σιδηροδρομικὰ ὀχήματα καὶ ταχυδρομικαὶ ὑπηρεσίαι εἰς οὐδὲν θὰ ὑποβάλλωνται διαμετακομιστικὸν δικαίωμα οὐδ' εἰς ἀσκότους προθεσμίας ἢ περιορισμοὺς καὶ θ' ἀπολαύσιν ὡς πρὸς τοὺς φόρους, τὰς εὐκολίας καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐποψίν, τῶν κατ' ἰδίαν ἐν Γερμανίᾳ ὄρων.

Τὰ πρὸς διαμετακόμισιν ἐμπορεύματα θὰ εἰσιν ἀπηλλαγμένα παντὸς τελωνιακοῦ ἢ ἄλλου δασμοῦ.

Πάντες οἱ βαρύνοντες τὰς πρὸς διαμετακόμισιν μεταφορὰς φόροι καὶ δασμοὶ δέον νὰ εἴσιν λογικοὶ ὡς πρὸς τοὺς ὄρους τῆς ἐμπορικῆς συναλλαγῆς. Οὐδεμία ὀφειλή, εὐκολία ἢ περιορισμὸς δύναται νὰ ἐξαρτᾶται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐκ τῆς ιδιότητος τοῦ ιδιοκτῆτου ἢ τῆς ἐθνικότητος τοῦ πλοίου ἢ ἄλλου μεταγωγικοῦ μέσου, ὅπερ τυχὸν ἐχρησιμοποιήθη ἢ θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο ἐπὶ μέρους τινὸς τῆς ὅλης διαδρομῆς.

Άρθρον 322.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ἐπιβάλλῃ οὐδὲ νὰ διατηρῇ οἰονδήποτε ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων μεταφορᾶς (μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς πρὸς διαμετακόμισιν) μεταναστῶν διὰ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς, ἐκτὸς τῶν ἀναγκασιούτων μέτρων πρὸς ἐξακρίβωσιν ὅτι πράγματι οἱ ταξιδιωτῶν διατελοῦσιν ἐν διαμετακομίσει· δὲν θὰ ἐπιτρέπη εἰς οὐδεμίαν ἀτμοπλοικὴν Ἐταιρείαν ἢ ἄλλην ὀργάνωσιν, ἰδιώτην ἢ Ἐταιρείαν, ἐνδιαφερομένην ἐν τῇ ἐμπορικῇ κινήσει, νὰ μετέχη ὅπωςδήποτε διοικητικῆς τινος ὑπηρεσίας ἐπὶ τούτῳ ὀργανωμένης, οὐδὲ νὰ ἀσκήσῃ ἐπιρροήν τιναν, ἄμεσον ἢ ἔμμεσον, ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην.

Άρθρον 323.

Ἡ Γερμανία, ὡς πρὸς τὰ τέλη, φόρους καὶ ἀπαγορεύσεις εἰσαγωγῆς εἰς τὴν χώραν αὐτῆς ἢ ἐξαγωγῆς ἐκ τῆς χώρας τῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ περιεχομένων εἰδικῶν διατάξεων, ὡς πρὸς τοὺς ὄρους καὶ τὴν τιμὴν τῆς μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων ἢ προσώπων προοριζομένων διὰ τὴν χώραν αὐτῆς ἢ ἐκεῖθεν προερχομένων, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως μὴ ποιῆται διακρίσιν ἢ προτίμησιν, ἄμεσον ἢ ἔμμεσον, εἴτε λόγῳ τῆς εἰσόδου ἢ ἐξόδου διὰ τῆς μεθορίου εἴτε λόγῳ τῆς φύσεως, τῆς κυριότητος ἢ τῆς σημαίας τῶν χρησιμοποιουμένων μεταγωγικῶν μέσων, (περιλαμβανομένων τῶν ἐναερίων τοιούτων) εἴτε λόγῳ τοῦ σημείου τῆς ἀρχικῆς, ἢ ἀμέσου ἀφετηρίας τοῦ πλοίου ἢ σκάφους, τοῦ σιδηροδρομικοῦ ὀχήματος, τοῦ ἀεροπλοίου, ἢ ἄλλου μεταγωγικοῦ μέσου, τῆς τελικῆς ἢ διαμέσου κατευθύνσεως, τοῦ ἀκολουθουμένου δρομολογίου ἢ τῶν τόπων μεταφορτώσεως, εἴτε λόγῳ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ λιμὴν, μέσῳ τοῦ ὁποῦ

τὰ ἐμπορεύματα εἰσῆχθησαν ἢ ἐξῆχθησαν εἰς Γερμανικὸς ἢ οἰοσδήποτε ξένος λιμῆν, εἴτε λόγῳ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ ἐμπορεύματα εἰσῆχθησαν ἢ ἐξῆχθησαν θαλασσίως, κατὰ ξηρὰν ἢ ἐναερίως.

Ἡ Γερμανία ἀνταλαμβάνει ἰδίᾳ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως τοῦτο μὲν μὴ ἐπιβάλλῃ, ἐπὶ ζημίᾳ τῶν λιμένων, πλοίων ἢ σκαφῶν οἰοσδήποτε τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τύπον συνδεδασμένων τιμολογίων, πρόσθετον τινὰ δασμὸν ἢ ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ἐπιχορήγησιν (πρέμιον), ἐπὶ τῇ ἐξαγωγῇ ἢ εἰσγωγῇ διὰ τῶν Γερμανικῶν ἢ ἄλλης Δυνάμεως λιμένων, πλοίων, ἢ σκαφῶν, τοῦτο δὲ μὴ ὑποβάλλῃ τὰ πρόσωπα ἢ ἐμπορεύματα, τὰ διερχόμενα ἐκ τινος λιμένος ἢ χρησιμοποιοῦντα πλοῖον ἢ σκάφος οἰοσδήποτε τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, εἰς οἰοσδήποτε διατυπώσεις ἢ προθεσμίας εἰς ἃς τὰ εἰρημένα πρόσωπα καὶ ἐμπορεύματα δὲν θὰ ὑπεβάλλοντο, ἐὰν διήρχοντο ἐκ λιμένος Γερμανικοῦ ἢ ἄλλης Δυνάμεως ἢ ἐὰν ἐχρησιμοποιοῦν πλοῖον ἢ σκάφος Γερμανικὸν ἢ σκάφος ἄλλης Δυνάμεως.

Ἄρθρον 324.

Πάντα τὰ ἀπὸ διοικητικῆς καὶ τεχνικῆς ἀπόψεως σκόπιμα μέτρα δέον νὰ ληφθῶσι ἵνα, κατὰ τὸ δυνατόν, καταστῇ συντομωτέρᾳ ἢ διὰ τῶν συνόρων τῆς Γερμανίας διέλευσις ἐμπορευμάτων καὶ ἐξασφαλισθῇ ἢ ἐκ τῶν ὡς εἴρηται συνόρων ἀποστολῇ καὶ μεταφορᾷ τῶν ἐν λόγῳ ἐμπορευμάτων (ἀδιαφόρως ἂν ταῦτα προέρχωνται ἐκ τῶν χωρῶν τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ προορίζωνται δι' αὐτὰς ἢ ἂν ὄντι πρὸς διαμετακόμισιν διὰ τὰς χώρας ταύτας ἢ ἐκ τῶν χωρῶν τούτων) ὑπὸ ὕλικούς ὄρους, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν ταχύτητα καὶ τὴν κηθ' ὁδὸν ἐπιμέλειαν, προσομοίους ἐκείνων ὧν ὁ ἀπῆλασον τῆς αὐτῆς φύσεως ἐμπορεύματα ταξειδεύοντα ἐν τῇ Γερμανικῇ χώρᾳ ὑπὸ ὁμοίας συνθήκας.

Ἰδιαιτέρως, ἡ μεταφορὰ τῶν εὐφθάρτων ἐμπορευμάτων θὰ ἐκτελεῖται μετὰ ταχύτητος καὶ κανονικότητος, αἱ δὲ τελωνιακαὶ διατυπώσεις θὰ γίνωνται κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα τὴν ἄμεσον ἐξακολούθησιν τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ τῶν διαμειβομένων ἀμαξοστοιχιῶν.

Ἄρθρον 325.

Οἱ θαλάσσιοι λιμένες τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων θὰ ἀπολάουσι πάσης εὐνοίας καὶ πάντων τῶν ἠλαττωμένων τιμολογίων, ἅτινα ἔχουσι παραχωρηθῆ ὑπὲρ τῶν Γερμανικῶν λιμένων, οἰοσδήποτε λιμένος ἄλλης τινος Δυνάμεως, ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν ἢ πλωτῶν ὁδῶν τῆς Γερμανίας.

Ἄρθρον 326.

Ἡ Γερμανία δὲν δύναται ν' ἀρνήται τὴν συμμετοχὴν αὐτῆς εἰς τὰ τιμολόγια ἢ συνδυασμούς τιμολογίων, ἅτινα σκοπὸν θὰ εἶχον νὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς τοὺς λιμένας τινὸς τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, πλεονεκτήματα ἀνάλογα πρὸς ἃς θὰ παρεχώρει αὐτῇ εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῆς ἢ ἄλλης τινος Δυνάμεως λιμένας.

ΤΜΗΜΑ Β'.
ΝΑΥΣΙΠΛΟΪΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΝΑΥΣΙΠΛΟΪΑΣ

Ἄρθρον 327.

Οἱ ὑπήκοοι τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ὡς καὶ αἱ περιουσίαι, τὰ πλοῖα καὶ σκάφη αὐτῶν, θ' ἀπολαύωσιν εἰς πάντας τοὺς λιμένας καὶ τὰς ὁδοὺς τῆς ἐσωτερικῆς ἐν Γερμανίᾳ ναυσιπλοίας ὄρων ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἴσων πρὸς τοὺς Γερμανοὺς ὑπηκόους, τὰς περιουσίας, τὰ πλοῖα καὶ σκάφη αὐτῶν.

Ἰδίᾳ, εἰς τὰ πλοῖα καὶ σκάφη οἰοσδήποτε τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων θὰ ἐπιτρέπηται νὰ μετα-

φέρωσιν ἐμπορεύματα πάσης φύσεως καὶ ἐπιβάτας, ὑπὸ ὅρους οἵτινες δὲν θέλουσιν εἶναι ἐπαχθέστεροι τῶν ἐφαρμοζομένων διὰ τὰ ἰθαγενῆ πλοῖα καὶ σκάφη, ἐκ παντὸς λιμένος ἢ μέρους ἐπὶ Γερμανικοῦ ἐδάφους κειμένου ἢ εἰς πάντα τοιοῦτον εἰς ὃν δύνανται νὰ προσορμίζωνται τὰ Γερμανικὰ πλοῖα καὶ σκάφη, ἐναντι τῶν ὁποίων θὰ ᾄσιν ἐν ἴσῃ μοίρᾳ ὡς πρὸς τὰς εὐκολίας καὶ τὰ παντὸς εἶδους λιμενικὰ καὶ προκυμαίας τέλη, συμπεριλαμβανομένων τῶν εὐκολιῶν ἐλλιμενίσσεως, φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, τῶν δικαιωμάτων καὶ τελῶν χωρητικότητος, προκυμαίας, πλοηγίας, τῶν φαρικῶν, ὑγειονομικῶν καὶ τῶν πάσης φύσεως ἀναλόγων δικαιωμάτων καὶ τελῶν, ἅτινα εἰσπράττονται ἐν ὀνόματι καὶ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τῶν ἰδιωτῶν, τῶν σωματείων ἢ τῶν παντὸς εἶδους ἰδρυμάτων.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Γερμανία παρεχόμεναι εἰς οἰκονομικὰς τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην Δύναμιν ὅρους προτιμήσεως, τὸ καθεστὼς τοῦτο ἀμέσως καὶ ἄνευ ὄρων θὰ ἐπεξετείνετο εἰς πάσας τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις.

Εἰς τὴν κυκλοφορίαν τῶν προσώπων, τῶν πλοίων καὶ σκαφῶν δὲν θὰ παρεμβάλλωνται ἕτερα κωλύματα πλὴν τῶν ἀπορροφούντων ἐκ τῶν σχετικῶν διατάξεων πρὸς τὰ τελωνεῖα, τὴν ἀστυνομίαν, τὴν ὑγειονομίαν, τὴν μετανάστευσιν καὶ παλινδότησιν τῶν μεταναστῶν, ὡς ἐπίσης πρὸς τὴν εἰσκαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν ἀπηγορευμένων ἐμπορευμάτων. Αἱ διατάξεις αὗται, ὁμοιόμορφοι καὶ λογικαί, δεόν νὰ μὴ παρακωλύωσιν ἀσκόπως τὴν ἐμπορίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΖΩΝΑΙ ΕἰΣ ΛΙΜΕΝΑΣ

Ἄρθρον 328.

Αἱ κατὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1914 ὑφιστάμεναι εἰς τοὺς Γερμανικοὺς λιμένας ἐλευθεραὶ ζῶναι θὰ διατηρηθῶσιν. Αἱ ἐλευθεραὶ αὗται ζῶναι καὶ ὅσαι δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης ἤθελον συσταθῆ εἰς τὸ Γερμανικὸν ἔδαφος, θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ προβλεπόμενον ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις καθεστὼς.

Τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὴν ἐλευθέραν ζώνην ἐμπορεύματα ἢ ἐξερχόμενα αὐτῆς δὲν θὰ ὑποβάλλωνται εἰς οὐδένα εἰσγωγικὸν ἢ ἐξαγωγικὸν δασμὸν, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 330 προβλεπομένης περιπτώσεως.

Τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὴν ἐλευθέραν ζώνην πλοῖα καὶ ἐμπορεύματα δύνανται νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰ νενομισμένα τέλη πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν διοικήσεως, συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ λιμένος, ὡς ἐπίσης εἰς τὰ ἐπιβαλλόμενα δικαιώματα διὰ τὴν χρῆσιν τῶν διαφόρων ἐγκαταστάσεων, ἐὰν καὶ καθῶσον τὰ ἐν λόγῳ τέλη καὶ δικαιώματα ὡς λογικὰ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν γενομένων δαπανῶν καὶ εἰσπράττωνται ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 327 προβλεπομένους ὅρους ἰσότητος.

Τὰ ἐμπορεύματα δὲν δύνανται νὰ ὑποβάλλωνται εἰς οὐδὲν ἕτερον δικαίωμα ἢ τέλος, ἐκτὸς δικαιώματος στατιστικῆς, ἀνερχομένου κατ' ἀνώτατον ὅρον εἰς ἐν ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῆς ἀξίας (ad valorem) αὐτῶν, διατιθεμένου δὲ ἀποκλειστικῶς πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐντεταλμένης τὴν καταγραφὴν τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως τοῦ λιμένος ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 329.

Αἱ χορηγούμεναι εὐκολίαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν, ὡς ἐπίσης διὰ τὴν συσκευασίαν καὶ ἀποσυσκευασίαν τῶν ἐμπορευμάτων δεόν νὰ ἀντιστοιχῶσι πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἐμπορικὰς ἀνάγκας. Πᾶν προϊόν οὐτινος ἢ κατανάλωσις θὰ ἐπιτρέπηται ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ζώνῃ, θὰ ἢ ἀπηλλαγμένον οἰουδήποτε (δημοτικῶ ἢ ἐπὶ τῶν ὀνίων) φόρου ἢ ἄλλου δασμοῦ, ἐκτὸς τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 328 προβλεπομένου δικαιώματος στατιστικῆς.

Οὐδεμία θέλει γίνεσθαι διάκρισις ὅσον ἀφορᾷ οἰκονομικὰς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἴτε μεταξὺ προσώπων διαφόρου ἐθνικότητος, εἴτε μεταξὺ προϊόντων διαφόρων τὴν προέλευσιν καὶ τὸν τόπον τοῦ προρισμοῦ.

Ἄρθρον 330.

Εἰς τὰ ἐκ τῆς Ἐλευθέρης ζώνης ἐξερχόμενα προϊόντα ἵνα παραδοθῶσιν εἰς τὴν κατανάλωσιν τῆς χώρας, ἐν τῇ ἐδάφει τῆς ὁποίας εὐρεται ὁ λιμὴν, δύνανται νὰ ἐπιβάλλωνται εἰσγωγικὰ δικαιώματα. Ἀντιστρόφως δύνανται νὰ ἐπιβάλλωνται δικαιώματα ἐξαγωγῆς εἰς τὰ ἐκ τῆς χώρας ταύτης προερχόμενα προϊόντα, προοριζόμενα δὲ διὰ τὴν ἐλευθέραν

ζώνην. Οί εισαγωγικοί και εξαγωγικοί οὔτοι δασμοὶ δέον νὰ καθορίζωνται ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων καὶ ὀρίων τιμῆς, ὡς οἱ ὅμοιοι δασμοὶ οἱ ἐφαρμοζόμενοι ἐν τῇ τελωνιακῇ μεθορίᾳ τῆς ἐνδιαφερομένης χώρας. Ἐξ ἄλλου ἀπογορεύεται τῇ Γερμανίᾳ νὰ ἐπιβάλλῃ ὑφ' οἰονδήποτε τίτλον δασμὸν τινα εισαγωγικόν, εξαγωγικόν, ἢ διαμετακομιστικόν ἐπὶ τῶν μεταφερομένων κατὰ ξηρὰν ἢ διὰ πλωτῆς ὁδοῦ, μέσῳ τοῦ Γερμανικοῦ ἐδάφους, προοριζομένων δὲ διὰ τὴν ἐλευθέραν ζώνην ἢ δι' ἕτερον οἰονδήποτε Κράτος ἢ ἐκεῖθεν προερχομένων προϊόντων.

Ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ καταρτίσῃ τὸν ἀναγκαίου κανονισμόν πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ ἐγγύησιν τῆς ὡς ἄνω ἐλευθερίας διαβάσεως δι' ἐκείνων τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ ὑδατίνων ὁδῶν τῆς χώρας τῆς, αἵτινες κανονικῶς ἔχουσι πρὸς τὴν ἐλευθέραν ζώνην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΟΡΟΙ ΣΧΕΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΒΑΝ, ΟΔΡ, ΝΙΕΜΕΝ (RUSSTROM-MEMEL-NIEMEN) ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΟΥΝΑΒΙΝ

1. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 331.

Κηρύσσονται διεθνεῖς:

Ἄρθρον 331. Ὁ Ἐλβας (Labe) ἀπὸ τῆς συμβολῆς τοῦ Βλάβα (Moldau), καὶ ὁ Βλάβας (Moldau) ἀπὸ τῆς Πράγας

Ἄρθρον 332. Ὁ Ὀδρ (Odra) ἀπὸ τῆς συμβολῆς τοῦ Ὀππα

Ἄρθρον 333. Ὁ Νιέμεν (Russtrom—Memel—Niemen) ἀπὸ τοῦ Γκρόδνο.

Ἄρθρον 334. Ὁ Δούναβις ἀπὸ τοῦ Οὐλμ (Ulm) καὶ πᾶν πλωτῶν τῶν ποταμίων τούτων συγκροτημάτων μέρος, χρησιμεῖον φυσικῶς ὡς ἔξοδος πρὸς τὴν θάλασσαν εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς Κράτη διὰ ἢ ἄνευ μεταφορτώσεως ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πλοίου εἰς ἕτερον, ὡς ἐπίσης αἱ παράπλευροι διώρυγες καὶ αὐλακες, αἵτινες τυχὸν θὰ κατασκευάζοντο πρὸς πολλαπλασιασμόν ἢ βελτίωσιν τῶν φυσικῶς πλωτῶν τμημάτων τῶν εἰρημένων ποταμίων συγκροτημάτων εἴτε πρὸς σύνδεσιν δύο φυσικῶς πλωτῶν τμημάτων τοῦ αὐτοῦ ρεῖθρου.

Τὸ αὐτὸ θέλει ἐφαρμοσθῆ διὰ τὴν πλωτὴν ὁδὸν Ρήνου—Δουναβείας, ἐν ἣ περιπτώσει κατασκευάζεται αὕτη κατὰ τοὺς ὀριζομένους ἐν τῷ ἄρθρῳ 353 ὅρους.

Ἄρθρον 332.

Εἰς τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ κηρυσσομένας διεθνεῖς ὁδοὺς, αἱ ὑπήκοοι, αἱ περιουσίαι καὶ αἱ σημαῖαι ὄλων τῶν Δυνάμεων θὰ ὦσιν ἐν ἀπολύτως ἰσῆ μοίρᾳ, οὕτως ὥστε ἐπὶ βλάβῃ τῶν ὑπήκων, τῶν περιουσιῶν καὶ τῆς σημαίας οἰασδήποτε τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων, οὐδεμία νὰ γίγηται διάκρισις μετὰξὺ τούτων καὶ τῶν ὑπήκων, τῶν περιουσιῶν καὶ τῆς σημαίας αὐτοῦ τούτου τοῦ παροχθίου Κράτους ἢ τοῦ Κράτους, οὕτινος οἱ ὑπήκοοι, αἱ περιουσίαι καὶ ἡ σημαία ἀπολαύουσι τοῦ ὅρου τοῦ μᾶλλον ἐνοουμένου Ἔθνους.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ Γερμανικὰ πλοῖα δὲν δύναται νὰ ἐκτελῶσι τὴν διὰ τακτικῶν δρομολογιῶν μεταφορὰν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπροσμάτων μετὰξὺ τῶν λιμένων τινὸς τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἄνευ τῆς ἐιδιχῆς ἀδείας τῆς Δυνάμεως ταύτης.

Ἄρθρον 333.

Ἐκτός ἐνακτικῶν διατάξεων ὑρισταμένης Συμβάσεως, δύναται νὰ εἰσπράττωνται τέλη πικίλλοντα κατὰ τὰ διάφορα τοῦ ποταμοῦ τμήματα ἐπὶ τῶν πλοίων, τῶν λαμβανόντων τὴν πλωτὴν ὁδὸν (αὐλακα) ἢ τὰς προσβάσεις αὐτῆς. Τὰ τέλη ταῦτα δέον νὰ διατίθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν δικαίαν κάλυψιν τῶν δαπανῶν συντηρήσεως τῆς πλωιμότητος ἢ βελτιώσεως τοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν προσβάσεων αὐτοῦ ἢ διὰ τὴν συμπλήρωσιν δαπανῶν γενόμενων ἐν τῷ συμπερόντι τῆς ναυσιπλοίας. Ὁ πίναξ τῶν τελῶν τούτων θέλει καταρτισθῆ καθ' ὑπολογισμόν τῶν τοιοῦτων δαπανῶν καὶ ἀναρτηθῆ εἰς τοὺς λιμένας. Τὰ τέλη ταῦτα θὰ ἐπιβάλλωνται κατὰ τρόπον μὴ καθιστῶντα ἀναγκαίαν τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τοῦ φορτίου, ἐκτός ἐν ὑπάρχει ὑπόνοια δόλου ἢ παραβάσεως.

Ἄρθρον 334.

Ἡ διαμετακόμισις πλοίων, ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν θὰ συντελεῖται συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ Α' Τμήματι ὀριζομένους γενικούς ὅρους.

Ὅταν αἱ δύο ὄχθαι διεθνoῦς ποταμοῦ ἀνήκωσιν εἰς τὸ αὐτὸ Κράτος, τὰ πρὸς διαμετακόμισιν ἐμπορεύματα δύναται νὰ σφραγίζωνται ἢ φυλάσσωνται ὑπὸ τελωνιακῶν ὀργάνων. Ὅταν ὁ ποταμὸς ἀποτελῇ μεθόριον, τὰ πρὸς διαμετακόμισιν ἐμπορεύματα ὡς καὶ οἱ ἐπιβάται θὰ ἀπαλλάσσωνται πάσης τελωνιακῆς διατυπώσεως ἢ φόρτωσις καὶ ἐκφόρτωσις τῶν ἐμπορευμάτων, ὡς ἐπίσης ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἀποβίβασις τῶν ἐπιβατῶν θὰ γίνωνται μόνον εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ παροχθίου Κράτους ὑποδεικνυμένους λιμένας.

Ἄρθρον 335.

Κατὰ τὴν διαδρομὴν, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐκβολὴν τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων ποταμῶν δὲν θὰ εἰσπράττωνται οὐδενὸς εἶδους τέλη, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι Μέρει προβλεπομένων. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν κωλύει τὴν ὑπὸ τῶν παροχθίων Κρατῶν ἐπιβολὴν τελωνιακῶν δικαιωμάτων, διαφυλίων τελῶν ἢ τοπικῆς καταναλώσεως, οὐδὲ τὴν δημιουργίαν λογικῶν καὶ ὁμοιωμάτων τελῶν εἰσπραττομένων εἰς τοὺς λιμένας κατὰ τιμολόγια κοινὰ διὰ τὴν χρῆσιν τῶν γεράνων, ἀνυψωτήρων, πριγκυμιαίων, ἀποθηκῶν κτλ.

Ἄρθρον 336.

Ἐλλείπει εἰδικoῦ ὀργανισμοῦ ἀφορῶντος τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ διεθνoῦς τμήματος πλωτοῦ συγκροτήματος, ἕλαστον παρόχθιον Κράτος ὑποχρεοῦται ἀναλόγως νὰ λαμβάνη τὰ ἀναγκαζοῦντα μέτρα, πρὸς ἀπομάκρυνσιν παντὸς κωλύματος ἢ κινδύνου διὰ τὴν ναυσιπλοΐαν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς ὑπὸ καλοῦς ὅρους διατηρήσεως τῆς ναυσιπλοΐας.

Ἐὰν Κράτος τι παραμελήσῃ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, πᾶν Κράτος παρόχθιον ἢ ἐκπροσωπούμενον ἐν τῇ διεθνῇ Ἐπιτροπῇ, ἐὰν τιαυτὴ ὑπάρχῃ, δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ συστατῆμενον δικαστήριον ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 337.

Τὸ αὐτὸ θέλει διενεργεῖσθαι ἐν ἡ περιπτώσει Κράτος τι παρόχθιον ἐπεχειρεῖ ἔργα, δυνάμενα νὰ παρακωλύσωσι τὴν ναυσιπλοΐαν ἐν τῷ διεθνῇ τμήματι. Τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον Δικαστήριον δύναται νὰ διάταξῃ τὴν ἀναστολὴν ἢ κατάργησιν τῶν ἔργων τούτων, λαμβάνον ἐν ταῖς ἀποφάσεσι αὐτοῦ ὑπ' ὄψει τὰ σχετικὰ δικαιώματα, πρὸς τὴν ἀρδευσιν, τὴν ὑδραυλικὴν δύνάμιν, τὴν ἀλιεΐαν καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτόπια συμφέροντα, ἅτινα ἐν περιπτώσει συμφωνίας πάντων τῶν παροχθίων ἢ τῶν ἐκπροσωπουμένων Κρατῶν ἐν τῇ Διεθνῇ Ἐπιτροπῇ, ἐὰν ὑπάρχῃ τιαυτὴ, θὰ προτιμῶνται τῶν ἀναγκῶν τῆς ναυσιπλοΐας.

Ἡ ἐνώπιον τῆς δικαιοδοσίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν προσφυγὴ δὲν θέλει εἶναι ἀνάσταλτικὴ.

Ἄρθρον 338.

Τὸ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις 332 ἕως 337 διατυπούμενον καθεστὼς ἀντικατασταθῆσει εἰς ἑτέρου, ὀρισθησομένου ἐν γενικῇ Συμβάσει ἣτις θέλει συνομολογηθῇ ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὰς πλωτὰς ὁδοὺς, ὧν ἡ εἰρημένη Σύμβασις θ' ἀναγγωρίσῃ τὸν διεθνῆ χαρακτήρα. Ἡ Σύμβασις αὕτη θὰ ἐφαρμοσθῇ ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων ποταμῶν συγκροτημάτων τοῦ Ἐλβα (Labe), τοῦ Ὀδερ (Odra), τοῦ Νιέμεν (Russtrom—Memel—Niemen) καὶ τοῦ Δουνάβεως, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τμημάτων τῶν εἰρημένων ποταμῶν συγκροτημάτων, ἅτινα ἐνδέχεται νὰ περιλαμβάνωνται ἐν αὐτοῖς ὑπὸ γενικὴν τινα ὀνομασίαν.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 379, νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν εἰρημένην γενικὴν Σύμβασιν, ὡς ἐπίσης εἰς πᾶν σχέδιον ἀναθεωρήσεως τῶν ἐν ἰσχύϊ συμφωνιῶν καὶ κανονισμῶν, καταρτισθῆν ὡς ὀρίζει τὸ κάτωθι ἄρθρον 343.

Άρθρον 339.

Ἡ Γερμανία θά ἐκχωρήσῃ εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις, ἐντὸς προθεσμίας κατ' ἀνάγκη δριον τριῶν μηνῶν ἐπὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ γενησομένης αὐτῇ κοινοποιήσεως, μέρος τῶν ρυμουλκῶν καὶ πλοίων, ἅπανα θά παραμείνωσι νηρολογημένα εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 331 ἀναφερομένους λιμένας τῶν ποταμιῶν συγκροτημάτων, μετὰ τὴν ἐνεργηθησομένην προαφαίρεσιν λόγῳ ἀποδόσεως ἢ ἐπανορθώσεως. Ἡ Γερμανία θά ἐκχωρήσῃ ὡσαύτως τὸ πάσης φύσεως ἀνάγκαιον ὕλικόν εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις, διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν συγκροτημάτων τούτων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκχωρουμένων ρυμουλκῶν καὶ πλοίων καὶ ἡ ἀξία τοῦ ὕλικου, ὡς ἐπίσης ἡ κατανομή τούτων θέλουσι καθορισθῆ ὑφ' ἐνὸς ἢ πλειόνων Δικαιτητῶν, διοριζομένων ὑπὸ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἰδίᾳ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ναυτιλιακῆς ἐμπορίας κατὰ τὰ πέντε πρὸ τοῦ πολέμου ἔτη.

Πάντα τὰ ἐκχωρούμενα πλοῖα δέον νὰ ᾄσιν ἐφοδιασμένα διὰ τῶν ἀρμένων καὶ ἐξαρτίων αὐτῶν, νὰ ᾄσιν ἐν καλῇ καταστάσει, ἱκανὰ πρὸς μεταφορὰν ἐμπορευμάτων καὶ ἐκλελεγμένα μεταξὺ τῶν μᾶλλον προσφάτως ναυπηγηθέντων.

Αἱ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προβλεπόμεναι ἐκχωρήσεις θά παράσχωσιν δικαίωμα ἀποζημιώσεως, ἥς τὸ συνολικὸν ποσόν, καθοριζόμενον κατ' ἀποκοπὴν ὑπὸ τοῦ Δικαιτητοῦ ἢ τῶν Δικαιτητῶν, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει δυνάμενον νὰ ὑπερβῆ τὴν ἀξίαν τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀρχικῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐκχωρουμένου ὕλικου, θά καταλογθῆ εἰς τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ὀφειλομένων ποσῶν· συνεπῶς, καθήκον τῆς Γερμανίας ἔσεται ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἰδιοκτητῶν.

2. Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ τοῦ Ἑλδα, τοῦ Ὄδερ καὶ τοῦ Νιέμεν (Russtrom-Memel-Niemen).

Άρθρον 340.

Ὁ Ἑλβας (Labe) θέλει τεθῆ ὑπὸ τὴν διοίκησιν διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς, ἣτις θά περιλαμβάνη:

- 4 Ἀντιπροσώπους τῶν παροχθίων τοῦ ποταμοῦ Γερμανικῶν Κρατῶν·
- 2 » τοῦ Τσεχο-Σλοβακικοῦ Κράτους·
- 1 Ἀντιπρόσωπον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας·
- 1 » » Γαλλίας·
- 1 » » Ἰταλίας·
- 1 » » τοῦ Βελγίου.

Οἰοσδήποτε κἂν ἦ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων Μελῶν, ἐκάστη Ἐπιτροπὴ θά ἔχη ἴσον ἀριθμὸν ψήφων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν δοθέντων αὐτῇ ἀντιπροσώπων.

Ἐάν τις τῶν Ἀντιπροσώπων τούτων δὲν δύναται νὰ ὑποδειχθῶσι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς θά ᾄσιν οὐχ' ἥττον ἰσχυραί.

Άρθρον 341.

Ὁ Ὄδερ (Odra) θέλει τεθῆ ὑπὸ τὴν διοίκησιν διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς, ἣτις θά περιλαμβάνη:

- 4 Ἀντιπρόσωπον τῆς Πολωνίας·
- 3 Ἀντιπρόσωπους » Πρωσσίας·
- 1 Ἀντιπρόσωπον τοῦ Τσεχο-Σλοβακικοῦ Κράτους·
- 1 » τῆς Μεγάλης Βρεττανίας·
- 1 » » Γαλλίας·
- 1 » » Δανίας·
- 1 » » Σουηδίας.

Ἐάν τις τῶν ἀντιπροσώπων τούτων δὲν δύναται νὰ ὑποδειχθῶσι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς θά ᾄσιν οὐχ' ἥττον ἰσχυραί.

Άρθρον 342.

Ὁ Νιέμεν (Russtrom-Memel-Niemen) ἐπὶ αἰτήσῃ ἀπευθυνομένῃ πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ὑπὸ τις

των παροχθίων Κρατών, θέλει τεθῆ ὑπὸ τὴν διοίκησιν διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ περιλαμβάνη ἕνα ἀντιπρόσωπον ἐξ ἐκάστου των παροχθίων Κρατῶν καὶ τρεῖς ἀντιπρόσωπoὺς ἐξ ἐτέρων Κρατῶν ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 343.

Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 340 καὶ 341 προβλεπόμεναι διεθνεῖς Ἐπιτροπαὶ θὰ συνέλθωσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 342 προβλεπομένη διεθνὴς Ἐπιτροπὴ θὰ συνέλθῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐπὶ τούτῳ αἰτήσεως παροχθίου τινὸς Κράτους. Ἐκάστη τῶν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῶν θὰ προβῆ ἀνυπερθέτως εἰς τὴν ἐκπόνησιν σχεδίου ἀναθεωρήσεως τῶν ἐν ἰσχύι διεθνῶν συμφωνιῶν καὶ κανονισμῶν. Τὸ σχέδιον τοῦτο θέλει συνταχθῆ συμφώνως πρὸς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 338 μνημονευομένη γενικὴν Σύμβασιν, ἐὰν αὕτη ἔχη ἤδη ἀναφῆ. Ἐν ἐναντία περιπτώσει τὸ σχέδιον ἀναθεωρήσεως θέλει καταρτισθῆ συμφώνως πρὸς τὰς τεθείσας ἀρχὰς ἐν τοῖς ὡς ἄνω ἄρθροις 332 ἕως 337.

Ἄρθρον 344.

Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα σχέδια δέον ἴδια :

α) Νὰ ἐκλέγῃσιν τὴν ἑδραν τῆς διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς καὶ ὀρίζωσιν τὸν τρόπον διορισμοῦ τοῦ Προέδρου αὐτῆς
β) Νὰ καθορίζωσιν τὴν ἔκτασιν τῶν ἐξουσιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἴδια ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργῶν συντηρήσεως, ἐλέγχου καὶ βελτιώσεως τοῦ ποταμίου συγκροτήματος, τὸ δημοσιονομικὸν καθεστῶς, τὴν ἐπιβολὴν καὶ εἰσπραξίν των τελῶν, τὸν κανονισμὸν τῆς ναυσιπλοίας

γ) Νὰ προσδιορίζωσιν τὰ τμήματα τοῦ ποταμοῦ ἢ τῶν παραποτάμων τούτων, εἰς ἃ θὰ ἐφαρμόζηται τὸ διεθνὲς καθεστῶς.

Ἄρθρον 345.

Αἱ διεθνεῖς συμφωνίαι καὶ κανονισμοί, οἱ διέποντες νῦν τὴν ναυσιπλοίαν τοῦ Ἐλβα (Labe), τοῦ Ὀδρα (Odra) καὶ τοῦ Νιέμεν (Russtrom—Memel—Niemen) θέλουσι προσωρινῶς τηρηθῆ ἐν ἰσχύι μέχρι τῆς κυρώσεως τῶν ὡς ἄνω μνημονευομένων σχεδίων ἀναθεωρήσεως. Πάντως, ἐν αἷς περιπτώσεσιν αἱ συμφωνίαι αὗται καὶ κανονισμοὶ ἤθελον εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 332 ἕως 337 ἢ τῆς συνομολογηθησομένης γενικῆς Συμβάσεως, αἱ τελευταῖαι αὗται διατάξεις θὰ κατισχύωσιν.

3. Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ τοῦ Δουνάβεως.

Ἄρθρον 346.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Δουνάβεως θέλει ἀσκῆ ἐκ νέου τὴν ἣν εἶχε πρὸ τοῦ πολέμου ἐξουσίαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Μεγάλης Βρετανίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ρουμανίας καὶ προσωρινῶς μόνον αὐτοὶ θὰ μετέχωσιν τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 347.

Ἀφ' οὗ σημείου παύει ἡ ἀρμοδιότης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 331 ἀναφερόμενον συγκρότημα τοῦ Δουνάβεως θέλει τεθῆ ὑπὸ τὴν διοίκησιν διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὡς ἑξῆς, ἐκ :

2 Ἀντιπρόσωπων τῶν παροχθίων Γερμανικῶν Κρατῶν

1 Ἀντιπρόσωπου ἐκάστου τῶν ἐτέρων παροχθίων Κρατῶν

1 » » » μὴ παροχθίων Κρατῶν, ἅτινα ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἐκπροσωπῶνται ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ Δουνάβεως.

Ἐάν τινες τῶν Ἀντιπρόσωπων τούτων δὲν δύναται νὰ ὑποδεχθῶσιν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ὦσιν οὐχ ἥττον ἰσχυραί.

Ἄρθρον 348.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προβλεπομένη διεθνὴς Ἐπιτροπὴ συνεργομένη, ὡς οἷόν τε τάχιον, μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ ἀναλάβῃ τὴν προσωρινὴν διοίκησιν τοῦ ποταμοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις

τῶν ἀρθρῶν 332 ἕως 337, μέχρις οὗ συναχθῆ ὁ ὀριστικὸς καταστατικὸς χάρτης τοῦ Δουνάβεως ὑπὸ τῶν ὑποδειχθησομένων Δυνάμεων ἀπὸ τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας τιαύτας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 349.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδεχθῆ τὸ ὀρισθησόμενον διὰ τὸν Δούναβιν καθεστῶς ὑπὸ Συνδιασκέψεως τῶν ὑποδειχθησομένων Δυνάμεων ἀπὸ τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας τιαύτας. Ἡ Συνδιάσκεψις αὕτη, εἰς ἣν δύνανται νὰ ᾄσιν παρόντες ἀντιπρόσωποι τῆς Γερμανίας, θὰ συνέλθῃ ἐντὸς προθεσμίας ἔτους μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 350.

Ἡ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 57 τῆς Συνθήκης τοῦ Βερολίνου τῆς 13ης Ἰουλίου 1878 δοθεῖσα τῇ Αὐστρουγγαρία, ὑπὸ ταύτης δὲ μεταβιβασθεῖσα τῇ Οὐγγαρία, ἐντολὴ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων εἰς τὰς Σιδηρᾶς Πύλας (Portes-de-Fer) καταργεῖται. Ἡ τὴν διοίκησιν τοῦ μέρους τούτου τοῦ ποταμοῦ ἐντεταλμένη Ἐπιτροπὴ θ' ἀποφανθῆ ἐπὶ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν λογαριασμῶν ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν δημοσιονομικῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης. Τὰ τυχόν ἀναγκαζοῦντα τέλη, ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θὰ εἰσπράττωνται ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 351.

Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ Τσεχο-Σλοβακικὸν Κράτος, τὸ Σερβο-Κροατο-Σλοβενικὸν Κράτος ἢ ἡ Ρουμανία ἐπεχείρουν, κατόπιν ἀδείας ἢ ἐντολῆς τῆς διεθνούς Ἐπιτροπῆς, ἔργα συντηρήσεως, βελτιώσεως, περιφράξεως ἢ ἄλλα ἐπὶ τμήματος τοῦ ποταμοῦ συγκροτήματος, ἀποτελοῦντος μεθόριον, τὰ Κράτη ταῦτα θὰ ἀπήλαυνον ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου ἔχθης, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ μέρους τῆς κοίτης τοῦ κειμένου ἔξω τοῦ ἐδάφους αὐτῶν, πάσης ἀναγκαίας εὐκολίας διὰ τὴν μελέτην, ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν τῶν ἔργων τούτων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 352.

Ἡ Γερμανία θὰ ᾔ ὑπόχρεως ἐναντι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Δουνάβεως εἰς πᾶσαν ἀπόδοσιν, ἐπικυρόθωσιν καὶ ἀποζημιώσιν, δι' ἃς ὑπέστη ζημίας κατὰ τὸν πόλεμον ἢ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 353.

Ἐν περιπτώσει κατασκευῆς πλωτῆς, κατὰ μεγάλην τομῆν, ὁδοῦ Ρήνου-Δουνάβεως, ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ πλωτῆς ὁδοῦ τὸ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 332, ἕως 338 προβλεπόμενον καθεστῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΟΡΟΙ ΣΧΕΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΡΗΝΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΟΖΕΛΛΗΝ

Ἄ ρ θ ρ ο ν 354.

Ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Σύμβασις τῆς Μαγγάιμ (Mannheim) τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 1868, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ τελικοῦ αὐτῆς πρωτοκόλλου, θὰ ἐξακολουθήσῃ κανονίζουσα τὰ τῆς ναυσιπλοίας τοῦ Ρήνου κατὰ τοὺς ὡς κάτωθι ὀριζομένους ὅρους.

Ἐν περιπτώσει συγκρούσεως μεταξὺ τῶν διατάξεων τῆς εἰρημένης Συμβάσεως καὶ τῶν διατάξεων τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀρθρῳ 338 ἀναφερομένης Γενικῆς Συμβάσεως, ἥτις θέλει ἐφαρμοσθῆ ἐπὶ τοῦ Ρήνου, αἱ διατάξεις τῆς γενικῆς Συμβάσεως θὰ κατισχύωσιν.

Ἐντὸς προθεσμίας κατ' ἀνώτατον ὅρον ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἢ ἐν τῷ ἀρθρῳ 355 ἀναφερομένη Κεντρικῇ Ἐπιτροπῇ θὰ συνέλθῃ ὅπως ἐκπονήσῃ σχέδιον ἀναθεωρήσεως τῆς Συμβάσεως τῆς Μαγγάιμ. Τὸ σχέδιον τοῦτο συνασσομένον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς γενικῆς Συμβάσεως, ἐὰν αὕτη ἔχη συνολογηθῆ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, θὰ ὑποβληθῆ πρὸς τὰς ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἐπιτροπῇ ἐκπροσωποῦμένας Δυνάμεις.

Ἡ Γερμανία δηλοῖ ὅτι δέχεται ἀπὸ τοῦδε νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὸ ἐκποινηθὸν σχέδιον κατὰ τὸν ὡς ἄνω ὑποδεικνυόμενον τρόπον.

Ἐκτὸς τούτου, αἱ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις ἀναφερόμεναι τροποποιήσεις θὰ ἐπενεχθῶσιν ἀμέσως εἰς τὴν Σύμβασιν τῆς Μαγχάιμ.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσουσιν ἐαυταῖς τὸ δικαίωμα ὅπως συνεννοηθῶσι περὶ τούτου μετὰ τῶν Κάτω Χωρῶν. Ἡ Γερμανία υποχρεοῦται ἀπὸ τοῦδε, ἐὰν αἰτηθῇ, νὰ παράσχη τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς εἰς πᾶσαν τῆς αὐτῆς φύσεως συμφωνίαν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 355.

Ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τῆς Μαγχάιμ (Mannheim) Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ περιλαμβάνῃ 19 Μέλη, ἧται:

2 Ἀντιπροσώπους τῶν Κάτω Χωρῶν

2 » τῆς Ἑλβετίας

4 » τῶν παροχθίων τοῦ ποταμοῦ Γερμανικῶν Κράτῶν

4 » τῆς Γαλλίας, ἥτις προσθέτως θὰ διορίσῃ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς

2 » τῆς Μεγάλης Βρετανίας

2 » τῆς Ἰταλίας

2 » τοῦ Βελγίου.

Ἡ Ἔδρα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται τὸ Στρασβούργον.

Οἰοσδήποτε κἂν ἦ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων Μελῶν, ἐκάστη Ἀντιπροσωπεῖα θέλει ἔχει δικαίωμα εἰς ἴσον ἀριθμὸν φήφων πρὸς τὸν δοθέντα αὐτῇ ἀριθμὸν ἀντιπροσώπων.

Ἐὰν τινες τῶν ἀντιπροσώπων τούτων δὲν δύναται νὰ ὑποδειχθῶσι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ᾧσιν οὐχ' ἤττον ἰσχυραί.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 356.

Τὰ πάντος Ἔθνη πλοῖα καὶ τὰ φορτία αὐτῶν θὰ ἀπολαύωσι πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων, τῶν χορηγουμένων εἰς τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ναυσιπλοῖαν τοῦ Ρήνου πλοῖα καὶ τὰ φορτία αὐτῶν.

Οὐδεμία ἐκ τῶν περιεχομένων διατάξεων ἐν τοῖς ἄρθροις 15 ἕως 20 καὶ 26 τῆς προρρηθείσης Συμβάσεως τῆς Μαγχάιμ, (ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ τελικοῦ πρωτοκόλλου), ἢ ἐν ταῖς μεταγενεστέροις Συμβάσεσι, θὰ ἀποτελῇ κώλυμα εἰς τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τῶν πάσης ἐθνικότητος πλοίων καὶ πληρωμάτων ἐν τῷ Ρήνῳ καὶ ταῖς πλωταῖς ὁδοῖς, εἰς ἃς ἐφαρμόζονται αἱ ἐν λόγῳ Συμβάσεις, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς τηρήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδιδομένων ὡς πρὸς τὴν πλοηγίαν κανονισμῶν καὶ λοιπῶν ἀστυνομικῶν μέτρων.

Αἱ διατάξεις τοῦ 22ου ἄρθρου τῆς Συμβάσεως τῆς Μαγχάιμ (Mannheim) καὶ τοῦ 5ου ἄρθρου τοῦ τελικοῦ πρωτοκόλλου, θὰ ἐφαρμόζωνται μόνον εἰς τὰ νηολογημένα ἐν τῷ Ρήνῳ πλοῖα. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ καθορίσῃ τὰ ληπτέα μέτρα ὅπως ἐξακριβώσῃ τὴν ὑπὸ τῶν λοιπῶν σκαφῶν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ ἐφαρμοζομένου γενικοῦ κανονισμοῦ ἐπὶ τῆς ναυσιπλοίας τοῦ Ρήνου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 357.

Ἡ Γερμανία ἐντὸς προθεσμίας κατ' ἀνώτατον βρὸν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ γενησομένης αὐτῇ γνώσεως, θὰ ἐκχωρήσῃ εἰς τὴν Γαλίαν εἴτε ρυμουκὰ καὶ σκάφη λαμβανόμενα ἐξ ἐκείνων, ἅτινα μετὰ τὴν ἐνεργηθῆσομένην προαίρεσιν λόγῳ ἀποδόσεως ἢ ἐπανορθώσεως θὰ παραμείνωσι νηολογημένα εἰς τοὺς Γερμανικοὺς ἀμῆνας τοῦ Ρήνου, εἴτε μετοχὰς εἰς Γερμανικὰς Ἐταιρείας ναυσιπλοίας τοῦ Ρήνου.

Ἐν περιπτώσει ἐκχωρήσεως πλοίων καὶ ρυμουκῶν, ταῦτα ἐφοδιασμένα διὰ τῶν ἀρμένων καὶ ἐξαρτίων αὐτῶν δεόν νὰ ᾧσιν ἐν καλῇ καταστάσει, κατὰλληλα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐμπορίας ἐν τῷ Ρήνῳ κινήσεως κατεχόμενα μεταξὺ τῶν προσφάτως ναυπηγηθέντων.

Οἱ αὐτοὶ θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι κανόνες ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐκχώρησιν τῆ Γαλλίας.

1) Τῶν ἐγκαταστάσεων, ἀγκυροβολίων, κρηπιδώσεων, δεξαμενῶν, ἀποθηκῶν ἐργαλείων κλπ. ἅτινα οἱ Γερμανοὶ δῆκοροι ἢ αἱ Γερμανικαὶ Ἐταιρεῖαι εἶχον ἐν τῷ λιμένι τῆς Ροττερδὰμ τῇ 1ῃ Αὐγούστου 1914.

2) Τῶν μεριδίων ἢ συμπερόντων, ἅτινα ἡ Γερμανία ἢ οἱ δῆκοροι αὐτῆς εἶχον, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν εἰς τὰς ὡς εἴρηται ἐγκαταστάσεις.

Τὸ σύνολον καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῶν ἐκχωρήσεων τούτων θέλουσι καθορισθῆ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν νομίμων ἀναγκῶν τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ὑφ' ἐνός ἢ πλείονων Διαιτητῶν διοριζομένων ὑπὸ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐντός ἐνός ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Αἱ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προβλεπόμεναι ἐκχωρήσεις θὰ παράσχωσιν δικαίωμα ἀποζημιώσεως, ἧς τὸ συνολικὸν ποσὸν καθοριζόμενον κατ' ἀποκοπὴν ὑπὸ τοῦ Διαιτητοῦ ἢ τῶν Διαιτητῶν, ἐν οὐδεμίᾳ δὲ περιπτώσει δυνάμενον νὰ υπερβῇ τὴν ἀξίαν τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀρχικῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ὕλικου καὶ τῶν ἐκχωρουμένων ἐγκαταστάσεων, θὰ καταλογισθῇ εἰς τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ὀφειλομένων ποσῶν. Καθῆκον τῆς Γερμανίας ἔσται νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς ἰδιοκτῆτας.

Ἄρθρον 358.

Ἡ Γαλλία δυνάμει τῆς ὑποχρέωσός της συμμορφῶται πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως τῆς Μαγχάιμ (Mannheim) ἢ τῆς Συμβάσεως ἧτις θὰ ἀντικαταστήσῃ ταύτην καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ ἔχη καὶ ὅλον τὸν ροῦν τοῦ Ρήνου τὸν περιλαμβανόμενον μετὰξὺ τῶν ἀκροτάτων σημείων τῆς μεθορίου αὐτῆς :

α') Τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ὕδωρ ἐκ τοῦ Ρήνου διὰ τὴν τροφοδότησιν τῶν κατασκευασθειῶν ἢ κατασκευασθυσίμων διωρύγων ναυσιπλοίας καὶ ἀρδεύσεως ἢ δι' οἰονδήποτε ἄλλον σκοπὸν, ὡς καὶ νὰ ἐκτελῇ ἐπὶ τῆς Γερμανικῆς ἄκθης πάντα τὰ ἀναγκαζοῦντα διὰ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου ἔργα.

β') Τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς παραγομένης δυνάμεως διὰ τῶν ρυθμιστικῶν ἔργων τοῦ ποταμοῦ, ὑπὸ τὴν ἀφῆσιν τῆς πληρωμῆς πρὸς τὴν Γερμανίαν τοῦ ἡμισσοῦ τῆς ἀξίας τῆς νῦν παραγομένης δυνάμεως ἢ πληρωμῆ αὐτῆ γενήσεται εἰς χορηγία ἢ δόναμιν, τὸ δὲ ὑπολογισθῆσόμενον ποσόν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν ἀναγκαζομένων διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς δυνάμεως ἔργων, θέλει καθορισθῆ, ἐλλείψει συμφωνίας, διὰ διατηρίας. Ἐπὶ τούτῳ, μόνῃ ἡ Γαλλία θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτελῇ εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ποταμοῦ πάντα τὰ ρυθμιστικὰ ἔργα, φρακτικὰ ἢ ἄλλα, ἅτινα θὰ κρίνῃ σκόπιμα διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς δυνάμεως.

Τὸ δικαίωμα λήψεως ὕδατος ἐκ τοῦ Ρήνου ἀναγνωρίζεται ὡσαύτως εἰς τὸ Βέλγιον διὰ τὴν τροφοδότησιν τῆς προβλεπόμενης κατωτέρω πλωτῆς ὁδοῦ Ρήνου—Μόζα (Rhin—Meuse).

Ἡ ἐνάσκησις τῶν ὑπὸ τὰς παραγράφους α' καὶ β' τοῦ παρόντος ἀρθροῦ μνημονευομένων δικαιωμάτων, δεόν νὰ μὴ παραβλάψῃ τὴν πλωιμότητα ἢ περιορίσῃ τὰς εὐκολίας τῆς ναυσιπλοίας, εἴτε ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ Ρήνου, εἴτε ἐν ταῖς παρεχέουσιν, αἵτινες ἤθελον ἀντικαταστήσῃ αὐτήν, οὔτε νὰ ἐπενέγκῃ ἀξίησιν τῶν εἰσπραττομένων μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, δυνάμει τῆς ἐν ἰσχύϊ Συμβάσεως τελῶν. Πάντα τὰ σχέδια ἔργων θὰ ἀνακοινῶνται εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν, ἡ αὕτη βεβαιῶται περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐν λόγῳ ὄρων.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς καὶ πιστῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν ταῖς ἄνωθι παραγράφοις α' καὶ β' περιεχομένων διατάξεων, ἡ Γερμανία :

1) Ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ἄκθης τοῦ ποταμοῦ, ἐναντι τῶν Γαλλικῶν συνόρων, οὐδεμίᾳ παραπλεύρου διώρυγος ἢ παροχευέσεως ἐπιχειρήσῃ ἢ ἐγκρίνῃ τὴν κατασκευὴν.

2) Ἀναγνωρίζει τῇ Γαλλίᾳ τὸ δικαίωμα βάσεως καὶ διελεύσεως ἐφ' ὧν τῶν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ἄκθης κειμένων γηπέδων, ἅτινα θὰ ὧσιν ἀναγκαῖα εἰς τὰς χωρομετρικὰς μελέτας, τὴν ἐγκατάστασιν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν φρακτῶν, ὧν δύναται ἡ Γαλλία βραδύτερον ν' ἀποφασίσῃ τὴν κατασκευὴν τῇ συγκαταθέσει τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Συμφωνίας πρὸς τὴν συγκατάθεσιν ταύτην, ἡ Γαλλία θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ὀρίξῃ τὰς ἀπαιτούμενας τοποθεσίας, νὰ καθορίξῃ τὰ ὄρια αὐτῶν καὶ νὰ καταλαμβάνῃ κατόπιν ἀπλῆς ἀνακοινώσεως, μετὰ παρέλευσιν δὲ διμήνου ἀπὸ ταύτης πρόθεσμιαι, τὰ γηπέδα, διὰ τῆς πληρωμῆς πρὸς τὴν Γερμανίαν ἀποζημιώσεων, ὧν τὸ συνολικὸν ποσὸν ὀρισθῆσεται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Καθῆκον τῆς Γερμανίας ἔσται ν' ἀποζημιώσῃ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν βαρυνομένων διὰ τῶν δουλειῶν τούτων ἢ τῶν ὀριστικῶς ὑπὸ τῶν ἔργων καταλαμβανομένων κτημάτων.

Τὰ αὐτὰ δικαιώματα θέλουσι χορηγηθῆ τῇ Ἑλβετίᾳ διὰ τὸ τμήμα τοῦ ποταμοῦ τὸ ἀποτελοῦν τὴν μετὰ τῶν λοιπῶν παροχθίων Κρατῶν μεθόριον αὐτῆς, ἐὰν αἰτήσεται τοῦτο ἢ Ἑλβετία καὶ ἐγκρίνῃ τὴν αἴτησιν αὐτῆς ἢ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ.

3) Θά παραδώσει τῇ Γαλλικῇ Κυβερνήσει ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης μὴνός, πᾶν σχεδιάγραμμα, μελέτην, σχέδιον παραχωρήσεων καὶ συγγραφὴν ὄρων, ἀφορῶντα τὴν πρὸς οἰκονομικὴν χρῆσιν διαρρύθμισιν τοῦ Ρήνου, καταρτισθέντα δὲ ἢ γενόμενα δεκτὰ παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἀλσατίας—Λωρραίνης ἢ τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τῆς Βάδης.

Ἄρθρον 359.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προηγουμένων διατάξεων, ἐν τοῖς τμήμασι τοῦ Ρήνου, ἅτινα ἀποτελοῦσι μεθόριον μεταξύ Γαλλίας καὶ Γερμανίας, οὐδεμία δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἐργασία ἐν τῇ κούτῃ ἢ ἐπὶ τῆς μιᾶς ἢ ἑτέρας ὄχθης τοῦ ποταμοῦ ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῶν Πληρεξουσίων αὐτῆς.

Ἄρθρον 360.

Ἡ Γαλλία ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα νὰ ὑποκατασταθῇ εἰς τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, τὰς ἀπορροεῦσας ἐκ τῶν συνομολογηθεισῶν συμφωνιῶν μεταξύ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἀλσατίας—Λωρραίνης καὶ τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τῆς Βάδης περὶ τῶν ἐκτελεστέων ἐν τῷ Ρήνῳ ἔργων· δύναται ἐπίσης νὰ παρατηθῇ τῶν ἐν λόγῳ συμφωνιῶν ἐντὸς προθεσμίας πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἡ Γαλλία θά ἔχῃ ἐπίσης τὸ δικαίωμα ὅπως ἐκτελῇ ὅσα τυχὸν ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖα ἔργα ἢ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν διατήρησιν ἢ βελτίωσιν τῆς πλωτικότητος τοῦ Ρήνου κατ' ἀνάγκην τῆς Μαννχάιμ (Mannheim).

Ἄρθρον 361.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἐντὸς εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης τὸ Βέλγιον ἀπεφάσισε τὴν δημιουργίαν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Ruhrort πλωτῆς κατὰ μεγάλην τομὴν ὁδοῦ Ρήνου—Μόζα (Rhin—Meuse), ἢ Γερμανία θά ὑπεχρεούτο νὰ κατασκευάσῃ, κατὰ τὰ ἀνακοινωθησόμενα αὐτῇ σχέδια ὑπὸ τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως καὶ μετὰ ἐγκρίσιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς τμήμα τῆς πλωτῆς ταύτης ὁδοῦ.

Ἐν τῷ αὐτῇ περιπτώσει ἡ Βελγικὴ Κυβέρνησις θά ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ προβῇ ἐπιτοπίως εἰς πάσας τὰς ἀναγκαῖας χωρογραφικὰς μελέτας.

Ἐὰν ἡ Γερμανία δὲν ἐκτελέσῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν ἔργων, ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται ν' ἀναλάβῃ ἀντ' αὐτῆς τὴν ἐκτέλεσιν. Πρὸς τοῦτο θά ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ὀρίξῃ τοὺς ἀπαιτούμενους χώρους, νὰ καθορίξῃ τὰ ὄρια αὐτῶν καὶ νὰ καταλαμβάνῃ κατόπιν ἀπλῆς ἀνακοινώσεως, μετὰ παρέλευσιν δὲ διμήνου ἀπὸ ταύτης προθεσμίας, τὰ γήπεδα ἐναντι ἀποζημιώσεων ὀριζομένων ὑπ' αὐτῆς καὶ καταβαλλομένων ὑπὸ τῆς Γερμανίας.

Ἡ πλωτὴ αὕτη ὁδὸς θέλει τεθῆ ὑφ' ὃ καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Ρήνος διοικητικῶν καθεστῶς, ἡ δὲ μεταξύ τῶν Κρατῶν, ἅτινα θά διασχίζῃ ἢ ἐν λόγῳ ὁδός, κάτανομὴ τῶν δαπανῶν τῆς ἀρχικῆς κατασκευῆς, συμπεριλαμβανομένων τῶν ὡς ἄνω ἀποζημιώσεων, γενήσεται τῇ μερίμνῃ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 362.

Ἡ Γερμανία ἀπὸ τοῦδε ὑποχρεούται ὅπως οὐδεμίαν προβάλλῃ ἀντίρρησην, εἰς πάσαν πρότασιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ρήνου, τείνουσαν νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς:

1) Ἐπὶ τῆς Μοζέλλης, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Λουξεμβούργου, ἀπὸ τῶν Γαλλο—Λουξεμβουργικῶν συνόρων μέχρι τοῦ Ρήνου·

2) Ἐπὶ τοῦ Ρήνου, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς συγκαταθέσεως τῆς Ἑλβετίας, ἀπὸ τῆς Βασιλείας (Bâle), κατ' ἀνάπλουν μέχρι τῆς λίμνης τῆς Κωνσταντίας (Constance).

3) Ἐπὶ τῶν παραπλεύρων διωρύγων καὶ αὐλάκων αἵτινες ἤθελον γίνεαι, εἴτε πρὸς πολλαπλασιασμὸν ἢ βελτίωσιν τῶν φυσικῶς πλωτῶν Τμημάτων τοῦ Ρήνου ἢ τῆς Μοζέλλης, εἴτε πρὸς σύνδεσιν δύο φυσικῶς πλωτῶν τμημάτων τῶν ποταμῶν τούτων, ὡς καὶ εἰς πᾶν ἕτερον μέρος τοῦ ποταμοῦ συγκροτήματος τοῦ Ρήνου, περιλαμβανόμενον ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 338 προβλεπομένη γενικῇ Συμβάσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΟΡΟΙ ΧΟΡΗΓΟΥΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΣΕΧΟ-ΣΛΟΒΑΚΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ
ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΛΙΜΕΝΩΝ

Ἄρθρον 363.

Εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἀμβούργου καὶ τοῦ Στέτιν ἡ Γερμανία θὰ ἐκμισθώσῃ εἰς τὸ Τσεχο-Σλοβακικὸν Κράτος διὰ περίοδον 99 ἐτῶν ἐκτάσεις, αἵτινες θέλουσι τεθῆ ὑπὸ τὰ γενικὰ καθεστῶς τῶν ἐλευθέρων ζωνῶν καὶ χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν ἄμεσον διαμετακόμισιν τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ Κράτους τούτου ἢ κατευθυνομένων εἰς αὐτὸ ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρον 364.

Ὁ καθορισμὸς τῶν ἐκτάσεων τούτων, ἡ διαρρύθμισις, ὁ τρόπος τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἐν γένει πάντες οἱ ὅροι τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ μισθώματος αὐτῶν, θέλουσιν ὀρισθῆ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς Πληρεξουσίου τῆς Γερμανίας, ἐνὸς τοῦ Τσεχο-Σλοβακικοῦ Κράτους καὶ ἐνὸς τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Οἱ ἐν λόγῳ ὅροι δύνανται νὰ ἀναθεωρῶνται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς τύπους ἀνὰ πᾶσαν δεκαετίαν.

Ἡ Γερμανία δηλοῖ ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἀποδέχεται τὰς οὕτω ληφθησομένας ἀποφάσεις.

ΤΜΗΜΑ Γ΄.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΟΡΟΙ ΣΧΕΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ

Ἄρθρον 365.

Τὰ ἐκ τῶν χωρῶν τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων προερχόμενα, διὰ τὴν Γερμανίαν δὲ προοριζόμενα, ὡς ἐπίσης τὰ μέσῳ Γερμανίας διαμετακομιζόμενα, διὰ τὰς χώρας δὲ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων προοριζόμενα ἢ ἐκεῖθεν προερχόμενα ἐμπορεύματα θὰ ἀπολαύσῃ αὐτοδικαίως εἰς τοὺς Γερμανικοὺς σιδηροδρόμους, ὡς πρὸς τὰ εἰσπρακτέα τέλη (ὑπολογιζομένης πάσης ἐκπτώσεως καὶ ἐπιστροφῆς τοῦ τέλους, τῶν εὐκολιῶν καὶ τῶν ἀπὸ πάσης ἄλλης ἀπόψεως εὐνοϊκατέρων ὄρων τῶν ἐφαρμοζομένων εἰς τὰ ὁμοειδῆ ἐμπορεύματα ἅτινα μεταφέρονται διὰ τινος τῶν Γερμανικῶν γραμμῶν εἴτε πρὸς ἐσωτερικὴν ἐμπορίαν, εἴτε πρὸς εἰσαγωγὴν, ἐξαγωγὴν, ἢ διαμετακόμισιν, ὑπὸ ὁμοίας συνθήκας μεταφορᾶς, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὸ μῆκος τῆς διαδρομῆς. Ὁ αὐτὸς κανὼν θέλει ἐφαρμοσθῆ τῇ αἰτήσει μιᾶς ἢ πλειόνων τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Δυνάμεων εἰς τὰ ὀνομαστικῶς ὑπὸ τούτων ὑποδειχθησόμενα ἐμπορεύματα, τὰ προερχόμενα ἐκ Γερμανίας, προοριζόμενα δὲ διὰ τὴν χώραν αὐτῶν.

Διεθνή τιμολόγια βραχυζόμενα, ἐπὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προβλεπομένων τιμῶν, καὶ διαλαμβάνοντα φορτωτικὰς κατ' εὐθείαν, δεόν νὰ καταρτισθῶσιν, ἐὰν ἀξιώσῃ τοῦτο παρὰ τῆς Γερμανίας μία τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 366.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἀνανεώσῃ κατὰ τὸ ἀφορῶν αὐτὰ καὶ ὑπὸ τὰς ἀναφερομένας ἐν τῇ δευτέρῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐπιφυλάξεις, τὰς ἐν Βέρνη τῇ 14ῃ

Ἰαννουαρίου 1890, 20 Σεπτεμβρίου 1893, 16 Ἰουνίου 1895, 16 Ἰουνίου 1898 καὶ τῇ 19ῃ Σεπτεμβρίου 1906 ὑπογραφείσας Συμβάσεις καὶ συμφωνίας περὶ μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων σιδηροδρομικῶς.

Ἐὰν ἐντὸς προθεσμίας πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἤθελε συναφθῆ διὰ τὴν μεταφορὰν σιδηροδρομικῶς ἐπιβατῶν, ἀποσκευῶν καὶ ἐμπορευμάτων νέα Σύμβασις πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς Συμβάσεως τῆς Βέρνης τῆς 14 Ἰαννουαρίου 1890 καὶ τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων μεταγενεστέρων προσθηκῶν, ἢ νέα αὕτη Σύμβασις ὡς καὶ οἱ συμπληρωτικοὶ ὅροι οἱ διέποντες τὰς διεθνεῖς διὰ σιδηροδρόμου μεταφορὰς, οἱ τυχόν ἐπὶ τῆς Συμβάσεως ταύτης στηριζόμενοι, θὰ δεσμεύσιν τὴν Γερμανίαν, κἂν ἔτι ἢ ἐν λόγῳ Δύναμις ἀρνηθῆ νὰ μετᾶσχη εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς Συμβάσεως ἢ νὰ προσχωρήσῃ εἰς αὐτήν. Μέχρι τῆς συνολογήσεως νέας Συμβάσεως ἢ Γερμανία θὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς ὡς ἄνω ἀναφερομένας διατάξεις τῆς Συμβάσεως τῆς Βέρνης καὶ μεταγενεστέρως προσθηκᾶς, ὡς ἐπίσης πρὸς τὰς συμπληρωματικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 367.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ συμπράξῃ εἰς τὴν σύστασιν εἰρμῶν μετὰ κατ' εὐθείαν εἰσιτηρίων διὰ τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰς ἀποσκευὰς αὐτῶν, ἧτις θέλει τῇ αἰτηθῆ ὑπὸ μιᾶς ἢ πλείονων τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων πρὸς ἐξασφάλισιν διὰ σιδηροδρόμου μέσῳ τοῦ Γερμανικοῦ ἐδάφους τῶν μεταξὺ τῶν Δυνάμεων τούτων ἢ ἄλλων χωρῶν διαμετακομιστικῶν σχέσεων. Ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ ἡ Γερμανία ὀφείλει ἰδίᾳ νὰ δέχηται τὰς προερχομένας ἀμαξοστοιχίας καὶ ὄχηματα, τὰς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ νὰ τὰς ἐκπέμπῃ ἐπὶ τῶν αὐτῶν γραμμῶν μετὰ ταχύτητος τοῦλάχιστον ἴσης πρὸς τὴν τῶν καλλιτέρων αὐτῆς ἀμαξοστοιχιῶν μακρᾶς διαδρομῆς. Αἱ ἐφαρμοστέαι τιμαὶ ἐπὶ τῶν κατ' εὐθείαν τούτων εἰρμῶν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ᾧσιν ἀνώτεραι τῶν εἰσπραττομένων ἐπὶ τῆς αὐτῆς διαδρομῆς διὰ τὰς ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ταχύτητος καὶ ἀνέσεως, λειτουργούσας ἐσωτερικὰς Γερμανικὰς ὑπηρεσίας.

Τὰ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ταχύτητος καὶ ἀνέσεως ἐφαρμοστέα τιμολόγια, ἐπὶ τῶν Γερμανικῶν σιδηροδρόμων διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν μεταναστῶν τῶν διευθυνομένων εἰς λιμένας τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ ἐκεῖθεν προερχομένων, οὐδέποτε δύναται νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τέλος χιλιομετρικὸν ἀνώτερον τοῦ τέλους τῶν μείζονος εὐνοίας τιμολογίων, (λαμβάνομένων ὑπ' ὄψιν πάσης ἐπιπτώσεως καὶ ἐπιστροφῆς τέλους) ὧν ἤθελον ἀπολαύει ἐπὶ τῶν ὡς εἴρηται σιδηροδρόμων οἱ μετανάσται οἱ διευθυνομένοι εἰς οἰονδήποτε ἕτερον λιμένα ἢ ἐκεῖθεν προερχόμενοι.

Ἄρθρον 368.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ὅπως, εἰδικῶς διὰ τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προβλεπόμενους κατ' εὐθείαν εἰρμῶν ἢ τὰς μεταφορὰς μεταναστῶν διευθυνομένων εἰς τοὺς λιμένας τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ ἐκεῖθεν προερχομένων, οὐδὲν λαμβάνῃ, τεχνικόν, φορολογικὸν ἢ διοικητικὸν μέτρον, ὡς αἱ τελωνιακαὶ ἐπισκέψεις, τὰ μέτρα γενικῆς ἀστυνομίας, υγιονομικῆς τοιαύτης ἢ ἐλέγχου, ὅπερ ἤθελεν ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παρακώλυσιν ἢ τὴν ἐπιβράδυνσιν τῶν ἐν λόγῳ ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 369.

Ἐν περιπτώσει μεταφορᾶς ἐν μέρει μὲν διὰ σιδηροδρόμου, ἐν μέρει δὲ δι' ἐσωτερικῆς ναυσιπλοίας μετὰ ἢ ἀνευ αὐτῆς εὐθείας φορτωτικῶν, οἱ προηγουμένοι ὅροι θὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τὸ διανυθὲν σιδηροδρομικῶς μέρος τῆς διαδρομῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΤΡΟΧΑΙΟΝ ΥΑΙΚΟΝ.

Ἄρθρον 370.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ὅπως τὰ Γερμανικὰ ὄχηματα ᾧσιν ἐφωδισμένα δι' ὀργάνων ἐπιτερεπόντων 1) τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὰς ἀνιλοφορούσας ἐμπορικὰς ἀμαξοστοιχίας ἐπὶ τῶν γραμμῶν ἐκείνων εἰς τῶν Συμμά-

των και Συνησπισμένων Δυνάμεων, αλίτινες μετέχουσι τῆς τροποποιηθείσης τῆ 18ῃ Μαΐου 1907, Συμβάσεως τῆς Βέρνης τῆς 15ῃς Μαΐου 1886, ἕνευ παρακαλύσεως τῆς λειτουργίας τοῦ συνεχοῦς χαλινοῦ, ὅστις ἤθελε τυχὸν γίνεαι ἀποδεκτὸς ἐν ταῖς χώραις ταύταις ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης·

2) Τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὀχημάτων τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων εἰς πάσας τὰς κυκλοφορούσας ἐμπορικὰς ἀμαξοστοιχίας ἐπὶ τῶν Γερμανικῶν γραμμῶν.

Τὸ τροχαῖον ὕλικόν τῶν Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων θ' ἀπολαύη ἐπὶ τῶν Γερμανικῶν γραμμῶν, ὡς πρὸς τὴν κυκλοφορίαν, τὴν συντήρησιν και τὰς ἐπισκευὰς αὐτῶν και τὸ Γερμανικὸν ὕλικὸν ὄρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ἘΚΧΩΡΗΣΙΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚῶΝ ΓΡΑΜΜῶΝ.

Ἄρθρον 371.

Ἰπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν περὶ τῆς παραχωρήσεως τῶν λιμένων, ὕδατινῶν και σιδηροδρομικῶν ὁδῶν, τῶν κειμένων ἐν ταῖς χώραις τὴν ἐπὶ τῶν ὁποίων κυριαρχίαν αὐτῆς ἐκχωρεῖ ἡ Γερμανία, ὡς και τῶν δημοσιονομικῶν διατάξεων αλίτινες ἀφωρῶσι τοὺς ἀναδόχους και τὴν ὑπηρεσίαν τῶν συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ, ἡ ἐκχώρησις τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν γενήσεται ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντας ὄρους :

1) Τὰ ἔργα και αἱ ἐγκαταστάσεις πασῶν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν θέλουσι παραδοθῆ πλῆρως και ἐν καλῇ καταστάσει.

2) Ἐὰν σιδηροδρομικὸν τι δίκτυον, ἔχον εἰδικὸν δι' αὐτὸ τροχαῖον ὕλικόν, παραχωρηθῆ ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τῆς Γερμανίας εἰς τινὰ τῶν Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων, τὸ ὕλικόν τοῦτο θὰ παραδοθῆ πλῆρες και ἐν καλῇ καταστάσει διατηρήσεως, συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τῆς 11ῃς Νοεμβρίου 1918.

3) Διὰ τὰς μὴ ἐχούσας εἰδικὸν τροχαῖον ὕλικὸν γραμμάς, τὸ παραδοτέον τμημα τοῦ ὑπάρχοντος ὕλικου εἰς τὸ δίκτυον εἰς ὃ ἀνήκουσιν αἱ ἐν λόγῳ γραμμαί, θέλει καθορισθῆ ὑπὸ Ἐπιτροπῶν πραγματογνωμόνων, ἐν αἷς θὰ ἐκπροσωπηται και ἡ Γερμανία, ὑποδεικνυμένων ὑπὸ τῶν Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων. Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται ὀφείλουσι νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπὶ τῶν γραμμῶν τούτων καταγεγραμμένου ὕλικου, συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς 11ῃς Νοεμβρίου 1918 ἀπογραφὴν, τὸ μῆκος τῶν γραμμῶν (συμπεριλαμβανομένων τῶν ὑπηρεσιακῶν τοιούτων), τὴν φύσιν και σπουδαιότητα τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως· Ἐπίσης θέλουσιν ὑποδείξῃ τὰς ἐν ἐκάστη περιπτώσει ἐκχωρητέας ἀτμομηχανάς, ἀμάξιας και ὀχήματα, ὀρίση τοὺς ὄρους τῆς παραλαβῆς αὐτῶν και κανονίση τὰς ἀναγκαίας προσωρινὰς συμφωνίας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπισκευῆς αὐτῶν ἐν τοῖς Γερμανικοῖς ἐργοστασίοις.

4) Αἱ ἀποθήκαι προμηθειῶν, τὰ ἐπιπλα και ἐργαλεῖα θέλουσι παραδοθῆ ὅφ' οὗς και τὸ τροχαῖον ὕλικὸν ὄρου.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄνω παραγράφων 3ῃς και 4ῃς θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ ἐπὶ τῶν γραμμῶν τῆς πρώην Ρωσικῆς Πολωνίας, αλίτινες μετετρέπησαν ὑπὸ τῆς Γερμανίας συμφώνως πρὸς τὸ πλάτος τῆς Γερμανικῆς γραμμῆς, ἀφομοιουμένων τῶν γραμμῶν τούτων πρὸς ἀποσπασθέντα μέρη τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου τοῦ Πρωσικοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ἈΦΩΡΩΣΑΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΣ ΤΙΝΑΣ ΓΡΑΜΜΑΣ

Ἄρθρον 372.

Ἰπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ περιεχομένων ἰδιαιτέρων διατάξεων, ὅσας ἐνεκα τῆς χαράξεως γέωγ συνόρων γραμμῆ συνδέουσα δύο μέρη τῆς αὐτῆς χώρας θὰ διασχίξῃ ἑτέραν χώραν ἢ ὅσας γραμμῆ τις διασταυρῶ-

σεως άρχομένη εκ τινος χώρας θά καταλήγη εις έτεραν, οι όροι τής έκμεταλλεύσεως θά κανονίζονται διά συμφωνίας συναπτομένης μεταξύ των ένδιαφερομένων σιδηροδρομικών Διοικήσεων. Έν ή περιπτώσει αι έν λόγω Διοικήσεις δέν κατώρθουν νά καταλήξουσιν εις συνεννόησιν περι των όρων τής συμφωνίας ταύτης, αι διαφοραι θέλουσι λύσθαι υπό Έπιτροπών πραγματογνωμόνων, συνιστωμένων ώς έν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ εἴρηται.

Ά ρ θ ρ ο ν 373.

Έντός προθεσμίας πέντε έτών από τής έναρξείας τής ισχύος τής παρούσης Συνθήκης, τό Τσεχο-Σλοβακικόν Κράτος δύναται νά αιτήσεται τήν κατασκευήν σιδηροδρομικής όδοϋ ένούσης έν τῷ Γερμανικῷ έδάφει, τους σταθμούς Schlauney και Nachod. Η δαπάνη τής κατασκευής έσεται εις βάρος του Τσεχο-Σλοβακικου Κράτους.

Ά ρ θ ρ ο ν 374.

Η Γερμανία υποχρεούται όπως, επί τῇ αιτήσει ήτις, έντός προθεσμίας δέκα έτών από τής έναρξείας τής ισχύος τής παρούσης Συνθήκης, ήθελε τῇ άπευθυνθῆ, κατόπιν συμφωνίας μετά τής Ιταλικής Κυβερνήσεως, υπό τής Έλβετικής, άποδεχθῆ τήν καταγγελίαν τής Διεθνούς περι του σιδηροδρόμου του Αγίου Γοτθάρδου (Saint Gothard) Συμβάσεως τής 13ης Οκτωβρίου 1909. Έλλείψει συμφωνίας περι των όρων τής καταγγελίας ταύτης, ή Γερμανία υποχρεούται από τούδε ν' άποδεχθῆ τήν άπόφασιν Διαιτητοϋ υποδεικνυομένου υπό των Ηνωμένων Πολιτειών τής Αμερικής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ά ρ θ ρ ο ν 375.

Η Γερμανία θά εκτελή τας παρεχομένας αύτῇ οδηγίας επί ζητημάτων μεταφοράς υπό Αρχῆς ενεργούσης έν ονόματι των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων :

1) Διά τας μεταφοράς στρατευμάτων, τας εις εκτέλεσιν τής παρούσης Συνθήκης συντελουμένας, ώς επίσης διά τήν μεταφοράν του προς στρατιωτικὴν χρῆσιν υλικου, πυρομαχικῶν και προμηθειῶν

2) Προσωρινῶς δέ, διά τας μεταφοράς του επισιτισμοϋ ώρισμένων περιφερειῶν, χάριν τής όσον ένεστι ταχύτερας άποκαταστάσεως των κανονικῶν όρων μεταφοράς και τής οργανώσεως των ταχυδρομικῶν και τηλεγραφικῶν υπηρεσιῶν.

ΤΜΗΜΑ Δ΄.

ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΡΚΩΝ ΟΡΩΝ

Ά ρ θ ρ ο ν 376.

Αι διαφοραι αιτινες δύναται ν' άναφυῶσι μεταξύ των ένδιαφερομένων Δυνάμεων, ώς προς τήν έρμηνείαν και τήν εφαρμογήν των προηγουμένων διατάξεων, θά διακανονίζονται ώς θέλει προβλέψη ή Κοινωνία των Έθνῶν.

Ά ρ θ ρ ο ν 377.

Η Κοινωνία των Έθνῶν δύναται άνά πάσαν στιγμήν νά προτείνῃ τήν άναθεώρησιν εκ των ως άνω άρθρων εκείνων, άτινα σχετίζονται προς διαρκές Διοικητικόν καθεστώς.

Ά ρ θ ρ ο ν 378.

Αι διατάξεις των άρθρων 321 έως 330, 332, 365, 367 έως 369 δύναται, άνά πάσαν στιγμήν, μετά παρέλευσιν

πενταετούς προθεσμίας από τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, νὰ ἀναθεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἐλλείπει ἀναθεωρήσεως τὸ εὐεργέτημα οἰασθήποτε τῶν ἐν τοῖς ἔνω ἀπαριθμουμένοις ἄρθροις περιεχομένων διατάξεων δὲν δύναται κατὰ τὴν λήξιν τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ προβλεπομένης προθεσμίας, νὰ αἰτηθῇ παρά τινος τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεως ὑπὲρ οἰουδήποτε Τμήματος τῶν ἐδαφῶν αὐτῆς, δι' ὅπερ τυχὸν δὲν χορηγεῖται ὁ τῆς ἀμοιβαιότητος ὅρος. Ἡ πενταετής προθεσμία, ἧς διαρκούσης δὲν δύναται ν' ἀπαιτηθῇ ἀμοιβαιότης, ἐπιτρέπεται νὰ παραταθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 379.

ὑπὸ τὴν ἀρραίσιν τῆς μὴ παραβλάψεως τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης ἐπιβαλλομένων αὐτῇ ἰδιαιτέρων ὑποχρεώσεων ὑπὲρ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ προσχωρήσῃ εἰς πᾶσαν τυχόν, τῇ συγκαταθέσει τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, συνομολογηθησομένην, ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, Γενικὴν Σύμβασιν μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, περὶ τοῦ Διεθνoῦς καθεστῶτος τῆς διαμετακομίσεως, τῶν πλωτῶν ὁδῶν, τῶν λιμένων καὶ τῶν σιδηροδρομικῶν ὁδῶν.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ΄.

ΟΡΟΙ ΣΧΕΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΩΡΥΓΑ ΤΟΥ ΚΙΕΛΟΥ

Ἄρθρον 380.

Ἡ διωρυξ τοῦ Κιέλου καὶ αἱ προσβάσεις αὐτῆς θὰ εἶσι πάντοτε ἐλεύθεραι καὶ προσιταὶ ἐν ἀπολύτως ἴσῃ μοίρᾳ εἰς τὰ πολεμικὰ καὶ ἐμπορικὰ πλοῖα πάντων τῶν διατελούντων ἐν καταστάσει Εἰρήνης μετὰ τῆς Γερμανίας Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 381.

Οἱ ὑπήκοοι, αἱ περιουσίαι, τὰ πλοῖα καὶ τὰ σκάφη ὄλων τῶν Δυνάμεων θέλουσιν ἀπολαβεῖ ὡς πρὸς τὰ τέλη, τὰς ὑπερσειακὰς εὐκολίας καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐποψιν, ὅρων ἀπολύτου ἰσότητος ἐν τῇ χρήσει τῆς διώρυγος, οὕτως ὥστε ἐπὶ βλάβῃ τῶν ὑπηκόων, τῶν περιουσιῶν καὶ τῶν πλοίων καὶ σκαφῶν οἰασθήποτε Δυνάμεως, οὐδεμία νὰ γίνηται διάκρισις μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ὑπηκόων, τῶν περιουσιῶν καὶ τῶν πλοίων καὶ σκαφῶν τῆς Γερμανίας ἢ τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Ἐθνoῦς.

Εἰς τὴν κυκλοφορίαν τῶν προσώπων, τῶν πλοίων καὶ σκαφῶν δὲν θὰ παρεμβάλλωνται ἕτερα κωλύματα πλὴν τῶν ἀπορροέντων ἐκ τῶν σχετικῶν διατάξεων πρὸς τὴν ἀστυνομίαν, τὰ τελωνεῖα, τὴν ὑγειονομίαν, τὴν μετανάστευσιν καὶ τὴν παλιννόστησιν μεταναστῶν, ὡς ἐπίσης πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν ἀπηγορευμένων ἐμπορευμάτων. Αἱ ἐν λόγῳ διατάξεις δεόν νὰ εἶσι λογικαὶ καὶ ὁμοιόμορφοι καὶ νὰ μὴ παρακωλύωσιν ἀσκοπῶς τὴν ἐμπορίαν.

Ἄρθρον 382.

Ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ σκαφῶν ἅτινα χρησιμοποιοῦσι τὴν διώρυγα ἢ τὰς προσβάσεις αὐτῆς δύναται νὰ εἰσπράττωνται μόνον τέλη προσωρισμένα εἰς τὴν δικαίαν κάλυψιν τῶν δαπανῶν συντηρήσεως τῆς πλωϊμότητος ἢ τῆς βελτιώσεως τῆς διώρυγος ἢ τῶν προσβάσεων αὐτῆς ἢ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν δαπανῶν γενομένων ἐν τῷ συμφέροντι τῆς ναυσιπλοίας. Ὁ πῖναξ τῶν τελῶν τούτων θέλει καταρτισθῇ καθ' ὑπολογισμὸν τῶν τοιούτων δαπανῶν καὶ ἀναρτηθῇ εἰς τοὺς λιμένας.

Τὰ τέλη ταῦτα θὰ ἐπιβάλλωνται κατὰ τρόπον μὴ καθιστῶντα ἀναγκασίαν τὴν λεπτομέρῃ ἐξέτασιν τοῦ φορτίου, τοῦθ' ὅπερ θέλει γίνεσθαι ἐὰν ὑπάρχη ὑπόνοια δόλου ἢ παραβάσεως.

Ἄρθρον 383.

Τὰ πρὸς διαμετακόμισιν ἐμπορευμάτων δύνανται νὰ σφραγίζωνται ἢ νὰ φυλάσσωνται ὑπὸ τελωνιακῶν ὀργάνων, ἢ φόρτωσις καὶ ἐκφόρτωσις τῶν ἐμπορευμάτων, ὡς ἐπίσης ἢ ἐπιβίβασις καὶ ἀποβίβασις τῶν ἐπιβατῶν θὰ συντελῶνται μόνον εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς Γερμανίας ὑποδεικνυομένους λιμένας.

Ἄρθρον 384.

Κατὰ τὴν διαδρομὴν ὡς καὶ εἰς τὰς προσβάσεις τῆς διώρυγος τοῦ Κιέλου δὲν θὰ εἰσπράττεται ἕτερον οἰονδήποτε τέλος πλὴν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ προβλεπομένων.

Ἄρθρον 385.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ πάντα τὰ πρόσφορα μέτρα διὰ τὴν ἄρσιν τῶν κωλυμάτων ἢ κινδύνων ναυσιπλοίας, καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν διατήρησιν καλῶν ὅρων ναυσιπλοίας. Ὅφείλει νὰ μὴ ἐπιχειρῇ ἔργα δυνάμει νὰ παραβλάψωσι τὴν ναυσιπλοίαν τῆς διώρυγος ἢ τῶν προσβάσεων αὐτῆς.

Ἄρθρον 386.

Ἐν περιπτώσει παραβιάσεως διατάξεώς τινος τῶν ἄρθρων 380 ἕως 386 ἢ ἐν περιπτώσει διαφωνίας περὶ τὴν ἔρμηνείαν τῶν ἐν λόγῳ ἄρθρων, πᾶσα ἐνδιαφερομένη Δύναμις δύνανται νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ καθιστωμένην ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν δικαιοδοσίαν.

Πρὸς ἀποφυγὴν ὑποβολῆς ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ζητημάτων ἡσσονος σημασίας, ἡ Γερμανία θέλει ἐγκαταστήσῃ ἐν Κιέλῳ ἐπιτόπιον ἀρχὴν ἀρμοδίαν πρὸς ἐκδίκασιν, κατὰ πρῶτον βαθμὸν τῶν διαφορῶν καὶ πρὸς ἱκανοποιήσιν, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, τῶν ὑποβαλλομένων μηνύσεων ὑπὸ τῶν Προξενικῶν ὀργάνων τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων.

ΜΕΡΟΣ ΙΓ΄.

Ε Ρ Γ Α Σ Ι Α

ΤΜΗΜΑ Α΄.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Δεδομένου ότι σκοπός τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τυγχάνει ἡ ἀποκατάστασις τῆς παγκοσμίου Εἰρήνης καὶ ὅτι τοιαύτη Εἰρήνη δύναται νὰ ἐδραιωθῇ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης·

Δεδομένου ὅτι ὑφίστανται Συνθήκαι Ἐργασίας συνεπαγόμεναι πρὸς πολλοὺς τὴν ἀδικίαν, τὴν ἀθλιότητα καὶ τὰς στέρσεις, τοῦθ' ὕπερ γεννᾷ τοιαύτην δυσφορίαν, ὥστε ἡ Εἰρήνη καὶ ἡ ἀρμονία σύμπαντος τοῦ κόσμου νὰ περιάγωνται εἰς κίνδυνον, ἐπέιγει δὲ νὰ βελτιωθῶσιν αἱ ἐν λόγῳ Συνθήκαι· ὡς ἐπὶ παραδείγματι, διὰ τοῦ κανόνισμοῦ τῶν ὥρων τῆς ἐργασίας, καθοριζομένης τῆς κατ' ἀνώτατον ὅρον διαρκείας τῆς ἡμερησίας καὶ ἐβδομαδιαίας ἐργασίας, διὰ τοῦ διακανονισμοῦ τῆς συγκροτήσεως τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ, τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἀεργίας, τῆς ἐξασφαλίσεως ἡμερομισθίου ἐργουμένου προσήκοντος ὅρους ζωῆς, τῆς προστασίας τῶν ἐργατῶν ἀπὸ τῶν γενικῶν ἢ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς ἐργασίας προερχομένων δυστυχημάτων, τῆς προστασίας τῶν παίδων, τῶν ἐφήβων καὶ τῶν γυναικῶν, διὰ τῆς παροχῆς συντάξεων γήρατος καὶ ἀναπηρείας, τῆς ὑπερασπίσεως τῶν συμφερόντων τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀσχολουμένων ἐργατῶν, τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἀρχῆς τῆς συνδικαλικῆς ἐλευθερίας, τῆς ὀργανώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ τεχνικῆς διδασκαλίας καὶ ἄλλων ἀναλόγων μέτρων·

Δεδομένου ὅτι ἡ μὴ παραδοχὴ ὑφ' οἰουδήποτε Ἐθνους συστήματος ἐργασίας ὄντως ἀνθρωπίνου ἀποτελεῖ κώλυμα εἰς τὰς προσπάθειάς τῶν ἐτέρων Ἐθνῶν, ἅτινα ἐπιθυμοῦσι τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ἐργατῶν ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν χώραις·

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ οὐ μόνον ἐξ αἰσθήματος δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας ὀρμώμενα, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ πόθου ἐξασφαλίσεως διαρκοῦς ἐν τῷ κόσμῳ εἰρήνης συνέθεντο τὰ ἐπόμενα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ο Ρ Γ Α Ν Ω Σ Ι Σ

Ἄρθρον 387.

Συνιστᾶται ὀργανώσις διαρκῆς ἐντεταλμένη τὴν ἐπιδιώξιν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἐν τῷ ὡς ἀνω προλόγου ἐκτιθεμένου προγράμματος.

Τὰ ἀρχικὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἔσονται Μέλη ἀρχικὰ τῆς Ὄργανώσεως ταύτης, ἐφεξῆς δὲ ἡ ἰδιότης Μέλους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θέλει συνεπάγεσθαι τὴν ἰδιότητα Μέλους τῆς ῥηθείσης ὀργανώσεως.

Ἄρθρον 388.

Ἡ διαρκής ὀργάνωσις θὰ περιλαμβάνη:

1) Γενικὴν Συνδιάσκεψιν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Μελῶν.

2) Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 393 προβλεπομένου διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 389.

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Μελῶν, θὰ συνέρχεται ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη, ἅπαξ δὲ τοῦλάχιστον καθ' ἕκαστον ἔτος, θὰ ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων ἀντιπροσώπων ἑκάστου Μέλους, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ μὲν δύο θὰ ᾧσιν οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Κυβερνήσεως, οἱ δ' ἕτεροι δύο θὰ ἐκπροσωπῶσιν ὁ μὲν τοὺς ἐργοδότας ὑπάρχουσ ἑκάστου Μέλους, ὁ δὲ τοὺς ἐργάτας τοιούτους.

Ἐκαστος πληρεξούσιος δύναται νὰ συνιδεῖται ὑπὸ τεχνικῶν Συμβούλων, δύο τὸ πολὺ δι' ἕκαστον ἰδιαιτερον θέμα ἀναγεγραμμένον ἐν τῇ ἡμερησίᾳ δικτάξει τῆς συνόδου. Ὅσακις ζητήματα εἰδικῶς ἐνδιαφέροντα τὰς γυναῖκας πρόκειται νὰ συζητηθῶσιν ἐν τῇ Συνδιασκέψει εἷς, τοῦλάχιστον, τῶν ὑποδεικνυομένων τεχνικῶν συμβούλων δεόν νὰ ἦ γυνή.

Τὰ Μέλη ὑποχρεοῦνται νὰ διορίζωσι τοὺς μὴ Κυβερνητικούς Πληρεξουσίους καὶ τεχνικούς Συμβούλους ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῶν μᾶλλον ἐκπροσωπουσῶν εἴτε τοὺς ἐργοδότας εἴτε τοὺς ἐργάτας τῆς περὶ ἧς πρόκειται χώρας, ἐὰν καὶ καθόσον ὑφίστανται τοιαῦται ὀργανώσεις.

Οἱ τεχνικοὶ Σύμβουλοι ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνωσι τὸν λόγον μόνον τῇ αἰτήσει τοῦ Πληρεξουσίου, παρ' ᾧ εἰσὶ προσκεκολλημένοι καὶ τῇ εἰδικῇ ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Συνδιασκέψεως· δὲν δύναται ὅμως νὰ μετέχωσι τῶν ψηφοφοριῶν.

Ὁ Πληρεξούσιος δύναται δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν Πρόεδρον σημειώματος νὰ ὀρίσῃ ἕνα τῶν τεχνικῶν αὐτοῦ Συμβούλων ὡς ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, ὅποτε ὁ τελευταῖος οὗτος δύναται ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην νὰ μετέχη τῶν συζητήσεων καὶ τῶν ψηφοφοριῶν.

Τὰ ὀνόματα τῶν Πληρεξουσίων καὶ τῶν τεχνικῶν αὐτῶν Συμβούλων θ' ἀνακοινῶνται εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἑκάστου τῶν Μελῶν.

Τὰ Πληρεξούσια ἔγγραφα τῶν Πληρεξουσίων καὶ τῶν τεχνικῶν αὐτῶν Συμβούλων θὰ ἐξελέγχωνται ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως, ἥτις δύναται τῇ πλειοψηφίᾳ τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων Πληρεξουσίων ν' ἀπορρίψῃ τὴν παραδοχὴν παντὸς Πληρεξουσίου ἢ τεχνικοῦ Συμβούλου ὃν θὰ ἔκριεν ὡς μὴ διορισθέντα συμφώνως πρὸς τοὺς ἄρους τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 390.

Ἐκαστος Πληρεξούσιος θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίξῃ ἀτομικῶς ἐφ' ὅλων τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὰς συζητήσεις τῆς Συνδιασκέψεως ζητημάτων.

Ἐὰν Μέλος τι δὲν διώριζεν, ὡς δικαιούται, ἕνα τῶν μὴ Κυβερνητικῶν Πληρεξουσίων, ὁ ἕτερος μὴ Κυβερνητικὸς Πληρεξούσιος θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ μετέχη τῶν συζητήσεων τῆς Συνδιασκέψεως, πλην ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Συνδιάσκεψις δυνάμει τῆς παρεχομένης ταύτῃ ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 389, ἤρνετο νὰ δεχθῇ Πληρεξούσιον Μέλος τινας, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ ἐφαρμόζωνται, ὥσει ὁ ἐν λόγῳ Πληρεξούσιος δὲν εἶχε διορισθῇ.

Ἄρθρον 391.

Αἱ Σύνοδοι τῆς Συνδιασκέψεως θὰ συγκροτῶνται ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἢ ἐν οἴῳδήποτε ἄλλῳ τόπῳ ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ ὀρισθῇ ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως ἐν προγενεστέρα Συνόδῳ διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων Πληρεξουσίων.

Ἄρθρον 392.

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας θὰ ἐγκατασταθῇ ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ θ' ἀποτελῇ μέρος τοῦ συνόλου τῶν λειτουργιῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 393.

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας θὰ διευθύνεται ὑπὸ διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐξ εἰκοσιτεσσάρων προσώπων, ἅτινα θέλουσι διορισθῇ κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις:

Τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας θὰ συγκροτῆται ὡς ἐξῆς :

Δώδεκα πρόσωπα ἐκπροσωποῦντα τὰς Κυβερνήσεις·

Ἐξ πρόσωπα ἐκλεγόμενα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Συνδιασκέψει Πληρεξουσίων τῶν ἐκπροσωποῦντων τοὺς ἐργοδότας·

Ἐξ πρόσωπα ἐκλεγόμενα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Συνδιασκέψει Πληρεξουσίων τῶν ἐκπροσωποῦντων τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας.

Ἐκ τῶν Δώδεκα προσώπων τῶν ἐκπροσωποῦντων τὰς Κυβερνήσεις θέλουσι διορισθῆ, ὁκτώ μὲν ὑπὸ τῶν Μελῶν, ὧν ἡ βιομηχανικὴ σπουδαιότης τυγχάνει ἢ μᾶλλον σημαντικὴ, τέσσαρα δὲ ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ ὑποδειχθησομένων Μελῶν παρὰ τῶν ἐν τῇ Συνδιασκέψει Κυβερνητικῶν Πληρεξουσίων, ἀποκλειομένων τῶν Πληρεξουσίων τῶν ὡς ἄνω μνημονευομένων ὁκτώ Μελῶν.

Αἱ ἐνδεχόμεναι ἀμφισβητήσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τίνα εἰσὶ τὰ Μέλη τὰ ἔχοντα τὴν σημαντικωτέραν βιομηχανικὴν σπουδαιότητα θὰ λύωνται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ διάρκεια τῆς ἐντολῆς τῶν Μελῶν τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου ἔσεται τριετής. Ὁ τρόπος τῆς πληρώσεως τῶν χρευστῶν ἐδρῶν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ζητήματα θὰ κανονίζονται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Συνδιασκέψεως.

Τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ ἐκλέξῃ ἐν τῶν Μελῶν αὐτοῦ ὡς Πρόεδρον καὶ θὰ συντάξῃ τὸν κανονισμὸν αὐτοῦ, ὃν συνέρχεται καθ' ἃς ἐποχὰς αὐτὸ τοῦτο θέλει ὀρίζει. Εἰδικὴ Σύνοδος δέον νὰ συγκαλῆται ὁσάκις δέκα τοῦλάχιστον Μέλη τοῦ Συμβουλίου ἤθελον διατυπώσῃ ἔγγραφον περὶ τούτου αἴτησιν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 394.

Τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας θὰ προϊσταται Διευθυντής· θὰ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρ' οὗ θὰ λαμβάνῃ ὁδηγίαν καὶ ἔναντι τοῦ ὁποίου θὰ ᾗ ὑπεύθυνος διὰ τὴν καλὴν τοῦ Γραφείου πορείαν, ὡς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν παντὸς ἐτέρου ἔργου ὅπερ ἤθελε τῷ ἀνατεθῆ.

Ὁ Διευθυντής ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ θὰ παρίστανται εἰς πάσας τὰς Συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 395.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας θὰ ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ. Ἡ ἐκλογὴ δέον νὰ γίνηται μεταξὺ προσώπων διαφόρων ἐθνικότητων, ἐν μέτρῳ ὅσον ἔνεστι συμφώνῳ πρὸς τὴν μέριμναν περὶ ἐπιτεύξεως ἀρίστης ἀποδόσεως.

Τινὰ τῶν προσώπων τούτων δέον νὰ ᾧσι γυναῖκες.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 396.

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας θὰ περιλαμβάνῃ μεταξὺ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ τὴν συγκέντρωσιν καὶ διανομὴν πάσης πληροφορίας ἀφορώσης τὸν διεθνῆ διακανονισμὸν τῶν περὶ ἐργατῶν καὶ ἐργατικοῦ συστήματος ὄρων, ἰδίᾳ δὲ τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων, ἅτινα προτίθεται νὰ ὑποβῆ εἰς τὰς συζητήσεις τῆς Συνδιασκέψεως ἐπὶ τῷ τέλει συνομολογήσεως διεθνῶν συμβάσεων, ὡς ἐπίσης τὴν ἐκτέλεσιν πάσης εἰδικῆς ἀνακρίσεως διατασσομένης ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως.

Θὰ προετοιμάζῃ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν Συνόδων τῆς Συνδιασκέψεως.

Θὰ ἐκπληροῖ, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ προκειμένου Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ ἀνατεθειμένα αὐτῷ καθήκοντα ὡς πρὸς πᾶσαν διεθνῆ διαφορὰν.

Θὰ συντάσῃ καὶ δημοσιεύῃ Γαλλιστί, Ἀγγλιστί καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην κριθησομένην κατάλληλον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γλώσσαν περιοδικὸν δελτίον ἀφιερωμένον εἰς τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἀφορῶσι τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν ἐργασίαν καὶ παρουσιάζουσιν ἐνδιαφέρον διεθνές.

Ἐν γένει δὲ θὰ ἔχῃ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῷ ὀριζομένων καθηκόντων πᾶσαν ἄλλην ἐξουσίαν καὶ πᾶν καθήκον, ἅτινα ἤθελε κρίνει σκόπιμον νὰ τῷ χορηγήσῃ ἡ Συνδιάσκεψις.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 397.

Τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Μελῶν τὰ ἀσχολούμενα ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων δύνανται νὰ ἐπικοινωνῶσιν ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ διὰ τοῦ παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας ἀντιπροσώπου τῆς Κυ-

βερνήσεως αὐτῶν ἢ ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου ἀντιπροσώπου δι' ἐτέρου υπαλλήλου δεόντως ὑποδεικνυμένου καὶ διοριζομένου ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 398.

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ἐργασίας δύναται νὰ αἰτῆται τὴν συνδρομὴν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ πᾶν ζήτημα ἐφ' οὗ δύναται ἡ συνδρομὴ αὕτη νὰ παράσχεθῃ.

Ἄρθρον 399.

Ἐκκοτον τῶν Μελῶν θὰ καταβάλλῃ τὰ ἐξοδα ταξιδίου καὶ διαμονῆς τῶν Πληρεξουσίων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεχνικῶν τῶν Συμβούλων ὡς ἐπίσης τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, οἵτινες μετέχουσι, κατὰ τὰς περιστάσεις, τῶν Συνόδων τῆς Συνδιασκέψεως καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Πᾶσα ἄλλη δαπάνη τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου τῆς Ἐργασίας, τῶν Συνόδων τῆς Συνδιασκέψεως ἢ τῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θὰ καταβάλληται εἰς τὸν Διευθυντὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐκ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Κοινωνίας.

Ὁ Διευθυντὴς θέλει εἶσθαι ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ γενικοῦ γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν διαχείρισιν παντὸς καταβληθέντος αὐτῷ κεφαλαίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἄρθρον 400.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ καταρτίζῃ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν συνόδων τῆς Συνδιασκέψεως μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν πάσης ὑποβληθείσης προτάσεως, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Μέλους τινὸς ἢ ὑπὸ πάσης ἄλλης ἀναφερομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 389 ὀργανώσεως, ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀναγκαπτέα ἐν τῇ ἡμερησίᾳ ταύτῃ διατάξει ζητήματα.

Ἄρθρον 401.

Ὁ Διευθυντὴς θὰ ἐκπληροῖ τὰ χρέη Γραμματέως τῆς Συνδιασκέψεως καὶ δεόν νὰ ἀποστέλλῃ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἐκάστης συνόδου, τέσσαρας μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου ταύτης, πρὸς ἕκαστον τῶν Μελῶν καὶ μέσῳ τούτων πρὸς τοὺς μὴ Κυβερνητικοὺς Πληρεξουσίους, ἐὰν καὶ καθόσον οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἔχουσι διορισθῇ.

Ἄρθρον 402.

Ἐκάστη Κυβερνησις Μέλους θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀντικρούῃ τὴν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς συνόδου ἀναγραφὴν ἐνὸς ἢ πλειόνων ἐκ τῶν προβλεπομένων θεμάτων. Ἡ αἰτιολογία τῆς ἐνστάσεως ταύτης δεόν νὰ ἀναγράφηται ἐν ἐπεξηγηματικῷ πρὸς τὸν Διευθυντὴν ὑπομνήματι, ὅστις ὀφείλει νὰ ἀνακοινῇ τοῦτο εἰς τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ὀργανώσεως. Τὰ καθ' ὧν ἡ ἐνστασις θέματα θὰ παραμείνωσιν οὐχ ἥττον ἀναγεγραμμένα ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, ἐὰν ἡ Συνδιάσκεψις ἤθελεν ἀποφασίσαι τοῦτο διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν ἀποφαινομένων ψήφων τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων Πληρεξουσίων.

Πᾶν ζήτημα, περὶ οὗ διὰ τῆς ἰδίας πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων ἀποφασίζει ἡ Συνδιάσκεψις ὅτι δεόν νὰ ἐξετασθῇ (ἄλλως ἢ ὡς προβλέπεται ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ), θὰ ἀναγράφηται ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς ἐπομένης συνόδου.

Ἄρθρον 403.

Ἡ Συνδιάσκεψις θὰ διατυπώσῃ τὸν τῆς λειτουργίας κανονισμόν αὐτῆς· ὁ ἐκλέξῃ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς· δύναται νὰ καταρτίζῃ ἐπιτροπὰς ἐντεταλμένας νὰ ὑποβάλλωσιν ἐκθέσεις ἐφ' ὧν τῶν ζητημάτων, ὅσα θὰ κρίνῃ ἄξια μελέτης.

Ἡ ἀπλῆ τῶν παρόντων Μελῶν τῆς Συνδιασκέψεως πλειοψηφία θὰ ἀποφασίζει περὶ ὧν τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς μεγαλειτέρα πλειοψηφία δὲν προβλέπεται εἰδικῶς ἐφ' ἐτέρων ἄρθρων τοῦ προκειμένου Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐάν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποφαινομένων ψήφων εἶνε κατώτερος τοῦ ἡμίσεος ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ παρόντων πληρεξουσίων ἢ ψηφοφορία θεωρεῖται μὴ γενομένη.

Ἄρθρον 404.

Ἡ Συνδιάσκεψις δύναται νὰ προσκολλᾷ εἰς τὰς συνιστώμενας παρ' αὐτῆς Ἐπιτροπὰς τεχνικούς Συμβούλους, οἵτινες θὰ ἔχωσιν ἀπλῶς συμβουλευτικὴν καὶ οὐχὶ ἀποφασιστικὴν ψῆφον.

Ἄρθρον 405.

Ὅσακις ἡ Συνδιάσκεψις ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς προτάσεων περὶ τινος ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ζητήματος, ὑποχρεοῦται νὰ καθορίζῃ, ἂν αἱ ἐν λόγῳ προτάσεις δέον νὰ λαμβάνωσι τὸν τύπον: α') «συστάσεως» ὑποβλητέας εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν Μελῶν, ὅπως καταστῆ ἀποτελεσματικὴ ὑπὸ τὴν μορφήν ἰδίου κατ' ἔθνος νόμου ἢ ἄλλως πως ἢ β') σχεδίου διεθνούς συμβάσεως ἐπικυρωτέας ὑπὸ τῶν Μελῶν.

Ἐν ἀμφοτέροις ταῖς περιπτώσεσιν, ἵνα σύστασις τις ἢ σχέδιον συμβάσεως γίνωσιν ἀποδεκτὰ πρὸς ὀριστικὴν ψηφοφορίαν ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως, ἀπαιτεῖται πλειοψηφία τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων πληρεξουσίων.

Διατυποῦσα σύστασιν τινα ἢ σχέδιον συμβάσεως πρὸς γενικὴν ἐφαρμογὴν, ἡ Συνδιάσκεψις δέον νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰς χώρας ἐν αἷς τὸ κλίμα, ἢ ἀτελεῖς ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανικῆς ὁργανώσεως ἢ ἕτεροι εἰδικαὶ περιπτώσεις καθιστῶσιν οὐσιαστικῶς διαφόρους τοὺς ὅρους τῆς βιομηχανίας καὶ νὰ ὑποβάλλῃ οἷας τροπολογίας ἢ θελε τυχὸν κρίνει ἀναγκαίας πρὸς πλήρωσιν τῶν οὐκείων ἐν ταῖς χώραις ταύταις ὄρων.

Ἀντίτυπον τῆς συστάσεως ἢ τοῦ σχεδίου συμβάσεως θὰ ὑπογράφηται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Συνδιασκέψεως καὶ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ θὰ κατατίθεται παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ὁ τελευταῖος οὗτος θὰ ἀνακοινῇ εἰς ἕκαστον τῶν Μελῶν κεκυρωμένον ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῆς συστάσεως ἢ τοῦ σχεδίου συμβάσεως.

Ἐκαστὸν Μέλος ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου τῆς Συνδιασκέψεως (ἢ ἂν ἐνεκεν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων καθίσταται τοῦτο ἀδύνατον ἐντὸς προθεσμίας ἔτους, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤθελε καταστῆ δυνατὸν, ἀλλ' οὐδέποτε πέραν τῶν δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνόδου τῆς Συνδιασκέψεως) τὴν σύστασιν ἢ τὸ σχέδιον συμβάσεως πρὸς τὴν ἀρχὴν ἢ τὰς ἀρχὰς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ὁποίων ἀνάγεται τὸ θέμα, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως μετατρέψωσι ταῦτα εἰς Νόμον ἢ λάβωσιν ἄλλης φύσεως μέτρα.

Ἐάν πρόκειται περὶ συστάσεως, τὰ Μέλη θέλουσι πληροφορήσει τὸν Γενικὸν Γραμματέα περὶ τῶν ληφθέντων μέτρων.

Ἐάν πρόκειται περὶ σχεδίου συμβάσεως τὸ Μέλος, ὅπερ ἤθελεν ἐπιτύχει τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἀρχῆς ἢ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, θὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τὴν τυπικὴν κύρωσιν τῆς Συμβάσεως καὶ θὰ λάβῃ τὰ τυχὸν ἀναγκαῖα μέτρα, ἵνα καταστήσῃ ἀποτελεσματικὰς τὰς διατάξεις τῆς ὡς εἴρηται Συμβάσεως.

Ἐάν σύστασιν τινα δὲν ἤθελεν ἐπακολουθήσῃ Νομοθετικὴ πράξις ἢ ἄλλα μέτρα τείνοντα νὰ καταστήσωσιν ἀποτελεσματικὴν τὴν ἐν λόγῳ σύστασιν ἢ ἐάν σχέδιόν τι συμβάσεως δὲν τυγχάνῃ τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἀρχῆς ἢ τῶν ἀρχῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ὁποίων ἀνάγεται τὸ θέμα, τὸ Μέλος εἰς οὐδεμίαν ἑτέραν θὰ ὑποβάλληται ὑποχρέωσιν.

Ἐάν πρόκειται περὶ ὁμοσπόνδου Κράτους, οἷτινος τὸ δικαίωμα προσχωρήσεως εἰς σύμβασιν ἀφορῶσαν τὴν Ἐργασίαν ὑπόκειται εἰς ὀρισμένους περιορισμούς, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ θεωρῇ σχέδιόν τι συμβάσεως, εἰς ὁμοίους περιορισμοὶ οἷτοι ἐφαρμόζονται, ὡς ἀπλῆν σύστασιν, αἱ δὲ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰς συστάσεις θὰ ἐφαρμόζωνται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ.

Τὸ ὡς ἀνωθι ἀρθρον θὰ ἐρμηνεύηται συμφώνως πρὸς τὴν ἐπομένην ἀρχήν:

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θέλει αἰτηθῆ παρὰ τινος τῶν Μελῶν, ὡς συνέπεια τῆς ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως παραδοχῆς συστάσεως τινος ἢ σχεδίου συμβάσεως, ἢ ἐλάττωσις τῆς ἤδη χορηγουμένης ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας αὐτοῦ προστασίας πρὸς τοὺς περὶ ὧν πρόκειται ἐργάτας.

Ἄρθρον 406.

Πᾶσα οὕτω πως κυρουμένη σύμβασις θὰ καταχωρίζηται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἀλλὰ θὰ δεσμεύῃ μόνον τὰ κυρώσαντα αὐτὴν Μέλη.

Ἄρθρον 407.

Πᾶν σχέδιον, ὅπερ κατὰ τὴν τελικὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίαν δὲν ἤθελε λάβει τὰ δύο τρίτα τῶν ἀποφαινόμενων ψήφων τῶν παρόντων Μελῶν, δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδιαίτερας συμβάσεως μεταξὺ τῶν ἐπιθυμούντων τοῦτο ἐκ τῶν Μελῶν τῆς Διαρκοῦς Ὁργανώσεως.

Πᾶσα τοιαύτης φύσεως ἰδιαίτερα σύμβασις δέον νὰ ἀνακοινῶται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ὅστις θὰ φροντίζῃ διὰ τὴν πρωτοκόλλησιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 408.

Ἐκαστον Μέλος ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας ἐτησίαν ἐκθέσιν περὶ τῶν ληφθέντων ὑπ' αὐτοῦ μέτρων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συμβάσεων, εἰς ἃς προσεχώρησεν. Αἱ ἐν λόγῳ ἐκθέσεις θὰ συντάσσονται συμφώνως πρὸς τὸν ὑποδεικνυόμενον ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τύπον καὶ δέον νὰ περιέχῃσι τὰς ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου αἰτουμένας ἀκριβεῖς λεπτομερείας. Ὁ Διευθυντὴς θὰ ὑποβάλλῃ περίληψιν τῶν ἐν λόγῳ ἐκθέσεων εἰς τὴν ἐγγυτέραν σύνοδον τῆς Συνδιασκέψεως.

Ἄρθρον 409.

Πᾶσα πρὸς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας ἀπευθυνομένη ἀναφορὰ ἀπὸ μέρους ἐπαγγελματικῆς τινὸς ὀργανώσεως, ἐργατικῆς ἢ ἐργοδοτικῆς, κατὰ τὰς βεβαιώσεις τῆς ὁποίας ἐν οἰονδήποτε Μέλῳ δὲν θὰ εἶχεν ἐξασφάλισιν ἐπαρκῶς τὴν ἐκτέλεσιν συμβάσεώς τινος, εἰς ἣν τὸ ἐν λόγῳ Μέλος προσεχώρησε, θὰ διαβιβάζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὴν καθ' ἣν ἡ αἰτίασις Κυβέρνησιν, ἥτις δύναται νὰ κληθῇ ὅπως ποιήσῃται ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὡς ἂν ἤθελε κρίνει προσήκουσαν δῆλωσιν.

Ἄρθρον 410.

Ἐὰν ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας, οὐδεμία ληφθῇ δῆλωσις ἐκ μέρους τῆς καθ' ἧς ἡ αἰτίασις Κυβερνήσεως ἢ ἐὰν ἡ ληφθεῖσα δῆλωσις δὲν φαίνεται ἐπαρκῆς εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ τελευταῖον τοῦτο δικαιούται νὰ προβῇ εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς ληφθείσης ἀναφορᾶς καὶ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀπάντησεως ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως.

Ἄρθρον 411.

Ἐκαστον Μέλος δύναται νὰ μὴνῇ ἐνώπιον τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας ἕτερον Μέλος, ὅπερ, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, δὲν ἐξασφαλίζει ἐπαρκῶς τὴν ἐκτέλεσιν συμβάσεώς τινος, ἢν ἀμφότερα ἐκύρωσαν δυνάμει τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἂν κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον, δύναται, πρὶν ἢ ἀναθεῖναι τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὴν ὡς κάτωθι ὀριζομένην διαδικασίαν, νὰ προσέλθῃ εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῆς καθ' ἧς ἡ μὴνυσις Κυβερνήσεως ὡς ἐν τῷ ἀρθρῷ 409 ὀρίζεται.

Ἐὰν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κρίνῃ περιττὸν νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν μὴνυσιν πρὸς τὴν καθ' ἧς αὕτη Κυβέρνησιν, ἢ ἐὰν τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης γενομένης, οὐδεμία, ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας, ληφθῇ ἀπάντησις ἱκανοποιητικὴ κατὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, δύναται τοῦτο νὰ προκαλέσῃ τὴν σύστασιν ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἧς ἔργον ἔσεται ἡ μελέτη τοῦ ἐγεροθέντος ζητήματος καὶ ἡ περὶ τούτου ὑπόβολη ἐκθέσεως.

Ἡ αὕτη διαδικασία δύναται νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου εἴτε ἀνεπαγγέλτως εἴτε ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει πληρεξουσίου τινὸς ἐν τῇ Συνδιασκέψει.

Ὅσακις ἤθελεν ἀχθῆναι πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ζήτημά τι ἐγειρόμενον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρθρῶν 410 ἢ 411, ἢ καθ' ἧς ἡ αἰτίασις Κυβερνήσεως, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἤδη ἀντιπρόσωπον ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ δικαιούται νὰ ὀρίσῃ Πληρεξούσιον ἵνα μετὰσχῇ τῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης συζητήσεων τοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θὰ διεξαχθῶσιν αἱ ἐν λόγῳ συζητήσεις δέον νὰ γνωστοποιηθῇ ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ πρὸς τὴν καθ' ἧς ἡ αἰτίασις Κυβερνήσιν.

Ἄρθρον 412.

Ἡ ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπὴ συσταθήσεται ὡς ἑξῆς :

Ἐκαστον τῶν Μελῶν ὑποχρεοῦται νὰ διορίσῃ, ἐντὸς ἑξ μνηῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τρεῖς εἰδικούς περὶ τὰ βιομηχανικὰ ζητήματα, τὸν πρῶτον ἐκπροσωποῦντα τοὺς ἐργοδοτάς, τὸν δεῦτερον τοὺς

εργάτας καὶ τὸν τρίτον ἀνεξάρτητον ἐκατέρωθεν. Τὸ σύνολον τούτων θέλει ἀποτελέσῃ κατάλογον ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ ἐκλεγῶσι τὰ Μέλη τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δικαιούται νὰ ἐξελέγῃ τοὺς τίτλους τῶν ἐν λόγῳ προσώπων καὶ νὰ ἀποκρούσῃ διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν ἀποφαινομένων ψήφων τῶν παρόντων ἀντιπροσώπων, τὸν διορισμὸν ἐκείνων ὧν οἱ τίτλοι δὲν θὰ ἐπλήρουν τυχὸν τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Τῇ αἰτήσῃ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν θέλει ὀρίσῃ τρία πρόσωπα, ἐκλεγόμενα ἐκ τῶν ἐν ἐκάστῃ τῶν τριῶν κατηγοριῶν τοῦ καταλόγου τούτου, πρὸς σύστασιν τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ πλέον θὰ ὀρίσῃ τὸ ἐν τῶν τριῶν τούτων προσώπων ὅπως προεδρεύσῃ τῆς ὡς εἴρηται Ἐπιτροπῆς. Οὐδὲν τῶν οὕτως διοριζομένων τριῶν προσώπων δύναται νὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τινος τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων ἐν τῇ μηνύσει Μελῶν.

Ἄρθρον 413.

Ἐν ἡ περιπτώσει μηνύσει τις παρεπέμπετο, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 411, ἐνώπιον Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἕκαστον τῶν Μελῶν εἴτε ἀμέσως εἴτε μὴ ἐνδιαφερόμενον ἐν τῇ μηνύσει ὑποχρεούται νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς πᾶσαν πληροφορίαν ἣν τυχὸν ἤθελεν ἔχει ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς μηνύσεως.

Ἄρθρον 414.

Ἡ Ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπὴ μετ' ἐπισταμένην ἐξέτασιν τῆς μηνύσεως θὰ συντάσῃ ἐκθέσιν, ἐν ἣ θὰ ἀναφέρῃ τὰ εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτῆς ὑποπεσόντα πραγματικὰ γεγονότα, ἅτινα ἐπιτρέπουσι τὴν ἐξακριβώσιν τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀμφισβητήσεως, ὡς ἐπίσης τὰς συστάσεις ἃς θὰ ἐθεώρῃ καθήκον αὐτῆς νὰ διατυπώσῃ ὡς πρὸς τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἐγκαλούσης Κυβερνήσεως καὶ ὡς πρὸς τὰς προθεσμίας ἐντὸς τῶν ὁποίων τὰ μέτρα ταῦτα ἔδει νὰ ληφθῶσιν.

Ἡ ἐκθεσις αὕτη, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως θὰ ὀρίζῃ ἐπίσης, τὰ ἐναντίον τῆς καθ' ἥς ἡ αἰτίασις Κυβερνήσεως οικονομικὰ μέτρα, ἅτινα ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔκρινε σκόπιμα καὶ τῶν ὁποίων ἢ ὑπὸ τῶν λοιπῶν Κυβερνήσεων ἐφαρμογὴ ἤθελε φανῆ τῇ Ἐπιτροπῇ δεδικαιολογημένη.

Ἄρθρον 415.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν θὰ ἀνακοινῇ τὴν ἐκθεσιν τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς ἐκάστην τῶν ἐν τῇ διενέξει ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων καὶ θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς.

Ἐκάστη τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων ὀφείλει νὰ δηλώσῃ πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ἐντὸς προθεσμίας μηνός, ἐὰν ἀποδέχεται ἢ μὴ τὰς ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Ἐπιτροπῆς περιεχομένας συστάσεις καὶ, ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς, ἐὰν ἐπιθυμῇ τὴν ὑποβολὴν τῆς διενέξεως ἐνώπιον τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Ἄρθρον 416.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἐν ἐκ τῶν Μελῶν δὲν ἐλάμβανεν, πρὸς σύστασιν τῆς ἢ σχεδίου τι συμβάσεως, τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 403 διαγραφόμενα μέτρα, πᾶν ἕτερον Μέλος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρῃται περὶ τούτου εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 417.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, ἡ ἀφορῶσα μῆνυσιν ἢ ζήτημα ὅπερ ἤθελε τῷ ὑποβληθῆ συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 415 ἢ 416, θὰ ἦ ἀνεπίδεκτος ἐκκλήσεως.

Ἄρθρον 418.

Αἱ ἐνδεχόμεναι προτάσεις ἢ συστάσεις τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ἐπικυρῶνται, τροποποιῶνται ἢ ἀκυρῶνται ὑπὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, ὅπερ δέον, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, νὰ ὀρίζῃ τὰ οικονομικῆς φύσεως μέτρα, ἅτινα θὰ ἐνόμιζε προσήκον νὰ λάβῃ ἐναντίον ὑπαίτιου τινὸς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὁποίων ἢ ὑπὸ τῶν λοιπῶν Κυβερνήσεων ἐφαρμογὴ θὰ τῷ ἐφάνετο δεδικαιολογημένη.

Ἄρθρον 419.

Ἐάν Μέλος τι οἰονδήποτε δέν συμμορφῶται ἐντός τῆς καθορισθείσης προθεσμίας πρὸς τὰς τυχόν περιεχομένας συστάσεις, εἴτε ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς, εἴτε ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, πᾶν ἕτερον Μέλος δύναται νὰ ἐφαρμόζη κατὰ τοῦ εἰρημένου Μέλους τὰ οικονομικῆς φύσεως μέτρα, ἅτινα ἢ ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου θὰ ἐκήρυττον ἐφαρμοστέα ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἄρθρον 420.

Ἡ ὑπαίτιος Κυβέρνησις δύναται, ἐν πάσῃ στιγμῇ, νὰ πληροφορήσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὅτι ἔλαβε τὰ ἀναγκαῖοντα μέτρα, ὅπως συμμορφωθῇ, εἴτε πρὸς τὰς συστάσεις τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς, εἴτε πρὸς τὰς ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης περιεχομένας τοιαύτας, καὶ δύναται νὰ αἰτησῆται παρὰ τοῦ Συμβουλίου, ὅπως εὐαρεστούμενον συστήσῃ διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν Ἀνακριτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐντεταλμένην νὰ ἐξακριβώσῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 412, 413, 414, 415, 417 καὶ 418 θέλουσιν ἐφαρμοσθῆν, ἐάν δὲ ἢ ἐκθεσις τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης εἰσὶν ὑπὲρ τῆς ἐν ὑπαιτιότητι Κυβερνήσεως, αἱ λοιπαὶ Κυβερνήσεις ὀφείλουσι πάραντα νὰ ἄρῳσι τὰ οικονομικῆς φύσεως μέτρα, ἅτινα εἶχον λάβει κατὰ τοῦ ὡς εἴρηται Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 421.

Τὰ Μέλη ὑποχρεοῦνται νὰ ἐφαρμόζωσι τὰς συμβάσεις εἰς ἃς προσχώρησαν, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ προκειμένου Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης, εἰς ἐκείνας ἐκ τῶν ἀποικιῶν αὐτῶν ἢ κήσεων καὶ τῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν χωρῶν, αἵτινες δὲν ἔχουσι πλήρη αὐτοδιοίκησιν, καὶ τοῦτο ὑπὸ τὰς ἀκολούθους ἐπιφυλάξεις:

1) Ὅτι ἢ σύμβασις ἐνεκα τῶν τοπικῶν συνθηκῶν δὲν κατέστη ἀνεφάρμοστος.

2) Ὅτι αἱ τροποποιήσεις αἵτινες ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι, ὅπως προσαρμοσθῇ ἢ σύμβασις πρὸς τὰς τοπικὰς συνθήκας, ἢ δύναντο νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς ταύτην.

Ἐκαστον τῶν Μελῶν ὀφείλει νὰ ἀνακοινοῖ εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας τὴν ἢν προτίθεται νὰ λάβῃ ἀπόφασιν ὡς πρὸς ἐκάστην τῶν ἀποικιῶν ἢ κήσεων αὐτοῦ ἢ τῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ χωρῶν, αἵτινες δὲν ἔχουσι πλήρη αὐτοδιοίκησιν.

Ἄρθρον 422.

Αἱ τροποποιήσεις τοῦ προκειμένου Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης, αἵτινες θὰ ἐγίνοντο ἀποδεκταὶ ὑπὸ τῆς Διασκεψέως τῇ πλειοψηφίᾳ τῶν δύο τρίτων τῶν παράντων πληρεξουσίων, θὰ καθίστανται ἐκτελεσταὶ ἅμα τῇ κυρώσει αὐτῶν ὑπὸ τῶν Κρατῶν, ὧν οἱ ἀντιπρόσωποι ἀποτελοῦσι τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν τετάρτων τῶν Μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 423.

Πᾶν ζήτημα ἢ δυσχέρεια περὶ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ προκειμένου Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ τῶν βραδύτερον Μέρους συνομολογηθησόμενων ὑπὸ τῶν Μελῶν συμβάσεων, δυνάμει τοῦ, ὡς εἴρηται Μέρους, θέλουσιν ὑπαβάλλεσθαι εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Ἄρθρον 424.

Ἡ πρώτη τῆς Συνδιασκέψεως σύνοδος γενήσεται κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον 1919. Ὁ τόπος καὶ ἡ ἡμερησία διάταξις τῆς συνόδου ὀρίζονται ἐν τῷ προσαρτωμένῳ ἔδῃ Παραρτήματι.

Ἡ σύγκλησις καὶ ὀργανώσεις τῆς πρώτης ταύτης συνόδου θέλουσιν ἐξασφαλισθῆ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ὑποδεικνυμένης Κυβερνήσεως ἐν τῷ μνημονευομένῳ ἀνωτέρῳ Παραρτήματι. Ἡ Κυβέρνησις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρασκευὴν τῶν ἐγγράφων, θὰ ἐπικουρῆται ὑπὸ Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς, ἥστινος τὰ Μέλη ὀρίζονται ἐν τῷ αὐτῷ Παραρτήματι.

Αἱ δαπάναι τῆς πρώτης ταύτης συνόδου καὶ πάσης ἄλλης μεταγενεστέρας τοιαύτης, μέχρις οὗ καταστῆ δυνατὸν νὰ ἀναγράφωνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, αἱ ἀναγκαιοῦσαι πιστώσεις, ἐξαιρουμένων τῶν δαπανῶν μετακινήσεως τῶν πληρεξουσίων καὶ τῶν τεχνικῶν αὐτῶν Συμβούλων, θέλουσι κατανεμηθῆ μεταξύ τῶν Μελῶν ἐν τῇ ὀριζομένῃ ἀναλογίᾳ διὰ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς Ἐνώσεως.

Ἄρθρον 425.

Μέχρι συγκροτήσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν πᾶσαι αἱ ἀνακοινώσεις, αἰτινες δυνάμει τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας, θὰ φυλάσσονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου τῆς Ἐργασίας, ὅστις θὰ γνωστοποιῆ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα.

Ἄρθρον 426.

Μέχρι συγκροτήσεως τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, αἱ διαφοραὶ, αἰτινες δυνάμει τοῦ προκειμένου Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης δέον νὰ τῷ ὑποβάλλωνται, θὰ παραπέμπωνται εἰς Δικαστήριον ἀποτελούμενον ἐκ τριῶν προσώπων, ὑποδεικνυμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πρώτη Σύνοδος τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας 1919.

Τόπος τῆς Συνδιασκέψεως ἔσεται ἡ Οὐάσιγκτων.

Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς θὰ παρακληθῆ νὰ συγκαλέσῃ τὴν Συνδιάσκεψιν.

Ἡ Διεθνὴς Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀποτελεσθῆ ἐξ ἑπτὰ προσώπων, ὀριζομένων ἐνὸς ἐκάστου ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἑλβετίας. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται, ἂν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ προσκαλέσῃ ἕτερα Μέλη, ὅπως ἐκπροσωπηθῶσι ἐν αὐτῇ.

Ἡ ἡμερησία διάταξις ἔσεται ἡ ἀκόλουθος:

1) Ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὀκταώρου ἡμερησίας ἐργασίας ἢ τεσσαράκονταὸκταώρου ἐβδομαδιαίας.

2) Ζητήματα περὶ τῶν μέσων προλήψεως τῶν ἀεργιῶν καὶ θεραπείας τῶν συνεπειῶν αὐτῶν.

3) Χρησιμοποίησις τῶν γυναικῶν.

α') Πρὸ ἢ μετὰ τὸν τοκετὸν, περιλαμβανομένου τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεως λόγῳ μητρότητος.

β') Κατὰ τὴν διάρκειάν τῆς νυκτός.

γ') Ἐν ταῖς ἀνθυγιειναῖς ἐργασίαις.

4) Χρησιμοποίησις τῶν παιδῶν.

α') Ἡλικία παραδοχῆς πρὸς ἐργασίαν.

β') Ἐργασίαι νυκτός.

γ') Ἀνθυγειναιὶ ἐργασίαι.

5) Ἐπέκτασις καὶ ἐφαρμογὴ τῶν ἐν Βέρνην τῷ 1906 γενομένων ἀποδεκτῶν διεθνῶν Συμβάσεων περὶ ἀπαγορεύσεως ἧς νυκτερινῆς ἐργασίας τῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ χρησιμοποιοιμένων γυναικῶν καὶ περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς χρήσεως τοῦ τλευκοῦ φωσφοῦ (κιτρίνου) ἐν τῇ βιομηχανίᾳ τῶν πυρείων.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Γ Ε Ν Ι Κ Α Ι Α Ρ Χ Α Ι

Ἄ ρ ο ρ ο ν 427.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναγνωρίζοντα ὅτι ἡ σωματικὴ, ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ εὐεξία τῶν ὑπομισθίων ἐργατῶν τυγχάνει ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως οὐσιώδους σημασίας, συνέστησαν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὑψηλοῦ τούτου σκοποῦ τὸν ἐν τῷ Α' Τμήματι προβλεπόμενον διαρκῆ ὄργανισμόν, συνδεόμενον δὲ πρὸς τὸν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἀναγνωρίζουσιν ὅτι αἱ διαφοραὶ κλίματος, ἡθῶν καὶ ἐθίμων, οἰκονομικῆς σκοπιμότητος καὶ βιομηχανικῆς παραδόσεως, καθιστῶσι δυσχερῆ τὴν ἄμεσον ἐπίτευξιν ἀπολύτου ὁμοιομορφίας ἐν τοῖς ὅροις τῆς ἐργασίας. Πειπεισμένα οὐχ' ἤττον, ὅτι ἡ ἐργασία δεόν νὰ μὴ θεωρῆται ἀπλῶς ὡς ἀντικείμενον ἐμπορίας, φρονοῦσιν ὅτι ὑπάρχουσιν μέθοδοι καὶ ἀρχαὶ πρὸς διακανονισμόν τῶν ὄρων τῆς ἐργασίας, ἅς πᾶσαι αἱ βιομηχανικαὶ κοινότητες, ἕδει νὰ προσπαθῶσιν ὅπως ἐφαρμόζωσιν, ἐφ' ὅσον αἱ εἰδικαὶ περιστάσεις ἐν αἷς ἐνδέχεται νὰ διατελῶσι, θὰ ἐπέτρεπον τοῦτο.

Μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ μεθόδων καὶ ἀρχῶν αἱ ἐπόμεναι κρίνονται ὑπὸ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὡς ἰδιαζούσης σπουδαιότητος καὶ ἐπιειγούσης φύσεως.

1) Ἡ ὡς ἄνω ἰθύνουσα ἀρχὴ δηλοῖ ὅτι ἡ ἐργασία δεόν νὰ μὴ θεωρῆται ἀπλῶς ὡς ἐμπόρευμα ἢ ἀντικείμενον ἐμπορίας.

2) Τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι ἐπὶ οἰκιδήποτε σκοπῷ μὴ ἀντιθέτῳ πρὸς τοὺς Νόμους τόσον διὰ τοὺς ὑπομισθίους ἐργάτας, ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἐργοδότας.

3) Ἡ πρὸς τοὺς ἐργάτας πληρωμὴ ἡμερομισθίου ἐξασφαλίζοντος αὐτοῖς προσήκουσαν κατάστασιν ζωῆς, ὡς ἀντιλαμβάνονται ταύτην ἐν τῇ ἐποχῇ καὶ τῇ χώρᾳ αὐτῶν.

4) Ἡ παραδοχὴ ὀκταώρου ἡμερησίας ἐργασίας ἢ ἑβδομαδιαίας τεσσαρακονταοκταώρου ὡς τέρμα πανταχοῦ ἔνθα δὲν ἐπετεύχθη εἰσέτι.

5) Ἡ παραδοχὴ ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως, κατ' ἐλάχιστον ὅρον εἰκοσιτετραώρου, ἣτις δεόν νὰ περιλαμβάνῃ τὴν Κυριακὴν, ὡς ἄριστος τοῦτο ἤθελεν εἶναι δυνατόν.

6) Ἡ κατάργησις τῆς ἐργασίας τῶν παιδῶν καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἀναγκαίων περιορισμῶν εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν νέων, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὥστε νὰ ἐπιτρέπηται ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐκπαιδευσεως τῶν καὶ νὰ ἐξασφαλισθῆται ἡ σωματικὴ αὐτῶν ἀνάπτυξις.

7) Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐξισώσεως τοῦ ἡμερομισθίου ἀδιακρίτως φύλου δι' ἐργασίαν ἰσῆς ἀξίας.

8) Οἱ ἐν ἐκάστη χώρᾳ ἐκδιδόμενοι κανονισμοὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰς συνθήκας τῆς ἐργασίας δεόν νὰ ἐξασφαλίζωσιν δικαίους οἰκονομικοὺς ὅρους εἰς πάντας τοὺς νομίμως διαμένοντας ἐν τῇ χώρᾳ ἐργάτας.

9) Ἐκαστὸν Κράτος ὀφείλει νὰ ὀργανώσῃ ὑπηρεσίαν ἐπιθεωρήσεως, ἣτις θὰ περιλαμβάνῃ γυναῖκας, ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ προστασίας τῶν ἐργατῶν νόμων καὶ κανονισμῶν.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, χωρὶς νὰ διακηρύττωσιν ὅτι αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ μέθοδοι αὗται τυγχάνουσι πλήρεις ἢ ὀριστικά, φρονοῦσιν ἐν τούτοις ὅτι δύνανται νὰ καθοδηγήσωσι τὴν πολιτικὴν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, καὶ ὅτι ἐὰν γίνωσιν ἀποδεκταὶ ὑπὸ τῶν βιομηχανικῶν κοινοτήτων, αἵτινες εἰσὶ Μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, καὶ διατηρηθῶσιν ἀθικτοὶ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ὑπὸ ἐξιδιασμένου σώματος ἐπιθεωρητῶν, θέλουσιν προσπορίσῃ διαρκῆ εὐεργετήματα εἰς τοὺς ὑπομισθίους ἐργάτας τοῦ Κόσμου.

ΜΕΡΟΣ ΙΔ'.

ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΔΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Άρθρον 428.

Λόγω ἐγγυήσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῆς Γερμανίας τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ κείμενα δυτικῶς τοῦ Ρήνου Γερμανικὰ ἑδάφη, μετὰ τῶν προγεφυρωμάτων θὰ κατέχωνται ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τῶν Συμμάχων καὶ Συνησιτισμένων Δυνάμεων, ἐπὶ μίαν δεκαπενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 429.

Ἐὰν οἱ ἄρθροι τῆς παρούσης Συνθήκης τηρηθῶσι πιστῶς ὑπὸ τῆς Γερμανίας, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 428 προβλεπομένη κατοχὴ θέλει διαδοχικῶς μειωθῆ ὡς κάτωθι ρηθήσεται:

1) Μετὰ τὴν λῆξιν πενταετίας θέλουσιν ἐκκενωθῆ: τὸ προγεφύρωμα τῆς Κολωνίας καὶ τὰ ἑδάφη ἅτινα κεῖνται βορείως γραμμῆς ἀκολουθούσης τὸ ρεῖθρον τοῦ Ruhr, εἶτα τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Jülich—Duren—Euskirchen—Rheinbach, εἶτα τὴν ἀπὸ Rheinbach εἰς Sinzig ὁδὸν καὶ ἐξικνουμένης εἰς τὸν Ρήνον κατὰ τὴν συμβολὴν τοῦ Ahr (τῶν ἄνω μνημονευομένων ὁδῶν, σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ περιοχῶν παραμενουσῶν ἔξω τῆς ὡς εἴρηται ζώνης ἐκκενώσεως).

2) Μετὰ τὴν λῆξιν δεκαετίας θέλουσιν ἐκκενωθῆ: τὸ προγεφύρωμα τῆς Κοβλεντίας (Coblenz) καὶ τὰ ἑδάφη ἅτινα κεῖνται βορείως γραμμῆς ἀρχομένης ἐκ τῆς διατομῆς τῶν συνόρων Βελγίου, Γερμανίας καὶ Κάτω Χωρῶν, διευθυνομένης εἰς ἀπόστασιν τεσσάρων περίπου χιλιομέτρων νοτιῶς τοῦ Ἀκυϊσγράνου (Aix-la-Chapelle), ἐξικνουμένης εἰς τὸ ὕψωμα Forst Gemünd καὶ ἀκολουθούσης αὐτό, εἶτα δὲ, ἀνατολικῶς, τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν τῆς κοιλάδος Urft, ἀκολουθῶς τὰς προσβάσεις τῶν Blankenheim, Valdorf, Dreis, Ulmen μέχρι τῆς Μοζέλλης, ἀκολουθούσης τὸν ποταμὸν τοῦτον ἀπὸ Bremm μέχρι Nehren, διερχομένης τὰς προσβάσεις τῶν Kappel καὶ Simmern, ἀκολουθούσης εἶτα τὴν κορυφὴν τῶν ὕψωμάτων μεταξὺ Simmern καὶ Ρήνου καὶ ἐξικνουμένης εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον κατὰ τὸ Bacharach (πασῶν τῶν ὡς ἄνω μνημονευομένων περιοχῶν, κοιλάδων, ὁδῶν καὶ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, παραμενουσῶν ἔξω τῆς ζώνης ἐκκενώσεως).

3) Μετὰ τὴν λῆξιν δεκαπενταετίας θέλουσιν ἐκκενωθῆ: τὸ προγεφύρωμα τῆς Μαγεντίας (Mayence), τὸ προγεφύρωμα τοῦ Kehl καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν κατεχομένων Γερμανικῶν ἐδαφῶν.

Ἐὰν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, αἱ κατὰ ἀπροκλήτου ἐπιθέσεως τῆς Γερμανίας ἐγγυήσεις δὲν ἐθεωροῦντο ἐπαρκεῖς ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησιτισμένων Κυβερνήσεων, ἢ ἐκκένωσις τῶν στρατευμάτων κατοχῆς δύναται νὰ ἐπιβραδυνθῆ, ἐν ᾧ μέτρῳ θὰ ἐκρίνετο τοῦτο ἀναγκαῖον, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν εἰρημῶν ἐγγυήσεων.

Άρθρον 430.

Ἐν ἡ περιπτώσει διαρκούσης τῆς κατοχῆς ἢ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὡς ἄνω προβλεπομένης δεκαπενταετίας, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων διεπίγνωσκεν ὅτι ἡ Γερμανία ἀρνεῖται νὰ τηρήσῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν ἐκ τῆς παρούσης Συνθήκης ἀπορρυσῶν, δι' αὐτὴν ὑποχρεώσεων ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐπανορθώσεις τὸ ὅλον ἢ μέρος

τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 429 καθοριζομένων ζωνῶν, θέλει ἀμέσως ἀνακαταληφθῆ ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Στρατιωτικῶν Δυνάμεων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 431.

Ἐάν πρὸ τῆς λήξεως τῆς δεκαπενταετίας ἡ Γερμανία ἐκπληρώσῃ πάσας τὰς ἐκ τῆς παρούσης Συνθήκης ἀπορροεούσας δι' αὐτὴν ὑποχρεώσεις, τὰ στρατεύματα κατοχῆς θέλουσιν ἀμέσως ἀποσυρθῆ.

Σ Ο Υ Κ Η Λ Α Τ ῆ Ἄ ρ θ ρ ο ν 432.

Τὰ ἀφορῶντα τὴν κατοχὴν μὴ κανονιζόμενα δ' ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης ζητήματα, θὰ καταστῶσιν ἀντικείμενον μεταγενεστέρων συμφωνιῶν, ἃς ἀπὸ τοῦδε ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ τηρήσῃ.

Μ Ο Ν Ι Μ Ο Σ Κ Α Τ Α Ρ Τ Η
Τ Μ Η Μ Α Β'.

Α Ν Α Τ Ο Λ Ι Κ Η Ε Υ Ρ Ω Π Η

Ἄ ρ θ ρ ο ν 433.

Ὡς ἐγγύησις τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, δι' ἃν ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει ὀριστικῶς τὴν κατάργησιν τῆς Συνθήκης τοῦ Brest—Litovsk καὶ πασῶν τῶν συνθηκῶν, συμβάσεων καὶ συμφωνιῶν ἃς συνῆψε μετὰ τῆς μαξιμαλιστικῆς Κυβερνήσεως ἐν Ρωσσίᾳ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης καὶ καλῆς Κυβερνήσεως ἐν ταῖς Βαλτικαῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν Λιθουανίᾳ, πάντα τὰ νῦν εἰς τὰ ἐν λόγῳ ἐδάφη εὑρισκόμενα Γερμανικὰ στρατεύματα θὰ ἐπανέλθωσιν ἐντὸς τῶν συνόρων τῆς Γερμανίας, εὐθὺς ὡς αἱ Κυβερνήσεις τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἤθελον κρίνει εὐθετον τὴν στιγμὴν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν. Τὰ στρατεύματα ταῦτα ὀφείλουσι νὰ ἀπέχωσι πάσης ἐπιτάξεως, κατασχέσεως καὶ παντὸς ἐτέρου βιαίου μέτρου, σκοπὸν ἔχοντος τὴν λήψιν προμηθειῶν προοριζομένων διὰ τὴν Γερμανίαν, καὶ νὰ μὴ ἐπεμβαίνωσι κατ' οὐδένα τρόπον εἰς τὰ μέτρα ἐθνικῆς ἀμύνης, ἅτινα δύνανται νὰ λάβωσι αἱ προσωριναὶ Κυβερνήσεις τῆς Ἑσθονίας, Λατβίας καὶ Λιθουανίας.

Οὐδεὶς ἕτερος Γερμανικὸς στρατὸς θὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὰ εἰρημένα ἐδάφη μέχρι τῆς ἐκκενώσεως ἢ μετὰ τὴν πλήρη αὐτῶν ἐκκένωσιν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΟΡΟΙ

Ἄρθρον 434.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν πλήρη ἰσχύν τῶν ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων συνομολογηθησομένων Συνθηκῶν Εἰρήνης καὶ προσθέτων Συμβάσεων μετὰ τῶν Δυνάμεων, αἵτινες ἐπολέμησαν παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Γερμανίας, νὰ ἀποδεχθῇ τὰ ληφθῆσόμενα μέτρα ὡς πρὸς τὰ ἐδάφη τῆς πρώην Αὐстро—Οὐγγρικῆς Μοναρχίας, τοῦ Βασιλείου τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ νέα Κράτη ἐντὸς τῶν συνόρων ὡς ταῦτα καθωρίσθησαν αὐτοῖς.

Ἄρθρον 435.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη μολοντί ἀναγνωρίζοντα τὰς συνομολογηθείσας ὑπὲρ τῆς Ἑλβετίας ἐγγυήσεις διὰ τῶν Συνθηκῶν τοῦ 1815 καὶ ἰδίᾳ διὰ τῆς Πράξεως τῆς 20 Νοεμβρίου 1815 ἐγγυήσεις, ἀποτελούσας διεθνεῖς ὑποχρεώσεις διὰ τὴν τήρησιν τῆς Εἰρήνης, παρατηροῦσιν ἐν τούτοις ὅτι αἱ διατάξεις τῶν ἐν λόγῳ συνθηκῶν καὶ συμβάσεων δηλώσεων καὶ λοιπῶν συμπληρωματικῶν πράξεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν οὐδετεροποιηθεῖσαν ζώνην τῆς Σαβοΐας, ὡς καθορίζεται αὕτη ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 92 τῆς τελικῆς Πράξεως τοῦ Συνεδρίου τῆς Βιέννης καὶ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τῆς Συνθήκης τῶν Παρισίων τῆς 20 Νοεμβρίου 1815, δὲν ἀνταποκρίνονται πλέον πρὸς τὰς ἐνεστῶσας περιστάσεις. Ὅθεν τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη λαμβάνουσιν ὑπὸ σημείωσιν τὴν συναφθεῖσαν συμφωνίαν μεταξὺ τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἑλβετικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν κατάργησιν τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ζώνην ταύτην διατάξεων, αἵτινες εἶνε καὶ διατελοῦσι κατηργημένοι.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναγνωρίζουσιν ἐπίσης ὅτι αἱ διατάξεις τῶν Συνθηκῶν τοῦ 1815 καὶ τῶν λοιπῶν συμπληρωματικῶν πράξεων περὶ τῶν ἐλευθέρων ζωνῶν τῆς Ἄνω Σαβοΐας καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Gex δὲν ἀνταποκρίνονται πλέον εἰς τὰς ἐνεστῶσας περιστάσεις καὶ ὅτι καθῆκον τῆς Γαλλίας καὶ Ἑλβετίας τυγχάνει νὰ κανονίσωσι μεταξὺ αὐτῶν, διὰ κοινῆς συμφωνίας, τὸ καθεστῶς τῶν ἐν λόγῳ περιοχῶν ὑφ' οὗς ὅρους ἤθελον κρίνει καταλλήλους αἱ δύο χῶραι.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

I.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον τῆ 5ῃ Μαΐου 1919 κατέστησε γνώστον τῇ Γαλλικῇ Κυβερνήσει ὅτι, κατόπιν ἐξετάσεως ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι εἰλικρινοῦς φιλίας τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 435, ὑπῆρξεν ἄρκετὰ εὐτυχές νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἠδύνατο νὰ συγκατατεθῇ εἰς τοῦτο ὑπὸ τὰς ἀκολουθοῦσας παρατηρήσεις καὶ ἐπιφυλάξεις:

1) Οὐδετεροποιηθεῖσα ζώνη τῆς Ἄνω—Σαβοΐας:

α') Ἐξυπακούεται ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ Νομοθετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Σῶμα δὲν κυρώσει τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν μετὰ τῶν δύο Κυβερνήσεων, τὴν ἔφορῶσαν τὴν κατάργησιν τῶν περὶ τῆς οὐδετέρας ζώνης τῆς Σαβοΐας διατάξεων, οὐδὲν τὸ ὀριστικὸν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο θέλει ὑπάρχῃ δι' ἀμφοτέρω τὰ μέρη.

β') Ἡ παρασχεθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑλβετικῆς Κυβερνήσεως συγκατάθεσις πρὸς ἀκύρωσιν τῶν ἄνω μνημονευομένων διατάξεων προϋποτίθῃσι, συνωδᾶ τῷ κειμένῳ ὑπερ ἐγένετο ἀποδεκτόν, τὴν ἀναγνώρισιν τῶν διατυπωθεισῶν ἐγγυήσεων ὑπὲρ τῆς Ἑλβετίας διὰ τῶν συνθηκῶν τοῦ 1815 καὶ ἰδίᾳ διὰ τῆς δηλώσεως τῆς 20 Νοεμβρίου 1815.

γ') Ἡ μεταξὺ τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἑλβετικῆς Κυβερνήσεως συμφωνία διὰ τὴν κατάργησιν τῶν προαναφερομένων διατάξεων, θέλει θεωρηθῆ ἰσχυρὰ μόνον, ἂν ἡ περὶ εἰρήνης Συνθήκη περιλαμβάνῃ τὸ ἄρθρον ὡς τοῦτο συντάχθη. Ἐπὶ πλέον τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἐν τῇ περὶ Εἰρήνης Συνθήκῃ δεόν νὰ ἐπιζητήσωσι τὴν συγκατάθεσιν τῶν Δυνάμεων αἰτινες ὑπέγραψαν μὲν τὰς Συνθήκας τοῦ 1815 καὶ τὴν δῆλωσιν τῆς 20 Νοεμβρίου 1815, δὲν τυγχάνουσιν ὅμως ἐκ τῶν ὑπογραψασῶν τὴν ἐνεστῶσαν περὶ Εἰρήνης Συνθήκην.

2) Ἐλευθέρα ζώνη τῆς Ἄνω—Σαβοΐας καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Γεξ (Gex) :

α') Τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον δηλοῖ ὅτι ποιεῖται τὰς πλέον κατηγορηματικὰς ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν δοθησομένην ἐρμηνείαν τῆς μνημονευομένης δηλώσεως ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ ὡς ἄνω καταχωρητέου ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ ἄρθρου, ἐνθα λέγεται ὅτι «αἱ διατάξεις τῶν Συνθηκῶν τοῦ 1815 καὶ τῶν λοιπῶν συμπληρωματικῶν πράξεων περὶ τῶν τελευταίων ζωνῶν τῆς Ἄνω—Σαβοΐας καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Γεξ δὲν ἀνταποκρίνονται πλέον εἰς τὰς ἐνεστῶσας περιστάσεις». Τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ὄντως δὲν θὰ ἐπεθύμει ὅπως, ἐκ τῆς συγκαταθέσεως αὐτοῦ εἰς τὴν τριούτην διατύπωσιν, ἐξήγετο τυχὸν τὸ συμπέρασμα ὅτι συμφωνεῖ ἴσως πρὸς τὴν κατάργησιν θεσμοῦ, ἀποβλέποντος νὰ παράσῃ εἰς γείτονας χώρας τὸ πλεονέκτημα εἰδικοῦ καθεστῶτος, ἰδιάζοντος πρὸς τὴν οἰκονομικὴν καὶ γεωγραφικὴν αὐτῶν θέσιν καὶ ἀποδειχθέντος ἤδη καταλλήλου.

Ἐν τῇ σκέψει τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου δὲν πρόκειται περὶ ζητήματος τροποποιήσεως τοῦ τελωνιακοῦ καθεστῶτος τῶν ζωνῶν, ὡς τοῦτο καθορίζεται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων Συνθηκῶν, ἀλλὰ μόνον περὶ διακανονισμοῦ, κατὰ τρόπον μᾶλλον προσαρμοζόμενον πρὸς τὰς ἐνεστῶσας οἰκονομικὰς συνθήκας, τῶν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων περιοχῶν σχετικῶν πρὸς τὰς συναλλαγὰς ὄρων.

Τὰς ὡς ἄνω παρατηρήσεις τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ἐνεπνεύσθη ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ σχεδίου Συμβάσεως περὶ τῆς μελλούσης καταστάσεως τῶν ζωνῶν, ὅπερ ἦν προσηρημένον εἰς τὴν ἀπὸ 26 Ἀπριλίου διακοίνωσιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Καίτοι ποιούμενον τὰς προεκτεθείσας ἐπιφυλάξεις, τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον δηλοῖ ὅτι εἶναι πρόθυμον νὰ ἐξετάσῃ ἐν τῷ μᾶλλον φιλικῷ πνεύματι πάσας τὰς προτάσεις, ἃς ἤθελε κρίνει σκόπιμον νὰ ποιῆσθαι αὐτῷ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις.

β') Γίνεται ἀποδεικτὸν ὅτι αἱ διατάξεις τῶν Συνθηκῶν τοῦ 1815 καὶ λοιπαὶ συμπληρωματικαὶ πράξεις περὶ τῶν ἐλευθέρων ζωνῶν θὰ παραμείνωσιν ἐν ἰσχύϊ μέχρις οὗ συναρθῆ νέα συμφωνία μεταξὺ τῆς Ἑλβετίας καὶ Γαλλίας διακανονίζουσα τὸ καθεστῶς τῶν χωρῶν τούτων.

II.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀποκρινομένη εἰς τὴν ἀναφερομένην ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀνακοίνωσιν, ἀπήθυνε πρὸς τὴν Ἑλβετικὴν Κυβέρνησιν, τῇ 18ῃ Μαΐου 1919, τὴν ἀκόλουθον διακοίνωσιν:

Διὰ διακοινώσεως ὑπὸ χρονολογίαν 5ης παρελθόντος Μαΐου, ἡ ἐν Παρισίοις Ἑλβετικὴ Πρεσβεία εὐηρεστήθη νὰ γνωρίσῃ τῇ Κυβερνήσει τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ὅτι προσεχώρησεν ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις εἰς τὸ προταθὲν σχέδιον ἄρθρου πρὸς καταχώρισιν ἐν τῇ περὶ Εἰρήνης Συνθήκῃ μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Γερμανίας ἀφ' ἑτέρου.

Τῆς οὗτω ἐπελθούσης συμφωνίας ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐλάβε πᾶν ἀσμένως σημείωσιν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει δ' αὐτῆς τὸ περὶ οὗ πρόκειται σχέδιον ἄρθρου, γενόμενον ἀποδεικτὸν ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κυβερνήσεων, κατεχωρίσθη ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 435 ἐν τοῖς περὶ Εἰρήνης Ὅροις, οἵτινες ὑπεβλήθησαν εἰς τοὺς Γερμανοὺς Πληρεξούτους

Ἡ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις διετύπωσεν ἐν τῇ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀπὸ 5ης Μαΐου διακοίνωσει αὐτῆς διαφόρους παρατηρήσεις καὶ ἐπιφυλάξεις.

Ὡς πρὸς ἐκείνας ἐκ τῶν παρατηρήσεών αὐτῆς αἰτινες ἀφοροῦσι τὰς ἐλευθέρους ζώνας τῆς Ἄνω—Σαβοΐας καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Γεξ (Gex), ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἔχει τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσῃ ὅτι αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ ἀντικείμενον τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 435 διατάξεις, εἶνε τόσον σαφεῖς, ὥστε οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γεννηθῆ ἐπὶ τῆς σημασίας αὐτῶν, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὴν παντελεῖ ἑλλείψιν ἐνδιαφέροντος ἢ ἐπάγονται ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτα διὰ τὸ μέλλον ἐκ μέρους τῶν ἄλλων, ἐκτὸς τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἑλβετίας, Δυνάμεων.

Τὸ κατ' ἐαυτὴν, ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἐν τῇ ἀγρύπνῳ μερίμνῃ τῶν συμφερόντων τῶν περὶ ὧν πρόκειται Γαλλικῶν Χωρῶν, ἢν μερίμναν τῇ ἐμπνέει ἡ ἰδιαιτέρα τούτων θέσις, δὲν παύει ἀναλογιζομένη τὴν σπουδαιότητα ὅπως ἐξασφάλισῃ εἰς τὰς χώρας ταύτας πρόσφορον τελωνιακὸν καθεστῶς καὶ κανονισμὸν, κατὰ τρόπον κάλλιον

ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς ἐνεστώσας περιστάσεις, τοὺς ὅρους τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν καὶ τῶν Ἑλβετικῶν γειτονικῶν τοιούτων, ὅπως ὅσον λαμβάνουσα τὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων.

Ἐννοεῖται οὐκοῦθεν, ὅτι τοῦτο οὐδόπως θὰ ἠδύνατο νὰ θίξη τὸ δικαίωμα τῆς Γαλλίας νὰ προσαρμοσθῇ ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ τὴν τελωνιακὴν αὐτῆς γραμμὴν συμφώνως πρὸς τὰ πολιτικὰ αὐτῆς σύνορα, ὡς τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ τῶν ἄλλων τμημάτων τῶν χωρικῶν αὐτῆς ὁρίων καὶ ὡς ἐπίσης αὐτῇ αὐτῇ ἡ Ἑλβετία πρὸ καιροῦ ἔπραξεν ἐπὶ τῶν ἰδίων τῆς ὁρίων ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας λαμβάνει πᾶν ἀσμένως σημείωσιν τῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου φιλικῶν διαθέσεων τῆς Ἑλβετικῆς Κυβερνήσεως ἥτις κηρῶσει αὐτὴν πρόθυμον νὰ ἐξετάσῃ πάσας τὰς Γαλλικὰς προτάσεις τὰς γενησομένας ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ διακανονισμοῦ, ὅστις θέλει ὑποκατασταθῇ εἰς τὸ παρὸν καθεστῶς τῶν εἰρημένων ἐλευθέρων ζωνῶν καὶ ἀς προτάσεις ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐννοεῖ νὰ διατυπώσῃ ἐν τῷ αὐτῷ φιλικῷ πνεύματι.

Ἐξ ἄλλου ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ προσωρινὴ διατήρησις τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὰς ἐλευθέρους ζώνας καθεστῶτος τοῦ 1815, ὅπερ ἀναφέρεται ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἐδαφίῳ τῆς ἀπὸ 5ης Μαΐου διακοινώσεως τῆς Ἑλβετικῆς Πρεσβείας, ἥτις διακοινώσις προφανῆ σκοπὸν ἔχει νὰ προπαρασκευάσῃ τὴν μετάβασιν ἀπὸ τοῦ παρόντος καθεστῶτος εἰς τὸ Συμβατικὸν τοιοῦτον, οὐδαμῶς θ' ἀποτελέσῃ ἀφορμὴν ἐπιβραδύνσεως τοῦ καθορισμοῦ τῆς νέας καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ἀναγνωρισθείσης ἀναγκαίας ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν Κυβερνήσεων. Ἡ αὐτῇ παρατήρησις ἐφαρμόζεται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ὁμοσπονδιακῶν Βουλῶν κύρωσιν, ἥτις προβλέπεται ἐν τῷ ἐδαφίῳ α', (παράγραφος 1) τῆς ἀπὸ 5ης Μαΐου Ἑλβετικῆς διακοινώσεως, ὑπὸ τὴν ἐπικεφαλίδαν «Οὐδετεροποιηθεῖσα ζώνη τῆς Ἄνω Σαβοΐας».

Ἄρθρον 436.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δηλοῦσι καὶ πιστοποιοῦσιν ὅτι ἔλαβον γνῶσιν τῆς ὑπογραφείσης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας τῇ 17 Ἰουλίου 1918 συνθήκης μετὰ τῆς Αὐτοῦ Γαληνοτάτης Ὑψηλότητος τοῦ Πρίγκιπος τοῦ Μονακοῦ καὶ καθοριζομένης τὰς μεταξὺ Γαλλίας καὶ τῆς Ἡγεμονίας σχέσεις.

Ἄρθρον 437.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ὅτι ἐν ἐλλείψει μεταγενεστέρων ἀντιθέτων διατάξεων, ὁ Πρόεδρος πάσης ὑπὸ τῆς παρουσίας Συνθήκης ὀριζομένης Ἐπιτροπῆς δικαιούται, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, νὰ προκαλέσῃ δευτέραν ψηφοφορίαν.

Ἄρθρον 438.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις συμφωνοῦσιν ὅτι, ἂν Χριστιανικαὶ ἱεραποστολαὶ συνετηροῦντο ὑπὸ Γερμανικῶν Ἐταιρειῶν ἢ προσώπων ἐν χώραις αἰτινες ἀνήκουσιν εἰς αὐτὰς ἢ ἔχουσιν ἐμπιστευθῆ εἰς τὴν διακυβέρνησιν αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὴν παροῦσαν Συνθήκην, αἱ ἰδιοκτησίαι τῶν ἱεραποστολῶν τούτων ἢ ἱεραποστολικῶν ἐταιρειῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἰδιοκτησιῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν, ὧν τὰ κέρδη διετίθεντο πρὸς συντήρησιν τῶν ἱεραποστολῶν, δέον νὰ ἐξακολουθήσῃ προοριζόμεναι δι' ἱεραποστολικὸν σκοπὸν. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑποδεδόσης νὰ ἐξακολουθήσῃ προοριζόμεναι δι' ἱεραποστολικὸν σκοπὸν. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑποδεδόσης ταύτης, αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Κυβερνήσεις θὰ παραδώσῃ τὰς ἐν λόγῳ ἰδιοκτησίας εἰς διοικητικὰ Συμβούλια, διοριζόμενα ἢ ἐγκρινόμενα ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων καὶ ἀποτελούμενα ἐκ προσώπων ἐχόντων τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τῆς Ἀποστολῆς περὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς ὁποίας πρόκειται.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις συνεχίζουσαι τὴν ἀσκησιν πλήρους ἐλέγχου ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα δι' ὧν αἱ ἀποστολαὶ αὐταὶ διευθύνονται, θὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ συμφέροντα τῶν ἐν λόγῳ ἀποστολῶν.

Ἡ Γερμανία πιστοποιοῦσα τὰς ἄνω ὑποχρεώσεις δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται πᾶσαν συναφθεῖσαν ἢ συναφθησομένην συμφωνίαν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κυβερνήσεων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῶν εἰρημένων ἱεραποστολῶν ἢ ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν καὶ παραιτεῖται πάσης ὡς πρὸς ταύτας ἀξιώσεως.

Ἄρθρον 439.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παρουσίας Συνθήκης, ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται ὅπως οὐδεμίαν προβάλλῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, χρηματικὴν ἀπαίτησιν ἐναντίον οὐδεμιᾶς τῶν ὑπογραψαῶν τὴν παροῦσαν Συνθήκην Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, συμπεριλαμβανομένων ἐκείνων αἰτινες ἀνευ κηρύξεως πολέμου διέκοψαν τὰς μετὰ τῆς Γερμανικῆς Ἀυτοκρατορίας διπλωματικὰς σχέσεις δι' οὐδὲν, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης γεγονός.

Ἡ παρούσα διάταξις ἰσοδυναμεῖ πρὸς πλήρη καὶ ὀριστικὴν παραίτησιν ἀπὸ πάσης τοιαύτης φύσεως ἀξιώσεως ἐφεξῆς ἀποσβεννυμένης, οἰοιδήποτε καὶ ὧσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Ἄρθρον 440.

Ἡ Γερμανία παραδέχεται καὶ ἀναγνωρίζει ὡς ἔγκυρον καὶ ὑποχρεωτικὴν πᾶσαν ἀπόφασιν καὶ πᾶσαν διαταγὴν περὶ τῶν Γερμανικῶν πλοίων καὶ ἐμπορευμάτων, ὡς ἐπίσης πᾶσαν ἀπόφασιν καὶ διαταγὴν περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων, ἐκδοθείσας ὑφ' οἰοιδήποτε Δικαστηρίου λειῶν τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ ὑποχρεῖται οὐδεμίαν νὰ ὑποβάλλῃ ἐξ ὀνόματος τῶν ὑπηκόων αὐτῆς ἀξιώσιν σχετικῶς πρὸς τὰς ἐν λόγῳ ἀποφάσεις καὶ διαταγὰς.

Αἱ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσουσιν ἑαυταῖς τὸ δικαίωμα, ὅπως, ἐν οἷς θέλουσι καθορίσει ὅροις, ἐξετάσωσι τὰς ἀποφάσεις καὶ διαταγὰς τῶν Γερμανικῶν Δικαστηρίων εἰς ζητήματα λειῶν, εἴτε αἱ ἀποφάσεις καὶ διαταγαὶ αὐταὶ θίγωσι τὰ δικαιώματα κυριότητος τῶν ὑπηκόων τῶν εἰρημένων Δυνάμεων εἴτε τὰ τῶν οὐδετέρων ὑπηκόων. Ἡ Γερμανία ὑποχρεῖται νὰ παράσχη ἀντίγραφα πάντων τῶν ἀπαρτιζόντων τὰς δικογραφίας ἐγγράφων, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων καὶ διαταγῶν, ὡς ἐπίσης νὰ δεχθῇ καὶ ἐκτελέσῃ τὰς γενησομένας συστάσεις μετὰ τὴν ὡς εἴρηται ἐξέτασιν τῶν ὑποθέσεων.

Ἡ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΝΘΗΚΗ, ἥς τό τε Γαλλικὸν καὶ Ἀγγλικὸν κείμενον παρέχουσι πίστιν, κυρωθήσεται.

Ἡ κατάθεσις τῶν ἐπικυρώσεων γενήσεται, ὅσον οἶόν τε τάχιον, ἐν Παρισίοις.

Αἱ Δυνάμεις, ὧν ἡ Κυβέρνησις ἐδρεύει ἐξῆς τῆς Εὐρώπης, δύνανται καὶ ἀπλῶς νὰ γνωρίσωσι τῇ Κυβερνήσει τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, διὰ τοῦ ἐν Παρισίοις Διπλωματικοῦ αὐτῶν Ἀντιπροσώπου, ὅτι ἡ παρ' αὐτῶν κύρωσις ἐγένετο ἐν τοιαύτῃ ὁμῶς περιπτώσει ὀφείλουσι νὰ διαβιβάσωσιν, ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον, τὴν πράξιν τῆς κυρώσεως.

Τὸ πρῶτον πρακτικὸν καταθέσεως τῶν κυρώσεων θέλει συνταχθῆ εὐθὺς ὡς ἡ Συνθήκη κυρώθη, ἀφ' ἐνὸς μὲν ὑπὸ τῆς Γερμανίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τριῶν ἐκ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πρώτου τούτου πρακτικοῦ ἡ Συνθήκη ἄρξεται ἰσχύουσα μετὰ τῶν οὕτω κυρωσάντων αὐτὴν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν πασῶν τῶν ὑπὸ τῆς περὶ τῆς Συνθήκης προβλεπομένων προθεσμιῶν, ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος ἔσεται ἡ ὡς ἄνω ἡμέρα.

Κατὰ τὰ λοιπὰ, ἡ Συνθήκη ἄρξεται ἰσχύουσα δι' ἐκάστην Δύναμιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως τῆς κυρώσεως αὐτῆς.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θέλει παραδώσῃ εἰς πάσας τὰς ὑπογραψάσας Δυνάμεις κεκυρωμένον ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν τῆς καταθέσεως τῶν κυρώσεων.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οἱ ὡς ἄνω κατονομαζόμενοι Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Συνθήκην,

Ἐγένετο ἐν Βερσαλλίαις, τῇ (δεκάτῃ-πέμπτῃ) εἰκοστῇ ὀγδόῃ Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ-ἐνεακοσιοστοῦ-δεκάτου ἐνάτου ἔτους εἰς ἓν μόνον ἀντίτυπον, ὅπερ θέλει παραμείνῃ κατατεθειμένον ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ οὐτινος ἐπίσημα ἀντίγραφα θέλουσι παραδοθῆ εἰς ἐκάστην τῶν ὑπογραψασῶν Δυνάμεων.

(Τ. Σ.) ΟΥΔΡΟΥ ΟΥ-Γ-ΛΣΩΝ.

(Τ. Σ.) ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΛΑΝΣΙΠΚ.

(Τ. Σ.) ΕΡΡΙΚΟΣ ΟΥΑ-Ι-Τ.

(Τ. Σ.) Ε. Μ. ΧΑΟΥΖ.

(Τ. Σ.) ΤΑΣΚΕΡ Χ. ΜΠΛΙΣ.

(Τ. Σ.) Δ. ΛΟ-Υ-Δ ΤΖΩΡΤΖ.

(Τ. Σ.) Α. ΜΠΙΟΝΑΡ ΛΟΟΥ.

(Τ. Σ.) ΜΙΑΝΕΡ.

(Τ. Σ.) ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΙΑΚΩΒΟΥ ΜΠΑΛΦΟΥΡ.

(Τ. Σ.) ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΜΠΑΡΝΕΣ.

(Τ. Σ.) ΚΑΡ. Ι. ΝΤΟΕΡΤΗ.

(Τ. Σ.) ΑΡΘΟΥΡΟΣ Α. ΣΙΦΤΩΝ.

- (Τ. Σ.) Γ. Μ. ΧΙΟΥΓΚΣ.
- (Τ. Σ.) ΙΩΣΗΦ ΚΟΥΚ.
- (Τ. Σ.) ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΜΠΟΘΑ.
- (Τ. Σ.) Γ. ΧΡ. ΣΜΑΤΣ.
- (Τ. Σ.) Γ. Φ. ΜΑΣΣΕΗ.
- (Τ. Σ.) ΕΔ. Σ. ΜΟΝΤΑΓΚΙΟΥ.
- (Τ. Σ.) ΓΚΑΓΚΑ ΣΙΓΚ,
ΜΑΧΑΡΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΠΙΚΑΝΕΡ
- (Τ. Σ.) Γ. ΚΛΕΜΑΝΣΩ.
- (Τ. Σ.) Σ. ΠΙΣΩΝ.
- (Τ. Σ.) Α. Α. ΚΛΟΤΖ.
- (Τ. Σ.) ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΑΡΝΤΙΕ.
- (Τ. Σ.) ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΜΠΩΝ.
- (Τ. Σ.) ΣΙΑΝΕ·Υ· ΣΟΝΝΙΝΟ.
- (Τ. Σ.) ΙΜΠΕΡΙΑΛΗ.
- (Τ. Σ.) ΣΙΛΒΙΟΣ ΚΡΕΣΠΗ.
- (Τ. Σ.) ΣΑ·Ι·ΟΝΖΗ.
- (Τ. Σ.) Ν. ΜΑΚΙΝΟ.
- (Τ. Σ.) Σ. ΣΙΝΔΑ.
- (Τ. Σ.) Κ. ΜΑΤΣΟΥΗ.
- (Τ. Σ.) Χ. ΙΖΟΥ·Ι·Ν.
- (Τ. Σ.) ΧΥΜΑΝΣ.
- (Τ. Σ.) Ι. ΒΑΝ ΝΤΕΝ ΧΕΟΥΒΕΛ.
- (Τ. Σ.) ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΒΑΝΤΕΡΒΕΛΔΕ.
- (Τ. Σ.) ΙΣΜΑΗΛ ΜΟΝΤΕΣ.
- (Τ. Σ.) ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ.
- (Τ. Σ.)
- (Τ. Σ.) ΡΟΔΡΙΓΟΣ ΟΚΤΑΒΙΟΣ.
- (Τ. Σ.)
- (Τ. Σ.)
- (Τ. Σ.) ΑΝΤΩΝΙΟΣ Σ. ΝΤΕ ΜΠΟΥΣΤΑΜΕΝΤΕ.
- (Τ. Σ.) Ε. ΝΤΟΡΝ Ι ΝΤΕ ΑΛΣΟΥΑ.
- (Τ. Σ.) ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.
- (Τ. Σ.) ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ.
- (Τ. Σ.) ΙΩΑΚΕΙΜ ΜΕΝΤΕΘ.
- (Τ. Σ.) ΤΕΡΤΟΥΛΛΙΑΝΟΣ ΓΚΙΛΠΩ.
- (Τ. Σ.) Μ. ΡΟΥΣΤΕΜ ΧΑ·Ι·ΔΑΡ.
- (Τ. Σ.) ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΔΗ ΑΟΥΝΗ.
- (Τ. Σ.) Π. ΜΠΙΟΝΙΓΙΑ.
- (Τ. Σ.) Κ. Δ. Β. ΚΙΓΚ.
- (Τ. Σ.) ΣΑΛΒΑΔΩΡ ΣΑΜΩΡΡΟ

- (Τ. Σ.) ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΟΥΡΓΚΟ.
- (Τ. Σ.) Κ. Γ. ΚΑΝΔΑΜΟ.
- (Τ. Σ.) Ι. Ι. ΠΑΔΕΡΕΦΣΚΗ.
- (Τ. Σ.) ΡΩΜΑΝ ΝΤΜΟΦΣΚΗ.
- (Τ. Σ.) ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΚΩΣΤΑ.
- (Τ. Σ.) ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ ΣΟΑΡΕΣ.
- (Τ. Σ.) ΙΩΑΝ. Ι. ΒΡΑΤΣΙΑΝΟΣ.
- (Τ. Σ.) ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Κ. ΚΟΑΝΤΑ.
- (Τ. Σ.) ΝΙΚ. Π. ΠΑΣΙΤΣ.
- (Τ. Σ.) Δ. ΑΝΤΕ ΤΡΟΥΜΠΙΤΣ.
- (Τ. Σ.) Δρ. Ρ. ΒΕΣΝΙΤΣ.
- (Τ. Σ.) ΣΑΡΟΩΝ.
- (Τ. Σ.) ΤΡΑ-Ι-ΔΟΣ ΠΡΑΜΠΙΑΝΤΧΟΥ.
- (Τ. Σ.) ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΡΑΜΑΡ.
- (Τ. Σ.) Δρ. ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΜΠΕΝΕΣ.
- (Τ. Σ.) Ι. Α. ΜΠΟΥΕΡΟ.
- (Τ. Σ.) ΕΡΜΑΝ ΜΥΛΛΕΡ.
- (Τ. Σ.) Δρ. ΜΠΕΛ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως καθορισθῶσιν οἱ ὅροι ἐν οἷς δέον νὰ ἐκτελεσθῶσιν ὠρισμένοι διατάξεις τῆς ὑπογραφείσης σήμερον Συνθήκης, συμφωνεῖται μεταξύ τῶν **ΥΨΗΛΩΝ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ**, ὅτι:

1) Ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων θέλει διορισθῆ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς κατεδαφίσεως, συμφώνως τῇ Συνθήκῃ, τῶν ὀχυρωμάτων τῆς Ἐλιγολάνδης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἔχῃ τὴν ἀρμοδιότητα ν' ἀποφασίσῃ ποῖον μέρος τῶν προστατευόντων τὴν παραλίαν ἔργων κατὰ τῶν διαβρώσεων τῆς θαλάσσης δέον νὰ διατηρηθῆ καὶ ποῖον νὰ κατεδαφισθῆ.

2) Τὰ τυχὸν ὑπὸ τῆς Γερμανίας καταβληθησόμενα εἰς τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς ποσὰ πρὸς ἀποζημίωσιν διὰ τὰ μερίδια ἅτινα οὗτοι ἐνδέχεται νὰ εἶχον εἰς τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 156 σιδηροδρόμους καὶ μεταλλεῖα, θὰ ἀναγραφῶσιν εἰς πίστωσιν τῆς Γερμανίας ἔναντι τῶν ὀφειλομένων ποσῶν ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῶν ἐπανορθώσεων.

3) Ὁ κατάλογος τῶν προσώπων, ἅτινα ἡ Γερμανία συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 228, (ἐδάφιον 2,) ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις, θὰ σταλῆ πρὸς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς ὅστις θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης.

4) Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων, ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 240 καὶ τῶν παραγράφων 2ας 3ης καὶ 4ης τοῦ Παραρτήματος Δ', δὲν δύναται ν' ἀξιῶσῃ τὴν διακρίνωσιν τῶν μυστικῶν κατασκευῆς ἢ ἄλλων ἐμπιστευτικῶν πληροφοριῶν.

5) Ἐὰν τῇ ὑπογραφῇ τῆς Συνθήκης καὶ ἐντὸς τῶν ἐπομένων ταύτῃ τεσσάρων μηνῶν, ἡ Γερμανία δύναται νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησπισμένας Δυνάμεις ἔγγραφα καὶ προτάσεις ὅπως ἐπισπεύσῃ τὴν σχετικὴν πρὸς τὰς ἐπανορθώσεις ἐργασίαν, συντομεύουσα οὕτω τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἐπιταχύνουσα τὰς ἀποφάσεις.

6) Κατὰ τῶν προσώπων ἅτινα, ἐν τῇ ἐκκαθαρίσει τῶν Γερμανικῶν περιουσιῶν, ὑπέπεσαν τυχὸν εἰς ἀξιοποίνους πράξεις θέλουσιν ἐνεργηθῆ διώξεις, αἱ δὲ Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις θὰ δέχωνται τὰς πληροφορίας καὶ ἀποδείξεις ἃς θὰ ἠδύνατο νὰ παράσχη ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις.

Ἐγένετο ἐν Βερσαλλίαις τῇ (δεκάτῃ-πέμπτῃ) εἰκοστῇ-ὀγδόῃ Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ-έννεακοσιοστοῦ-δεκάτου-ἐνάτου ἔτους.

ΟΥΔΡΟΥ ΟΥ·Ι·ΛΣΩΝ.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΛΑΝΣΙΓΚ.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΟΥΑ·Ι·Τ.

Ε. Μ. ΧΑΟΥΖ.

ΤΑΣΚΕΡ Χ. ΜΠΛΙΣ.

Λ. ΛΟ·Υ·Λ ΤΖΩΡΤΖ.

Α. ΜΠΟΝΑΡ ΛΟΥΥ.

ΜΙΑΝΕΡ.

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΙΑΚΩΒΟΥ ΜΠΑΛΦΟΥΡ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΜΠΑΡΝΕΣ.

ΚΑΡ. Ι. ΝΤΟΕΡΤΗ.

ΑΡΘΟΥΡΟΣ Α. ΣΙΦΤΩΝ.

Γ. Μ. ΧΙΟΥΓΚΣ.

ΙΩΣΗΦ ΚΟΥΚ.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΜΠΟΘΑ.
Γ. ΧΡ. ΣΜΑΤΣ.
Γ. Φ. ΜΑΣΣΕΗ.
ΕΔ. Σ. ΜΟΝΤΑΡΚΙΟΥ.
ΓΚΑΓΚΑ ΣΗΚ,
ΜΑΧΑΡΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΠΙΚΑΝΕΡ.
Γ. ΚΛΕΜΑΝΣΩ.
Σ. ΠΙΣΩΝ.
Λ. Α. ΚΛΟΤΖ.
ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΑΡΝΤΙΕ.
ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΜΠΩΝ.
ΣΙΑΝΕ·Υ· ΣΟΝΝΙΝΟ.
ΙΜΠΕΡΙΑΛΗ.
ΣΙΑΒΙΟΣ ΚΡΕΣΠΗ.
ΣΑ·Ι·ΟΝΖΗ.
Ν. ΜΑΚΙΝΟ.
Σ. ΣΙΝΔΑ.
Κ. ΜΑΤΣΟΥΗ.
Χ. ΙΖΟΥ·Ι·Ν.
ΧΥΜΑΝΣ.
Ι· ΒΑΝ ΝΤΕΝ ΧΕΟΥΒΕΛ.
ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΒΑΝΤΕΡΒΕΛΛΕ.
ΙΣΜΑΗΛ ΜΟΝΤΕΣ.
ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ.
ΡΟΔΡΙΓΟΣ ΟΚΤΑΒΙΟΣ.
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Σ. ΝΤΕ ΜΠΟΥΣΤΑΜΕΝΤΕ.
Ε. ΝΤΟΡΝ Ι ΝΤΕ ΑΛΣΟΥΑ.
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ.
ΙΩΑΚΕΙΜ ΜΕΝΤΕΘ.
ΤΕΡΤΟΥΛΛΙΑΝΟΣ ΓΚΙΛΠΩ.
Μ. ΡΟΥΣΤΕΜ ΧΑ·Ι·ΔΑΡ.
ΑΒΔΟΥΑ ΧΑΛΗ ΑΟΥΝΗ.
Η. ΜΗΟΝΙΓΙΑ.
Κ. Δ. Β. ΚΙΓΚ.
ΣΑΛΒΑΔΩΡ ΣΑΜΩΡΡΟ.
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΟΥΡΓΚΟ.
Κ. Γ. ΚΑΝΑΛΜΟ.

Ι. Ι. ΠΑΔΕΡΕΦΣΚΗ.
ΡΩΜΑΝ ΝΤΜΟΦΣΚΗ.
ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΚΩΣΤΑ.
ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ ΣΟΑΡΕΣ.
ΙΩΑΝ. Ι. ΒΡΑΤΣΙΑΝΟΣ.
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Κ. ΚΟΑΝΤΑ.
ΝΙΚ. Π. ΠΑΣΙΤΣ.
Δ. ΑΝΤΕ ΤΡΟΥΜΠΙΤΣ.
Δρ. Ρ. ΒΕΣΝΙΤΣ.
ΣΑΡΩΝ.
ΤΡΑ·Ι·ΔΟΣ ΠΡΑΜΙΑΝΤΧΟΥ.
ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΡΑΜΑΡ.
Δρ. ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΜΠΕΝΕΣ.
Ι. Α. ΜΠΟΥΕΡΟ.
ΕΡΜΑΝ ΜΥΛΛΕΡ.
Δρ. ΜΠΕΛ.

ΠΙΝΑΞ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΒΕΡΣΑΛΛΙΩΝ

- Σελίς 11, άρθρον 8, ἐδάφιον 3ον : ἢ, ἐάν ὑπάρχη λόγος ἀναθεωρήσεως..... Ἀντί: ἢ, ἐάν ὑπάρχη λόγος ἀναθεωρήσεως..
- » 14, άρθρον 22, ἐδάφιον 5ον : τοῦτο δὲ θὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς τὰ ἄλλα Μέρη τῆς Κοινωνίας ὅρους κλπ. » εἰς τὰ ἄλλα Μέλη τῆς Κοινωνίας.....
- » 18, προτελευταῖος στίχος : Ἐκεῖθεν τὸ πρὸς τὸν κατάρρουν ρεῖθρον τοῦ Pianitz, εἶτα ἡ μέση γραμμὴ τῆς λίμνης Zarnowitz καὶ τέλος τὸ ὄριον τῆς δυτικῆς Πρωσσίας κλπ. » καὶ τέλος ἡ παλαιὰ μεθόριος τῆς δυτικῆς Πρωσσίας κλπ.
- » 19, στίχος β' : Ἡ μεθόριος ἦτις θὰ ὀρισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 109 καὶ 110 τοῦ Γ' Μέρους (Τμήμα ΙΑ', Ἀνατολικὴ Πρωσία) » κλπ. τῶν άρθρων 109 καὶ 111 τοῦ Γ' Μέρους (Τμήμα ΙΒ' Σλέσβικ)
- Ἄρθρον 28, ἐδάφιον 2ον : Ἀπὸ σημείου κειμένου ἐπὶ τῆς ἀκτῆς κλπ. καὶ πρὸς διεύθυνσιν 159 μοιρῶν κλπ. » 159 περίπου μοιρῶν κλπ.
- Ἐδάφιον 5ον : Ἐκεῖθεν μέχρι τοῦ ἀνατολικωτάτου σημείου τοῦ Nogat κλπ. » στομίου τοῦ Nogat κλπ.
- Ἐδάφιον 6ον : Ἐκεῖθεν κατὰ τὸν ἀνάρρουν τὰ ὕδατα τοῦ Nogat μέχρι τοῦ στομίου ἔθθα κλπ. » σημείου ἔθθα κλπ.
- Ἐδάφιον 8ον : Ἐκεῖθεν ἡ παλαιὰ ὀροθετικὴ γραμμὴ κλπ. εἰς ἀπόστασιν 5 χιλιομέτρων κλπ. » 5 περίπου χιλιομέτρων κλπ.
- » 23, άρθρον 48, ἐδάφιον 3ον : Βορειοδυτικῶς κλπ. ἀκολουθοῦσης τὸ κοινοτικὸν τοῦτο ὄριον πρὸς Βορρᾶν καὶ ἐξικνουμένης, κλπ. » πρὸς Νότον κλπ.
- » 24, άρθρον 49, στίχος β' Μετὰ παρέλευσιν προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν κλπ. » δέκα πέντε ἐτῶν κλπ.
- » 30, παράγραφος 34, ἐδάφιον 2ον : Κατὰ κοινότητα ἢ διαμέρισμα ἐνεργηθήσεται κλπ. καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καθορισθέντος .. » καὶ τοῦ παρόντος Παραρτήματος καθορισθέντος κλπ.
- » 45, άρθρον 92, ἐδάφιον 3ον : Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ άρθρου 256 τοῦ Η' Μέρους (Ἐπανορθώσεως) τῆς παρούσης Συνθήκης, κλπ. » τοῦ άρθρου 256 τῆς παρούσης Συνθήκης κλπ.

Σελίς 67,

II Σύνοθεσις Μεραρχίας Πεζικού

Μονάδες Ὀργανικαί :

..... κλπ. κλπ.
Ἀπόσπασμα Συνδέσμων	1	12
..... κλπ.	30

Ἀντί Ἀπόσπασμα Συνδέσμων	1	12	300
--------------------------------	---	----	-----

» 69, ἄρθρον 182, στίχος β' : ἐν ἐνεργείᾳ ὑπὸ τῶν Προσχεουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων κλπ.....

» ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Προσχεουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων κλπ.

Ἄρθρον 183, ἐδάφιον 4ον : Οὐδεὶς σχηματισμὸς ναυτικὸς ἢ στρατιωτικὸς, οὔτε ἐφεδρικὸν τι σῶμα δύναται, ἐκτὸς κλπ.

» οὐδ' ἐφεδρικὸν τι σῶμα δύναται διὰ ναυτικὰς ὑπηρεσίας, ἐκτὸς κλπ.

» 139, στίχος β' : Ἐξ ἄλλου ἀπογορεύεται

» ἀπαγορεύεται.

» 147, ἄρθρον 365, στίχος δ' : (ὕπολογιζομένης πάσης ἐκπτώσεως καὶ ἐπιστροφῆς τοῦ τέλους,

» (ὕπολογιζομένης πάσης ἐκπτώσεως καὶ ἐπιστροφῆς τοῦ τέλους).

» 153, στίχ. γ' : Δεδομένου ὅτι ὑφίστανται Συνθῆκαι κλπ.

» συνθῆκαι κλπ.

Στίχος ε' : ἐπιφέρει δὲ νὰ βελτιωθῶσιν αἱ ἐν λόγῳ Συνθῆκαι κλπ.

» συνθῆκαι κλπ.

» 160, ἄρθρον 421, στίχος β' : εἰς ἐκείνας ἐκ τῶν ἀποικιῶν ἢ κήτσεων κλπ.....

» ἢ κτήσεων.